

Univerzita Karlova v Praze
Filozofická fakulta (2)
Katedra pomocných věd historických a archivního studia
Praha 1, nám. J. Palacha 2, 116 38

Univerzita Karlova v Praze

Filozofická fakulta

Katedra pomocných věd historických a archivního studia

Historické vědy
Pomocné vědy historické

KLÁRA WOITSCHOVÁ

**Wunschwitzova sbírka v kontextu genealogicko-heraldických
souvislostí 1. poloviny 18. století (Rozbor fondu a jeho
pomocněvědné využití)**

**Gottfried Daniel Wunschwitz's collection in the context of
genealogical and heraldical studies in the first half of 18th
century (Study of the fond and its usage analysis)**

Disertační práce

2009

Vedoucí práce: Prof. PhDr. Ivan Hlaváček, CSc.

Prohlášení o původnosti práce:

Prohlašuji, že jsem disertační práci vypracovala samostatně s využitím uvedených pramenů a literatury.

V Praze, 20. dubna 2009

Klára Woitschová
PhDr. Klára Woitschová

Poděkování:

Děkuji prof. Ivanu Hlaváčkovi za trpělivé vedení této disertační práce, všem kolegům archivářům za cenné rady a pomoc při zpřístupnění některých dosud nezpracovaných materiálů a své rodině za neutuchající podporu.

OBSAH

Svazek I.	
Úvod	1
1. Vymezení tématu a cílů práce	2
2. Rozbor pramenů a literatury	3
3. Metody a metodika práce	8
4. Současný stav bádání v oblasti genealogie a genealogických sbírek	13
5. Hlavní osobnosti a trendy genealogických studií u nás do poloviny 18. století	17
Kapitola I. – Rod Wunschwitzů	23
I.1. Dějiny rodu Wunschwitzů	23
I.2. Wunschwitzové a Jan Nepomucký	32
Kapitola II. – Wunschwitzova sbírka	41
II.1. Dějiny archivního souboru	41
II.2. Obsah sbírky a rozbor jednotlivých zastoupených materiálů	45
II.2.1. Diplomatický materiál	52
II.2.2. Vývody a rozrody	76
II.2.3. Heraldický materiál	89
II.2.4. Sfragistický materiál	100
II.2.5. Výpisy z vydaných prací, novin a rukopisů	105
II.2.6. Korespondence a další formy komunikace sběratele a jeho současníků	124
II.2.7. Nápisový materiál	134
II.2.8. Pohřební štíty	158
II.2.9. Listy z památníků	176
II.2.10. Prameny ikonografické povahy	186
II.2.11. Numismatický materiál	190
II.3. Itinerář Gottfrieda Daniela Wunschwitze	193
II.4. Spolupracovníci Gottfrieda Daniela Wunschwitze	196
Kapitola III – Sbírková činnost v oblasti šlechtické genealogie a heraldiky v období od osmnáctého století do současnosti	204
Závěr	241
Seznam použitých zkratk	245
Seznam použitých pramenů a literatury	246

Přílohy	I
Textové přílohy	II
Mapové přílohy	XLIV
Obrazové přílohy	XLVII

Svazek II.

Katalogy a edice	1
Katalog a edice nápisů Wunschwitzovy sbírky	2
Katalog a edice pohřebních štítů Wunschwitzovy sbírky	184
Katalog a edice památníkových listů Wunschwitzovy sbírky	234
Katalog a edice památníkových listů dalších genealogických a heraldických sbírek	255

SEZNAM PŘÍLOH

Přílohy	I
Textové přílohy	II
Příloha I. - Rozrod Wunschwitzů I – III	III
Příloha II. - Vývody z 8 předků svobodného pána Gottfrieda Wunschwitze, jeho manželky Marie Františky Schumannové a Marie Anny Hartmannové z Klarštejna a manželky jeho bratra Františka Ignáce Marie Barbory Notthaftové	VI
Příloha III. - Itinerář Gottfrieda Daniela Wunschwitze	VIII
Příloha IV. - Přehled dalších pražských genealogických a heraldických sbírek	XXXIX
Mapové přílohy	XLIV
Mapová příloha I. - Nejvýznamnější pozemkové majetky Wunschwitzů od 2. poloviny 17. století	XLV
Mapová příloha II. - Lokality, z nichž byl excerpován epigrafický materiál pro Wunschwitzovu sbírku	XLVI
Obrazové přílohy	XLVII
Obrázek 1 – Původní a polepšený znak Wunschwitzů se sběratelovými poznámkami (AMP, Sbíрка znaků, i.č. 8035)	XLVIII
Obrázek 2 – Poběžovice	XLIX
Obrázek 3 – Jan Václav Spitzer, Bohumír Daniel, svobodný pán Wunschwitz (1740)	L
Obrázek 4 – Dolejší Krušec a krajina kolem něj	LI
Obrázek 5 – Rytina zámku Wunschwitz a okolí	LII
Obrázek 6 – Rozrod a detail provenienční poznámky (i.č. 1002)	LIII
Obrázek 7 – Způsoby vyobrazení znaků ve sbírce	LIV
Obrázek 8 – Papírenská značka (i.č. 1066)	LV
Obrázek 9 – Možnosti dochování pečetí ve Wunschwitzově sbírce	LVI
Obrázek 10 - Wunschwitzův nářes náhrobního kamene (i.č. 1002) a jeho reálný stav v současnosti (Postupice, kostel sv. Martina)	LVIII

Obrázek 11 – Pohřební štít (i.č. 1411)	LX
Obrázek 12 – Castrum doloris (i.č. 1072)	LXI
Obrázek 13 - Listy z památníků (i.č. 1094 a i.č. 624)	LXII
Obrázek 14 – Ukázky mincí ve sbírce	LXIII

WUNSCHWITZOVA SBÍRKA V KONTEXTU GENEALOGICKO – HERALDICKÝCH SOUVISLOSTÍ 1. POLOVINY 18. STOLETÍ (ROZBOR FONDU A JEHO POMOCNĚVĚDNÉ VYUŽITÍ)

Úvod

Bádání v oblasti genealogie a heraldiky si udržuje svou přitažlivost od středověku až do současnosti. V ohnisku badatelské pozornosti se postupně vystřídaly různé skupiny obyvatelstva - centrem zájmu byly postupně panovnické a šlechtické rody, později se badatelé věnovali i církevním a měšťanským kruhům. V posledních desetiletích se těší snad nejintenzivnější pozornosti heraldika a genealogie občanská, a to zejména v podmínkách komerčního či amatérského bádání.

Výzkum šlechtické genealogie patřil k chronologicky prvním zájmovým oblastem nejen specializovaných genealogů a heraldiků, ale i historiků zabývajících se českými dějinami středověku a raného novověku. Dnes se však zdaleka nejedná jen o vypisování historie těchto rodů. Již dříve známé prameny jsou čteny nově, což skýtá vzácnou možnost mapovat život příslušníků šlechty způsobem, který dříve nebyl nejen obvyklý, ale ani možný. Jedním z pramenů ke genealogii šlechty, který představuje takřka nekonečnou studnici informací a zároveň interpretačních možností, jsou genealogické a heraldické sbírky uložené v českých archivech.

V osobě Gottfrieda Daniela, svobodného pána Wunschwitze (1678-1741), původce jedné z takových sbírek, se snoubil zájem o genealogii a heraldiku se sběratelskou vášní a výsledkem jeho celoživotního zájmu je rozsáhlá a v českém i středoevropském kontextu ojedinělá sbírka materiálů k dějinám šlechty v českých zemích. Wunschwitzova pozůstalost měla barvitě osudy a dnes je její dochovaná část uložena v depozitářích prvního oddělení Národního archivu. Pokud bychom soudili jen podle názvu, poskytovala by sbírka informace pouze ke genealogii a heraldice. Tak tomu však zdaleka není a tento rozsáhlý archivní soubor v sobě zahrnuje celou řadu zajímavých materiálů ke všem pomocným vědám historickým a nejen k nim. Právě zevrubná deskripce a analýza tohoto souboru je hlavním cílem předkládané práce.

1. Vymezení tématu práce

Je do jisté míry paradoxním faktem, že jeden z největších znalců šlechtické společnosti první poloviny 18. století a jeho rod se kromě několika drobných zmínek dosud nestal předmětem soustředěné badatelské činnosti. První kapitola předkládané disertační práce je věnována dějinám rodu Wunschwitzů od mytických počátků, přes příchod členů rodu do Čech a na Moravu a uplatnění a rozkvet zde. U jednotlivých generací je podán výklad o jejich představitelích, rodinných poměrech a nejdůležitějších pozemkových majetcích, na nichž byli usazeni. Nejdetailnější pojednání se samozřejmě týká stěžejní postavy této práce, Gottfrieda Daniela Wunschwitze a jeho nejbližších. Nedílnou součástí této kapitoly je také tabulkový rozrod Wunschwitzů prezentovaný spolu s ostatními přílohami v závěrečné části práce.

Působení rodu v Čechách bylo velmi těsně spojeno s úctou k Janovi Nepomuckému, která se projevovala nejrůznějšími způsoby. Její stopy se objevují nejen ve zkoumané sbírce, v drobných tiscích financovaných příslušníky rodu, ale dodnes i v tvářnosti některých obcí jihozápadních Čech a koneckonců i v samotném hlavním městě Českého království. Právě vztahu Wunschwitzů k sv. Janu Nepomuckému a jeho nejrůznějším projevům je věnován samostatný oddíl první kapitoly.

Druhá kapitola je již zaměřena na genealogickou a heraldickou sbírku Gottfrieda Daniela svobodného pána Wunschwitze. První oddíl této kapitoly pojednává o dějinách sbírky po smrti jejího původce, okolnostech jejího uložení v Zemském archivu a o následných dalších manipulacích s tímto rozsáhlým materiálem až do dnešních dní.

Stěžejní část práce tvoří výklad věnovaný obsahu sbírky a zevrubné charakteristice jednotlivých typů materiálů, které v ní byly identifikovány. Celková analýza sbírky se týká hned několika okruhů otázek – jaké rody a jakým způsobem jsou ve sbírce zastoupeny, a to v perspektivě chronologické, geografické i stavovské. Je možné také porovnávat jednotlivé rodové složky mezi sebou – jakému rodu byla věnována jak intenzivní pozornost, závisí-li rozsah složky na významu rodu, upírala-li se sběratelova pozornost na rod v souvislosti s nobilitací či jiným společenským vzestupem ve stavovské společnosti atd. Co se týče materiálů, se kterými se můžeme ve sbírce setkat, pro účely této práce jich bylo vytipováno jedenáct skupin s některými specifickými podtypy. Každé z nich je věnováno samostatné pojednání s obdobnou strukturou a obsahem – po obecné charakteristice daného typu a případném krátkém výkladu věnovaném jeho vývoji jsou uváděny konkrétní informace: číselná charakteristika, časový záběr materiálu, způsoby jeho získání a zpracování popř. další. Ne všem typům je věnována stejně intenzivní pozornost, což je dáno jejich

charakterem, četností zastoupení či interpretačním potenciálem. Některé z nejvýraznějších materiálů, které to svým charakterem umožňují, jsou zpřístupněny i formou katalogů a edic, které se nacházejí ve druhé části práce.

Třetí a poslední část druhé kapitoly představuje svého druhu syntetické shrnutí výše analyzovaných skutečností, a to s důrazem zejména na dva aspekty sběratelské práce G. D. Wunschwitze: první časoprostorový, druhý společenský. Tento oddíl totiž obsahuje na základě všech relevantních údajů sbírky zrekonstruovaný Wunschwitzův itinerář, který přináší řečeno s trochou nadsázky téměř deníkový vhled do badatelského (a částečně snad i osobního) života původce sbírky. V úzké souvislosti s itinerářem stojí pak i výklad o sociálním kapitálu Daniela Gottfrieda Wunschwitze, jak se nám dnes jeví na základě analýzy jeho rozsáhlého díla.

Následující třetí kapitola se zaměřila na ohlas Wunschwitzovy genealogické a heraldické práce v pozdějších sbírkových dílech. Sběratelský proud se totiž v rukou jeho následovníků stal velmi živoucí odnoží obou těchto věd, ať již prameny pozdějších sběratelů byly s těmi Wunschwitzovými shodné, či se od nich diametrálně odlišovaly, ať již jejich metodické postupy byly progresivnější či byly naopak krokem zpět. Jen v pražských archivech, na něž je z důvodů dostupnosti upřena hlavní pozornost předloženého výkladu, dnes nalezneme na tři desítky souborů, které identifikujeme jako genealogické a heraldické sbírky a jsou zaměřeny na šlechtu. Všechny jsou popsány a charakterizovány, přičemž největší pozornost je věnována těm, jež jsou dobou svého vzniku nejbliže době Wunschwitzově.

Za závěrem práce, seznamem použitých pramenů, literatury a zkratk jsou připojeny přílohy, a to textové, mapové a obrazové, na něž je v textu průběžně odkazováno.

2. Rozbor použitých pramenů a literatury

Autor, jehož úkolem je představit rod Wunschwitzů, stojí před nesnadnou úlohou. Tomuto šlechtickému rodu, který přišel do Čech na počátku 17. století a jehož rozkvet zde trval pouze po několik málo generací, nebyla totiž dosud věnována žádná systematická pozornost. Nejznámější postavou je bezpochyby Gottfried Daniel Wunschwitz. Na jeho sběratelskou činnost v oblasti genealogie a heraldiky je primárně zaměřena i tato práce. Jeho předkové či potomci ale bývají v dosavadní literatuře zmiňováni pouze mimochodem a celková představa o rodu, jeho úloze a významu v soudobé společnosti je spíše mlhavá.

Obtížnost sestavení celkového obrazu wunschwitzovského rodu tkví mimo jiné i ve skladbě dochovaných pramenů. V první řadě se nedochoval žádný rodový archiv. Máme zprávu o tom, že existoval soubor rodinných písemností, ale tato zmínka se bohužel vztahuje k okamžiku, kdy byly všechny tyto listiny zničeny při švédském vpádu na Malou Stranu v roce 1648.¹ I v následujícím období jistě Wunschwitzové, a Gottfried Daniel zvláště, dbali na uchovávání dokladů důležitých pro jednotlivé členy rodu a dokumentující jejich život, nicméně písemnosti zřejmě vzaly za své po vymření rodu ještě v 19. století.

Absenci rodového archivu do jisté míry kompenzují dvě zpracování dějin rodu, obě z pera Jana Antonína Kajetána Wunschwitze. Podívejme se na ně podrobněji. První z nich zůstalo součástí Genealogické a heraldické Wunschwitzovy sbírky a je uloženo ve složce Wunschwitzů.² Jedná se o rukopis menšího netypického formátu, vázaný v pergamenu nesoucí titul *Kurtzes Genealogisch- Historisch- und Chronologisches Diarium des Uhr-Alt-Freyherrlich-Wunschwitzischen Geschlechtes zusammen getragen von mir Johann Anton Cajetan Frey und Pannier Herrn von Wunschwitz..., Anno 1749.*³ Jak již název napovídá, jedná se o jakýsi historický kalendář, v němž jsou zaznamenány významné události z dějin rodu. Zápisy mají standardizovanou podobu – jako první je uveden název měsíce a pod ním následuje výčet událostí, které se v něm staly, v pořadí narození (Geburthstäge), uzavřené sňatky (Vermählungstäge), úmrtí (Sterbtäge) a významné události (Merckwürdigkeiten) uvozené přesným datem a rokem. Do poslední jmenované kategorie spadají různé děje počínaje koupí či prodejem statků, přes události spojené s Janem Nepomuckým (umísťování soch v různých lokalitách) a daty jmenování do úřadů ani zdaleka nekonče.

Časové rozpětí zaznamenaných událostí je mezi lety 1602 (rok, kdy Jiří Wunschwitz údajně započal s vedením svého, bohužel nedochovaného, štambuchu, o němž se dozvídáme pouze touto cestou, jiné zmínky o něm jsem zatím nezaznamenala) a 1769 (úmrtí Františka Ignáce Wunschwitze, jednoho z bratří Gottfrieda Daniela). Dle roku uvedeného v titulu rukopisu i tohoto dlouhého časového úseku, který je zde reflektován, můžeme konstatovat, že základ Diaria byl sepsán v roce 1749 a potom byly další údaje (nejnovější, ale i týkající se starších dějin rodu) postupně doplňovány podle potřeby. Tento způsob práce ostatně dosvědčují i různé barvy použitých inkoustů.

¹ Národní archiv (dále NA), Sbírká genealogicko-heraldická Wunschwitzova (dále Wunschwitz), i.č. 1377, rukopis Kurtzes Genealogisch- Historisch- und Chronologisches Diarium Jana Antonína Kajetána Wunschwitze (dále Diarium).

² Dočasně byl spisek od sbírky oddělen a představoval jednu ze signatur (A 186) Sbírký rukopisů I. oddělení Národního archivu, ovšem dnes je již zařazen zpět ve složce Wunschwitzů.

³ Viz pozn. 1.

O původním místě uložení druhého rukopisného sepsání dějin rodu Wunschwitzů nevíme, ale zřejmě nebylo součástí genealogické sbírky. Dnes se nachází v rukopisných sbírkách Strahovské knihovny Královské kanonie premonstrátů na Strahově. V tomto případě jde o rukopis vázaný v kůži, se zlaceným rodovým znakem vyraženým na deskách, autorovými iniciálami I.A.C.F.V.P.H.V.W. a letopočtem 1752. Formát rukopisu odpovídá přibližně rozměrům půlarchu. Název díla zní *Wunschwitzisches Gedächtnis-Monument das ist: Kurtz zusammen getragene Eigentliche Nachrichten Uhr-Alten Geschlechtes deren Freyherren/oder Frey und Pannier-Herren von Wunschwitz, ihrer Ankunft, Fortpflanzung und gegenwärtigen Zustand wie auch Stiftts und anderen Proben.*⁴ Pojetí dějin rodu je zde odlišné od výše popisovaného Diaria. Rod je představován v chronologické posloupnosti, a to od legendárních počátků v 8. století do autorovy současnosti. Celé dílo uzavírá několik vývodů. Zajímavý je i obrazový doprovod rukopisu, před titulní list jsou vevázány tři mědirytiny s Wunschwitzovskými heraldickými motivy a na jednom z obrázků můžeme vidět i zámek Wunschwitz, odkud rod odvozuje svůj původ.

Při zmiňované absenci dalších pramenů k dějinám rodu jsou tyto dva rukopisy nedocenitelnou studnicí informací o rodu pánů z Wunschwitz. Nicméně vzhledem k jejich provenienci k nim musíme přistupovat s jistou opatrností, s vědomím, že poskytují spíše než objektivní pohled na dějiny rodu obraz rodu Wunschwitzů, jak viděli sami sebe. Na druhou stranu - autor sice neuvádí své zdroje informací, avšak při komparaci s prameny úřední provenience se ukazuje, že je ve svém líčení spolehlivý.⁵ Krom řady „tvrдых dat“ se tedy prostřednictvím jednoho z rodu dozvídáme zajímavé detaily ze života jeho příbuzných.

Prameny úřední provenience slouží pak na jedné straně jako kontrola údajů zjištěných z rukopisů, na straně druhé tyto někdy velmi strohé zmínky mohou výklad dále značně obohatit a prohloubit.

Do období první poloviny 18. století můžeme zařadit i tiskem vyšlý Wunschwitzovský rozrod pro období od 15. století. Tisk je sice nedatovaný, ale opatřený vlastnoručními poznámkami a doplňky Gotfrieda Daniela z let 1732-1734. Obdobný

⁴ Strahovská knihovna Královské kanonie premonstrátů v Praze (dále SK), signatura DH II 22 (dále Gedächtnis Monument).

⁵ Jak ukazuje srovnání se zápisy v deskách zemských a salbuchách, na něž je průběžně odkazováno v kapitole I.

obsah má i sběratelovo vlastní tiskem vyšlé dílo *Tabulae tam genealogicae quam progonologicae*.⁶

Všechna dosud zmiňovaná zpracování dějin rodu Wunschwitzů sahají pouze několik málo let za polovinu 18. století a poskytují pouze část informací. Dále se tedy musíme podívat na modernější zpracování dějin rodu. V oblasti pramenů se nabízejí další genealogické sbírky, zejména pro novější dobu velmi spolehlivá sbírka Dobřenského. Při rekonstrukci Wunschwitzovského rozrodu je důležitá zejména pro údaje o posledních generacích rodu, které přirozeně v obou starších rukopisech nenajdeme.⁷

Základní přehled k dějinám rodu přináší Antonín Rybička na stránkách Riegrova slovníku naučného⁸ a August Sedláček v Ottově slovníku naučném.⁹ Pro další informace se můžeme též obrátit i do několika málo časopiseckých studií, resp. článků, které byly rodu svobodných pánů z Wunschwitz věnovány. Ze starších jsou to především poněkud beletristicky pojatá Vunšviciana Františka Xavera Harlase (pozdějšího ředitele Muzea hlavního města Prahy) publikovaná v *Časopisu Společnosti přátel starožitností českých*, zaměřená především na několik hmotných památek souvisejících se sledovaným rodem chovaných v Muzeu hlavního města Prahy – portréty, domácí inventář s vyraženým znakem a podobně.¹⁰ Staršího data je i zpracování výpisů z misálu kaple sv. Jana Nepomuckého v Dolejším Krušci týkajících se členů rodu v časopise *Lumír* z pera J. A. Gabriela.¹¹ Tento drobný příspěvek ovšem pouze shrnuje životopisná data 30, resp. 32 osob.

Jméno Wunschwitz se objevuje také v titulu románu László Martona, který se odehrává na samém počátku 17. století ve městě Guben (Kubín) v Dolní Lužici.¹² Oceňovaný maďarský autor historických románů předkládá příběh kubínského rodáka Jakuba Wunschwitze, majitele prosperující barvírny látek v Míšni, který přesídlil v roce 1603 zpět do svého rodiště a stanul zde v čele odporu proti despotické městské radě, za což byl v červenci 1604 popraven. Spojit Martonova Jakuba Wunschwitze se stejnojmenným

⁶ NA, Wunschwitz, přívazek k i.č. 1432, *Tabula genealogica universalis ... illustrissimorum d(ominorum) liberorum baronum de Wunschwitz*, bez autora, bez data a místa vydání; Knihovna Národního muzea (dále KNM), sig. 43 A 9 Wunschwitz, Gottfried Daniel, *Tabulae tam genealogicae quam progonologicae illustrissimorum Dominorum, dominorum Liberosum Baronum de Wunschwitz, Pragae 1728*.

⁷ NA, Sběrka genealogická Dobřenského, i.č. 1231 - Wunschwitz.

⁸ Riegrův slovník naučný (dále RSN), díl IX, Praha 1872, s. 1317–1318.

⁹ Ottův slovník naučný (dále OSN), díl XXVI, Praha 1907, s. 1076.

¹⁰ Harlas, František Xaver, *Vunšviciana*, *Časopis společnosti starožitností českých* (dále ČSPSČ) 18, 1910, s. 10–20.

¹¹ Gabriel, Josef Ambrož, *Svobodní páni z Vunšvic*, *Lumír* 6, 1859, č. 39, s. 929–931.

¹² Marton, László, *Jacob Wunschwitz igaz története*, Pécs 1997, přeloženo do němčiny jako *Die wahre Geschichte des Jacob Wunschwitz*, Wien 1999.

členem zkoumaného rodu Wunschwitzů je velmi lákavé, tím spíše, že časové i místní okolnosti v zásadě souhlasí (krom jmen dětí)¹³ a také vzhledem k tomu, že o něm ve Wunschwitzovských výkladech dějin rodu nejsou zmíněny žádné podrobnosti. Na druhou stranu by si podobné ztotožnění vyžadovalo podrobnější výzkum archivních pramenů týkajících se dějin města Kubína. Starší zpracování dějin a pověstí tohoto města však ukazují, že zmiňovaný Wunschwitz byl skutečně považován za člena rodu, o němž je pojednáváno v této práci.¹⁴

Nověji pak byla pozornost soustředěna výhradně na Gottfrieda Daniela Wunschwitze jako sběratele a byly zkoumány různé aspekty jeho činnosti. Jako první zařazuje tuto osobnost do obecného kontextu genealogických bádání Tomáš Krejčík, aniž vzhledem k obecnějšímu zaměření svých studií mohl zmiňovat další osobnosti rodu.¹⁵ Analýzu Wunschwitzovy knihovny zvolila jako své diplomní téma Hedvika Kuchařová a později tuto práci publikovala v upravené podobě ve Sborníku archivních prací, přičemž v úvodu studie je věnována pozornost i celému rodu, opět však pouze přehledově.¹⁶ Obdobně reflektuje celou problematiku ve svém na numismatické aktivity G. D. Wunschwitze zaměřeném článku Tomáš Kleisner,¹⁷ který ale poprvé publikoval v tisku obrazy z depozitářů pražského městského muzea, portréty Gottfrieda Daniela a jeho syna Jana Antonína Kajetána, na něž upozorňoval již výše zmíněný článek Harlasův. Zajímavým způsobem se snažil vykládat Wunschwitzovu práci V. Urfus, když se na jejím základě pokusil hodnotit psychosociální profil barokní společnosti.¹⁸ Domnívám se, že takto dalekosáhlým interpretacím je zkoumaná genealogická a heraldická sbírka těžko práva, neboť obsahuje pouze omezenou paletu pramenů, daleko spíše může vypovídat o psychosociálním profilu svého autora.

Hlavním pramenem pro druhou kapitolu předkládané disertační práce je sama Wunschwitzova sbírka, jejíž rozbor a charakteristika je jejím obsahem. Rozbor ostatních

¹³ Srv. Příloha 1 – Rozrod Wunschwitzů I.

¹⁴ Haupt, Karl, Sagenbuch der Lausitz, Theil 2 - Die Geschichte, Leipzig 1862, S. 101.

¹⁵ Krejčík, Tomáš, Z dějin českých genealogických a heraldických zájmů do poloviny 19. století, Sborník archivních prací (dále SAP) 32, 1982, s. 480–505.

¹⁶ Kuchařová, Hedvika, Bohumír Daniel Wunschwitz, bibliofil a sběratel. Po stopách knihovny. Diplomová práce obhájená na Ústavu informačních a studií a knihovnictví Filosofické fakulty Univerzity Karlovy v Praze v roce 2004 a též, Knihovna Bohumira Daniela svobodného pána Wunschwitze, SAP 53, 2003, s. 195–226.

¹⁷ Kleisner, Tomáš, Numismatik Bohumír Daniel Wunschwitz (1678-1741), Numismatické listy (dále NL) 58 / 6, 2003, s. 161–166.

¹⁸ Urfus, Valentin, Bohumír Daniel z Wunschwitz, genealog české šlechty v první polovině 18. století (K psychosociálnímu profilu barokní společnosti); in: Chocholáč, Bronislav – Malíř, Jirí (usp.), Pocta Janu Janákovu, předsedovi Matice moravské, profesorovi Masarykovy univerzity věnují k sedmdesátinám jeho přátelé a žáci, Brno 2002, s. 405–412.

genealogických a heraldických souborů v pražských archivech tvoří náplň třetí kapitoly. Další použitá literatura má spíše obecnější ráz či je naopak zaměřena konkrétně na jednotlivé pomocné vědy a bude jí věnována pozornost v poznámkovém aparátu jednotlivých dílčích kapitol a oddílů.

3. Metody a metodika práce

Hlavní částí předkládané práce je rozbor Genealogické a heraldické sbírky svobodného pána Gottfrieda Daniela Wunschwitze. Charakterizovat sbírku z archivního hlediska je poměrně snadné: je uložena v I. oddělení Národního archivu (dříve Státního ústředního archivu) v depozitáři číslo 6, v systému Národního archivního dědictví je evidována pod číslem 98, obsahuje 56 kartonů a krabic, což celkem činí 7 běžných metrů. Bohatství sbírky popsala v (bohužel pouze výběrovém) inventáři ke sbírce vyhotoveném v roce 1973 Daša Šmerdová.¹⁹

Oč snazší je číselná charakteristika Wunschwitzovy sbírky, o to obtížnější je uchopení její obsahu v rovině analýzy obsahové, či dokonce pokus o odhalení mechanismu jejího vzniku. Jakým způsobem může vůbec dnešní badatel přistoupit k takovému objemu pomocněvědného materiálu?

Jako první se nabízí možnost aplikovat na masu velmi různorodých písemností ve sbírce shromážděných poměrně jasně určené kategorie současného kánonu pomocných věd historických; předmět a oblast jejich zájmu je v zásadě přesně stanovena a aplikace tohoto systému na starší materiál je zdánlivě snadná. Snaha uchopit sbírku jako souhrn materiálů k jednotlivým pomocným vědám historickým (zejména samozřejmě heraldice a genealogii) se však hned v první fázi mé práce se sbírkou ukázala jako nevhodná, zavádějící, ba v některých případech i zcela nerealizovatelná. Jako jeden příklad za všechny mohou sloužit papírové pohřební štíty, jichž svobodný pán Wunschwitz ve sbírce shromáždil více než dvě stovky. Jedná se o materiál epigrafický či paleografický? Či je nutno odhlédnout od materiálové podstaty a soustředit se na výzdobu a obsah a označit štíty jako materiál heraldickou nebo dokonce „jen“ genealogickou?

Druhý krajní přístup aplikovaný, jak se domnívám a jak se snad podaří rozborem materiálu doložit, samým autorem sbírky, je pěstování genealogie a heraldiky jako součásti

¹⁹ Šmerdová, Daša, Wunschwitz. Genealogická a heraldická sbírka. Inventář, Praha 1973.

vlastivědy v balbínovském barokně patriotském pojetí.²⁰ V tomto smyslu zcela odpadá nutnost jakéhokoli jednoznačného zařazení jednotlivých typů materiálu ve sbírce zastoupeného, protože její obsah tvoří jednotlý, navzájem se prolínající a doplňující celek. Sbírkou takto pojímanou můžeme ovšem nanejvýš intuitivně chápat, tento přístup však nelze nikterak využít jako analytický nástroj při jejím rozboru.

Postup, který jsem nakonec volila ke zpracování druhé kapitoly, je bližší prvně zmíněnému. Celek sbírky však z mého pohledu není pouze sumou písemností reprezentujících jednotlivé pomocné vědy. Jedná se spíše o soubor s bohatou vnitřní strukturou, jejímiž základními stavebními kameny jsou jednotlivé typy materiálů. Jako příklad mohou opět posloužit pohřební štíty. Mezi ostatním obsahem sbírky jsou snadno identifikovatelné (vzhledem, tvarem, provedením, obsahem) - a k jejich popisu můžeme použít nástroje hned několika pomocných věd historických, což je ovšem v tomto pojetí přínosem a nikoli nemilou metodickou komplikací. Prostý výčet několika dalších typů materiálů jen potvrzuje vhodnost tohoto postupu: výstřižky z novin, genealogická schémata, korespondence... I za těchto okolností lze samozřejmě nalézt materiály sporné (náležejí opisy erbovních listin vypsané z desek zemských spíše ke skupině panovnických erbovních privilegií nebo k výpisům z desek zemských?), ovšem těchto hraničních kategorií je pouze několik málo a je na ně vždy upozorněno na příslušném místě.

Takový přístup k věci též umožňuje využití terminologie a metod práce s některými specifickými prameny, zde mám na mysli např. v poslední době se rozvíjející (teoretická i soupisově zaměřená) studia věnovaná štambuchům či nově nastartovanou aktivitu v oblasti epigrafických edic.²¹

Při bohatství nabízejících se interpretačních nástrojů však není záhodno zapomínat, v jakém období a za jakým účelem sbírka vznikala a jaké cíle měl (či mohl mít) její autor. Při hodnocení sbírky je tedy nutno na jednotlivé skupiny nahlížet z dvojí perspektivy: První pohled by měl být pohledem očima sběratelovými – proč zařazoval ten který typ materiálu do sbírky, jakým způsobem jej vytěžoval a jak zapadá do celkového kontextu sbírky. Teprve druhý pohled by měl být pohledem dnešního badatele. Tak se můžeme například ptát, proč některé typy materiálů, které patří k běžné výbavě dnešních genealogů, hrají u Wunschwitze pouze okrajovou roli (např. matriky). Zároveň je možno některé

²⁰ Vít, Jan, Poznámka k Balbínovu a vůbec baroknímu patriotismu; in: Pokorná, Zuzana – Svatoš, Martin (usp.), Bohuslav Balbín a kultura jeho doby v Čechách. Sborník z konference Památníku národního písemnictví, Praha 1992, s. 46–50.

²¹ Srv. např. Ryantová, Marie, Památníky aneb štambuchy, to jest alba amicorum. Kulturně historický fenomén raného novověku, Českého Budějovice 2007 či Roháček, Jiří, K epigrafické ediční činnosti, SAP 50, 2000, s. 525–535.

skupiny pramenů číst zcela nově, pouze s přihlédnutím k faktu, že se dochovaly jako druhotný soubor v rámci větší a pestřejší sbírky (např. listy z památníků či již zmiňované pohřební štíty).

Vzhledem k tomu, že počet jednotlivin shromážděných svobodným pánem Wunschwitzem jde do tisíců, a s přihlédnutím k existenci vnitřních značně homogenních skupin, bylo nutno zvolit pro analýzu obsahu sbírky adekvátní nástroje. Jako nejvhodnější jsem zvolila snadno dostupné prostředí databázové aplikace Microsoft Access, které nabízí na jedné straně relativně přehledné navrhování a správu databáze, na druhé umožňuje i nejrůznější formy výstupů od sumárních (funkce Dotazy) po v podstatě ediční (funkce Sestavy).

Základem popisu se stalo vzhledem k dnešní podobě sbírky inventární číslo, tedy jedna rodová složka a uvnitř ní bylo zkoumáno zastoupení jednotlivých typů materiálů a zároveň byly všechny jednotliviny popisovány dle předem zvolených standardů. Část formuláře, který byl pro toto prvotní zpracování vytvořen, je vidět níže na obrázku číslo 1.:

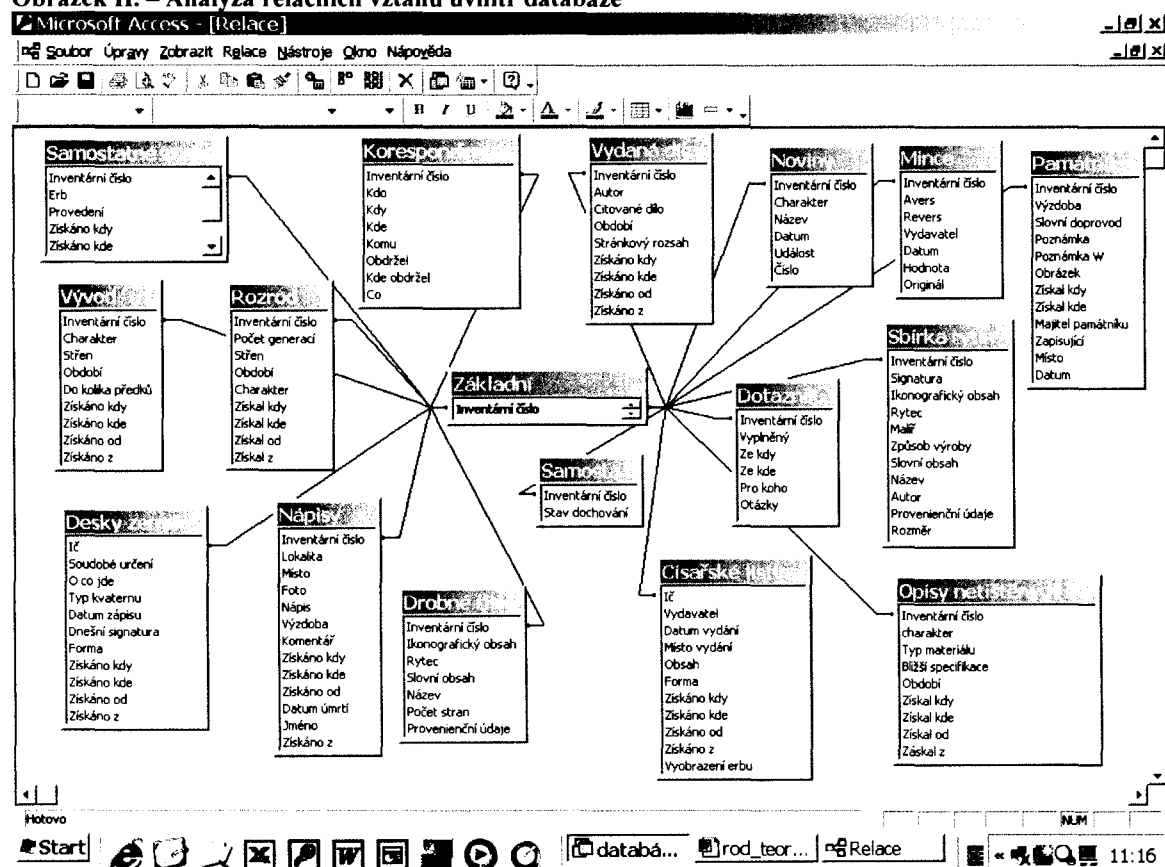
Obrázek 1. – Ukázka části základního formuláře při prvotním popisu složky

The screenshot shows a Microsoft Access form titled 'Microsoft Access - [Základní]'. The form is divided into several sections, each with a tabbed interface. The 'Rod' section at the top contains fields for 'Inventární číslo' (2) and 'Rod' (Aldinger). Below it are 'Samostatné znaky' with fields for 'Inventární číslo' (2), 'Erb' (náciť perem se slovní popi), 'Provedení' (střední), 'Získáno kdy' (1708,05,11), 'Získáno kde' (Částkov), 'Získáno od' (Johan Thomas Bisigeli), and 'Získáno z' (ex sigillis dem Theitungs Zettel). The 'Vývod' section has fields for 'Inventární číslo' (2), 'Charakter' (slovní), 'Střen' (Johann Giral von Aldringen), 'Do kolika předků' (2), and acquisition fields. The 'Nápisy' section has 'Inventární číslo' (2) and 'Zánam: 14 | 1 | z 1431'. The 'Deaky zemské' section includes 'Inventární číslo' (2), 'Soudobé určení' (Sten Rosenfarben Quatern, G2), 'Typ kvaternu' (Roznový 3. zápisný větší), 'Datum zápisu' (1650), 'Dnešní signatura' (DZV 211 G 21), 'Forma' (neověřený opis), and acquisition fields. The 'Rozrod' section has 'Inventární číslo' (2), 'Počet generací' (3), 'Střen' (Theresia), 'Charakter' (tabulkový), and acquisition fields. The 'Sbírka rytin' section has 'Inventární číslo' (2) and 'Zánam: 14 | 1 | z 1431'. The 'Císařské listiny' section includes 'Inventární číslo' (2), 'Vydavatel' (Ferdinand II.), 'Datum vydání' (1635,03,22), 'Místo vydání' (Viedeň), 'Obsah' (donace), 'Forma' (neověřený opis), and acquisition fields. The 'Vydaná díla' section has 'Inventární číslo' (2), 'Cítované dílo' (Salzburgische Chronica), 'Stránkový rozsah' (347-348), and acquisition fields. The 'Drobné tisky' section has 'Inventární číslo' (2) and 'Zánam: 14 | 1 | z 1431'. The bottom of the screen shows the Windows taskbar with the Start button, several application icons, and the system tray with the time 11:07.

Velmi jednoduchá struktura relačních vztahů uvnitř databáze je zřejmá z níže uvedeného obrázku II. Jako primární klíč byla zvolena položka Inventární číslo v tabulce Základní a ona je také jediným nositelem relací mezi základní tabulkou s přehledem rodů a položkou Inventární číslo v ostatních tabulkách s charakteristikami jednotlivých položek ve složce. Možnost, že jednomu inventárnímu číslu základní tabulky bude odpovídat více jednotlivin v každé tabulce, byla realizovatelná díky nastavení relace 1:N. Naopak případ, že se některé konkrétní typy materiálů ve složce vůbec nenacházejí, byl ošetřen charakteristikou jednotlivých polí tabulky prostřednictvím volby nepovinného vyplňování.

Výčet kritérií pro hodnocení jednotlivých typů je pro prostředí databáze charakterizován vždy jako podformulář tabulky Základní. To umožňuje za prvé na ně pohlížet jako na součást charakteristiky jedné složky, ale za druhé zároveň s každým typem (tedy podformulářem) pracovat samostatně bez závislosti na ostatních složkách databáze.

Obrázek II. – Analýza relačních vztahů uvnitř databáze

Díky tomuto přístupu je možno každý zastoupený materiálový typ detailně analyzovat. Při prezentaci výsledků takové práce s databází hrozí pochopitelně jisté

okouzlení čísly, která lze z dotazových tabulek velmi snadno vyčíst,²² nicméně se domnívám, že rozumná míra využití kvantifikačních metod není ani v ryze humanitních oborech na závalu, ba dokonce je podle některých badatelů u pomocných věd zcela legitimní.²³ Práce s čísly pak není problematická zejména tehdy, je-li doprovázena i zevrubným rozbořem kvalitativním. Jistá popisnost neškodí v tomto konkrétním případě ani z toho důvodu, že Wunschwitzova sbírka se dosud nikdy nestala sama o sobě badatelským tématem a využívala se „pouze“ jako pramen ke šlechtické genealogii a tedy pro získávání jmen, dat a rodokmenů.

Některé typy materiálů ve sbírce si pak krom prostého popisu přímo říkají i o samostatné zpracování katalogové a ediční, pochopitelně i s příslušným analytickým úvodem. Jde zejména o soubor pohřebních štítů, památníkových listů a opisů náhrobních kamenů. Žádný program sice dosud není schopen nahradit pracný přepis textů, avšak díky použití výstupu z databáze typu Sestava odpadá neméně pracná grafická úprava přepsaného.

Snad každý badatel zabývající se dějinami šlechty raného novověku i moderní doby je dříve či později postaven před problém způsobu psaní rodových jmen a přídomků, neboť tato problematika nebyla dosud v naší odborné literatuře jednoznačně vyřešena a různí badatelé přistupují k tomuto problému odlišně. Možností se nabízí několik. V první řadě je možno striktně dodržovat dikci pramene. V případě Wunschwitzovy sbírky to ovšem není zcela možné, neboť i zde se můžeme setkat s různopsáním v závislosti na používaném jazyce a časovém období, z něhož informace pochází. Dostatečným vodítkem se v případě zkoumané genealogické sbírky nemůže stát ani inventář, neboť jeho autorka nepostupovala při kodifikaci rodových jmen zdaleka systematicky a jednotně.²⁴ Někteří badatelé se přiklánějí k důslednému nazývání rodů v německých tvarech jejich rodových jmen a přídomků, a to s ohledem na to, že sami poslední či dosud žijící příslušníci takto svůj rod nazývali nebo dodnes nazývají (Waldstein, Martinitz).²⁵ Aplikovat tento postup na materiál končícího raného novověku nepovažují za vhodné, nehledě k tomu, že německá jména

²² Na tuto nástrahu upozornil nedávno Himl, Pavel, Milost místo smrti (v procesech s Cikány v Čechách první poloviny 18. století) aneb jak nepočítat historii, *Dějiny – teorie – kritika* 2005 / 1, s. 7–43.

²³ Horský, Jan, Místo (velkých) teorií v historických vědách v době narativistické kritiky a mikrohistorického bádání; in: Storchová, Lucie (ed.), *Condicio humana - konstanta či historická proměnná? Koncepty historické antropologie a teoretická reflexe v současné historiografii*, Praha 2007, s. 18, pozn. 18.

²⁴ K tomu srv. některé postřehy v kapitole I.1. této práce.

²⁵ Takto postupoval např. Mašek, Petr, *Modrá krev: minulost a přítomnost 445 šlechtických rodů v českých zemích*, Praha 1999, 2003 (2. vydání a 3. vydání), srv. zdůvodnění na s. 6 (2. vydání). Ve svém nejnovějším díle *Šlechtické rody v Čechách, na Moravě a ve Slezsku od Bílé hory do současnosti I*, Praha 2008 však Petr Mašek od této praxe v některých případech ustupuje.

rodů v českém textu působí značně rušivě. Na druhou stranu není možné ani převádět všechna jména do češtiny, neboť u celé řady rodů, které přišly do Čech až v novověku, není český ekvivalent vůbec doložen.

Jako závazná pomůcka pro psaní jmen šlechtických rodů byl pro účely této práce zvolen soupis šlechtických rodů z pera Čeňka Zíbrta vydaný v rámci Bibliografie české historie.²⁶ Jedná se sice o pomůcku staršího data, avšak zároveň velmi široce pojatou, v níž je možno nalézt až na nepodstatné výjimky všechny rody, o kterých se zkoumaná sbírka zmiňuje.²⁷

Při popisu jednotlivých typů materiálů bylo použito standardních analytických a syntetických postupů, v pojednání o dalších genealogických souborech v českých archivech přichází ke slovu ještě metoda komparativní.

Konkrétní metodickou poznámku je však ještě třeba připojit k oddílu II.3., který je věnován sběratelovu inventáři. Při jeho sestavování a využívání bylo použito postupu, který je častější spíše pro analýzu středověkého materiálu diplomatické povahy,²⁸ avšak ukazuje se, že při dostatečném množství údajů jej lze s úspěchem aplikovat i na písemnosti novější.

4. Současný stav bádání v oblasti genealogie a genealogických sbírek

Když Jaroslav Honc hodnotil ve 2. polovině 90. let 20. století cesty vývoje české poválečné genealogie, zdůraznil tři stěžejní momenty: širokou členskou základnu sdružovanou v nejrůznějších genealogických a heraldických společnostech, potýkání této laické veřejnosti s veřejností odbornou a na třetím místě jmenoval jako velký problém neexistenci profesionálního pracoviště, které by koordinovalo práci amatérů a profesionálů a usměrňovalo dvě soupeřící tendence – totiž sběratelskou a odbornou.²⁹ Jistě není přehnané konstatování, že se situace dodnes mnoho nezměnila.

²⁶ Zíbrt, Čeňk, Bibliografie české historie I. Abecední seznam šlechtických rodin z Čech, Moravy a ze Slezska, Praha 1900, s. 284–631.

²⁷ Jedinou výjimkou z tohoto pravidla zůstává psaní rodového jména původce sbírky. Zíbrt uvádí znění Wunšvic, tedy směs českého a německého psaní, kterému ovšem zcela schází zakotvení v pramenech i jím samotným uváděných. V literatuře se občas užívá i zcela počeštěného psaní Vunšvic, domnívám se ale, že se jedná o tvar moderní, samotnými příslušníky rodu neužívaný. Zůstávám tedy při psaní ve tvaru Wunschwitz, které zásadně používal sám sběratel.

²⁸ Fiala, Zdeněk, Diplomatika jedna – nebo dvě?, Archivní časopis 10, 1960, s. 1–18. Naposledy se v naší literatuře objevilo využití itineráře na středověkém diplomatickém materiálu in Wihoda, Martin, Vladislav Jindřich, Brno 2007, s. 331–341.

²⁹ Honc, Jaroslav, Cesty a cíle české genealogie po roce 1945, Acta Universitatis Carolinae Philosophica et Historica (dále AUC Phil. et Hist.) I, Z pomocných věd historických XIII, 1996, s. 133–136.

Prvním a velmi aktivním ohniskem genealogického bádání zůstávají stále různé genealogické a heraldické společnosti a jejich časopisy: Již od roku 1969 v návaznosti na tradici Rodopisné Společnosti československé pracuje Česká genealogická a heraldická společnost v Praze (ČGHSP) s několika pobočkami v českých městech.³⁰ Periodickým tiskovým orgánem této společnosti jsou Genealogické a heraldické listy uveřejňující práce spíše dílčího charakteru (v poslední době zejména střípky z dějin rodů významných kulturních osobností), ale z dílny členů této společnosti pochází i celá řada praktických příruček pro amatérské genealogy, zejména nejrůznější slovníky³¹ a sborníky přednášek.³²

Obdobnou úlohu má na Moravě Moravská genealogická a heraldická společnost (MGHS) založená v Brně v roce 1972.³³ Tato společnost vydává časopis Genealogické a heraldické informace (GHI). Krom dílčích prací se však na stránkách tohoto periodika můžeme setkat i s příspěvky širšího dosahu (týkající se např. komunální heraldiky a vexilologie, či nobilitační praxe).

Pendantem těchto společností na Slovensku je Slovenská genealogicko-heraldická společnost (SGHS).³⁴ Je členem několika mezinárodních společností sdružujících podobně zaměřená zájmová sdružení v celosvětovém měřítku. Slovenská společnost jako jediná naplnila beze zbytku požadavek Jaroslava Honce na úzkou spolupráci mezi odbornou a amatérskou genealogickou a heraldickou veřejností. V předsednictvu SGHS se totiž setkávají zástupci univerzitního prostředí se zástupci odboru archivnictva a spisovnej služby Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a společně řídí badatelské aktivity řadových členů společnosti. Jedním z tímto způsobem organizovaných a dlouhodobě realizovaných programů může být i projekt Prepis náhrobných nápisov. Jejím publikačním fórem je Genealogicko-heraldický hlas, ale pod její záštitou je vydávána i celá řada dalších publikací z pera amatérských, ale i renomovaných autorů.³⁵

³⁰ [Http://www.genealoge.cz/](http://www.genealoge.cz/) (přistoupeno 1. srpna 2008).

³¹ Slovníkovou produkci této společnosti reprezentují: Lutonský, Boleslav – Černý, Jaroslav, Latinsko-německo-český slovník nemocí, úrazů a příčin smrti a výrazů s nimi souvisejících (nejen) pro genealogy, Praha 1995; Mareš, Jan, Latinsko-český slovník pro genealogy, Praha 1996 a Kasalický, Václav a kol., Německo-český slovník pro genealogy, Praha 1997. Pokračování těchto vydavatelských počinů zaštitěných ČGHSP vydaný ovšem mimo tuto společnost představuje Pařez, Jan, Česko-anglický příruční slovník genealogický, Praha 1999.

³² Starší učebnici Lutonský, Boleslav, Základy genealogie 1-2, Praha 1999 nahradilo v současné době dvoudílné kolektivní dílo Sborník učebních textů pro začínající, resp. pokročilé rodopisce, Praha 2005, resp. 2007 a Učebnice čtení starých textů, Praha 2003.

³³ [Http://www.mghs.cz/](http://www.mghs.cz/) (přistoupeno 1. srpna 2008).

³⁴ [Http://www.genealogy-heraldry.sk/](http://www.genealogy-heraldry.sk/) (přistoupeno 1. srpna 2008).

³⁵ Produkce společnosti má široký tematický záběr – počínaje vydáváním rodových kronik (např. Kredatusová, Alena, Probstnerovci z Novej L'ubovne a Jakubian, Martin 2002), přes učebnice (kol., Příručka ku genealogickému výskumu, Martin 2004) až k zásadním textům (Vrtel, Ladislav, Heraldická terminológia, Martin 2003).

Další společností, která má sídlo v Praze a zabývá se jak heraldickou, tak také genealogickou problematikou, je Klub pro českou genealogii a heraldiku existující od roku 1968 (samostatně od 1990).³⁶ Klubovým časopisem je dvakrát ročně vydávaná Heraldika a genealogie. Svůj význam pro genealogické bádání má i Heraldická společnost v Praze a její časopis Heraldická ročenka.³⁷

Zcela zvláštní (a nutno podotknout že ne úplně progresivní) směr genealogického bádání pak představují uskupení Zemská stavovská rodová unie (ZSRU) v Čechách³⁸ a její slovenská obdoba Aristokratické sdružení Slovenska.³⁹ Oba spolky vedou své členy k hledání vlastních kořenů, a to zejména kořenů šlechtických.

Druhý směr genealogického bádání představují, jak již bylo řečeno výše, odborníci školení v oboru historie či pomocných věd historických. Dějinám genealogie byla věnována soustavnější pozornost již v 80. letech, zejména v pracích Tomáše Krejčíka – ve skriptech *Základy heraldiky, genealogie a sfragistiky*⁴⁰ a v přehledové studii *Z dějin českých genealogických a heraldických zájmů do poloviny 19. století*.⁴¹

Asi největší podíl na genealogické produkci v oblasti šlechtické genealogie si udržují ediční řady či samostatné svazky různých nakladatelství zaměřené na dějiny jednotlivých rodů⁴² či naopak díla přehledového charakteru týkající se více rodů (ať již je jejich zaměření zcela obecné, či věnující pozornost určité stavovsky či chronologicky vymezené skupině).⁴³ Svůj význam si však udržují i práce starších autorů, jak dokazují četné edice či reedice.⁴⁴

³⁶ <http://www.heraldica.cz/> (přistoupeno 1. srpna 2008).

³⁷ <http://www.heraldicka-spol.net/> (přistoupeno 1. srpna 2008).

³⁸ <http://zsru.cz/> (přistoupeno 1. srpna 2008).

³⁹ <http://azs.tsa.sk/> (přistoupeno 1. srpna 2008).

⁴⁰ Krejčíková, Jarmila – Krejčík, Tomáš, *Základy heraldiky, genealogie a sfragistiky*, Praha 1987.

⁴¹ Krejčík, Tomáš, *Z dějin*, s. 480–550.

⁴² Nejreprezentativnější je ediční řada *Šlechtické rody Čech, Moravy a Slezska* nakladatelství Lidové noviny, která započala svazkem Velímský, Tomáš, Hrabšiči. Páni z Rýzmburka, Praha 2002 a zatím posledním svazkem jsou Fukala, Radek et al., *Poděbradové*, Praha 2008. Další, méně obsáhlé svazky věnované dějinám jednotlivých šlechtických rodů vydává nakladatelství Veduta: např. Němec, Bohumír, *Rožmberkové – životopisná encyklopedie panského rodu*, Praha 2001 či naposledy Březina, Vladimír, *Rytířský stav v Čechách a na Moravě v raném novověku. Rod Bukůvků z Bukůvky od středověku do 20. století*, Praha 2008.

⁴³ Několika vydání se dočkaly encyklopedické práce Milana Myslivečka, naposledy pod názvem *Mysliveček, Milan, Velký erbovník. Encyklopedie rodů a erbů v zemích Koruny české*, Praha 2005 (2 svazky). Na novější období, tedy na samotný konec habsburské monarchie se ve svých výzkumech zaměřil Jan Županič, např. obecně *Nová šlechta Rakouského císařství*, Praha 2006. Do této skupiny patří také řada almanachů – *Almanach českých šlechtických rodů* (sestavil kolektiv autorů pod vedením Vladimíra Pouzara, Praha 1996, 1999, 2001, 2002, 2007) či *Buben, Milan – Vavřínek, Karel, Almanach českých šlechtických a rytířských rodů* (Praha 2004–2007).

⁴⁴ Zde je možno jmenovat např. reprinty *Ottova slovníku naučného s cennými rodopisnými medailony jednotlivých rodů* (vydávaná od roku 1996) či *Hradů, zámků a tvrzí Království českého* Augusta Sedláčka

Významné a užitečné pro genealogické bádání mohou být pochopitelně i příspěvky týkající se šlechty obecně, jednotlivých stavů či genealogii blízkých pomocných věd – heraldiky, sfragistiky a faleristiky.⁴⁵

Genealogická a ruku v ruce s ní jdoucí i heraldická literatura se však v dnes neomezuje pouze na tištěnou knižní či časopiseckou produkci. V prostředí internetu vzniklo v poslední době několik velmi zajímavých stránek zaměřených právě na tyto dvě pomocné vědy historické. Amatérským rodopiscům jsou určeny stránky Genea obsahující nejrůznější slovníky, pomůcky, soupisy matrik a návody.⁴⁶ Především pro zájemce o heraldiku, sfragistiku a vexilologii je určena v roce 2004 založená Akademie heraldických nauk.⁴⁷ Vynikající pomůcku i pro odbornou badatelskou veřejnost představuje projekt Prozatímní heraldická knihovna, kde jsou ve fulltextové podobě takřka kompletně zpřístupněny krom některých stěžejních prací české heraldiky a genealogie také starší časopisy tohoto zaměření, jejichž tištěná podoba je dnes v mnoha případech v knihovnách dostupná pouze velmi obtížně.⁴⁸

Problematika, na kterou je zaměřena tato práce, tedy genealogické sbírky, zůstávala dosud zcela na okraji badatelského zájmu. Mimo ojedinělé a nadto velmi stručné přehledové práce z konce 19. století z pera A. P. Šlechty⁴⁹ existují obecně pramenně zaměřené studie pro genealogické prameny v bývalém archivu ministerstva vnitra ČSR,⁵⁰

(vydávaná od roku 1995) a zejména velmi velkoryse pojatý projekt reedic nakladatelství Garn, v jehož rámci byly znovu vydány mnohé svazky Siebmacherova Wappenbuchu zaměřené spíše heraldicky, ale zejména Diadochos Bartoloměje Paprockého z Hlohov (původně vydáno Praha 1602, reprint Brno 2005) a práce Vojtěcha Krále z Dobré Vody Heraldika (Praha 1900, reprint Brno 2003) a Der Adel von Böhmen, Mähren und Schlesien (Praha 1904, reedice Brno 2005). Reprintů či nových vydání se dočkaly i práce Josefa Pilnáčka Staromoravští rodové, Vídeň 1930 (reprint Velehrad 2004) a Rody starého Slezska, Jílové u Prahy 1969–1972, kompletní vydání Opava 1991–1998. Nově zpracovaná starší díla může reprezentovat např. Sedláček, August, Atlasy erbů a pečeti české a moravské středověké šlechty 1–5, Praha 2001–2003 (zpracoval a k vydání připravil Vladimír Růžek).

⁴⁵ Bibliografie české práce heraldické: Tematicky anotovaný soupis článků, statí a studií z oborových periodických tiskovin vydaných v české řeči na území Československé socialistické republiky. 1901–1980, Ostrava 1983; Růžek, Vladimír, Česká heraldická literatura od roku 1946 do roku 1980, SAP 34, 1984, s. 512–539 a Müller, Karel, Heraldické edice v posledních deseti letech, SAP 50, 2000, s. 508–514. Z faleristiky nejnověji Koláčny, Ivan, Řády a vyznamenání habsburské monarchie do roku 1918, Praha 2006 či starší Lobkowicz, František, Encyklopedie řádů a vyznamenání, Praha 1999, ze sfragistiky Krejčík, Tomáš, Pečeť v kultuře středověku, Šenov u Ostravy 1998.

⁴⁶ <http://www.genea.cz/> (přistoupeno 1. srpna 2008).

⁴⁷ <http://www.ahn-cr.info/index.htm> (přistoupeno 1. srpna 2008).

⁴⁸ <http://www.historie.hranet.cz/heraldika/> (přistoupeno 1. srpna 2008).

⁴⁹ Schlechta-Wssehrd, Anton Petr, Heraldisch-genealogische Sammlungen in Böhmen, Monatsblatt der Kais. Kön. Heraldischen Gesellschaft „Adler“, Nr. 129, September 1891, S. 49–51.

⁵⁰ Roubík, František, Rodopisné prameny v archivu ministerstva vnitra v Praze, Časopis rodopisné společnosti československé v Praze 1, 1929, s. 76–81. Genealogické sbírky ovšem byly v té době součástí Archivu Země české, a tudíž o nich v článku nepadá zmínka.

v moravských muzeích a archivech⁵¹ a nověji i konkrétně v Archivu města Brna a Moravském zemském archivu.⁵² Z bohatství Archivu Národního muzea byly dosud v literatuře traktovány spíše sbírky heraldické.⁵³

Pozornost věnovaná konkrétním jednotlivým sbírkám je v dosavadní produkci ještě méně častá. Nejstarší z existujících studií z pera Anny Vavrouškové se týká Jakubičkovy sbírky.⁵⁴ Později se objevil v odborném tisku článek Genealogická sbírka Antonína Norberta Vlasáka. U pozůstalosti tohoto významného regionálního badatele se však nejedná o klasickou genealogickou sbírku, ale o jediný rukopis s genealogickým obsahem uložený v Okresním archivu v Benešově.⁵⁵ Jen o něco častěji než sbírky přitahovaly pozornost osobnosti sběratelů.⁵⁶ Již od roku 2001 se tímto tématem soustavně zabývá autorka této práce, a to jak v obecnější rovině,⁵⁷ tak i edičním zpřístupněním některých specifických materiálů – pohřebních štítů a listů z památníků.⁵⁸

5. Hlavní osobnosti a trendy genealogických studií u nás do poloviny 18. století

Ještě před započítáním výkladu o genealogickém bádání Gottfrieda Daniela, svobodného pána Wunschwitze, je třeba stručně přehlédnout období, které jeho životu a dílu předcházelo a na které on při své činnosti v mnoha ohledech navazoval.⁵⁹

⁵¹ Skutil, Jan, *Heraldické a genealogické prameny v moravských muzeích a archivech. Metodologie jejich zpracování, Sborník I. setkání genealogů a heraldiků*, Ostrava 1980, s. 20–22.

⁵² Blažek, Libor, *Genealogické materiály v Archivu města Brna, Genealogické a heraldické informace (dále GHI) 11, 2006, s. 117–121; Švábenský, Mojmir, Sfragistické (a znakové) sbírky v Moravském zemském archivu; in: 155 let archivnictví v českých zemích. Sborník příspěvků z konference uspořádané u příležitosti 155. výročí založení Moravského zemského archivu v Brně ve dnech 31. května – 1. června 1994, Brno 1995, s. 37–50.*

⁵³ Reichlová, Lucie – Pokorný, Pavel R., *Heraldické sbírky a materiály ve fondech Archivu Národního muzea, Sborník příspěvků 3. setkání genealogů a heraldiků*, Ostrava 1986, s. 154–161.

⁵⁴ Vavroušková, Anna, *Jakubičkovy sbírky v Českém zemském archivu v Praze; in: Šimákův sborník. Přátelé československých starožitností svému učiteli. K šedesátinám universitního profesora Dra J. V. Šimáka*, Praha 1930, s. 231–233.

⁵⁵ Pánek, Jaroslav – Pokorný, Pavel R., *Genealogická sbírka Antonína Norberta Vlasáka, Listy genealogické a heraldické společnosti, 1974 / 4, s. 8–13.*

⁵⁶ Tyto články jsou citovány v kapitole III. této práce v souvislosti s příslušnými sbírkami.

⁵⁷ Woitschová-Kučerová, Klára, *Genealogické sbírky SÚA – sbírka svobodného pána Wunschwitze; in: Genealogia ac heraldica bohemia, Sborník příspěvků z odborné konference pořádané Českou genealogickou a heraldickou společností v Praze ve dnech 28.–29.4.2001 na zámku Nečtiny, Praha 2002, s. 33–40.*

⁵⁸ Woitschová-Kučerová, Klára, *Pohřební štíty ve Wunschwitzově genealogické a heraldické sbírce (edice), Paginae historiae 12, 2004, s. 147–208; táž, Heraldický materiál v genealogických a heraldických sbírkách Národního archivu (Listy z památníků ve Wunschwitzově a Renzově sbírce); in: Šouša, Jiří – Ebelová, Ivana (usp.), *Inter laurum et olivam*, Praha 2007, s. 211–220 a táž, *Listy z památníků ve Wunschwitzově sbírce. Soupis a edice, Paginae historiae 15, 2007, s. 265–334.**

⁵⁹ Tomuto tématu se u nás dosud věnoval Tomáš Krejčík. Nejnověji in Krejčíková, Jarmila – Krejčík, Tomáš, *Základy heraldiky, genealogie a sfragistiky*, Praha 1987, v kapitole *Přehled českých heraldických, genealogických a sfragistických studií*, s. 175–198. Podle tohoto a práce Kutnar, František – Marek, Jaroslav, *Dějiny českého a slovenského dějepisceví*, Praha 1997, s. 75–151 je zpracován následující přehled.

První zmínky, které reflektují příbuzenské vztahy mezi jedinci, lze najít již u nejstaršího z českých kronikářů, Kosmy (+ 1125).⁶⁰ V tehdejší době se samozřejmě jednalo především o vztahy v rámci vládnoucího rodu Přemyslovců. Podobné zmínky objasňující vztahy uvnitř rodů (již nejen vládnoucího, ale i šlechtických) rozšířené nadto o charakteristiku jejich rodových znamení můžeme nalézt u kronikáře Dalimila.⁶¹ Zároveň se v textu kroniky nachází celá řada pověstí o původu šlechtických rodů, z nichž se většina vztahuje k válečným tažením českých knížat a králů v 11. a 12. století.⁶² Později vznikající kroniky tento trend dále prohlubovaly, i když Dalimilova kronika zůstala rozsahem reflexe genealogických a heraldických skutečností spíše výjimečná.

Velkým přínosem pro rozvoj historické vědy a v jejím rámci samozřejmě i genealogie a heraldiky byla doba humanistického dějepisectví s požadavkem návratu k pramenům a kritickému nakládání s nimi.⁶³

První z velkých osobností této doby, která ve svém díle podstatným způsobem reflektovala i genealogii, byl Václav Hájek z Libočan se svou Kronikou českou.⁶⁴ I když jej jmenujeme ve výčtu humanistických dějepisců jako prvního, (nejen) v úsecích pojednávajících o počátcích české šlechty se spíše než minuciózní a kritická práce s prameny projevuje autorova fantazie, neboť první šlechtici jsou doloženi v Čechách podle něj již od 8. století za vlády kněžny Libuše. Po dlouhou dobu (až do kritických připomínek Gelasia Dobnera vydávaných od roku 1761)⁶⁵ však byly Hájkovy výklady přijímány bez větších výhrad a dodnes jsou nepochybně zajímavým pramenem ke genezi rodových legend celé řady šlechtických rodů.

Naopak velkou znalost primárních pramenů využíval ve svých pracích Václav Březan (cca 1550–1618), archivář a knihovník ve službách jednoho z nejvýznamnějších rodů své doby, Rožmberků. Svým přístupem k bádání bohatě naplnil humanistickou zásadu *ad fontes* a výsledkem jeho mnohaleté činnosti byly nejen již několikrát tiskem

⁶⁰ Hrdina, Karel – Bláhová, Marie (ed.), *Kosmova kronika česká*, Praha 1975.

⁶¹ Nejnovější kritická edice s obsáhlými komentáři srv. Daňhelka, Jiří – Hádek, Karel – Havránek, Bohuslav – Kvítková, Naděžda, *Staročeská kronika tak řečeného Dalimila 1–2*, Praha 1988; Ryneš, Václav, *Česká erbovní pověst podle Dalimila*, Erbovní knížka na rok 1939, s. 81–83.

⁶² Vorel, Petr, *Rodové heraldické pověsti jako prostředek mezigeneračního přenosu informace ve šlechtickém prostředí českých zemí v 16. století*; in: Bůžek, Václav – Král, Petr (edd.), *Paměť urozenosti*, Praha 2007, s. 61–67.

⁶³ Zevrubně k těmto otázkám Beneš, Zdeněk, *Historický text a historická skutečnost. Studie o principech českého humanistického dějepisectví*, Praha 1993.

⁶⁴ Hájek z Libočan, Václav, *Kronyka czeská*, Praha 1541 (knihopis č. 2867). Dále srv. i neúplnou edici Flajshans, Václav (ed.), *Václava Hájka z Libočan Kronika česká I–IV*, Praha 1918–1933 či výbor Kollár, Jaroslav (ed.), *Václav Hájek z Libočan, Kronika česká. Výbor historického čtení*, Praha 1981.

⁶⁵ K Dobnerově kritice konceptu původu české šlechty u svých předchůdců srv. Cerman, Ivo, *Gelasius Dobner a česká šlechta. Proměny šlechtické genealogie ve věku osvícenství*; in: Bůžek, Václav – Král, Petr (edd.), *Paměť urozenosti*, Praha 2007, s. 88–105.

vydaná zevrubná kronika rožmberská, ale i (v rukopise dosud zůstávající) náčrty dějin dalších významných rodů – Švamberků, Šternberků nebo Říčanských.⁶⁶

Život druhé největší osobnosti tohoto období, Bartoloměje Paprockého z Hlohol a Paprocké Vůle je ohraničen léty 1540 (?) a 1614. První část života strávil v Polsku, nejprve studoval na krakovské univerzitě, později se staral o skromný zděděný majetek a oženil se. Jako zastávce habsburské kandidatury na polský trůn po porážce arcivévody Maxmiliána se odebral Bartoloměj Paprocký nejprve na Moravu, později v roce 1598 do Čech. Poslední léta života strávil střídavě zde, na Moravě a ve Slezsku a nakonec se vrátil do své domoviny, kde zemřel.⁶⁷

Během svého života sepsal Paprocký 25 děl v různých jazycích - polsky, latinsky, česky. Mezi nejčastěji uváděná patří v Čechách v roce 1598 vydaný *Ogród królewski*⁶⁸ a později u nás sepsané a též vydané *Zrcadlo markrabství moravského*,⁶⁹ *Diadochus český*⁷⁰ a *Štambuch slezský*.⁷¹ Velmi zajímavá je i grafická výzdoba těchto prací, na níž se podílel vedutami měst i proslulý Jan Willenberg.

V *Diadochu*, jak konečně napovídá i celý název, autor předkládá čtenáři posloupnost českých panovníků od knížecích časů, erbovní pověst vztahující se k českému znaku, výklad o dějinách Slovanů. Pro genealogická studia zaměřená na dějiny české

⁶⁶ Rukopisy jsou uloženy v Státním oblastním archivu (SOA) Třeboň, Historica, Cizí rody. Březanovy práce o Rožmbercích byly vydány dokonce několikrát; nověji Pánek, Jaroslav, *Životy posledních Rožmberků 1–2*, Praha 1985 a naposledy Kubíková, Anna, *Rožmberské kroniky: krátký a sumovní výtah od Václava Březana*, České Budějovice 2005.

⁶⁷ Osobnost a dílo Bartoloměje Paprockého vzbuzovalo soustředěnou pozornost badatelů počínaje Josefem Jirečkem, Bartoloměj Paprocký z Hlohol a z Paprocké Vůle a spisovatelská činnost jeho, *Časopis musea království Českého (dále ČNM) 40, 1866, s. 3–34* a Karla Krejčího, *Bartoloměj Paprocký z Hlohol a Paprocké Vůle. Život – dílo – forma a jazyk*, Praha 1946. V novější době zaměřili autoři pozornost na vybrané části z jeho díla, např. Polišínský, Josef (ed.), *Bartoloměj Paprocký, Zrcadlo Čech a Moravy*, Praha 1941; Petrů, Eduard (ed.), *Bartoloměj Paprocký z Hlohol, O válce turecké a jiné příběhy. Výbor z Diadochu*, Praha 1982; Hrabětová, Irena, *Erbovní pověsti v českých spisech Bartoloměje Paprockého z Hlohol*, Brno 1992 a nejnověji Večeřová, Petra, *Diadochos Bartoloměje Paprockého z Hlohol a Paprocké Vůle*; in: Baďurová, Anežka (red.), *Sborník k 80. narozeninám Mirjam Bohatcové*, Praha 1999, s. 347–372. K výzdobě Paprockého prací srv. i Kejla, Vladimír, *Willenbergerova výzdoba Paprockého Zrcadla*, *Zpravodaj Klubu genealogů heraldiků 14, Ostrava 19682, s. 36–38*.

⁶⁸ *Paprocký z Hlohol, Bartoloměj, Ogród Królewski W Ktorem o początku Cesarzów Rzymskich, Arcyxiążat Rakuskich, Krolow Polskich, Českich, Xiażat Slanskich, Ruskich, Litewskich, Pruskich, rozadzienia... naidziess*, Praha 1599.

⁶⁹ *Paprocký z Hlohol, Bartoloměj Zrcadlo Slawného Margkrabstwij Morawského: W kterémz gedem každý Staw dáwnost wzáctnost y powinnost swau vhléda: Krátce sebrané a wydané*, Olomouc 1593 (knihopis č. 6862.)

⁷⁰ *Paprocký z Hlohol, Bartoloměj, Diadochos id est Succesio: jinak Posloupnost knížat a králův českých, biskupův i arcibiskupův pražských a všech třech stavův slavného Království českého to je panského, rytířského a městského krátce sebraná a vydaná*, Praha 1602 (knihopis č. 6843.)

⁷¹ *Paprocký z Hlohol, Bartoloměj, Sstambuch Slézský W kterém Hospodář s Hostem o mnohých věcech Spasytedlných rozprávěgij Pod Erby a Rody starodáwných Panůw Panůw a Rytijřstwa Knijżetstwij hornijch w Slézý. Na Cztyři Czástky a dvě Knihy sebrané a sepsané*, Olomouc 1609 (knihopis č. 6860); srv. také Skutil, Jan, *Štambuch slézský Bartoloměje Paprockého z Hlohol*, *Zpravodaj Klubu genealogů a heraldiků Ostrava, 1983, s. 47–50*.

šlechty jsou však stěžejní oddíly „O stavu panském“ a „O stavu rytířském“. Poslední kapitola je pak věnována poslednímu stavu, měšťskému.

Podívejme se nyní podrobněji na oba výše jmenované úseky věnované panskému a rytířskému stavu. Jejich jednotlivé kapitoly jsou věnovány konkrétním rodům a mají vesměs obdobnou strukturu. Většinu rozsáhlejších rodových pojednání otevírá dřevoryt s vyobrazením erbu a verši, které jej oslavují. Pak již následuje výklad o rodu, který Paprocký sestavoval z výpisů ze starších českých kronik – Kosmovy, Dalimilovy, Hájkovy – a dalších pramenů a literatury. Pozornost si samozřejmě zaslouží také výzdoba: často se krom více či méně pečlivého dřevorezu erbu objevují i portréty členů rodu, samozřejmě pouze fiktivní.

Paprockého druhá práce zaměřená výrazně na domácí prostředí, Zrcadlo Markrabství moravského se Diadochu v mnoha ohledech podobá. První část je zaměřena na výklad o členech habsburského rodu od jeho počátků, pak následuje pojednání o Markomanech a jejich království na Moravě a o nejstarších českých dějinách a nejvýznamnějších moravských rodech a úřadech. Potom přichází část věnovaná rodům náležejícím k panskému, duchovnímu a rytířskému stavu, jejíž články mají obdobnou strukturu, jak o ní byla řeč v souvislosti s Diadochem.

Z hlediska metodického Paprocký pracoval tak, že v dávné (pokud možno antické či alespoň raně středověké) minulosti našel vhodného předka současného šlechtického rodu a odvodil příslušnou rodovou tradici založenou na ctnostech či hrdinských činech, velmi důležitou v sebe prezentaci rodů a spoluzakládající jeho společenské postavení.⁷²

Specifickou větev heraldické a genealogické produkce 16. a 17. století představují příležitostné básně či spisy roztroušené po stovkách sborníčků, které bylo zvykem pořizovat při různých rodinných či jiných významných událostech – narození dětí, uzavření sňatku, dokončení studií, jmenování do úřadů či úmrtí.⁷³

Další vynikající osobností, která se nesmazatelně zapsala do dějin dějepisectví i dějin genealogie, byl Bohuslav Balbín (1621-1688).⁷⁴ Nepojímal genealogii jako

⁷² Knoz, Tomáš, Středověký původ šlechty v Zrcadle Bartoloměje Paprockého. Ke „konstrukci minulosti“ ve vrcholně renesančním dějepisectví; in: Borovanský, Tomáš – Jan, Libor – Wihoda, Martin (usp.), *Ad vitam et honorem. Profesoru Jaroslavu Mezníkovi přítel a žáci k pětasedmdesátým narozeninám*, Brno 2003, s. 153 a nn.

⁷³ Srv. tuto produkci bohatě dokumentovanou např. in Truhlář, Antonín – Hrdina, Karel – Hejnic, Jaroslav – Martínek, Jiří, *Rukověť humanistického básnictví v Čechách a na Moravě od konce 15. do začátku 17. století (Enchiridion renatae poesis Latinae in Bohemia et Moravia cultae)*, Praha, 1966 – 1982.

⁷⁴ Jeho osobě a dílu byla ke konci minulého století věnována značná pozornost. Srv. Pokorná, Zuzana – Svatoš, Martin (usp.), *Bohuslav Balbín a kultura jeho doby v Čechách. Sborník z konference Památníku národního písemnictví*, Praha 1992 a Kučera, Jan P. – Rak, Jiří, *Bohuslav Balbín a jeho místo v české*

izolovanou vědu, ale zařadil ji do široce pojatého projektu české vlastivědy a objevuje se i v programu jeho *Miscellaneí* – věnoval jí první dvě knihy druhé dekády.⁷⁵ První kniha je textovým výkladem o u nás vládnoucích panovnických rodech, původu nejvýznamnějších šlechtických rodů a církevních představitelů. Také je zde uveden přehled nositelů řádu Zlatého rouna, jména vyslanců a záznamy o přijímání do stavů. Druhá kniha je naproti tomu celá věnována rozrodům významných šlechtických rodů (Kolovratů, Lobkoviců, Šternberků a mnohých dalších). Balbín kladl na dějiny domácí šlechty dosti značný důraz, neboť doufal, že pohled do skvělé minulosti pomůže zlepšit její (podle autorova názoru) nikterak slavnou současnost.⁷⁶ Co se týče metod práce Bohuslava Balbína, snažil se co nejvíce spoléhat na dostupné prameny i sekundární literaturu, jejichž šíře je dnes již zmapována, ačkoliv míra kritičnosti při práci s nimi ještě nebyla vždy zcela dostatečná – jako příklad může sloužit jeho obliba a hojné užívání Hájkovy kroniky.⁷⁷

Krom těchto souhrnných svazků byl Balbín autorem také několika samostatných genealogických spisů zaměřených pouze na dějiny jednoho rodu, např. Gutnštejnů či Kolovratů.⁷⁸

Balbínovým protipólem na Moravě byl Tomáš Pešina z Čechorodu (1629-1680). I u něho genealogie měla mít své významné místo v plánovaném vlastivědném díle - Moravopisu, z nějž však byla nakonec sepsána kromě úvodních krátkých dějiny Moravy (*Prodromu Moravographiae*) pouze část týkající se vojenských a politických dějin – *Mars Moravicus*.⁷⁹

kultuře, Praha 1983. Úlohu Balbína v genealogii speciálně ocenila Honcová, Jaroslava, Český historik a genealog Bohuslav Balbín, Sborník příspěvků I. setkání genealogů a heraldiků, Ostrava 1980, s. 57–60.

⁷⁵ Balbín, Bohuslav, *Miscellaneorum historicorum regni Bohemiae decas II. liber I., qui est Proemialis stemmatographiam Bohemiae, in quo scilicet generatim de probitate autoritate et dignitate nobilitatis Bohemiae, Vetero-Pragae 1687 a týž, Miscellaneorum historicorum regni Bohemiae decadis II. liber II. Tabularium Bohemo-genealogicum, id est: Genealogicae tabulae Bohemiae; Quibus Nobilium et Illustrium Familiarum in Regno Bohemiae Majores genealogice delineatur; nullo tamen antiquitatis, aut dignitatis ordine. Opus nobilitati nostrae gloriosum, magno curarum pretio et annum decursibus elaboratum, Vetero-Pragae 1687.*

⁷⁶ Udolf, Ludger, Bohuslav Balbín als Landeshistoriker, in: Zand, Gertraude – Holý, Jiří (hrsg.), *Tschechisches Barock: Sprache, Literatur, Kultur, Frankfurt am Main 1999, S. 168.*

⁷⁷ Pelikán, Josef, *Balbínovy pomůcky a prameny, Praha 1936; Kutnar, František – Marek, Jaroslav, Přehledné dějiny, s. 103.*

⁷⁸ Balbín, Bohuslav, *Syntagma historicum que ... illustrissimae stirpis comitum de Guttenstein origenes et memoriam continetur, Pragae 1665 a Syntagma historicum illustrissimae familiae comitum de Kollowrat, Praha 1767 (vydal Jan Diesbach).*

⁷⁹ Pešina z Čechorodu, Tomáš, *Prodromus Moravographiae. To gest: Předchůdce Moravopisu Obsahugjý Summownj Weytah wsseho toho, Co w týmž Moravopisu, kterýž na swětlo se hotowj, obbsýmň položeno bude, Litomyšl 1663 (knihopis 7034) a Mars Moravicus, sive bella horrida et cruenta, seditones, tumultus, praellia, turbae et ex ijs enatae crebrae et funestae rerum mutationes, dirae calamitates, incendia, clades, agrorum depopulationes, urbium vastitates, aedium sacrarum et prophanarum ruinae, arcum et oppidorum eversiones, pagorum cineres, populorum excidia, e talia id genus mala, quae Moravia hactenus passa fuit, Praha 1677 (knihopis 7032). O něm blíže např. Zelený, Václav Vladimír, Tomáš Pešina z Čechorodu, Praha*

Již v první polovině 17. století se objevily první náznaky rozdělení genealogického bádání do dvou základních linií. První z nich představovaly osobnosti produkující tištěná díla, druhou tvůrci genealogických a heraldických sbírek. Zosobněním tohoto směru byl Václav Hynek Vratislav z Mitrovic v první polovině 17. století, který si vybudoval rozsáhlou sbírku znaků, která je však dnes bohužel neznámá.⁸⁰ Touto cestou se vydal koncem 17. století i Gottfried Daniel Wunschitz. Jak bylo naznačeno v předcházejícím výkladu, mohl ve svých rodopisných aktivitách navazovat na bohatou domácí tradici.

1884 a kapitola Život a dílo Tomáše Jana Pešiny z Čechorodu; in: Kučera, Jan P. – Rak, Jiří, Bohuslav Balbín a jeho místo v české kultuře, Praha 1983, s. 147–176.

⁸⁰ Krejčík, Tomáš, Z dějin, s. 492.

KAPITOLA I. - WUNSCHWITZOVÉ

I.1. DĚJINY RODU

Úplné počátky rodu Wunschwitzů nejsou dnes známy. Dle rodové tradice zaznamenané do písemné podoby Janem Antonínem Kajetánem Wunschwitzem⁸¹ byl za praotce rodu pokládán hrdinný válečník z kmene Lužických Srbů jménem Wunsch, který se již v sedmém či osmém století našeho letopočtu usadil někde v oblasti dnešního Míšeňska. Jeho potomci prý stáli ve službách císařů Jindřicha I. a Oty Velikého.⁸²

První příslušníci rodu jsou známi od poloviny 13. století. Nejstarší z nich byl Konrád (doložený podle starších zpracování dějin rodu k roku 1250), jeho syn Heřman (Herman) (cca 1300), vnuk Otto (okolo 1420) a pravnuk Ondřej (Andreas) (cca 1450). Dalším známým členem rodu byl Urban (patrně syn Ondřejův) narozený někdy kolem roku 1490. Sídlił jako jeho předkové nedaleko od města Míšeň, v údolí říčky Triebisch, na usedlosti (postupně v pozdějších generacích přebudovávané na zámek) zvané Wunschwitz, podle níž se psali on i jeho potomci. Zemřel tamtéž kolem roku 1550.⁸³ Rodina však u Míšeň nezůstala natrvalo, již Urbanův syn Jakub se přesunul do dolnolužického města Kubína (Guben). Další generace Wunschwitzů představovaná Jakubovým synem Jiřím (1586–1645) pak přesídlila v roce 1610 do Čech. Impulsy, které k přesídlení vedly, neznáme. Důležitým krokem, který Jiří učinil zřejmě zároveň se změnou působiště a který předznamenal směřování a osudy rodu v dalších generacích, se stalo opuštění luterské víry a jeho konverze ke katolicismu.

Jiří se usadil na dnes již neidentifikovatelném místě zvaném Rothmül (nacházejícím se snad na Boleslavsku) a začal pomalu budovat kariéru v moderně organizovaných královských úřadech, konkrétně našel uplatnění u apelačního soudu, nejprve (1614–1618) jako ingrosátor. V nepokojných dobách stavovského povstání zachoval věrnost císaři a dočasně opustil Čechy. O jeho aktivitách a místě pobytu během tohoto intermezza bohužel nemáme žádné informace. Po porážce povstání, v době, která se stala pro mnoho v Čechách usazených rodů osudově tragickou, znamenala pro Wunschwitze naopak období rozkvětu a sžívání se s českým prostředím. V roce 1620 se totiž Jiří Wunschwitz vrátil do Čech a rychle pokračoval ve své kariéře u apelačního soudu. Postupně zastával post

⁸¹ Podrobný rozbor jeho prací srv. v 2. oddíle Úvodu této práce.

⁸² Gedächtnis – Monument, 3r, jehož výkladu se drží i pozdější Rybičkovo, resp. Sedláčkovo zpracování dějin rodu v Riegrově a Ottově slovníku naučném (sv. IX, s. 1317–1318, resp. sv. XXVI, s. 1076).

⁸³ Urbanův rozrod až do vyměnění rodu koncem v 18. století srv. v příloze 1 – Rozrod Wunschwitzů I–III.

registrátora, německého sekretáře (přísahu složil 18. června 1628) a konečně krátce před svou smrtí v květnu roku 1645 se stal Jiří Wunschwitz královským radou.⁸⁴ Navenek se jeho úspěšná kariéra úředníka v císařských službách projevila, když byl Ferdinandem II. pozdvižen do říšského šlechtického stavu (s titulem Frei- und Pannierherr) a při této příležitosti byl polepšen i Wunschwitzovský erb (13. října 1629).⁸⁵ Původní znamení (na černém štítu bílý jelen vyskakující z hnědého návrší, turnajská přilba se zlatou korunou a černo červenými přikryvadly, v klenotu vyrůstající bílý jelen) bylo obohaceno o červenou pásku s iniciálou F II. na krku jelena v klenotu.⁸⁶ Tomuto polepšenému znaku později (v roce 1722) věnoval známý znalec genealogie a heraldiky Michael Adam Franck z Franckensteinu tyto oslavné verše:

Hoc Vivax Vegetumque Animal plenumque Decoris
Symbola Wunschwitziae confixit apta Domus,
Illustris, Veterisque Domus, Tota imo decenti,
Arma Vetustatem simplicitate probant.
Sed quid vult Cervi Candor, Clypeique Nigrendo?
Candida sors istam, sors juvat Atra Domum,
Quid subter Viridis, Triplici cum Vertice Clivus,
Toto Parnasum Vertice Stemma praeit.
Quid Dyas et Auro parilisque Digamma Matelli,
Servatam Domino discimus indefidem,
Quid color in Phaleris, Martis, Mortisque? Nec Arma
Martem nec Mortem Wunschwitziana pavent.⁸⁷

Podívejme se však zpět na první generace Wunschwitzů v Čechách. Jiří měl pět dětí (tři syny a dvě dcery) - dva starší synové Kryštof Jindřich a Ondřej a nejmladší dcera Rosina Alžběta však zemřeli v dětském věku. Dospělosti se dožili Matyáš Gottfried a jeho starší sestra Anna Kristýna, později provdaná za Leonarda Pipia z Langheimu.

Jediným žijícím synem Jiřího byl tedy Matyáš Wunschwitz, který se psával na Poběžovicích (dříve zvaných Ronšperk), Bezvěrově a Pleysteinu (1632–1695). Tomu se podařilo navázat na slibné počátky rodu v českém prostředí. Původně byl sice předurčen pro církevní dráhu v Bamberku; expektanci na místo v tamější kapitule „zdedil“ po svém

⁸⁴ Schmidt, Johann Ferdinand, Monographie des k.k. Böhmisches Appellations-Gerichtes, Prag 1850, S. 271.

⁸⁵ Diarium, Říjen.

⁸⁶ Vyobrazení obou znaků srv. obrázek 1 obrazové přílohy.

⁸⁷ Gedächtnis-Monument, 9v.

předčasně zemřelém bratru Kryštofu Jindřichovi, ale po smrti obou starších bratrů se ujal jako jediný přeživší potomek mužského pohlaví správy rodinného majetku. Dostalo se mu dobrého vzdělání u jezuitů v Jindřichově Hradci. Vyšší vzdělání pak získal Matyáš nejprve na artistické fakultě, kde dosáhl v roce 1648 hodnosti bakaláře.⁸⁸

Ve stejném roce však mladý Wunschwitz zažil zřejmě nejdramatičtější událost svého života – na Malou Stranu, kde vlastnila rodina dům, pronikla švédská vojska. Matyáš se musel zachraňovat z ohroženého domu útekem v přestrojení za trubače. Zbytek švédského vpádu pak strávil v bezpečí mimo Prahu. Wunschwitzovský dům však rabování neunikl a zasvě naneštěstí vzaly „...*nicht nur die mehreste haabschaft, sondern auch viele Uhralte Wunschwitzische Schriften und Uhrkunden leider! verlohren gegangen...*“, jak zmiňuje Johann Antonín Kajetán ve svém Diariu.⁸⁹

Když nebezpečí pominulo, pokračoval Matyáš ve svém vzdělávání a o šest let později dosáhl licenciátu obojího práva. Jeho dobré vzdělání bylo i v pozdější rodové tradici připomínáno. Ve vzpomínkách svého vnuka Jana Antonína Kajetána figuruje Matyáš jako „*ein Grosser Jurist und Publicist, so ein besonders Donum Linguarum und ein reich Ciceronische Latinitaet besasse.*“⁹⁰ Zřejmě ještě v mládí podnikl cestu po Evropě, z níž největší část strávil ve Španělsku, jehož řeč si velmi oblíbil. Při budování kariéry se vydal cestou svého otce Jiřího a uplatnil se ve službách královských úřadů nejprve na Moravě a později i v Čechách. Prvního významného úředního postu dosáhl Matyáš v roce 1660 coby královský prokurátor, později místokomorník na Moravě (1665). Po návratu do Čech zastával úřad přisedícího dvorského a komorního soudu (1676) a byl též hejtmanem Plzeňského kraje (od roku 1691).⁹¹ Kariérní vzestup Matyáše Wunschwitze byl doprovázen i dalším postupem společenským – v roce 1661 (8. března) byl Leopoldem I. povýšen do starého rytířského stavu⁹² a v roce 1675 (29. srpna) do stavu panského.⁹³ Ke konci života byl také jmenován císařským radou a uplatnil se i v diplomatické službě jako člen poselstva do Polska.⁹⁴

⁸⁸ Beránek, Karel, Mistři, bakaláři a studenti pražské filozofické fakulty 1640–1654, Praha 1998, s. 273.

⁸⁹ Diarium, Červenec. Tato okolnost do jisté míry vysvětluje absenci pramenů k počátkům rodu.

⁹⁰ Gedächtnis-Monument, 3v.

⁹¹ Procházka, Roman von, Genealogisches Handbuch der Erlöschener böhmischen Herrenstandsfamilien, Prag 1973, S. 355 mylně uvádí, že Matyáš byl hejtmanem kraje Klatovského.

⁹² NA, Salbuchy, kniha č. 67, pag. 632r–638r.

⁹³ NA, Salbuchy, kniha č. 83, pag. 919r–927r.

⁹⁴ Většina pramenů ani literatury se sice nezmiňuje nijak blíže o osobnosti nebo povaze Matyáše Wunschwitze, ale vesměs umírněná hodnocení tohoto muže narušuje jeho obrázek, jak jej vykreslil Edmund Knesl in Jankovsko – Tunklovský pitaval aneb Příliš mnoho nápadných náhod, GHI 8 / 2–3, 1988, s. 79–100, kde jej líčí jako mimořádně citlivého a velkého intrikána, který intenzivně zasahoval i do procesu s Janem Sladkým Kozinou.

Matyáš uzavřel na Poběžovicích 14. září 1667 sňatek s Annou Felicianou Pachtovou z Rájova. Rozvoj rodu Wunschwitzů však i přes původní nadějně počátky neměl pokračovat příliš dlouho. Matyáš měl sice se svou manželkou deset dětí, o další potomstvo se však postarali pouze jeho dva nejmladší synové – Gottfried Daniel a František Ignác.

Majetková základna rodu se rozšiřovala v souvislosti s Matyášovou úřední kariérou nejprve dočasně na Moravě, ve Znojemském kraji (např. statek Horní Kounice a Alenkův dvůr), a to do roku 1672, kdy je prodal Janu Arnoštovi z Montrochieru a přesunul se i s rozrůstající se rodinou zpět do Čech.⁹⁵ Zde se usídlil na Plzeňsku. Anna Feliciana přinesla Matyášovi věnem tvrz v Bezvěrově a rozsáhlejší statek v Poběžovicích (Ronšperku).⁹⁶

Na posledně jmenovaném se v letech 1682–1695 projevila Wunschwitzovská správa asi nejvýrazněji. Poběžovický hrad byl totiž právě v tomto období přestavěn na barokní zámek. Zprávy o šlechtickém sídle na tomto místě sahají již do roku 1419, kdy zde máme doloženu tvrz. Stavitelem zdejšího gotického hradu byl pak krátce před počátkem 16. století Dobrohost z Ronšperka. Při již zmiňované přestavbě se dosavadní dispozice sídla výrazně nezměnila, změn doznala jen jeho vnější podoba – paláce byly zakryty novými střechami, vzniklo nové nádvoří s otevřenými arkádami a pavlačemi, v přízemí a prvním patře byly místnosti zaklenuty a z vnějšku byly budovy opatřeny jednotnou fasádou.⁹⁷ Po smrti Matyáše se starala o Poběžovice jeho manželka Anna Felicianá, syn Gottfried Daniel se zde stavebním aktivitám nevěnoval. Správa Wunschwitzů se však neprojevila jen na nové tváři zdejšího zámku, ale Anna nechala vystavět novou faru a postavit sochu Jana Nepomuckého na poběžovickém náměstí.⁹⁸

V roce 1717 Anna Poběžovice prodala Volfgangu Mulcovi z Valdova.⁹⁹ Epizodní charakter měla Matyášova držba statku Vilémova na Čáslavsku (1672–1676)¹⁰⁰ a později Vlachova Březí (1676–1680).¹⁰¹ Již od roku 1686 drželi Wunschwitzové drobný majetek

⁹⁵ Jan, Libor, Horní Kounice 1248–1998. Z dějin městečka, Horní Kounice 1998 (přístupné ve výtahu na <http://www.obecni-urad.net/source/historie.php?ID=7144>, přistoupeno 8. února 2008).

⁹⁶ Majetkovou držbu rodu Wunschwitzů souhrnně zobrazuje Mapa I. mapové přílohy této práce.

⁹⁷ Současný stav poběžovického zámku ukazuje obrázek 2 obrazové přílohy. Dále srv. Sedláček, August, Hrad, zámky a tvrze Království českého IX, Praha 1893, s. 90; Hrad, zámky a tvrze v Čechách, na Moravě a ve Slezsku IV, Praha 1985, s. 265; Líbal, Dobroslav – Heroutová, Marie – Novosadová, Olga, Zámek a hrad v Poběžovicích, Památková péče 32, 1972, s. 200–201.

⁹⁸ Solař, Jeroným, Ronšperk. Město Plzeňska. Památky archeologické a místopisné (Pam. arch.) 3, 1858, s. 110–111.

⁹⁹ NA, Desky zemské větší (dále DZV), 493 F 5.

¹⁰⁰ NA, DZV 391 D 12.

¹⁰¹ NA, DZV 392 G 12, DZV 395 A 23.

v Horní Falci, jako zástavu zde spravovali statek Pleystein. Tato zástava skončila krátce po Matyášově smrti (28. září 1695).

Již od dob Jiřího Wunschwitze (konkrétně od roku 1644) měl rod své zázemí i v Praze. V tomto období se jednalo o dům přezdívaný „Zum Splitter und Balcken“¹⁰² na Menším Městě pražském v dnešní Thunovské ulici (č.p. 9/III), který se nacházel mezi domem Thunovským a Schusterovským. Deset let po výše zmiňovaných peripetiích spojených se švédským vpádem Matyáš a jeho sestra Anna Kristýna Pipiová z Langheimu tento třípatrový dům prodali (3. května 1658) za 700 zlatých rýnských Jiřímu Richthammerovi.¹⁰³ Místo něj potom Matyáš zakoupil (26. srpna 1679) od Daniela Františka Voříkovského z Kunratic dům na Koňském trhu. Jednalo se o stavbu (později měla číslo popisné 793/II) nacházející se v blízkosti křižovatky dnešního Václavského náměstí a Vodičkovy ulice, který byl zbourán v roce 1912 a na jehož místě dnes stojí palác Hvězda.¹⁰⁴

Další městský dům stojící na náměstí v Příbrami (s k němu příslušejícími poli a loukami) vlastnili Wunschwitzové v letech 1676–1690, kdy jej odprodal Matyáš Ferdinandovi Vilémovi Šmidgrabnerovi z Lusteneku.¹⁰⁵

Podívejme se nyní podrobně na syny Matyáše Wunschwitze. O starším Gottfriedu Danielovi bude pojednáno níže samostatně, věnujme se tedy nejprve mladšímu Františku Ignácovi (1683–1769). Při budování své úřednické kariéry sledoval stopy svého otce: byl císařským radou a přisedícím dvorského a komorního soudu (od 1712). Zastával též úřad krajského hejtmana na Plzeňsku a později stejný úřad i na Prácheňsku (1738). Jeho cestu vzhůru po žebříčku úředních hodností překazily události „velké politiky.“ František Ignác se v soupeření o moc v Českém království přiklonil na stranu bavorského kurfiřta Karla

¹⁰² Název domu byl překládán do češtiny coby „Mrva a břevno“, pravděpodobnější je však podle mého názoru překlad „Tříška a břevno“, který by navazoval na biblické podobenství o lehkovážném posuzování. (Lukáš 6, 41–42).

¹⁰³ Archiv Hlavního města Prahy (dále AMP), Sbirka pasportů historických domů, Stavebně historický průzkum, Malá Strana, č.p. 9 / III, Praha 1968. Je zajímavé, že ve zprávě ze stavebně historického průzkumu dnes již neexistujícího domu, který se nacházel v bloku mezi Valdštejnským náměstím, Tomášskou, Thunovskou a Sněmovné ulicí, se vůbec neseškává se jménem rodu Wunschwitzů. Jediným pojítkem, s tímto rodem, které potvrzuje správnost určení domu, je zmínka o sestře Matyáše Wunschwitze Anně provdané Pipiusové z Langheimu. Srv. též Vlček, Pavel a kol., Umělecké památky Prahy – Malá Strana, Praha 1999, s. 140.

¹⁰⁴ Např. Schaller, Jaroslav, Beschreibung der königl. Haupt- und Residenzstadt Prag, Bd. IV, S. 324; Baťková, Růžena a kol., Umělecké památky Prahy – Nové Město, Vyšehrad, Praha 1998, s. 450.

¹⁰⁵ Diarium, Říjen.

Albrechta. Po jeho porážce se sice vyhnul závažnějším trestům, ale stáhl se do soukromí a o další úřady se již nesměl ucházet.¹⁰⁶

František Ignác pojal 28. srpna 1708 v Řezně za manželku Marii Josefu Nothaftovou z Weissensteinu, s níž během let zplodil ne méně než devatenáct dětí. Většina z četných potomků, včetně dvojčat, zemřela již záhy po narození a dospělosti se dožili pouze tři synové, z nichž vlastní potomstvo měl pouze jediný. Víme o nich jen velmi málo: Všichni tři spojili své životy s působením ve vojsku – Jan Maxmilián jako podplukovník v pluku Starhemberském,¹⁰⁷ Jan Ferdinand coby hejtman v Bavorsku a Jan Jáchym Heřman sloužil u kyrysníků.

František Ignác nebudoval systematicky žádné rodové dominium. V roce 1708 zakoupil od Volfa Novohradského z Kolovrat za 92 tisíc kop grošů statek Chocomyšl a Únějovice.¹⁰⁸ Působení Františka Ignáce zde však nebylo po hospodářské stránce příliš úspěšné a v roce 1711 musel statek prodat, aby vyrovnal své dluhy.¹⁰⁹ Podobně krátkodobé bylo i jeho působení na Pořejově a Úšavě (1719-1728).¹¹⁰ Celé desetiletí od roku 1724 vlastnil statky Staré Sedliště a Lukavice na Plzeňsku.¹¹¹

Gottfried Daniel (v české literatuře někdy uváděný i v českém překladu jména jako Bohumír Daniel) byl devátým dítětem Matyáše Wunschwitze a Anny Feliciany rozené Pachtové z Rájova.¹¹² Narodil se 14. března roku 1678 v Praze. Již od dětství žil v prostředí intelektuálních a literárních zájmů svého otce, který na rodinném sídle v Poběžovicích budoval knihovnu,¹¹³ nicméně o prvních desetiletích jeho života nevíme prakticky nic konkrétního. I o vzdělání, kterého se mu dostalo, se můžeme pouze

¹⁰⁶ Lišková, Marie, Mimořádný trestní soud po bavorské okupaci Čech (Judicium delegatum 1743–1744), SAP 6, 1956, s. 83.

¹⁰⁷ Haus-, Hof- und Staatsarchiv Wien, Kriegsarchiv, Musterlisten und Standesakten 1740–1820, Musterlisten, Infanterieregiment Nr. 24, Jahren 1741 – 1772, Karton 1912.

¹⁰⁸ NA, DZV 412 B 4; Sedláček, August, Hrady IX, s. 54; Hrady, zámky a tvrze v Čechách, na Moravě a ve Slezsku VI, Praha 1989, s. 373.

¹⁰⁹ NA, DZV 155 M 20. Díky odhadu statku jsme detailně zpraveni o tom, jak vypadal: zámek v Chocomyšli byl třípatrový, krytý šindelovou střešou, náležela k němu zahrada a celá řada hospodářství. Do nejmenších detailů včetně jmen obyvatel zabíhají i popisy jednotlivých vsí, které k Chocomyšli náležely.

¹¹⁰ Sedláček, August, Hrady XIII, s. 106; Hrady IV, s. 270, 374

¹¹¹ Sedláček, August, Hrady XIII, s. 107; Hrady IV, s. 317.

¹¹² Portrét G. D. Wunschwitze vymalovaný Janem Václavem Spitzerem viz obrázek 3 v Obrazové příloze.

¹¹³ Tato knihovna zřejmě zůstala z větší části na Poběžovicích a Matyášův syn Gottfried Daniel z ní převzal patrně pouze tu část, která nejlépe korespondovala s jeho specifickým zájmem. Svědčí o tom skutečnost, že v knihovnách dalších majitelů Poběžovic (Thun – Hohensteinů, Coudenhovů) je doložena celá řada jednotlivostí z této původní wunschwitzovské knihovny. Mašek, Petr, Příspěvky k dějinám zámeckých knihoven západních Čech (Chodová Planá, Lázeň, Merklín, Poběžovice, Zelená Hora), SAP 1991, 41, s. 522–523. Knihy Gottfrieda Daniela, jeho syna a bratra byly označovány exlibris, která pro ně vyhotovil v období 1722–1748 Antonín Jan Mansfelt (Lifka, Bohumil, Exlibris a supralibros v českých korunních zemích v letech 1000–1900, Praha 1982, s. 114–115). Wunschwitzovská supralibros zaznamenala Hamanová, Pavlína, Z dějin knižní vazby, Praha 1959, s. 149, vyobrazení č. 148.

dohadovat. Vzhledem k rodinné tradici je snad možné uvažovat, že následoval kroky svého otce a staršího bratra Matyáše Jana a zvolil některé z jezuitských učilišť.¹¹⁴

Jako mnoho mladých mužů své doby zamířil i mladý Gottfried Daniel na kavalírskou cestu po Evropě. Její průběh sice není přesně dokumentován např. prostřednictvím štambuchu, nebo dochovaných cestovních účtů, ale některá z navštívených míst jsou přece známa. Vyrazil v listopadu roku 1698¹¹⁵ do jižní a západní Evropy a podle provenienčních poznámek v materiálu jeho sbírky byly zastávkami na jeho cestě francouzská města Lyon, Paříž a v Itálii Řím a v roce 1704 i Benátky.

V roce 1709 uzavřel Gottfried Daniel v Sušici svůj první sňatek, jeho vyvolenou se stala Marie Františka Schumannová, dcera hejtmana Prácheňského kraje Jana Jiřího Schumanna z Rosenfeldu. Z tohoto svazku vzešlo osm dětí. První se jim narodily v Dolejším Krušci nedaleko Hartmanic na Kašperskohorsku, na statku, který získal Gottfried Daniel od svého tchána, další pak v Praze. Marie Františka zemřela v pětadvacátém roce „svého květu mládí, ctnosti, zbožnosti a krásy“¹¹⁶ a byla pochována v Dlouhé Vsi v kryptě Schumannů. Po smrti první manželky se 26. září 1724 v Praze oženil znovu, tentokrát s Marií Annou rozenou komtesou Hartmannovou z Klarštejna, s níž měl ještě jednoho syna, který ale zemřel v dětském věku.

Na rozdíl od svého otce a mladšího bratra se Gottfried Daniel nesnažil o žádnou systematickou úřednickou nebo dvorskou kariéru. Působil jako šlechtický kurýr a v roce 1715 byl členem revizitační komise na Berounsku.¹¹⁷ Obě tato posláná zúročil při pěstování svých heraldických i genealogických zálib, jejichž vyvrcholením se mělo stát jeho jmenování do komise, která by přezkoumávala údaje o šlechtě a pokoušela se zabránit neoprávněnému užívání znaků a titulů. Tento projekt se však již nezrealizoval, neboť svobodný pán Wunschwitz 25. června 1741 v Praze zemřel po dlouhé a velkými bolestmi provázené (bohužel však blíže nespecifikované) nemoci. Po tři následující dny a noci bylo jeho tělo vystaveno v domácí kapli novoměstského domu zasvěcené Janovi Nepomuckému a večer 28. června byl Gottfried Daniel Wunschwitz pohřben v kapli sv. Františka de Pauly salvátorského kostela kláštera paulánů na Starém Městě v kryptě náležející rodu jeho druhé manželky, Hartmannům z Klarštejna.¹¹⁸

¹¹⁴ Kuchařová, Hedvika, Knihovna, s. 198.

¹¹⁵ Diarium, Listopad.

¹¹⁶ Gedächtnis-Monument, 5v.

¹¹⁷ Komise měla za úkol ověřovat pravdivost údajů fassí zasílaných při přípravách tereziánského katastru rektifikační komisi.

¹¹⁸ Podrobnosti uvádí např. Kurtze doch eigentliche Nachrichten von der Ankunfft, Fortpflanzung und gegenwärtigen Zustand der Uhalten Geschlechtes der Frey-herren von Wunschwitz, Wien 1741, S. 17.

Gottfried Daniel se psal obdobně jako jeho otec na Poběžovicích, avšak o jejich zvelebování se starala zřejmě (až do prodeje v roce 1717) spíše jeho matka, jak již bylo řečeno výše. Daleko častěji pobýval a pracoval na Dolejším Krušci. První část tohoto statku (včetně sídla v Dolejším Krušci) získal od svého prvního tchána již v roce 1709 a později k ní připojoval i části další (zejména Prostřední Krušec).¹¹⁹ Svobodný pán Wunschwitz, se vzhledem k tomu, že v tvrzi v Dolejším Krušci dosti často pobýval, pustil do modernizace zdejšího sídla. Do období jeho správy spadá totiž doložená přestavba stávající tvrze a založení nového, jižního křídla.¹²⁰

Dalším významným stavebním počinem Gottfrieda Daniela na Dolejším Krušci bylo vybudování oválné kaple sv. Jana Nepomuckého, která byla přístupná přímo z rekonstruovaného sídla. Základní kámen položil s první manželkou 10. července 1710 a již o několik let později, 1. ledna roku 1714, se zde konala první mše.¹²¹

Zrenovovaný a rozšířený Dolejší Krušec¹²² však nesloužil jen jako letní sídlo rodiny, ale Gottfried Daniel se zřejmě rozhodl využít i zdejšího klidu, aby se zde věnoval svému životnímu heraldickému a genealogickému zájmu a deponoval sem i část knihovny, o čemž svědčí některé provenienční poznámky na jednotlivých listech jeho genealogické sbírky.

O působení Wunschwitzů na Dolejším Krušci vypovídá nápis z roku 1742 umístěný nad jižní bránou do zámeckého areálu, který nechal vyhotovit i se znakovou výzdobou Gottfriedův syn Jan Antonín: „*Gottfried Daniel Freyherr von Wunschwitz herr der Stadt und Herrschaft Ronsperg Wasserau / und Bernstein am Wald wie auch Unter und Mitterkernsoltz und / Rappotitz erkaufft dies Guth den 29. Sept(embris) A(nno) 1709 Starb zu Prag im 64. Jahr den 15. Jun(ii) A(nno) 1741. Maria Francisca Gebohrne Freyin Von Schumann starb zu Prag nach / einem from gefuerten lebenswadel den 25. Apr(ilis) A(nno) 1720 im 25 Jahr / Johann Anton Caietan Freyherr von Wunschwitz, Herr auf Unter und Mitterkernsoltz und Rappaetitz sohier in diesen Schloss den 7. Aug(usti) A(nno) 1710*

¹¹⁹ NA, DZV 384 A 20, 490 E 19, 497 D 19; Hradý V, s. 56 - 57.

¹²⁰ Encyklopedie tvrzí, sv. 2, Praha 1998, s. 123; Úlovec, Jiří, Tvrz a zámek v Dolejším Krušci u Hartmanic, Zlatá stezka 6, 1999, s. 161.

¹²¹ Diarium, Červenec, Leden. J. Úlovec (Tvrz, s. 163) však její vznik klade až do poslední třetiny 18. století na základě údajné veduty Dolejšího Krušce datované rokem 1744, kde dotyčná kaple není zachycena. Srovnáním s dalšími rytinami vždy spjatými s rodem Wunschwitzů se však ukazuje, že stejná rytina se na nich objevuje častěji a je nezpochybnitelně určena jako zámek Wunschwitz, původní sídlo rodu nedaleko Míšně. Dispozice tvrze v Dolejším Krušci je sice podobná jako dispozice stavby na rytině, o tutéž stavbu se však nejedná. Je tedy možno i nadále přijímat výklady starší literatury, která za zakladatele a kaple považovala G. D. Wunschwitze (Hradý V., s. 56–57; Encyklopedie českých tvrzí, sv. 2, Praha 1998, s. 123.)

¹²² Současný stav Dolejšího Krušce ukazuje obrázek 4 Obrazové přílohy.

gebohren worden liese diese Schrift seinen lieben Eltern / zur gedachtnus A(nno) 1742 einhauen. ¹²³

Dolejší Krušec zdělili po svém otci Gottfriedu Danielovi jeho synové, ovšem ne na dlouho. Již v roce 1744 je finanční tíseň přinutila statek prodat ve veřejné dražbě. ¹²⁴

Výraznou úlohu hrál ve Wunschwitzově životě i jeho pražský dům na Koňském trhu, který původně zdělil společně se svým bratrem Františkem Ignácem, jenž se ale již v roce 1705 svého podílu na domě vzdal.

V souladu se zájmem o dějiny vlastního rodu si Gottfried Daniel vzpomněl i na původní rodové sídlo v Míšeňském markrabství. Zámek sice již dávno patřil rodu Heintzů, avšak Gottfried přesto vyslal na Wunschwitz v červenci roku 1719 Kryštofa Ludvíka Waltera (pravděpodobně svého služebníka), aby sídlo obhlédl, shromáždil, opsal a přivezl památky na tamější působení jeho předků. Můžeme jen litovat, že o případných výsledcích této mise nejsme nikterak z dostupných pramenů informováni. Výsledkem návštěvy však bylo vyhotovení rytiny zámku s nejbližším okolím, která je doprovozena i jeho krátkým popisem, který zámek Wunschwitz líčí jako velmi příjemné místo: „...es gibt alda viel Linden und Obst- absonderlich Castanien baume, und lebendige Zaüne, das es einem Luftwäldlein ähnlich siehet...“ ¹²⁵

Z devíti dětí Gottfrieda Daniela Wunschwitze se pět dožilo dospělosti. Jménem uveďme na tomto místě alespoň Jana Antonína Kajetána (1710–1771). Z jeho dětských let opět postrádáme konkrétní zprávy, nicméně v mládí jej nacházíme spolu s jeho otcem jako straníka Marie Terezie v boji o získání české koruny a v roce 1743 se účastnil jejího korunovačního průvodu a na počest této slavnostní události nechal postavit v kapli svého pražského domu slavobránu. I Jan Antonín Kajetán se uplatnil po vzoru svých předků jako krajský hejtman, a sice v kraji Bechyňském (po jeho rozdělení v roce 1752 pokračoval ve stejném úřadě na Tábořsku). Pro doplnění krátkého životopisu tohoto Wunschwitze je třeba též poznamenat, že to byl právě on jediný ze všech potomků Gottfrieda Daniela, který se svým způsobem ujal otcova díla. Nejen že několika opisy listin a jiných písemností přispěl do jeho genealogické sbírky, ale Janovou péčí byly vydány „Memoriae genealogico-heraldicae“, dílko o 13 foliích sestavené jeho otcem představující

¹²³ Úlovec, Jiří, Tvrz, s. 161–162.

¹²⁴ NA, Stará manipulace (dále SM), W 36, 5.

¹²⁵ Rytina zámku Wunschwitz in Gedächtnis-Monument či NA, Wunschwitz, i.č. 1422, srv. obrázek 5
Obrazové přílohy.

prostřednictvím znaků a krátkých biogramů jednotlivé členy rodu (od Urbana) a jejich manželky.¹²⁶

Sám také sepsal dvě díla týkající se rodu Wunschwitzů, výše několikrát citované Diarium a též několikrát zmiňovaný Gedächtnüs Monument, který byl vydán tiskem dokonce dvakrát, anonymně ve zkrácené verzi v roce 1741 ve Vídni pod názvem „Kurtze doch eigentliche Nachrichten“¹²⁷ a podruhé v Praze roku 1756.¹²⁸ Ve druhém spisu o vlastním rodu se bez zbytečné skromnosti charakterizuje (ve 3. osobě) jako člověk se všestrannými zájmy „mit Vielen Talenten und Naturell Begabter Herr, und Besonderer Liebhaber der Historie, Antiquitaet, Genealogie et Heraldique, Juris Publici, Statistici, Patriae, Poesi und wass nur Curioses ist, so viel in des Famosen Vatters Fuess stapffen triet, die Vätterlich Rühmlich aufgesuchte Gechlechts Historie Continuiert, und in einem Compleet-Volkommenen Stand gebracht...“¹²⁹

Ostatní potomci Gottfrieda Daniela jsou nám většinou známi pouze prostřednictvím životopisných dat, výjimku tvoří snad jen Jan Prokop Vilém, přísedící dvorského a komorního soudu. Smrt Jana Prokopa v roce 1759 je považována za vymření rodu Wunschwitzů po meči v Čechách.¹³⁰

Dějiny rodu Wunschwitzů v Čechách tedy končí poměrně záhy a informací k nim nemáme mnoho. Mezi těmi dostupnými navíc převažují nad objektivními zprávami takové, které vypovídají spíše o tom, jakou optikou viděli minulost svého rodu sami jeho členové. Na druhou stranu, tento pohled obohacuje strohou a formalizovanou řeč úředních pramenů celou řadou podrobností, které celkovému obrazu rodu dodávají na plasticitě a životnosti.

1.2. WUNSCHWITZOVÉ A JAN NEPOMUCKÝ

Nikomu, kdo se blíže zabývá rodem Wunschwitzů, nemůže ujít úzké sepětí rodu s barokním světcem Janem Nepomuckým, které se projevovalo nejrozličnějším způsobem od zasvěcení domácích kaplí Wunschwitzovských sídel až po shromažďování rytin se světcovým obrazem. Na otázku, jak toto pouto vzniklo a jak se konkrétně projevovalo, se pokusí nalézt odpověď následující stránky.

¹²⁶ Wunschwitz, Gottfried Daniel, Memoriae.

¹²⁷ Kurtze doch eigentlichen Nachrichten.

¹²⁸ Wunschwitz, Johann Anton Cajetan, Wunschwitzisches Gedächtnüs – Monument, Prag 1756.

¹²⁹ Gedächtnüs-Monument, 6v.

¹³⁰ Prochazka, Roman von, Genealogisches Handbuch der Erloschener böhmischen Herrenstandsfamilien, Prag 1973, S. 356 uvádí mylně jako rok jeho úmrtí 1786.

Wunschwitzové nadšeně podporovali a pěstovali kult Jana Nepomuckého, kterého dokonce považovali od roku 1646, tedy ještě dávno před jeho blahorečením či dokonce svatořečením, za patrona svého rodu. Dostupné prameny nikterak nenaznačují, proč volba padla právě na Jana, takže pro případné vysvětlení se musíme obrátit k rodovým pověstem.

První z nich zapsal a vydal Josef Svátek:¹³¹ Jednomu z příslušníků rodu se jednoho dne ztratil jediný syn. Zoufalý otec se obrátil s prosbami o pomoc k Janu Nepomuckému, aby mu pomohl syna najít. Po roce se dítě zničehonic objevilo, živé a zdravé, a vyprávělo svůj příběh - uloupila je cikánka, odvěkla do Turecka a tam prodala do otroctví. Celý rok muselo těžce pracovat a trpět mukami, ale v této tísnivé situaci se nezapomnělo modlit k Janu Nepomuckému. Jedné noci se malému vězni ve snu zjevil neznámý muž a vyvedl jej ze zajetí. Když se chlapec druhý den probudil, uviděl, že je zpět v Praze před rodičovským domem. Otec i syn se domnívali, že pomohly modlitby k Janu Nepomuckému a šli poděkovat k jeho hrobu na Pražském hradě. Cestou po Karlově mostě uviděl chlapec Janovu sochu a rozpoznal v něm svého tajemného zachránce. Mladíkův otec nechal pak dřevěnou sochu odnést do domácí kaple svého paláce a na mostě ji nahradil sochou kovovou. Jan Nepomucký byl od té doby považován za ochránce celého rodu.¹³²

Drobná syžetová variace této pověsti, ovšem bez detailnějšího propracování, přisuzuje hlavní roli zajatce konkrétně Matyášovi Wunschwitzovi.¹³³ Během svých blížě nespecifikovaných cest do východních zemí, jež podnikal již jako dospělý, se prý dostal do tureckého zajetí. Z beznadějně situace mu pomohly modlitby k Janu Nepomuckému. Po návratu domů nechal pak jako poděkování svému zachránci postavit sochu na Karlově mostě.¹³⁴

Ozvuky této rodové pověsti bylo možné najít např. i na vratech pražského domu Wunschwitzů – na obou křídlech se nacházely v ozdobných kartuších hlavy Turků.¹³⁵

Poněkud odlišnou pověst zachytil František Ruth.¹³⁶ První zásluhy Jana Nepomuckého o rod Wunschwitzů v ní ale posunul již do doby mládí otce ztraceného

¹³¹ Svátek, Josef, *Pražské pověsti a legendy*, Praha 1932, s. 91–92.

¹³² Zajímavou, obsahově obohacenou verzi (chlapci bylo 7 let a byl to syn Matyáše Wunschwitze), avšak bohužel bez odkazu na zdroj uvedenou verzi této legendy se mi podařilo nalézt na internetových stránkách (http://www.ceskenoviny.cz/win/index_vi-ew.php?id=260421, přistoupeno 9. července 2007) v článku *Pověsti, strašidla i zázraky dotvářejí kolorit Karlova mostu*.

¹³³ Ostatní pověsti se k němu soudě dle různých indicií vztahují též, ovšem aniž by byl autory jmenován.

¹³⁴ Rybička, Antonín, *Dotatky a opravy k pojednání o městě Ronšperku*, Pam. arch. 3, 1859, s. 286.

¹³⁵ Harlas, František Xaver, *Vunšviciána*, s. 18–19.

chlapce. Ten prý na svých cestách po světě udělal zastávku v Paříži, byl pozván do královského sídla v Louvru. Tam ale zabil páva a byl za to odsouzen k smrti. Z vězení jej dostaly až úpěnlivé modlitby k Janu Nepomuckému.

Zcela odlišnou verzi wunschwitzovského příběhu zachytila a tiskem vydala již v roce 1815 Carolina von Woltmann¹³⁷ pod původním názvem Zachránění (Die Rettung).¹³⁸

V jejím podání se jedná o příběh mladého muže z rodu Wunschwitzů, který žil obklopen něžnou péčí svých rodičů, ale i přes to nebyl doma šťasten a toužil po cestách do dalekých krajů. Jednoho dne u sochy Jana Nepomuckého na Karlově mostě potkal cizince, který se mu představil jako don Fedrique z Madridu. Mladý Wunschwitz se s cizincem rychle spřátelil a pozval jej dokonce do rodičovského domu. Španěl jej na oplátku učil šermu a dalším sportům vhodným pro mladé šlechtice a vyprávěl mu o krásách své domoviny. Po jeho odjezdu mladík čím dál neodbytněji toužil po poznání dalekých krajů a nakonec mu jeho rodiče povolili cestu po Evropě. Mladý muž vybavený veškerým přepychem vyrazil na cestu do Paříže.

Po krátkém pobytu v Paříži, která jej poněkud zklamala svou povrchností, se rozhodl neplánovaně prodloužit cestu až do Španělska, resp. do Madridu, který mu jeho španělský přítel tak nadšeně líčil. Tam ale náhle po několika dnech zjistil, že mu došly peníze, a tak poslal své sluhy zpět do Čech, aby mu přivezli další prostředky. Sám zatím žil ve značně stísněných poměrech a vyčkával jejich návratu.

Po několika měsících marného čekání, když už byl zcela bez prostředků, najednou potkal svého přítele Fedriqua. Ten mu nabídl výpomoc, ovšem oplátkou za to, že se mladý muž zúčastní jeho plánovaného nočního dobrodružství. Z galantní schůzky se však vyklubala loupež v madridské pobočce bankovního domu Fuggerů. Fedrique a Wunschwitz byly chyceni a po procesu odsouzeni k popravě stětím.

Hned po zatčení si Wunschwitz uvědomil neupřímnost Fedriquova přátelství a trpce litoval svého odjezdu z Prahy. Jedinou útěchou se mu staly modlitby k Janu Nepomuckému, jimž jej učil jeho otec. Noc před popravou se mu Jan zjevil a poradil, co dělat, aby se dostal z vězení. Mladík jeho radu poslechl a následujícího dne se octl náhle

¹³⁶ Ruth, František, *Kronika královské Prahy a obcí sousedních*, Praha 1903, s. 507.

¹³⁷ Byla manželkou historika Karla Ludwiga von Woltmann a věnovala se především tvorbě historických románů ve stylu sira Waltera Scotta (např. Orlando). V roce 1815 vydala dva díly německy psaných pověstí Čechů *Volkssagen der Böhmen*.

¹³⁸ Původně publikovaná in: *Volkssagen der Böhmen*, Prag 1815, S. 135–279. Další povídky se v překladu nazývají Zámek Hluboká, Horymírův hřebec a Dívčí válka.

zpět v Čechách, na venkovském sídle svých rodičů. Matka jej již očekávala, neboť se jí předchozí noci zjevil ve snu Jan Nepomucký a o šťastném návratu ztraceného syna ji zpravil.¹³⁹

Toto ztvárnění počátku propojení rodu Wunschwitzů s Janem Nepomuckým sice pravděpodobně nenavazuje na původní rodovou tradici, neboť ve Wunschwitzovských materiálech se neobjevuje ani její náznak. Autorka však zjevně k jejímu psaní přistupovala se znalostí materiálu, neboť celá řada okolností souhlasí, zejména cesta do Francie a náklonnost hlavního aktéra ke španělskému jazyku a literatuře zmiňovanou na více místech jeho vnukem Johanem Antonínem Kajetánem. Hlavním inspiračním zdrojem pro Karolinu von Woltmann bylo s největší pravděpodobností svědectví biskupa Jana Ignáce Dlouhoveského z roku 1698 o zázračném působení Jana Nepomuckého,¹⁴⁰ které známe jako součást jeho kanonizačního spisu, syžet obou výkladů je stejný, liší se jen rozuzlení celého příběhu. Zatímco mladík v Chanovského verzi z vděčnosti vstoupil do přísného církevního řádu, vyprávění Woltmannové ukazuje hlavního hrdinu šťastně ženatého s mladou českou šlechtičnou.

Poslední (a zřejmě skutečnosti nejbližší) verzi příběhu vztahů Jana Nepomuckého a rodu Wunschwitzů předkládá ve svém zpracování Johánkova životopisu František Stejskal. V roce 1646 prý přislíbil Matyáš Wunschwitz, že postaví Janovi sochu, pokud se dožije dospělosti. Slib nesplnil, ale později, když se zapletl do soudního sporu o 200 000 zlatých, jej opět obnovil, a když byl spor rozhodnut v jeho prospěch, socha skutečně byla na Karlově mostě postavena.¹⁴¹

Členové rodu Wunschwitzů po sobě zanechali mnoho stop svědčících o jejich náklonnosti k Janu Nepomuckému, leč pověsti, které objasňují důvody, které k tomuto spojení vedly, nejsou v nejrůznějších sbírkách pražských pověstí a legend takřka nikdy zmiňovány¹⁴² a totéž platí i pro odbornou literaturu.¹⁴³ Mírný zájem o nejrůznější pověsti,

¹³⁹ Ve zkráceném českém překladu z pera Josefa Čermáka je tato pověst publikována in: Krejčí, Karel, *Pověsti ze staré Prahy*, s. 42–73. Vynechány jsou např. popisy života u francouzského dvora či podrobnosti o rodu Wunschwitzů.

¹⁴⁰ Svatoš, Martin, *Romantický plášť zázraku barokního světce*; in: *Ars baculum vitae. Sborník studií z dějin umění a kultury k 70. narozeninám prof. PhDr. Pavla Preisse, DrSc.*, Praha 1996, s. 328–329.

¹⁴¹ Stejskal, František, *Svatý Jan Nepomucký II.*, Praha 1922, s. 46.

¹⁴² Všichni další sběratelé Wunschwitzovské pověsti naprosto opomíjejí: Biliánová, Popelka, *Z tajů pražských pověstí*, Praha 1904; Košnář, Julius, *Staropražské pověsti a legendy*, Praha 1933; Wenig, Adolf, *Staré pověsti pražské*, Praha 1934; Müller, Václav, *Pověsti stověžatého města, Třebechovice pod Orebem* 1946; Langer, František Kristián, *Pražské legendy*, Praha 1956; Krejčí, Karel, *Praha legend a skutečností*, Praha 1967 (zde je Wunschwitzův podíl na vzniku sochy alespoň zmíněn, byť bez dalších komentářů, s. 169); Ježková, Alena, *77 pražských legend*, Praha 2006.

tedy i o pověst spojenou s Wunschwitzi, vztahující se ke Karlovu mostu se objevil v českých médiích až v roce 2007 v souvislosti s oslavami výročí založení mostu.¹⁴⁴

Ochrannou ruku sv. Jana Nepomuckého nad členy rodu dosvědčovala též starší sestra Gottfrieda Daniela Jakobina Anna. Ta vstoupila do kláštera voršilek na Novém Městě pražském jako Marie Innocencie od sv. Ducha a dokonce zde v letech 1729 až 1732 byla představenou. Marie Innocencie údajně požila prach nasbíraný v pohřebním sklípku Jana Nepomuckého a okamžitě se zbavila úporné dlouhotrvající bolesti na prsou.

Tak praví legendy, ale reálných dokladů spojení Wunschwitzovského rodu s Janem Nepomuckým máme také několik. První se velmi nápadně projevuje již při letném pohledu na rozrod Daniela Gottfrieda a jeho bratra Františka Ignáce – první křestní jméno všech jejich potomků je Johann či Johanna.

Druhým výraznějším a trvalým projevem této úcty se stala světcova socha pro rodinné sídlo v Ronšperku a pro domácí kapli domu Wunschwitzů v Praze. Asi 41 cm vysokou sošku vytvořil řezbář a sochař Matyáš Rauchmüller. Podle ní vytvořil Jan Brokoff dřevěnou sochu, která byla „čtyři lokte vysoká a představuje mučedníka v oděvu kanovníckém, s pláštíkem, rochetou a biretem, an drží kříž v levé a palmu v pravé ruce, nad hlavou vznáší se patero hvězd.“¹⁴⁵ Ta se stala předlohou pro bronzový odlitek zhotovený v Norimberku Volfem Jeronýmem Heroldem.¹⁴⁶ Již přípravy sochy pro Karlův most provázely údajně projevy Johánkova charismatu - Brokoff později tvrdil, že právě práce na této soše jej přiměla k přestupu na katolickou víru a protestant Herold se prý při práci na odlitku o Johánkovi pohrdlivě vyjádřil a vzápětí utrpěl vážný úraz, jehož léčení se

¹⁴³ Hodnocení Wunschwitzova podílu na vytvoření sochy v odborné literatuře odvisí od konfesionální orientace autora. O katolících byla již řeč výše, ale tématem se zabývali i nekatolíci: Herben, Jan, Jan Nepomucký, Praha 1893, s. 62 mluví o Johánkově soše, ale k osobě donátora ani k důvodům, které k postavení vedly, se nevyjadřuje. Zato zmiňuje příběh Wunschwitzovy sestry, které pomohl prach z Johánkova pohřebního sklípku vyléčit plicní neduhy. František Michálek Bartoš (Jan Nepomucký, světec doby temna, Praha 1921, s. 50) se omezil na pouhé konstatování vzniku sochy a připomíná, že Wunschwitzové dlouhodobě působili ve službách Habsburků.

¹⁴⁴ Již výše zmíněný článek Pověsti, strašidla i zázraky dotvářejí kolorit Karlova mostu (http://www.ceskenoviny.cz/win/index_vi-ew.php?id=260421, přistoupeno 9. července 2007) či na stránkách Klubu psychotroniky a UFO v sekci Tajupnosti minulosti v článku Tajemství Karlova mostu (<http://www.kpufo.cz/wa/waa/kmost.htm>, přistoupeno 3. července 2007) doslova publikovaná pověst převzatá z knihy Františka Rutha. Spíše úsměvnou připomínkou rodu Wunschwitzů (nesouvisející sice primárně s jejich vztahem k Janovi Nepomuckému, avšak inspirovanou nepochybně některou z výše zmíněných pověstí) v současné době může být název jednoho z jídel v pražské restauraci U chlupatého ducha v Konviktské ulici – Tajný recept registrátora z Vunšvic (<http://www.uchlupatyhoducha.cz/index4.htm>, přistoupeno 4. srpna 2008).

¹⁴⁵ Borový, Klement, Svatý Jan Nepomucký, mučedník a hlavní patron království Českého, Praha 1878, s. 41.

¹⁴⁶ Vlnas, Vít, Jan Nepomucký, česká legenda, Praha 1993, s. 181–184.

vyžádalo čtvrt roku.¹⁴⁷ Odlitek byl dokončen v roce 1683 a od té doby stojí na Karlově mostě v Praze. Na paměť donátora je na podstavci vylit Wunschwitzův znak s helmem a přikryvadly. Vztah sochy Jana Nepomuckého na Karlově mostě k rodu Wunschwitzů dokládá dodnes nápis: „*Divo Joanni Nepomuceno A(nno) MCCCLXXIII ex hoc ponte deiecto erexit Mathias L(iber) B(aro) de Wunschwitz.*“¹⁴⁸

V podpoře Nepomucenského kultu pak pokračovali samozřejmě i ostatní členové rodu. Již v roce 1708 nechal František Ignác postavit sochu Jana Nepomuckého na náměstí v Chocomyšli, později (1725) zopakoval totéž v dalším z měst, které v té době vlastnil, ve Starém Sedlišti. Památky na rodového patrona nezanechali Wunschwitzové pouze v Čechách, ale později založili kostel sv. Jana Nepomuckého dokonce též v Uhrách, v komitátu Fejer (dříve Weissenburg), ve městečku Arki na panství Mór, kde žili příbuzní manželky Jana Antonína Kajetána. O obou zámeckých kaplích, poběžovické i dolnokrušecké, zasvěcených rovněž Nepomuckému byla již řeč výše.

Gottfried Daniel na rodového patrona nezapomněl ani na své cestě po Evropě. U papežského medailéra Antonia Travaniho v Římě nechal zhotovit medaili, jejímž námětem byl právě Jan.¹⁴⁹

Již v květnu 1720 postavili Wunschwitzové kolem Janovy sochy na Karlově mostě triumfální výzdobu, v níž nechyběla Fáma stojící na zeměkouli, personifikace všech tehdy známých světadílů, Církev kořící se Janovi a jej adorující Génius rodu Wunschwitzů.¹⁵⁰ „Svou“ sochu na Karlově mostě připomínali členové rodu nejrůznějšími způsoby i nadále, o dva roky později nechal Gottfried Daniel Wunschwitz vydat čtyřstránkový tisk věnovaný nápisům, které Janovu sochu doprovázely.¹⁵¹

¹⁴⁷ Tyto okolnosti zmiňují pochopitelně katoličtí autoři, kteří se Janem Nepomuckým v minulosti zabývali – Borový, Klement, Svatý Jan, s. 41, Stejskal, František, Svatý Jan II., s. 45–46, Novotný, Antonín, Praha „Temna“, Praha 1946, s. 251. Nejnovější monografie věnovaná Nepomuckého z pera Jaroslava Polce se zabývá pouze jeho životem, nikoli jeho pozdějšími ohlasy (Polc, Jaroslav, Svatý Jan Nepomucký, Praha 1993).

¹⁴⁸ Ze starší literatury srv. např. Schaller, Jaroslaus, Beschreibung, Bd. 2, S. 355–356 či Mádl, Karel B., Sochy na Karlově mostě v Praze, Praha 1921, s. 7. V řadě Blažíčkových či Rynešových studií věnovaných sochařské výzdobě Karlova mostu v několika prvních ročnících časopisu Umění není nepomucenské soše věnována žádná pozornost. Srv. jediné Pavlík, Milan, Soubor podstavců barokních soch na Karlově mostě, Umění 7, 1959, s. 17–29. O dnešní podobě a kontextu, v němž se nachází, srv. Hojda, Zdeněk, Karlův most jako barokní znaková galerie. Donátoři plastik Karlova mostu a jejich stopy v heraldických památkách; in: Seminář a jeho hosté. Sborník prací k šedesátinám doc. dr. Rostislava Nového, Praha 1992, s. 251–252, a ve výstavním katalogu Johannes von Nepomuk 1393–1993 (hrsg. Baumstark, Reinhold – Herzogenberg, Johanna von – Volk, Peter, München 1993).

¹⁴⁹ Blíže k numismatickým zájmům Gottfrieda Daniela Wunschwitze a také této medaili srv. příslušný oddíl Kapitoly II. této práce.

¹⁵⁰ Novotný, Antonín, Praha, s. 257.

¹⁵¹ Immerwährender Ruhm der Prager Brucker von der heil. Joh. Nepomuceni, Prag 1722 (KNM, sig. 53 A 46). Další drobné tisky, které se vztahují k Janu Nepomuckému a slavnosti kolem jeho soch srov. i konvolut rytin a tisků s touto tematikou, který pochází z vlastnictví Wunschwitzů SK, AO XI 14.

Beatifikace Jana Nepomuckého v roce 1721 se stala pro Wunschwitze další velkou příležitostí, jak veřejně připomenout sepětí svého rodu s blahorečeným Janem. Nedaleko jeho hrobu ve Svatovítském chrámu, naproti královské oratoři, nechal Gottfried Daniel zavěsit velký štít s rodovým znakem. Přímo na hrobu světce pak můžeme číst nápis: *„S(ancti) Joanni Nepomuceno istud homagii sui ante annos LXXV. primum nuncupati, ac nuper renovati monumentum posuit Familia Wunschwitziana. A(nno) MDCCXXI.*“¹⁵²

Když byl zahájen proces svatořečení Johánka, finanční částky poskytli členové mnoha šlechtických rodů, několika tisíci zlatých přispěli i Wunschwitzové. Velké proslulosti si v té době vydobyla kaple v pražském domě Wunschwitzů. Ani ona nebyla zasvěcena nikomu jinému než Janu Nepomuckému a první mše se zde konala v roce 1729, tedy v roce Johánkova svatořečení. V říjnu téhož roku zazářila Wunschwitzovská kaple velkolepou výzdobou a Gottfried bohatě uctil svého rodového patrona:

„Den 9ten (Octobris) Anno 1729 wird in der Königlichen Böhmischen haupt Stadt Prag wegen der den 19. Martii selbigen Jahrs zu Rom geschehenen Canonization der Freyherlich-Wunschwitzischen Geschlechts Patrons, S. Thaumaturgi, Johannis Nepomuceni die Grosse Solemnität mit unbeschreiblicher Pracht von dem Clero, Adel und Gemeinen gehalten dann einer herrlichen Abends Illumination Vollzohen, und liese Gottfrid Daniel Freyherr von Wunschwitz, nebst deme, dass er dessen Hauss auf dem Rossmarck mit 18 Wachs facklem Illuminirt gehabt, bey der Vätterlich ericht-ertzenen Brücken Statua und Mutter aller heuth zu Tag stehenden, ein 42 Schuh hohes Ehren Gerüst mit vielen Symbolischen Bildern und Inschriften aufführen, und durch die gantze Octav stehen und beleichten, auch davon 2000 Lateinisch und Teutsche Synopses in folio drucken.“¹⁵³

O rok později, 30. října 1730 nás Diarium Jana Antonína Kajetána informuje o zázraku, který se udál ve Wunschwitzovské kapli: od narození nemá Marie Anna z Rottenbergu se zde modlila a skrze přimluvu Jana Nepomuckého byla nadána darem řeči.¹⁵⁴

Nepomucká kaple v domě na Koňském trhu, kam byla přemístěna světcova socha vytvořená Brokoffem původně pro poběžovickou domácí kapli, si získala velmi rychle oblibu i mezi pražskými obyvateli. Kolem kaple se shromažďovaly zástupy věřících, kteří si přáli uctít Jana Nepomuckého modlitbami a zpěvem. Arcibiskupská konsistoř, zřejmě na

¹⁵² Srv. např. Schaller, Jaroslaus, Beschreibung, B I, S. 183.

¹⁵³ Diarium, Říjen.

¹⁵⁴ Diarium, Říjen.

popud duchovního správce od sv. Štěpána počala vyšetřovat, zda má vůbec svobodný pán Wunschwitz platné povolení k pořádání mší ve své kapli, zda osoba, která tyto mše slouží, je k tomu kompetentní a zda vybavení kaple je dostatečné.¹⁵⁵ Požadavek konsistoře byl jasný: domácí kaple musí být pro veřejnost uzavřena. Neméně jasná byla ovšem odpověď Gottfrieda Daniela: „... *ego in Domo mea possum aedificare, et facere, quod volo, portam Domus non occludam, neque homines orantes, et S. Joannem salutantes expellam...*“¹⁵⁶ Tato slovní přestřelka trvala celý rok 1731, ale socha nakonec zůstala na svém místě. Na jedné straně se sice Wunschwitz odmítal podrobit požadavkům církevních autorit, ale na druhou stranu se zřejmě po prvotním nadšení poněkud zmírnil i příliv návštěvníků a situace se uklidnila.

Oblíbená a hojně vyhledávaná socha zatím zůstala na svém původním místě. V letech 1753–1756 byla ale i nadále vedena obtížná jednání o jejím možném přemístění. Zástupcem rodu Wunschwitzů byl jeden ze synů Gottfrieda Daniela – královský rada Jan Prokop Vilém, na druhé straně stál rektor piaristického gymnázia v Celetné ulici, páter Zachariáš.¹⁵⁷

Až do roku 1819 se ve Wunschwitzovské kapli sloužily mše každou středu a v oktávu sv. Jana Nepomuckého dokonce denně. V tomto roce byla ale do bývalého domu Wunschwitzů přemístěna vojenská strážnice a definitivně bylo rozhodnuto o přemístění sochy do kostela sv. Jana na Skalce. Alumnové arcibiskupského semináře měli přesun provést potají v noci, ale akce byla prozrazena a kolem kaple se shromáždil dav rozhodnutý přesunu zabránit. Nakonec musela zasáhnout policie a armáda a v nastalém zmatku byl jeden mladík vážně zraněn. Přesun sochy byl pro tuto chvíli zmařen, ale zrealizoval se hned následující noci.¹⁵⁸ Na svém novém místě na hlavním oltáři kostela na Skalce zůstala soška Jana Nepomuckého dodnes.¹⁵⁹

Vztah členů rodu k baroknímu světcí Janovi Nepomuckému je zajímavým fenoménem. Jeho kořeny se objasnit zatím nepodařilo a asi se i nadále budeme muset spokojit s jejich legendistickým zpracováním. „Hmatatelné“ pozůstatky nepomuckého

¹⁵⁵ Pro dnešního badatele je jedním z pozitivních důsledků tohoto sporu detailní inventář kaple v domě na Novém městě (NA, SM, W 36, 7).

¹⁵⁶ NA, SM, W 36, 7, zpráva správce od sv. Štěpána Antonína Ferdinanda Girtha arcibiskupské konsistoři ze dne 22. listopadu 1730 o průběhu místního šetření v domě G. D. Wunschwitze na Novém městě Pražském. Girth zde cituje Wunschwitzovu reakci v přímé řeči.

¹⁵⁷ Průběh vyjednávání je ilustrován dochovanou korespondencí mezi oběma muži, která je dnes uložena v Oddělení rukopisů a starých tisků Národní knihovny v Praze (dále NKP). Jako neuspořádaná je však badatelům nepřístupná.

¹⁵⁸ Ekert, František, Posvátná místa hlavního města Prahy, Praha 1883, s. 490–491.

¹⁵⁹ Baťková, Růžena a kol., Umělecké památky, s. 106.

uctívání v tomto rodě, tedy celou řadu soch v hlavním městě i ve venkovských obcích, můžeme obdivovat dodnes.

KAPITOLA II. - WUNSCHWITZOVA SBÍRKA

II. 1. OSUDY WUNSCHWITZOVI POZŮSTALOSTI A DĚJINY FONDU SBÍRKA GENEALOGICKO-HERALDICKÁ WUNSCHWITZOVA

Po Gottfriedu Danielovi Wunschwitzovi zůstala rozsáhlá sbírková pozůstalost. Jeho syn Jan Antonín Kajetán informuje, že jeho otec „besasse einen grossen Schatz, sowohl an einer, aus Zahlreichen Bücher Bestehenden Bibliothec, worunter er bies 1000 Genealogisten gehabt, alss einem fast unglaublich grossen Vorrath Sehr accurat- und zwahr meist Selbst zusamm geschriebener Schönen Genealogischen Manuscripten, Böhmisch- und auswärtig Familien, nebst denen aber eine Grosse Quantitaet Alt-Romanischer, Böhmischer und modernen Müntzen, wie auch Mahlereyen, Kupferstich, Antiquitaeten und sonstige Curiositaeten.“¹⁶⁰ O menších zmíněných celcích, tj. sbírce mincí, obrazů, starožitností a kuriozit bohužel nejsme nijak informováni, neexistují (resp. se nepodařilo objevit) žádné jejich soupisy a nevíme, co se s nimi po smrti jejich původce stalo. V dalším výkladu se tedy zaměříme na dějiny knihovny a genealogické sbírky. Tyto pospolu budované části byly po sběratelově smrti rozděleny a jejich další osudy se od této doby liší.

Knihovna měla původně zřejmě více než dva a půl tisíce svazků.¹⁶¹ Pochopitelně ne všechny knihy stačil shromáždit Gottfried Daniel, velmi solidní základ knižní sbírky položil jistě již jeho otec Matyáš na Poběžovicích. Později bylo jádro knihovny uloženo pravděpodobně v pražském novoměstském domě, ovšem část byla nepochybně deponována i na Dolejším Krušci, jak ukazují nejen vzpomínky Michaela Adama Francka z Franckensteinu,¹⁶² ale méně zprostředkovaně i velmi hojné provenienční poznámky v genealogické sbírce, které svědčí o častých pobytech Gottfrieda Daniela v Dolejším Krušci provázených čilým badáním v nejrůznějších genealogických či heraldických dílech. Knihovna jako celek však nebyla zdaleka jen výsledkem sběratelova zájmu o zmiňované dvě vědy, právě naopak, nalezneme v ní knihy velmi různorodého zaměření – díla z české i evropské historie, práva, přírodních věd, pochopitelně nechyběla ani literatura s náboženským zaměřením. Dále byla součástí knihovny sbírka univerzitních tezí.

¹⁶⁰ Gedächtnis-Monument, s. 4r.

¹⁶¹ Kuchařová, Hedvika, Bohumír Daniel Wunschwitz a táž, Knihovna.

¹⁶² Richterová, Alena, Pozůstalost Michaela Adama Francka z Franckensteina ve fondech Národní knihovny v Praze, Miscellanea oddělení rukopisů a starých tisků 7/1, 1990, s. 140.

Brzy po Wunschwitzově smrti se začalo jednat o prodeji knihovny. O její podobě ještě před rozdělením si naštěstí můžeme udělat představu na základě několika inventářů vesměs vzniklých ještě před úplným rozptýlením knih. První z nich je součástí rukopisných fondů Strahovské knihovny a zachycuje celé bohatství knihovní sbírky uložené v domě na Novém Městě pražském k roku 1745.¹⁶³ Zdá se, že již na samém počátku manipulace s Wunschwitzovou pozůstalostí byla od ostatní knihovny oddělena literatura genealogická, heraldická a vlastivědná (více než 500 kusů). Tato část knihovny měla být připojena ke genealogicko-heraldické sbírce a celek měl být prodán stavům. O podobě tohoto torza svědčí pozdější inventář, který je uložen spolu s písemnou pozůstalostí zemskodeskového úřadu.¹⁶⁴

Část knihovny a sbírka tedy mají po určité období společný osud: V červnu 1748 bylo českými stavy za sbírku a část knihovny zaplaceno dědicům Bohumíra Daniela Wunschwitze 1000 zlatých. Novou akvizici přiřadili stavové do svého archivu k agendě desek zemských.

Pozdější revize stavovského archivu v roce 1823 započalo definitivní oddělení knihového a sbírkového materiálu. V následujícím období byly totiž knihy, na něž již stavy nerefletovaly, nabídnuty Vlasteneckému muzeu. Těsně před předáním byl pořízen další inventář.¹⁶⁵ V roce 1837 přešlo 567 rukopisných i tištěných děl do knihovny Muzea.¹⁶⁶ Jen několik málo jednotlivin zůstalo při sbírce ve stavovském archivu a ty jsou dnes uloženy v různých fondech a sbírkách I. oddělení Národního archivu Praha (nejvíce ve sbírce rukopisů).

Druhá, zřejmě větší, část knihovny, která stála mimo zájem stavů, byla prodána v dražbě záhy po majitelově smrti a rozptýlila se po nejrůznějších českých i zahraničních knihovních sbírkách.¹⁶⁷

Jak již bylo naznačeno, genealogický a heraldický materiál sbírkového charakteru zakoupili čeští stavové, pro které se stal vítaným zdrojem spolehlivých informací a byl tak skutečně po několik desetiletí hojně využíván. Po roce 1782 však přešel stavovský archiv do péče zemského soudu a pro nedostatek prostoru nebylo možné o sbírku řádně pečovat a využívat ji. Situace se v tomto směru zlepšila po v roce 1823, kdy se Wunschwitzovy

¹⁶³ SK, sig. DK III 20.

¹⁶⁴ NA, Úřad desek zemských (ÚDZ), kniha č. 399.

¹⁶⁵ NA, ÚDZ, kniha č. 402.

¹⁶⁶ Další osud knih není úplně jasný. Část jich skutečně zůstala v dnešní Knihovně Národního muzea, ale ostatní byly zřejmě rozptýleny v českých a rakouských knihovnách.

¹⁶⁷ Kuchařová, Hedvika, Knihovna, s. 223.

sbírky ujali ředitel deskové registratury Johann Zeeh a jeho nástupce v této funkci Josef Hasner. Ve stavovské registratuře sbírka zůstala až do roku 1862, kdy se dostala do nově vzniklého Zemského archivu. Neznamená to však, že zůstala ve stejné podobě, neboť od té doby se s materiálem ještě několikrát manipulovalo.

První otázkou, kterou je třeba v této souvislosti řešit, je způsob uložení a uspořádání sbírky. O původním uložení sbírky v době jejího vzniku nemáme bohužel žádné podrobnější zprávy. Na základě starších inventářů je však snad možno spolehlivě usuzovat alespoň to, že základní řazení sbírky bylo abecední. Ve starším z obou soupisů¹⁶⁸ je dodrženo toto řazení pouze pro počáteční písmena rodových jmen a přídomků, v rámci jednoho písmene je však pořadí složek libovolné. V novějším soupisu je již abecední řazení dodržováno striktně. Navíc se v něm poprvé objevují i odkazová hesla (např. von Olive Hory vide Gezberowsky).¹⁶⁹

Všechny další úpravy jsou ve sbírce dodnes více či méně zřetelné. Nejstarší vrstvou je uložení jednotlivých rodových složek do prostého přeloženého archu nepříliš kvalitního papíru. Tyto složky jsou nadepsány predikátem rodu, nadpisy však nejsou psány Wunschwitzovou rukou, domnívám se tedy, že tyto obaly nevznikly v době vzniku celého souboru a jsou nejspíše spojeny s obdobím uložení sbírky při stavovském archivu. K této první vrstvě úprav též patří rukou psaná čísla složek.

Znovu bylo se sbírkou manipulováno po převzetí do archivu. Jednotlivým složkám se dostalo nových obalů, tentokrát z pevného papíru s hlavičkou Zemského archivu a tyto složky byly znovu pročíslvány, tentokrát pomocí razítek.

Další zásah byl již závažnější, neboť se týkal obsahu sbírky - zcela byly z důvodu ochrany materiálu před nevhodným uložením ve složkách menšího formátu vyjmuty grafiky větších formátů (cca 250 kusů) a zařazeny do Sbírký grafických listů, kreseb a maleb (chované v témž archivu); spojení Wunschwitzovy sbírky s takto odděleným materiálem však nebylo úplně přerušeno. Na skutečnost, že ze složky byl vyjmut materiál tohoto typu, je upozorněno na vloženém samostatném listu rukopisnou poznámkou uvádějící rozměr a stručný popis grafiky a její novou signaturu ve Sbírce grafických listů. Stejně tak je tato návaznost zřejmá i na druhé straně: někdejší přírůstky z Wunschwitzovy sbírky jsou na rubové straně označeny razítkem „Wunschwitz“ a tyto kusy jsou shromážděny pod signaturou I. Uloženy jsou pak abecedně podle jména rodu.¹⁷⁰

¹⁶⁸ NA, ÚDZ, kniha č. 399.

¹⁶⁹ NA, ÚDZ, kniha č. 402.

¹⁷⁰ Šmerdová Daša, Sbírký grafických listů, kreseb a maleb, 16. – 20. století. Inventář, Praha 1973.

Po celou dobu až do roku 1973 neměla sbírka vlastní inventární soupis a pro orientaci v ní byly používány zmíněné starší inventární soupisy pořízené již při příležitosti prodeje sbírky stavům. Moderní inventární soupis ke sbírce pořídila v roce 1973 Daša Šmerdová.¹⁷¹ Tento soupis kodifikoval původní uspořádání sbírky do složek podle šlechtických predikátů v abecedním pořadí. Podle dvojího číslování (staršího a moderního) některých složek je však zřejmé, že pořadí uložení se v některých mohlo ještě změnit, pravděpodobně v souvislosti s přechodem z pořádání podle německé abecedy k abecedě české. Tato změna se ovšem neobešla bez jistých nedůsledností: např. Oulíkové z Třebnice zůstali zařazení pod písmenem A podle dřívějšího způsobu psaní Aulík, zatímco Údrcky z Údrče (dříve psaný Audrczky) je zařazen pod písmenem U.

V souvislosti se vznikem tohoto soupisu přišel i další zásah do obsahu sbírky. Do samostatné řady (10 kartonů) byly uloženy větší tisky příležitostného charakteru, které souvisejí s jednotlivými členy rodu, ale nemají přímo genealogický či heraldický charakter. Na tyto tisky je upozorněno ve zvláštní části inventárního soupisu.

I v posledních letech se tvář sbírky proměnila. V průběhu generální inventury sbírky v roce 2001 byly všechny inventární jednotky uloženy do nových obalů (ještě s hlavičkou Státního ústředního archivu) a původní černé lepenkové krabice byly nahrazeny standardními archivními kartony.

Zatím posledním zásahem bylo vyjmutí pečeti, které pro své drobné rozměry a křehkost nejen snadno podléhaly zkáze, ale často se i ztrácely. Na vyjmuté pečeti je upozorněno na obalech jednotlivých složek a badatelům se předkládají pouze na vyžádání. Z nejvzácnějších materiálů (památníkové listy, vzácnější drobné tisky, některé ikonografické prameny) byly pořízeny xerokopie, které jsou vloženy ve složkách předkládaných badatelům, originály jsou uloženy spolu s pečeti v původních starších obalech a ke studiu jsou zapůjčovány jen výjimečně.¹⁷²

¹⁷¹ Šmerdová, Daša, Wunschwitz. Genealogická a heraldická sbírka. Inventář, Praha 1973.

¹⁷² Tyto nejnovější změny jsem provedla během svých archivních praxí v letech 2001 a 2002 pod vedením správce sbírky mgr. Pavla Sedláčka.

II. 2. CHARAKTERISTIKA SBÍRKY A JEJÍCH MATERIÁLŮ

Genealogická a heraldická sbírka Gottfrieda Daniela svobodného pána Wunschwitze ukazuje badatelům mnoho tváří. Zájemci o dějiny rodu pánů z Říčan je předložena složka o více než šedesáti kusech a nalezne v ní nejrůznější materiály počínaje celou řadou vývodů a rozrodů, přes výpisy ze starších děl české historiografie až po korespondenci členů rodu s původcem sbírky a několik starých tisků.¹⁷³ Na druhou stranu, zájemce o rytíře Hněvzdecké ze Zahrádky, bude zřejmě poněkud zklamán, neboť jejich složka obsahuje pouze jeden jediný list s vyobrazením rodového erbu.¹⁷⁴

Běžně nazýváme Wunschwitzovu sbírku heraldickou a genealogickou, avšak toto pojmenování zdaleka nevystihuje celé bohatství materiálu, který v ní můžeme nalézt, jakkoli se jednotlivé složky co do obsažených materiálů značně odlišují. Úkolem následujících stránek je důkladná analýza obsahu sbírky a charakteristika jednotlivých typů materiálů, se kterými se v ní můžeme setkat.

Většina materiálu ve sbírce pochází skutečně od svobodného pána Wunschwitze, pokud nepočítáme písemnosti psané rukou jeho syna, Michaela Adama Francka či některých dalších jeho současníků, kteří rozhojnili sbírkový materiál s vědomím původce sbírky.

K Wunschwitzově souboru byly ovšem v průběhu let přidávány i různé další drobné doplňky. Těchto novějších přírůstků není příliš mnoho, o to pestřejší je jejich skladba. Nejstarší je tištěný vývod Sinzendorfů z roku 1770¹⁷⁵ a mezi nejstarší vrstvu dodatků patří také materiály psané rukou Františka Emanuela Renze, které byly zřejmě do sbírky uloženy nedopatřením.¹⁷⁶ Do složek bylo přidáno i 12 tištěných úmrtních či svatebních oznámení pocházejících z období 1886–1922.¹⁷⁷ O tom, že Wunschwitzovu sbírku znali a využívali také tvůrci jiných sbírek, svědčí abecední soupis výpisů z desek zemských k Horům z Ocelovic psaný v letech 1914–1915 rukou K. C. Neumanna (pověřeného sepsáním dějin rodu Horů, jehož pozůstalost tvoří samostatnou sbírku Národního archivu) a rukopisné poznámky Rudolfa Vratislava z Mitrovic (ovšem nikoli ve složce jeho vlastního rodu).¹⁷⁸ Na konci 19. století byly do Wunschwitzovy sbírky přidány

¹⁷³ NA, Wunschwitz, i.č. 1002. V kapitole věnované rozboru obsahu Wunschwitzovy sbírky je odkazováno pouze na inventární čísla tohoto archivního souboru s vynecháním názvu archivu a fondu.

¹⁷⁴ I.č. 389.

¹⁷⁵ I.č. 1087.

¹⁷⁶ Takto i.č. 185, 202, 215, 369, 370, 479, 739, 872, 1127, 1267. K dalším okolnostem propojení Wunschwitzovy sbírky s ostatními podobnými sbírkami srv. kapitola III. této práce.

¹⁷⁷ I.č. 672, 758, 1083, 1224, 1359, 1392.

¹⁷⁸ I.č. 410, 1250.

ještě různé výstřižky z novin a časopisů.¹⁷⁹ Nejmladším datovaným přírůstkem je pak otisk pečeti Strakovy akademie připojený ke složce Straků z Nedabylic v roce 1991.¹⁸⁰ Až na tyto a několik dalších jednotlivin¹⁸¹ ale byla Wunschwitzova sbírka respektována jako uzavřený celek, z něhož by se nemělo nic vyjímat a ani k němu cokoli nového přidávat.

Genealogická a heraldická sbírka svobodného pána Wunschwitze v sobě zahrnuje 1431 inventárních čísel – rodových složek (a 4 rukopisy) a celkový počet rodů, o nichž v souboru můžeme nalézt nějakou informaci, je samozřejmě ještě mnohem vyšší. Jaké rody vlastně sběratele zajímaly a jaký je tedy chronologický, geografický a sociální záběr sbírky?

Podívejme se nejprve na chronologické vymezení. Z hlediska obsahu složek je zcela zřejmá pouze horní časová hranice, kterou je datum úmrtí Gottfrieda Daniela Wunschwitze v roce 1741. Spodní hranici sběratelova zájmu je těžké určit přesně, ale nejstarší výpisy pocházejí pravděpodobně z Hájkovy Kroniky české a týkají se 8. století.

Pokud bychom měli na mysli otázku, zda se ve sbírce setkáme s rody starými či novými, pak se ukazuje, že s obojími, ale v různé míře. Nejstarší rody známé ze 13. a 14. století¹⁸² se ve sbírce zdaleka neobjevují všechny a sběratel vůbec neužíval starší názvy jako byli Hrabšicové či Ronovci. Ty rody, které se udržely až do novověku, ale pozbyly svého původního významu, sice ve sbírce jsou zastoupeny, mají jen velmi skromné složky čítající do deseti kusů.¹⁸³ Dalším hodnotícím momentem mohou být seznamy panských rodů považovaných za starobylé při uzavírání stavů na konci 15., respektive na počátku 16. století.¹⁸⁴ Ze 47 panských rodin v Čechách je ve sbírce zastoupeno 32, ze 22 moravských jich schází pouze 6. Podívejme se na rody Wunschwitzovy doby: v letech 1700–1741 složilo 167 osob revers k zemi¹⁸⁵ a ukazuje se, že pouze 21 z nich (respektive jejich rodů) nemá ve sbírce samostatnou složku. Zdá se tedy zřejmé a do jisté míry i přirozené, že svobodný pán Wunschwitz se zabýval především těmi rody, s jejichž

¹⁷⁹ I.č. 907, 954, 1343 a 1377.

¹⁸⁰ I.č. 1137.

¹⁸¹ I.č. 308, 705.

¹⁸² Tak, jak je jmenuje František Palacký v příloze F Počátky rodopisu a místopisu českého a moravského prvního dílu Dějin národu českého v Čechách a na Moravě, vydání z roku 1940, s. 283–299.

¹⁸³ I.č. 355 (Házmburkové), 1277 (Vartenberkové).

¹⁸⁴ Pro český panský stav Palacký, František, Popis staropanských rodů v Čechách roku 1500, Časopis českého muzea (ČČM) 5, 1831, s. 172–173 a pro moravský panský stav Šembera, Alois, Staré desky zemské i manské v Moravě a v Opavsku, ČČM 20, 1846, s. 555–559.

¹⁸⁵ Provedeno na základě porovnání s údaji in Beneš, František, Reversy k zemi. Inventář, Praha 1958. Obecně k mechanismu k přijímání nových obyvatel Klecanda, Vladimír, Přijímání cizozemců na sněmu do Čech za obyvatele. Příspěvek k dějinám inkolátu před obnoveným zřízením zemským; in: Sborník prací věnovaných prof. dru Gustavu Friedrichovi k šedesátým narozeninám 1871–1931, Praha 1931, s. 456–467.

příslušníky se mohl denně potkávat ve společnosti, mohl o nich relativně snadno získávat informace či v něm jako nově příchozí vzbuzovali zvědavost.

S časovým záběrem sbírky také souvisí otázka míry reflexe rodů, které byly ve sběratelově době již vymřelé. Již výše bylo ukázáno, že některé významné rody nepřeživi do novověku ve sbírce scházejí, ale jak to bylo s rodinami vyhaslými v novověku? Jako příklad může posloužit kdysi první rod Českého království – Rožmberkové. Jejich složka ve sbírce existuje, ovšem má pouze 12 kusů,¹⁸⁶ z nichž navíc polovinu tvoří vyobrazení znaku a vývod či rozrod mezi nimi není ani jediný, ačkoliv genealogie Rožmberků byla jistě dosti známá a dobře dostupná. Totéž platí např. i o složce rožmberských dědiců Švambersků, jejichž složka má pouze 11 kusů, z nichž většinu tvoří pro změnu opisy náhrobních kamenů.¹⁸⁷ Můžeme tedy konstatovat, že sběratel do svého souboru zařazoval i rody vyhaslé, ovšem ve značně redukované podobě nehledě k někdejšímu významu rodu.

Určení geografického záběru sbírky je věcí na jedné straně velmi jednoduchou – Gottfrieda Daniela Wunschwitze zajímaly rody, které byly usazené v Čechách a na Moravě. Pokud bychom však zkoumali, odkud tyto rody pocházely, je odpověď podstatně složitější. Připomeňme alespoň některé ze zemí, z nichž pocházela šlechta, o níž se můžeme ze sbírky dozvědět. Patrně nejbližší zemí jsou Španělsko (Ugarte, Verdugo), Skotsko (Hamilton, Leslie, Ogilvy) a Irsko (Broune de Camus, Buttler z Cloneboughu, Enis z Atter, Kavanagh de Balbyane, Maggauer, Wallis). Ve sbírce je zachyceno i poměrně dost rodů z oblasti dnešního Nizozemí a Belgie (Breda, Breuner, Collar, Conway, Cron, Gollen, Franchimont, Serens, Schönfeld, Suys) Velmi hojně jsou zastoupeny i rody původem z různých částí Itálie (Binago, Bossi, Caretto-Millesimo, Collalto, Chiesa, Lazari, Magni, Malanotte des Caldes, Minetti, Miseroni de Lison, Nogarola, Piccolomini, Pugnetti, Puteani a Villani) a Říše (například bavorští Palmové, durynští Bergové, porýnští Boosové). Naproti tomu velmi skromný je počet rodů příšlých z Francie (Briamont, Buquoy, Couriers, Lamotte), neboť hlavní vlny emigrace z tohoto království přišly do Čech až v posledních desetiletích 18. století v souvislosti s revolučními událostmi. Jeden jediný rod přišel do Čech z Dánska (Ulefeld).

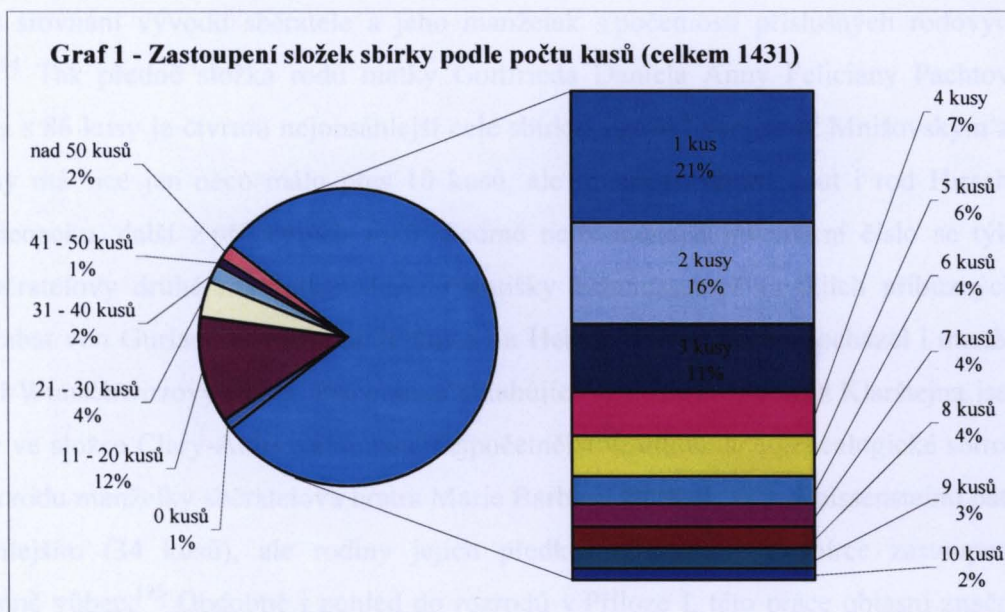
Zastoupení rodů ve sbírce z hlediska jejich postavení v hierarchii stavovské společnosti je velmi pestré a najdeme zde nejrůznější vrstvy od svobodnického rodu (Mazaný a Holejšovský ze Slavětína), drobných vladyků (Bedřichovští z Lomné, Žitinští

¹⁸⁶ I.č. 993.

¹⁸⁷ I.č. 1206.

z Blaždic) až k významným představitelům suverénních států v rámci Říše (vévodové saský a bavorský, bádenský markrabě).¹⁸⁸

Různým rodům samozřejmě věnoval sběratel odlišně intenzivní pozornost a výsledné rodové složky se od sebe v mnoha aspektech velmi výrazně odlišují. Jedním z nápadných rysů, kterou badatelé mohou zaznamenat již při zběžném prolistování archivního inventáře ke sbírce, je rozličný rozsah inventárních čísel. Obsah jedné složky se může pohybovat od 1 až po 163 kusů. Výjimečně (v 16 případech) je složka prázdná, resp. jsou jejím obsahem pouze zvlášť uložené pečeti či objemnější tisky, resp. grafické listy velkých formátů. Graf 1 ukazuje, že největšího počtu dosahují složky s obsahem 1 – 10 kusů, resp. že 21% podílem (307 kusů) výrazně dominují složky, v nichž je vložen pouze jeden kus. Nezanedbatelný podíl mají ještě složky do 20 kusů (12%), početnější jsou již méně časté.

Nejpočetnější je se 163 kusy složka náležející Kolovratům.¹⁸⁹ Je velmi obsahově pestrá, sběratel v ní shromáždil celou paletu různých materiálů – vyobrazení znaků, výpisy z mnoha pramenů diplomatické povahy i z vydané literatury, drobné tisky, korespondenci, výstřižky z novin i vlastní zpracování genealogických tabulek. Velká četnost shromážděných kusů je v tomto případě způsobena zřejmě tím, že v jednom souboru jsou uloženy materiály ke všem rodovým větvím Kolovratů – Krakovským, Libštejnským i Novohradským.

¹⁸⁸ I.č. 36, 1431; 30, 1017, 20.

¹⁸⁹ I.č. 550.

Druhou nejpočetnější je složka Bechyňů z Lažan.¹⁹⁰ Obsahuje též přes 100 kusů (121), ale struktura je od kolovratské odlišná. Stěžejní podíl v ní mají příspěvky (korespondence a její přílohy) jednoho z členů rodu Jana Jiřího Bechyně z Lažan, který byl podobně jako svobodný pán Wunschwitz aktivním badatelem v oblasti genealogie a heraldiky, byť byl jeho zájem omezen víceméně na dějiny vlastního rodu.¹⁹¹

Další velmi početné složky náležejí Čejkům z Olbramovic, Pachtům z Rájova a Clary-Aldringenům.¹⁹² U všech těchto rodů se jedná o obsahově pestré složky se zastoupením nejrůznějších typů materiálů. U jiných inventárních čísel je sice počet kusů také dosti vysoký, ale převažující měrou se na něm podílí pouze jeden typ materiálu – výstřižky či výpisky z novin (Königsegg).¹⁹³

Lze říci, na čem závisí počet kusů ve složce? Příčin velkého rozsahu může být více. Jednou z nich je nepochybně příbuzenství s Gottfriedem Danielem Wunschwitzem, což dokládá srovnání vývodu sběratele a jeho manželek s početností příslušných rodových složek.¹⁹⁴ Tak předně složka rodu matky Gottfrieda Daniela Anny Feliciany Pachtové z Rájova s 86 kusy je čtvrtou nejrozsáhlejší celou sbírkou. Fascikl věnovaný Mnišovským ze Sebusiny má sice jen něco málo přes 10 kusů, ale je v něm připomenut i rod Hirschů z Hirschenecku, další z příbuzných rodů. Sedmé nejrozsáhlejší inventární číslo se týká rodu sběratelovy druhé manželky Marie Františky Schumannové (a jejich příbuzných, např. hrabat von Gurlandů), podobně je tomu i u Herbersteinů, z nichž pocházel i manžel nejstarší Wunschwitzovy dcery. Písemnosti vztahující se k Hartmannům z Klarštejna jsou uloženy ve složce Clary-Aldringenů, páté nejpočetnější ve zkoumané genealogické sbírce. I složka rodu manželky sběratelova bratra Marie Barbory Nothaftové z Weissensteinu patří k rozsáhlejším (34 kusů), ale rodiny jejích předků již nejsou ve sbírce zastoupeny samostatně vůbec.¹⁹⁵ Obdobně i pohled do rozrodů v Příloze I. této práce objasní značný rozsah složek Talmberků, Dejmů ze Stříteže, Lamberků, Cukrů z Tamfeldu či Widmannů.¹⁹⁶ Je zřejmé, že příbuzenství se sběratelem jistě mělo na prezentaci rodu ve sbírce velký vliv. Gottfried Daniel měl nepochybně u (jakkoli vzdáleně) příbuzných rodů k výzkumům o minulosti v rodových archivech a knihovnách dveře otevřené a zároveň od

¹⁹⁰ I.č. 37.

¹⁹¹ Srv. blíže v kapitole II. v oddíle věnovaném spolupracovníkům Gottfrieda Daniela Wunschwitze.

¹⁹² I.č. 185, 841, 159.

¹⁹³ I.č. 576 – celkem 64 kusů, z toho 62 z novin a další.

¹⁹⁴ Viz Příloha 2 – Vývody z 8 předků svobodného pána Gottfrieda Wunschwitze, jeho manželky Marie Františky Schumannové a Marie Anny Hartmanové z Klarštejna a manželky jeho bratra Františka Ignáce Marie Barbory Nothaftové.

¹⁹⁵ I.č. 841, 763, 1072, 351, 159, 813.

¹⁹⁶ I.č. 1212, 202, 622, 173, 1359.

nich snadno získával i informace o aktuálním dění. Zdá se tedy, že Wunschwitzův badatelský zájem v oblasti genealogie a heraldiky se odvíjel v první řadě od jeho vlastního rodu.

Mimoходом, vlastní složka rodu Wunschwitzů¹⁹⁷ nepřináší k dějinám rodu takřka nic, neboť jejím obsahem jsou především novodobé opisy (např. opisy korespondence hraběte Šternberka o převzetí části sběratelovy knihovny). Rodové písemnosti Wunschwitzů byly zjevně ukládány odděleně od sbírky, bohužel jejich samostatný rodový archiv dnes neexistuje.¹⁹⁸

Další příčinou velkého rozsahu rodové složky může být i velikost rodiny. Jako příklad může sloužit již zmíněný fascikl Kolovratů, ale například také Říčanských (i.č. 1002 se 64 kusy). Svou důležitost měl samozřejmě i aktuální význam rodu v době, kdy sbírka vznikala. Procházíme-li seznamy nejvyšších zemských úředníků končícího 17. a první poloviny 18. století,¹⁹⁹ pak se ukazuje, že ve Wunschwitzově sbírce schází jen naprosté minimum rodů, z nichž úředníci pocházeli,²⁰⁰ a co víc, rody předních představitelů královské správy v Království českém jsou reprezentovány dosti obsáhlými složkami (Valdštejnové, Kinští, Lobkovicové, Černínové, Martinicové a celá řada dalších).

Zcela nepochybně mělo vliv na podobu a obsažnost rodové složky také probíhající nobilitační zřízení či aktuální udělení nového znaku či postup po společenském žebříčku. Jako konkrétní příklad mohou sloužit Krocínové z Drahobejle, původně měšťanská rodina ze Žatce povýšená Rudolfem II. v roce 1594 do vladyckého stavu, jejichž složka je s 54 kusy ve sbírce dvacátá nejpočetnější.²⁰¹ Až do Wunschwitzovy doby nebyli rodem nikterak rozvětveným, ani významným co do zastávaných úřadů nebo vynikajících osobností, neuplatňovali se ani v ústředních císařských úřadech či na válečném poli, ale jeho členové působili v městské správě pražských měst. Až Leopold Krocín z Drahobejle byl přisedícím purkrabského soudu a v srpnu roku 1732 byl pozdvižen do starého rytířského stavu. Z provenienčních poznámek na materiálech shromážděných ve Wunschwitzově sbírce vyplývá, že jejich většina byla pořízena nepochybně v souvislosti s tímto aktem, tedy

¹⁹⁷ I.č. 1377.

¹⁹⁸ Hanzalová, Jarmila, *Soupis osobních písemných pozůstalostí a rodinných archivů v České republice*, Praha 1997.

¹⁹⁹ Palacký, František, *Přehled současných nejvyšších důstojníků a úředníků zemských i dvorských ve království českém, od nejstarších časů až do nynějška* (Dílo Františka Palackého, sv. 1, Praha 1941, vydal J. Charvát), s. 384–400.

²⁰⁰ Překvapivě Vrbnové (Jan František z Vrbna byl za Leopolda I. prezidentem apelačního soudu, sudím dvorským a později kancléřem a za Josefa I. Jan Josef prezidentem apelačního soudu), dále Scheidlerové (za téhož vladaře různí příslušníci rodu jako podkomoři či nejvyšší mincmistři) a scházejí též Manderscheidové (Mořic Gustav byl arcibiskupem pražským v období 1733–1763).

²⁰¹ I.č. 587.

v měsících krátce před ním či po něm. Souvislost nedokládají pouze data, ale hlavně obsah zařazených materiálů: v první řadě jsou to paměti Martina Krocína z počátku 18. století, vypsaní dějin rodu Václava Františka Krocína, opisy erbovní listiny ze 16. století, po vydání královského privilegia byl dodán do složky ještě rozpis taxy za vydání listiny.

Je tedy zřejmé, že v některých případech lze jasně stanovit příčiny, proč vzbudil daný rod intenzivnější pozornost Gottfrieda Daniela Wunschwitze, ať už to bylo příbuzenství, velikost rodiny či aktuální dění v ní, většinou se však jednalo o kombinaci všech těchto hledisek.

Podívejme se nyní konkrétně na obsah Wunschwitzovy genealogické a heraldické sbírky. Jak již bylo naznačeno v úvodu, pro účely této práce bylo vytypováno jedenáct kategorií materiálů, s nimiž se můžeme ve sbírce setkat, a některé z nich se dělí ještě na další podskupiny. Každému z typů je na následujících stránkách věnována pozornost samostatně. Jako první byly vzaty v úvahu materiály diplomatické povahy jako jeden z nejhojněji zastoupených materiálů, následuje materiál genealogický (vývody a rozrody) jako hlavní reprezentant Wunschwitzovy vlastní badatelské práce. Po nich jsou jako velké samostatné skupiny charakterizovány vyobrazení znaků a otisky pečeti. Další dvě skupiny charakterizuje ani ne tak materiálové hledisko jako spíše způsob práce – v prvním případě se jedná o výpisy z tištěných či netištěných děl, ve druhém o komunikaci se současníky, ať již písemnou nebo ústní. Další tři typy materiálů představují samostatné menší soubory velmi specifického charakteru: jedná se o soubor vyobrazení nápisů nejrůznějšího charakteru, listy z památníků a papírové pohřební štíty. Poslední dva typy (ikonografický doprovod sbírky a numismatický materiál) mají ve sbírce v zásadě pouze okrajový význam.

II.2.1. Prameny diplomatické povahy

Gottfried Daniel Wunschwitz se při získávání základních informací k jednotlivých rodům velmi často obracel na prameny diplomatické povahy nejrůznějšího charakteru – od panovnických či soukromých listin přes desky zemské až k matrikám. Jeho přístup k nim a způsob jejich zpracování se v jednotlivých případech lišil, rovněž rozdílný byl charakter excerpovaných informací a jejich prezentace ve sbírce, takže jednotlivým skupinám bude věnována pozornost v samostatném výkladu. Přehled zastoupených diplomatických materiálů ukazuje následující schéma:²⁰²

Přehled pramenů diplomatické povahy ve Wunschwitzově sbírce

- I. Listiny
 - a. Listiny panovnické
 - b. Listiny šlechtické
 - c. Listiny představitelů městské správy
 - d. Listiny představitelů církevní správy
- II. Knihy úřední
 - a. Knihy veřejné
 - i. Desky zemské
 - ii. Matriky
 - iii. Městské knihy
 - b. Knihy pro vnitřní potřeby kanceláře
 - i. Tituláře, kalendáře, schematismy

Listiny

Ve Wunschwitzově sbírce nalezneme velké množství listinného materiálu nejrůznějšího charakteru, původu i podob dochování. Jedná se o originály, ověřené i neověřené opisy, výpisky i pouhé odkazy, můžeme zde nalézt listiny římských císařů a českých králů i soukromých vydavatelů všeho druhu, od nejvyšších zemských úředníků po faráře.

²⁰² Jeho struktura se drží kategorií formulovaných in Hlaváček, Ivan – Kašpar, Jaroslav – Nový, Rostislav, *Vademecum pomocných věd historických*, Praha 1993, s. 153–236, a uvádí pouze ty kategorie, které jsou ve Wunschwitzově sbírce opravdu ve větší míře zastoupeny. Pro účely této práce je toto zmíněné jednodušší členění vhodnější než kategorizace Šebánka a Duškové ve skriptech *Česká diplomatika do roku 1848*, Praha 1984, s. 20–24.

Listiny panovnické

Nejčetnější skupinu tvoří prvně jmenované listiny panovnické, a to listiny specifického charakteru: v drtivé většině případů se totiž jedná o listiny erbovní.²⁰³

Tento typ listinného materiálu vykrytalizoval v našem bezprostředním okolí na starším základě podobných typů písemností z Itálie ve 40. letech 14. století: první listinu považovanou za erbovní vydal v únoru roku 1338 císař Ludvík Bavor, již v roce následujícím vyšla obdobná listina i z kanceláře Jana Lucemburského, v jeho případě se jednalo o udělení plamenné orlice coby uprázdněného erbu tridentskému biskupu Mikulášovi.²⁰⁴ Již za Janova nástupce Karla byly zaznamenány do formulářových sbírek formule pro vydávání tohoto typu listin. Od nástupu Habsburků na český trůn až po dobu Wunschwitzovu se objevily další charakteristické rysy erbovních listin v Království českém – komplikovaný formulář se poněkud zjednodušil, změnil se i vzhled listin: mají podobu knihy o několika dvoulistech, vyobrazení erbu, které dříve bývalo ve vyhrazeném prostoru uprostřed listiny, se přesunulo na samostatný list, na kterém bylo nahoře a dole po jedné řádce textu (listiny z české kanceláře), či text žádný (listiny z říšské kanceláře). Tyto listiny byly vydávány pod majestátní pečeti. Řečí listin byly čeština, latina a po roce 1627 začíná i v nich převažovat němčina.²⁰⁵

Jak již bylo řečeno výše, takřka všechen materiál diplomatické povahy se ve sbírce vyskytuje v různých podobách a erbovní listiny nejsou výjimkou. Nejméně často mohl Wunschwitz uložit do své sbírky originál listiny, stalo se tak pouze ve dvou případech. Oba tyto originály jsou na pergamenu, velmi dobře zachované, ovšem chybějí původní přivěšené pečeti.²⁰⁶ Mizivý podíl originálů je v tomto případě velmi snadno vysvětlitelný –

²⁰³ Míněno v širším slova smyslu dle Krejčík, Tomáš, *Erbovní listiny jako specifický druh historického pramene; Úvodní studie* k Fiala, Michal, *Erbovní listiny* Archivu Národního muzea, Praha 2001, s. 7, pozn. 1. Tomuto materiálu byla v posledních letech věnována značná pozornost, na jedné straně teoretická, ale na druhé i soupisová a vydavatelská. Autorem několika studií, které se zabývají diplomatikou tohoto typu listin, je Tomáš Krejčík (nejnověji přehledová studie *Diplomatika erbovních listin* vydaných českou panovnickou kanceláří 14.–18. století; in: Šišmiš, Milan (ed.), *Erbové listiny*, Martin 2005, s. 132–143.) Druhou skupinu publikací zastupují např. soupis Müller, Karel, *Erbovní listiny v archivech Slezska a severní Moravy*, Opava 2001, a reprezentativní ediční počiny Fiala, Michal – Hrdlička, Jakub – Županič, Jan, *Erbovní listiny* Archivu hlavního města Prahy a nobilitační privilegia studentské legie roku 1648, Praha 1997, a Fiala, Michal, *Erbovní listiny. Nejnovější souhrn literatury sv. v kapitole Wappenbriefe* in: Paravicini, Werner (hrsg.), *Höfe und Residenzen im spätmittelalterlichen Reich*, řada *Residenzforschung*, Bd. 15.3. Hof und Schrift, S. 645–674.

²⁰⁴ Krejčík, Tomáš, *K počátkům erbovních listin*, *Historia, Historica. Sborník prací Filosofické fakulty Ostravské univerzity* 144, č. 2, 1994, s. 23–34.

²⁰⁵ Krejčík, Tomáš, *Diplomatika*, zejm. s. 134–138.

²⁰⁶ I.č. 1, 205. První z listin vydanou 15. května 1686 ve Vídeňském Novém městě povyšuje Leopold I. Jana Bohumíra Albrechta z Lautenburgu do rytířského stavu. Druhá z listin, udělení erbu pro bratry Jana a Mikuláše Desfoursy, je datována 21. dubnem 1629 ve Vídni a je na ní připsána poznámka sběratelovou rukou, že ji dostal v roce 1729.

originály listin zaujímaly ve šlechtických archivech mezi rodovými písemnostmi jedno z nejdůležitějších míst a tedy takřka nepřicházelo v úvahu, že by se jich někdo vzdal jen proto, aby byly zařazeny do nějaké soukromé sbírky, byť by byla jejím původcem a majitelem tak respektovaná osobnost jako byl Gottfried Daniel Wunschwitz. O to zajímavější by bylo zjistit, jak se tyto jednotliviny do sbírky dostaly; materiál však žádné vodítko v tomto směru neposkytuje.

Třinácti kusy je zastoupena skupina ověřených opisů privilegií. Ani tyto exempláře nevyprávějí o tom, jak je sběratel získal, neboť také na nich většinou scházejí jakékoli Wunschwitzovy poznámky. Ale snad i zde můžeme bez váhání určit příčinu nízkého počtu takových dochování – kopie písemností se nechávaly většinou ověřovat za účelem dalšího použití v úředním jednání ke spolehlivému prokázání údajů. Wunschwitz úřední ověření písemností pro svou sbírku nepotřeboval a plně se spokojil s opisy, které buď sám vytvořil nebo je mohl kolacionovat s originálem. Sebrané ověřené opisy tedy zřejmě získal spíše náhodně, pokud těm, kteří si je nechali vyhotovit, již nebyly k potřebě.

Zcela v souladu s výše konstatovaným je tedy naprostá převaha neověřených opisů mezi erbovními listinami (236 kusů). Většina opisů je psána rukou svobodného pána Wunschwitze (či zřídkakdy také příslušníky jeho rodiny),²⁰⁷ jedinou skupinou, která se výrazně vymyká, jsou listiny vypsáné z desek zemských, u nichž převažuje cizí velmi zběžný rukopis. Na základě některých sběratelem opoznámkovaných listů se podařilo autorství těchto opisů přiřknout registrátorovi desek zemských Janu Františku Sckrintzovi.²⁰⁸ Výjimečně nacházíme i další rukopisy, které svědčí o tom, že některé kopie pro sbírku vyhotovili sami majitelé písemností.

Kopie vyhotovené samým sběratelem jsou pro nás asi nejzajímavější. Samozřejmostí bylo krasopisné vyhotovení takových opisů, ale zdá se, že nešlo jen o uchování obsahu, nýbrž i formy listiny. Starší totiž bývají opsány přes celou šířku rozevřeného archu papíru, kdežto listiny novější věrně kopírují sešitový vzhled originálu včetně volného listu, na nějž patřilo vyobrazení erbu, u Wunschwitzových opisů ovšem pochopitelně scházejí barevné desky, tedy obal celé listiny. Sešitový vzhled opsaná listina dostala také v tom případě, že sám sběratel opisoval text listiny z desek zemských. Na příslušném místě je u více než čtvrtiny celého souboru erbovních listin skutečně vymalován, většinou barevně. Tyto znaky jsou patrně dílem Wunschwitzem

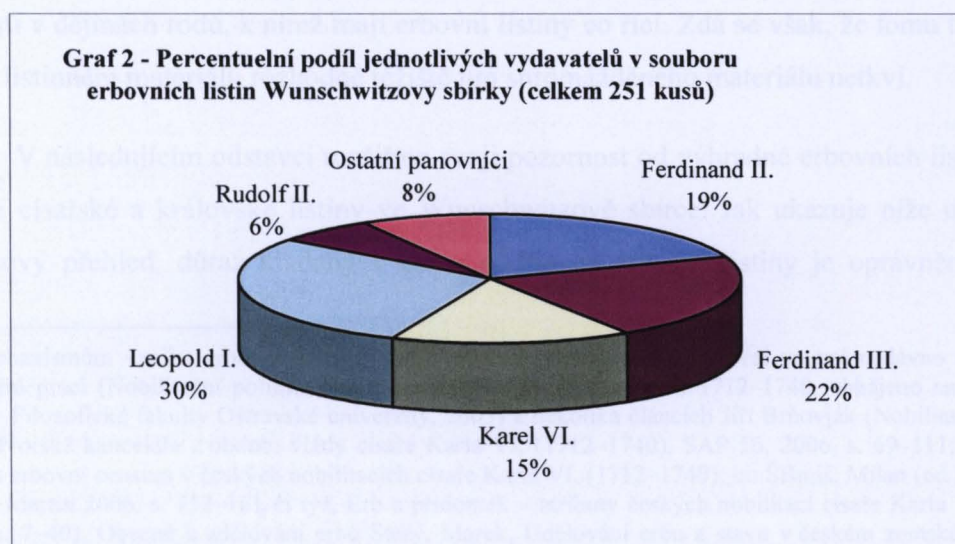
²⁰⁷ I.č. 805 a 913 listinu opsala sběratelova druhá manželka Marie Anna rozená Hartmannová z Klarštejna, i.č. 786 jeho syn Jan Antonín Kajetán.

²⁰⁸ Srv. též následující pojednání o deskách zemských a oddíl o Wunschwitzových informátorech a spolupracovnících na konci této kapitoly.

zaměstnávaného malíře Andream Leberla, o němž bude podrobněji pojednáno v oddíle věnovaném heraldice ve sbírce. V několika případech je znak vymalován pouze perem, autorství těchto náčrtů můžeme zřejmě připsat Gottfriedu Danielovi.²⁰⁹ Několik jednotlivin, u kterých je vynecháno místo na znak, který nebyl později domalován, svědčí o tom, že mechanismus vzniku opisů se shodoval s postupem práce v panovnické kanceláři.²¹⁰

V zajímavém kontrastu proti přepečlivým záznamům Wunschwitzovým stojí opisy z pera zmiňovaného registrátora Skrintze. Nejvýraznější je asi jejich paleografická odlišnost, ale zemskodeskový úředník se také zásadně nezdržoval opisováním celých listin a zaznamenal z jejich formuláře jen to podstatné: jméno vydavatele (tedy ani ne celou intitulaci), dispozici, dataci a kancelářské poznámky. Jeho poznámky jsou zaznamenány na menších kusech papíru různého formátu, sešitovou podobu listin registrátor ani náznakem nenapodoboval a též scházejí ať už náčrty erbů nebo vynechaný prostor pro jejich případné pozdější doplnění.

Podobně jako ve všech ostatních oddílech věnovaných jiným materiálům, se i zde můžeme tázat, jaké období přitahovalo Wunschwitzovu pozornost nejvíce. Rozvrstvení dokladů podle jednotlivých vydavatelů (římských císařů / českých králů) ukazuje následující graf:

Prim co do počtu excerpovaných listin z hlediska vydavatele drží Leopold I. (+ 1705), druhý největší podíl na excerpovaných listinách mají jeho předchůdci na trůnu

²⁰⁹ Např. i.č. 620, 637, 1136, 1296.

²¹⁰ Nejprve byla vyhotovena písemnost a teprve pak se do ní doplňovalo vyobrazení. Srv. výše citovaná Krejčíkova pojednání. Takto např. u i.č. 89, 342.

Ferdinand III. (+ 1657) a Ferdinand II. (+ 1637). Až další v řadě je císař Karel VI. panující v době Wunschwitzova životního rozkvětu a největší sběratelské aktivity (1711–1740).²¹¹ Můžeme tedy konstatovat, že největší zájem sběratelův spadá do 17. století, resp. jeho posledních dvou třetin. Předcházející období je zastoupeno pouze velmi sporadicky, nejstarší excerpované listiny jsou datovány do let 1465 (vydavatelem císař Fridrich III.) a 1466 (vydavatelem Jiří z Poděbrad).²¹² Následující panovníci jsou zastoupeni ve sbírce pouze dvěma až třemi kusy listin: Matyáš Korvín (listina vydaná v roce 1476),²¹³ Vladislav Jagellonský (listiny vydané 1472, 1483, 1509),²¹⁴ Ludvík Jagellonský (1522, 1525),²¹⁵ císař Karel V. (1532),²¹⁶ Ferdinand I. (1542, 1560),²¹⁷ Maxmilián II. (1569, 1570),²¹⁸ a narůst excerpovaných listin můžeme konstatovat až s přelomem 16. a 17. století v období vlády Rudolfa II. (1579–1608 celkem 16 kusů).

Z celkového počtu více než čtrnácti set inventárních čísel je opis erbovní listiny obsažen pouze u 183 jednotek. Většinou se jedná pouze o jednu listinu, vyšší počet kusů je spíše výjimečný, maximum je 5 kusů v jedné složce (Tunklové z Brníčka).²¹⁹ Původní předpoklad, že totiž tyto zásadní písemnosti, které právně zakotvovaly postavení rodu v sociální struktuře, budou jednou z nejčastějších písemností sbírky, která nebude chybět takřka v žádné složce, se nepotvrdil, stejně jako úvaha, že se svobodný pán Wunschwitz pomocí listin coby vysoce důvěryhodných pramenů bude snažit ilustrovat pečlivě ty události v dějinách rodů, k nimž mají erbovní listiny co říci. Zdá se však, že tomu tak není a že v listinném materiálu rozhodně těžiště jím shromážděného materiálu netkví.

V následujícím odstavci rozšířme svoji pozornost od výhradně erbovních listin i na ostatní císařské a královské listiny ve Wunschwitzově sbírce. Jak ukazuje níže uvedený tabulkový přehled, důraz kladený v tomto oddíle na erbovní listiny je oprávněný, tuto

²¹¹ Mechanismům vzniku erbovních listin vydávaných za Karla VI. se věnoval ve své nedávno obhájené disertační práci (Nobilitační politika císaře Karla VI. v českých zemích 1712–1740, obhájeno na Katedře historie Filozofické fakulty Ostravské univerzity, 2005) a několika článcích Jiří Brňovják (Nobilitační spisy české dvorské kanceláře z období vlády císaře Karla VI. (1712–1740), SAP 56, 2006, s. 69–111; Erbovní návrh a erbovní censura v českých nobilitacích císaře Karla VI. (1712–1740); in: Šišmiš, Milan (ed.), Erbové listiny, Martin 2006, s. 152–161, či týž, Erb a přídomek – atributy českých nobilitací císaře Karla VI., GHI 2005, s. 7–40). Obecně k udělování erbů Starý, Marek, Udělování erbu a stavu v českém zemském právu před a po Bílé hoře; in: Šišmiš, Milan (ed.), Erbové listiny, Martin 2006, s. 121–131.

²¹² Obě se nacházejí ve složce Tunklů z Brníčka (i.č. 1248).

²¹³ I.č. 1248.

²¹⁴ I.č. 653, 717, 1248.

²¹⁵ I.č. 406, 1248.

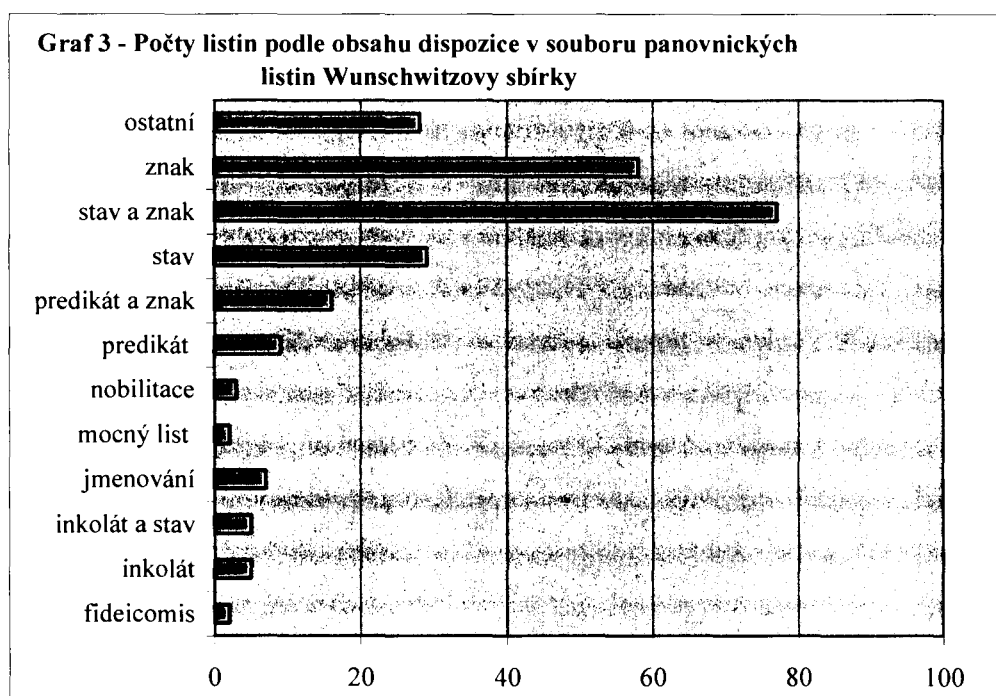
²¹⁶ Obě i.č. 114.

²¹⁷ I.č. 966, 1050.

²¹⁸ I.č. 1152, 1420.

²¹⁹ I.č. 1248. Je zajímavé, že nejmladší z této pětice je datována do roku 1476 a žádné novější ve složce nenajdeme.

povahu (ať již v užším či širším slova smyslu) má ve shromážděném souboru většina listin. Další početnější skupiny (do třiceti kusů) se týkají zlomových okamžiků v existenci rodů – povýšení do vyššího stavu, udělení inkolátu nebo nového predikátu, ovšem bez udělení či polepšení erbu. Ostatní dispozice listin jsou zastoupeny většinou méně než deseti kusy (např. jmenování do významných úřadů, mocné listy, potvrzení rodového fideikomisu) a v souboru listin představují pouze okrajové položky.

Listiny šlechtické, městské a církevní

Svobodný pán Wunschwitz shromáždil ve své sbírce též celou řadu listin z prostředí šlechtického, městského i církevního, ale kromě těch, jichž byl sám vydavatelem, neměl na jejich vzniku většinou žádný aktivní podíl a dostávaly se k němu pouze prostřednictvím jeho současníků. Tyto písemnosti můžeme najít ve sbírce buď v jeho opisu, nebo méně často také v originálu.

Podívejme se nejprve na nejpočetnější skupinu, listiny vydávané šlechtou v jejích soukromoprávních záležitostech. Nikterak překvapivě mají největší podíl testaments.²²⁰ Kromě toho, že poskytují přehled o majetku zemřelého, můžeme z nich vyčíst i mnoho o rodinných poměrech zůstavitele. Právě zmínky o příbuzných byly pro sběratele nejdůležitější, ale ani majetkové poměry nebyly mimo jeho zorné pole, jak ukazují četné

²²⁰ Úlohu a vývoj šlechtických testamentů osvětluje nejnověji Král, Pavel, *Mezi životem a smrtí. Testaments české šlechty mezi léty 1550–1650*, České Budějovice 2003.

poznámky tohoto charakteru i v jiném typu materiálu, v rozrodech a vývodech. Mezi dvacítkou závětí vesměs nevýznamných osob můžeme najít i dvě známá jména – nechvalně proslulého Waltera Buttlera zapleteného do vraždy Albrechta z Valdštejna a jeho straníků a vojevůdce a obránce Vídně proti Turkům v roce 1683 Kašpara Zdeňka Kaplíře ze Sulevic.²²¹ Krom tří papírových originálů s dochovanými přitištěnými pečeti²²² jsou ve sbírce uloženy pouze opisy (včetně obou jmenovaných), i v případě testamentů se jednalo, podobně jako u výše zmíněných erbovních listin, o velmi významné dokumenty, jejichž originály byly v rodinách pečlivě ukládány.²²³

Další listinný materiál ze šlechtického prostředí ve Wunschwitzově sbírce uložený buď v originálech nebo v neověřených opisech představují smlouvy, a to zejména smlouvy o koupi a prodeji majetku (či jiné manipulaci s ním), méně již smlouvy svatební či darovací, narovnání a dílčí cedule.²²⁴

Zajímavým materiálem, který se naopak ve sbírce objevuje zásadně v originále, jsou kvitance. V tomto případě však patrně Wunschwitzovi nešlo v první řadě o samotný obsah listiny, neboť drobné finanční závazky jednotlivců, resp. jejich vyrovnání nemají na celkový obraz rodu příliš výrazný dopad, ale spíše o vlastnoruční podpisy a pečeti, kterými jsou kvitance opatřeny.

Největší podíl mezi listinami vydanými šlechtici jsou s devětatřiceti kusy listiny vydané samotným tvůrcem sbírky Gottfriedem Danielem Wunschwitzem. Někdy byl vydavatelem sám, někdy je spoluvydával s někým ze svých spolupracovníků, nejčastěji s Karlem Zitschym ze Znorizy. Jedná se především o nejrůznější atesty a Wunschwitzem vypracované a ověřené vývody. Originály těchto písemností pochopitelně ve sbírce nejsou, našli bychom je v archivech jejich příjemců, ve složkách najdeme založeny pouze koncepty, resp. spíše Wunschwitzovy opisy vydaných listin.

Patnáct listin z církevního prostředí pochází od farářů či děkanů různých pražských (sv. Václava na Zderaze, sv. Jiljí, Matky Boží před Týnem) i mimopražských kostelů

²²¹ I.č. 135, 507. Nezdá se však, že by se Wunschwitz po testamentech známých osobností nějak pídil. V prvním případě je zařazení do sbírky spíše důsledek toho, že Buttlerové měli k dispozici dobře vedený rodový archiv a svobodný pán Wunschwitz navázal plodnou spolupráci s Theobaldem Václavem Buttlerem, který mu svěřil nejen buttlerovské písemnosti, ale i materiály k dalším rodům, které se v Čechách usadily během třicetileté války (srv. i .i.č. 206).

²²² I.č. 310 (testament Ondřeje Grafa z Gräfenburgu z roku 1676), i.č. 374 (testament Jana Hertenberka z Hertenberku z roku 1649) a i.č. 1161 (testament Elišky Sommerové z Heřetic z roku 1649).

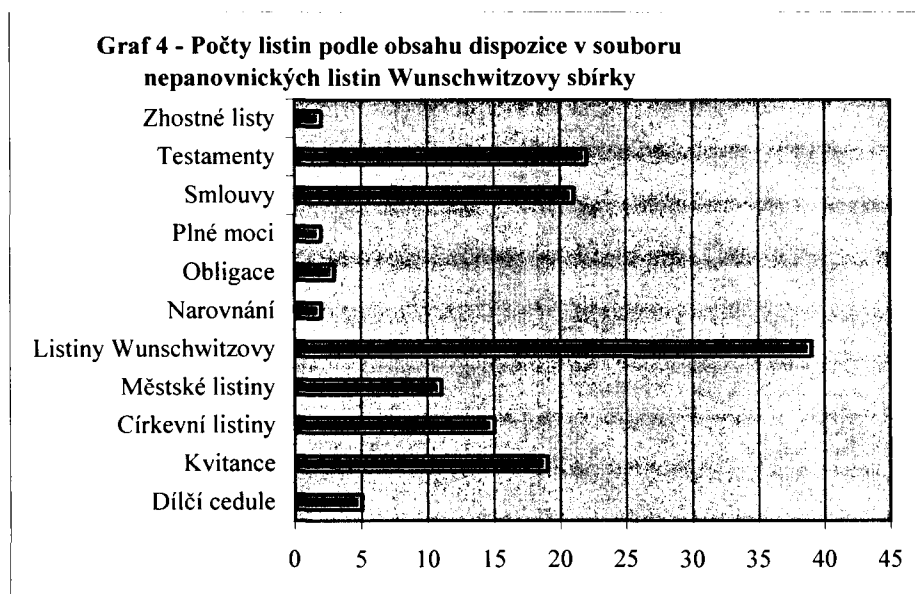
²²³ I.č. 2, 159, 206, 310, 355, 374, 507, 639, 701, 736, 872, 1060, 1152, 1161, 1163, 1193, 1275.

²²⁴ Např. i.č. 62, 157, 202, 355, 524, 764, 1072, 1212, 1334 (smlouva o prodeji a koupi); 652, 678 (smlouva svatební); 1164 (smlouva darovací); 110, 374 (narovnání); 2, 114, 1275 (dílčí cedule).

(Čestice, Dlouhé Pole)²²⁵ a ve svých dispozicích potvrzují udělení různých svátostí ve svých svatostáncích. Potvrzované události se staly všechny v 18. století. Wunschwitz si v tomto případě opisoval originály listin, které mu poskytovali členové různých rodů, opisy byly pořizeny v Praze v letech 1720–1737.

Listin z městského prostředí je ve sbírce ještě méně, pouze deset, ovšem jejich charakter je velmi obdobný jako u listin církevních. Vydavatelkami byly městské rady (Borovany) či obecní starší (Kutná Hora). Jedná se o vidimáty panovnických listin, potvrzení manželského původu a atesty.²²⁶

Početní zastoupení jednotlivých dispozic šlechtických, městských a církevních ukazuje následující tabulka:

Desky zemské

Desky zemské jsou dodnes neocenitelným zdrojem informací k nejrůznějším aspektům života šlechty, je zde možno nalézt informace k životnímu běhu takřka od narození až do smrti.²²⁷ Svobodný pán Wunschwitz pochopitelně nemohl takový pramen k dějinám šlechtických rodů přehlédnout a zanedbat.

²²⁵ I.č. 145, 515, 583, 587, 595, 907, 1002, 1026, 1245, 1334, 1370.

²²⁶ I.č. 89, 162 (2 kusy), 324, 395, 587, 679, 892, 1245, 1396.

²²⁷ Autorkou celé řady klíčových studií k rozsáhlé zemskodeskové problematice a též inventáře k fondu desek zemských v Národním archivu byla dlouholetá správkyň fondu Pavla Burdová. Z jejích nejdůležitějších prací je možno jmenovat např. Desky zemské 1541–1869: Inventář, Praha 1990; Desky zemské 1541–1869: seznamy kvaternů, Praha 1990; Desky zemské (Rozdělení po stránce obsahové a formální), SAP 43, 1993, s. 347–439; Vývoj intabulací desek zemských, Paginae historiae 0, 1992, s. 7–22; Úřad desek zemských, SAP 36, 1986, s. 273–379, kde je shrnuta i starší literatura.

Ve Wunschwitzově době měly desky zemské za sebou již několik století trvající vývoj. V jaké podobě mohl sběratel soubor desek zemských poznat? Nejstarší knihy (kvaterny) vzniklé od poslední třetiny 13. století až na jednu výjimku²²⁸ padly za obět' ničivému požáru Malé Strany a Hradčan, ke kterému došlo v roce 1541, ještě téhož roku byly řady desek zemských obnoveny a pro následující období jsou dochovány bez mezer.

Zlomovým okamžikem, který vtiskl deskám zemským jejich podobu zachovanou v podstatě až do josefínských reforem, byly změny nařízené Ferdinandem II. po porážce českého stavovského povstání. Stejně jako i v dalších úředních písemnostech se začala čím dál výrazněji v zemskodeskových zápisech prosazovat němčina (na úkor češtiny), nově mohli do desek intabulovat i cizozemci a zanikla možnost vyhotovení zápisu na základě ústního prohlášení a všechny okolnosti zápisu bylo nutno doložit příslušnými listinami. V této době se také značně zkomplikovalo členění souboru desek zemských - původní jednoduché rozdělení na kvaterny trhové, půhonné, zápisné (větší a menší) a památné se zahustilo a od „hlavních“ řad se postupně odštěpovaly jednotlivé speciální agendy zapisované do zvláštních deskových řad. Tak např. vznikly v rámci desek trhových knihy pro svatební smlouvy (1658), kšafy (1653), odhady (1655) a celá řada dalších; podobně tomu bylo i u ostatních základních řad.

Excerpta z desek zemských jsou jedním z mála materiálů Wunschwitzovy sbírky, jejichž zařazení do určité kategorie není úplně jednoznačné. Standardní výpis je ve sbírce snadno rozpoznatelný jednak díky Wunschwitzovým provenienčním poznámkám na jednotlivých listech a zároveň je u tohoto typu materiálu zdroj uveden a zvýrazněn podtržením i v záhlaví listu. Jednotlivé kvaterny jsou citovány podle jejich tehdy aktuálního označení barvami (či rostlinnými a zvířecími motivy), dále je uvedena obvyklým způsobem i foliace a kompletní datace intabulace (podle svátků svatých nebo i průběžným datováním, pokud je v původním zápise uvedeno). Potud je identifikace deskových výpisů snadná. Pokud však přihlédneme i k obsahu výpisů, z celé skupiny výrazně vybočují opisy panovnických listin obsahující většinou nobilitace, dání erbu, udělení predikátu apod. Bráno takto tenduje skupina z desek zemských vyexcerpovaných panovnických listin spíše k další, již výše samostatně pojednané kategorii – listinám, resp. konkrétně erbovním listinám. Tato ambivalentnost je ve všech grafech zohledněna uváděním dvou křivek, z nichž jedna uvádí počet výpisů z desek zemských bez

²²⁸ Půhonný kvatern z let 1316–1325. Tento kvatern ale svobodný pán Wunschwitz nemohl znát, neboť byl až do 19. století neidentifikovaný uložen v Jindřichově Hradci.

započítaných z desek excerpovaných panovnických listin, druhá pak počet výpisů včetně nich.

Celkem je různých výpisů 561 (včetně opisů panovnických listin 647 záznamů). Výpisy z desek zemských jsou obsaženy ve 200, resp. 256 inventárních jednotkách. Většina z nich (cca tři čtvrtiny) obsahuje pouze jeden nebo dva výpisy, ovšem několik složek má výpisy z více než 10 kvaternů. Nejvyšší počet výpisů, 46, v sobě ukrývá složka Kolovratů.²²⁹ Jedná se o výpisy různého obsahu (od několika zápisů dluhů až po výrazně zastoupené nejrůznější typy smluv) týkající se období od poloviny 16. století až do počátku 18. století. Druhou na výpisy z desek nejbohatší složkou je ta náležející rodu Ježovských z Lub.²³⁰ Zde většina výpisů pochází z poslední třetiny 17. století a asi polovina byla excerpována z testamentů. Několik dalších složek obsahuje více než 10 výpisů z desek – Hartenberků z Harteneberku 18 kusů, Bechyňů z Lažan 16, Benedů z Nečtin a Dejmů ze Stříteže po 14, Chlumčanských z Přestavlk 13 a po 12 výpisech najdeme u Bzenských z Prorubě, Měsíčků z Výškova a Tejřovských z Einsiedeln.²³¹

Tolik ke stručnému číselnému popisu výpisů z desek zemských ve Wunschwitzově sbírce. V souvislosti s nimi je však možno klást si i celou řadu otázek:

V první řadě se můžeme tázat, jak sběratel k celému souboru přistupoval, v jaké podobě jej vlastně měl k dispozici a jak jej tedy mohl využít. Odpověď přináší srovnání excerpovaných kvaternů s jejich kompletním soupisem, který vytvořila Pavla Burdová.²³² Takové srovnání odhaluje i něco ze způsobu sběratelovy práce s deskami zemskými. Zjevně jej nezajímaly jen některé řady kvaternů a jen některá zapisovaná agenda, ale svoji pozornost rozdělil mezi všechny, zejména pak řady trhové a památné. Již méně se setkáme s deskami z řady zápisných (menších i větších) a spíše na okraji jeho pozornosti stály desky půhonné.

Proč tomu tak bylo je snadné vysvětlit vzhledem k obsahu jednotlivých řad a typem informací, které chtěl sběratel získat. Jednalo se mu především o nalezení co největšího počtu osob zkoumaného rodu a o objasnění jejich příbuzenského poměru. Doslova studnici takových údajů mohl nalézt v trhových kvaternech testamentů nebo svatebních smluv, případně též v nejrůznějších smlouvách, které mezi sebou šlechtici uzavírali a které jsou vepsány v deskách památných. Zmínku si rovněž zasluhuje samostatná skupina informací k nobilitacím, povyšováním a dalším podobným přelomovým událostem v životě

²²⁹ I.č. 550.

²³⁰ I.č. 490.

²³¹ I.č. 374; 37; 42, 202; 453; 145, 741 a 1218.

²³² Burdová, Pavla, *Desky zemské (Rozdělení) a táž, Desky zemské 1541 – 1869: seznamy kvaternů.*

jednotlivých rodů. Úplně mimo Wunschwitzovu pozornost stály pochopitelně takové kvaterny jako relace od komorního soudu či obesílání ke přím, ale třeba také kvatern napravení desek z let 1618–1620.

Je zjevné, že Wunschwitz neexcerpoval jednotlivé kvaterny nikterak systematicky, tj. nehledal v jedné knize zmínky o všech rodech, které byly v jeho sbírce zahrnuty. Jeho cílem bylo patrně většinou dohledání dat či jmen ke konkrétním událostem. Některé výpisy však přesto působí jako by byly pořízeny naprosto náhodně – jsou v nich uvedena pouze jména, případně vztahy jednotlivých osob a většinou u nich ani nelze poznat, z jakého typu zápisu (pokud to není zřejmé z citace kvaternu) byly pořízeny.

Další otázkou je také to, jak se Wunschwitz mohl k deskám zemským, resp. k výpisům z nich dostat, neboť režim deskového úřadu měl, resp. alespoň teoreticky měl mít přísná pravidla. V získaném souboru můžeme nalézt několik jednoznačně určených skupin: může jít o originály extraktů pořízené úředníky, podepsané a většinou opatřené pečeti. Ty získal sběratel nejspíše darem od osob, jichž se týkaly, či od jejich potomků nebo jiných příbuzných. Takových originálů ovšem není ve sbírce mnoho, pouze 56. Další možností bylo, že Wunschwitzovi byl takový originál pouze zapůjčen a on si jej pečlivě opsal. I v tomto případě zřejmě přišly ke slovu jeho bohaté osobní kontakty, prostřednictvím nichž se mu písemnosti dostaly do rukou. Ovšem další nemalou skupinu tvoří výpisy, které si sběratel pořídil sám na deskovém úřadě v Praze, na což můžeme usuzovat z jeho obvyklých poznámek (např. „*Vide in Regni Bohemiae Tabulis...*“ či „*Notavi ad Tabulas...*“ nebo „*Haec extraxi ex citato Quaternione ad ipsas Tabulas Regni...*“) ²³³ na okraji listů. Tyto výpisy byly pořízeny jeho vlastní rukou a jsou provedeny velmi úhledným rukopisem.

Velmi zajímavou otázkou, kterou však bohužel nelze podle sbírkových materiálů jakkoli zodpovědět, je v této souvislosti také to, jakým způsobem vlastně probíhaly Wunschwitzovy návštěvy v deskovém úřadu a v jakém režimu mu bylo umožněno vyhledávání v kvaternech. Vše se patrně dělo na základě osobní známosti s některými zaměstnanci kanceláře, neboť chod archivu desek zemských (kde byly krom starších kvaternů a aktového materiálu uchovávány i dosud neintabulované šlechtické písemnosti, např. testamenty) byl, resp. měl být přísnější a osoby mimo deskový úřad do něj neměly mít přístup. ²³⁴

²³³ I.č. 407, 13, 430.

²³⁴ Burdová, Pavla, Úřad, s. 284-300.

Určitou část výpisů z desek zemských zprostředkovali sběrateli právě zaměstnanci úřadu desk zemských. Nejčastěji, dvaapadesátkrát, se objevuje jeden z registrátorů úřadu desk zemských Jan František Sckrintz, jenž zastával tento úřad vlastně po celou dobu Wunschwitzov^á aktivní sběratelské činnosti, tedy v letech 1704–1739.²³⁵ Mohou nabývat dvou podob – buď jsou psány rukou Wunschwitzovou a Sckrintzovo prostředkování informací je zmíněno v provenienční poznámce („*Joannes Franciscus Sckrintz, Registrator ... notitias mihi communicavit*“)²³⁶ či na nich můžeme identifikovat přímo Sckrintzův nepříliš úhledný (a proto ve sbírce nepřehlédnutelný) rukopis.

Sckrintz byl zcela jistě nejaktivnějším sběratelovým pomocníkem z řad registrátorů úřadu desk zemských, ale zdaleka ne jediným. Kryštof František Seifert (registrátorem 1702–1749) byl dalším aktivním spolupracovníkem v letech 1729–1730.²³⁷ Několik výpisů zprostředkoval František Preisler starší (v registrátorském úřadě 1717–1736, později tamtéž coby depozitor a taxátor). Jeho spolupráce s Wunschwitzem spadá do března roku 1729 a poskytl mu výpisy ze čtyř kvaternů (všechny jsou uloženy ve složce Enisů z Atter).²³⁸ Posledním ze spřátelených registrátorů byl Jan Josef Bouda (1691–1735). Jím zprostředkované údaje z roku 1722 patří k nejstarší vrstvě datovaných výpisů z desek, ale později se už jeho jméno znovu neobjevuje.²³⁹ Právě intenzivní spolupráce Gottfrieda Daniela Wunschwitze s registrátory ukazuje, že se jednalo skutečně o neoficiální postup, neboť tito zaměstnanci deskového úřadu neměli dovolen styk se stranami, které se dostavily v úřední záležitosti.²⁴⁰ Otázkou, kterou nelze na základě dosud zkoumaných pramenů spolehlivě zodpovědět, zůstává, jak tyto kontakty vznikly.

Kontakt s výše postavenými úředníky (který by byl vzhledem k jejich původu podobnému se sběratelem spíše očekávatelný) je doložen o poznání méně: s místokomorníkem úřadu Františkem Karlem Peceliem z Adlersheimu (v úřadu 1720–1734), který zprostředkoval informace k rodu Vachtlů z Pantenova.²⁴¹

Které období Wunschwitze nejvíce zajímalo? Ověřoval v deskách spíše údaje ze staršího období, či zde naopak hledal informace nové? Na tuto otázku poskytuje odpověď následující graf zobrazující počty výpisů připadajících na jednotlivá desetiletí v období od obnovení desek v roce 1541 do posledního roku 1740. Jak již bylo poznamenáno výše,

²³⁵ Burdová, Pavla, Úřad, s. 355. Odtud i následující informace o ostatních úřednících.

²³⁶ I.č. 108.

²³⁷ I.č. 384, 463, 1002, 1167.

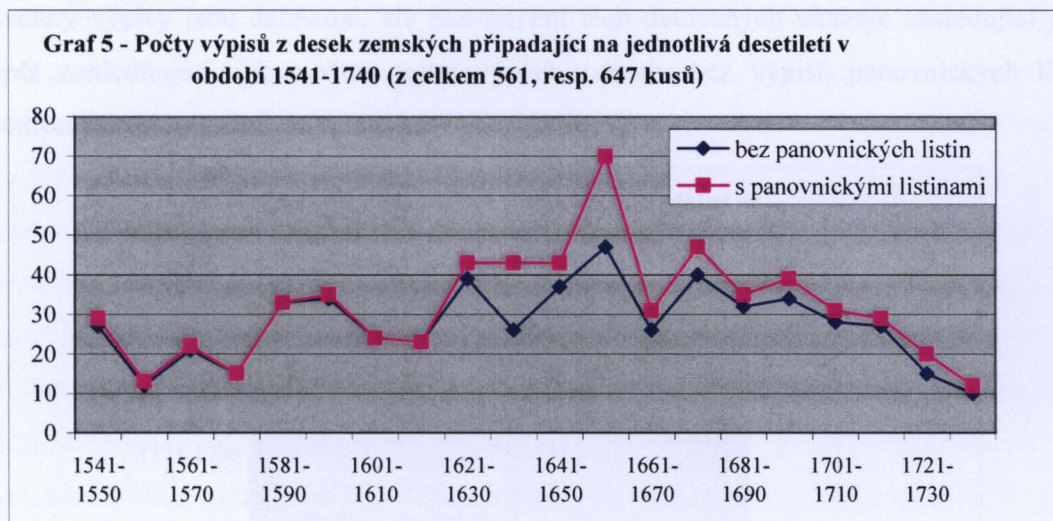
²³⁸ I.č. 254.

²³⁹ I.č. 672.

²⁴⁰ Burdová, Pavla, Úřad, s. 350.

²⁴¹ I.č. 1340.

údaje před rokem 1541 k dispozici sběratel neměl. Druhé krajní datum bylo nejzazší, které se v excerptech objevilo, v posledním necelém roce života, tedy v roce 1741 již žádné výpisy nebyly pořizeny ani se k tomuto roku žádné údaje v souboru nevztahují.²⁴²

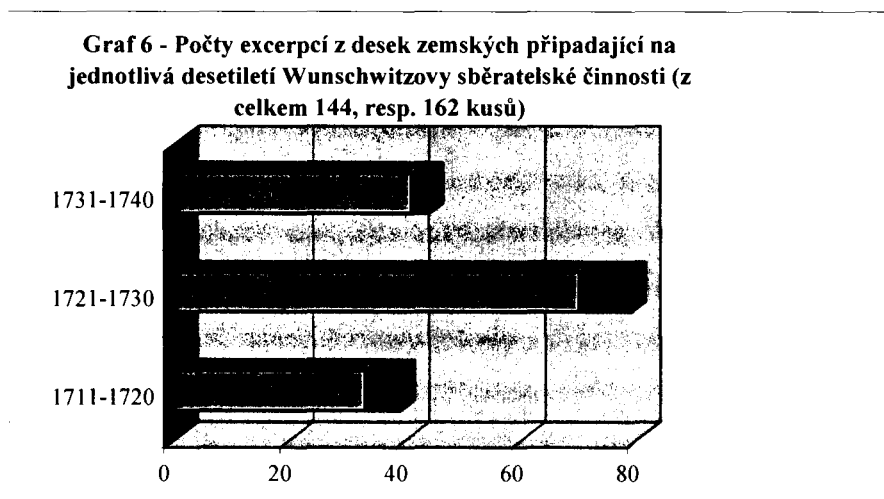

Je zřejmé, že období, o něž se autor sbírky nejvíce zajímal při excerpci desek, můžeme identifikovat přibližně kolem poloviny 17. století. Zde vidíme nejen nárůst počtu běžných výpisů rozmanitého obsahu, ale na vysokém čísle se velkou měrou podílí hlavně nárůst počtu z desek excerpovaných panovnických privilegií. Ohniskem sběratelova zájmu byly tedy události ze života osob přibližně odpovídajících generaci jeho rodičů, resp. rodičů jeho současníků.

V období po obnovení desek zemských v roce 1541 přibližně k porážce druhého stavovského povstání připadá na jeden rok mezi 10 a 40 excerpty, zajímavé je, že z desek vypsané panovnické listiny se na těchto počtech podílejí jen minimálně. Období od poslední třetiny 17. století a první polovina století následujícího se naopak vyznačuje klesající tendencí intenzity práce G. D. Wunschwitze s deskami zemskými. Vzhledem k tomu, že v této době se již zabýval osobami své generace, zřejmě raději přistupoval ke korepondenčnímu zjišťování údajů, k osobním rozhovorům s nimi či čerpal z jiných typů pramenů, např. novin. Na rozdíl od posledně zmíněného období si však zde udržují stálý podíl excerpta pořizená z erbovních listin, resp. i jiných intabulovaných panovnických listin.

²⁴² V grafu jsou opět zohledněny obě možné charakteristiky výpisů z desek zemských zmíněné v úvodu k tomuto oddílu, modrou barvou jsou zobrazeny údaje ze souboru, do něhož nebyla započítána desková excerpta celých panovnických listin či výpisy samotných blasonů znaků, křivka růžovou barvou zobrazuje počty včetně panovnických listin a blasonů znaků.

Další otázka, která v souvislosti se zemskodeskovými výpisy ve sbírce vyvstává, zní, zda s deskami zemskými v některé fázi své sběratelské činnosti Wunschwitz pracoval intenzivněji než v jiném období, či zda jeho obliba tohoto pramene byla stabilní. Ne všechny výpisy jsou datované, ale rozvrstvení těch datovaných ukazuje následující graf (opět zohledňující obě možná pojetí výpisů z desek: bez výpisů panovnických listin modrou barvou a s nimi červenou barvou):

Že by Wunschwitz pracoval s deskami před rokem 1711 není v materiálu doloženo, zcela vyloučit to však pochopitelně nelze. V následujících třech desetiletích se intenzita využívání desek proměňovala velmi výrazně, graf ukazuje, že v letech 1721-1730 získal téměř tolik výpisů jako v předcházejícím a následujícím desetiletí dohromady. Zdá se tedy, že v prvním desetiletí se teprve učil s deskami pracovat a využívat bohatství jejich obsahu a hlavně patrně teprve tehdy navázal a rozvíjel kontakt s registrátorem Skrintzem, který mu byl později v jeho snažení neocenitelným pomocníkem. Tento pomalý nástup byl následován nejintenzivnějším obdobím plně rozvinuté spolupráce s deskovým úřadem. Můžeme zároveň předpokládat, že toto období bylo nejplodnější nejen z hlediska práce s deskami zemskými, ale že do druhého desetiletí 18. století spadala vůbec největší Wunschwitzova aktivita v oblasti sběratelství.

Svobodný pán Wunschwitz samozřejmě při rodopisném bádání zemské desky neopomněl zahrnout do širokého spektra svých pramenů, nicméně ve srovnání s významem, jaký je tomuto diplomatickému materiálu připisován při výzkumu šlechty v dnešní době, je jeho zastoupení ve sbírce možná menší než by bylo možné očekávat.

Matriky

Církevní matriky se objevily již ve 14. století, a sice zejména na jihu a západě Evropy. Na naše území se matriky dostaly z oblasti Saska v 16. století, notoricky známé jsou první dochované matriky ze severních Čech, jáchymovská sňatková vedená od roku 1531 a brzy po ní následující další matriky z oblasti severozápadních Čech.

Jakou podobu měly matriky v době, kdy s nimi mohl pracovat G. D. Wunschwitz? Forma zápisu byla sice od roku 1614 normativně stanovena, ovšem skutečnost ne vždy odpovídala předepsaným pravidlům. Zápisy byly vedeny ve větné či tabulkové podobě a jejich obsah závisel často na pečlivosti zapisujícího, avšak poměrně strohé zápisy se časem obohacovaly o další a další údaje, někde dokonce nad rámec normativně stanovených informací. Nejednotnost vedení platí i co se týče jazyka zápisu, matriky mohly být vedeny jak latinsky, tak i v češtině či němčině. Oddělování zápisů o jednotlivých církevních úkonech se však v našich matrikách dodržovalo již od samého počátku jejich vedení. Nejvýraznější zásahy do vedení matrik směřující k jeho sjednocení (jednotná latinská formule zápisu, později její nahrazení formuláři, nový formulář) můžeme sice sledovat již v 18. století, ovšem až několik desetiletí po Wunschwitzově smrti (1760, 1770, 1784).²⁴³

V celé sbírce bylo dle provenienčních poznámek identifikováno jen devatenáct opisů z matrik. Nadto z jedné knihy mohlo být (a také bylo) čerpáno vícekrát, takže počet excerpovaných matrik je ještě nižší, je jich pouze osm identifikovaných a jedna neznámá. Inventárních čísel, která obsahují výpisy z matrik, je čtrnáct.²⁴⁴ Podrobný rozpis všech sledovaných informací vztahujících se k tomuto materiálu ukazuje následující tabulka:

Tabulka I. - Přehled výpisů z matrik ve Wunschwitzově sbírce

L.č.	Bližší specifikace	Získal kdy	Získal kde	Zprostředkoval	Způsob excerpce
3	Pořejov, farní kostel sv. Bartoloměje, smíšená matrika vedená od roku 1675	1723,01,19 ²⁴⁵	Pořejov	A. X. Manner, farář	„Partim loci Parochus Rev(erendus) Adalbertus Xaverius Manner, partim ego ipse verbo ad verbum descripsi...“
3	Pořejov, farní kostel sv. Bartoloměje, smíšená matrika vedená od roku 1675	1723,01,19	Pořejov	A. X. Manner, farář	„Partim loci Parochus Rev(erendus) Adalbertus Xaverius Manner, partim ego ipse verbo ad verbum descripsi...“

²⁴³ Podrobně k vývoji matričního zápisu dodnes nepřekonaný rozbor Maur, Eduard, Vývoj matričního zápisu v Čechách, Historická demografie (dále HD) 6, 1972, s. 41–46.

²⁴⁴ I.č. 3, 6, 50, 95, 120, 213, 401, 490, 679, 872, 953, 1045, 1107 a 1212.

²⁴⁵ Tabulky byly generovány z prostředí Microsoft Acces, které pro umožnění vytváření chronologických řad vyžaduje datum ve formě rrrr,mm,dd.

I.č.	Bližší specifikace	Získal kdy	Získal kde	Zprostředkoval	Způsob excerptce
6	Zbynice, farní kostel Zvěstování Panny Marie, matrika pokřtěných vedená od roku 1658	1714,03,30	Zbynice	místní farář	„Extraxi ex citata matricula, quam mihi Parochus loci 28 ejusdem Mensis, dum ecclesiam Zbinicensis visitarem, confiderat.“
50	Horšovský Týn, farní kostel sv. Apolináře, matrika oddaných vedená v letech 1643-1683	1712,03,28	Horšovský Týn	Adam Josef Baiml, farář	„Descripisi ex citato libro.“
95	neurčená lokalita (Čzochau), matrika pokřtěných	1735	Praha	s.n.	„Descripisi ex originali.“
120	Liteň, farní kostel sv. Petra a Pavla, matrika pokřtěných	1715,10,18	Liteň	Jakub Josef Červenský, farář	„Descripisi ex dicta matricula mihi exhibita.“
120	Zbynice, kostel Zvěstování Panny Marie, matrika pokřtěných vedená od roku 1658	1714,03,30	Zbynice	místní farář	„Extraxi ex citata matricula, quam mihi Parochus loci 28 ejusdem Mensis, dum ecclesiam Zbinicensis visitarem, confiderat.“
120	Jezná, kostel Nejsvětější Trojice, matrika pokřtěných	1718,09,24	Praha	s.n.	„Descripisi ex genuina copia.“
213	Albrechtice, kostel sv. Petra a Pavla, matrika pokřtěných vedená od roku 1654	1714,08,21	Dolejší Krušec	Karel Wegele, farář	„...mihi confiderat.“
401	Albrechtice, kostel sv. Petra a Pavla, matrika pokřtěných vedená od roku 1654	1714,08,20-21	Dolejší Krušec	Karel Wegele, farář	„Ex dicta matricula.“
490	Zbynice, kostel Zvěstování Panny Marie, matrika pokřtěných vedená od roku 1658	1714,03,30	Zbynice	místní farář	„Extraxi ex citata matricula, quam mihi Parochus loci 28 ejusdem Mensis, dum ecclesiam Zbinicensis visitarem, confiderat.“
490	Černovice, kostel sv. Povýšení sv. Kříže, matrika necitována	1718,01,15	Praha	František Ježovský z Lub	„Descripisi ex genuina copia.“
679	Horšovský Týn, kostel sv. Petra a Pavla, matrika narozených vedená od roku 1605	1712,03,29	Horšovský Týn	Adam Josef Baiml, farář	„Descripisi ex dicto manuscripto.“
872	Albrechtice, kostel sv. Petra a Pavla, matrika pokřtěných vedená od roku 1654	1714,08,21	Dolejší Krušec	Karel Wegele, místní farář	„Descripisi ex matricula quam mihi confiderat Carolus Wegele.“
953	Zbynice, kostel Zvěstování Panny Marie, matrika pokřtěných vedená od roku 1658	1714,03,30	Zbynice	místní farář	„Extraxi ex citata matricula, quam mihi Parochus loci 28 ejusdem Mensis, dum ecclesiam Zbinicensis visitarem, confiderat.“
1045	Zbynice, kostel Zvěstování Panny Marie, matrika pokřtěných vedená od roku 1658	1714,03,30	(Zbynice)	místní farář	neuveden

I.č.	Bližší specifikace	Získal kdy	Získal kde	Zprostředkoval	Způsob excerptce
1107	Albrechtice, kostel sv. Petra a Pavla, matrika pokřtěných vedená od roku 1654	1714,08,21	Dolejší Krušec	Karel Wegele, farář	„Descripisi ex matricula quam mihi confiderat Carolus Wegele.“
1212	Praha, MS, kostel Panny Marie pod Řetězem	1717,07,10	Praha	Eleonora Mitrovská	„Descripisi ex genuina copia.“
1212	Praha, MS, kostel Panny Marie pod Řetězem	s.d.	s.l.	s.n.	neuveđen

Jak vyplývá z výše uvedeného, v některých složkách najdeme výpisů více. Dva výpisy v sobě skrývají složky Alsterlů z Astfeldu a Bubnů z Litic, v prvním případě jsou obě matriky zřejmě z Pořejova (jedna není výslovně určena, ale na stejný původ můžeme usuzovat dle ostatních poznámek, jimiž je výpis opatřen), ve druhém se jedná o různá místa - Liteň a Zbynice. Zbývající dvojice výpisů ve složce Talmberků pochází z pražského kostela Panny Marie pod Řetězem.

K analýze matričních zápisů patří i zmínka o lokalitách, z nichž matriky pocházely. I při letném pohledu je zřejmé, že většinou jsou to místa, která byla blízká samotnému sběrateli. U hlavního města království je spojitost zřejmá, svobodný pán Wunschwitz zde vlastnil dům a velmi často zde pobýval. Vzhledem k těmto četným pobytům je s podivem, že výpisů z matrik pražských kostelů se ve sbírce neobjevuje daleko více. Podobně tomu bylo na venkově s Pořejovem (okres Tachov), patřil mezi statky sběratelova bratra Františka Ignáce. Horšovský Týn (okres Domažlice), Zbynice (okres Klatovy, část obce Hrádek) a Albrechtice (okres Klatovy, část obce Sušice) se nacházely v jejich těsné blízkosti. Liteň (okres Beroun) na Berounsku byla naproti tomu spjata s úředním posláním Gottfrieda Daniela v tomto kraji v roce 1715, čemuž odpovídá i datum excerptce.

Získání informací z tohoto typu pramene mohlo proběhnout v zásadě trojím způsobem. Jednak při osobní návštěvě Wunschwitzově v některém z kostelů („*dum ecclesiam visitare*“) – tak tomu bylo při návštěvě Zbynic (30. března 1714)²⁴⁶ a Horšovského Týna (28. a 29. března 1712).²⁴⁷ V Pořejově se na opisování podílel místní farář i svobodný pán Wunschwitz sám.²⁴⁸ Druhou možností bylo, že naopak farář navštívil sběratele v jeho sídle v Dolejším Krušci a matriku přinesl s sebou a sběrateli ji krátce zapůjčil. Tak učinil Karel Wegele, duchovní správce z Albrechtic a při té příležitosti

²⁴⁶ I.č. 6, 120, 490, 945, 1045.

²⁴⁷ I.č. 50, 679.

²⁴⁸ I.č. 3.

pořídil Gottfried Daniel tři výpisy.²⁴⁹ Ve třech případech se jedná o výpis z matriky, který mu zprostředkovala další osoba, z čehož dva byly ověřené výpisy z dokumentace, již rod shromažďoval ke své žádosti o povýšení a Wunschwitz si ji později celou opsal.²⁵⁰

Zajímavou otázkou je také, zda se sběratelem excerpované matriky dochovaly do dnešní doby. Albrechtická, liteňská, pražská, zbynická a matrika oddaných z Horšovského Týna jsou dochovány dodnes, ostatní lokality se buď nepodařilo přesně identifikovat, nebo jsou jejich matriky dnes nezvěstné.²⁵¹

V dnešní době jsou matriky asi nejvytěžovanějším pramenem k občanské genealogii, ale stejně tak mohou sloužit i k hledání dat ze života osob urozených. V tomto smyslu je též využíval svobodný pán Wunschwitz. Jak se ovšem ukazuje analýzou materiálů shromážděných v jeho sbírce, pokládal studium matrik za naprosto okrajové či doplňkové. Nemůžeme totiž předpokládat, že by Gottfried Daniel neměl dostatek příležitostí, jak se k matrikám dostat. Během svých cest navštívil mnoho kostelů, ty pražské dokonce většinou více než jen jednou při pořizování opisů napsů na náhrobcích a kdyby byl projevil zájem, jistě by ho místní duchovní do matrik nechali nahlédnout.

Městské knihy

I přes to, že se v městských knihách můžeme setkat s celou řadou informací o šlechtě, používal svobodný pán Wunschwitz tento typ pramene pouze naprosto okrajově, s jejich citacemi se setkáme pouze v pěti složkách. Dvakrát sběratel čerpal z knihy trhové města Berouna (*Liber Contractuum Rubeus civitatis Beraunensis de Anno MDCXV*) a dvakrát z knihy testamentů téhož města (*Liber testamentorum in Regia Civitate Berauna*), všechny výpisy provedl Wunschwitz přímo na místě 3. a 7. října 1710.²⁵² Jeden výpis pochází z knihy Kouřimi (Knih mēstská nová červená zápisná města Kouřimě). Zatímco berounské výpisky pořídil sběratel během svého pobytu v místě, kouřimský získal od příslušníků rodu Krsovských. Liší se ale nejen způsobem získání, ale také po formální stránce, neboť se jedná o ověřený výpis s přitištěnými pečetěmi.²⁵³

Výpisy obsahují vždy pouze jeden zápis z městské knihy s plným odkazem na originál, tj. včetně foliace. K obsahu výpisků odkazují již názvy konkrétních knih, s nimiž

²⁴⁹ I.č. 213, 401, 872, 1107.

²⁵⁰ I.č. 95, 120, 1212.

²⁵¹ Státní archiv v Praze. Průvodce po archivních fondech, Praha 1958, s. 232–312; Státní archiv v Plzni. Průvodce po archivních fondech, Praha 1958, s. 123–172.

²⁵² I.č. 108, 274, 280, 434.

²⁵³ I.č. 594.

sběratel pracoval, jedná se tedy o prodeje městských domů, testamentární odkazy a dluh. Všechny zaznamenané události se staly v 17. století.

Všechny městské knihy, z nichž sběratel získal potřebné informace, jsou dodnes dochovány.²⁵⁴

Je zřejmé, že pramenům městské provenience Gottfried Daniel velkou důležitost při svých genealogických výzkumech nepřikládal. Platí to jak o výše zmíněných listinách, tak ještě výrazněji právě o městských knihách. Stejně jako u matrik totiž nízký počet citací nesouvisí s případnou nedostupností pramene, ale spíše s nezájmem sběratele o jeho excerpce. Je sice skutečností, že v městských knihách se zápisy související se šlechtou objevují, je jich však poměrně málo a jejich zdoluhavému vyhledávání se svobodný pán Wunschwitz při existenci celé řady dostupnějších pramenů raději vyhýbal.

Tituláře

Dalším typem úředních knih, které Wunschwitz k získávání informací používal, byly tištěné i rukopisné tituláře. Tyto pomůcky se objevují s počínajícím novověkem, kdy se formovala v Českém království stavovská společnost²⁵⁵ a zároveň s tímto složitým a mnohvrstevnatým procesem se objevila potřeba formulovat pravidla pro používání šlechtické titulatury v osobním, ale také v písemném styku.²⁵⁶ Právě k jeho usnadnění sloužily tituláře.²⁵⁷

Vyvíjely se od středověku v těsné souvislosti s formuláři a do své typické podoby dospěly v 16. století. Jak tyto pomůcky vypadaly a jaké informace tedy mohly a dodnes mohou nabídnout? Pod jednotlivými světskými i církevními tituly, které mohly přijít při

²⁵⁴ Topinka, Jiří a kol., *Archiv města Beroun, 1404–1945* (1952). Inventář, s.l. 1981, i.č. 25, 35; Miškovská, Zuzana, *Archiv města Kouřim 1405–1945*. Inventář, s.l. 2000, i.č. 182.

²⁵⁵ K tomuto obecně historickému procesu srv. Janáček, Josef, *České dějiny. Doba předbělohorská 1526–1547*. Kniha I. - díl 1., Praha 1968; Pánek, Jaroslav, *Stavovství v předbělohorské době*, *Folia historica bohemia* (dále FHB) 6, 1984, s. 163–219; Pánek, Jaroslav, *Politický systém předbělohorského českého státu*, FHB 11, 1987, s. 63–88; Mezník, Jaroslav, *Česká a moravská šlechta ve 14. a 15. století*, *Sborník historický* (dále SH) 1990, s. 7–35; Šmahel, František, *Obrysy českého stavovství od konce 14. století do počátku 16. století*, *Časopis české historie* (dále ČČH) 90, 1992, s. 161–187 a Macek, Josef, *Jagellonský věk v českých zemích II 1471–1526*, Praha 1994, s. 43–89.

²⁵⁶ Konkrétně o problematice změn šlechtické titulatury nejnověji Maťa, Petr, *Svět české aristokracie (1500–1700)*, Praha 2004, zejména s. 40–76, kde viz i starší literaturu.

²⁵⁷ Dosavadní literatura o titulářích není příliš bohatá. Pozornost na ně zaměřili například Zíbrt, Čeněk, *Titulář, aneb jak se titulovali u nás jindy a jak se tituluje nyní*, Praha 1917. V novější době byla problematice titulářů věnována diplomová práce Činovec, Igor, *České tituláře 16. století*, Praha 1980 a práce téhož, *Tituláře jako druh genealogického materiálu*, *Zpravodaj genealogů a heraldiků Ostrava Domu kultury ROH VŽSKG* 21, 1985, s. 3–5. Obě tyto práce jsou však zatíženy četnými nepřesnostmi nejen formálního rázu. K nově nalezenému dílčímu tituláři srv. také Úlovec, Jiří, *Seznam šlechty z doby kolem roku 1517*, *Jihočeský sborník historický* 76, 2007, s. 202–214. K této problematice ve středoevropském prostoru srv. kapitulu Hofstaatsverzeichnisse, Hof- und Staatsschematismen; in: Paravicini, Werner, Höfe, S. 410–432.

úřední i jiné korespondenci v úvahu,²⁵⁸ byl sepsán přehled žijících osob, jež měly právo daný titul nosit. Nositelé titulů se uváděli v abecedním pořádku podle křestních jmen a teprve sekundárním řadícím prvkem bylo rodové jméno a predikát, a to ještě ne vždy důsledně.²⁵⁹

Během 16. století se tituláře dočkaly hned několikerého vydání. Důvody toho shrnuje předmluva tituláře z roku 1572: „...*tento Titulář... dal jsem imprimovati z té příčiny, že prve vydání exemplářové skrze mnohých ruce rozkoupeni sou, takže mnozi k svým potřebám jich míti nemohou. A také v nich veliká proměnnost nachází, neb někteří... od nás z tohoto světa... se obrátili a jiní v ouřadech svých... změnili...*“²⁶⁰ Jsou zde zmíněny oba hlavní důvody. V první řadě hrozilo pochopitelně zastarávání takového soupisu. Aby titulář mohl být aktualizován svým uživatelem před doplněným vydáním, byl v těchto tištěných pomůckách ponechán prostor pro případné rukopisné doplňky.²⁶¹ Druhým impulsem pro tiskaře a nakladatele byla naděje na dobrý odbyt těchto velmi praktických kancelářských pomůcek a s tím související zisk.

Ze 16. století je z českého prostředí známo pět tištěných titulářů z let 1534, 1556, 1567, 1572 a 1589. Někdy se mezi tištěné tituláře počítá ještě titulář z roku 1547, jehož autorem byl Sixt z Ottersdorfu. V tomto případě se ale z hlediska klasifikace diplomatického materiálu jedná spíše o formulářovou sbírku.²⁶²

Za nejstarší tiskem vydaný titulář můžeme označit tisk „Titulové stavů duchovního a světského...“, jež sepsal písař komorního soudu Brikcí z Licka, mezi jehož známější díla patří v 16. století hojně užívaná Práva městská. Jeho titulář vytiskla v roce 1534 tiskárna

²⁵⁸ Šíří záběru titulů napovídá např. i název nejstaršího českého tituláře Brikcího z Licka: Tytulowee Stawů Duchownjho a Swiatskeeho. Totiž Papeže, Czysarze, Králuow, Knijzat, Hrabat, Kardynálów, Kurffirsstuow, Arcybiskupow, Biskupow, Opatů, Probosstů, Administratorů ec. Panuow, Rytjirzuow, Wládyk, Miest a některých kdo gse yak a odkud pijssij w Králowstwij Českém w Markrabstwij Morawském, w Knjizetstwij Slezském, a czož gse gich shledati odginud z giných przsisediczých Zemij na tento cžas mohlo, Praha 1534 (knižopis č. 1352). U titulů jako byly císařské nebo kurfiřtské jsou uvedena jména konkrétních osob, které příslušný titul nosily v době vydání tituláře. U titulů obecněji užívaných pak následuje soupis osob.

²⁵⁹ Abecední řazení je v mnoha případech opravdu pouze orientační, jak ukazuje příklad z Fauknarova Tituláře (plná citace viz níže), kde Jan z Leskovce následuje teprve za Janem z Lipého a Janem z Lobkovic. Takto rozvolněné pojetí rejstříku osob je sice ve výrazném rozporu s dnešními zvyklostmi a požadavky, nicméně v období raného novověku nebylo nikterak výjimečné (srv. například některé rejstříky k deskám zemským či manuálům apelačního soudu uložené v I. oddělení Národního archivu).

²⁶⁰ Formy a notule listůw wsseliyakých gichž gedenkaždý w potřebách swých rozličných platně potřebowati můž. Přitom také gest y Tytulář Stawuow Duchownjho y Swětského wnowě sebraný a wytisštěný, Praha 1572 (knižopis č. 16027).

²⁶¹ Úplnost tituláře byla již ve chvíli svého vzniku podmíněna pramenem, který si autor této pomůcky vybral jako podklad pro její vytvoření – Brikcí z Licka např. uvádí, že základem se pro něj stal soupis osob, které se přiznaly k berni.

²⁶² Takto např. Zibrť, Čeněk, Titulář, s. 3. Mezi formulářovou sbírkou a titulářem je však pouze tenká hranice i v ostatních případech. Všechna vydání tituláře od roku 1556 jsou nazvána Formy a notule listůw..., přičemž první část je věnována právě formulářům a teprve druhá vypsání titulů a osob.

Pavla Severýna. Druhý v pořadí byl v roce 1556 vydaný titulář někdejšího děkana artistické fakulty Mikuláše Šúda ze Semanína,²⁶³ který vytiskl ve své tiskárně Jiří Melantrich. Třetí titulář sepsal i ve své tiskárně vytiskl Jan Jičínský (v roce 1567).²⁶⁴ V tiskárně dědiců Jana Jičínského byl roku 1572 vytištěn i titulář následující, sepsaný Jiříkem Černým (Nigrynem).²⁶⁵ V případě Jičínského i Černého se však nejedná o zcela nové dílo, ale opravené a aktualizované vydání tituláře Šúdova.²⁶⁶ Posledním titulářem vytištěným v roce 1589 se stalo dílo dalšího z písařů komorního soudu Šebestyána Fauknara z Fonkenštejna vytištěné v tiskárně Jana Šumana.²⁶⁷ Již z tohoto přehledu autorů a tiskařů titulářů je zřejmé, že se ve své době v žádném případě nejednalo o pomůcku okrajové důležitosti, ba spíše že tomu bylo právě naopak.

Daniel Gottfried Wunschwitz měl ve své knihovně pravděpodobně exempláře všech těchto titulářů.²⁶⁸ V soupisu Wunschwitzovské knihovny se hovoří o 10 exemplářích, z nichž třikrát je jmenováno vydání Fauknarovo, ostatní není možné bezpečně identifikovat. Hojně je využíval, vzhledem k velkému časovému odstupu pochopitelně nikoli za tímž účelem, za jakým byly vypracovány. S ohledem na jejich soupisovému charakteru nemohl podle nich ani mapovat příbuzenské vztahy mezi jednotlivými osobami. Pro Wunschwitze se tituláře staly zdrojem informací o členech rodů žijících k určitému roku. Sám si ovšem byl vědom, že ne vždy mu tituláře poskytují kompletní přehled o všech členech rodu a rovněž mu bylo zřejmé, že mohlo dojít k úmrtí některé osoby, která však byla i nadále reflektována jako žijící. Soudím tak např. z jeho poznámky u jednoho

²⁶³ Formy a notule listůw wsseliyakých gichž gedenkaždý w potřebách swých rozličných platně potřebowati můž. Přitom také gest y Tytulář Stawuow Duchownijho y Swětského, Praha 1556 (knižopis č. 16025).

²⁶⁴ Formy a notule listůw wsseliyakých gichž gedenkaždý w potřebách swých rozličných platně potřebowati můž. Přitom také gest y Tytulář Stawuow Duchownijho y Swětského wnowě sebraný a wytisštěný, Praha 1567 (knižopis č. 16026).

²⁶⁵ Srv. pozn. 101.

²⁶⁶ Soudí se tak pravděpodobně na základě Jungmannovy poznámky (Jungmann, Josef, Historie literatury české IV, Praha 1848, s. 1135) a tomuto názoru je uzpůsobena i prezentace titulářů v knihopisu, kde jsou tituláře z let 1567 i 1572 uvedeny pod hlavičkou Mikuláše Šúda (č. 16026–16028).

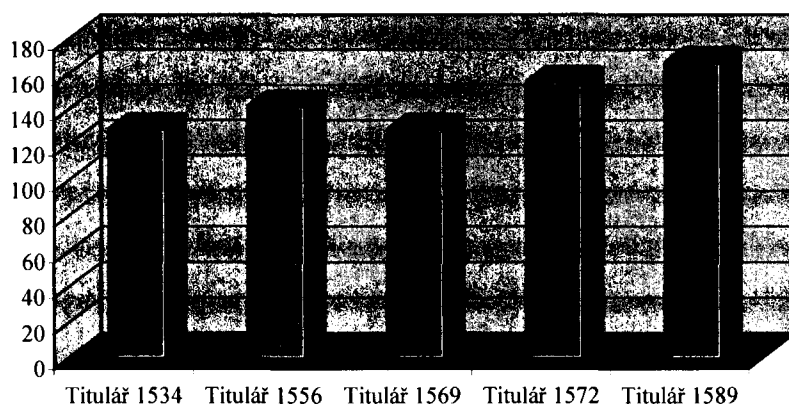
²⁶⁷ Fauknar z Fonkenštejna, Šebestyán, Tytulář Obsahugjcy w sobě w Yazyku Českém, předně Formy Listůw wsseliyakých w potřebách lidských: a tytule stawůw Duchownijch a Swětských. Potom i giné některé přidané wěcy w Českém y Německém yazyku, totjž: O Saudech Zemských Králowstwěj Českého. O pokutách wsseliyakých wedlé Zřjzenj Zemského, Praha 1589 (knižopis 2433).

²⁶⁸ Srv. soupis Wunschwitzovy knihovny v NA, ÚDZ, kniha č. 399 pod číslem 102 (Titulář český), 149 (Titulář stavů duchovních a světských), 453 (Titulář stavů duchovního a světského), 454 (idem), 456 (Titulář Fauknara), 467 (Titulář stavu duchovního a světského), 469 (Titulář Ssebastyana Franknara), 471 (Titulář Ssebastyana Fauknara), 472 (Titulář stavu duchovního i světského), 557 (Staatstular Buch). Mezi Tituláři chovanými v Knihovně Národního muzea (32D1, 33E4, 33F2–6) a knihovně I. oddělení NA jsem se pokusila nalézt výtisky, které měl Wunschwitz ve vlastnictví, nebo s nimi alespoň pracoval. Žádný z nich však neobsahuje ani ex libris ani případné rukopisné vlastnické ani jiné poznámky, které by tuto identifikaci umožnily. Ve snaze identifikovat původní Wunschwitzovské tituláře však zdaleka není touto sondou uzavřena, další možnosti jsou např. sbírka rukopisů Archivu Národního muzea či rukopisná sbírka Strahovské knihovny.

z výpisů z tituláře z roku 1556 „*Pragae 25 Maii Anno 1728 vidi unum exemplare hujus Titularis, in quo Petro isti adscriptum fuit manu antiqua: zastrzelen.*“ (i.č. 87) či „*Vidi unum exemplare Antiqui Titulari..., in quo hi quatuor manu antiqua inter Equites... adscripsi sunt.*“ (i.č. 1060).²⁶⁹

Podívejme se nyní na konkrétní podobu výsledků sběratelovy práce s tituláři. Celkem se s výpisy z nich setkáme ve 170 složkách. Následující graf podílu použití jednotlivých titulářů dobře ilustruje, že všechna vydání používal Gottfried Daniel v zásadě rovnoměrně:

Graf 7 - Početní zastoupení výpisů z titulářů 16. století ve Wunschwitzově sbírce (celkem 723 výpisů)

Pro jeden rod tedy hledal Wunschwitz vždy informace ve všech titulářích a zaznamenával i negativní výsledek hledání. Zde přicházelo v úvahu několik možností, jak je ukazuje následující přehled příkladů:

Tabulka 2 – Příklady citací z titulářů ve Wunschwitzově sbírce

důvody neuvedeny bez komentáře	de Familia N nullam facit mentionem, de hac Familia tacet
rod byl v tituláři přehlédnut	N obliviscitur; in hoc nulla mentio, quod per oblivionem contigisse videtur;
rod byl v době vydání tituláře již vymřelý	vixit nullus; nullam habet N mentionem, uti jam tunc emortuorum, jam nullam N fecit mentionem, etiam non meminit jam emortuorum

Vzhledem k tomu, že tištěné tituláře 16. století měl k dispozici ve své knihovně a při jejich excerpci se neocital v časové tísní (jaká třeba mohla nastat v případě některých pouze zapůjčených písemností), všechny výpisy jsou provedeny krasopisně a mají unifikovanou podobu. Zaznamenával jak stav, tak také literu, pod kterou našel příslušníky zkoumaného rodu, a samozřejmě všechny nalezené osoby vypsal.

²⁶⁹ i.č. 87, i.č. 1060.

Pokud srovnáme rody, které jsou obsaženy v titulářích, s těmi, o nichž Wunschwitz excerpoval údaje pro svou sbírku, tak můžeme konstatovat, že pro český panský a rytířský stav je shoda obou skupin téměř úplná, avšak rody z Moravy a vedlejších zemí autor sbírky reflektoval pouze minimálně. Zájem o ně měl většinou pouze pakliže měly tyto rody své majetky i v Čechách.

Podle údajů sbírky nemůžeme bohužel nijak konkrétněji určit časový kontext Wunschwitzovy práce s tituláři. Pouze ve dvou případech je blíže specifikována doba práce s konkrétním titulářem: v prvním se jedná o vydání z roku 1556, z něhož bylo vypisováno 25. května roku 1728.²⁷⁰ Z charakteru poznámek („*Vidi unum exemplare Antiqui Titulari...*“) však soudím, že se nejednalo o výtisk z vlastní knihovny autora sbírky. Druhý datovaný případ práce s tituláři přichází na konci dubna roku 1714 v Dolejším Krušci.²⁷¹

Vedle tištěných titulářů ze 16. století také Daniel Gottfried Wunschwitz pracoval s jedním rukopisným titulářem, jenž byl sepsán Janem Jiřím Hollarem z Práchně a hlásí se do roku 1664. Můžeme konstatovat, že i zde platí beze zbytku totéž, co bylo řečeno o titulářích tištěných, a to jak o způsobu práce, tak o podobě konečných výstupů.²⁷² Tento titulář byl použit v 97 případech. Jen je nutno podotknout, že výpisy z něj se nacházejí většinou na samostatných listech papíru a nikoli jako organické pokračování excerpt z titulářů 16. století. Wunschwitzův exemplář snadno identifikovatelný na základě vlastnické poznámky na předešlé je uložen v rukopisném oddělení knihovny I. oddělení Národního archivu pod signaturou A 14.²⁷³

Poslední skupinou výpisů z titulářů, čítající ovšem pouze osm kusů a představující tedy pouze necelé jedno procento celého souboru, představují excerpta z tehdy moderních pomůcek, které byly častěji vydávány tiskem již na konci 17. století a každoročně od počátku 18. století pod názvem Titulární kalendář (Títular-Calender), Dvorský kalendář (Hof-Calender) či později Schematismus. Mezi nimi se podařilo identifikovat Böttgerův Wienerisches...Títular Buch (excerpovaný jednou),²⁷⁴ vídeňský dvorský kalendář z roku 1704 citovaný dvěma rozdílnými způsoby – jednak jako dvorský kalendář, jednak jako

²⁷⁰ I.č. 87 a 1060. Srv. pozn. 13.

²⁷¹ I.č. 1097 – 24. a 25. dubna, i.č. 1379 – 29. a 30. dubna; v obou případech se jednalo o titulář z roku 1589.

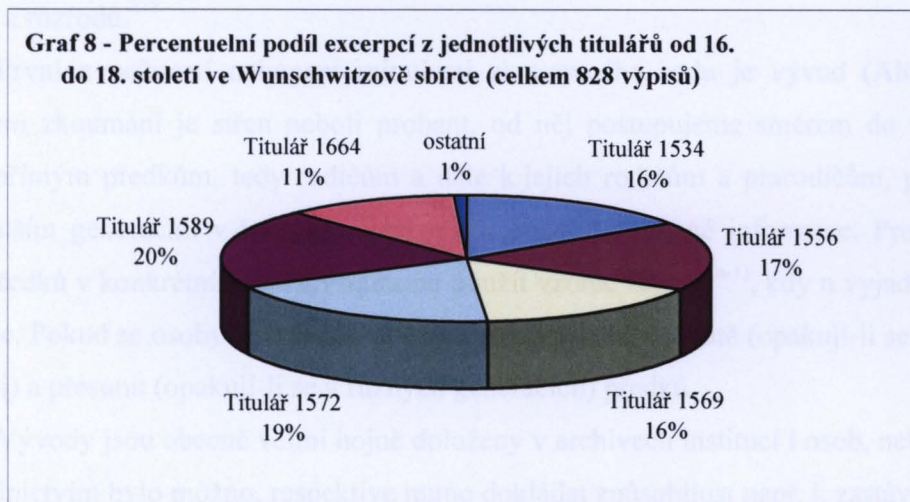
²⁷² Z tohoto rukopisného formuláře bylo čerpáno celkem v 94 případech.

²⁷³ NA, Sbírká rukopisů, A 14: Joannis Georgii Hollar z Práchně. Títulář Český, jak se od Jich Excellenci a Milostí, z J(eho) M(ílosti) C(ísařské) a Král(ovské) Mistodržické Kanceláře České, Stavu Vyššímu a Nižšímu, Psátí má, Založený i Nově zkoorigovaný, a načisto přepsaný. Léta Páně 1664 MS in Folio.

²⁷⁴ Böttger, Christian, Der Röm. Kays. auf Röm. Königl. Majest. Hoff. Stadt. oder: Wienerisches, vollständiges Teutsch – französisch – und italienisches Títular-Buch, Wien 1697. I.č. 1183.

schematismus (excerpovaný čtyřikrát),²⁷⁵ pražský svatováclavský kalendář z roku 1719 (citovaný v jednom případě)²⁷⁶ a konečně brněnský kalendář z následujícího roku (citovaný ve dvou případech).²⁷⁷

Celkové rozvrstvení excerpt mezi všechny citované tituláře z celkového počtu 828 výpisů tohoto druhu ukazuje následující graf:

Tištěné kalendáře z mladší doby jsou naproti tomu citovány stejným způsobem jako ostatní díla vyšlá tiskem, tedy napřed výpisek a pak teprve odkaz na zdroj. Čím vysvětlit nápadné řídké použití těchto modernějších pomůcek, když mohly poskytnout sběrateli daleko spolehlivější a aktuálnější údaje? Svobodný pán Wunschwitz zřejmě pro období počínajícího i pokračujícího 18. století oporu tištěných titulářů nevyhledával, neboť se mohl spolehnout buď na vlastní paměť, na dosud čerstvé informace svých přátel či nejvíce asi na informace v novinách.

²⁷⁵ Kayserlicher Und Königlicher Wie auch Ertz-Hertzoglicher Und Dero Residenz-Stadt Wienn Staats- und Stands Calender. Mit einem noch nie dargleichen gesehenen Schematismo geziert, Wien 1704. I.č. 25, 292, 307, 636.

²⁷⁶ Neuer Titular-Calender zu Ehren des H. Wenceslai Fürsten, Prag 1719. I.č. 275.

²⁷⁷ Neuer Brünner und Titular-Calender der im Marggrathumb Mähren befindlichen ... Stellen. Auff das Jahr 1720, Brünn 1720. I.č. 275, 349.

II.2.2. Vývody a rozrody

Slovní popis příbuzenských vztahů se objevuje ve vyprávěcích pramenech počínaje eposy nejstarších světových civilizací, antickými díly a středověkými kronikami zdaleka nekonče. Záhy se však autoři nespokojovali pouze se slovním výkladem příbuznosti jednotlivých osob, ale tyto vztahy se začaly zobrazovat i pomocí specifických schémat – vývodů a rozrodů.²⁷⁸

První z možností uchopení minulosti zkoumaného rodu je vývod (Ahnentafel). Základem zkoumání je střen neboli probant, od něj postupujeme směrem do minulosti k jeho přímým předkům, tedy rodičům a dále k jejich rodičům a prarodičům, popřípadě ještě dalším generacím v čase tak daleko, jak dovolují získané informace. Pro výpočet počtu předků v konkrétní generaci můžeme použít vzorec $A_n = 2^{(n-1)}$, kdy n vyjadřuje číslo generace. Pokud se osoby ve vývodu opakují, pak mluvíme o ztrátě (opakují-li se ve stejné generaci) a přesunu (opakují-li se v různých generacích) předků.

Vývody jsou obecně velmi hojně doloženy v archivech institucí i osob, neboť jejich prostřednictvím bylo možno, respektive nutno dokládat způsobilost např. k zastávání úřadů či členství v řádech. Objevují se různé typy vývodů lišící se podle informací, které v nich můžeme nalézt – nejčastější rozdíl je v počtu zkoumaných generací v kombinaci s tím, zda jsou sledovány mužské či ženské linie, popřípadě obojí (průba německá, italská či uherská, resp. sedmihradská v několika variantách).²⁷⁹ S nesčetnými variacemi vývodů se můžeme též setkat na náhrobnících a jim příbuzných památkách.²⁸⁰

Druhou možností zpracování genealogických dat, se kterou se můžeme setkat i ve Wunschwitzově sbírce, je rozrod (Stammtafel), tedy posloupnost zobrazující potomky osoby (nebo manželského páru) v mužské i ženské linii.²⁸¹

S oběma typy zobrazení se můžeme v pramenech setkat v rozličných formách a podobách. Pokud pomineme čistě technické hledisko, totiž jsou-li tištěné, ručně kreslené nebo malované či vytvořené ve specializovaném softwaru, můžeme vzít v úvahu zejména pečlivost a náročnost jejich ztvárnění. Méně pečlivá jsou nejrůznější schémata, tabulky či diagramy, v nichž jsou jednotlivé osoby spojeny čarami, složitější mohou být provedena jako malé umělecké dílo se znakovou výzdobou či portréty. Rozvržení vývodů a rozrodů

²⁷⁸ Ke středověkému vývoji zobrazování genealogických vztahů srv. výklad a bibliografii v kapitole Genealogien; in: Paravicini, Werner (hrsg.), Höfe, S. 347–360.

²⁷⁹ Podrobnější výklad k jednotlivým typům vývodů srv. Krejčíková, Jarmila - Krejčík, Tomáš, Základy, s. 203–206.

²⁸⁰ O nich podrobně Sedláček, August, Pýcha urozenosti a vývody u starých Čechův a Moravanův, Praha 1914.

²⁸¹ Krejčíková, Jarmila - Krejčík, Tomáš, Základy, s. 208.

na stránce může být různé, se zakreslováním jednotlivých generací mohli tvůrci postupovat zhora, zdola, zleva či zprava. Později se k těmto jednoduchým zobrazením přidává i rozvržení vývodu (zřídka i rozrodu) do kruhu (či půlkruhu), probant je v takovém případě umístěn uprostřed.²⁸²

Složitější zobrazení mívá velmi často podobu stromu, samozřejmě v souvislosti s bohatstvím symbolických obsahů, které jsou se stromem spojovány a které dobře konvenují se zobrazením genealogických skutečností.²⁸³ Koneckonců, strom a jeho části se objevují v genealogické terminologii mnoha jazyků češtinu nevyjímaje (např. kořeny nebo větve). Silným inspiračním impulsem bylo stromové zobrazení příbuzenství Ježíše Krista (tzv. Jišajův strom),²⁸⁴ které se po Evropě šířilo již od počátku 12. století pro zobrazování genealogie biblické i pozdějších světců. Do obecnějšího užívání se pro zobrazování genealogických vztahů stromy dostávají již od středověku, ale čím dál častěji zejména od období renesance.²⁸⁵

Jak již bylo naznačeno a bude o tom řeč i v dalších oddílech této kapitoly, Gottfried Daniel Wunschwitz užíval při svých genealogických výzkumech širokou paletu pramenů a literatury, širší než bylo u jeho současníků s obdobnými zájmy obvyklé. Cílem autora sbírky však nebylo pouze shromáždit co nejvíce pramenů různého druhu a buď jejich originály nebo excerpta z nich získaná založit do příslušných rodových složek. Kýženým konečným produktem Wunschwitzovy práce bylo zpracování získaných dat do podoby co nejpodrobnějších vývodů a rozrodů. Není proto divu, že právě tyto dva typy materiálů jsou ve sbírce zastoupeny jako jedny z nejčastějších.

Vývody

I přes to, že vývodů existovalo více různých typů, ve Wunschwitzově sbírce se objevuje až na výjimky pouze jeden typ vývodu, a sice ten, v němž se dokládá původ všech osob v jedné generaci. Vývody se liší pouze kvalitou zpracování a počtem uváděných předků a zobrazených generací.

²⁸² K této problematice nejnověji Oros, Zuzana – Šišmiš, Milan, *Rodové postupnosti a ich grafický vývoj*, Martin 2004 s velmi bohatou obrazovou přílohou a obdobně pojaté Klapisch-Zuber, Christiane, *Stammbäume. Eine illustrierte Geschichte der Ahnenkunde*, München 2004.

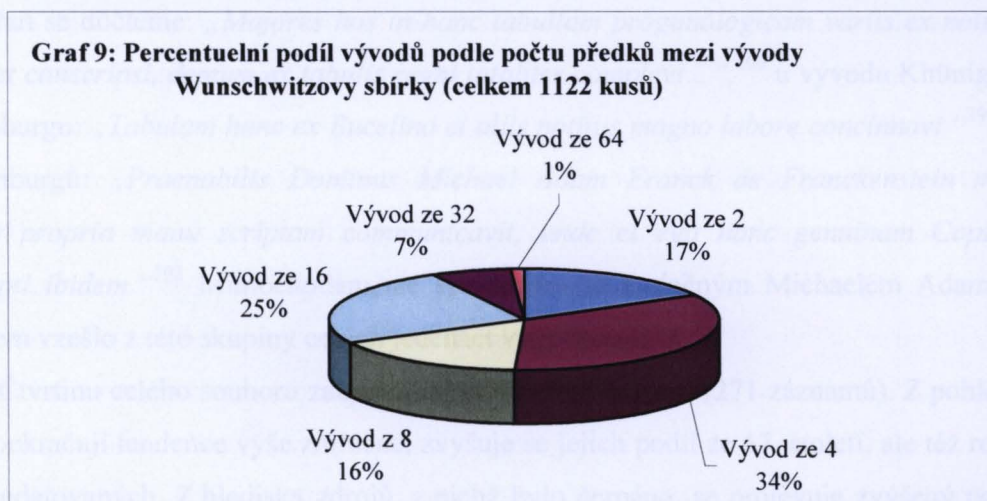
²⁸³ Heinz-Mohr, Gerd, *Lexikon symbolů. Obrazy a znaky křesťanského umění*, Praha 1999, s. 245–247, heslo Baum in *Lexikon für Theologie und Kirche*, Bd. 2., Freiburg 1994, S. 90–91.

²⁸⁴ *Iz*, 10, 33–11, 10.

²⁸⁵ Oros, Zuzana – Šišmiš, Milan, *Rodové posloupnosti*, s. 20–22.

Celý soubor vývodů ve sbírce dosahuje počtu 1122 kusů. Převáděno do řeči čísel, na jednu rodovou složku připadá v průměru 0,8 vývodu, reálně se však vývod nachází pouze u 500 složek (tedy něco málo přes 44 %). Průměrný počet vývodů v jedné takové složce je tedy 2,2 vývodu. Ve skutečnosti jedna složka může obsahovat od jednoho až ke 23 vývodům ve svazku Kolovratů (společném ovšem pro všechny rodové větve);²⁸⁶ přitom 10 a více exemplářů je možno nalézt v 11²⁸⁷ a pouze jeden v 269 složkách.

Takto velký soubor vývodů můžeme charakterizovat z několika hledisek. Zejména se nabízejí dvě, a sice porovnat zastoupení podle počtu předků²⁸⁸ a též podle období, z něhož pocházel stěh. Následující graf ukazuje výsledky první analýzy, tedy rozdělení celého souboru podle počtu předků, z nichž je vývod vytvořen:

Na první pohled je zřejmý vysoký podíl vývodů s nižším počtem generací a naopak velmi nízké procento vývodů s větším počtem sledovaných generací.

Vývodů ze 64 předků (zobrazujících 6 generací probantových předků) se v celém souboru nachází pouze 14 kusů. Stěhové těchto vývodů jsou vesměs všichni Wunschwitzovi současníci a pocházejí z rodů velmi významných (Lobkovicové), starých (Kocové z Dobrše, Kokořovci), s Wunschwitzem spřízněných (Schumannové) nebo velmi intenzivně spolupracujících (Bechyňové z Lažan, jejichž složka patří ve sbírce vůbec k nejobsáhlejším). Tyto rody jednak měly, na rozdíl od nověji nobilitovaných, tolik

²⁸⁶ I.č. 550.

²⁸⁷ Po 15 v i.č. 202 (Dejm ze Stříteže) a 1002 (Říčanský), 14 v i.č. 543 (Koc z Dobrše), po 13 v i.č. 185 (Čejka z Olbramovic), 1046 (Širmyngar ze Širmyngu), 12 kusů v i.č. 37 (Bechyň z Lažan), po 11 v i.č. 490 (Ježovský z Lub) a 936 (Přichovský z Přichovic) a 10 kusů vývodů můžeme najít v i.č. 62 (Běšin z Běšin) a 534 (z Klenova a Janovic).

²⁸⁸ Některé z vývodů nebyly dokončeny kompletně, tzn. i v případě, že se ze 16 předků Wunschwitzovi nepodařilo některé zjistit jménem, byl pro účely tohoto srovnání vývod zařazen do skupiny vývodů z 16 předků.

generací šlechtických předků k dispozici (i když u nově nobilitovaných rodů mohl samozřejmě sledovat i generace předků neurozených), jednak u některých z nich mohlo být dochováno již dřívější zpracování tématu, které Wunschwitz pojal do svých vývodů (výslovně je to doloženo u Harrachů, Chanovských z Dlouhé Vsi a Lützwů,²⁸⁹ ale předpokládat je můžeme jistě i u Lobkoviců a dalších).

Vývodů ze 32 předků je celkem 74 kusů z nejrůznějších rodů. Střenové v těchto případech jsou též většinou Wunschwitzovi současníci, ale přibývá i nedatovaných vývodů, případně se objevují vývody s probanty z počátku 17. století. Zde se již poněkud častěji a do větší šíře Wunschwitz zmiňoval o materiálech, z nichž tabulky sestavoval, či zdrojích, z nichž mu případně byly již hotové poskytnuty. Tak např. k vývodu Bukovských z Hustiřan se dočteme: „*Majores hos in hanc tabullam progonologicam variis ex notitiis redegi et conscripsi, demum ex tabulis regni totaliter complevi...*“²⁹⁰ u vývodu Khünigelů z Ehrenburgu: „*Tabulam hanc ex Bucelino et aliis notitiis magno labore concinnavi.*“²⁹¹ či u Khünburgů: „*Praenobilis Dominus Michael Adam Franck de Franckenstein mihi eandem propria manu scriptam communicavit, unde et ego hanc genuinam Copiam dessumpti ibidem.*“²⁹² Mimochodem, ze spolupráce se zmíněným Michaellem Adamem Franckem vzešlo z této skupiny celých jedenáct vývodů.

Čtvrtinu celého souboru zaujímají vývody ze 16 předků (271 záznamů). Z pohledu střenů pokračují tendence výše zmíněné, zvyšuje se jejich podíl ze 17. století, ale též roste počet nedatovaných. Z hlediska zdrojů, z nichž bylo čerpáno, se projevuje zvýšený podíl opsaných či obkreslených předloh, které byly autorovi sbírky poskytnuty jeho souvěkovci z rodinných archivů. Poznámka „*ex in membrana scripto et picto originali*“²⁹³ nebo obdobná se objevuje v 19 případech ze 60 záznamů, u nichž je uveden zdroj, opět jsou bohatě zastoupeny plody spolupráce Wunschwitze s Franckem z Franckensteinu, ale i autorova vlastní práce s prameny a literaturou (nejvíce Bucellinem a Balbínem). Obdobný charakter má i skupina vývodů z 8 předků.

O velký procentuelní podíl vývodů ze 4 předků se zaslouhují především slovní vývody, o jejichž specifikách bude níže pojednáno samostatně. Obecně o této skupině můžeme říci, že probanti vývodů jsou ponejvíce Wunschwitzovi mladší i starší současníci.

²⁸⁹ I.č. 374 – Wunschwitz uvádí jako svůj zdroj blíže neidentifikovaný tisk vydaný v roce 1710 v Řezně, u dalších jsou následující poznámky: i.č. 449 – „*ex variis manuscriptis et authoribus concinnavit Ratisbonamque transmissit...*“ (snad se mohlo jednat o obdobný tisk jako u i.č. 374), i.č. 690 – „*descripsi ex tabula in membrana in qua omnia insignia diligenter picta sunt...*“.

²⁹⁰ I.č. 129.

²⁹¹ I.č. 616.

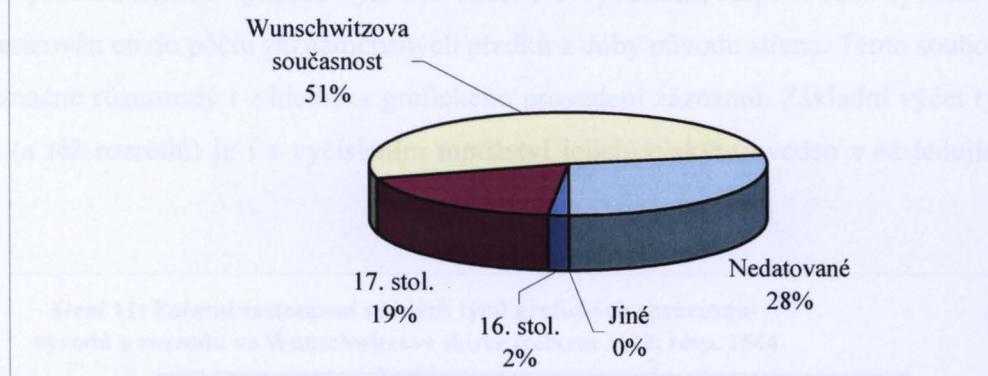
²⁹² I.č. 528.

²⁹³ I.č. 1285.

V oblasti autorových zdrojů jsme informováni podstatně méně než v předcházejících skupinách, častěji jsou zmíněny pouze rukopisy poskytnuté příslušníky rodů z jejich vlastních knihoven. Ani jednou ale není poukazováno na pergamenové či papírové originály listin z rodových archivů.

Zbytek dokladů v této skupině již můžeme označit spíše než za hotové kompletní vývody za náčrty či fragmenty vývodů. I sám Wunschwitz je zřejmě považoval za pouze přípravnou fázi pro rozsáhlejší vývody, neboť je neopatřoval nadpisem a ani nezaznamenával, odkud a kdy tyto zlomky získal či vyhotovil. Mezi střeny se objevují jak osoby ze současnosti, tak i ze 17., ale tentokrát i ze 16. století. Větší zastoupení starších probantů je v této skupině snadno vysvětlitelné, neboť u příslušníků rodu ze starší doby mohl Wunschwitz ze sobě dostupných zdrojů těžko vyexcerpovat více než generaci jejich rodičů či maximálně prarodičů.

Graf 10: Percentuelní podíl vývodů podle doby původu střenů mezi vývody Wunschwitzovy sbírky (celkem 1122 kusů)

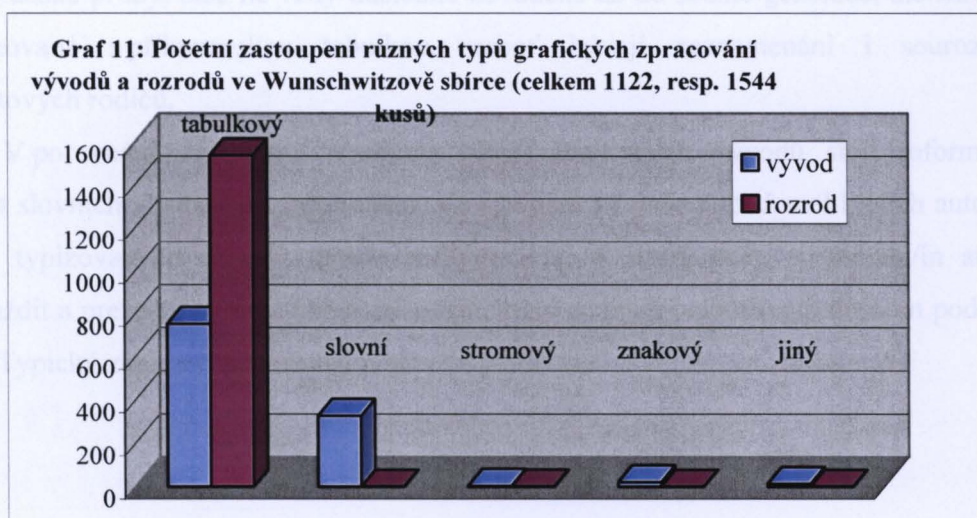
Přehled období, z nichž pocházeli probanti ve sbírce uchovávaných vývodů, jen doplňuje to, co bylo již řečeno výše. Nadpoloviční většinu představují Wunschwitzovi současníci, na jejichž popud asi autor sbírky začínal se zpracováváním vývodu. Velký podíl ze souboru představují nedatovaní střenové, resp. nedatované vývody, z nichž však většinu můžeme zřejmě přiřadit ke skupině současníků či probantů ze 2. poloviny 17. století. Jedná se totiž o vývody z více předků a nezřídka u nich jsou uvedeny zdroje, z nichž byl vývod zpracován. O skupině střenů ze 16. století byla již učiněna zmínka výše. Poslední skupina obsahuje pouze jednu položku (sahající svými údaji do 11. století) – jedná se tedy o jednotlivinu vzbuzující již i výrazné pochybnosti i svým časovým zařazením. Odkud byl tento vývod získán, bohužel není uvedeno. Probandy jsou bratři Ferdinand a Julius Woppingenové z Karpfenheimu a nejzazším jejich známým předkem

(pokud nepočítáme anonymního předka údajně doloženého k roku 1026) je Otto I. Woppingen, který byl zaznamenán jako účastník korunovace císaře Jindřicha IV. v roce 1084.²⁹⁴

Skupinu střenů můžeme ještě charakterizovat z hlediska zastoupení obou pohlaví. Zde se jednoznačně ukazuje značná převaha střenů - mužů, a to bez ohledu na časové zakotvení vývodu. Žen lze mezi probanty nalézt jen necelé dvě stovky.

K záznamům vývodů užíval Wunschwitz dva jazyky – němčinu a latinu, s jinými se u tohoto typu materiálu nesetkáme. V praxi se ovšem nejedná o rozsáhlé texty, ale spíše o používání tvarů jmen v příslušném jazyce (Joannes / Johann) a stručný výčet názvů vlastněných statků či zastávaných úřadů. Čeština či případně italština, španělština a francouzština, se kterými je možno se také setkat u jiných typů materiálů, se u vývodů neuplatily vůbec. Zdá se tedy, že ačkoli všechny tyto jazyky svobodný pán Wunschwitz alespoň pasivně ovládal, nejpohodlnější mu bylo vyjadřování právě v němčině či latině, aniž by jeden z nich výrazně upřednostňoval.

V předcházejícím výkladu byla řeč obecně o vývodech, resp. soubor vývodů byl charakterizován co do počtu zaznamenaných předků a doby původu střena. Tento soubor je ovšem značně různorodý i z hlediska grafického provedení záznamů. Základní výčet typů vývodů (a též rozrodů) je i s vyčíslením množství jejich výskytu uveden v následujícím grafu.

Základním a převažujícím typem vývodů je vývod tabulkový. Pro toto zachycení vývodu Wunschwitz vždy volil půlarch či arch papíru položený našíř. Jméno střena je zapsáno při dolní hraně listu, další generace jsou zaznamenávány nad něj čím dál blíže

²⁹⁴ I.č. 1376.

k horní hraně listu. V pozdějších generacích bylo samozřejmě nutno počítat s větším počtem zapisovaných osob, takže velikost použitého písma se se zvyšujícím se počtem osob zaznamenaných na jednom řádku úměrně zmenšovala. Díky Wunschwitzově pečlivému rukopisu ovšem i natěsnané texty zůstávají dobře čitelné. Obsah záznamů k jednotlivým osobám však zůstává neměnný – v tomto typu zpracování se jednalo nejčastěji jen o jméno a životní data dotyčného, jsou zmíněny jeho nejdůležitější úřady a majetky. Podrobněji (např. včetně místa a data narození, křtu, sňatku, úmrtí a pohřbu) bývá popsán jen střen a jeho rodiče.

Druhou výraznou skupinou jsou vývody slovní. I ony mají typizovaný vzhled. Jedná se o přeložené listy vložené do sebe a, pokud si to množství zaznamenaných údajů vyžadovalo, ručně šité do podoby sešitu. Na první stránce nalezneme vždy rodové jméno a přídomek rodu, jehož se výklad týká, nadepsaný červeným inkoustem. Hned pod ním je uvedeno jméno probanta. Dále je jmenována střenova manželka a po malém odsazení a uvedení nadpiskem „von ihr“ následuje výčet společných potomků. Další generace jsou uváděny podle vztahu k probantovi „dessen Vater“, „dessen Grossvater“ atd. U slovního vývodu není postupováno systematicky k 16, 32 či 64 předkům, pozornost je vždy upřena pouze na osoby pocházející ze zkoumaného rodu, resp. na jeho mužskou linii tak daleko do minulosti, jak to Wunschwitzovy znalosti dovolovaly. Podle Krejčíkovy typologie²⁹⁵ by se slovní vývody daly nejspíše charakterizovat jako druhá či třetí varianta uherské a sedmihradské průby, sice ne vždy důsledně dovedená až do sedmé generace, ale zároveň kombinovaná s příbuzenskou tabulkou, neboť bývají zaznamenáni i sourozenci probantových rodičů.

V porovnání s poměrně strohými údaji tabulkových vývodů stojí informační pestrost slovních v nápadném protikladu. Ve slovních vývodech totiž mohl jejich autor za použití typizovaných zkratk (geb.= gebohren, st. = starb, gem. = gemahl/in atd.) shromáždit a prezentovat celé bohatství údajů, které se mu k jednotlivým osobám podařilo zjistit. Typický zápis vypadá následovně:

²⁹⁵ Základní varianta uherské a sedmihradské průby uvádí otce i matky až do sedmé generace, ve druhé se uváděla do sedmi generací otcovská linie i s manželkami a třetí varianta se omezovala pouze na prokázání šlechtického původu v otcovské linii. U druhého a třetího typu se prokazoval i šlechtický původ probantovy matky. Krejčík, Tomáš, *Základy*, s. 204.

Caretto Grafen Von Millesimo²⁹⁶

Carl Leopoldt Caretto aus denen Marggrafen Von Savona, Graf von Millesimo, herr auf Wilimow, der Röm. Kayserl. May. Würcklicher Cammerer, geb:..., Er hat An: 1676 die Herrschaft Wilimow von Matthia Gottfried Wunschwitz erkauf, welche alssdann ein Millesimische Majorat worden. St: zu Prag ... Anno 1689. Ist zu Wilimow begraben.

1. Gem. Francisca Eusebia Hisrlin Von Chodau, Caroli Hiserle Freyherrns Von Chodau, herrns auf Tschestlitz und Perutz und *ElisabethaWolfemina Berkin (Von Daub und Leippa)* Tochter geb:.... Verm:....St:.... Ruhet zu Wällischbrücken in der Pfarrkirchen.

Von Ihr:

1. Sylvia Carettin Gräfin Von Millesimo, geb:... st: ledig
2. ... Carettin Gräffin Von Millesimo, geb:...ward geist. Dominicanerin zu Prag bey St. Anna unter den Nahmen Schwester:....., st: allda
3. Leopoldina Carettin Gräfin von Millesimo, geb:.... st: ledig zu Prag....alt bey 45 Jahr
4. Caesar Caretto Graf Von Millesimo, der Röm Kayser. Maj. Rittmaister VomRegiment, geb:.... Blieb in einen Duell ledig....alt gegen 22 Jahr

dessen Schwester:

Sylvia Carettin Gräfin Von Millesimo, Imo Hermani Tschernin des heyl. Röm. Grafens Von und zu Chudenintz, herrns auf Lowositz.... 2do Leopoldi Wilhelmi Marggrafens zu Baden ... gemahlin, geb:....Verm: zum ersten mahl...., ward Wittwe.... A: 1651, Verm: zum zweiten mahl An. 1659, st. ohne Kindt den ...An. 1664

dessen Vatter....

dessen I. GrossVatter...

Samozřejmě ne ke všem zaznamenaným jedincům se podařilo shromáždit všechny uváděné údaje, jak ostatně ukazuje i výše uvedený příklad. Směrem do minulosti se dostupnost některých informací dosti podstatně zmenšovala. Nicméně v této souvislosti je třeba podotknout, že některé místní i časové údaje scházejí i v období Wunschwitzovi současném či zcela nedávno minulém. I v takovém případě je však zachováván výše uvedený formulář zápisu a pro údaje, které autor doufal ještě někdy v budoucnu získat, je ponechán prostor. K mnoha doplňkům opravdu postupně docházelo, jak naznačuje občasné použití jiného odstínu inkoustu či natěsnání textu, pokud doplněk byl obsažnější, než Wunschwitz předpokládal. (V uvedeném příkladu je pozdější doplněk zvýrazněn kurzivou.) Pokud by vpisek výrazně přesáhl vymezený prostor (např. pokud se sběratel

²⁹⁶ I.č. 149.

dozvěděl o dosud neznámém potomkovi), byly informace dopsány buď na libovolné prázdné místo v sešitku nebo na volný lístek a pro spojení s původním výkladem bylo užito systému jednoduchých odkazových grafických značek.

Krom zevrubnosti a objemu přinášených informací vybočují slovní vývody i v jiných oblastech. Až na pět jednotlivin jsou všichni probanti muži a ani jednou se zde nevyskytuje jinak hojně užívaný střen neznámého jména.

I když jsou slovní vývody ze všech asi nejbohatší na uváděné údaje, jen u dvou z nich je připsáno, odkud autor tyto informace získal.²⁹⁷ Můžeme tedy předpokládat, že slovní vývody vznikaly jako obecně shrnující výstup na základě všech dosud získaných podkladů. Zároveň také platí, že k vytváření slovního vývodu sběratel přistupoval až ve chvíli, kdy měl shromážděn dostatek podkladů.

Další typ grafického zpracování vývodu zastoupený ve sbírce představuje vývod umělecky pojatý a zobrazený jako strom. Je vyčleněn do samostatné skupiny nejen pro výjimečně umělecké ztvárnění, ale také proto, že autorem v těchto případech není Gottfried Daniel Wunschwitz, ale takové exempláře zřejmě byly získány darem, jak je možno odvozovat nejen z odlišného rukopisu, ale i z celkové úpravy, která není v souladu s účelností a věcností, se kterou jinak přistupoval k vlastní tvorbě genealogických tabulek.²⁹⁸

Posledním samostatným typem vývodu, který můžeme v souboru identifikovat, je vývod znakový. Buď v čisté znakové podobě bez dat, křestních jmen i přídomků,²⁹⁹ nebo častěji alespoň se základním popisem umožňujícím přiřadit erby konkrétním osobám,³⁰⁰ podle Sedláčkovy terminologie se jedná i o znakové vývody němé či výmluvné.³⁰¹ Kvalita vyobrazení je velmi kolísavá. U kusů, které Wunschwitz obdržel darem, se jedná o pečlivá barevná vyobrazení erbů, ale pokud si do sbírky zařadil pouze vlastní opisy zapůjčených originálů, pak se jedná o náčrty perem buď se šrafováním, nebo s písmeny naznačujícími tinktury příslušných polí.

Zbývající vývody vznikly kombinací výše uvedených typů vývodů.

²⁹⁷ Jedná se o dva slovní vývody vyhotovené na základě sdělení Anny Terezie Bubnové z Litic (i.č. 120).

²⁹⁸ I.č. 185, 1094.

²⁹⁹ I.č. 162, 289, 344, 482, 835.

³⁰⁰ I.č. 6, 490, 587, 921, 1224.

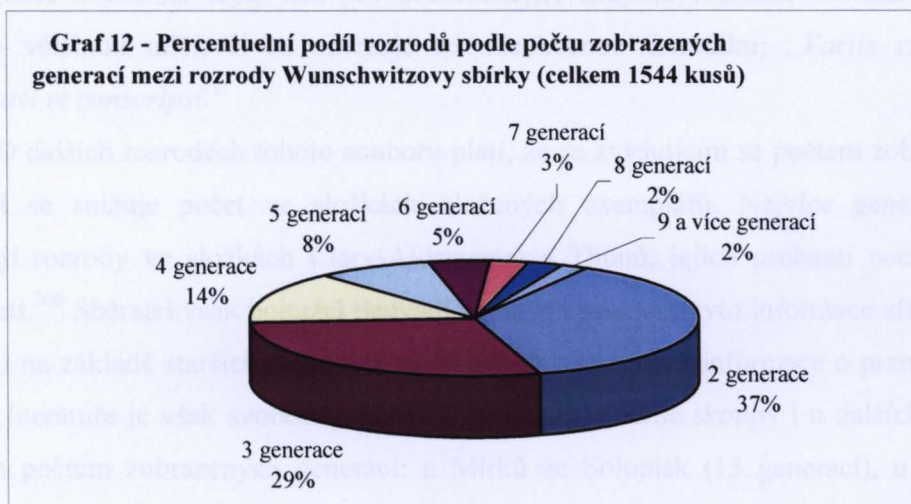
³⁰¹ Sedláček, August, Pýcha, s. 16.

Rozrody

Rozrodů se ve sbírce nalézá 1544 kusů, což znamená, že průměrně na jednu rodovou složku připadá jeden rozrod. Reálně je ovšem tento typ materiálu zastoupen u 742 inventárních jednotek; na jednu pak připadají průměrně dva rozrody. Skutečné zastoupení v jednotlivých složkách je ale stejně jako u vývodů jiné – nejmenší počet rozrodů na jednu složku je jeden kus, největší devatenáct kusů (Bechyňové z Lažan).³⁰² Více než 10 kusů je v jedenácti,³⁰³ jeden rozrod je uložen ve 414 složkách. Zde se nabízí zajímavé srovnání se skupinou nejbohatších složek u pojednání o vývodech, neboť pět rodů se opakuje v obou výčtech, což přinejmenším naznačuje velmi intenzivní zájem tvůrce sbírky o tyto rody.³⁰⁴

Hlediska, na jejichž základě byl soubor rozrodů analyzován, jsou obdobná jako u skupiny vývodů. Jednak je to časový záběr, tj. počet generací od střena k nejmladším zobrazeným jedincům, resp. generacím, jednak i zde je možné se detailně zaměřit na skupinu probantů, přičemž oba pohledy spolu opět velmi úzce souvisejí.

V následujícím grafu je graficky ztvárněno zastoupení skupin podle počtu zobrazených generací:

Největší zastoupení v souboru mají rozrody zobrazující pouze dvě generace, tedy pouze rodiče a jejich bezprostřední potomky. Tento typ zpracování Wunschwitz zřejmě považoval pouze za mezistupeň a pracovní verzi, která bude později doplněna či zařazena

³⁰² I.č. 37.

³⁰³ 19 rozrodů obsahuje i.č. 37 (Bechyň z Lažan), 18 kusů i.č. 550 (Kolovrat), 17 i.č. 1002 (Říčanský), 12 kusů i.č. 120 (Bubna z Litic), 13 kusů i.č. 1255 (Údrcký z Údrče), 11 kusů i.č. 159 (Clary-Aldringen) a 529 (Kinský) a 10 kusů rozrodů je obsaženo ve složkách s i.č. 490 (Ježovský z Lub), 587 (Krocín z Drahobejle), 741 (Měsíček z Výškova) a 936 (Příchovský z Příchovic).

³⁰⁴ Ukázkou části tabulkového rozrodu a detail provenienční poznámky srv. obrázek 6 Obrazové přílohy.

do širší tabulky, a pokud si k němu (spíše výjimečně) učinil nějakou poznámku o původu získaných informací, pak jej sám nazývá „fragmentum.“³⁰⁵

Z hlediska probantů těchto minirozrodů je zajímavé, že takřka jednu čtvrtinu jich Wunschwitz neznal jménem a konkrétní osoby jsou tedy zaznamenány pouze v jedné generaci – takto si zapisoval buď sourozence nebo i jednotlivce, na jejichž jména narazil v pramenech, ale nedovedl je (dočasně či definitivně) zařadit do celkového kontextu rodu. Doba původu těchto neznámých střenů spadá většinou do 17., nebo dokonce do 16. století.

O tom, odkud tyto kusé informace pocházejí, zanechal Wunschwitz jen minimum zpráv. Několikrát je zmíněn jako zdroj Franck či informátoři z řad šlechticů. Některé záznamy byly pořízeny při studiu rodinných písemností. Vícekrát se opakuje odkaz na desky zemské, ovšem bez uvedení konkrétního kvaternu. Ke slovu přišly i hmotné prameny, konkrétně náhrobníky.

Takřka třetinu celého souboru rozrodů tvoří rozrody obsahující údaje o třech generacích. Střenové těchto tabulek byli nejčastěji Wunschwitzovi současníci či vrstevníci jeho dětí. Neznámých či nedatovaných není v této skupině mnoho. Z hlediska pramenného není situace o mnoho lepší než pro předcházející skupinu rozrodů, sběratel o svých zdrojích většinou mlčí, či se omezuje na všeobecnou formulku: „*Variis ex notitiis concinavi et conscripsi.*“

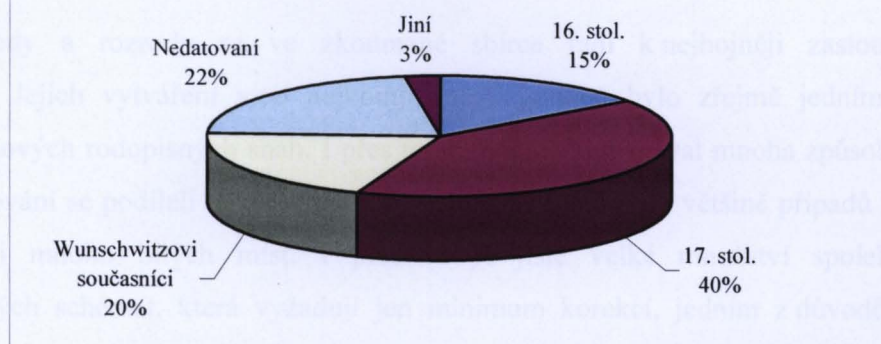
O dalších rozrodech tohoto souboru platí, že se zvyšujícím se počtem zobrazených generací se snižuje počet ve složkách uložených exemplářů. Nejvíce generací (16) zobrazují rozrody ve složkách Clary-Aldringenů a Thunů, jejich probanti pocházejí ze 13. století.³⁰⁶ Sběratel však bohužel neuvádí, z jakých pramenů tyto informace získal, snad pracoval na základě starších rodových materiálů. Na konkrétní informace o pramenech či použité literatuře je však svobodný pán Wunschwitz poměrně skoupý i u dalších rozrodů s větším počtem zobrazených generací: u Mírků ze Solopisk (13 generací), u nichž se odvolává na starou malbu, či u desetigeneračního rozrodu Bredů, který sestrojil za použití různých císařských listin.³⁰⁷

³⁰⁵ Srv. např. i.č. 254, 366, 388, 534, 959 a 1161.

³⁰⁶ I.č. 159, 1224.

³⁰⁷ I.č.755 „*ex antiqua pictura copiavi*“; i.č. 105 „*ex diplomatibus Caesareis, variisque Autoribus et notitiis concinnavi et conscripsi*“.

Graf 13 - Percentuelní podíl rozrodů podle doby původu střena mezi rozrody Wunschwitzovy sbírky (celkem 1544 kusů)

Uvedený graf charakterizuje střeny v rozrodech Wunschwitzovy sbírky z hlediska doby jejich původu. Největší podíl v mají střenové žijící v 17. století, zejména v jeho druhé polovině, tedy u sběratelových současníků a osob o málo starších, než byl on sám. Jejich potomci se sběrateli sledovali poměrně snadno, neboť s mnohými se jistě osobně znal. Zároveň vysoký podíl takových probantů dobře koresponduje s vysokým podílem jen dvou nebo třígeneračních rozrodů, jak byl ukázán v grafu č. 12 (a příslušná závislost platí samozřejmě i pro další skupiny).

Jistě stojí za pozornost také ty rozrody, u nichž je místo probantova jména uvedeno pouze N, což znamená, že Wunschwitz jméno neznal. Na první pohled vysoký počet těchto rozrodů (je jich 269) je ovšem zřejmě způsoben jen sběratelovým zvykem; měl takto rezervován prostor na stránce pro případ, že se mu podaří dohledat další generaci jménem.³⁰⁸

Na konci pojednání o vývodech a rozrodech Wunschwitzovy sbírky budiž připojena ještě poznámka o třech v kožených deskách vázaných rukopisech, které jsou součástí sbírky, ale jsou uloženy se samostatnými inventárními čísly mimo rodové složky.³⁰⁹ Zatímco v jednotlivých fasciklech jsou uloženy jen zřídka vývody a rozrody, které sám autor považoval za definitivní (označené většinou nadpisem *Tabella generalis* nebo *Tabella universalis* a opatřené také datem a místem vzniku), tyto rukopisy obsahují právě takové již definitivně uzavřené a kompletní tabulky. Po vizuální stránce se vypracování vývodů či rozrodů nikterak neliší od těch „běžných“ uložených ve složkách. První dva rukopisy zaplňují zejména vývody týkající se různých rodů, v třetím, sepsaném v Praze v roce 1729, je zaměřena pozornost na Vratislavy z Mitrovic a jim příbuzné rody. Všechny tři rukopisy jsou opatřeny rejstříkem dotčených rodů. Naopak zcela scházejí provenienční poznámky,

³⁰⁸ Tak se stalo např. i.č. 1026, kde N bylo nahrazeno jménem Wolfgang.

³⁰⁹ I.č. 1432, 1433, 1434.

takže není zřejmé kdy a na základě jakých pramenů či literatury byly tyto kompletní rodové tabulky vyhotoveny.

Vývody a rozrody se ve zkoumané sbírce řadí k nejhojněji zastoupeným materiálům. Jejich vytváření v co nejkompletnější podobě bylo zřejmě jedním z cílů Wunschwitzových rodopisných snah. I přes to, že podklady získával mnoha způsoby a na jejich opatřování se podíleli často i členové zkoumaných rodů, ve většině případů zůstalo v jeho práci mnoho bílých míst. I přes to je jistě velké množství spolehlivých genealogických schémat, která vyžadují jen minimum korekcí, jedním z důvodů velké obliby sbírky v minulosti i u dnešních badatelů, kteří se zabývají dějinami šlechtických rodů.

II. 2.3. Heraldický materiál

Počátky heraldiky spadají v evropském prostoru, resp. zejména v jeho západní části přibližně do poloviny 12. století, přičemž běžně byly znaky užívány již v první třetině století následujícího.³¹⁰ Šlechtická heraldika je hned po heraldice panovnické nejstarším a patrně též nejrozšířenějším a badatelsky nejfrekventovanějším odvětvím této pomocné vědy nejen v zahraničí, ale i u nás. V písemných pramenech narativního charakteru se objevují zmínky o užívání znaků představiteli nejvýznamnějších šlechtických rodů již v Dalimilově kronice, která je datuje do období druhé křížové výpravy, na níž participoval i český panovník Vladislav II. První nesporné dochované doklady heraldiky hmotné povahy u nás datujeme k roku 1189 - jedná se o znakovou pečeť Hroznaty na zakládací listině kláštera v Teplé.³¹¹

První znaky si příslušníci rodů živelně přisvojovali, později již bylo jejich udělování výsadním právem panovníka (či osob, na které mohl toto právo přenést, tzv. palatinů). Správa erbovních záležitostí spadala do kompetence nejvyššího maršálka. Postupem času též užívání znaků přestalo být omezeno na úzkou skupinu velmožů a šířilo se i do dalších vrstev společnosti (do prostředí církevního a městského).

Zatímco první erby vznikaly z ryze praktických důvodů (identifikace bojovníků ve válečné vřavě), s postupujícími staletími se čím dál více začalo jednat o projev vnější reprezentace rodů a jejich jednotlivých členů a spolu s touto tendencí se zvyšoval i důraz na výtvarné provedení. V 17. a 18. století, v době Wunschwitzovců, se již poněkud rozvolnila pravidla pro sestavování znaků a byla tak otevřena cesta k dalšímu zdekorativnění této vizuálně velmi vděčné kapitoly šlechtické každodennosti.³¹²

Heraldika je ve Wunschwitzově sbírce reflektována v zásadě dvěma způsoby. První z nich prezentuje znak jako součást jiného materiálu. Ten ponecháme v následujícím výkladu stranou (bude mu věnována pozornost v dalších oddílech této kapitoly), ačkoliv i v takových případech bylo vyobrazení znaku určující pro zařazení materiálu do sbírky. Jeho charakter je ovšem natolik výrazný a zastoupení natolik četné,

³¹⁰ Srv. problematice počátků heraldiky věnované pasáži in Pastoureau, Michel, *Traité d'héraldique*, Paris 2003 a též, *Une histoire symbolique du Moyen Age occidental*, Paris 2004 (p. 213–240), u nás byly publikovány překlady jeho tří studií ve Sborníku archivních prací 50, 2000: Vznik erbů na západě, stav problému, s. 339–352; Původ erbů: problém k vyřešení?, s. 353–369 a Rozšíření erbů a počátky heraldiky, s. 370–394.

³¹¹ Růžek, Vladimír, *Tři studie Michela Pastoureaux o počátcích erbů v západní Evropě*. Úvodní slovo, SAP 50, 2000, s. 336. Za starší mohou být považována i znamení na náhrobních deskách hřbitova sv. Martina v Radomyšli (cca kolem 1180), jejich heraldický charakter však nebyl vždy jednoznačně přijímán (ibidem).

³¹² Buben, Milan, *Encyklopedie heraldiky*. Světská a církevní titulatura a realie, Praha 1994, s. 27; Krejčíková, Jarmila – Krejčík, Tomáš, *Základy*, s. 21–29, 122–124.

že tvoří samostatné skupiny (pohřební štíty, náhrobky, listy z památníků, pečeti, opisy erbovních listin) či - v opačném případě - je výskyt vyobrazení nebo popisu znaku pouze druhotný a takový materiál je včleněn do jiných skupin (zejm. výpisy z vydaných či nevydaných děl pořízené primárně z jiných důvodů než kvůli znaku).

Druhou možnost představují samostatná vyobrazení znaků, odkazy na ně či jejich popisy. Informace o znaku je na (většinou samostatném) listu papíru v takových případech primární (resp. jediná) a sběratel se ji nesnažil nijak kontextualizovat. Tento způsob záznamu o podobě znaků tvoří samostatnou, ve sbírce snadno rozeznatelnou skupinu a právě jí budou věnovány následující stránky.

I pouhá číselná charakteristika hovoří jasnou řečí o tom, jak velkou důležitost přikládal svobodný pán Wunschwitz heraldické prezentaci jednotlivých rodů.

Zobrazení rodového erbu na samostatném listu papíru či, zřídkakdy, na kousku papíru nebo (výjimečně) pergamenu doprovází 1110 ze 1431 inventárních čísel (tedy plných 77%), celkem se Gottfriedu Danielovi podařilo shromáždit 1658 takových vyobrazení. Některé ze složek obsahují pouze jedinou položku a tou je právě nákras erbu,³¹³ jiné naopak skýtají zobrazení znaku celou řadu, v různé kvalitě i způsobu provedení. Mezi takovými vynikají zejména fascikly věnované rodu Kolovratů (13 kusů), Harrachů (9 kusů) a Morzinů (8 kusů).³¹⁴ Nejčastěji ale na jedno inventární číslo připadá dvojí samostatné vyobrazení znaku. Navíc ne vždy musí jít o znaky rodu, jemuž náleží daná složka. Za těchto okolností se často setkáváme i se znaky cizích rodů, které jinak nemají ve sbírce vlastní inventární číslo – může jít o rody spřízněné, nebo i jen s podobným přídomkem.³¹⁵

Ještě před charakteristikou jednotlivých typů vyobrazení či popisu znaků se podívejme z několika úhlů pohledu na celý soubor. U většiny ostatních skupin materiálů ve sbírce můžeme poměrně přesně určit, v jakých obdobích je Wunschwitz zaznamenal či vytvořil, ale u samostatných vyobrazení znaků tato možnost ve většině případů není. Z celého souboru je datum pořízení/zařazení do sbírky uvedeno pouze u 39 kusů spadajících do období 1704 až 1732. I přes to, že se jedná pouze o naprosto nereprezentativní část vyobrazení znaků, napovídá uvedené časové rozmezí, že Gottfried Daniel zařazoval znaky do souboru od počátku až do konce svých sběratelských aktivit,

³¹³ Např. i.č 38, 52, 1299, 1416, 1417 a celá řada dalších.

³¹⁴ I.č. 550, 771 a 347.

³¹⁵ Může se jednat např. o tištěné aršíky znaků (i.č. 30, 383), u nichž je přítomnost cizích znaků dobře pochopitelná, nebo o náčrty perem (např. i.č. 256 – ve složce Enisů z Atter náčrt tužkou erbu jejich příbuzných Iveaghů a MacArtanů, obdobně např. i u i.č. 105, 254, 454, 628, 783, 951, 1420 a dalších).

zejména počáteční rok se v kontextu celé sbírky jeví jako jeden z nejranějších dokladů o systematickém a vědomém shromažďování údajů ke šlechtickým rodům.³¹⁶ Zmíněný nejstarší doklad je tištěný, první Wunschwitzův náčrt je o čtyři roky mladší.³¹⁷ Nejčastěji se jedná o blasony získané z tiskem vydaných děl Paprockého,³¹⁸ Balbínových rukopisů poskytnutých Michaelem Adamem Franckem z Franckensteina³¹⁹ či diplomatického materiálu. Protože větší část časových údajů je doprovázena i informací o místě vzniku, víme, že tyto záznamy vznikly převážně na jednom z Wunschwitzových sídel, buď v Dolejším Krušci, nebo v Praze. Časově a místně určeny jsou též znaky a jejich popisy, které sběratel obkreslil během svých cest po Čechách i během návštěv v pražských kostelech.

Můžeme hodnotit i Wunschwitzovu práci s prameny pro tuto skupinu samostatně prezentovaných znaků, a to ze dvou hlavních hledisek – za prvé podle pramenů, z nichž byla podoba znaku získána, za druhé podle způsobu zpracování.

Prameny jsem rozdělila do sedmi skupin: První z nich tvoří Wunschwitzovi informátoři a spolupracovníci z řad šlechticů, kteří jej mohli o důležitých faktech zpravovat buď během osobních setkání, nebo v korespondenci. Zvláštní pozornost si jako jeden z nejpilnějších spolupracovníků, od něhož jsou takřka všechny zprostředkované informace, zaslouží již zmíněný Franck z Franckensteina, o němž bude podrobněji řeč v dalších oddílech této práce. Ostatní přispěli pouze popisem znaku (či přímo jeho vyobrazením) vlastního rodu (Benjamin Fruwein, Jan Ludvík Serins).³²⁰ Zajímavým dokladem o doslova sousedské pomoci ve snaze o co nejsprávnější zobrazení znaku je poznámka „*vicinus meus recensuit, dum me visitasse in Inferiore Kernsaltz.*“³²¹

Výše byla také zmíněna sběratelova práce s hmotnými prameny zejména epigrafické či ikonografické povahy, ty tvoří další samostatnou kategorii. O jaké konkrétní lokality se jedná? V Praze šlo o dva kostely – sv. Václava bosých augustiniánů na Novém Městě pražském a dnes již zaniklý kostel sv. Ondřeje (který stával v dnešní Betlémské ulici) na Starém Městě pražském – a Karolinum.³²² Dva znaky (dnes již

³¹⁶ I.č. 441.

³¹⁷ I.č. 2, 506.

³¹⁸ Pouze Diadochus Království českého a Zrcadlo slavného Markrabství moravského. S citáty ze Štambuchu slezského popř. dalších Paprockého děl se v této heraldické sekci nesetkáme.

³¹⁹ Srv zejména oddíl II.4. této kapitoly.

³²⁰ I.č. 283, 1036.

³²¹ I.č. 87. Nemuselo se ovšem jednat o příslušníka rodu Boryňů ze Lhoty, jimž náleží tato složka, neboť nikdo z nich v této době žádné statky v těsném sousedství Wunschwitzů nevlastnil.

³²² I.č. 43, 220, 1213.

nedochované) obkreslil ve Starém purkrabství na Pražském hradě.³²³ V blízkém okolí svého venkovského statku Wunschwitz obkreslil znaky v kostele sv. Anny v Horšovském Týnu či v klatovském jezuitském semináři nad portálem. Zejména jej však zaujal znak v kostele sv. Petra a Pavla v Úlohu na Plzeňsku, k němuž si poznamenal „*notavi et vidi haec cum admiratione*.“³²⁴ Neméně intenzivní heraldicko-epigrafickou aktivitu pak náruživý sběratel Wunschwitz prokázal i během své cesty na Berounsko, kam jej zavedlo jeho úřední pověření v rámci revizitace katastru, ačkoliv se projevilo spíše opisováním nápisů na náhrobcích než v oblasti samostatných znaků. Nákresy samostatných znaků (či odkazy na ně) zde pořídil pouze dva, a sice v kostele sv. Kateřiny v Chotči a na hradě Karlštejně.

Zaujme také nákres znaku získaný v Klecanech. Ani ne tak pro svůj obsah, ale díky sběratelovým komentářům. Znak byl obkreslen během tamější návštěvy Gottfrieda Daniela a jeho druhé manželky uskutečněné na pozvání místního duchovního správce. Nejzajímavější je však zmínka o tom, že Klecany nalézající se dnes v bezprostředním sousedství hlavního města byly od Prahy Wunschwitzovy doby vzdáleny plné dvě hodiny jízdy.³²⁵

Dále můžeme ve zkoumaném souboru pozorovat práci s erbovními listinami, ať již byly Wunschwitzovi k dispozici jako originály nebo ve formě zápisu do desek zemských. Samotné znaky bez textu listiny jsou však pouze ojedinělé a erbovními listinám byla již pozornost věnována.

Jako svébytnou skupinu pramenů je možno uvést též rukopisná díla, v nichž pro heraldiku hrají jednoznačně prim blíže neurčené manuskripty Bohuslava Balbína poskytnuté též Franckem z Franckensteinu (excerpované sběratelem samým či Franckem),³²⁶ výjimečně pak rukopisy pátera Vincentia a Sancto Wilhelmo z téhož zdroje.³²⁷ O dalších rukopisech se bohužel svobodný pán Wunschwitz vyjadřuje značně mlhavě („*ex antiqui Libri*“, „*ex libello manuscripto*“).³²⁸

V kategorii tištěných děl se častěji než jednou objevují pouze spisy Bartoloměje Paprockého z Hlohov týkající se Čech a Moravy. Do téže kategorie by se snad dal zařadit Siebmacherův Wappenbuch, avšak jeho podíl je mezi prameny k heraldice natolik

³²³ I.č. 89, 694.

³²⁴ I.č. 62.

³²⁵ I.č. 40.

³²⁶ I.č. 1162 „*in MMSS Heraldicis R. P. Bohuslai Balbini*“, i.č. 464 a 1429 „*ex MMSS Balbinianis*.“

³²⁷ I.č. 1190.

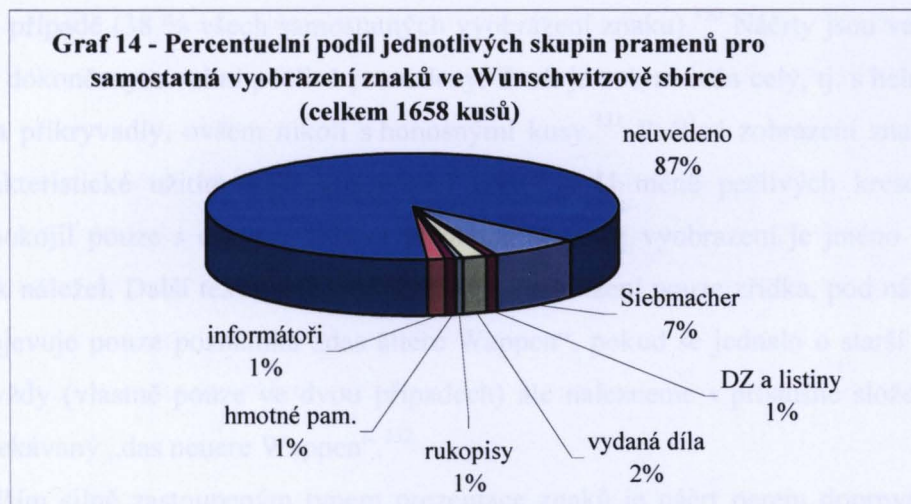
³²⁸ I.č. 94, 1326.

výrazný, že byl pro účely této práce vyčleněn jako poslední samostatná kategorie citovaných pramenů a literatury.

Níže u jednotlivých skupin materiálů bude opakovaně připomínán, ale zde je třeba zdůraznit vysoký podíl znaků, u nichž žádný zdroj uveden není – zde se ukazuje, že jich je přes 87,3 % (v některých dílčích skupinách jako např. u barevných malovaných a tištěných barevných znaků se vlastně nacházejí pouze samá neurčená vyobrazení). U tak pečlivého badatele jakým bezesporu Gottfried Daniel Wunschwitz byl, je možná tak výrazná absence odkazování na prameny nápadná, avšak snad nikoli nevysvětlitelná. Sběratel sám o sobě zapsal na jeden z náčrtů následující provenienční poznámku: „*Gottfried Daniel von Wunschwitz als ein sonderbahrer Verehrer deren Genealogisch und Heraldisch Wissenschaftler*“;³²⁹ zřejmě tedy jako „obzvláštní ctitel“ heraldiky mnoho ze znaků pokládal za všeobecně známé (či alespoň pokládal za běžně dostupnou literaturu, z níž bylo možno jejich podobu verifikovat). Patrně tudíž nepovažoval za nutné tyto skutečnosti dále písemně rozvádět. Zároveň připomeňme, že žil v době, kdy heraldika byla živou součástí každodennosti šlechtických rodů a jistá míra znalostí erbů byla samozřejmá takřka u všech jejich členů.

Na opačném pólu četnosti odkazování stojí vzhledem ke své podstatě kategorie blasonů bez vyobrazení, v níž je pochopitelně zdroj citován vždy.

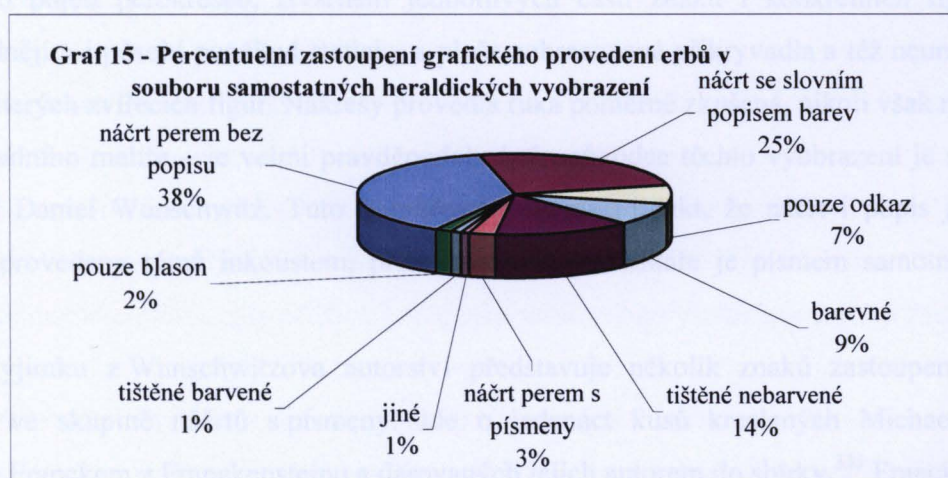
Podíl jednotlivých skupin pramenů ukazuje následující graf:

Vyobrazení pořízená za účelem zařazení do sbírky nabývají různých podob. Zhruba lze vytýčit pro jejich přehledné členění následující kategorie: náčrt perem bez

³²⁹ I.č. 162.

popisu (šrafovaný či pouze obrys), náčrt perem s písmeny naznačujícími názvy tinktur, náčrt perem se slovním popisem barev (pokud se vedle vyobrazení či pod ním objevuje slovní popis, pak na versu vyobrazení mohou následovat i zmínky o době udělení erbu a jeho prvních držitelích) či barevné provedení znaku. V rodových složkách je též možno nalézt blason znaku bez vyobrazení a konečně odkaz na znak v různých pramenech (též bez vyobrazení). V poslední skupině „jiné“ jsou soustředěna zobrazení na pomezí výše zmíněných typů či pouze nečetné náčrty tužkou. Poměrné zastoupení jednotlivých typů ukazuje následující graf:

Nejčastěji je tedy znak představován jako náčrt perem bez popisu, celkem je tomu tak ve 631 případech (38 % všech samostatných vyobrazení znaku).³³⁰ Náčrty jsou vesměs kompletně dokončeny a velmi pečlivě provedeny. Znak je zobrazován celý, tj. s helmem, klenotem a přikryvadly, ovšem nikoli s honosnými kusy.³³¹ Pečlivé zobrazení znaku je také charakteristické užitím šrafury suplující tinktury. U méně pečlivých kreseb se sběratel spokojil pouze s obrysy. Takřka povinnou součástí vyobrazení je jméno rodu, jemuž znak náležel. Další text doprovází tento typ vyobrazení pouze zřídka, pod názvem rodu se objevuje pouze poznámka „das ältere Wappen“, pokud se jednalo o starší verzi erbu. Ne vždy (vlastně pouze ve dvou případech) ale nalezneme v příslušné složce též logicky očekávaný „das neuere Wappen“.³³²

Dalším silně zastoupeným typem prezentace znaků je náčrt perem doprovázený komentářem, který může nabývat dvojí podoby. První možností jsou začáteční písmena názvů tinktur, jejichž použití přicházelo v úvahu v tom kterém poli. Takových případů

³³⁰ Ukázky některých základních způsobů zachycení znaků srv. v obrázku 7 Obrazové přílohy.

³³¹ Výjimku tvoří i.č. 1155, kde je zachycena i páska s heslem.

³³² I.č. 343, 502 (i novější), 673, 826, 895 (i novější).

můžeme najít ve sbírce celkem 47 (tvoří tedy cca 3 % všech vyobrazení). Druhou možností je slovní popis barev pod znakem či na versu listu.³³³ Tento způsob vyobrazení užíval Wunschwitz oproti předcházejícímu poměrně hojně – ve 416 případech (25 %). Co do provedení, jsou oba komentované způsoby vyobrazení méně pečlivé, náčrty s písmeny bychom mohli dokonce označit za zběžné.

Díky jednomu z vyobrazení můžeme též pozorovat mechanismus vzniku všech výše zmíněných skupin náčrtů perem³³⁴ – nejprve byl připraven náčrt tužkou a teprve ten byl pak obtažen perem. Autorem náčrtů je jedna osoba, jak lze usuzovat ze shodného celkového pojetí perokreseb, ztvárnění jednotlivých částí znaků i konkrétních figur. Nejvýrazněji asi působí poněkud staticky a ploše zobrazovaná přikryvadla a též neumělé tvary některých zvířecích figur. Nákresy provedla ruka poměrně zkušená, nikoli však ruka profesionálního malíře – je velmi pravděpodobné, že původce těchto vyobrazení je sám Gottfried Daniel Wunschwitz. Tuto domněnku potvrzuje i fakt, že náčrt i popis jsou zásadně provedeny týž inkoustem, přičemž písmo komentáře je písmem samotného sběratele.

Výjimku z Wunschwitzova autorství představuje několik znaků zastoupených zejména ve skupině náčrtů s písmeny. Jde o jedenáct kusů kreslených Michaellem Adamem Franckem z Franckensteinu a darovaných jejich autorem do sbírky.³³⁵ Franckovi šlo spíše o předání informace než o estetické hledisko, takže jeho náčrty nelze charakterizovat jinak než jako velmi zběžné, navíc se jedná pouze o obrysy znaků, neboť Franck neužíval šrafury. Na druhou stranu ovšem občas naznačil příslušné tinktury jejich začátečními písmeny. Nejen že se nám takto znovu potvrzuje spolupráce mezi Michaellem Adamem a svobodným pánem Wunschwitzem, ale zároveň nám materiál ukazuje i to, že posledně jmenovaný nebyl zdaleka jen trpným příjemcem informací ze svého okolí, ale že ke sděleným informacím přistupoval kriticky. Svědčí o tom jeho suchá poznámka na jednom z darovaných náčrtů: „*Hoc insigne erroneum est.*“³³⁶

Méně časté bývá vyobrazení znaku v barvách. Barevné erby jsou buď provedeny velmi zběžně, nebo naopak nápadně pečlivě. Na rozdíl od předcházejících (i následujících) mohou být tyto znaky namalované na pergamenu. V celém souboru jich není mnoho, pouze 145 kusů (9 %). Zběžné erby této skupiny jsou vlastně náčrty tužkou,

³³³ Záměrně zde užívám spojení „slovní popis“ a nikoli blason, neboť se nejedná o kompletní popis znaku (tedy co se nachází ve kterém poli), nýbrž skutečně pouze o přiřazení tinktur k jednotlivým částem znaku.

³³⁴ I.č. 666.

³³⁵ I.č. 257, 349, 444, 460, 463, 490, 510, 514, 759, 852, 957, 977, 1108, 1419.

³³⁶ I.č. 1108. Ve složce se pak nacházejí ještě dvě další, tentokrát správná a Wunschwitzem vyhotovená vyobrazení znaku rodu Sohýrů z Windmühlu.

u nichž chybí obtažení obrysů černou barvou a vybarvení jednotlivých polí. Barevný obsah je zastoupen pouze barevnými skvrnami přesahujícími načrtnuté obrysy, jako by autor měl v úmyslu pouze naznačit, jaká barva kam náleží. Pečlivá zobrazení potom většinou nabývají podoby památníkového zápisu: nad erbem i pod ním jsou naznačeny pásky, v nichž bývaly v památnících vepsány sentence a věnování. Zde zůstávají tyto pásky prázdné, přesto se však nabízí možnost, že malíř tato vyobrazení obkresloval přímo podle originálů památníků a zachoval grafickou podobu celé stránky předlohy. O svých konkrétních vzorech však i zde bohužel Wunschwitz mlčí.

V případě barevných vyobrazení znaků přichází ke slovu otázka jejich autorství. Pečlivé erbovní miniatury zřejmě nemaloval sběratel sám. Měl totiž za tímto účelem k dispozici služby malíře Johanna Andrease Leberla. Jednalo se podle všeho o vlastního poddaného svobodného pána Wunschwitze, i když přesné místo, odkud pocházel, není známo.³³⁷ Konkrétně za malíře znaků (*Pinterur des Arms*) jej označuje v dopisech jemu adresovaných Wunschwitzův častý spolupracovník a informátor Josef z Klebelsberku. Z adres těchto dopisů též víme, že Leberl bydlel přímo ve Wunschwitzově pražském domě.³³⁸

Dalším typem materiálu, který zobrazuje znak rodu či jeho konkrétního představitele, jsou drobné nekolorované tisky. S 238 kusy zaujímají přibližně 14 procent zkoumaného souboru. Kvalita zpracování těchto tištěných znaků (nejčastěji zhotovených technologií dřevorytu či mědirytu) je vesměs velmi vysoká. Na překážku estetickému dojmu z kvalitních drobných rytin by mohla být snad jen kvalita dochování, ale ani v tomto směru není skupině shromážděných tištěných znaků co vytknout.

Tištěné znaky sice věrně zpodobňují vzhled znaku co do tvaru, jako jejich zřejmý nedostatek však můžeme pocítovat absenci barev. Gottfried Daniel Wunschwitz smýšlel pravděpodobně obdobně. Nasnadě nabízející se řešení – totiž nebarevná vyobrazení kolorovat, se ale v souboru neuplatnilo ani jednou. Tištěné nebarvené znaky se ale takřka nikdy neobjevují jako jediné vyobrazení znaku v rodové složce, bývá totiž doprovázeno nejčastěji šrafovaným náčrtem perem vytvořeným rukou sběratelovou.

Na rozdíl od malovaných znaků ve sbírce jsou ty tištěné o něco sdílnější v otázce svého původu. Sběratel k nim sice nic nepoznamenával, ale informace o provenienci tisku může být přímo jeho součástí. Jedenadvacet kusů můžeme rozpoznat jako jednotlivé znaky či aršíky s více znaky vystřižené se Siebmacherova *Wappenbuchu*. Určit původ

³³⁷ Takto jej označuje sám Wunschwitz na jednom z náčrtů náhrobků z roku 1717 (i.č. 1212).

³³⁸ Korespondence ve složkách i.č. 532 („*do domu Barona Wunschwitze gest toto k dodáníj*“) a 913.

těchto znaků není složité ani přes to, že zdroj není citován – mají charakteristické drobné rozměry, způsob tvarového uchopení jednotlivých částí znaku a konečně též jméno rodu je vytištěno nezaměnitelným typem písma s typickou zkratkou v pro von. U jedné samostatně stojící rytiny znaků je jmenován rytec (sculpsit).³³⁹ Další dva znaky jsou zřejmě ex libris.³⁴⁰

Do malé skupiny tištěných barevných erbů (17 kusů, 1 %) spadají mimo jiné také dřevoryty většího formátu tištěné vždy pouze jedinou barvou (červenou, okrovou, zelenou, černou či hnědou).³⁴¹ Vedle jemných mědirytů působí tato vyobrazení poněkud neohrabaně, jejich cena však nespočívá v grafickém zobrazení. Jedná se totiž o papírenské obchodní značky, kterými se označovaly obaly balíků papíru před distribucí.³⁴² Tato označení mohla nabývat různých velikostí (až celého archu), tiskla se dřevorytovými štočky jednobarevně a velmi často se na nich objevovaly znaky vrchnosti, na jejímž statku se papírna nacházela.³⁴³ Doklady těchto papírenských značek jsou v dnešní době velmi vzácné, neboť byly většinou zničeny při rozbalování balíků.³⁴⁴ O to cennějším nálezem je 18 kusů (včetně jednoho fragmentu) kusů rozptýlených do složek Wunschwitzovy sbírky, kam je zřejmě sběratel zařadil pro jejich heraldický obsah.³⁴⁵

U posledních dvou typů heraldické prezentace rodu nenalezneme přímo vyobrazení znaku, ale pouze jeho slovní popis (27 kusů, necelá 2 %), případně odkaz na obrázek v tištěné literární produkci (123, cca 7 %).

Popisy erbů bez vyobrazení zařazoval Wunschwitz do své sbírky takřka po celou dobu jejího utváření, první z jedenácti časově zařazených záznamů je z roku 1708, poslední je datován do května roku 1732. U jedenadvaceti kusů odkázal sběratel na svůj zdroj: Siebmacherův Wappenbuch (bez uvedení vydání) (citován 3x), listiny a desky zemské (8x), popis podle in situ zkoumané hmotné památky (2x), materiály získané od

³³⁹ I.č. 212.

³⁴⁰ I.č. 802, 1009.

³⁴¹ I.č. 1066.

³⁴² Soudím tak na základě srovnání s vyobrazeními in Zuman, František, Obchodní značky papírenské, ČSPSČ 36, 1928, s. 73 a Palát, Jan, Filigrány, obchodní značky papírenské a osobní pečeteř mistrů papírníků. Příspěvek k občanské heraldice, Zpravodaj Klubu genealogů a heraldiků Ostrava při Domu kultury pracujících VŽSKG, ročník V, č. 1, s. 5. Příklad srv. na obrázku 8 Obrazové přílohy.

³⁴³ Zuman, František, Knížka o papíru, Praha 1947, s. 48–49 a týž, Filigrány, jejich vývoj a význam, Praha 1939, s. 116–117.

³⁴⁴ Doposud známé kusy evidoval v několika časopiseckých studiích F. Zuman: Obchodní značky papírenské, ČSPSČ 36, s. 73–82; Nově objevené obchodní značky papírenské, ČNM CXI, 1937, s. 105–111; Nové české a moravské papírnické obchodní značky, ČNM CXIV, 1940, s. 58–66. Naproti tomu Flodr, Miroslav, Filigranologie. Úvod do studia filigránů, Brno 1974 tuto problematiku blíže nekomentuje, ačkoli s filigrány úzce souvisí.

³⁴⁵ I.č. 528 (2 kusy), 550 (3 kusy), 579, 707, 771, 948, 1054, 1066 (2 kusy), 1235 (3 kusy) a 1258 (3 kusy).

informátorů z řad šlechticů (2x), z rukopisných heraldických a genealogických děl (3x), z tištěné produkce (2x) a z korespondence (1x).

Odkazy na znak bez vyobrazení i popisu patří mezi definovanými typy heraldické prezentace k těm častějším. Několik kusů (11) je opět časově určeno, tentokrát v rozmezí let 1708–1726. Všechny záznamy spadající do této kategorie bez vyobrazení znaku ovšem nesou informaci o zdroji, který sběratel použil. Nejčastějším zdrojem, na nějž je odkazováno, je již vícekrát jmenovaný Siebmacherův Wappenbuch. Ze 123 položek z něj bylo citováno 94 krát. Dále Wunschwitz zaznamenal odkazy na znaky z děl Bartoloměje Paprockého z Hlohol Diadochus Království českého a Zrcadla slavného Markrabství moravského (9x), ostatní tištěná díla (10x), hmotné památky (6x), zbytek odkazů připadá na diplomatický materiál a rukopisy (4x).

Na závěr pojednání o znacích a jejich uplatnění ve Wunschwitzově sbírce bych ráda upozornila na jednu specifickou složku. V současné době nese název Odřifous a inventární číslo 819. Obsahuje pouze jeden kus, a to vyobrazení znaku zavínuté střely, pod níž jsou vypsány rody, jimž tento znak náležel: ze Strakonic, z Benešova, z Bechyně, z Dubé, z Doubravice, z Choltic. Již podle názvu na první pohled vybočuje z řady ostatních, abecedně podle predikátů uspořádaných rodových jednotek. Jak přítomnost této složky ve sbírce interpretovat? Nad touto otázkou se zřejmě pozastavovali v minulosti i autoři soupisů obsahu sbírky. Ve starším z obou soupisů z úřadu desek zemských není Odřifous jmenován vůbec a o důvodech jeho vynechání se můžeme jen dohadovat – byla-li tato složka vytvořena až později či jednalo-li se skutečně o záměrné či náhodné opomenutí.³⁴⁶ Novější soupis již tuto složku reflektuje, ovšem pod jménem Odrovans von Konskie.³⁴⁷ Spojuje tedy jednoznačně její obsah, soudím však, že poněkud svévolně a v rozporu s původním Wunschwitzovým záměrem, s drobným polským rodem, který nesl ve znaku právě zavínutou střelu, které se v Čechách zejména pod vlivem Paprockého říkalo odřifous.³⁴⁸ Daša Šmerdová složku uvádí pod ne zcela jednoznačným označením Odřifous (Oderwaz) a ani v samotném soupisu, ani v úvodu k inventáři se k její existenci či obsahu nijak blíže nevyjadřuje.³⁴⁹

Domnívám se, že zařazení této složky jako samostatné, ačkoli se vztahuje k rodu, který v Čechách nežil a z Moravy se velmi záhy (údajně v družině kněžny Doubravky) přesunul do Polska, je důsledkem Wunschwitzovy práce se Zrcadlem markrabství

³⁴⁶ NA, ÚDZ, kniha č. 399.

³⁴⁷ NA, ÚDZ, kniha č. 402.

³⁴⁸ Buben, Milan, Encyklopedie, s. 284.

³⁴⁹ Šmerdová, Daša, Wunschwitz, s. 162.

moravského Bartoloměje Paprockého z Hlohol a též I. svazkem druhé řady Balbínových Miscellaneí, kam byl Paprockého výklad o Odřivousech převzat.³⁵⁰ Zcela totiž odpovídá Paprockého snaze hledat příbuznost mezi rody na základě jednoho znaku a aplikaci polských pravidel heraldiky i na české a moravské prostředí.

Interpretovat tento zajímavý kus jen na základě sbírky samotné je tedy problematické. Poznat jak jej vnímal svobodný pán Wunschwitz pomůže objasnit až rukopis nalezený v rukopisné sbírce Knihovny Národního muzea, který nese název *Nobilissimae et antiquissimae Odrovansko-Sednitzkianae prosapiae Origo* a jeho autorem není nikdo jiný než Gottfried Daniel.³⁵¹ Tento spis vznikl dle Wunschwitzovy vlastnické poznámky v březnu roku 1727 a v souladu s dobovými zvyklostmi jsou na počátku vypsána díla, jichž autor při psaní používal: Paprockého Zrcadlo, Pešinův *Mars Moravicus* a práce Bucelinovy, Balbínovy a Kromerovy. Po úvodu pojednávajícím o odchodu předků Odřivousů z Moravy do Polska a výčtu významných osob tohoto erbu působících tam ve světských i církevních úřadech, je autorova pozornost upřena takřka výhradně na Sedlnické z Choltic, jejichž rod je zde na základě stejného erbovního znamení interpretován jako jedna z rodových odřivouských větví.

Co z toho tedy o složce s inventárním číslem 819 vyplývá? Svobodný pán Wunschwitz měl při jejím vytváření na mysli původní moravský „prarod“ Odřivousů i s Paprockého interpretací z něj se vydělivších dalších rodů a rodin, z nichž některé zůstaly v Polsku a jiné sídlily v Čechách a na Moravě. Nejvýznamnější ze jmenovaných – Sedlničtí z Choltic a také Mračtí z Dubé ale mají ve sbírce samostatná inventární čísla. Je ovšem zajímavé, že v těchto dílčích složkách není případný společný původ nijak reflektován.³⁵²

Heraldika zastávala mezi Wunschwitzovými zájmy velmi významné místo, jak naznačuje vysoký počet vyobrazení znaků ve sbírce. Velká část je pořízena sběratelovou vlastní rukou a provedena vesměs pečlivě a v jednotném stylu za využití různorodé palety pramenů. Bohužel, právě u tohoto materiálu převážně scházejí provenienční údaje, které by umožnily detailněji nahlédnout do mechanismu vzniku celé sbírky nebo alespoň její heraldické části.

³⁵⁰ Balbín, Bohuslav, *Miscellaneorum historicorum regni Bohemiae decas II., Liber I, Vetero-Pragae 1687*, p. 29–30. Piekosiński, Franciszek, *Heraldyka polska wieków średnich*, Krakow 1899, s. 106–109.

³⁵¹ KNM, sig. VII C 17, *Nobilissimae et antiquissimae Odrovansko-Sednitzkianae prosapiae Origo, Processus, Splendor et Merita juxta Historicam Relationem exhibita. Ex variis variorum Authorum, Testimoniis, aliisque Documentis, brevibus congesta*, 50 folií, v původní kartonové vazbě se zlaceným supralibros G. D. Wunschwitze.

³⁵² I.č. 51, 775 a 1027.

II.2.4. Sfragistický materiál

Pečeti mají své místo v kultuře již od starověku. Na tuto nejstarší vrstvu navazuje další používání pečeti v evropském středověku. Do kruhů světských feudálů se pečeti rozšířily na konci 12. století. I v našem prostředí se s nimi ve větší míře můžeme setkat již od století následujícího. Pečeti měly v zásadě trojí úlohu: uzavírací, pověřovací a ověřovací.³⁵³

Sfragistický materiál se v genealogické a heraldické sbírce svobodného pána Wunschwitze vyskytuje v zásadě ve dvojí podobě. První z nich jsou pečeti na shromážděných písemnostech v úloze ověřovacího prostředku. Jedná se především o korespondenci a ověřené kopie úředních písemností, zejména panovnických listin a výpisů z desek zemských. Ty jsou ponechány v tomto pojednání stranou, neboť v drtivé většině nevznikly za účelem uložení do sbírky a jsou pouze „vedlejším produktem“ úředního jednání či osobního styku sběratele. Totéž platí i o pečetech s funkcí uzavírací, které se ve sbírce objevují také, ovšem jsou většinou poškozené.

Druhá skupina pečeti, velmi početná a uložená zcela odděleně, je tvořena samostatnými otisky. Je důležité poznamenat, že specifické uložení pečeti v samostatných obalech není až důsledkem moderních zásahů do sbírky, ale že se jedná o způsob zavedený již samotným sběratelem. Zmiňovaným obalovým materiálem jsou totiž stránky novin z Wunschwitzovy doby či originální písemnosti, které již patrně nebyly pro sběratele aktuální. Tyto úhledné balíčky byly teprve v 70. letech 20. století vloženy ještě do moderních obálek a nadepsány inventárním číslem a počtem obsažených kusů.³⁵⁴

S počtem 1024 kusů patří tyto samostatné pečeti k nejčetnějším materiálům ve Wunschwitzově sbírce, jsou však rozptýleny pouze v necelé čtvrtině složek, celkem 369 inventárních číslech. Počet exemplářů se pohybuje mezi jedním a devětadvaceti kusy,³⁵⁵ ovšem více než deset pečeti je přiloženo pouze k 17 inventárním číslům.³⁵⁶

Na první pohled působí soubor pečeti dosti homogenně. Jedná se v drtivé většině o pečeti šlechtické, výjimkou je několik jednotlivých otisků pečetidel městských, jimž bude věnována pozornost samostatně. Převažujícím materiálem je červený vosk. Výjimečně se

³⁵³ Přehled základních příruček přináší ve svých pracích Tomáš Krejčík (poslední dvě s Jarmilou Krejčíkovou) (Pečeť v kultuře středověku, Šenov u Ostravy 1998, Úvod do české sfragistiky, Ostrava 1989, Základy, s. 231 nn). Nejnovějším souhrnným dílem (zaměřeným na německý prostor) věnovaným pečetím je Stieldorf, Andrea, Siegelkunde, Hannover 2004. Velmi zevrubné pojednání o středověkých šlechtických pečetích srv. již v úvodu citovaný Sedláčkův Atlas erbů a pečeti české a moravské středověké šlechty.

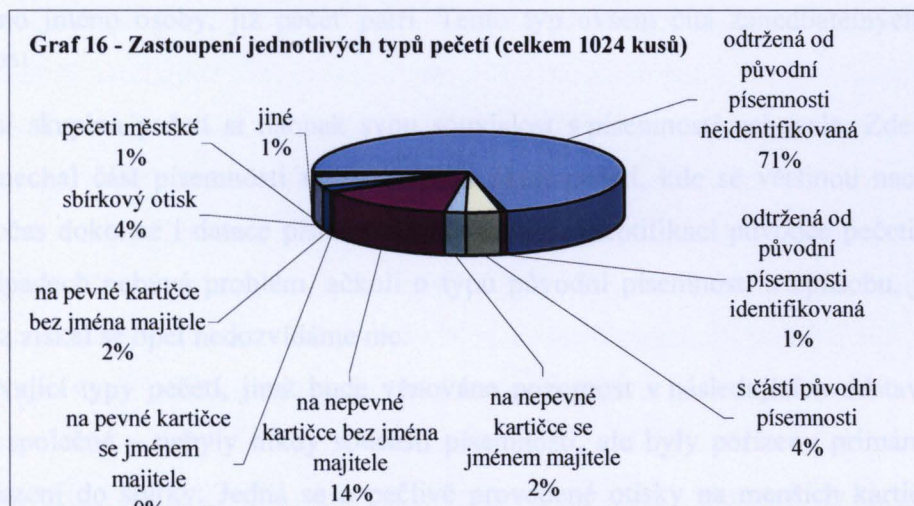
³⁵⁴ Jak již bylo řečeno v obecném pojednání o dějinách sbírky, v posledních letech byly pečeti od svých původních složek zcela odděleny, jsou uloženy zvlášť a badatelům se předkládají pouze na vyžádání.

³⁵⁵ I.č. 550.

³⁵⁶ Po deseti kusech i.č. 587, 441, 1124 a 1271, po jedenácti i.č. 524, 1002, 1212, 1411, dvanáct kusů i.č. 771, patnáct i.č. 812, 1317, osmnáct kusů v i.č. 548, devatenáct v i.č. 1324 a jedenadvacet kusů v i.č. 371.

setkáme i s těstovými plátky pod krytkou. Ve dvou případech byla pečeť otištěna do stříbrného plátku.³⁵⁷ Z hlediska typového převažují prstenové pečeti, méně časté jsou otisky pečetidel větších rozměrů.

Celý soubor pečetí je možno vnitřně rozčlenit na několik skupin podle toho, jakých podob nabývá. Možností je několik a jejich zastoupení ukazuje následující graf:³⁵⁸

První skupinu pečetí můžeme nejlépe popsat jako neidentifikovatelné otisky odtržené od původních písemností. Jejich charakteristika je velmi obtížná, protože samy o sobě mnoho nevyprávějí. Jak se ve sbírce octly? Některé z nich patrně s korespondencí či jako součást starších a již nepotřebných písemností, které se dostaly Gottfriedu Danielovi do rukou z nejrůznějších zdrojů, jež ovšem dnes není možno nijak identifikovat. Můžeme se pouze dohadovat, že vítaným zdrojem mohli být četní doložení informátoři z řad sběratelových současníků. Jako jeden ze zdrojů pro sbírku uvádí autorka inventáře i registry krajských hejtmanů, jichž bylo mezi Wunschwitzovými blízkými i vzdálenějšími příbuznými několik.³⁵⁹ Toto její tvrzení se ovšem týká ve sbírce uložených originálních písemností a je otázkou, zda by sběratel šel až tak daleko, že by si vybral v registratuře obsahově irelevantní písemnost již se záměrem ji později zlikvidovat a ponechat si jen pečeť.³⁶⁰

³⁵⁷ I.č. 1072, 1174.

³⁵⁸ Ukázky některých možností dochování pečetí ve Wunschwitzově sbírce ukazuje obrázek 9 Obrazové přílohy.

³⁵⁹ Až do tereziánských reforem krajských úřadů existovaly krajské registry, můžeme-li vůbec mluvit o registraturách, ve velmi těsném sepětí se soukromými archivy jednotlivých hejtmanů, proto je možné předpokládat Wunschwitzův snadný přístup k těmto písemnostem.

³⁶⁰ Šmerdová, Daša, Wunschwitz, s. 2.

K tomuto typu pečetí náleží v celém souboru více než dvě třetiny exemplářů (728 kusů), ale vzhledem k porušení vazby s jejich původní písemností je takřka nemožné vyslovit o nich jakékoli další soudy.

S touto početnou skupinou úzce souvisejí pečeti rovněž odtržené od písemnosti, jejíž byly původně součástí, ovšem od předcházejících se liší tím, že na jejich versu je poznamenáno jméno osoby, jíž pečeť patří. Tento typ ovšem čítá zanedbatelných šest jednotlivin.³⁶¹

Další skupina pečetí si naopak svou souvislost s písemností uchovala. Zde totiž sběratel ponechal část písemnosti v nejtěsnějším okolí pečeti, kde se většinou nacházel podpis a občas dokonce i datace písemnosti. S přesnější identifikací původce pečeti tedy v těchto případech nebývá problém, ačkoli o typu původní písemnosti a způsobu, jak ji Wunschwitz získal se opět nedozvídáme nic.

Zbývající typy pečetí, jimž bude věnována pozornost v následujících odstavcích, mají jedno společné – nebyly nikdy součástí písemnosti, ale byly pořízeny primárně za účelem zařazení do sbírky. Jedná se o pečlivě provedené otisky na menších kartičkách obyčejného či kvalitnějšího papíru, z nichž ovšem větší část nemůžeme nijak blíže identifikovat (pokud se jméno nebo alespoň monogram nositele nedozvíme z opisu), neboť ani tyto záměrně pořízené pečeti si sběratel bohužel důsledně nepopisoval.

Největší podíl mezi nimi mají neidentifikované otisky na nepřilíh kvalitním (ale takřka zásadně z obou stran nepopsaném) papíru. Důvod této převahy je zřejmý, menší kousek běžného papíru byl vždy po ruce, i při příležitosti, kdy Wunschwitz třeba neočekával možnost pořízení nového otisku.

Zcela specifickou skupinu představují otisky označené v grafu jako sbírkové otisky. Jejich charakter je od ostatních otisků na první pohled odlišný. Nenajdeme u nich žádný podklad (nejsou otiskovány na papír či pergamen), jejich tvar je přesně pravidelný (ovál či vícehran podle tvaru pečetidla) a neexistuje u nich okolní vrstva přebytečného vosku. Zprvu poněkud záhadný materiál byl nakonec identifikován na základě tří kusů, u nichž se zřejmě náhodně dochovala krom samotného otisku i část jeho okolí: jedná se o březovou kůru.³⁶² Základem byl tence seříznutý čtvereček kůry mladého stromu, do jehož středu byla pečeť otištěna, obarvena červeně či žlutě a později oříznuta do požadovaného tvaru.³⁶³

³⁶¹ I.č. 550, 674, 1101, 1271, 1317, 1357.

³⁶² I.č. 674, 1137 a 1376.

³⁶³ Identifikace materiálu tedy jednoznačně vyplývá z jeho vizuální podoby. Přesnou technologii vzniku otisku pečeti by však vzhledem k povaze březové kůry, do které není možno typář za normálních okolností takto zřetelně a trvale otisknout, by však bylo nutné ještě dále ověřit, nejlépe experimentálně.

Původně tvárná kůra časem ztvrdla a dnes připomíná plastickou hmotu. Na rozdíl od pečeti z běžných materiálů jsou tyto otisky značně odolné působení většího tlaku, díky čemuž se dodnes dochovaly v naprosto neporušeném stavu.

Jedná se o 43 kusů, tedy nepříliš velkou část souboru, nicméně část, která vzbuzuje různé otázky. Tou nejdůležitější je pravděpodobně to, jak se tyto otisky do sbírky vůbec dostaly, respektive zda byl iniciátorem jejich vytvoření sám Gottfried Daniel Wunschitz či jestli soubor převzal od někoho jiného a pak jej rozptýlil do své sbírky. V tomto stádiu bádání se nepodařilo potvrdit ani jednu z možností, neboť otisky samy o svém původu nic nevyprávějí a stejně tak žádné vysvětlení nepřináší ani písemnosti (zejména korespondence) uložené ve sbírce.

Zvláštní skupinou, která se poněkud vymyká z řady ostatního materiálu zaměřeného striktně na šlechtické prostředí, tvoří několik otisků či nákrasů městských pečeti, pečeti církevních institucí a několik náčrtů těchto pečeti.³⁶⁴

Z městských pečeti zde máme otisk z Boru, Dobřan, Hostouně, Chlumce nad Cidlinou a Rychnova nad Kněžnou. Jeden nákras není sice určen, ale můžeme na něm rozpoznat znak Poběžovic. Sběratelem popsané nákrasy pocházejí z České Lípy, Plané, Mutěnána a Dobřan. Materiál z městského prostředí sice působí v celé sbírce poněkud nepatřičně, nicméně ve většině případů zde má své zřetelné oprávnění. Na pečetích poddanských měst se totiž mohly objevovat i znaky vrchnosti (celé nebo jejich části). Tak tomu bylo v případě Boru (znak Švamberků), České Lípy (pánové z Lipé), Dobřan a Hostouně (obojí Gutštejnové), Plané (Šlikové), Poběžovic (Dobrohostové z Ronšperka) a Rychnova nad Kněžnou (Rychnovský z Rychnova).³⁶⁵ O něco méně jasný je opis pečeti městečka Mutěnána ve složce Vidršpergarů,³⁶⁶ neboť pečeť Mutěnána nemá se znakem rodu žádné společné rysy. Zdá se, že dostatečným důvodem pro zařazení do sbírky byla v tomto případě skutečnost, že Vidršperkové Mutěnána ve Wunschitzově době vlastnili. Obdobná situace nastává i u Chlumce nad Cidlinou a též je i argument, neboť tento nákras je uložen ve složce Kinských.³⁶⁷

Dva otisky pak náležejí církevním institucím, a sice kostelu v Poběžovicích připomínající opět Dobrohosty z Ronšperka a hlavně se vztahující k dlouholetému sídlu

³⁶⁴ Zajímavé je uložení těchto pečeti a opisů. Všechny otisky a několik náčrtů je uloženo spolu s ostatními pečetěmi výše zmíněným specifickým způsobem, tři náčrtů zůstaly v běžných složkách (i.č. 51, 1183, 1295). U těchto tří kusů jsem pro účely této práce pominula rozdílné uložení, které je jinak pro skupinu pečeti příznačné a určující a přičlenila jsem je k ostatnímu sfragistickému materiálu.

³⁶⁵ I.č. 1206, 51, 324, 1183, 214, 999.

³⁶⁶ I.č. 1209.

³⁶⁷ I.č. 529.

rodiny Wusnchwitzů a klášteru minoritů ve Slaném, který založil Bernard Ignác z Martinic.³⁶⁸

Sfragistický materiál nám skýtá pouze mizivé informace i o tom, jak a kdy jej Wunschwitz do své sbírky zařadil. Provenienční poznámky můžeme nalézt pouze ve třech případech: dva přírůstky si zaznamenal v roce 1714 (30. června v Dolejším Krušci a 9. září ve Staňkově),³⁶⁹ přičemž v prvním případě šlo o neidentifikovaný otisk na čistém papíru a ve druhém pouze o nákres pečeti, třetí datovaný záznam vznikl 18. března 1724 v Praze.³⁷⁰

Svobodnému pánu Wunschwitzovi se ve sbírce podařilo shromáždit značný počet šlechtických pečeti z doby 17.–18. století. Způsob jeho nakládání s tímto materiálem však umožňuje pouze omezené možnosti jejich využití. Nejen že za daných okolností nemůžeme sledovat žádné obecné zákonitosti, ale problematické v mnoha případech zůstává být i přiřazení jednotlivých pečeti k jejich majitelům. Stejně tak nelze říci nic konkrétního o okolnostech vzniku souboru a zdrojích, z nichž byly jednotlivé exempláře získány.

³⁶⁸ I.č. 214, 711.

³⁶⁹ I.č. 1002, 841.

³⁷⁰ I.č. 1271.

II.2.5. Výpisy z vydaných prací, novin a rukopisů

Výpisy z vydaných prací

Gottfried Daniel Wunschwitz používal při svém genealogickém a heraldickém bádání nejen prameny, ale také sekundární literaturu, tedy starší a soudobou heraldickou, genealogickou, topografickou a obecně historickou produkci.

Výpisy z literatury bývají psány na půlarchu postaveném na výšku. Mezi ostatním materiálem jsou snadno identifikovatelné díky své charakteristické podobě: v záhlaví se nachází podtržená přesná citace použitého díla (autor, název, místo a rok vydání a stránky, z nichž bylo vypisováno). Pokud se v rodové složce nacházejí výpisy z více prací, pak jsou buď každá na samostatném listu, či všechny na tomtéž. Bohužel ale u výpisů z literatury takřka úplně scházejí údaje o místě a datu pořízení, resp. provenienční informace jsou připsány pouze u šedesátky výpisů. Tyto záznamy, jakkoli jsou řídké, ukazují, že výpisky byly pořizovány téměř po celou dobu Wunschwitzovy sběratelské činnosti, počínaje rokem 1710 (dřívější doloženy sice nejsou, ale snad je můžeme předpokládat) až ke sklonku jeho života v roce 1739. Provenienční poznámky prozrazují, že knihy měl původce sbírky k dispozici nejvíce v Dolejším Krušci a v Praze (od roku 1717 výhradně v Praze), ale ojedinele pracoval i s výtisky, které se mu dostaly do rukou během jeho cest, např. v letech 1710 a 1712 v Amberku či v roce 1715 v Litni.

Celkem bylo identifikováno 675 citací z různých prací, které se nacházejí v 566 rodových složkách. Nejvíce výpisů je ve velmi početné složce Kolovratů, po nich následují Hýzrlové z Chodů a Talmberkové.³⁷¹

Jeden ze základních úkolů, které před badatelem u tohoto typu materiálu stojí, je samozřejmě jednotlivá díla identifikovat. Výsledky této snahy jsou uvedeny v následující tabulce v abecedním pořadí dle příjmení autorů, v posledním sloupci se ukazuje, kolikrát je práce ve sbírce citována. Pokud je jméno autora psáno kurzivou, znamená to, že knihu se podařilo identifikovat v některém z inventářů Wunschwitzovy knihovny.

Tabulka 3 – Přehled tištěných děl

Autor	Dílo	Počet
<i>Abelin, Jan Filip</i>	Theatrum Europaeum oder ausführliche und warhafftige Beschreibung aller und jeder denckwürdigen Geschichten, so sich hin und wieder Welt, fürnemblich aber in Europa und Teutschlanden, so wol im Religion- als Prophan-Wesen von Jahr Christi 1617 biss auff das Jahr 1718 zugetragen. Franckfurt am Main 1662–1738	1

³⁷¹ I.č. 550, 384 a 1212.

Autor	Dílo	Počet
Aicher, Otto	Hortus variarum inscriptionum, veterum et novarum videlicet urbium, templosum, sacellosum, altarium, reliquarum de in certos locos seu aureolas digestarum. Salisburgi 1676	1
<i>Balbín, Bohuslav</i>	Diva Montis sancti seu origines et miracula ... Mariae, quae in sancto monte regni Bohemiae et Argentifodinas Przibramenses colitur. Praegae 1665	7
<i>Balbín, Bohuslav</i>	Diva Vartensis, seu origines et miracula magnae Dei matris Mariae quae a tot retro saeculis Wartae in limitibus Silesiae comitatusque Glacensis colitur. Praegae 1655	1
<i>Balbín, Bohuslav</i>	Epitome historica rerum Bohemicarum. Praegae 1677	17
<i>Balbín, Bohuslav</i>	Miscellanea historica Regni Bohemiae. Praegae 1679–1687	107
<i>Balbín, Bohuslav</i>	Vita venerabilis Arnesti (vulgo Ernesti) primi archieliscopei Praegensis. Praegae 1664	3
Balbín, Bohuslav	Examen mellisaeum id est novarum apicularum colonia. Coloniae 1687	1
Balduinus, Benedictus	De calceo antiquo et Julius Nigronus de caliga veterum, accesserunt ex Q. Sept. H. Tertulliani, Salmastii et Alb. Rubenii scriptis plurima ejusdem argumenti. Amstelodami 1667	1
<i>Beckler, Petr</i>	Historia Hovorea, das ist historischer gründlicher Bericht von dem uralten und vormals in Böhmen gewesenem Hause Hovorea. Hof 1694	1
<i>Beckovský, Jan František</i>	Poselkyně starých příběhův českých aneb Kronika česká. Praha 1700	1
<i>Behrens, Konrad Berthold</i>	StammBaum und GeschlechtsHistorie ... der Herren von Grone. s.l. 1726	1
Boldoni, Ottavio	Epigraphica sive Elogia inscriptionesque quod vis genus pangendi ratio. Auguste Perusiae 1660	1
<i>Borelli, Carolus</i>	Vindex Neapolitanae nobilitatis. Neapoli 1652	1
Brandis, Franz Adam	Des tirolischen Adlers immergrünendes Ehren-Kränzl. Botzen 1678	6
Brusch, Caspar	Geschichte des Klosters Waldsassen deutsch beschreiben von ... im Jahre 1550, München 1613	2
<i>Bucelin, Gabriel</i>	Germaniae topo-chrono-stemmatographia sacra et profana. Ulmae et Augusta Vindelicorum 1665–1678	31
Bucelin, Gabriel	Nucleus universalis cum sacrae tum prophanae. Ulmae 1652	1
Buddeus, Johann Franz	Allgemeines Historisches Lexicon in welchem das Leben und die Thaten derer Patriarchen, Propheten ... Päbste, Kardinäle. Leipzig 1730–1740	1
<i>Calin de Marienberg, Dominicus Franciscus</i>	Virtus Leonina ex conspicuo et percelso vetustissimorum ac potentissimorum Russiae Ducum sanguine in nobilissimam inclytiae Zierotinae. Viennae 1683	2
<i>Campanile, Filiberto</i>	Dell'Armi overo Insegne dei Nobili scritte dal Signor ove sono i discorsi d'alcune famiglie cosi spente come vive del Regno di Napoli. Napoli 1681	1
<i>Carpzov, Johann Benedikt</i>	Analecta Fastorum Zittaviensium oder Historischer Schauplatz der wohlhällblichen Sechsstadt Zittau im Marggrafenthum Ober-Lausitz, Zittau 1716	4
<i>Carpzov, Johann Benedikt</i>	Ehrentempel merkwürdiger Antiquitäten. Bautzen 1719	2
Carve / Carew, Thomas	Lyra Seu Anacephalaeosis Hibernica, in qua de exordiom nomine, moribus, ritibusque gentis hiberniae tractatur. Viennae 1651	1
<i>Crugerius, Jiří</i>	Sacri pulveres inclyti regni Bohemiae et nobilium ejusdem pertinentiarum Moraviae et Silesiae. Litomisslii 1669	14
Červenka z Věžnova, Václav Vojtěch	Dissertatio historico-politica seu honorum gradus Joannis de Talmbek episcopis. s.l. 1667	1
Dewerdeck, M. Gottfried	Silesia numismatica, oder Einleitung zu dem Schlesischen Müntz-Cabinet. Jauer 1711	1
Dörffel, Friedrich	St. Maria Culm, das ist: Das ist: Gründliche Historia des Wunder-Bildnuß und Kirchen S. Mariae zu Culm, im Königreich Böhheimb. Jetzt zum sechstenmahl in Druck gegeben. Prag 1678	2

Autor	Dílo	Počet
<i>Dückher von Haslau zu Winckl, Franz</i>	Saltzburgische Chronica, Das ist: Beschreibung deß Lands, Stiftung vnd denckwürdiger Geschichten, auch aller Bischöff, Ertz-Bischöff vnd Abbtē zu St. Peter, deß Hoch-Löbl. Ertz-Stifts Saltzburg : Mit schönen Kupfferstücken deß Lands, dessen fürnehmsten Städt vnd Oerter, auch aller Bischöff vnd Ertz-Bischoffen Wappen / verfast durch Franciscum Dücker, von Haßlaw zu Winckl, Hoch-Fürstl. Saltzb. Hoff- vnd Cammer-Rath, auch einer Löbl. Saltzb. Landschafft deß Ritter-Stands Mit-Verordneten. Saltzburg 1666	2
Dvořák, Jan Václav	Vitae Sabbathum in morte: Mariae filii, immortalitatis seculum. Pragae 1700	1
Escalera Guevala, Pedro de la	Origen de los Moneros de Espinoza, su calidad, exercicio. Madrid 1632	1
Faber, Vitus	Alphabetum morale politicum selectissimarum sententiarum. Norimbergae 1679	1
Flämizer, Johann Nicolaus	Kriegs-Deliberation über die Fortsetzung des Türcken-Kriegs in Ungarn, Auf die Campagne dieses 1688ten Frühe Jahrs. s.l. 1688	1
Fleischmann von Puntzelwitz, Peter	Kurtze und Eigentliche Beschreibung des zu Regensburg in diesem 94. Jahr gehaltenen Reichstag. Regensburg 1594	3
<i>Franck z Franckensteinu, Michael Adam</i>	Syntagma historico-genealogicum de ... Domus ... comitum, & baronum Woraczickiorum de Pabienicz. Pragae 1702	4
Franckenberg, Friedrich Leutholf von / Zech, Bernard	Europäischer Herold oder zuverlässige Beschreibung derer Europaisch-Christlichen Kayserthums, Königreiche ... nach ihren natürlich und politischem Zustande Kriegs- und Friedens-, Religions und weltlichen Verfassungen. Leipzig 1705	1
Gamurrini, Eugenio	Istoria genealogica delle famiglie nobili Toscane et Umbre. Fiorenza 1668	1
<i>Gauhe, Johann Friedrich</i>	Historischer Helden- und Heldinnen Lexicon. Leipzig 1716	4
Gauhe, Johann Friedrich	Des Heiligen Römischen Reichs Genealogisch-Historisches Adelslexicon. Leipzig 1740	14
<i>Goldast von Heiminsfeld, Melchior</i>	Comentarii de Regni Bohemiae, incorporatarumque provinciarum Juribus ac Privilegiis, nec non de Hereditaria Successione Regiae Bohemorum Familiae. Francofurti 1719	1
<i>Gualdo Priorato, Galeazzo</i>	Vite et azzioni di personaggi militari e politici. Vienna 1674	2
Guarient, Frantz Edle von	Codex Austriacus ordine alphabetico compilatus. Viennae 1704	1
Gugel, Christoph-Friedrich	Gedaechtnis Norischer Christen Freydhöfe... das ist: Richtige Vorstellung und Verzeichniss aller Monumenten, Epitaphien und Grabschriften auf denen zu Nürnberg gehörigen dreyen Kirchhöfen. Nürnberg 1682	1
<i>Hájek z Libočan, Václav</i>	Kronyka česká, Praha 1541	18
<i>Hammerschmid, Johann Florian</i>	Gloria et majestatis ... Wissehradensis ecclesiae SS. apostolorum Petri et Pauli. Praga 1700	5
<i>Hammerschmid, Johann Florian</i>	Historie klatovská. Praha 1699	4
<i>Hammerschmid, Johann Florian</i>	Prodromus Glorae Pragenae, continens urbium Pragenarum fundationes. Pragae 1723	32
Hammerschmid, Johann Florian	Historia in qua primaeva fundatio et institut. regiorum ac antissimorum monasteriorum S. Georgii in castro Pragensi. Pragae 1715	3
Harant z Polžic, Kryštof	Der christliche Ulysses, oder weit-versuchte Cavallier, fürgestellt in der denkwürdigen Bereisung ... dess heiligen Landes. Nürnberg 1678	1
<i>Henelius (Henel von Hennenfeld), Nicolaus</i>	Silesiographia renovata. Breslau-Leipzig 1704	7
Holan, Jan Václav	Capella Regia Musicalis. Pragae 1694	1
<i>Huber, Fortunatus</i>	Ripe Pomergranate (Zeitiger Granatapfel). München 1671	3
Humbracht, Johann Maxmilian	Die höchste Zierde Teutsch-Landes und Vortrefflichkeit des Teutschen Adels. Franckfurt am Main 1707	1

Autor	Dílo	Počet
<i>Hund zu Sultzenmos, Wiguleus</i>	Bayrisch Stammenbuch. Ingolstadt 1585, 1586	2
Chanovský, Albert	Vestigium Bohemiae piae, seu res quaedam memoratu dignae, quae in Bohemia acciderunt. Pragae 1659	2
Ichtersheim, Franz Ruprecht von	Ganz neue Elsassische Topographia, das ist: der sowohl vor- als jetzmahlige Estat des gantzen Elsass. Regenspurg 1710	1
<i>Imhof, Jakob Wilhelm</i>	Notitia Sacri Romani Germani Imperii Procerum tam Ecclesiasticorum quam Seculatum historicoheraldico-genealogica. Tubingae 1732–1734	3
Jeschke, Augustin	Ilias Compendiosa seu Synopsis Originis Antiquissimae Monasterii, ac Ecclesiae S. Catharinae in Neo-Urbe Pragensi, nec non Veterrimi Cultus SS XIV Auxiliatorum in eadem Ecclesia a PP Augustinianis introducti, Pragae 1710	4
<i>Kapihorský, Simeon Eustach</i>	Historia kláštera sedleckého řádu svatého cistercienského. Praha 1630	4
König, Valentin	Genealogische Adels-Historie oder Geschlechts-Beschreibung derer im Chur-Sächsischen und angränzenden Landen adelichen Geschlechter. Leipzig 1727–1736	1
Labe, Henricus	Trias Sacra seu historica narratio de tribus imaginibus. Pragae 1685	1
Labé, Sebastian, SJ	Salium Millenarii Secundi, Mere Disticha complectentis, Posteriores V. Centuriae. 1701	1
Latomus, Sigismundus	Relatio historica semestralis... Jacobi Franci Historische Beschreibung aller denckwürdigen Historien. Franckfurt am Main 1620	1
<i>Lazius / Latz, Wolfgang</i>	De migratione gentium. Basel 1557	1
Leucht, Valentin	Vitae Sanctorum To gest: Ziwotowe, Skutkowe, Vtrpenj a Smrt Pána Krysta, Blahoslawené Panny Marye a neyobzwlásntěgssjch Swatých, ze wssech Pokolenj, Stawůw, Ržádůw, Zemij a časůw na wssecky dni Dwanácti Měsýcůw přes celý rok, pěkně spořádanj a rozdělenj. Praha 1625	1
Lundorp, Michael / Bellus, Nicolaus	Österreichische Lorbekrantz, oder: Kayserl. Victori, das ist: Warhafftige unnd Ausführliche Historische Beschreibung Aller gedencwürdigen Sachen und Handel. Franckfurt am Main 1626–1627	2
Lupáč z Hlavačova, Prokop	Rerum Bohemicarum Ephemeris, sive Kalendarium historicum. Pragae 1584	6
Majus, Wilhelmus	Polemographia Belgica: Das ist: Niederländische Kriegsbeschreibung Darinnen klarlich, und gleich einem Spiegel oder gemalter Taffelen warhafftig, alle geschichten. Cöllen 1594	1
Martinelli, Domenico	Il Ritratto di Venezia. Venezia 1684	1
Mathesius, Johannes	Vita Christi. Hystorie Pana a Spasytele nasseho Jesu Kryste. Praha 1595	1
<i>Mencken, Johann Burchard</i>	Compediöses Gelehrten-Lexicon. Leipzig 1715	6
Menšík z Menštejna, Jakub	O mezech, hranicích, soudu a rozepři mezní. Prag 1600	2
<i>Merian, Matthaeus</i>	Topographia Superioris Saxoniae, Thuringiae, Misniae, Lusatiae etc. Franckfurt 1650	1
Mika, Joseph	Das Ruhmwürdige Doxan. Leitmeritz 1726	4
Miller, Johannes	Historia Mariascheinensis. s.l. 1710	6
Morigia, Paolo	La Nobilita di Milano. Milano 1595	1
<i>Münster, Sebastian</i>	Cosmographia, oder Berschreibung aller Länder, Herrschaften, und fürnehmsten Städten des gantzen Erdbodens. Basel 1592	2
N	Origo Progressus et Memorabilia Ecclesiae Caesarae S.P. Augustini Viennae. Viennae 1730	1
N	Das Königliche Böhmisches Crönungs-Ceremoniel, in welchem nebst einer allgemeinen Abhandlung von dieser Crönung, alle besondere Crönungs-actus... enthalten. Franckfurt 1723	1
N	Die heutigen christlichen Souverainen von Europa. Bresslau 1698–1699	2

Autor	Dílo	Počet
N	Genealogisch Beschreibung des Heiligen Römischen Reichs jetztlebender Graffen und Herren, Sammt Deroselben Gemahlinnen, Herren, Fräulinnen auch Brüdern, Schwestern und Verwandten, dabey ihrer Geburt, Regierung, Vermählung und Residenzen angemerket werden. Regensburg 1722	1
N	Glaubwürdiges Diarium und Beschreibung dessen was Zeit während türkischen Belagerung ... der Stadt Wienn vorgangen. Regensburg 1683	2
N	Domus Pietatis et Literarum Lapide Fundamentum Ac Septem Columnis Illustris. Pragae 1680	1
N	Schlesischer Almanach oder Tage Register auf das Jahr MDCCXXV, Breslau 1735	1
N	Status particularis Regiminis S. C. Ferdinandi II. Leiden 1637	4
N	Der genealogische Archivarius. Leipzig s.d.	1
<i>Naso, Ephraim Ignatius</i>	Phoenix Redivivus Ducatum Svidnicensis et Jauroviensis. Der wieder lebendige Phönix der beyden Fürstenthümer, Scheidnitz und Jauer. Bresslau 1667	1
Naso, Ephraim Ignatius	Monimentum historico-panegyricum tam antiqui quam gloriosi stemmatis equitum, baronum, comitum et sacri romani imperii principis ab Herberstein. Wratislaviae 1680	1
Nigrinus, Franciscus	Die von Natur wolverschantzte und fast unüberwindliche, gefürstete Grafschafft Tirol. Oder: Umständliche Beschreibung dises anitzto mit Krieg angefochteten herrlichen Landes. Leipzig 1703	3
Paprocký z Hlohol, Bartoloměj	Diadochus Království českého. Praha 1602	119
<i>Paprocký z Hlohol, Bartoloměj</i>	Ogrod krolewsky. Praha 1599	1
<i>Paprocký z Hlohol, Bartoloměj</i>	Zrcadlo slavného Markrabství moravského. Olomutii 1593	37
Pelikán, Václav	Arithmeticus perfectus, qui tria numerare nescit, seu arithmetica dualis. Pragae 1712	1
<i>Pešina z Čechorodu, Tomáš</i>	Mars Moravicus, sive bella horrida et cruenta, seditiones... Pragae 1677	3
<i>Pešina z Čechorodu, Tomáš</i>	Phosporus septicornis, stella alias matutina. Prag 1673	4
Putz von Adlerthurn, Johann	Veritas temporis filia... Apologia... Wider die von ... Wentzel Michna Graffen von Waitzhofen angethane Diffamation. Ratisbonae 1653	1
Redel, Carl Adolph	Das Sehens-würdige Prag. Nürnberg 1710	2
<i>Reusner, Elias</i>	Operis Genealogici Catholici Actuarium. Francfort 1592	2
<i>Rittershausen, Nicolas</i>	Genealogia Imperatorum, Regum, Ducum praecipuorumque aliorum procerum orbis Christiani, deductae ab anno MCCCC, continuatae ad annum MDCLVIII. s.l. 1658	1
Romanus, Jacobus	Virtus Coronata in antiquissima et illustrissima Barbonum familia. Graecii 1683	1
<i>Rudolphi, Johann Anton</i>	Heraldica curiosa. Nürnberg 1698	2
<i>Ruxner, Georg</i>	Thurnier Buch. Franckfurt am Main 1566	2
<i>Sartorius, Augustinus</i>	Cistercium bis-tertium seu historia elogialis in qua sacerrimi ordinis Cisterciensis anno domini 1698 a sui origine sexies seu bis ter saecularis, promordia incrementa recensentur. Pragae 1700	1
Schertz, Carl Ferdinand von	Mährisches Landes Wappen aus der Histori und Herolds-Kunst illuminiert. Nürnberg 1699	1
Sinapius, Jakub	Konfessi katolická. s.l. 1609	1
<i>Sinapius, Johann</i>	Schlesische Curiositäten. Leipzig 1720–1728	18
Sommer, Friedrich Wilhelm	Tabulae genealogicae Ducum Superioris et Inferioris Silesiae ab Initio Saeculi XII. ad praesens usque XVIII. Wratislaviae 1724	1
<i>Spener, Philipp Jakob</i>	Historia Insignium. Francofurti 1680	2
Spener, Philipp Jakob	Insignium theoria, seu operis heraldici pars generalis. Francofurti 1690	1

Autor	Dílo	Počet
<i>Spener, Philipp Jakob</i>	Operis heraldici pars generalis & specialis. Francofurti 1717	1
Strada, Famianus	De Bello Belgico decades duae. Antverpiae 1640–1648	1
Stránský, Pavel	Respublica Bojema. Leiden 1634	2
Středovský, Jan Jiří	Pawlovicii Mora fluvium Beczvam Parochi, Sacra Moraviae Historia. s.l. 1710	2
Tanner, Jan	Heiliger Weeg von Prag nacher Alt-Bunzlau zu der Jungfrawen Maria führend ... mit Bildnussen gezieret. Prag 1680	1
Tanner, Jan	Vir apostolicus seu Vita et virtutes R. P. Alberti Chanowsky e Societate Jesu in provinciae Boemiae. Coloniae Agrippianae 1658	4
<i>Valvasor, Johann Weichard</i>	Die Ehre deß Hertzogthums Crain. Laybach 1689	5
<i>Valvasor, Johann Weichard</i>	Topographia Archiducatus Carinthiae antiquae et modernae completa. Nürnberg 1688	2
<i>z Veleslavína, Daniel Adam</i>	Kalendář historický. Praha 1578	5
Vogl, Coelestinus	Mausoleum oder herrlichches Grab des Bayrischer Apostels S. Emmerami geziert mit viler anderer Bischoffen. Regensburg 1680	1
Vogt, Mořic	Das jetzt-lebende Königreich Böhmen ... nebst einer kurtzen Lebens-Beschreibung Aller Böhmischen Hertzoge und Könige. Frankfurt 1712	1
Volck von Wertheim, Heinrich	Vollkommenes Genealogisches Titular-Buch, in Frantzösischer und Teutscher Sprache Verfasst ... nebenst dem Königl. Pohlnischen und Churfürstl. Sächsischen Staat. Chemnitz 1725	1
<i>Weingarten, Johann Jakob</i>	Fasciculi diversorum iurium. Nürnberg 1690	2
<i>Weingarten, Johann Jakob</i>	Fürstenspiegel oder Monarchia des Hochlöblichen Ertzahuses Oesterreich. Prag 1673	35
<i>Weingarten, Johann Jakob</i>	Vindemia Judicialis, das ist: aus des Königreich Böheimb Rechten, Ordnung und Instructionen. Prag 1669	6
<i>Wurfbain, Leonhart</i>	Vier unterschiedliche Relationes historicae. Nürnberg 1636	1
Wurmbrand-Stuppach, Johann Wilhelm	Collectanea genealogico historica, ex archivo inclytorum Austriae Inferioris statuum, ut et aliis privatis documentisque originalibus excerpta, Viennae 1705	3
Zeiler, Martin	Topographia Bohemiae, Moraviae et Silesiae. Frankfurt 1650	1

Gottfried Daniel, svobodný pán Wunschwitz tedy vypisoval ze 126 z prací. Devět z nich je anonymních, jménem se podařilo identifikovat 92 autorů. Jména spisovatelů, z jejichž prací bylo čerpáno nejvíce, nejsou zajisté žádným překvapením. Nejčastěji sběratel vypisoval z prací Bartoloměje Paprockého z Hlohol (157 výpisů ze 3 děl) a Bohuslava Balbína (136 výpisů ze 6 děl). Oba autoři se zabývali stejným geografickým prostorem jako Wunschwitz sám a oba nazírali šlechtickou problematiku do jisté míry obdobným způsobem. To platí zejména o druhém jmenovaném, jak na to bylo upozorněno již v úvodní metodické poznámce k této práci. Více než deset citací pochází již jen z několika prací týkajících se také českého prostředí – Hájkovy České kroniky, Sacri pulveres Jiřího Crugeria či Prodromu gloriae Pragenae Johanna Floriana Hammerschmida, dále z Weingartenova Fürstespiegeln či Schlesische Curiositäten Johanna Sinapia.

Srovnání inventářů Wunschwitzovy knihovny se soupisem prací, z nichž čerpal pro svou sbírku, ukazuje, že zdaleka ne všechny excerpované práce skutečně pocházely z jeho knihovny. Asi nejpodivuhodnější okolností je „kauza“ v knihovně chybějícího Paprockého

Autor	Dílo	Počet
<i>Spener, Philipp Jakob</i>	Operis heraldici pars generalis & specialis. Francofurti 1717	1
Strada, Famianus	De Bello Belgico decades duae. Antverpiae 1640–1648	1
Stránský, Pavel	Respublica Bojema. Leiden 1634	2
Středovský, Jan Jiří	Pawlovicii Mora fluvium Beczvam Parochi, Sacra Moraviae Historia. s.l. 1710	2
Tanner, Jan	Heiliger Weeg von Prag nacher Alt-Bunzlau zu der Jungfrawen Maria führend ... mit Bildnussen gezieret. Prag 1680	1
Tanner, Jan	Vir apostolicus seu Vita et virtutes R. P. Alberti Chanowsky e Societate Jesu in provinciae Boemiae. Coloniae Agrippianae 1658	4
<i>Valvasor, Johann Weichard</i>	Die Ehre deß Hertzogthums Crain. Laybach 1689	5
<i>Valvasor, Johann Weichard</i>	Topographia Archiducatus Carinthiae antiquae et modernae completa. Nürnberg 1688	2
<i>z Veleslavína, Daniel Adam</i>	Kalendář historický. Praha 1578	5
Vogl, Coelestinus	Mausoleum oder herrlichches Grab des Bayrischer Apostels S. Emmerami geziert mit viler anderer Bischoffen. Regensburg 1680	1
Vogt, Mořic	Das jetzt-lebende Königreich Böhmen ... nebst einer kurtzen Lebens-Beschreibung Aller Böhmischen Hertzoge und Könige. Frankfurt 1712	1
Volck von Wertheim, Heinrich	Vollkommenes Genealogisches Titular-Buch, in Frantzösischer und Teutscher Sprache Verfasst ... nebenst dem Königl. Pohlnischen und Churfürstl. Sächsischen Staat. Chemnitz 1725	1
<i>Weingarten, Johann Jakob</i>	Fasciculi diversorum iurium. Nürnberg 1690	2
<i>Weingarten, Johann Jakob</i>	Fürstenspiegel oder Monarchia des Hochlöblichen Ertzahuses Oesterreich. Prag 1673	35
<i>Weingarten, Johann Jakob</i>	Vindemia Judicialis, das ist: aus des Königreich Böheimb Rechten, Ordnung und Instructionen. Prag 1669	6
<i>Wurfbain, Leonhart</i>	Vier unterschiedliche Relationes historicae. Nürnberg 1636	1
Wurmbrand-Stuppach, Johann Wilhelm	Collectanea genealogico historica, ex archivo inclytorum Austriae Inferioris statuum, ut et aliis privatis documentisque originalibus excerpta, Viennae 1705	3
Zeiler, Martin	Topographia Bohemiae, Moraviae et Silesiae. Frankfurt 1650	1

Gottfried Daniel, svobodný pán Wunschwitz tedy vypisoval ze 126 z prací. Devět z nich je anonymních, jménem se podařilo identifikovat 92 autorů. Jména spisovatelů, z jejichž prací bylo čerpáno nejvíce, nejsou zajisté žádným překvapením. Nejčastěji sběratel vypisoval z prací Bartoloměje Paprockého z Hlohol (157 výpisů ze 3 děl) a Bohuslava Balbína (136 výpisů ze 6 děl). Oba autoři se zabývali stejným geografickým prostorem jako Wunschwitz sám a oba nazírali šlechtickou problematiku do jisté míry obdobným způsobem. To platí zejména o druhém jmenovaném, jak na to bylo upozorněno již v úvodní metodické poznámce k této práci. Více než deset citací pochází již jen z několika prací týkajících se také českého prostředí – Hájkovy České kroniky, Sacri pulveres Jiřího Crugeria či Prodromu gloriae Pragenae Johanna Floriana Hammerschmida, dále z Weingartenova Fürstespiegeln či Schlesische Curiositäten Johanna Sinapia.

Srovnání inventářů Wunschwitzovy knihovny se soupisem prací, z nichž čerpal pro svou sbírku, ukazuje, že zdaleka ne všechny excerptované práce skutečně pocházely z jeho knihovny. Asi nejpodivuhodnější okolností je „kauza“ v knihovně chybějícího Paprockého

Diadochu, tedy nejčastěji vypisovaného díla (119 krát). Shodou okolností jsou čtyři výpisy z něj opatřeny datem (říjen 1712, květen a červen 1714 a srpen 1739) a místem (první tři v Dolejším Krušci, poslední v Praze) pořízení. Je krajně nepravděpodobné, že by si sběratel tuto knihu opakovaně od někoho půjčoval, zřejmě tedy součástí jeho knihovny byla, nejprve v Krušci a později i v Praze. Její absence v soupisech se dá vysvětlit buď tím, že ji později vrátil zpět na své venkovské sídlo (inventáře obsahují pouze v Praze uložené svazky), nebo nedokonalostí pořízených soupisů. Tato druhá možnost se zdá pravděpodobnější, vždyť i jen oba soupisy se mezi sebou v mnoha položkách liší.³⁷² Podobně je možno uvažovat i v případě ostatních v inventářích neuvedených knih, ovšem na druhou stranu se v některých případech skutečně mohlo jednat pouze o dočasné zápůjčky z cizích knihovních souborů.

Výběr autorů, jejichž díla si Gottfried Daniel vypisoval pro svou sbírku, naznačuje, že se úplně neohlížel na konfesionální profil autora, jak o tom může svědčit zejména výpisek z díla Prokopa Lupáče z Hlavačova, Daniela Adama z Veleslavína a zejména Pavla Stránského.

Ve výčtu použitých prací můžeme identifikovat několik skupin. Samozřejmě zde nalezneme obecně historicky, kalendářově či vlastivědně zaměřená díla (práce Balbínovy, Pešínovy, Hájkovy či kalendáře Lupáčovy a Veleslavínovy), ale základ tvoří práce zaměřené na heraldiku i genealogii, a to práce obecnějšího rázu (Rittershausen, Spener), tak i zacílené na konkrétní rody (Behrens, Calin de Marienberg, Franck). Pestré je také geografické zaměření těchto děl – nereflktují jen sběratelovo domácí prostředí, ale i značně vzdálené kraje (přehledy šlechty v Neapoli v díle Carola Borelliho či v Milána v práci Paola Morigii). Na epigrafiku je zaměřena práce Otto Aichera, ale i přes to, že nápisový materiál je ve sbírce zastoupen velmi hojně, je z ní citováno pouze v jediném případě, ostatně jako v případě literatury zaměřené na numismatiku (Dewerdeck).

Další skupinu využívaných knih tvoří práce zaměřené topograficky. Dílo Bohuslava Balbína se soustředilo z větší části na domácí prostředí i na konkrétní lokality, ale překvapením jistě nejsou ani přesahy za hranice našeho království v dílech Bucelinových (prostor Říše), Heneliových či Sinapiových (Slezsko), Valvasorových (Korutany a Kraňsko), Merianových (Horní Sasko, Lužice) a některých dalších. Vzdálenějších krajů se týká práce Ichtersheimova (Alsasko) či všeobjímající Kosmografie Sebastiána Münstera. Krom prací zaměřených na větší území se objevují i takové, které pojednávají o

³⁷² Jen z excerpovaných prací ve starším soupisu (SK, DK II 22) scházejí díla Borelliho, Crugeriova a jedna z prací Spenera.

konkrétních lokalitách či stavbách u nás i v zahraničí (Praha, Sedlec, Žitava, kostel Panny Marie Sněžné v Praze). Zajímavá, avšak ojedinělá citace z cestopisné literatury pochází z benátského „bedekra“ *Il Ritratto di Venezia* Domenica Martinelliho.

Spíše okrajově se objevují ve složkách výpisy z literatury právnické – *Codexu Austriacu*, dvou prací Jakoba Weingartena, díla Melchiora Goldasta a zajímavý je také výpisek z Menšíkova traktátu o mezní při.

Ostatní tisky

Většina tištěných prací, se kterými Gottfried Daniel Wunschwitz pracoval, spadá do předcházející skupiny, ale přesto můžeme nalézt i některé další tisky, které z této charakteristiky vybočují.

S 222 kusy představují výrazný typ této skupiny výpisy ze soupisů zemřelých členů a členek vydávaných různými náboženskými bratrstvy.³⁷³ Tyto výpisky jsou na první pohled upraveny obdobně jako excerpta z „velkých“ tištěných prací, mají tedy podtržené záhlaví, pod nímž následuje jméno či jména osob, které zemřely v daném období.

Ve sbírce se podařily identifikovat výpisky z těchto tisků z poměrně dlouhého období – 1607–1735, avšak bohužel není zřejmé, odkud katalogy zemřelých (zejména ty vydané v 17. století) svobodný pán Wunschwitz získával a zda s nimi pracoval průběžně či ve vlnách podle toho, jak se mu dostávaly do rukou. Co do počtu kusů jsou výpisky z katalogů hojné, počet zastoupených bratrstev je na druhou stranu nízký (pouze 8), jak ukazuje následující tabulka:

Tabulka 4 – Přehled bratrstev, s jejichž tisky Wunschwitz pracoval

Název bratrstva	Město (kostel)	Počet
Ježíš, Marie a Anna	Velké Meziříčí, kostel sv. Mikuláše	2
Ježíš, Marie a Josef	Grüssau, kostel sv. Petra	1
Ježíš Kristus na Kříži	Praha (MS), profesní dům jezuitů	1
Nanebevzetí Panny Marie	Praha (NMP), sv. Ignáce	1
Nejsvětější Tělo Páně	Praha (MS), sv. Tomáše	6
Svatá Barbora	Vídeň, Panny Marie, sv. Ignáce a sv. Františka Xaverského	4
Škapulíř	Praha (SMP), kostel sv. Havla	2
Zvěstování Panny Marie	Praha (SMP), kostel Nejsvětějšího Salvátora	205

³⁷³ Problematice náboženských bratrstev se u nás věnuje dlouhodobě Jiří Mikulec, srv. např. *Barokní náboženská bratrstva v Čechách*, Praha 2000, pro středověké a zejména pozdně středověké období se tímto tématem zabývá i Hana Pátková (např. *Bratrstva v severozápadních Čechách v pozdním středověku*, Ústecký sborník historický 2001, s. 147–155 a celá řada dalších.)

Převahu mají katalogy zemřelých z pražských bratrstev, které byly Wunschwitzovi nejspíše dostupné. Z tuzemských mimopražských lokalit je dvěma excerpty zastoupena pouze jediná (Velké Meziříčí) a dvě bratrstva sídlila mimo hranice Českého království, v Bádensku-Württembersku a ve Vídni. Zatímco písemnosti pražské provenience si patrně obstarával sám či možná od místních farářů nebo představitelů bratrstev, ostatní pravděpodobně získal od členů rodů, jichž se vypsané informace týkaly. Jednoznačnou převahu co do počtu má katalog vydávaný jezuitským mariánským bratrstvem na Starém Městě pražském. Že by však svobodný pán Wunschwitz sám byl členem tohoto (nebo jiného) bratrstva se na základě dosavadního studia nepodařilo prokázat, ačkoli je to velmi pravděpodobné.

Další ucelenou skupinu tvoří tištěná oznámení, ať již svatební nebo pohřební.³⁷⁴ Ve Wunschwitzově sbírce nalezneme i ohlas divadelních představení konaných v paláci Šporků, neboť ve složce tohoto rodu jsou uloženy programy 31 uváděných divadelních kusů z let 1713–1730, většina z nich dokonce v několika exemplářích.³⁷⁵

Zajímavým, ačkoliv bohužel velmi řídké se ve sbírce vyskytujícím typem materiálu jsou drobné tisky jako např. modlitby, z nichž se ale překvapivě pouze jediná obrací k Janovi Nepomuckému.³⁷⁶ Mezi drobnými tisky můžeme nalézt dokonce jednu kramářskou píseň.³⁷⁷ Témata kramářských písní byla Wunschwitzovu prostředí a zájmu ve většině případů značně vzdálena, avšak tento jediný exemplář je svým obsahem zaměřením sbírky velmi blízký – jedná se totiž o píseň o zavraždění jednoho z Clary-Aldringenů v roce 1720. Na tuto událost pak navazují i další drobné tisky ve složce tohoto rodu, které čtenáře zpravují o potrestání pachatelů vraždy.

Z dalších zajímavých jednotlivin je možno uvést například tištěný popis pohřebního konduktu Ludvíka Hynka Bechyně z Lažan či naopak popis svatebního obřadu Karla Albrechta Bavorského a arcivévodkyně Marie Amálie, nebo dispens pro Zikmunda Ferdinanda z Herbersteinu, aby mohl jíst maso i o postních dnech.³⁷⁸

Již v obecném výkladu o osudech Wunschwitzovských sbírek a knihovny po smrti jejich zůstavitele byla řeč o samostatném uložení větších a objemnějších tisků, resp.

³⁷⁴ I.č. 348, 529, 600, 672, 701, 736, 813 a další.

³⁷⁵ I.č. 1193.

³⁷⁶ I.č. 3, 8, 15, 166, 205, 213 (k Janovi Nepomuckému), 349, 550, 672, 701, 1193 (2 kusy) a 1198.

³⁷⁷ I.č. 159. Traurige Bericht von den jenigen Zeiten so den Graff Clary um dass Leben gebracht, hier in denen Prager Städten Peynlich von Leben zum Tod seynd hingerichtet worden. Wie solches weiter Gesangweiss zu vernehmen ist. / Mit Erlaubniss der Geistl. Obrigkeit. Gedruckt zu Prag / bey Joachim Kamenitzky, Im Thon: Der grimige Tod mit seinen Feilen etc. Trouurig fang ich zu finden an / ihr lieben Christen alle, 4 s. 15 slok.

³⁷⁸ I.č. 37, 30, 371.

zejména univerzitních tezí apod. V pojednání o dějinách sbírky v inventáři Daši Šmerdové se sice dočteme, že tyto tisky byly od sbírky odděleny až při jednom z modernějších pořádacích pokusů,³⁷⁹ ale z vlastnických poznámek a ex libris na nich je jasně patrné, že byly do sbírky přivtěleny až druhotně a že původně tvořily součást Wunschwitzovy knihovny, a proto je podrobněji neanalyzuji a na následujících řádcích uvádím pouze stručný popis tohoto souboru. Jedná se o tisky vážící se ke 199 rodům, celkem jejich počet dosahuje 545 kusů a jsou uloženy odděleně od ostatních součástí sbírky v 10 kartonech velkého formátu. Povaha těchto tisků je velmi různorodá, počínaje univerzitními tezemi a disputacemi, přes pohřební řeči, slavnostní kázání až po literární díla v próze i poezii. Mezi nejzajímavější jistě patří výtisk cestopisu Kryštofa Haranta z Polžic a Bezdruzic a další tisky spojené se šporkovským divadlem (mimořádně, fascikl těchto tisků dosahuje čtyř desítek kusů a je v této samostatné části sbírky nejpočetnější složkou).³⁸⁰

Noviny

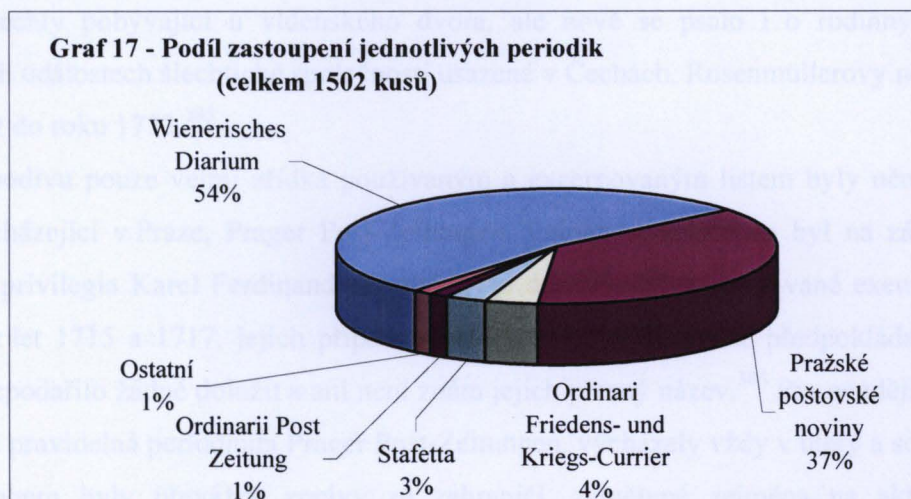
Když v roce 1991 publikoval na stránkách Českého časopisu historického Zdeněk Šimeček jednu ze svých zásadních studií k dějinám novin v Čechách, padla v ní i zmínka o Gottfriedu Danielu Wunschwitzovi, a sice v souvislosti s tím, že v jeho sbírce je možno najít tisíce výstřížků novin.³⁸¹ Autorovy smělé odhady je bohužel nutno po detailním prohlédnutí sbírky poněkud korigovat, podařilo se totiž identifikovat „pouze“ 1502 jednotlivých dokladů práce se soudobým tiskem, ale i s tímto počtem patří excerpta z novin ve sbírce k jednomu z nejhojněji zastoupených typů. Průměrně na každou složku připadá více než jeden výpisek či výstřížek, nicméně zdaleka ne ve všech inventárních složkách se opravdu vyskytuje. Ve skutečnosti si autor sbírky zařadil informace získané z tisku pouze u 357 rodů. Počet takových výpisů v jedné složce může být velmi různý, jedním počínaje a 62 výpisy v jedné složce konče.³⁸² Takto vysoké číslo je ale spíše výjimkou, nejběžněji na jeden rod připadá do deseti excerpt z novin.

³⁷⁹ Šmerdová, Daša, Wunschwitz, s. 7 a 9.

³⁸⁰ Složka 59 (k i.č. 344) a složka 165 (k i.č. 1193).

³⁸¹ Šimeček, Zdeněk, Proměny novinářství v českých zemích a Rosenmüllerovy noviny (1719–1727), ČČH 89, 1991, s. 60.

³⁸² I.č. 576. Celkový počet kusů v této složce je kolem 70, tedy novinové výstřížky tvoří většinu jejího obsahu. Obdobné poměry v obsahu složky jsou i u dalšího v pořadí co do počtu výstřížků či výpisů z novin, u i.č. 1121.

Stěžejní otázkou k tématu využívání novin ve Wunschwitzově sbírce je samozřejmě identifikace a charakteristika jednotlivých titulů, se kterými je možné se zde setkat. Jednoznačně nejčastěji se objevuje odkaz na „Diarium Viennense“, tedy Wienerisches Diarium. S počátkem vydávání v roce 1703 se řadí mezi nejstarší pravidelně a dlouhodobě (se změněným názvem prakticky dodnes) vycházející noviny v Evropě.³⁸³ Čtenářům se dostávaly do rukou o středách a sobotách. Jejich úřední část měla oficiální charakter (dikce zpráv byla závazná pro další noviny vydávané v monarchii), informovaly o dynastických a státních záležitostech a podávaly výběr zpráv ze zahraničí.³⁸⁴ Značný prostor byl věnován i událostem ve šlechtické společnosti hlavního města monarchie, ale i mimo ně. Pochopitelně právě tato poslední jmenovaná část vzbuzovala největší zájem genealoga G. D. Wunschwitze.

Sobotní a úterní pražské poštovské noviny (pod souhrnným názvem Český postilion), první dlouhodobě vycházející české noviny vydával v Praze od 4. února 1719 Karel František Rosenmüller (otec a po něm i jeho syn stejného jména), tiskař na Starém Městě, a také ony přitáhly pozornost svobodného pána Wunschwitze. Není divu, neboť hlavní skupinou, na niž Rosenmüller zacílil, byla česká šlechta. Nejen že se především na ni jmenovitě obrátil v tzv. Předchůdci Českého Postilionu aneb Předmluvě na noviny české, tedy jakémsi programovém prohlášení k připravovaným novinám vydaném 25. ledna 1719, ale vstříc vyšel šlechtě i obsahem svých novin. Krom politických zpráv z domova i zahraničí byla na stránkách Poštovských novin věnována značná pozornost

³⁸³ Lang, Helmut, *Bibliographie der österreichischen Zeitungen 1621–1945, Bd 5 – Register*, München 2004 a Voit, Petr, *Encyklopedie knihy*, Praha 2006, s. 637.

³⁸⁴ Charakteristika všech zde zmiňovaných novin byla vypracována na základě Šimeček, Zdeněk, *Rozšíření novin v českých zemích v 17. a na počátku 18. století*, *Československý časopis historický (dále ČsČH)* 27, 1979, s. 540–572.

rodinám šlechty pobývajících u vídeňského dvora, ale nově se psalo i o rodinných či slavnostních událostech šlechtické společnosti usazené v Čechách. Rosenmüllerovy noviny přetrvaly až do roku 1772.³⁸⁵

Kupodivu pouze velmi zřídka používaným a excerpovaným listem byly německé noviny vycházející v Praze, Prager Post-Zeitungen, jejichž vydavatelem byl na základě císařského privilegia Karel Ferdinand Arnolt. První dnes známé a dochované exempláře pocházejí z let 1715 a 1717, jejich případné předchůdce můžeme sice předpokládat, ale dosud se nepodařilo žádné doložit a ani není znám jejich přesný název.³⁸⁶ Pro pozdější léta je doložena pravidelná periodicita Prager Post-Zeitungen, vycházely vždy v úterý a sobotu. Jejich obsahem byly převážně zprávy ze zahraničí, zaměřené zejména na aktuálně probíhající válečné konflikty, zpožděné asi o dva týdny. Tyto pražské noviny informovaly též o událostech ve Vídni. Žádné výraznější zaměření na Prahu či události v českých zemích v nich však nenajdeme.³⁸⁷ Zdá se však, že šlechtici o tento list nejevili větší zájem a mnoho jich mezi jejich předplatiteli nenajdeme.³⁸⁸

Výpisy či výstřižky z dalších listů (vydávaných mimo Čechy) se objevují ve sbírce též spíše sporadicky. Mezi nimi nejčastěji Ordinari Friedens- und Kriegs-Currier, Staffetta (oboje vydávané v Norimberku) a (blíže nespecifikované) Ordinari Post Zeitungen. Pouze jednotlivé citace se týkají dalších listů – norimberský Der Schnelle Postillon, Der Post-tägliche Mercurius, mimořádná vydání Říšských poštovských novin (Extraordinari kaiserliche Reichs-Post-Zeitungen) a Leipziger Post- und Ordinar-Zeitung. Jinojazyčné noviny nežli německé nebo české nejsou, možná překvapivě, v souboru doloženy, ačkoli italské, španělské, francouzské, ale i anglické noviny byly v pražské šlechtické společnosti 2. poloviny 17. a počínajícího 18. století předpláceny a čteny a svobodný pán Wunschwitz všechny zmíněné jazyky alespoň částečně ovládal (což můžeme doložit mnoha tituly z jeho knihovny).³⁸⁹ Na druhou stranu ale je absence cizích novin vysvětlitelná jasně regionálně formulovaným zájmem sběratelovým, který byl zaměřen právě a především na Čechy či maximálně prostor habsburské monarchie.

Výsledky práce Gottfrieda Daniela Wunschwitze se soudobou publicistikou můžeme pozorovat ve sbírce v několika podobách, jejichž zastoupení ukazuje analyticky pro jednotlivé noviny následující graf:

³⁸⁵ Volf, Josef, Dějiny novin v Čechách do roku 1848, Praha 1930, s. 97–110.

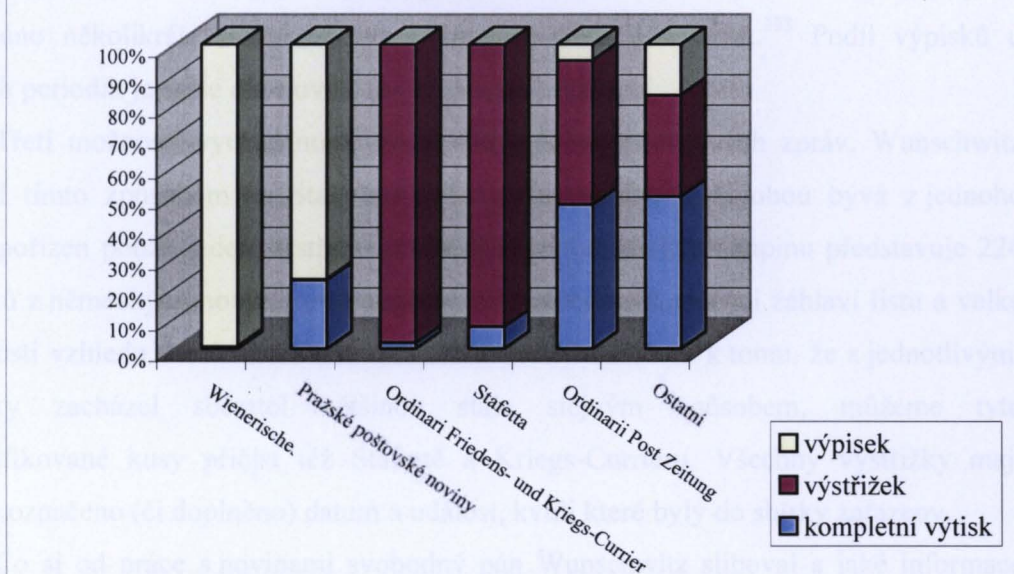
³⁸⁶ Volf, Josef, Dějiny novin a časopisů, Československá vlastivěda VII. Písemnictví, Praha 1933, s. 407.

³⁸⁷ Volf, Josef, Dějiny novin v Čechách, Praha 1930, s. 95–96.

³⁸⁸ Jak dokládá na analýzách seznamu předplatitelů Z. Šimeček, Proměny, s. 54.

³⁸⁹ Šimeček, Zdeněk, Rozšíření, s. 562 a 563.

Graf 18 - Formy práce s jednotlivými novinovými tituly

Asi nejcennější jsou dochované celé výtisky novin. Těch je ovšem pouze malá část (126 kusů), přičemž většinu tvoří Auterní a Sobotní pražské poštovské noviny. Je zajímavé, že z jazykově českých novin Wunschwitz zásadně jednotlivé zprávy nevystříhával, ale pokud nezařadil do sbírky celý výtisk, pořizoval z nich výpisky. Je to pochopitelné, neboť právě tyto noviny svým zaměřením na události mezi domácí šlechtou obsahovaly v jednom čísle více informací o více rodech, které bylo třeba rozepsat do všech zmíněných rodových složek. Některá čísla se tak vyskytují třeba ve dvou, třech a v jednom případě i čtyřech složkách.³⁹⁰ Na druhou stranu celé výtisky mohou v některých případech i vzbudit jistou pochybnost o svém využívání, resp. o tom, že byly vůbec kdy čteny, neboť např. Sobotní noviny z 27. prosince 1727 zůstaly ve složce nerozřezané.³⁹¹ Z jiných než českých novin jsou kompletní výtisky zachovány výrazně méně, resp. jsou-li, pak se jedná spíše o náhodně dochované jednotliviny a nikoli tak celistvý soubor jako je tomu v právě zmíněném případě.

K těmto českým novinám ještě jednu poznámku na závěr. Krom jednotlivých výtisků volně rozptýlených po složkách sbírky měl svobodný pán Wunschwitz k dispozici ještě svázané jednotlivé ročníky Českého postiliona od roku 1719 až do 1728.³⁹²

³⁹⁰ Např. Auterní noviny 29. dubna 1721 (i.č. 697, 1248), 27. listopadu 1725 (107, 1013), 4. listopadu 1727 (159, 936, 1333), 23. června 1733 (634, 674, 813), 2. dubna 1737 347, 1261, 1324), Sobotní noviny 31. ledna 1728 (149, 2 kusy 344, 550).

³⁹¹ I.č. 841.

³⁹² NA, ÚDZ, kniha č. 399, č. 219–228.

Z vídeňského *Diaria* zase Wunschwitz zásadně opisoval. V tomto případě dochází naplnění také výše zmíněný postup a z jednoho vydání novin bylo ve většině případů vypisováno několikrát – dvakrát, ale výjimečně třeba i šestkrát.³⁹³ Podíl výpisků u ostatních periodik je spíše okrajový.

Třetí možností využití novin bylo vystřihávání jednotlivých zpráv. Wunschwitz nakládal tímto způsobem se *Stafettou* a *Kriegs-Currierem*. U obou bývá z jednoho vydání pořízen pouze jeden výstřížek. Poněkud problematickou skupinu představuje 224 výstřížků z německých novin, které není možno vzhledem k absenci záhlaví listu a velké podobnosti vzhledu všech titulů novin identifikovat. Vzhledem k tomu, že s jednotlivými periodiky zacházel sběratel většinou stále stejným způsobem, můžeme tyto neidentifikované kusy přičíst též *Stafettě* a *Kriegs-Currieru*. Všechny výstřížky mají zřetelně označeno (či doplněno) datum a událost, kvůli které byly do sbírky zařazeny.

Co si od práce s novinami svobodný pán Wunschwitz sliboval a jaké informace v nich hledal? Samozřejmě se soustředil na nejrůznější typy zpráv ze společnosti, v první řadě na rodinné události (narození, resp. křty, sňatky, úmrtí a exequia) těch rodů, které ho zajímaly. Stejně tak sledoval kariérní postup jednotlivce (ve světských i církevních úřadech), jeho přijetí u dvora, diplomatické cesty do zahraničí či vyznamenání na válečném poli. Na druhou stranu ale najdeme i zprávy o spektakulárních událostech jako byly veřejné popravy, ohňostroje, požáry a zázračná zjevení. Za zajímavou ale pokládá sběratel též např. zprávu o obrovské aloi, která rostla ve skleníku Kagerů z Globenu a v roce 1727 se nečekaně mohutně rozvětvila a kvetla již v dubnu.³⁹⁴ Zprávu o některých událostech si ve Wunschwitzových poznámkách můžeme přečíst dokonce vícekrát, pokud ji uveřejnilo více periodik, nejčastěji se jedná o dvojici *Wienerisches Diarium* a *Pražské poštovské noviny*, což mimochodem také dobře dokládá, že zprávy z prvně jmenovaného periodika byly nezřídka kompletně přebírány do druhého, i s případnými chybami.³⁹⁵

Zajímavou kapitolou Wunschwitzova vztahu k soudobé publicistice je ovšem také to, zda a nakolik získaným informacím důvěřoval. Na první pohled je zřejmé, že sběratel noviny ani zdaleka nepokládá za neomylné, neboť velmi často se můžeme setkat s tím, že zprávu sice vypsál nebo vystříhl, ale zároveň v ní vyznačil jednu nebo i více oprav. Takových případů je v souboru na šest desítek. Omyly se mohly týkat míst, jmen i dat,

³⁹³ Vydání z 11. prosince 1711 (i.č. 707, 711, 838, 1087, 1183, 1225), vydání ze 14. září 1712 (6, 199, 308, 707, 737, 1284, 1369).

³⁹⁴ I.č. 497, *Prägerische Post-Zeitung*, 22. dubna 1727.

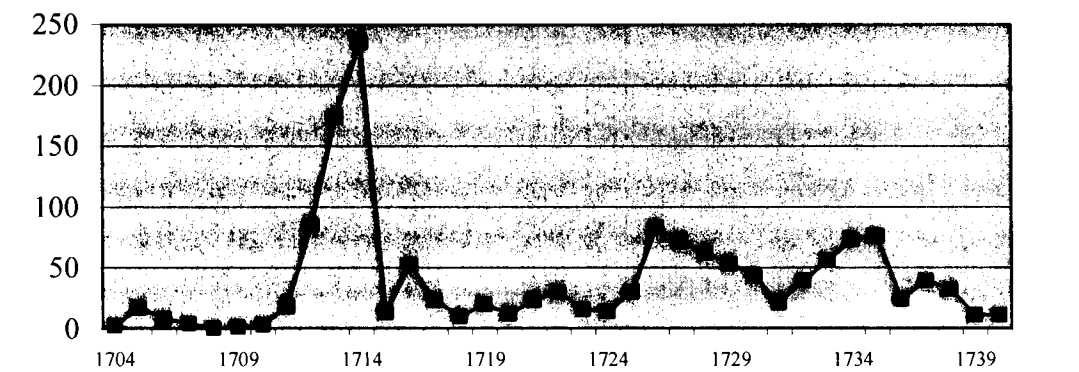
³⁹⁵ Pracovní teze o přebírání zpráv srv. Šimeček, Zdeněk, Rozšíření, s. 555, poznámka č. 45., Šimeček, Zdeněk, *Proměny*, s. 57–58. Ve Wunschwitzově sbírce např. i.č. 405 zpráva o jmenování do úřadu ve *Wienerisches Diarium* a *Prager Post-Zeitungen* se stejnou chybou.

nejčastěji se vyskytují v souvislosti s úmrtími, jak ukazuje i následující příklad. Jedná se o výpisek z příslušných novin a sběratel si poznačoval opravy a doplňky kontinuálně již při opisování do šikmých závorek:

„Prägerische Zeitung Num. 50 Anni 1733. Z Prahy 23. června /1733/. Vysoce urozená paní paní Anna Konstancie Terezie hraběnka z Lassaga Paradis, rozená hraběnka z Lodron, vysoce urozeného pana pana Jana Václava, Svaté římské říše hraběte Lassaga Paradis /debet esse Lassaga Paradis/ ... manželka, osmnáctého dne tohoto měsíce v osm hodin, po dlouhé vystálé nemoci, z tohoto světa do věčnosti vykročila, na to devatenáctého /debet esse dvacátého/ téhož ve farním kostele Panny Marie na Louži, na večer pohřbena byla, a především /debet esse včera/ za ní v témž farním kostele exequiae konané byly.“³⁹⁶

Velkou výhodou oproti ostatním typům materiálů je u práce s novinami datování každého jednoho kusu s přesností na den. To nám přináší možnost pro jiné ve sbírce shromážděné typy nevidanou, můžeme naprosto přesně určit, v jakém období s jakou intenzitou Wunschwitz tento zdroj informací využíval, ovšem za předpokladu, že vždy vyčerpal aktuální výtisk okamžitě po jeho obdržení. Výsledky této analýzy ukazuje následující graf:

Graf 19 - Počet záznamů z novin připadajících na rok mezi lety 1704-1740 (celkem 1502 kusů)

Svobodný pán Wunschwitz sice objevil možnosti, které se mu excerpcí novin nabízejí, takřka již od samého počátku jejich vydávání, ovšem počátky práce s nimi byly spíše rozpačité, vždyť první desetiletí počet výpisů na rok dosahoval sotva k jedné desítkě. O to zajímavější je pak strmý nárůst v letech 1712–1714, následovaný ovšem opět stejně strmým propadem. Při detailnějším pohledu na detailnější chronologické pořadí se též ukazují v některých letech výrazné (až několikaměsíční) hiáty. Při šíři sběratelova zájmu

³⁹⁶ I.č. 674.

snad nemůžeme předpokládat, že by se během vynechaných měsíců nestalo nic zajímavého, co by Wunschwitzovi stálo za zaznamenání. Spíše se zdá, že v té době neměl k novinám přístup. Analýza sbírkového materiálu tedy potvrzuje Šimečkovy výzkumy, které dosvědčují, že předplatitelé z řad šlechticů dostávali noviny do svých pražských domů, ale nikoli na venkovská sídla. Ostatně to potvrzuje i porovnání s itinerářem svobodného pána Wunschwitze.³⁹⁷

Zajímavou otázkou je také to, zda můžeme celou Wunschwitzovu práci s novinami rozdělit na etapy, které by se od sebe výrazně odlišovaly tím, jaká periodika stála v popředí jeho zájmu. Přírozeně se nabízejícím mezníkem je rok 1719, tedy počátek vydávání jazykově českých novin. Před tímto datem je situace naprosto jednoznačná – většina záznamů (zejména v podobě výpisků) pochází z vídeňského Diaria. Od druhé poloviny roku 1712 se častěji začínají objevovat i výstřižky z Ordinari Friedens- und Kriegs-Currieru a přibližně rok poté narůstá počet neidentifikovaných výstřižků, které nelze vzhledem k velmi obdobnému vzhledu všech novin spolehlivě určit.³⁹⁸ V roce 1719 skutečně mohutně nastupují Pražské poštovské noviny.

Zdá se, že jejich informační bohatství vyvážilo i tu skutečnost, že byly vydávány v češtině. Výpisky z novin jsou totiž jedním z mála materiálu, při jehož zpracovávání sběratel český jazyk používal.³⁹⁹ Na druhou stranu je však možné konstatovat, že i když G. D. Wunschwitz s domácím jazykem nepracoval často, v jeho výpiscích nenajdeme chyby, které by svědčily o nedostatečné znalosti tohoto jazyka a problémech s porozuměním.

I když svobodný pán Wunschwitz nepovažoval soudobý tisk za neomylný zdroj informací, hraje tento typ pramene v jeho sbírce velmi významnou roli, a to i přes to, že jeho práce s novinami nebyla úplně důsledná a pro celou řadu měsíců se nesetkáme ani s jediným odkazem na ně. Ovšem zejména německé vídeňské a české pražské listy excerpované různým způsobem se pro něj staly hotovou studnicí údajů ke sledování života osob, které ho zajímaly.

³⁹⁷ Šimeček, Zdeněk, *Proměny*, s. 54; itinerář v příloze III této práce.

³⁹⁸ Odhaduji, že se nejedná o Wienerisches Diarium, neboť z tohoto periodika Wunschwitz zásadně pořizoval pouze výpisky a nikoli výstřižky.

³⁹⁹ Asi nejrozsáhlejšími díly v českém jazyce, se kterými Wunschwitz pracoval, byly spisy Bartoloměje Paprockého. Některé další prameny byly také v češtině, ale jednak jich s postupujícím 17. stoletím ubývalo, jednak jejich jazyk není příliš složitý (např. v titulářích) a formulace se často opakují (např. v erbovních listinách).

Rukopisná díla

Gottfried Daniel Wunschwitz nezískával potřebné informace pouze z tištěných zdrojů, ale díky osobním kontaktům se členy mnoha šlechtických rodů měl možnost čerpat také z celé řady rukopisných prací, které byly porůznu uloženy v rodových archivech či zámeckých knihovnách a které se pro něj staly skutečnou studnicí více či méně spolehlivých údajů o minulosti. Stejně tak měl některé rukopisy k dispozici ve vlastní knihovně, či mu je poskytli jeho nejbližší spolupracovníci Michael Adam Franck z Franckensteinu či František Helfrid Voračický z Paběnic.

Podívejme se nyní podrobněji právě na rukopisná díla, k nimž získal svobodný pán Wunschwitz přístup díky svým nepřeborným kontaktům ve šlechtických kruzích. Po formální stránce se výpisy z rukopisů podobají excerptům z tištěné produkce. V záhlaví listu papíru se nachází odkaz na zdroj. Dlužno však poznamenat, že s výjimkou několikerych přesněji citovaných rodových pamětí se jedná o odkazy pouze značně vágní, většinou pouze ve tvaru „*ex MS*“ či „*ex MMSS*“ doplněné názvem rodu v adjektivní formě (tedy např. „*ex MMSS Walderodianis*“).⁴⁰⁰ Nedozvíme se tedy konkrétní název rukopisu, ale pouze že se jednalo o dílo psané rukou a do knihovny jakého rodu náleželo. Konkrétní názvy tedy neznáme, ale soudě dle výpisků ve sbírce se jednalo o ucelený výklad dějin rodu či heslovité zápisky genealogického charakteru a obsahu, někdy snad doprovázené i rodovým listinářem.

Z konkrétních citací se ukazuje, že excerptované rukopisy patří hned k několika žánrům. Můžeme mezi nimi nalézt paměti jednotlivců (Václava Františka Budkovského z Budkova, Jana Tomáše Brisigella), životopisy (Theodora Hartmanna z Klarštejna, Sybily Kagerové ze Štampachu) i rodové kroniky (Čejkové), genealogie (Gammové, Buttlerové) a též celou řadu dílek, která oscilují na rozhraní těchto typů.⁴⁰¹

Z dnes již neidentifikovatelných citovaných knih můžeme jmenovat rukopisy rodu Walderodů z Eckhausenu (z nichž je ovšem citováno ve složce náležející Aldringenům, ale nikoli ve vlastní walderodovské), Kagerů ze Štampachu (citované u Budovců a Doupovců) či Nebylovských z Drahobuz (na něž se odkazuje u Cílů ze Svojšic) a podobných případů je možno nalézt celou řadu (Maggauerové, Milachové, Mulcové z Valdova či Kagerové z Globenu aj.).⁴⁰²

⁴⁰⁰ I.č. 2.

⁴⁰¹ I.č. 122, 110, 13, 733, 185, 290, 135.

⁴⁰² I.č. 2; 123, 225; 159; 692, 747, 780, 497.

I když bylo výše řečeno, že u rukopisných zdrojů byl sběratel skoupý na přesnější citaci, existují z tohoto pravidla čestné výjimky. Jednou z nich jsou rodové zápisky ve složce Bořanovských z Bytišky⁴⁰³ Jejich kompletní opis si Wunschwitz pořídil a v jeho závěru připojil rozsáhlý výklad o genezi těchto zápisů počínaje rokem 1593, kdy je započal Zikmund Bořanovský a později v nich pokračovali členové spřízněných rodů Smrčků z Mnichu a Šmůhařů z Hrochova v celkem pěti vrstvách. Od posledního ze Smrčků přešly do rukou Václava Vraždy z Kunvaldu, který je svěřil M. A. Franckovi a ten je ve dnech 20. – 23. září roku 1720 zapůjčil Gottfriedu Danielovi.

A zdá se, že takto komplikované předávání záznamů o dějinách rodů nebylo úplně výjimečné, neboť v roce 1724 půjčil jeden z Binagů sběrateli k opsání záznamy sepsané Janem Kryštofem Čejkou z Olbramovic a týkající se samozřejmě rodu Čejků. Navíc poznamenal ještě to, že se jednalo o knížečku kvartového formátu o 32 foliích.⁴⁰⁴

S citacemi kterých dalších zajímavých rukopisů, které nepocházely ze šlechtických knihoven, se ve sbírce můžeme setkat? Gottfried Daniel Wunschwitz také pracoval s rukopisným katalogem pochovaných v kostele sv. Václava kláštera bosých augustiniánů na Zderaze. Tento katalog sestával z listů vevázaných do dřevěných desek a celá kniha byla uložena u dveří menší sakristie.⁴⁰⁵ Na rozdíl od tištěných soupisů zemřelých členů bratrstev, o kterých byla řeč výše v této kapitole, můžeme říci, jakým způsobem sběratel s tímto soupisem osob pracoval. Vzhledem k zachovaným provenienčním poznámkám je zřejmé, že do katalogu nahlédl a čerpal z něj pouze ve dnech 15. a 16. července roku 1717 a při této příležitosti opatřil všechny záznamy. Zajímali ho zemřelí od 80. let 17. století až do roku 1710.

Několikrát se objevuje také odkaz na „Confiscationsbuch.“⁴⁰⁶ Z inventárních seznamů Wunschwitzovy knihovny vyplývá, že se jednalo o rukopisné dílo, které bylo ve sběratelově vlastnictví. Z excerpt ani z inventářů se však o této knize nedá zjistit nic bližšího. Při dělení pozůstalosti po Gottfriedu Danielovi se však dostala do majetku Vlasteneckého (Národního) muzea, kde je možno ji dodnes najít. Rukopis půlarchového formátu o rozsahu 76 folií je vázán v novodobých kartonových deskách bez vyraženého názvu i supralibros. Z Wunschwitzovy vlastnické poznámky se dozvídáme, že si dílo zařadil do knihovny v září roku 1705, z nadpisu je zřejmé jméno autora – na rozkaz

⁴⁰³ I.č. 90.

⁴⁰⁴ I.č. 71.

⁴⁰⁵ I.č. 100 (obsahuje detailní popis katalogu zemřelých), 173, 191, 299, 809, 914, 1209.

⁴⁰⁶ I.č. 62, 125, 157, 316, 384, 881, 1152, 1175, 1209.

Gottfrieda Daniela je sepsal František Karel Ignác Los z Losenfeldu.⁴⁰⁷ Jedná se o soupis pobělohorských konfiskací: v jednotlivých odstavcích je uvedena osoba, jí konfiskovaný majetek a datum rozsudku. Práce však nevyniká systematičností, není uspořádána abecedně ani podle lokalit ani podle rodů a z hlediska uživatele tak nebyla příliš praktická; zřejmě z tohoto důvodu byly některým z pozdějších čtenářů či uživatelů připsány na okraj stránek názvy dotčených lokalit.

Zajímavé jsou také výpisky z cestopisu Jindřicha Hýzrla z Chodů, Wunschwitze konkrétně zajímal jeho pobyt v Norimberku. Zpřístupnil mu jej M. A. Franck v roce 1715 v Praze.⁴⁰⁸

Poslední velké skupině rukopisů, s jejichž citacemi se ve Wunschwitzově sbírce můžeme setkat na mnoha místech, tj. s rukopisy sběratelových souvěkovců sdílejících s ním zájem o genealogii a heraldiku (Bohuslava Balbína, Vincentia a Sancto Wilhelmo, Michaela Adama Francka z Franckensteinu či Františka Helfrida Voračického z Paběnic) bude podrobnější pozornost věnována na jiném místě této práce, v kapitole o spolupracovnících Gottfrieda Daniela Wunschwitze. Zde zmiňme pouze jediný rukopis. Jedná se o opis pamětí Cílů ze Svojšic z konce 16. století, který mu v únoru roku 1718 k opisu poskytl Václav Ignác Vratislav z Mitrovic, který patrně sám pěstoval genealogická studia.⁴⁰⁹

⁴⁰⁷ KNM, VII C 20.

⁴⁰⁸ l.č. 384.

⁴⁰⁹ l.č. 157.

II.2.6. Korespondence a další formy komunikace sběratele a jeho současníků

Převaha pramenů a literatury jako zdrojů genealogických a heraldických informací pro Gottfrieda Daniela Wunschwitze je v jeho sbírce jasně patrná. Na druhou stranu se ale sběratel nezříkal ani jiného způsobu, který mu mohl zprostředkovat potřebné údaje, jichž se nemohl v písemných zprávách dopátrat. Takovým způsobem byl přímý osobní kontakt s těmi, jejichž rodinám či rodům věnoval pozornost. Přímé spojení se současníky se realizovalo dvojí formou – písemnou a ústní. Pozůstatky prvně zmíněné písemné formy jsou ve sbírce doloženy velmi hojnou korespondencí a případně také dotazníky.⁴¹⁰ Zdokumentovat průběh a obsah druhého způsobu komunikace, totiž osobních rozhovorů osob žijících v 1. polovině 18. století, je úkol o poznání nesnadnější. Díky kromobyčejné pečlivosti autora analyzované sbírky se zde o to můžeme alespoň pokusit.

Korespondence

Šlechtická korespondence ve Wunschwitzově sbírce se na první pohled jeví jako pramen velkého obsahového a interpretačního potenciálu.⁴¹¹ Již od středověku se můžeme setkat s dopisy dvojí povahy – jedny byly veřejné, psané s více či méně zřejmým záměrem zanechat zprávu o významných historických událostech, u druhých, soukromých (se kterými se setkáme ve složkách sbírky), je akcentována jejich komunikační funkce, tj. šlo o zprostředkování „běžných“ informací osobám nacházejícím se ve větší vzdálenosti.⁴¹² Na jedné straně je na stránkách dopisů obsažena celá řada zpráv o důležitých rodinných událostech, což byl zcela zřejmě hlavní důvod jejich zařazení do sbírky. Na straně druhé nám tento materiál může poskytnout i informace druhotné, avšak stejně zajímavé – prostřednictvím listů jsme informováni o způsobu jednání svobodného pána Wunschwitze s příslušníky rodů různé důležitosti, s těmi, které něco potřebovaly od něj, ale i s takovými,

⁴¹⁰ Na blízkost obou způsobů komunikace – ústní a písemné – poukazuje např. Bastl, Beatrix, *Formen und Gattungen frühneuzeitlicher Briefe*; in: Pauser, Josef – Scheutz, Martin – Winkelbauer, Thomas (hrsg.), *Quellenkunde der Habsburgermonarchie (16.–18. Jahrhundert): ein exemplarisches Handbuch*, Wien-München 2004, S. 801–812. Ke studiu dílčích otázek krystalizujících forem komunikace pozdního středověku a raného novověku srv. sborník *Kommunikation und Alltag in Spätmittelalter und frühe Neuzeit*, Veröffentlichungen des Instituts für Realienkunde des Mittelalters und der frühen Neuzeit, Nr. 15, Wien 1992. Ke starším aspektům této problematiky souhrnně v oddíle *Höfische Feste und ihr Schrifttum: Ordnungen, Berichte, Korrespondenzen*; in: Paravicini, Werner (hrsg.), *Höfe und Residenzen im spätmittelalterlichen Reich*, Residenzforschung, Bd. 15.3. Hof und Schrift, S. 179–276, Göttingen 2007.

⁴¹¹ Souhrn domácí i zahraniční literatury k tématu korespondence a podobných egodokumentů v úvodu Mileny Lendnerové ke sborníku Lendnerová, Milena – Kubeš, Jiří (ed.), *Osobní deník a korespondence – snaha o prezentaci, autoreflexi nebo (proto)literární vyjádření?* Scientific papers of the University of Pardubice, Series C, Supplement 9, Pardubice 2004, s. 5–6.

⁴¹² Bláhová, Marie, *Korrespondenz als Quelle mittelalterlichen Zeitgeschichtsschreibung*; in: Heimann, Heinz-Dieter (hrsg.), *Kommunikationspraxis und Korrespondenzwesen im Mittelalter und in die Renaissance*, Paderborn 1998, S. 179–180.

kterým se chtěl zavděčit on sám. V předcházejících kapitolách byla řeč o několika jeho blízkých spolupracovnících, ovšem většinou byly zmiňovány pouze výsledky těchto pracovních (či částečně snad i přátelských) kontaktů. Dochované části korespondence nám do jisté míry umožňují odhalit i „zákulisi“ jejich spolupráce. V následujících odstavcích je zohledněn zejména první naznačený pohled na soubor dopisů, zatímco druhému je věnováno více prostoru v kapitole o spolupracovnících Gottfrieda Daniela Wunschwitze.

Co do počtu kusů se jedná o velmi hojně zastoupený materiál, což je zcela v souladu s tím, že 18. století bývá i se stoletím následujícím označováno jako „*Jahrhundert des ... Briefes*.“⁴¹³ Celkem je ve sbírce uloženo 791 kusů dopisů, a to v 281 složce. Počet dopisů na jednu složku je opět různý, přibližně v jedné polovině je to pouze jediný, na druhou stranu nejvíce obsahují rodové složky Bechyňů z Lažan (41 kusů), Klebelsberků (22 kusů) a Kolovratů, Schumannů, Pachtů z Rájova a Clary-Aldringenů (18, resp. 17 kusů).⁴¹⁴ V případě Bechyňů a Kolovratů jsou čísla tak vysoká díky aktivním přispěvatelům do Wunschwitzovy sbírky, a sice v případě Bechyňů šlo o jednoho z členů rodu, o Jana Jiřího, u Kolovratů byl nejčastějším partnerem správce jejich rodového archivu Valentin Weydner. Schumannové a Pachtové z Rájova byli se sběratelem spřízněni. U zbývajících dvou rodů se o vyšší počet listů postaraly darované písemnosti.

Sběratel si do sbírky ukládal dopisy různého druhu. V první řadě samozřejmě ty, které byly adresovány jemu. Těch je v souboru 424. Pokud to považoval za vhodné či nutné, ponechával si v příslušných složkách i své vlastní dopisy, resp. jejich koncepty. Takových konceptů nacházíme ve sbírce dochováno bohužel daleko méně, pouhých 54 kusů. Tato kapitola záměrně není nazvána „Wunschwitzova korespondence,“ neboť jakkoli tato tvoří nadpoloviční většinu, v souboru je možno identifikovat i celou řadu dopisů, jejichž nebyl svobodný pán Wunschwitz ani pisatelem, ani adresátem, ale dostaly se mu do rukou zprostředkovaně. Do této skupiny spadá plných 313 kusů. Všechny tři skupiny, tedy dopisy obdržené, koncepty odpovědí i získaná korespondence jiných osob mohou být pro badatele zajímavé, ačkoli každý jiným způsobem.

Na svou dobu výjimečnou důslednost a systematičnost Gottfrieda Daniela dokládají prezentáta znamenáná pravidelně v pravém horním rohu doručených listů, či na rubu obálek, v nichž mu byly dopisy doručeny a které si do sbírky v některých případech též ukládal. Jeho poznámky zachycují datum a místo, kdy mu byl dopis doručen. V některých

⁴¹³ Nickisch, Reinhard, *Brief*, Stuttgart 1991, S. 44.

⁴¹⁴ I.č. 37, 532, 550, 1072, 841, 159.

případech je zaznamenáno Wunschwitzovým rukopisem i jméno a tituly odesílatele, a to zejména je-li dopis psán nečitelným písmem (či je alespoň nečitelný podpis).⁴¹⁵ Svě nezastupitelné místo má tento postup u korespondence získané. Zde jsou často ve sběratelových poznámkách jmenováni nejen pisatel, ale i adresát, jehož identifikace z textu nemusí být zřejmá. Obdobným způsobem postupoval sběratel i při pořizování vlastních opisů cizí korespondence. V takových případech je poznamenáno i denní místo a datum pořízení kopie.⁴¹⁶ I koncepty odesílané poštou jsou opatřeny obdobnými poznámkami.

Koncepty listů Gottfrieda Daniela Wunschwitze představují ve sbírce jeden z mála momentů, v němž se rýsuje možnost zachytit něco ze sběratelovy osobnosti, jeho názorů, plánů, představ či každodenních událostí jeho života. Bohužel, při podrobnějším prostudování těchto konceptů se ukazuje, že se jedná v naprosté většině o písemnosti „pracovního“ rázu, tedy o průvodní dopisy k rozesílaným genealogickým tabulkám, prosby o zaslání podkladů pro jejich přípravu, zprávy o postupu prací na jejich sestavování, či nejrůznější gratulace (k postupu v úřednické kariéře, k radostným rodinným událostem či k novému roku či velikonočním svátkům).⁴¹⁷

Z nízkého počtu dochovaných konceptů je zřejmé, že si je svobodný pán Wunschwitz nezakládal do sbírky zcela důsledně. Nabízí se ovšem též možnost, že zdaleka ne ke všem svým dopisům si sběratel nejprve vyhotovoval koncepty. K tomu přistupoval pouze v případě komplikovanějších sdělení. Pokud se jednalo jen o stručnou odpověď, buď si poznamenal na obdržení listu stručnou poznámku, že odpověď byla napsána a odeslána, jak můžeme vidět např. na listu Šebestiána Karla z Říčan z 20. února 1723 („NB. Hierauf habe diesem herrn von Ržitschan eine fleissig ausgearbeithet und gründlich verfasste Ahnen Tabelle Von 32 VorEltern Vor seine 4 freyle Töchter den 22ten Febr. Am 1723 nebst einen höfflichen brief zugeschicket“),⁴¹⁸ či ponechal svou odpověď bez dalších poznámek a komentářů.

⁴¹⁵ I.č. 6, 17, 51 a další.

⁴¹⁶ I.č. 23, 49, 68, 73, 78 a celá řada dalších.

⁴¹⁷ Např. i.č. 173 - Wunschwitz gratuluje Janu Václavovi Cukrovi z Tamfeldu k narození dítěte, koncept ze 4. listopadu 1735 z Prahy (podobně i i.č. 3, 371, 550 a další); i.č. 914 - Wunschwitz gratuluje Františku Karlu Pöttingovi ke jmenování místodržícím, koncept ze 3. dubna 1717 z Dolejšího Krušce (podobně i i.č. 6, 950, 1040 a další) atd.

⁴¹⁸ I.č. 1002 – List Šebestiána Karla z Říčan Wunschwitzovi, 20. února 1723 Čestice.

Pouze jedinkrát probleskne událost z rodinného života Gottfrieda Daniela, a sice když informuje (ovšem bez jakýchkoli podrobností) Jana Václava Cukra z Tamfeldu (který byl manželem jeho neteře) o cestě své ženy a dětí na Moravu.⁴¹⁹

Snad jediný pohled do svých plánů do budoucna v oblasti genealogické a heraldické činnosti podkryl sběratel ve svém listu Maxmiliánovi Alsterlovi z Astfeldu z března roku 1729. V něm adresáta seznamuje se svým úmyslem vydat tiskem souhrnnou práci o heraldice: „*Ich werde nun ehstens an das durch Viele Jahr sehr mühsamb zusammen gebracht-Böheimbusche Wappenbuch die Hand würcklichen anlegen, und solches in Folio ins Kupffer stechen lassen, umb hierdurch meinem Lieben Vaterlande zu dienen und dem Publico etwas Von meinem Von Kindtheit auf, bereiths durch 38 Jahr Cultivirt-Adelichem Studio Heraldico et Genealogico an Tag zu legen, worinnen dann auch dero Wappen exactissime und wohl deutlich wird zu sehen seyn, gleichwie ich in meinen Genealogischen Collectaneis, und darauss künfftig Erwachsenden Operibus suo loco dero Geschlechts Gedächtnuss rühmlich zu VerEwigem keine Gelegenheit ausser acht setze...*“⁴²⁰

Byly-li výše Wunschwitzovy koncepty označeny jako „pracovní,“ pak o listech, které mu byly doručeny, to platí dvojnásob. Vnitřně lze tento typ rozčlenit podle obsahu na dvě skupiny. V prvním případě jsou obsahem dopisu přímo genealogické informace. Může se jednat buď o informace zjišťované pisatelem ze starších pramenů či uchovávané z nedávné minulosti v jeho paměti,⁴²¹ či o vylíčení aktuálních událostí (narození, sňatek, úmrtí v rodině). Ve druhém případě se jedná o dopisy, v nichž je buď obsažena žádost o vyhotovení atestu, dedukce či ověřeného vývodu, nebo naopak poděkování za zaslání již dokončeného materiálu.⁴²²

Do skupiny došlých listů byly započítány i takové exempláře, které nevykazují všechny charakteristické znaky dobové korespondence (salutatio, conclusio)⁴²³ – na první

⁴¹⁹ I.č. 173 - Wunschwitz děkuje Janu Václavovi Cukrovi z Tamfeldu za zaslání údajů o jeho předcích, koncept 13. prosince 1737 z Prahy.

⁴²⁰ I.č. 3 - Wunschwitz Maxmiliánovi Alsterlovi z Astfeldu do Vídně, koncept ze 14. března 1729 z Prahy.

⁴²¹ I.č. 122 - Ignác Budkovský z Budkova sděluje jména svých předků, originál z 19. ledna 1722 či i.č. 1107 – Anna Rosina Lavínová, rozená z Pfefferkornu poskytuje výklad o jednom ze svých předků, nedatovaný originál, Wunschwitz obdržel 17. prosince 1730 a podobně.

⁴²² I.č. 6 - žádost Marie Anny Kolovratové, rozené z Althannu Wunschwitzovi o urgentní vyhotovení ověřeného vývodu, nedatovaný originál, Wunschwitz obdržel 6. listopadu 1726, i.č. 1124 – prosba Karla ze Steinbachu Wunschwitzovi týkající se vyhotovení rodového schématu, originál z 3. května 1725 či i.č. 716 – Maxmilian Matthiades děkuje za zaslání ověření správné podoby rodového znaku, originál z 9. října 1711.

⁴²³ Středověký formulář byl poměrně komplikovaný, skládal se z pěti částí: exordia, narratia, argumentatia, refutatia a conclusia. Koncem 17. století se formulář zjednodušil na tři hlavní části: salutatio, narratio a conclusio. Vellusig, Robert, Schriftliche Gespräche. Briefkultur im 18. Jahrhundert, Wien – Köln – Weimar 2000, S. 36–37.

pohled jsou méně pečlivě provedené, oslovení jsou velmi stručná (nebo dokonce zcela chybějí), scházejí také zdvořilostní obraty. Tyto listy obsahují nejčastěji výčet jmen dětí či předků (či jiných osob, které Gottfrieda Daniela z pisatelova okolí zajímaly). S ostatními listy je ale spojuje to, že se jedná o autografy Wunschwitzových současníků a sám sběratel s nimi nakládal obdobně jako s ostatními dopisy, opatřoval je také prezentátem a též (neboť na nich většinou scházejí podpisy) jménem jejich pisatele.

Jaké informace mohl sběratel získat z obdržené korespondence? V první řadě jsou to samozřejmě data a jména ke zmíněným událostem; rozbor konkrétní fakticity však není cílem této práce a takové využití dopisů je užitečné pro dnešního badatele pouze v případě, že se zabývá dějinami konkrétního rodu obdobně jako to činil svobodný pán Wunschwitz. Celkové množství dopisů adresovaných Gottfriedu Danielu Wunschwitzovi zase vypovídá o vysokém mínění, které o něm měli příslušníci šlechtických rodů, když mu svěřovali vyhotovení potřebných dokladů o svém původu - dedukce, vývody či souvislé výklady. Výjimečně je Wunschwitzova reputace v oblasti heraldiky a hlavně genealogie připomenuta i v textu dopisu, jako tomu bylo např. v listu Terezie Mazané ze Slavětína („... *das Sie ein Kenner allen alten Familien seint...*“).⁴²⁴

Korespondence může přispět svým dílem i k podhalení mechanismů vzniku sbírky. V zásadě se jejím prostřednictvím v první řadě potvrzuje to, co je o sbírce všeobecně známo, že totiž sběratel hojně komunikoval se svými současníky a příslušníci jednotlivých rodů se sami aktivně podíleli na bohatství složky svého rodu. Je zřejmé, že jejich aktivita byla v některých případech spontánní, někdy reagovala právě na podněty samotného sběratele. Dozvídáme se také, že svobodný pán Wunschwitz krom toho, že většinou pracoval na objednávku, občas vyhotovoval vývody o své vůli a nabízel je pak jako dary při různých příležitostech.⁴²⁵

Ukažme si na konkrétním případě Turbů⁴²⁶ průběh standardního jednání svobodného pána Wunschwitze s jeho současníky. Iniciátorem kontaktu byl v našem případě Jan František Turba, který sběratele pověřil vypracováním vývodu ověřeného Wunschwitzovým podpisem a pečeti. Dne 12. února 1727 odeslal Turba svůj požadavek

⁴²⁴ I.č. 727 – Terezie Mazaná ze Slavětína prosí o informaci, od kdy je její rod doložen v rytířském stavu, nedatovaný originál, Wunschwitz obdržel 29. dubna 1735.

⁴²⁵ I.č. 159 – Wunschwitz nabízí při příležitosti sňatku vyhotovení vývodu ze 16 předků pro dceru Fratiška Clary-Aldringena, koncept 23. prosince 1728 z Prahy.

⁴²⁶ I.č. 1250. Kontakt Jana Fratiška Turby s Gottfriedem Danielem byl vybrán proto, že se jedná o jediný případ, kdy máme doložen průběh celého jednání a dokonce i datované vyhotovení požadovaného vývodu. V ostatních případech některá z fází (žádost, vypracování, zaslání, poděkování) schází, dá se však předpokládat, že turbovský případ vypovídá o standardní situaci a podobně probíhaly i kontakty sběratele s ostatními rody v podobných situacích.

z Vídně, do rukou Gottfrieda Daniela meškajícího toho času v Praze se dostal 21. dne téhož měsíce. V této době měl již ve složce Turbů tento vývod, vytvořený na základě materiálů poskytnutých týmž Janem Františkem v dubnu předcházejícího roku (1726), hotový. Vyhotovení požadované listiny netrvalo příliš dlouho, její koncept si zařadil do sbírky již 4. března 1727, ovšem čistopis Turbovi odeslal do hlavního města monarchie až 26. téhož měsíce. Důvod tohoto prodlení není z materiálů zřejmý – v mezičase se věnoval dalším rodům, sbíral nápisy v Praze a Staré Boleslavi či vytvořil rozrod Ebelinů z Friedbergu. Možným vysvětlením zdržení by mohla být práce na znakové výzdobě vývodu, kterou prováděl s největší pravděpodobností Wunschwitzův „dvorní“ malíř Andreas Leberl. Nicméně již 16. dubna si sběratel mohl přečíst slova vděku v dalším (a posledním) dopise Jana Františka Turby.

U dopisů, které získal svobodný pán Wunschwitz pro svou sbírku od svých souvěkoviců, zcela jasně hrál prim jejich věcný obsah. Obsahem většiny jsou oznámení o rodinných událostech – narození, sňatcích či úmrtích. Skupina dárců dopisů je velmi pestrá – počínaje členy vlastní rodiny (obě manželky a jejich nejbližší příbuzní, syn Jan Antonín, bratr František Ignác), přes osvědčené spolupracovníky (Jan Karel Zitschy ze Znorizy) až k mnoha dalším jednotlivcům z nejrůznějších rodů (Klebelsberk, Pernklo ze Šenrejtů, Trautmansdorf, Vratislav z Mitrovic, Zinnenburk a další).

Dotazníky

Ve chvílích, kdy svobodný pán Wunschwitz nevystačil s údaji získanými z pramenů nebo dostupné literatury, se obracel přímo na své současníky ze šlechtické společnosti s dotazníky.

Na první pohled by se sice mohlo zdát, že se jedná o materiál stejného (nebo velmi podobného) druhu jako korespondence, ale formální náležitosti dotazníků se od dopisů výrazně liší. Zcela chybí oslovení a zdvořilostní kurtoazní formule, kterými jinak barokní korespondence nikterak nešetřila, schází i pisatelův podpis. Dále není na rubu poznamenána adresa příjemce a listy nenesou žádné stopy skládání. Zdá se tedy, že dotazníky byly adresátům i doručovány jiným způsobem než obvyklá pošta, patrně se tak dělo při osobním kontaktu Wunschwitze s těmi osobami, jimž byly otázky určeny. Z tohoto pohledu se dotazníky výrazně podobají jednomu typu z dopisů, o kterých byla řeč výše. Byly však vyčleněny do samostatného podtypu jednak díky svému typizovanému vzhledu, jednak i pro aktivní a iniciativní roli, kterou při jejich vzniku hrál sběratel.

Díky výrazné podobě lze materiál dotazníkového charakteru ve sbírce velmi snadno identifikovat, podařilo se jich napočítat 63 kusů. V záhlaví se objevuje jen strohá prosba o odpovědi v podobě prostého „Ob...“ či v rozvinutější formě „Bitte höfflichstens umb unschwehre Nachrichts“. Ovšem na druhou stranu v 16 případech záhlaví zcela schází.

Pak již následují otázky, jejichž množství se různí od jedné až k šestnácti. Nejčastěji se objevují dotazníky se dvěma až čtyřmi velmi konkrétními body. Otázky se týkají křestních jmen, dat a míst narození, sňatků, úmrtí a pohřbů atp. („*Welcher Tag der Herr Baron Harant zu Kirchleb gestorben seye? Wie alt solcher gewesen? Woh er begraben worden? Wann und wohe Vor ihm seyndt die Exequien gehalten worden?*“).⁴²⁷

Pod jednotlivými otázkami je ponechán prostor pro odpovědi. Osmapadesát dotazníků skutečně odpovědi obsahuje. Jsou heslovité, jen jméno či datum a místo. Vedle velmi úhledného písma otázek vyniká většinou velmi neumělý rukopis odpovědí a zdá se tedy, že vepsání odpovědí do dotazníků nesvěřili respondenti svým písařům, ale vyplňovali je šlechtici (či šlechtičny) sami.

Zbývající pětice nevyplněných dotazníků sice neposkytuje žádné informace k dějinám rodů, ale ani přesto není nezajímavá. Dotazník k rodu Alsterlů z Astfeldu je nejstarší z celého souboru (z června roku 1714) a jako jediný vznikl v Dolejším Krušci, všechny ostatní zpracovával sběratel v Praze. Zdá se, že formát dotazníku zde teprve krystalizoval, neboť úvodní záhlaví je na rozdíl od pozdějších velmi rozsáhlé: „*Folgendes habe von der Löbl. Alstelisch[!] Familia aus unterschiedlichen Monumentis, Autoribus und Manuscriptis bieshero zusammen gebracht worüber umb in einige Nachrichte höfflich bitte pro connexu ad conficiendum Tabulam universalem*“ a za ním následuje rekordních 16 otázek.⁴²⁸ List ve složce Bechyňů z Lažan vybočuje tím, že je psán rukou Michaela Adama Francka z Franckensteinu.⁴²⁹ V dotazníku ve složce Clary-Aldringenů (ovšem určený Jiřímu Franckovi z Franckebusche) sice odpovědi nejsou, ale byly dodány později na samostatném listu.⁴³⁰

Adresáti dotazníků byli různorodí a byli příslušníky i velmi vysoko postavených rodů, např. Kolovratů, Aldringenů, Bubnů z Litic, dotazník směřoval i na rod Bechyňů z Lažan a sběratelových blízkých příbuzných Pachtů z Rájova.

Jak již bylo řečeno, první dotazník je doložen v červnu roku 1714 a materiál tohoto charakteru zařazoval Wunschwitz do sbírky průběžně po celou dobu jejího budování až do

⁴²⁷ I.č. 344.

⁴²⁸ I.č. 3.

⁴²⁹ I.č. 37.

⁴³⁰ I.č. 159.

dubna roku 1740. Zatímco údaje o místě a času vzniku dotazníku chybějí pouze na čtyřech kusech, informace o osobách, na něž byly otázky směřovány, jsou zaznamenány v jedné čtvrtině případů (17).

Většina dotazníků je nadepsána i napsána v němčině s výjimkou tří provedených v latině a uvedených „Rogatur humanissime pro informatione“.⁴³¹ Čím bylo způsobeno použití jiného jazyka? Ani u jednoho dotazníku není zaznamenáno, kdo byl jeho adresátem, avšak dva nesou stejné datum (4. října 1726).⁴³² V obou posledně jmenovaných případech klíč k užití latiny zřejmě nalezneme v typu otázek, jež dotazník obsahuje. Ty se týkají mužů, kteří vstoupili do kláštera (kdy se tak stalo a jaké řádové jméno přijali) a mohly tedy být určeny pro řádové spolubratry či představené. Na druhou stranu to ale neznamená, že by se Wunschwitz obracel do církevního prostředí výhradně v latině, jak se můžeme přesvědčit v dotazníku pro Jana Rudolfa Rhena z řádu kajetánů. Otázky z tohoto dotazníku se však nedotýkaly církevního prostředí.⁴³³

Poslední dotazník nadepsaný latinsky vybočuje z celého souboru nejen svým latinským záhlavím (Questiones / Responsa), ale i grafickým zpracováním.⁴³⁴ Otázky jsou sepsány v levém sloupci, pro odpovědi je vyhrazena pravá část listu.

Rozhovory se současníky

Další možností Gottfrieda Daniela Wunschwitze při získávání potřebných informací byl rozhovor s vybranými osobami. Tímto způsobem postupoval sběratel nepochybně při nesčetných příležitostech, ale písemných záznamů o vedených rozhovorech se dochovalo ve sbírce pouze naprosté minimum, jedenáct, a to ve složkách deseti rodů.⁴³⁵

Ve skupině takto zachycených informátorů se setkáme s různými osobami. Asi nejzajímavější z nich je sběratelův starší současník, norimberský rodák Jakob Wilhelm Imhof (1651–1728), autor celé řady významných děl zaměřených na heraldiku a genealogii, jehož záběr se neomezoval jen na středoevropský prostor, ale jeho práce se týkaly např. rodů španělských či italských.⁴³⁶ Mladý Wunschwitz se s ním setkal podle svých záznamů dokonce dvakrát, poprvé v únoru 1707 v Norimberku (tehdy mu poskytl

⁴³¹ I.č. 841 (2 kusy), i.č. 1255.

⁴³² Jeden z dotazníků z i.č. 841, i.č. 1255.

⁴³³ I.č. 972.

⁴³⁴ I.č. 1064.

⁴³⁵ I.č. 37, 159, 320 (2x), 326, 355, 672, 872, 1066, 1320, 1340 a 1406.

⁴³⁶ Genealogiae viginti illustrium in Hispania Familiarum, ordine alphabetico exhibitae, exegesi historica perpetua illustratae, iconibusque Insignium exornatae, Lipsiae 1712, Regum Pariumque Magnae Britanniae historia genealogica, Norimbergae 1690 či Genealogiae viginti illustrium in Italia familiarum, Amsterodami 1710.

informace o Clary-Aldringenech, jejichž rozpětí bylo od 14. do 17. století), podruhé v Amberku o více než dva roky později, v prosinci roku 1709 (tehdy Imhof upřesňoval Wunschwitzovi podobu znaků Schönfeldů). O dalších kontaktech obou mužů bohužel nemáme zprávy a můžeme se jen dohadovat, zda a nakolik začínajícího sběratele kontakt se zkušenějším kolegou ovlivnil ať už v rovině metod práce či zprostředkování literatury, která nemusela být u nás běžně dostupná.

S jedinou výjimkou faráře v Dlouhé Vsi Arnošta Adama Grosse byli ostatní informátoři příslušníci šlechtických rodů. Většinou platí, že informace pocházející z rozhovoru jsou uloženy v té rodové složce, z níž informátor pocházel (Jiří Kristián Lobkovic, Josef Karel Pergler z Perglasu). Že tomu tak nemuselo být vždy, ukazuje záznam s informacemi od Kazimíra Ferdinanda Bubny ve složce Vostromířských z Rokytníka.

Rozbor obsahu rozhovorů ukazuje, že korespondence a rozhovory si byly velmi blízké – společným cílem obou forem kontaktu se současníky bylo doplnění chybějících potřebných jmen či dat (např. Lobkovic sdělil Wunschwitzovi jména svých dětí, Pergler data významných rodinných událostí po roce 1661). S odkazy na ústní sdělení se ale setkáme i u několika málo vývodů a rozrodů.⁴³⁷

Můžeme pokládat za jisté, že sběratel získal během rozhovorů i celou řadu dalších údajů. Příležitostí měl jistě mnoho, ačkoliv zmínky ve sbírce (a to většinou ještě nepřímé) svědčící o jeho participaci na společenském životě v Praze se většinou týkají pouze účasti na pohřbech. Není tedy jisté náhodou, že s pohřbem souvisí i další velmi zajímavá provenienční poznámka ve složce Günterů ze Šterneku, v níž se ovšem prezentuje svobodný pán Wunschwitz jako náhodný a nezúčastněný pozorovatel: „*Vidi ex fenestra domus meae 30. Martii Anno 1735 funus ex platea Aquatica per forum Equinum ad plateam Sancti Henrici transiens...*“⁴³⁸

Korespondence patří k významným ego-dokumentům a v současné době jsou dochované soubory dopisů hojně využívány zejména pro svůj bohatý interpretační potenciál. Ve Wunschwitzově sbírce se nachází reprezentativní soubor těchto písemností čítající téměř osm stovek kusů. Jedná se však o korespondenci specificky zaměřenou, hlavním kritériem při jejím zařazení do souboru bylo bohatství genealogických (či méně často heraldických) informací. Spíše než o bezděčnou sondu do každodenního života

⁴³⁷ I.č. 3, 50, 625, 741.

⁴³⁸ I.č. 326.

příslušníků šlechtických rodin se tedy jedná o zásobárnu konkrétních údajů k jejich životopisům. Specifickou odnoží korespondence jsou ve zkoumané sbírkce dotazníky, v nichž Gottfried Daniel formuloval přesné otázky, jejichž prostřednictvím doplňoval chybějící informace, zejména názvy lokalit a přesná data.

Další příležitostí pro získávání informací byla neformální setkání sběratele se členy různých rodů či dokonce pouze nezúčastněné pozorování dění. O některých těchto rozhovorech či pozorováních si rovněž učinil záznam a uložil si jej do příslušné složky své sbírky.

II.2.7. Nápisový materiál

Většinu svého života strávil Gottfried Daniel Wunschwitz na dvou místech – v Praze a v Dolejším Krušci. Stejně tak ale podnikal celou řadu cest. Nejprve to bylo kavalířské putování po Itálii a Francii, později několik menších a kratších cest do Bavorska a samozřejmě cestoval i v rámci domoviny. Ať už ale byl na jednom ze svých sídel či daleko od hranic Čech, vždy se snažil sbírat materiály, které by mohly obohatit jeho sbírku. Jedním z typických produktů této snahy jsou i opisy nápisů.

Záznamy epigrafického materiálu patří ve Wunschwitzově sbírce k těm častěji zastoupeným, soubor opisů nápisů dosahuje počtu 653 exemplářů připadajících na 288 inventárních čísel. Pokud se však nápis týkal více rodů, nebo je jeho součástí např. čtyřkoutní vývod, opakuje se ve všech rodových složkách, takže počet zachycených nápisů je poněkud menší, pouze 554.⁴³⁹ Nejbohatší na nápisy je složka Bechyňů z Lažan, ukrývá v sobě 29 nápisů. Pouze dva však zaznamenal sám sběratel, ostatní získal od Jana Jiřího Bechyně z Lažan, který se intenzivně zabýval dějinami vlastního rodu a svými poznatky hojně přispíval do Wunschwitzovy sbírky. Další inventární čísla s četnými nápisy náležejí Ottům z Losu, Vratislavům z Mitrovic (po 15 kusech), Říčanským (14 kusů), Cílům ze Svojsic (12 kusů) a Chanovským z Dlouhé Vsi (10 kusů). Více než polovina složek (163) však obsahuje pouze jeden opsaný či obkreslený nápis.

Celý soubor opsaných nápisů je možno charakterizovat z několika hledisek – podle umístění, obsahu, látky nositele nápisu a způsobu zhotovení.⁴⁴⁰ Wunschwitz zajímal nejčastěji nápisy na budovách (vně i uvnitř i jako součást jejich pevně fixovaného mobiliáře), méně často opisoval nápisy ze samostatných uměleckých děl či dokonce v terénu. Z prvně jmenovaných se ve sbírce setkáme nejvíce s nápisy získanými v kostelích, ať již se jedná o nápisy na náhrobních kamenech, na zdech či oltářích a kazatelkách.⁴⁴¹ Nápisy opsané ze zvonů se ve sbírce objevují skutečně výjimečně, pouze ve čtyřech případech a jejich zachycení se nijak neliší od ztvárnění ostatních nápisů.⁴⁴² Nepříliš často zařadil sběratel také nápisy z jiných budov, např. ze zámků (Čachrov,

⁴³⁹ Takto např. čtyřkoutní vývod na zdi kaple hradu Rabí (i.č. 125, 449, 791, 1294) či obdobný vývod na náhrobním kameni Mikuláše z Říčan v kostele sv. Jiljí v Hořovicích (i.č. 373, 742, 1002, 1334).

⁴⁴⁰ Srv. Hlaváček, Ivan, Několik úvah a poznámek o současném stavu studia středověké a raněnovověké epigrafiky a jejích potřebách u nás, *Umění* 30, 1982, s. 149.

⁴⁴¹ Např. i.č. 62, 760 (výzdoba kazatelny), i.č. 42, 62, 348, 1296 (výzdoba oltáře), i.č. 990 (schránka na ostatky svatých), i.č. 1379 (obrazy).

⁴⁴² I.č. 35 (nápis a výzdoba zvonu farního kostela v Poběžovicích), 672 (nápis na zvonu ve zvonici v Horšovském Týnu), 1324 (nápis na nejmenším zvonu zvonice kostela sv. Petra a Pavla v Bělčicích), 1379 (popis znakové výzdoby zvonu kostela sv. Václava v Kadově).

Čestice, Golčův Jeníkov, Chrustenice, Ratměřice).⁴⁴³ Ještě méně často jsou zastoupeny nápisy z měšťanských domů.⁴⁴⁴

Z výše řečeného vyplývá, že z hlediska látky nositele nápisu se nejčastěji jedná o kámen, do něhož byly nápisy tesány, méně o kov (do něhož byly nápisy odlévány), omítku, látku či dřevo (na něž jsou nápisy tohoto souboru vesměs malovány). Pokud se jedná o obsahové hledisko, pak jednoznačně převažují nápisy náhrobní a epitafní⁴⁴⁵ a doprovodné (nejčastěji nápisy na obrazech).⁴⁴⁶ Nápisy pamětní, literární či právní stály vzhledem k velmi specifickému zaměření sběratelova zájmu zcela mimo jeho zorné pole.

Časové rozpětí získaných nápisů je značné. Nejstarší doklady spadají do konce 14. století (1393 a 1398) a pocházejí z kostela sv. Diviše v Chomuticích. Tyto nápisy však sběratel osobně neviděl. Při jejich zaznamenávání se opíral o informace poskytnuté Petrem Eusebiem Radeckým z Radče, do jehož majetku v 17. století Chomutice náležely.⁴⁴⁷ Ihned v počátcích své aktivní sběratelské činnosti, v roce 1711, získal svobodný pán Wunschwitz záznam o dalším velmi starém kameni, a sice o náhrobníku Pluha z Rabštejna, který našel na Zbraslavi.⁴⁴⁸ Nápisy z 15. století však zůstávají v celém souboru ve zřetelné menšině, krom zbraslavského se jich podařilo identifikovat pouze šest (z Čestic, Hořovic, Starého a Nového Města pražského a jedné neurčené lokality).⁴⁴⁹ Pro období od počátku 16. století bylo identifikováno v souboru 531 datovaných nápisů, jejichž rozvrstvení do jednotlivých desetiletí v období let 1491–1740 ukazuje následující graf:

⁴⁴³ I.č. 283, 849; 1002; 305; 720; 1212.

⁴⁴⁴ I.č. 886, 1178.

⁴⁴⁵ Vzorovou analýzu souboru náhrobních nápisů v Dolních Rakousích vytvořil Zajíc, Andreas, „Zu ewiger gedächtnis aufgericht“ Grabdenkmäler als Quelle für Memoria und Repräsentation von Adel und Bürgertum im Spätmittelalter und in der Frühen Neuzeit. Das Beispiel Niederösterreichs, Wien – München 2004. U nás se od roku 2000 konají každoroční zasedání k problematice sepulkrálních památek, která pořádá Ústav dějin umění AV ČR. Z nich vyšel prozatím sborník Epigraphica et sepulcralia I. (ed. Dalibor Prix – Jiří Roháček, Praha 2005).

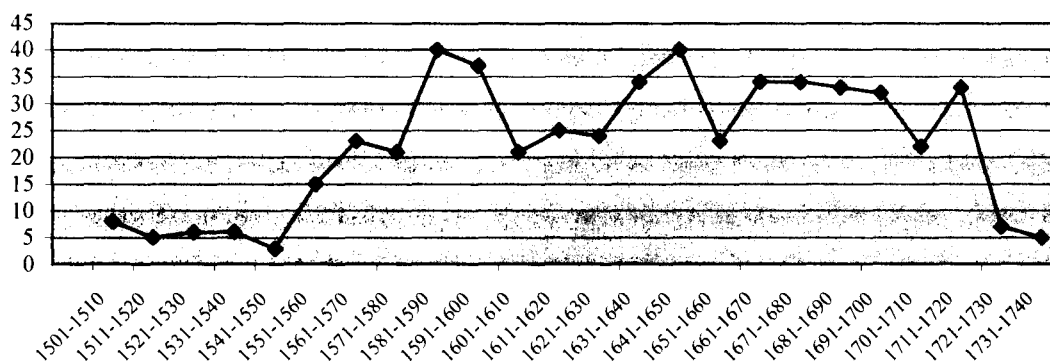
⁴⁴⁶ I.č. 355, 449, 987, 1295, 1379 a další.

⁴⁴⁷ I.č. 954.

⁴⁴⁸ I.č. 884.

⁴⁴⁹ I.č. 37, 392, 550, 650, 742 (2 kusy), 1102.

Graf 20 - Počet excerpovaných nápisů pocházejících z jednotlivých desetiletí období 1491-1740 (celkem 462 datovaných kusů)

Je zřejmé, že nápisy vztahující se k první polovině 16. století jsou zastoupeny pouze sporadicky, jejich počet na jedno desetiletí nedosahuje ani jedné desítky. Velmi početnou skupinu naopak představují záznamy ze druhé poloviny 16. století. S určitými výkyvy platí totéž i pro celé 17. století a počátek století následujícího. Domnívám se však, že v tomto případě není početní kolísání způsobeno zaměřením sběratele na to které období, ale spíše je možno je připsat na vrub dostupnosti nápisů – dochovaných nápisů z konce 15. století a počátku 16. je (a ve Wunschwitzově době to jistě platilo také) podstatně méně než z desetiletí pozdějších. Strmý pokles počtu získaných záznamů z posledních dvou desetiletí (1721–1740) pak souvisí pravděpodobně spíše než s nedostatkem dochovaného nápisového materiálu s poklesem sběrateleova zájmu o práci v terénu. Nejmladším nápisem celého souboru je opis cínové destičky z rakve Václava Kryštofa Hložka ze Žampachu zemřelého v roce 1737 a pohřbeného ve staroměstském kostele sv. Jiljí. Tato destička je vyzdobena znakem Hložků otočeným o 180 stupňů, což naznačuje vymření rodu.⁴⁵⁰ Celkem 94 nápisů není datováno vůbec.

Mezi jazyky nápisů se objevují latina, němčina a čeština, ale je zřejmé, že pro Wunschwitzův zájem nebyl jazyk nápisu podstatný a hlavní roli při výběru nápisů hrály pouze obsažené údaje a jejich využitelnost při sestavování genealogických tabulek.

Jak obstojí sběratelské postupy badatele první poloviny 18. století ve srovnání s metodami aplikovanými v moderní době pro záznamy nápisového materiálu? Dnes užívaný formulář aplikovaný v epigrafických edicích, které jsou v současné době vydávány u nás i v zahraničí, má unifikovanou přehlednou podobu:

⁴⁵⁰ I.č. 387.

V odděleném záhlaví je uvedeno katalogové číslo, základní lokalizace nápisu (obec, objekt, ulice) a datace. Další část formuláře je věnována bližšímu popisu nositele nápisu: jeho pojmenování, bližší lokalizace, popis, pozice, rozsah a technika zhotovení nápisu, stav, rozměry, výška a typ písma. Pak je již věnována pozornost textu samotnému: nápisy jsou důsledně transliterovány za použití standardizovaných postupů pro rozvádění případných zkratek či doplnění chybějících částí textu. Poslední částí jsou komentáře, tzn. datace, popisy výzdoby (např. znaků), jména osob spojených s výrobou nápisu, poznámky k paleografické stránce nápisu a případně další poznámky.⁴⁵¹

Svobodný pán Wunschwitz si velmi záhy vytvořil pro zaznamenávání nápisů též jednotný postup. Nespokojil se jen s pouhým přepisem textu, ale při nedostatku jiných reprodukčních možností drtivou většinu nápisů překreslil co nejvěrněji předloze. Tyto kresby jsou většinou provedeny na samostatných listech papíru o přibližně osmerkovém formátu. Kresby zabírají buďto celou plochu a komentář k nim je na druhé straně listu, nebo je kresba menší a další informace k nápisu jsou uvedeny nad a pod ní, resp. na všech volných plochách lícni strany záznamu.

Nápisy jsou transliterovány při zachování rozvržení řádků. To je zjevné na konci některých řádků, kde je písmo nepřirozeně roztaženo tak, aby dosáhlo konce řádku, ve snaze o zachování zarovnání řádků u pečlivě provedených kreseb, u méně pečlivých je ponecháno na volné místo či je naopak text nadepsán.⁴⁵² Wunschwitz ve svých prepisech pečlivě zaznamenával všechny značky svědčící o zkrácení slova, nicméně ponechával všechny zkratky nerozvedené.

Co se dozvíme v komentářích k nákresům? V první řadě je zde nápis lokalizován – samozřejmostí je název obce a stavba, v níž se nápis nachází.⁴⁵³ Pokud je umístěn v kostele (a takových je drtivá většina), pak je umístění popsáno s ještě větší přesností (na epištolní či evangelijní straně oltáře či ve které boční kapli). Podle použitého slovesa (stehet, lieget, ist ermauert) lze usuzovat, zda daný kámen stojí u zdi, je v ní zazděn či leží v zemi. Velmi často Wunschwitz neopomněl poznamenat materiál, z něhož je náhrobek či deska vyhotovena, v úvahu přichází mramor (bílý nebo červený), pískovec či kov. Závěrečná

⁴⁵¹ K tomuto nejnověji Roháček, Jiří (ed.), *Nápisy města Kutné Hory* (Kutná Hora, Kaňk, Malín, Sedlec včetně bývalého cisterciáckého kláštera), *Fontes historiae artium III* (Corpus inscriptionum Bohemiae I.), Praha 1996, s. 12–17. Starší práce věnovaná metodám epigrafického popisu byla publikována již v roce 1975 Flodr, Miroslav, *Zásady popisu středověkých a raně novověkých epigrafických památek*, SPFFBU C 21–22, 1975. Ze zahraničních edic má po obsahové a zejména metodologické stránce nejbliže řada *Die Deutschen Inschriften* (vycházející od roku 1942 a čítající dnes již 64 svazků).

⁴⁵² I.č. 18, 75, 143, 1209 a celá řada dalších.

⁴⁵³ Několik málo nápisů lokalizováno není, jedná se zejména o nápisy na cínových štítcích připevněných na rakvích, které Wunschwitz opisoval přímo v kostelních kryptách.

informace na nákresech je již pro epigrafickou edici sice víceméně irelevantní – jedná se o datum, kdy byl nákras pořízen – zato je možné ji využít pro rekonstrukci sběratelova itineráře.

Některé informace však na Wunschwitzových záznamech oproti modernímu popisovému formuláři scházejí. Ne vždy zcela spolehlivě zachytil paleografický charakter nápisu. Jen v malém počtu exemplářů vidíme kapitální písmo či snahu o zachycení gotického charakteru nápisu, převažujícím písmem nákrasů je novogotická kurziva, a to v případě jazykově českých a německých nápisů, či humanistická kurziva pro nápisy latinské. Typ užitého písma tedy na základě sbírky přesně určit nelze. Výška písma není zmíněna ani jednou. Stejně tak se sběratel jen pramálo zabýval rozměry nositele nápisu – počet takových údajů z více než šesti stovek záznamů nedosahuje jedné desítky.⁴⁵⁴ Jistou představu o velikosti kamene si však přece jen udělat můžeme, sběratel jej většinou charakterizuje jako velký („...*item ist ein zimbllich grosser Grabstein...*“)⁴⁵⁵ či naopak malý („...*jacet humi parvulum marmor quadratum...*“).⁴⁵⁶

V moderních edicích je vždy komentován i stav dochování nápisu. Stejně tak činil ve svých záznamech i svobodný pán Wunschwitz, pokud narazil na nečitelný či dokonce poškozený nápis, resp. náhrobní kámen. Zmínky o těchto poškozených artefaktech většinou nestojí jako samostatné záznamy, ale doprovázejí popis nápisů v dobrém stavu.⁴⁵⁷

Charakterizovat Wunschwitzovy komentáře po jazykové stránce je poměrně snadné, nejčastěji je zastoupena latina, poněkud méně němčina. Většinou je zachován v jednom komentáři jeden jazyk, ale vždy latinská zůstává závěrečná věta *Descripti in loco...* (či její nečetné varianty).⁴⁵⁸ Sběratelův podpis na závěr záznamu je pak již opět v souladu s jazykem komentáře. Zajímavou otázkou je též, zda spolu souvisí jazyk opisovaného nápisu a komentáře. Zdá se, že poměrně často si tyto jazyky odpovídají, pokud se jedná o latinu a němčinu, i když ne ve všech případech. U češtiny to pak neplatí vůbec, komentáře četným českým nápisům jsou častěji latinské než německé.

⁴⁵⁴ I.č. 35, 213, 214, 490, 550, 668, 672, 1002, 1212, 1379 (2 kusy).

⁴⁵⁵ I.č. 953.

⁴⁵⁶ I.č. 159.

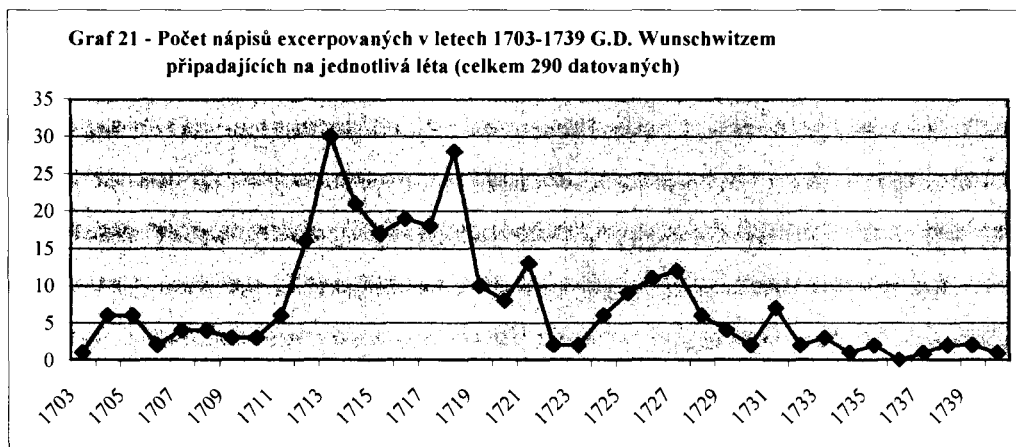
⁴⁵⁷ Např. i.č. 543 („*Gleich an dem auf Vorigen Seite beschriebenen Epitaphio lieget ein gross und groben Sandstein mit den Kotzischen Wappen worauf die Schrift nicht wohl mehr zu lessen, aus der Jahrzahl 1600 und Vrozeny a Stateczny Rytirz Pan Detleb Kocz z Dobrsse a na Wolssoweck, so annoch wohl zu distinguiren ist....*“), i.č. 1002 („*Zu Postupitz in der Pfarrkirchen Sancti Martini ad gradum Majoris altaris lieget ein achthalb Ehlen lang stein cum sequenti Epitaphio: ... In eben der Kirch lincks wird gantz nahe ein Rēitschanischer grabstein, worauf zwar das Wappen wohl zu kennen, die Schrift aber nicht zu lesen.*“). Podobně zmiňuje celou řadu poškozených náhrobních kamenů v Bělčicích a Pičíně i Jan Jiří Bechyně z Lažan v souboru náčrtů, který věnoval Wunschwitzovi do jeho sbírky (i.č. 37). Dále i i.č. 62, 687, 720, 932, 1258.

⁴⁵⁸ „*Descripti in dicta Ecclesia...*“, „*Copiatum in loco...*“.

Výskyt češtiny v komentářích je naprosto okrajový, sběratel ji spontánně užil pouze v jediném případě (jeden nápis opsaný do dvou složek), kde je navíc kombinována s latinou: „*In Ecclesia Beatae Virginis Mariae in Suburbio Beraunae lapis w prostřed Kostele naproti dweržúm:... Copiatum in dicta Ecclesia Beraunae 9. Octobris Anno 1715.*“⁴⁵⁹ Dále je české záhlaví (*Napisowe nachazegiczy se w Chramu Panie S(va)teho Jana Kržtitele w Mniestys Wrany w Mniedienu Tabulky wyryste nesledownie takto...*) na souboru nápisů z Vraného nad Vltavou. Ve sbírce zařazený list s opisy ovšem vytvořil tamější správce Martin Sýkora.⁴⁶⁰

Jak již bylo řečeno, pokud byl nápis doprovázen i vyobrazením znaku, svobodný pán Wunschwitz zachytil i tuto výzdobu. Pouze v jediném případě ji však také nějak komentuje: jedná se o záznam ve složce Kokořovců z Kokořova, u něhož konstatoval drobnou odlišnost od běžně používané podoby znaku.⁴⁶¹

Wunschwitzova sběratelská aktivita v oblasti shromažďování epigrafického materiálu se v průběhu doby pochopitelně proměňovala. Opisy nápisů patří ve sbírce k těm materiálům, na něž si sběratel činil provenienční poznámky velmi důsledně, a tak tuto otázku můžeme analyzovat poměrně snadno. Výsledek rozboru materiálu z hlediska doby jeho zařazení do sbírky ukazuje následující graf:

Období počátku sběratelských aktivit a zároveň sám počátek 18. století sice nevykazuje vysokými počty pořízených záznamů, nicméně je zajímavý díky lokalitám, odkud nápisy pocházejí. Tyto záznamy (jakkoli nečetné) nám objasňují alespoň zlomky z kavalírské cesty mladého Gottfrieda Daniela Wunschwitze po západní Evropě.

⁴⁵⁹ I.č. 154, 1163.

⁴⁶⁰ I.č. 460.

⁴⁶¹ I.č. 548 „NB. Auf diessen Grabstein sihet man die 5 puncta zwischen denen hörnern auf den helm nicht, welche sonsten d. Kokoržowetzische geschlecht zu führen pflaget, und seynd alhier die besagten hörnen gantz wie ochshörner gestatet.“

Nejstarší opis celého souboru byl pořízen v květnu roku 1704 v Římě, v basilice Santa Maria Maggiore. Je datován rokem 1593 a týká se Maxmiliána z Pernštejna (1575–1593).⁴⁶² Maxmilián byl nejmladším synem Vratislava z Pernštejna a Marie Manrique de Lara. Měl hodnost olomouckého kanovníka, ale žil převážně v Římě, kde jej papež Klement VIII. využíval k plnění diplomatických úkolů (např. i v nápisu zmiňované poselstvo k polskému králi Zikmundovi). Místo svého posledního odpočinku našel též v Římě v již zmiňované basilice a nápis pochází z desky jeho hrobu.⁴⁶³

Z Itálie si Wunschwitz přivezl i blíže nedatovaný nápis z Benátek. I ten je ovšem spjat s českým prostředím, neboť se týká Františka Antonína Berky z Dubé a Lipého a připomíná dobu jeho vyslaneckého úřadu u Benátské republiky.⁴⁶⁴ Duben téhož roku zastihl mladého cestovatele ve Štýrském Hradci, kde si ve dvorském kostele zaznamenal náhrobník hraběte Rudolfa Paara.⁴⁶⁵

Již v červnu 1704 byly pořízeny první nápisy z českého prostředí, a sice z Poběžovic, kde tehdy žili mladí Wunschwitzové se svou matkou Annou Felicianou, a jejich blízkého okolí. V první půli následujícího roku (tedy 1705) si do sbírky zařadil Gottfried Daniel první obkreslené náhrobní kameny z pražských kostelů.

V těchto prvních letech se počet získaných opisů pohyboval kolem pěti, po roce 1712 se zvyšuje až ke třem desítkám, v pozdějších letech opět klesá. Vysvětlení dočasného prudkého nárůstu je na první pohled snadno vysvětlitelné, neboť spadá do období Wunschwitzova úředního pověření v Berounském kraji a mohlo by se zdát, že dosud neznámé prostředí jej motivovalo k větší aktivitě. Přehled lokalit z odpovídajících let však tuto hypotézu vyvrací: v roce 1713 téměř všechny výpisy pocházejí z Prahy, v roce 1714 z Plzeňska a teprve rok 1715 přináší výpisy z Berounska, ovšem v míře, která příliš výrazně nepřesahuje běžné počty. Rok 1718, co do počtu opsaných napsů druhý nejúspěšnější, strávil Wunschwitz opět takřka celý v Praze.

Ke konci svého života již sběratel poněkud polevil ve svém úsilí a ročně zařadil do sbírky pouze kolem šesti opsaných napsů a při jejich získávání více než kdy dříve spoléhal na zprostředkování svých spolupracovníků. Posledním vlastnoručním datovaným opisem zařazeným do sbírky je nápis zaznamenaný 25. října 1739 v Dohaličkách a poslední

⁴⁶² I.č. 874.

⁴⁶³ OSN XIX, s. 510.

⁴⁶⁴ I.č. 51.

⁴⁶⁵ I.č. 838.

datovaný záznam vůbec byl pořízen v Březnici, sběrateli jej zprostředkoval jeho častý spolupracovník Václav František Krocín z Drahohejle 19. července 1740.⁴⁶⁶

Celý soubor můžeme sledovat nejen z hlediska časového, ale i geografického. O významných městech, která můžeme spojit s jeho kavalířskou cestou, již byla řeč výše. Jinak je výskyt nápisů z oblastí za hranicemi Čech spíše výjimečný a jedná se převážně o místa nepříliš vzdálená hranicím Českého království - v Bavorsku (Amberk, Norimberk a několik menších lokalit v jejich okolí jako např. Hirschau či klášter Ensdorf) a Vídni.⁴⁶⁷ Krom nápisu z hlavního města habsburské monarchie (zprostředkované Leopoldem Reicheltem) pořídil všechny sběratel osobně přímo na místě. Jeho cest do Bavorska máme doložených více – jednu v červenci až listopadu roku 1707 (Amberk, Pfreimd, Hirschau, Norimberk),⁴⁶⁸ druhou na přelomu let 1708 a 1709 (Norimberk, Ensdorf)⁴⁶⁹ a třetí na nápisovém materiálu doložený pobyt v Amberku spadá do února 1710.⁴⁷⁰ Jako jeden z nápisů získaných v roce 1714 se objevuje záznam z bavorského hraničního města Neukirchenu, ale ten zůstává osamocený a zřejmě nebyl součástí delší cesty do zahraničí, o čemž svědčí záznamy pořízené den předem v Klatovech, týž den a ještě o dva dny později v Horšovském Týně.⁴⁷¹

Z dalšího zahraničí Království českého jsou doloženy dvě lokality Landshut a Žagaň, ovšem z obou pochází jen po jednom kusu zprostředkovaného nápisu. Jméno zprostředkovatele sice není ani v jednom případě uvedeno, ale oba záznamy jsou pořízeny jinou rukou než Wunschwitzovou.⁴⁷²

Samostatnou zmínku zaslouží též nápisy z Moravy. V celém souboru jsou pouze dva – jeden z Brna (z kostela sv. Jakuba)⁴⁷³ a jeden ze Žďáru nad Sázavou (z kostela sv. Prokopa).⁴⁷⁴ Ani jedno z těchto měst ale nenavštívil sběratel osobně (tedy alespoň ne při obkreslování nápisů) a oba nápisy mu věnovali členové šlechtických rodů – František Václav Bělohradský z Kozmačova a Jan Karel Zitschy ze Znorizy.

Zajímavé jsou též záznamy, které si svobodný pán Wunschwitz pořídil doslova na cestě a nelze je tedy přiřadit ke konkrétní lokalitě. V jednom případě si zaznamenal zprávu

⁴⁶⁶ I.č. 1008, 678.

⁴⁶⁷ I.č. 113, 264 (Amberk), i.č. 354, 1085, 1246 (Norimberk), i.č. 1046 (Hirschau), i.č. 30 (Ensdorf), i.č. 766 (Vídeň).

⁴⁶⁸ I.č. 113, 648, 1046, 354, 1085.

⁴⁶⁹ I.č. 1246, 30.

⁴⁷⁰ I.č. 264.

⁴⁷¹ I.č. 114 (Neukirchen), záznam z předchozího dne i.č. 59, 277, 589, 624, 936, 978, 1295, 1430 a pro následující dny i.č. 1209, 892.

⁴⁷² I.č. 2, 747.

⁴⁷³ I.č. 399.

⁴⁷⁴ I.č. 625.

o nápisu a znakové výzdobě na sousoší Panny Marie s anděly v nepomucenské kapli mezi Černovsí a Martiněvsí (k zastávce ho zřejmě přimělo právě zasvěcení kaple), ve druhém jej zaujal během cesty do Ratměřic (odkud si mimochodem též přivezl jeden nápis) pískovcový obelisk na rozcestí u vsi Jesenice, zdobený pozlaceným křížem a nápisy ze všech třech stran, který zde nechala vztyčit Maxmiliana Alsterlová, rozená z Kurtzbachu.⁴⁷⁵

Nyní se podívejme na přehled lokalit v Čechách, kam sběratel zavítal osobně. Jejich kompletní soupis je pro větší přehlednost zpracován do příložené Tabulky 5., kde je uveden i počet nápisů v místě pořízených a data, kdy zde Gottfried Daniel, svobodný pán Wunschwitz pracoval,⁴⁷⁶ a též do mapy, z níž jasně vyplývají hlavní oblasti jeho zájmu.⁴⁷⁷

Tabulka 5. – Získané nápisy v jednotlivých českých lokalitách, které navštívil sběratel osobně

Obec (Okres)	Místo	Datum	Počet	I.č.
Bělčice (Strakonice)	kostel sv. Petra a Pavla	1711,08,16	4	62, 1258
		1716,08,08	6	62, 143, 687, 1258, 1324, 1335
Beroun (Beroun)	kostel Zvěstování Panny Marie	1715,09,28	1	154, 1163
		1715,10,04	1	449
		1715,10,09	1	154, 449, 1163
Bor (Tachov)	kostel sv. Máří Magdaleny	1708	1	1206
Březnice (Příbram)	kostel sv. Františka a Ignáce Xaverského	1711,08,16	2	1258
		1718,09,27	2	550, 990
Bylany (Kolín)	kostel sv. Bartoloměje	1734	3	154, 359, 701, 1167, 1211
Cestou do Prahy	N	1721,04,28	1	3
Čachrov (Klatovy)	kostel sv. Václava	1714,11,26–27	4	283, 749
	Zámek	1714,11,27	1	953, 1167
Částkov (Tachov)	kostel sv. Anny	1708,01,22	1	110, 497
Čestice (Strakonice)	Zámek	1716,05,16	1	1002
	kostel sv. Jana Křtitele	1716,04,19	4	392, 469, 1102
Dlouhá Ves (Klatovy)	kostel sv. Filipa a Jakuba	1711,05,29	1	185
		1712,08,14	2	355, 603
Dobrá Voda (Klatovy)	kostel sv. Vintíře	1714,05,02	1	1379
Dohaličky (Hradec Králové)	kostel sv. Jana Křtitele	1739,10,25	1	1008
Dřevčice (Praha-východ)	kostel sv. Bartoloměje	1727,03,20	3	1323
Hájek (Kladno)	Loreta	1724,10,17	1	1421
Hartmanice (Klatovy)	kostel sv. Kateřiny	1714,12,04	1	157
Horní Mokropsy (Praha-západ)	kostel sv. Václava	1715,06,08	1	732
Horšovský Týn (Domažlice)	kaple Panny Marie	1710,06,16	3	1161, 1295
	kostel sv. Anny na Vršíčku	1712,03,22	7	17, 187, 214, , 1209, 1335, 1415

⁴⁷⁵ I.č. 205, 3.

⁴⁷⁶ Do přehledu nebyly zahrnuty nápisy z neurčených lokalit.

⁴⁷⁷ Mapová příloha II. – Lokality, z nichž byl excerpován epigrafický materiál pro Wunschwitzovu sbírku.

Obec (Okres)	Místo	Datum	Počet	I.č.
	kostel sv. Apolináře	1712,03,25	4	214, 321, 424, 410
		1712,03,26	1	214
		1714,06,16	1	550
		1714,06,17	1	1209
		1717,01	1	1295
	kostel sv. Petra a Pavla	1712,03,25	1	524
	zvonice	1712,03,22	1	672
Hořovice (Beroun)	kostel sv. Jiljí	1716,08,10	13	45, 373, 742, 1002, 1212, 1274, 1277, 1280, 1334
Hostouň (Domažlice)	kostel sv. Jakuba	1712,03,23	1	187
Choteč (Praha-západ)	kostel sv. Kateřiny	1715,07,16	1	1073
Chrusterice (Beroun)	zámek	1715,09,14	1	720
Chudenice (Klatovy)	kostel sv. Jana Křtitele	1714,06,18	7	187, 279, 441, 1335
Jankov (Benešov)	kostel sv. Jana Křtitele	1705,05,07	1	1212
Kadov (Strakonice)	kostel sv. Václava	1716,08,08	5	187, 759, 701, 791, 1274, 1379
Karlštejn (Beroun)	hrad	1715,10,20	1	548
Kašperské Hory (Klatovy)	kostel sv. Markéty	1710,07,01	2	918, 1098
		1714,04,11	2	918, 1098
Klatovy (Klatovy)	kostel Narození Panny Marie	1714,06,14	6	59, 277, 589, 624, 936, 978, 1295, 1430
		1714,06,18	1	277, 872, 1230
	kostel sv. Vavřince	1714,06,19	1	125
Klenová (Klatovy)	kostel sv. Jana Křtitele	1712,03,30	1	449
Krnsko (Mladá Boleslav)	kostel sv. Jiří	1721,03,13	8	120, 1275
Loděnice (Beroun)	kostel sv. Václava	1715,09,15	2	468, 888
Mezi Černovsí a Martiněvsi	kaple sv. Jana Nepomuckého	1718,09,11	1	205
Mlázovy (Klatovy)	kostel sv. Jana Křtitele	1709,08,05	5	816, 761, 972, 1026, 1230
Modřany (Hl. m. P.)	kostel Nanebevzetí Panny Marie	1715,06,13	1	384
Mouřenec (Klatovy)	kostel sv. Mořice	1712,08,25	1	157
Mutěňín (Domažlice)	kostel sv. Bartoloměje	1712,03,19-20	1	1295
Nepomuk (Plzeň-jih)	podzámčí	1718,11,14	1	1198
Pacov (Pelhřimov)	kostel sv. Václava	1721,04,22	1	187
Petrovice (Klatovy)	kostel sv. Petra	1716,02,12	6	246, 701, 953, 1422
Plzeň (Plzeň-město)	kostel Nanebevzetí Panny Marie	1714,03,09	6	543, 1004, 1163
	kostel Panny Marie Růžencové	1714,03,09	1	344
	kostel sv. Bartoloměje	1714,03,09	2	348, 892
Poběžovice (Domažlice)	kostel Nanebevzetí Panny Marie	1704,06,16	1	979
		1704,10,05	1	214
		1704,10,14	7	35, 1206, 1295
Počaply (Beroun)	kostel Nanebevzetí Panny Marie	1715,10,05	17	37, 467, 507, 529, 701, 834, 1002, 1163, 1324, 1424

Obec (Okres)	Místo	Datum	Počet	I.č.
Postupice (Benešov)	kostel sv. Martina	1706,05,05	2	449, 757, 1002
Praha, Hradčany	kostel sv. Benedikta	1719,02,05	2	71, 550
	kostel sv. Jiří	1715,11,25	3	114, 185, 1340
	chrám sv. Víta	1713,06,07	4	672, 711, 1171
		1713,08,07	1	1209
		1713,08,19	2	672, 1209
		1715,05,16	1	812, 1111, 1421
		1715,06,11	1	435
		1715,06,24	1	435
		1716,10,02	1	1324
		1716,10,08	3	1324, 1335
		1717,05,05	1	213
		1717,05,19	1	344
		1717,05,24	1	742
		1718,03,26	1	649
		1718,09,18	1	371
		1719,10,07	1	344
		1720,04,06	1	1004
		1720,08,28	1	1206
		1720,10,07	1	816
		1725,04,14	1	165, 912
		1725,05,07	1	650
		1725,10,03	1	1183
	1726,06,22	1	711	
	1726,06,29	1	760	
	1727,04,30	1	884	
	1727,05,07	1	51	
Praha, kajetánská zahrada	kaple Panny Marie	1713,06,06	2	289, 711
Praha, Malá Strana	kostel Panny Marie pod Řetězem	1713,08,14	1	1212
		1713,08,16	1	1354
		1713,08,16	1	1354
		1718,04,22	1	745
		1728,06,24	1	371
		1728,08,11	2	1354
	kostel Panny Marie Vítězné	1735,06,11	1	874
	kostel sv. Máří Magdaleny	1718,08,15	1	757
		1720,06,15	1	1271
		1732,08,13	2	160, 757
	kostel sv. Mikuláše	1720,10,10	1	550
	kostel sv. Tomáše	1713,02,16	3	51, 81, 1201
		1713,04,08	2	118, 298
		1713,04,20	1	118
		1713,06,26	1	75, 888
		1714,02,16	1	1272
1716,11,02		1	11	
1718,02,11	1	3		

Obec (Okres)	Místo	Datum	Počet	I.č.
		1718,02,12	1	610
		1718,09,11	1	745
		1719,06,07	1	51
		1719,09,28	1	349
		1720,02,19	1	349
		1723,11,20	2	720, 745
		1729,09,25	1	349
		Velkopřevorský palác	1717,05,24	1
Praha, Nové Město pražské	kostel Neposkvrněného početí Panny Marie	1718,04,15	1	146
		1726,03,20	1	17
		1731,08,19	1	745
	kostel Panny Marie a sv. Karla Velikého	1705,04,18	1	548
		1719,06,25	1	1390
		1725,01,02	1	120
	kostel Panny Marie Sněžné	1713,03,09	1	1066
		1713,03,14	1	932
		1713,03,19	1	50, 1334
		1713,06,16	1	1212
		1713,08,06	1	193
		1716,10,11	1	342
		1717,05,09	1	120
		1717,06,13	1	149
		1717,07,13	1	1212
		1718,09,08	1	550, 1295
		1725,02,16	1	50, 1334
		1725,10,26	1	1317
		1731,01,18	1	159, 548
		kostel sv. Apolináře	1705,04,15	3
	kostel sv. Ignáce	1718,06,13	1	1291
	kostel sv. Jindřicha a sv. Kunhuty	1713,02,18	5	54, 173
		1713,03,22	1	185, 489, 987
		1717,06,29	1	768
		1718,04,15	1	441
		1718,04,15	1	697, 934
		1724,05,08	1	768, 841
		1726,05,27	1	1392
		1730,01,18	1	936
		1739,08,02	1	546
	kostel sv. Josefa	1721,10,04	1	948
	kostel sv. Kateřiny	1705,04,15	3	208, 672, 1296
	kostel sv. Petra na Poříčí	1718,04,15	1	509
		1725,06,29	1	757
		1727,10,06	1	42
	kostel sv. Štěpána Většího	1713,02,02	1	501
		1717,08,29	2	783, 1312

Obec (Okres)	Místo	Datum	Počet	I.č.	
		1718,03,19	1	1221	
		1718,04,19	1	501	
		1727,06	2	783	
	kostel sv. Václava		1713,03,02	3	73, 299, 1089, 1292
			1713,03,13	1	100
			1717,04,17	1	1317
			1717,06,13	1	558
			1717,06,15	1	1324
			1717,06,16	1	1324
			1729,06,26	1	650
			1724,06,09	1	185
			1729,09,28	1	936
	kostel Zvěstování Panny Marie na Slupi	1724,02,25	3	202, 1038, 1061	
	špitální kostel sv. Bartoloměje	1722,06,22	1	202	
Štěpánská ulice	1719,10,08	1	1317		
Praha, Staré Město pražské	Betlémská kaple	1723,11,28	1	185	
		1725,11,06	1	45	
	Karlův most	1713	1	1002	
	kostel Panny Marie na Louži	1718,05,07	1	670	
		1718,05,21	1	770	
	kostel Matky Boží před Týnem	1713,02,20	1	177	
		1725,10,16	1	436	
		1726,06,15	1	966	
	kostel sv. Benedikta	1718,04,15	2	304, 480	
	kostel sv. Františka	1717,09,19	1	914	
	kostel sv. Havla	1716,08,29	1	1026	
		1726,01,06	1	1044	
		1727,10,12	1	234	
		1731,06,03	1	215	
	kostel sv. Jakuba	1712,11	1	692	
		1716,08,23	1	1324	
		1716,09,26	2	441, 577, 990, 1324	
		1716,10,01	3	3, 758, 1324	
		1718,04,18	1	1137	
		1726,04,18	1	1324	
		1731,08,26	1	758	
	kostel sv. Jiljí	1719,10,01	4	185, 387, 1324	
	kostel sv. Martina ve Zdi	1726,12,18	2	18, 713	
	kostel sv. Michala	1717,09,29	2	105, 566, 713	
	kostel sv. Ondřeje	1721,11,30	1	220	
	kostel Salvátora Spasitele (jezuitský)	1705,08,20	1	763	
		1713,08,19	1	891	
		1713,13,31	1	763	
		1719,06,02	1	1198	

Obec (Okres)	Místo	Datum	Počet	I.č.
		1730,04,26	1	891
	kostel sv. Salvátora (paulánský)	1712,12,23	1	841
		1717,10	1	701
		1718,04,02	4	71, 858, 872, 600, 1154
		1718,09,04	3	28, 205, 1271
		1731,09,20	1	858
	kostel sv. Vavřince	1726,08,10	1	550
	Široká ulice	1718,01,14	1	886
ulice k Uhelnému trhu	1724,03,03	1	745	
Praha, Strahov	Strahovský klášter	1727,05,18	1	1204
		1728,03,26	1	948
Příbram (Příbram)	Svatý kopeček	1711,09,16	1	668
		1729,02,10	2	871, 1324
Rabí (Klatovy)	kaple Nejsvětější Trojice	1712,10,12	4	125, 348, 449, 543 791, 953, 956, 1294
Slivice (Benešov)	kostel sv. Petra	1718,04,26	1	277
		1718,09,26	10	37, 157, 392, 465, 701, 1002, 1154, 1182, 1163
Staňkov (Domažlice)	kostel sv. Jakuba	1706,08,27	1	1185
Stará Boleslav (Praha-východ)	kostel Nanebevzetí Panny Marie	1716,10,13	1	364,841
		1727,03,19	1	371, 818
	kostel sv. Václava	1712,12,17	1	1323
		1716,10,13	4	1043, 1323, 1376
		1721,03,15	1	537, 550
		1727,03,20	4	841, 1043, 1323
Staré Sedliště (Tachov)	kostel sv. Prokopa a Oldřicha	1708,04,11	2	453, 524
Strážov (Klatovy)	kostel sv. Jiří	1715,04,19	2	383, 771
Stenice (Mladá Boleslav)	kostel sv. Bartoloměje	1721,03,12	1	537
Sušice (Klatovy)	kostel sv. Kateřiny	1714,10,07	1	490, 1379
	kostel sv. Václava	1712,07,03	8	182, 522, 543, 496, 709, 973
Svojšíce (Klatovy)	kostel sv. Jana Nepomuckého	1712,05,12	2	62, 157
		1714,04,15	8	157, 246, 420, 495, 640, 701, 842, 1107, 1379, 1426
Tetín (Beroun)	kostel sv. Jana Nepomuckého	1715,09,28	1	1203
Újez sv. Kříže (Domažlice)	kostel sv. Kříže	1716,01,30	3	173, 624, 872, 970
Úloh (Klatovy)	kostel sv. Petra a Pavla	1714,06,19	2	62, 365
Velvary (Kladno)	kostel sv. Kateřiny	1718,09,11	1	435
Zavlekov (Klatovy)	kostel Nejsvětější Trojice	1709,08,01	6	213, 550, 853, 992, 1419
Zbraslav (Hl. m. P.)	kostel sv. Jakuba	1711,08,17	1	884
Zbynice (Klatova)	kostel Zvěstování Panny Marie	1714,03,28	5	953
Zdaun (Klatovy)	kostel sv. Vavřince	1714,05,05	7	256, 708, 872, 1013, 1295

Obec (Okres)	Místo	Datum	Počet	I.č.
Zdíby (Praha-východ)	kostel Povýšení sv. Kříže	1705,11,07	1	954
		1713,06,01	1	954

Na první pohled jsou zřejmé tři hlavní oblasti Wunschwitzova zájmu. Zcela samostatnou kapitolou je Praha, z ní je shromážděno ve sbírce jednoznačně nejvíce dokladů. I pokud bychom počítali jednotlivá pražská města samostatně, držela by se všechna v čele pomyslné tabulky ukazující místa s nejčastější excerpací.

Dalším velkým ohniskem jsou části bývalého Plzeňska a Klatovska, odpovídající zejména dnešním okresům Domažlice, Klatovy a Tachov. Tento okrsek zájmu není nikterak překvapivý, neboť je na první pohled zřejmá jeho souvislost s venkovskými sídly Wunschwitzů, nejprve Poběžovicemi (které samy poskytly sběrateli několik nápisů) a později i Dolním Krušcem. Nejvíce nápisů (nejen z této oblasti, ale absolutně) získal sběratel z Horšovského Týna.

Třetí skupina lokalit je soustředěna v bývalém Berounském kraji. Ani to není překvapivé, neboť, jak již bylo vícekrát zmiňováno, se zde Wunschwitz pohyboval při příležitosti svého působení v rektifikační komisi. Zpracování navštívených míst do lokalizovaného kartodiagramu dobře ukazuje, že většina míst v Berounsku ležela na cestě do Prahy a tamější zastávky nepředstavovaly vlastně pro svobodného pána žádné zdržení na cestě.

Lišil se nějak postup sběratele při sbírání nápisů v Praze od postupu uplatňovaného ve venkovských obcích? Po formální stránce jsou výstupy ze všech lokalit naprosto stejné, též výtvarné provedení se zcela shoduje. Jediným rozdílem, který je dobře sledovatelný ve výše uvedené Tabulce 5, tak zůstává intenzita získávání z jednotlivých míst v čase. Velkou roli hrála zcela zřejmě dostupnost. Jednoznačně to platí o lokalitách Berounska, u nichž možnost brzkého návratu nebyla příliš pravděpodobná a Wunschwitz zde pořídil všechny opisy při jediné návštěvě. Do míst v okolí svých venkovských statků se vracel častěji, i když ani zde není situace všude stejná. V poběžovickém kostele sice obkresloval třikrát, ovšem všechny návštěvy se udály v roce 1704. Podobně postupoval i v případě návštěv v Klatovech. Naproti tomu do Horšovského Týna se sběratel vracel několikrát v letech 1710 až 1717.

Místa v Praze naproti tomu navštěvoval téměř všechna opakovaně. S trochou nadsázky se dá říci, že si chodil pro každý nápis zvlášť a příležitost, kdy zařadil v jeden den do sbírky více opsaných nápisů, je pomálu.

Zajímavé jsou též nápisy, které se dostaly do Wunschwitzovy sbírky prostřednictvím třetích osob. O rozsáhlém souboru nákrasů náhrobníků darovaných Janem Jiřím z Bechyně již byla řeč výše. Ostatní, až na výjimky, přispěli pouze jednotlivými kusy nebo menšími soubory opisů.⁴⁷⁸ Je zajímavé, že také „osvědčení“ sběratelovi informátoři – Michael Adam Franck z Franckensteinu a registrátor zemskodeskového úřadu Jan František Sckrintz přispěli každý pouze jediným nápisem.⁴⁷⁹ Obdobně přispěl také sběratelův „dvorní malíř“ Johann Andreas Leberl. Ke prostředkovaným opisům patří i oba nápisy z Moravy (z Brna a Žďáru nad Sázavou),⁴⁸⁰ přičemž ani jeden z opisů nepořídil příslušník rodu, jehož se text týká.

I u nápisového materiálu se můžeme setkat, jakkoli velmi zřídka, se sběratelovou prací s literaturou. Pouze v jediném případě bylo tištěné dílo použito jako zdroj znění nápisu, který se týkal Jana Václava Betengela a vztahoval se k roku 1578. Použitou knihou byla Topografie Království českého Martina Zeilera.⁴⁸¹

Ve dvou případech se jednalo spíše o ověřování či srovnání skutečného stavu se zprávou v literatuře, konkrétně v dílech Bohuslava Balbína. A v obou případech Wunschwitz Balbínova pozorování koriguje. První oprava (poukazující na to, že Balbín kámen prozkoumal nedostatečně pozorně) se týká popisu vzhledu náhrobku Zyguny z Gutnštejna v kostele sv. Apolináře v Horšovském Týnu,⁴⁸² druhá upozorňuje na chybnou Balbínovu lokalizaci náhrobního kamene Simona Táhla z Horštejna v jedné z kaplí chrámu sv. Víta na Pražském hradě.⁴⁸³ Jeden nápis z kostela sv. Kateřiny na Novém Městě pražském srovnával Wunschwitz s tím, jak jej publikoval Augustin Jeschke ve své práci *Ilias Compendiosa* (Praha 1740), která pojednávala právě o klášteře augustiniánů poustevníků, jehož součástí kostel sv. Kateřiny byl. Poslední Wunschwitzem uvedený

⁴⁷⁸ Např. měšťan František Novák (i.č. 387, 1158, 1389 – 3 nápisy z Dubče), Karel Zitschy ze Znorizy (i.č. 305, 625 – 3 nápisy, z Golčova Jeníkova a Žďáru nad Sázavou), Václav Josef Chanovský z Dlouhé Vsi (i.č. 449 – 7 nápisů z Dlouhé Lhoty), Valentin Weydner (i.č. 599, 1259, 1271 – 5 nápisů z Jilemnice).

⁴⁷⁹ I.č. 44, 1285.

⁴⁸⁰ I.č. 1073, 62.

⁴⁸¹ I.č. 55.

⁴⁸² I.č. 324 „*Hujus Epitaphii facit mentionem Bohuslaus Balbinus in Syntagmate vel Originibus Comitum de Guttstein Cap. VII. pag. 19. his verbis: ... Ex qua descriptione tamen satis apparet, quod P. Balbinus non nimis attente marmor hoc aspexerit...*“.

⁴⁸³ I.č. 1209 „*Dieses grab Simonis Brosii Von Horstein ist nicht, wie Balbinus Miscellaneorum Historicorum Bohemiae Decadis Ilda Libro Imo Capitola XIX pagina 118 irrsamb saget in der Berkische Capelle zwischen den Obristen Burggrafen Lewen und Obristen Cantzler Pflug, sondern in der andern Capellen darueben, welche die Capelle S(anc)ti Jo(ann)is Baptistae heisset, und in der mitter zwischen dem beyde Prägerischen Erzbischöffen Antonio und Martino...*“.

odkaz na tištěné dílo se nevztahuje k nápisu samotnému či jeho umístění, ale spíše k tragické události (mordu), který je v textu zmíněn.⁴⁸⁴

Jakou snahou byl svobodný pán Wunschwitz při shromažďování materiálu veden? Šlo mu o zmapování epigrafického bohatství jednotlivých lokalit v úplnosti, tak jak je zvykem u dnešních soupisů nápisů? Nebo byl i při této své aktivitě veden spíše svým genealogickým zájmem a nápisů si všímal pro četná data a jména v nich obsažená? První z obou možností můžeme zcela odmítnout. Z dochovaného souboru je zřejmé, že místa, kde bylo možno nápisy získat, navštěvoval často a s největší pravděpodobností do nich vstupoval skutečně za účelem zmapování dostupných nápisů, ale v žádném z míst nemůžeme doložit, že by zde vypsal všechny dostupné nápisy.⁴⁸⁵ Naopak se zdá, že množství nápisů (včetně celé řady náhrobních kamenů) ponechal bez povšimnutí, ačkoli obsahovala též životní data příslušníků rodů, o které se jinak zajímal. Jeho práci s nápisy nemůžeme tedy snad charakterizovat jako zcela nahodilou, ale do systematickosti dnešní epigrafické práce mají jeho snahy dosti daleko.

Svobodný pán Wunschwitz shromáždil úctyhodný soubor velmi pečlivých a víceméně standardizovaných záznamů o nápisech z celé řady lokalit. Protože se však nejedná o moderní edici se striktním formulářem, proniklo v připojených adjektivech do jeho záznamů i něco z jeho osobních dojmů a (vesměs pozitivního) hodnocení zaznamenávaných faktů („*ellegans Templum*“, „*notavi et vidi cum admiratione*“).⁴⁸⁶

Podobně jako se Wunschwitz vymykal své době tím, s jakou pečlivostí si zaznamenával odkazy na své zdroje a informátory, zřejmě měl i na svou dobu neobvyklý vztah k předmětům upomínajícím na minulost, jak vyplývá z jeho poznámky u opisu epitafu Alexandera Bleilebena z roku 1649: „*Wie die Kirche S. Thomae umbs Jahr 1732 gantzlichen renoviert worde, ist nebst viele andern auch dieses Epithaphium leider! und untverantwortlicher weiß weg gekommen. O ingrati cuculi! Tenemini ad restitutionem, si vultis salvi fieri!*“ V tomto případě se svobodný pán Wunschwitz rozohnil – nazývá odstranění kamene nezodpovědností a všem, kteří toto činí, laje do kavek. V jiných případech konstatuje zmizení či přemístění kamenů bez emocí. Tak je tomu například v případě náhrobníku Václava Porcii (1594), který byl přemístěn kvůli vybudování mauzolea Leopolda Viléma Šlika (1725).

⁴⁸⁴ I.č. 1171. Martin Šavel z Vlkové pohřbený v chrámu sv. Víta na Hradčanech v roce 1524 ve 22 letech. O této události píše podrobněji Bartoloměj Paprocký z Hlohov ve třetí knize Diadochu na foliu 315.

⁴⁸⁵ O srovnání podrobně viz Exkurz za touto kapitolou.

⁴⁸⁶ I.č. 783, 987, dále i i.č. 62, 299, 304, 757, 1002, 1291, 1295.

I v nápisovém materiálu je možno nalézt ozvy sepětí Wunschwitzovského rodu s Janem Nepomuckým. V roce 1718 totiž poprvé navštívil sběratel Nepomuk pokládaný za světcovo rodiště a opsal si nápis na jeho rodném domě a opis opatřil následujícím komentářem a připojenou prosbou: *„Zu Nepomuk unter dem Schloss Grünberg im Pilssner Crayss ist aus dem Hauss darinnen der grosse Heylige Joannes Nepomucenus gebohren ward, eine Kirchen erbauet worden, uber der thür derselbigen, woh man von der gassen hinein gehet, ist in einen Sandstein nachfolgende Schrift, wie auch das gantze Sternbergisch- und Ržitschanische Wappen aussgehauen: ... Descripsi Nepomuci 14 Novembris Anno 1718 da ich den erste mahl das gluk hatte dieses heylige orth zu besuchen, O Magne Thaumaturge Martyr Sancte Joannes Nepomucene ora pro et Familia mea. Godefridus Daniel Liber Baro de Wunshwitz.“*⁴⁸⁷

Krom svých osobních mínění Wunschwitz výjimečně a pouze mimochodem zaznamenal i další informace týkající se budov (kostelů či paláců), v nichž nápisy opsal. Z jeho provenienčních poznámek se tedy dozvíme, že kostel sv. Jiljí v Hořovicích byl roku 1687 renovován, přičemž (jak se dozvěděl) zanikla celá řada zajímavých nápisů.⁴⁸⁸ Ve složce Alsterlů z Astfeldu je zase zachycena podoba náhrobku před ničivým požárem v kostele sv. Jakuba na Starém Městě.⁴⁸⁹ Podobná drobná zmínka se vztahuje k výzdobě velkopřevorského paláce maltézských rytířů na Malé Straně: nad jeho průčelím byl při rekonstrukci paláce v roce 1712 umístěn znak a nápis upomínající na velkopřevora Jana Václava Vratislava z Mitrovic, tento nápis svobodný pán Wunschwitz zaznamenal a v roce 1719 uložil do své sbírky. Později (v roce 1726) byla výzdoba snesena a nad vchodem do paláce umístěn znak tehdy působilého velkopřevora Gundakera z Dietrichsteinu. Ačkoliv už podobu této výzdoby sběratel nezachytil, alespoň si o ní učinil poznámku na rub nákresu a nápisu ve složce Vratislavů z Mitrovic.⁴⁹⁰

Jak bylo ukázáno v tomto oddíle, Wunschwitzova sbírka v sobě krom jiného skrývá i velké bohatství epigrafické. Nejčastěji se jedná o jeho vlastnoruční náčrty náhrobních kamenů, ostatní typy nápisů se objevují méně často. Velmi kvalitní provedení těchto záznamů a jejich bohatý komentář z nich činí daleko více než pouze kuriózní pozůstatek sběratelského zájmu příslušníka šlechtického stavu žijícího v 18. století. I v dnešní době mohou posloužit jako cenný zdroj informací pro epigrafiky či pracovníky památkové péče,

⁴⁸⁷ I.č. 1198.

⁴⁸⁸ I.č. 1002.

⁴⁸⁹ I.č. 3.

⁴⁹⁰ I.č. 1324.

jakkoli ne pro celé Čechy či dokonce Moravu, ale pouze u takových lokalit, s nimiž byl spjat osobní a profesionální život svobodného pána Wunschwitze.⁴⁹¹

Exkurz

Úkolem tohoto exkurzu bude posouzení významu souboru opisů nápisů shromážděných ve sbírce svobodného pána Wunschwitze i s přihlédnutím k souboru pohřebních štítů. Nezbytnou podmínkou takového úkolu je srovnání s dosavadními dostupnými soupisy epigrafického materiálu. Na jednu stranu se jediné pomocí takového srovnávání dá plně doložit metodičnost či nahodilost jeho práce v terénu, na druhou se jediné po pečlivém porovnání jím shromážděných záznamů o nápisech existujících v jeho době se soupisy materiálu dochovaného dnes dá stanovit cena a dosah Wunschwitzovy práce pro naši dobu.

V případě venkovských obcí je ovšem shromáždění potřebného srovnávacího materiálu dosti obtížné a vzhledem k tomu, že se nepodařilo nalézt lokalitu, k níž by byl k dispozici kompletní materiál ze všech dosavadních soupisových prací,⁴⁹² bylo nutno od takového srovnávání ustoupit. Výběr pražské lokality, na jejímž materiálu by se dalo provést srovnání, byl poměrně snadný. V úvahu přicházelo praktické kterékoliv místo, z něhož je ve Wunschwitzově sbírce dostatečné množství dokladů, jako podklad pro srovnání byl nakonec zvolen malostranský kostel sv. Tomáše. K rozhodnutí přispělo jednak značné množství dochovaných nákresů ve zkoumaném souboru a jednak také existence podrobné publikace o tomto kostele zpracované v nedávné době, v níž je nápisům a náhrobkům v kostele věnována velmi zevrubná pozornost.⁴⁹³

Než však přistoupíme ke srovnání, podívejme se na předcházející soupisy nápisů, které máme pro Prahu k dispozici. S odstupem přibližně půl století stojí na časové ose nejbližší Wunschwitzově sbírce popis pražských památek z pera piaristy Jaroslava Schallera (1738–1809). Kromě proslulého šestnáctisvazkového popisu Království českého *Beschreibung des Königreiches Böhmen* uspořádaného podle tehdejších krajů, vydal tento topograf i důkladný popis pražských památek. Jedná se o čtyřsvazkové dílo *Beschreibung*

⁴⁹¹ Kompletní přehled nápisů a edice jejich znění je připojena v katalogové části této práce.

⁴⁹² Zde mám na mysli Schaller, Jaroslav, *Topographie des Königreichs Böhmen* I–XVI, Prag 1782–1792; Sommer, Johann Gottfried, *Das Königsreich Böhmen statistisch-topographisch dargestellt*, I–XVI, Prag 1833–1849; ANM, Sbirka G – Eichlerova sbírka; Palacký, František, *Popis Království Českého*, Praha 1848; *Soupis památek historických a uměleckých v Království českém od pravěku do počátku XIX. století*, sv. 1–51, Praha 1897–1937; Podlaha, Antonín, *Posvátná místa království českého* I–VII, Praha 1907–1913; *Umělecké památky Čech*, Praha 1977–1982.

⁴⁹³ Faix, William – Mareš, Karel, *Kostel a klášter sv. Tomáše*, Praha 2003.

der königlichen Haupt- und Residenzstadt Prag.⁴⁹⁴ Svazky mapují památky na Hradčanech, Malé Straně, Starém a Novém Městě pražském. Věnuje se zde pozornost nejen šlechtickým palácům, jiným význačným domům a stavbám, ale rovněž kostelům, jejich dějinám a vnitřnímu vybavení. Svazky nemají jednotnou strukturu a sepulchrální památky jsou reflektovány různým způsobem. U některých kostelů jsou vyjmenovány nejzajímavější náhrobníky, jinde jsou tyto památky zcela pomínuty. Schaller však zmiňuje mnoho jmen, která známe z pohřebních štítů a náhrobků, v souvislosti s budováním příslušných kostelů. Zatímco Wunschitz získával své informace z autopsie, Schaller používal spisy dřívějších autorů (za všechny jmenujme např. Jana Floriána Hammerschmidta) a dále čerpal poznatky i z klášterních archivů.

Ve druhém desetiletí 19. století inicioval středoškolský profesor Josef Eichler další topografický výzkum Čech. Bází informací měla zabezpečit dotazníková akce směřující na patrimoniální úřady, magistráty a faráře. V souvislosti s kostely nás nejvíce zajímají dotazníky duchovenské. Krom otázek zeměpisného či hospodářského charakteru se totiž vyskytly i dotazy na epigrafické památky v kostelích. Výsledky dotazníkové akce jsou chovány v Archivu Národního muzea jako jedna ze starých sbírek pod písmenem G – Eichlerova sbírka.⁴⁹⁵ Tato sbírka byla dána k dispozici krátce po svém vzniku Johannu Gottfriedu Sommerovi (1772–1848), který ji zpracoval ve svém šestnáctisvazkovém díle Königreich Böhmen, statistisch-topografisch dargestellt. Pro oblast Prahy není materiál příliš bohatý a zůstal pouze v rukopise; je uložen v jedné složce uspořádané abecedně. Můžeme také hned na tomto místě poznamenat, že osoby pověřené zodpovězením zadaných otázek se striktně držely zadání. Jedná se většinou o pouhý soupis a citaci nápisů, které bylo možné v daném kostele nalézt, ovšem bez jakéhokoli dalšího komentáře.

Dalším použitým dílem jsou Posvátná místa královského hlavního města Prahy,⁴⁹⁶ dvousvazkové dílo Františka Ekerta (1845–1902). Zde se jedná, jak ostatně sám název již napovídá, výhradně o památky církevní. Autor reflektoval na prvním místě dějiny kostelů na pozadí „velkých“ dějin českých, klada hlavní důraz na epochy katolické. Dále můžeme sledovat v průřezu i historii jednotlivých řeholí v Praze a rovněž i mimo ni. Vždy je ale věnován prostor také stavebním dějinám kostelů a jejich vnitřnímu zařízení. Náhrobky a nápisy jsou v této souvislosti zmiňovány poměrně v hojné míře.

⁴⁹⁴ Schaller, Jaroslav, Beschreibung der königlichen Haupt und Residenzstadt Prag I–IV, Prag 1794–1797.

⁴⁹⁵ Bližší informace srv. kolektiv pod redakcí Jaroslava Čechury, Průvodce po fondech a sbírkách Archivu Národního muzea, Praha 1998, s. 21–23 a Hladík, Kazimír – Hladík, Čestmír, Eichlerova sbírka – významný pramen národopisného studia, Český lid 54, 1967, s. 174–182.

⁴⁹⁶ Ekert, František, Posvátná místa hlavního města Prahy I–2, Praha 1883–1884.

Nejnovější literaturu zastupují statě o jednotlivých kostelech a kláštorech v rámci řady Umělecké památky Prahy.⁴⁹⁷ Podobně jako u Schallera je každému z původních čtyř pražských měst věnován samostatný svazek. Jednotlivá pojednání jsou výrazně orientována na stavební dějiny objektů, ovšem velká pozornost je pravidelně věnována i vnitřnímu zařízení. Náhrobní kameny a jiné epigrafické památky jsou často vyčleněny v samostatném úseku. V takovém případě poskytují velmi dobrý materiál pro srovnání, neboť je zmíněno nejen jejich umístění, ale i vcelku zevrubný popis. Mnoho nápisů na kamenech je však zmiňováno jako nečitelné.

Výsledky srovnání uvedení či naopak neuvedení nápisu ve výše zmíněných soupisech je zpracováno do tabulky. Za základ byly vzaty nápisy zaznamenané ve Wunschwitzově sbírce (popř. zprávy o rodinných nebo osobních kryptách získané z poznámek na pohřebních štítech), v dalších sloupcích jsou uvedeny poznámky, které se o daném záznamu nacházejí v ostatních soupisových pracích. Pokud zmínka schází, je to naznačeno písmenem N (neuvedeno).

Tabulka 6 – Evidence nápisů ve Wunschwitzově sbírce a ostatních soupisech epigrafického materiálu na příkladu kostela sv. Tomáše v Praze na Malé Straně

Wunschwitz	Schaller	Eichler	Eckert	Um. pam.	Faix-Mareš
Krypta na evangelijní straně hlavního oltáře, Štubíkové z Kynygštejna ⁴⁹⁸	N	N	N	v chóru v podlaze před oltářní přepážkou, popsána	Vyobrazení
Krypta španělská ⁴⁹⁹	N	N	Lokalizována	zřízena 1612 šp. vyslancem u dvora Rudolfa II.	lokalizována, založil G. de San Clemente
Krypta u hlavního oltáře, Berkové z Dubé ⁵⁰⁰	N	N	N	N	N
Krypta u oltáře sv. Anny ⁵⁰¹	N	N	N	N	N
Krypta v kapli Nejsvětější Trojice, Morzinové ⁵⁰²	krypta založena 1647 Pavlem Morzinem pro něj a jeho potomky	zmíněno datum založení	N	v chóru při severní straně, popsána	Lokalizována
Krypta v kapli sv. Doroty u oltáře sv. Anny, Hartigové ⁵⁰³	N	zmíněno datum založení	N	zmiňována jako již neexistující	N
Krypta v kapli sv. Doroty, Michnové z Vacínova ⁵⁰⁴	N	N	N	lokalizována	N

⁴⁹⁷ Vlček, Pavel a kol., Umělecké památky Prahy. Staré město, Josefov, Praha 1996; Baťková, Růžena a kol., Nové Město, Vyšehrad, Vinohrady, Praha 1998; Vlček, Pavel a kol., Umělecké památky Prahy. Malá Strana, Praha 1999; tíž, Umělecké památky Prahy. Pražský hrad a Hradčany, Praha 2000.

⁴⁹⁸ I.č. 1201, náhrobek.

⁴⁹⁹ I.č. 1019, pohřební štít.

⁵⁰⁰ I.č. 51, náhrobek.

⁵⁰¹ I.č. 349, i.č. 1343, pohřební štít.

⁵⁰² I.č. 771, pohřební štít, i.č. 187 pohřební štít.

⁵⁰³ I.č. 349, náhrobek.

Wunschwitz	Schaller	Eichler	Eckert	Um. pam.	Faix-Mareš
Místo pohřbu Anny Veroniky Alsterlové (na štítu konkrétně neuvedeno) ⁵⁰⁵	krypta u oltáře sv. Moniky, Alsterlové z Astfeldu, založena 1667	zmíněno datum založení	N	N	N
Náhrobek pod oratoří na evangelijní straně hlavního oltáře, Dorota Matyášová z Glouchova, 1626 ⁵⁰⁶	N	N	N	N	N
Náhrobek při vstupu do kaple sv. Doroty, Jindřich Julius Blum a Marie de Plattenberg, 1699, 1696 ⁵⁰⁷	odkázal roku 1698 klášteřu celou svou knihovnu	N	N	N	N
Náhrobek u dveřích do sakristie, Jakub Kurtz, 1594 ⁵⁰⁸	N	N	N	N	N
Náhrobek u oltáře Ecce Homo, Bohuslav Valkoun z Adlaru, 1550 ⁵⁰⁹	kryptu založil 1650 Bohuchval Valkoun pro sebe a své nástupce u oltáře Bolestné Panny Marie	uveden jako existující	N	před oltářem Všeoh svatých, popsán, identifikován nejistě	N
Náhrobek u oltáře sv. Justa, Alexander Bleileben, 1649 ⁵¹⁰	N	N	N	N	N
Náhrobek u oltáře sv. Mikuláše Tolentinského, Sibyla Berková z Dubé, 1594 ⁵¹¹	N	N	N	N	N
Náhrobek u oltáře sv. Šebestiána, Jan Křitel Arco, 1588 ⁵¹²	N	N	N	N	N
Náhrobek v křížové chodbě, Vilém Gildea z Altbachu, 1649 ⁵¹³	poznámka o jeho úmrtí	N	N	N	N
Náhrobek v křížové chodbě, Jobst z Brüsselu, 1635 ⁵¹⁴	lokalizován a částečně citován	lokalizován a citován v celém rozsahu	zlatník a brusič drahokamů, jeho kámen jeden ze zachovalejších	N	N

I na tomto jediném příkladu se jistě dobře ukazuje, že mnoho kamenů, jejichž nákresy jsou ve sbírce shromážděny, dnes již neexistuje vůbec, nebo jsou natolik poškozené, že jejich identifikace není možná. Na mizení kamenných desek náhrobků či vchodů do krypt měly největší vliv různé rekonstrukce a přestavby, ať již k nim bylo

⁵⁰⁴ l.č. 745, náhrobek.

⁵⁰⁵ l.č. 3, pohřební štít.

⁵⁰⁶ l.č. 720, náhrobek.

⁵⁰⁷ l.č. 81, náhrobek.

⁵⁰⁸ l.č. 610, náhrobek.

⁵⁰⁹ l.č. 1272, náhrobek.

⁵¹⁰ l.č. 75, náhrobek.

⁵¹¹ l.č. 51, náhrobek.

⁵¹² l.č. 11, náhrobek.

⁵¹³ l.č. 298, náhrobek.

⁵¹⁴ l.č. 118, náhrobek.

přistoupeno v důsledku živelních katastrof nebo modernizací. V takovém případě může být Wunschwitzova sbírka jedinou zmínkou o takovém kameni, která informuje o jeho původním umístění a podobě.

Podobný význam může mít vyobrazení ve zkoumaném souboru, pokud se změnilo jeho umístění. To se sice nestalo ani v jediném případě v kostele sv. Tomáše, ale podařilo se je prokázat v jedné z mimopražských lokalit, a sice v Postupicích, jak ukazuje obrázek 10 v Obrazové příloze v závěru této práce. Wunschwitz zmiňuje, že náhrobek Šebestiána z Říčan se nachází uvnitř kostela sv. Martina u stupňů hlavního oltáře.⁵¹⁵ Při osobní návštěvě tohoto kostela v roce 2001 však byl náhrobek nalezen zazděný do vnější zdi kostela.

Další možností, jak by bylo možno využít obkreslených nápisů ve sbírce, je případ poškozených kamenů, jejichž nápis byl časem setřen a pomocí sbírky by bylo možno je znovu bezpečně identifikovat (jako je tomu v kostele sv. Tomáše v případě náhrobníku Bohuslava Valkouna z Adlaru).

Na druhou stranu se ale znovu v tomto exkurzu projevil fakt, že svobodný pán Wunschwitz nevyužíval nápisové bohatství v navštívených stavbách úplně kompletně a že si vybíral pouze zmínky o rodech, které ho zrovna zajímaly, resp. ani v tom případě ne o všech jeho členech. V našem případě to dobře ilustruje náhrobník slavné renesanční básničky Alžběty Westonie pohřbené v křížové chodbě ke kostelu přiléhajícího kláštera augustiniánů poustevníků. Zmiňují jej všechny novější soupisy, avšak Gottfrieda Daniela nezajímala ani ona ani rod jejího manžela Jana Leona z Eisenachu, a tak o ní žádné zprávy ve sbírce zachyceny nejsou. Scházejí však i zmínky o kamenech, které již v první polovině 18. století existovaly a Wunschwitz je musel při svých opakovaných návštěvách svatotomášského kostela vidět, a přestože mají dané rody svou složku, nezanechal o nich žádnou zprávu. Jde např. o rodinnou hrobku Lobkoviců (1733) před hlavním oltářem, náhrobek Ester Martinicové (konec 17. stol.) či kámen náležející Kristýně Slavatové v Chlumu.⁵¹⁶ Zdá se, že nápisy na náhrobcích byly až jakousi poslední možností, jak zjistit životní data osob a že sběratel dával přednost jiným způsobům a zdrojům.

Definitivní posouzení významu souboru opisů nápisů ve Wunschwitzově sbírce však může přinést teprve porovnání se současným stavem ve všech zmíněných lokalitách a při srovnání s dalšími sbírkami nápisů, např. se sbírkou (nejen obrazové) epigrafické

⁵¹⁵ I.č. 1002.

⁵¹⁶ Umělecké památky Prahy, Malá Strana, Praha 1999, s. 108–110.

dokumentace spravovanou a neustále doplňovanou v Oddělení dokumentace Ústavu pro dějiny umění Akademie věd České republiky.⁵¹⁷

⁵¹⁷ Zprávu o tomto souboru srv. in Marešová, Jana – Roháček, Jiří, Epigrafické dokumentace Ústavu dějin umění Akademie věd; in: Roháček, Jiří, *Epigraphica et Spulcralia*, s. 127–130. Databáze nápisů chystaná pro léta 1780–1830 v Ústavu pro klasická studia Akademie věd ČR je bohužel vzhledem ke svému časovému vymezení pro srovnávací práce irelevantní (Prah, Roman, *České a moravské náhrobníky let 1780–1830, jejich databáze, její význam*; in: *tamtéž*, s. 171–182).

II.2.8. Pohřební štíty

Pohřební štíty jsou ve Wunschwitzově sbírce poměrně hojně zastoupeny a reprezentují v ní typ materiálu stojící na samé hranici mezi písemnictvím a hmotnou kulturou. Takto četný a reprezentativní soubor štítů ze šlechtického prostředí raného novověku je patrně v České republice jedinečný.⁵¹⁸ Neznamená to však, že bychom neznali doklady o dalších pohřebních štítech a jejich použití mimo naše území i na něm.

Pompa funěbre se do šlechtické společnosti šířila z nejvyšších kruhů, z panovnického dvora. Součástí rituálu bylo budování dočasných smutečních staveb vytvářených z lehkých materiálů, které nazýváme castra doloris. Tyto stavby uvnitř kostelů představovaly náročný a mnohvrstevnatý ikonografický program symbolizující jak dočasnost pozemského života, tak i život věčný.⁵¹⁹ V západní Evropě se počátky tohoto typu výzdoby objevují již od 12. století, u nás jsou známy zmínky o nich až v souvislosti s pohřebními slavnostmi za Karla IV. První vyobrazení z českého prostředí je doloženo teprve z roku 1612 při pohřbu Rudolfa II.⁵²⁰

Součástí ikonografického programu castra doloris byla vždy na jednom z čelních míst i znaková výzdoba. V případě císařů i příslušníků nejvyšších vrstev šlechtické společnosti bylo např. zdobeno dřevěnými rundacemi velkých rozměrů vyzdobenými znaky zemřelého.⁵²¹

⁵¹⁸ Na další již známé a popsané soubory na Moravě upozorňují: Dyba, Ivan, Pohřební štíty v kryptě katedrály sv. Petra a Pavla v Brně, GHI 2000, s. 42–47; Král, Adolf B., Heraldická kuriozita – pohřební štíty z Vranova u Brna, Vlastivědný věstník moravský 43, 1991, s. 22–25 a nejnověji Müller, Karel, Papírové pohřební štíty ve sbírkách Muzeum Śląska Cieszyńskiego w Cieszynie, Cieszyńskie Studia Muzealne 2, 2005, s. 208–213. Týž upozorňuje ve dvou článcích také na materiál velmi blízký pohřebním štítům, totiž pamětní štíty maltézských rytířů (Pamětní štíty s erby maltézských rytířů na Dívčím Hradě, GHI 2006, s. 89–90 a Pamětní štíty maltézských komturů v kostele sv. Jana Křtitele v Opavě, GHI 2004, s. 68–70).

⁵¹⁹ K detailnímu popisu jednotlivých částí castra doloris a jejich možné interpretaci velmi podrobně srv. Popelka, Liselotte, Castrum doloris oder „Trauriger Schauplatz“, Untersuchungen zu Entstehung und Wesen ephemerer Architektur I–II, Wien 1991.

⁵²⁰ Helfertová, Jitka, Castra doloris doby barokní v Čechách, Umění 22, 1974, s. 292. Zde jsou shromážděny i další doklady pražských castra postavených na počest členů habsburského rodu a autorka zároveň poskytuje náhled do složitých interpretací této dočasné architektury. Ke starším dokladům v sousedních zemích srv. např. katalog Zum Sterben schön, Köln 2006.

⁵²¹ Na castra doloris Habsburků se zaměřuje zejména rakouská literatura zpřístupňující jednak celou řadu ikonografických pramenů, jednak poskytující jejich interpretaci: Brix, Michael, Die Trauerdekorationen für die Habsburger in den Erblanden, Kiel 1971; Stangl, Waltraud, Tod und Trauer bei den Österreichischen Habsburgern 1740–1780 dargestellt im Spiegel des Hofzeremoniells, Wien 2001 a Hawlik-van de Water, Magdalena, Der schöne Tod, Wien –Freiburg-Basel 1989, S. 108–130. O úloze heraldiky při pohřebním rituálu v Anglii srv. Llewellyn, Nigel, The Art of Death. Visual Culture in the English Death Ritual c. 1500–1800, London 1991, p. 65–72, v našem prostředí Král, Petr, Smrt a pohřby české šlechty na počátku novověku, České Budějovice 2004, s. 190–212.

V prostředí šlechtickém jsou známé a dodnes dochované rundace, oválné štíty použité při pohřbech Petra Voka z Rožmberka a Jana Zrinského z roku 1612.⁵²² Základ obou posledně jmenovaných tvoří dřevěná deska potažená látkou, na níž je pomocí aplikace (t.j. z plasticky našitých kousků látek) sestaven příslušný znak. Zlaté a stříbrné součásti jsou vytvořeny z dracounu. Znaky jsou kompletní s přikryvadly a klenotem. Po obvodu oválného štítu můžeme číst text uvádějící datum úmrtí, jméno a hodnosti zemřelých.

Z dochovaného a publikovaného účtu⁵²³ vyplývá, že nebyl vyhotoven jen tento jeden kus, ale i 21 dalších, méně nákladných. Stejný počet dalších starších kusů byl očištěn a renovován. Štít a další erby byly nesený v pohřebním průvodu, hlavní štít byl později zavěšen nad rodovou hrobkou v klášteře ve Vyšším Brodě.

Obdobně můžeme podle účetního materiálu identifikovat i jeden hlavní štít a 14 menších pro pohřební průvod dědice Petra Voka Jana Zrinského ze Serinu, jehož pohřeb se uskutečnil 12. dubna 1612.

Podobně bylo zřejmě nakládáno se štíty i při pohřbech pánů z Hradce v předcházejících dekádách. Pro pohřeb Zachariáše z Hradce v roce 1589 byl zhotoven jeden velký kulatý a šest menších štítů s erby. Tentokrát však nebyly erby na nich zobrazeny pomocí textilního materiálu, ale byly malované. Dokonce je známo i jméno jejich zhotovitele, byl jím Pavel Reinund.⁵²⁴ Do dnešních dnů se rovněž dochoval i pohřební štít Bernarda ze Žerotína z roku 1614.⁵²⁵

V celé rakouské říši (i leckde mimo ni) se pohřební štíty používaly obdobně. Alespoň tomu napovídá následující stručný výklad o pohřebních štítech na území bývalých Horních Uher, dnešního Slovenska, u Sasů v Rumunsku a ve Švédsku. Dále je krátce zmíněn i vzhled a užívání pohřebních štítů na Britských ostrovech.

Na Slovensku existuje podobný soubor pohřebních štítů, a sice v Stredoslovenském muzeu v Banské Bystrici.⁵²⁶ I zdejší soubor čítá více než dvě stovky kusů, ale jejich časové rozpětí je odlišné. Nejstarší doklad pochází z roku 1714, nejmladší až z druhého desetiletí 20. století. Jedná se rovněž o erby malované na papíře. Jsou obdélného formátu a rozměry

⁵²² O těchto dvou štítech dnes chovaných v depozitářích Národního muzea v Praze srv. dále Pletzer, Karel, Posmrtné štíty Petra Voka z Rožmberka a Jana Zrinského z roku 1612, ČNM 133, 1964, s. 91–96.

⁵²³ Tamtéž, s. 93, 95.

⁵²⁴ Král, Pavel, Pohřby posledních pánů z Hradce, Opera historica 6, 1998, s. 403, poznámka 11.

⁵²⁵ Dnes je možno je vidět na zámku ve Velkých Losínách a srv. též vyobrazení Král, Pavel, Smrt a pohřby, s. 168.

⁵²⁶ Za zevrubné informace o tomto souboru štítů děkuji své kolegyni Mgr. Martině Jeránkové.

jsou poměrně jednotné, kolem 50 cm šíře a 80 cm výšky. Znaky jsou lemovány oválnými věnci z bodlákovitých rostlin. Zcela zde však scházejí černé obruby štítů, s nimiž se setkáme v souboru pražském. Osoby, o jejichž štíty se v tomto případě jedná, můžeme počítat výhradně z kruhů uherské šlechty, nejčastěji pocházející z oblasti dnešního středního Slovenska.

Zdejší pohřební štíty nesou známky použití – potřísnění voskem a perforaci rohových partií. Jsou uloženy v rozložené formě a některé z nich jsou na kratších stranách vyztuženy lištami.

Další možnou podobu pohřebních štítů ukazuje soubor dochovaný v kalvínském kostele v Cluji (Rumunsko), jehož vnitřní zdi jsou zarámovanými a zasklenými štíty vyzdobeny. Jejich podoba se od Wunschwitzova souboru značně odlišuje, ale naopak se zcela shoduje s typem doloženým na Slovensku. Neobjevuje se na nich žádný černý dekor, znaky jsou namalovány na bílém podkladě v ozdobném rámu. Clujský soubor obsahuje kolem 140 kusů.

Rozsáhlý soubor pohřebních štítů evropských vládců a monarchů (např. i Marie Terezie, Františka Josefa I.) a dalších držitelů královského řádu Serafinů (nejkurióznější štít s touto řádovou insignií náleží patrně čínskému prezidentovi Čankajškovi), švédské královské rodiny a tamní vysoké šlechty tvoří významný dekorativní prvek ve stockholmském kostele Riddarholmskyrkan. Zdejší štíty, jejichž počet přesahuje několik stovek, jsou namalovány na plechu, s vyobrazením znaku (případě lemovaného řádovými insigniemi) na černém podkladu. Švédské štíty se tedy svým vzhledem (i když ne materiálem, z něhož jsou vyrobeny) podobají spíše štítům našim. Data na nejnovějších štítech ukazují, že se v tomto případě jedná o stále živý fenomén.⁵²⁷

Zajímavé doklady pohřebních štítů můžeme nalézt i v jedné ze zemí, kde pravidla heraldiky a genealogie byla aplikována daleko pečlivěji než u nás a kde i tradice praktického používání těchto dvou věd je daleko silnější – ve Skotsku.

Tamější pohřební štíty (*hatchements*) byly a stále ještě jsou kosočtverečného tvaru. Uprostřed jejich plochy je umístěn erb zemřelého. Je lemován menšími znaky jeho předků a doprovázen symboly evokujícími smrtelnost člověka a konečný pozemský život – lebkami se zkříženými hnáty a přesýpacími hodinami. Na štítu jsou vyobrazeny i symboly

⁵²⁷ Ve stockholmském královském paláci je pro změnu uložen soubor pamětních štítů nositelů švédského královského řádu Serafinů, které jsou vzhledem a provedením od těch pohřebních takřka nerozeznatelné a liší se pouze textem opisu.

smutku pozůstalých za zemřelým, slzami. Krom toho se ve výzdobě objevovala i ve Skotsku písmena, která připomínala jméno, nebo častěji spíše titul nebožtíka.

Tyto pohřební štítů byly vyhotovovány ve dvou exemplářích a jejich užití se poněkud lišilo od toho, které primárně známe z Čech. Jeden ze štítů totiž býval vyvěšen na domě zemřelého, sloužil tedy jako svého druhu úmrtní oznámení. Druhý pak zdobil kapli či hrobku, kde byl dotyčný pochován.

Ve Skotsku se dochovaly dva rozsáhlejší soubory těchto štítů – v Luss Parish Kirk u Loch Lomond, který upomíná na rodinu Colquhounů z Lussu, a ve Weem Old Kirk v Perthshiru, zde štítů připomínají rodinu Menziů z Menzie.⁵²⁸

Soudě dle dochovaných vyobrazení však můžeme říci, že i u nás obvyklý způsob použití zobrazení znaku během pohřebních slavností byl ve Skotsku znám. Na černých přehozech přes rakev a na baldachýnu, který byl nesen nad ní, byly připevněny kartuše s malovanými erby zemřelého.

Pokud můžeme soudit z několika zmínek v níže citované publikace o činnosti skotského heraldského úřadu, v Anglii se zachovalo více pohřebních štítů než ve Skotsku. Kostely na anglickém venkově dodnes zdobí malé soubory pohřebních štítů, které náležejí generacím příslušníků místních rodin.⁵²⁹

Použití papírových štítů během pohřbů příslušníků šlechtické obce v Čechách není z jiných pramenů příliš jasně doloženo. Na základě některých vyobrazení se však zdá, že tento způsob jejich užití byl známý a rozšířený minimálně již od počátku 17. století. Castrum doloris Anny Hýzrlové z Chodů z roku 1663 v pražském kostele Panny Marie Sněžné vyobrazené původně v knize příběhů Jindřicha Hýzrla z Chodů a později reprodukováno v sekundární literatuře⁵³⁰ ukazuje rakev pokrytou černou látkou a na ní připevněnou jednu řadu vyobrazení erbů na papírových štítech. Krom toho, že postrádají černou obrubu, která je běžná u štítů ve zkoumaném souboru, se jejich vzhled zdá být obdobný.

Dosud nepopsanou sbírku papírových pohřebních štítů čítající 26 kusů objevili nedávno Mgr. Pavel Sedláček, PhDr. Helena Sedláčková a Miroslav Cecava v Doubravníku na Moravě, soubor souvisí se zdejší rodinnou hrobkou Mitrovských

⁵²⁸ Srv. Burnett, Charles J. – Dennis, Mark D., *Scotland's Heraldic Heritage (The Lion Rejoicing)*, Edinburgh 1997, Chapter 6 – A Dignified End, p. 89–93.

⁵²⁹ O pohřebních rituálech v Anglii informuje nejnověji publikace Nigela Lewelyna *The Art*, London 1991.

⁵³⁰ *Dějiny hmotné kultury II/1*, Praha 1995, s. 220. Zde i vyobrazení dalších pohřebních štítů, např. i Bernarta ze Žerotína (+ 1614) a Přemka ze Žerotína (+ 1673) z Velkých Losin. Srv. i Král, Pavel, *Smrt a pohřby*, s. 168–169.

z Nemyšle. Zdejší štíty náležejí 18 osobám, pocházejí z let 1683–1899. Starší jsou papírové, relativně dobře dochované, novější namalované na plechových plátech. Soubor byl dle svědectví místních pamětníků mnohem rozsáhlejší, bohužel však jeho značná část (zejména hůře dochované kusy) byla z neznalosti věci zlikvidována, aniž byly jednotlivé exempláře jakkoli popsány či zdokumentovány obrazem.⁵³¹

V Archivu Národního muzea nalezneme ve sbírce nazvané Heraldická varia pouze dva papírové pohřební štíty, avšak jsou zajímavé dobou svého vzniku – jeden se vztahuje k roku 1879, druhý 1907. Znaky jsou vymalovány kompletní i s klenoty a přikryvadly. Oba vzhledem odpovídají štítům Wunschwitzovým, můžeme tedy konstatovat, že vzhled pohřebních štítů malovaných na papíře neprošel v Čechách od 17. století takřka žádnou změnou, neměnily se ani typy použitých písem a textový doprovod. Oba štíty mají vyztuženou užší stranu a jsou opatřeny tkanicí k zavěšení.⁵³²

Nyní se však již podívejme na soubor pohřebních štítů ve Wunschwitzově sbírce.⁵³³ Čítá celkem 250 kusů. Z toho drtivá většina (celkem 241) je dochována v originálu. Zbývajících 9 kusů je ve sbírce zprostředkováno Wunschwitzovými nákresey, či alespoň detailními popisy.⁵³⁴

Užívání pohřebních štítů při pohřbech členů šlechtické obce bylo na konci 17. a na počátku 18. století již velmi rozšířené. Vyobrazení konkrétního způsobu jejich použití přináší sama sbírka ve složce Schumannů z Rosenfeldu,⁵³⁵ kteří byli s rodem Wunschwitzů spřízněni. Je zde vymalováno castrum doloris vztyčené v roce 1739 ve farním kostele sv. Filipa a Jakuba v Dlouhé Vsi při příležitosti pohřbu Jana Jiřího Schumanna z Rosenfeldu, tchána Gottfrieda Daniela Wunschwitze. Štíty jsou zde ve třech řadách pod sebou připevněny k látkovému přehozu kryjícímu rakev a rovněž na stupních castra doloris. Na vyobrazení jsou zřetelně rozpoznatelné dvě velikosti štítů: větší s vyobrazením erbu, iniciálami zemřelého a datem jeho úmrtí, menší s jednodušší podobou znaku a pouze letopočtem úmrtí.

⁵³¹ Článek o tomto souboru pohřebních štítů (Sedláčková, Helena – Cecava, Miroslav, *Doubravnické pohřební štíty z let 1683 až 1899*) bude publikován v nejbližší době.

⁵³² ANM, sbírka Heraldická varia. Starší štít nese nápis: „Anna Mischkin gebohren Stadl von Wollfersgrün k. k. Hauptmann Auditors-Wittwe / starb am 26. Juli 1879 in ihren 89. Lebensjahr.“ Mladší štít má pak český nápis: „Frant(išek) rytíř z Rusheimů, rytíř řádu Fr(antiška) Jos(efa), inspektor velkov(évodských) statků a.t.d. / Zemřel 4. prosince 1907 v 64. roce věku svého. R.I.P.“

⁵³³ Edici nápisů na pohřebních štítech Wunschwitzovy sbírky (nalezených k roku 2002) uveřejnila Kučerová-Woitschová, Klára, *Pohřební štíty ve Wunschwitzově genealogické a heraldické sbírce* (edice), *Paginae historiae* 12, 2004, s. 147–208 s připojeným CD-ROM obsahujícím vyobrazení všech štítů.

⁵³⁴ I.č. 1422, 1741.

⁵³⁵ I.č. 1072. Vyobrazení tohoto castra doloris viz obrázek 12 *Obrazové přílohy*.

O tomto použití pohřebních štítů svědčí i kusy shromážděné ve zkoumaném souboru - v jejich rozích jsou patrné otvory po tom, jak byly připevněny. Rovněž je v několika případech jasně patrné potřísnění štítů voskem ze svící, které v míře více než hojně zajišťovaly světelnou kulisu pohřebního rituálu.

Charakterizovat tak rozsáhlý soubor pohřebních štítů můžeme hned z několika hledisek. Jak již bylo naznačeno, na castru doloris přicházelo pro jednu osobu v úvahu použití štítů několika velikostí. V mnoha případech se podařilo Wunschwitzovi získat právě tyto lišící se exempláře. Nejvíce (4 kusy) patří Wunschwitzově matce Anně Felicianě Wunschwitzové, rozené Pachtové z Rájova, další štíty se vyskytují po dvojicích či trojicích. Osob, k nimž se štíty vztahují, je tedy pouze 198.⁵³⁶

Rovněž provedení a výzdoba pohřebních štítů se mohla odlišovat. Soubor lze sledovat i z hlediska užitého jazyka a k zajímavým výsledkům vede i sledování lokalit, kde se pohřby konaly.

Nejstarší datovaný doklad ve sbírce pochází z roku 1616. Jedná se o Wunschwitzův náčrt, který pořídil při jedné ze svých cest v roce 1721, konkrétně ve vsi Krnsko v tehdejší Bolešlavsku.⁵³⁷ Nejstarší originál je pohřební štít olomouckého biskupa Jana XIX. Arnošta z Plattensteina (úřad zastával v období listopad, 1636 – srpen, 1637). Jeho štít je sice bez data, ale předpokládáme-li, že byl skutečně vyhotoven při příležitosti úmrtí, pak pochází z roku 1637.⁵³⁸ Nejstarší datovaný štít dochovaný v originále z roku 1642.⁵³⁹ Naopak nejmladší štít nese datum 10. února 1741 a autor si jej zařadil do sbírky pouhé čtyři měsíce před svou smrtí.⁵⁴⁰

Zastoupení jednotlivých letopočtů na štítech ukazuje následující graf.⁵⁴¹

⁵³⁶ Některé dvojice se vyskytují u různých inventárních čísel. Jedná se o štíty provdaných žen – jeden exemplář nalezneme u rodu, k němuž náležela dotyčná za svobodna, druhý u rodu, do kterého se přivdala: 145 = 590; 159 (1) = 1324 (2); 185 (1,2) = 295; 187 (1) = 1348; 187 (2) = 771 (3); 205 = 1066; 223 = 991; 299 = 1291 (1); 349 (2, 3) = 1343; 352 = 1172; 422 = 760; 687 = 1347, 780 = 1291; 841 (10) = 1349 (1, 2); 1036 = 1223.

⁵³⁷ l. č. 1275.

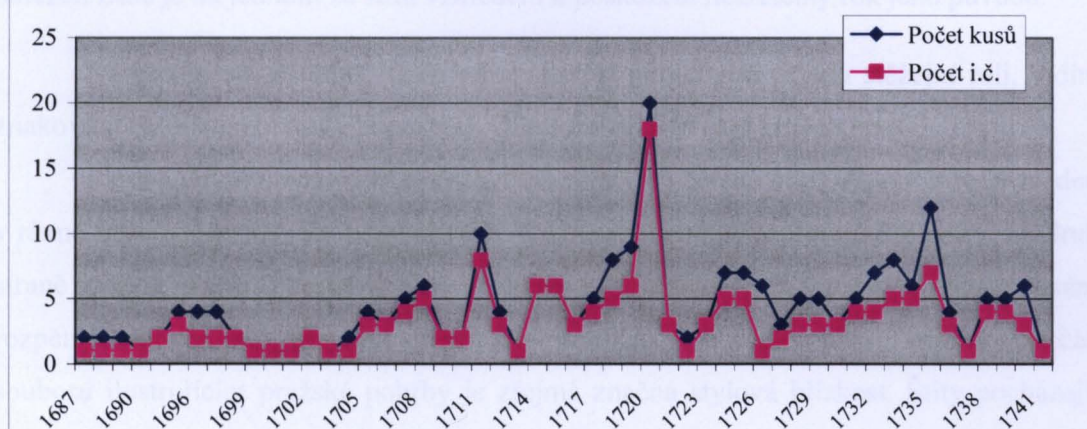
⁵³⁸ l. č. 895.

⁵³⁹ l. č. 1422.

⁵⁴⁰ l. č. 1333.

⁵⁴¹ Přijmeme-li hypotézu, že si svobodný pán Wunschwitz zařazoval štíty postupně a nedlouho potom, co ztratily své praktické použití, pak tento graf ukazuje i jeho sběratelskou aktivitu.

Graf 22 - Počet získaných štítů v období 1697-1741 připadající na jednotlivá léta

Nejstarší zastoupené exempláře resp. letopočty, které nesou, do grafického přehledu nebyly zařazeny, neboť minimálně pro dobu 1. poloviny 17. století se jedná pouze o několik jednotlivin, navíc zařazených do sbírky až mnohem později.⁵⁴² Ani ve druhé polovině století netvoří zastoupené roky souvislou řadu a počet štítů k jednotlivým letům zůstává nízký (1–4 ks).⁵⁴³ Od přelomu 17. a 18. století můžeme již zodpovědně předpokládat sběratelskou aktivitu samotného Wunschwitze, ke každému roku máme doložen alespoň jeden štít, nicméně počty doložených exemplářů se až na výjimky nijak prudce nezvyšují. Za výjimečné můžeme z hlediska počtu kusů považovat jen roky 1720 (20 ks), 1735 (12 ks) a 1711 (10 ks). Při bližším pohledu se však ukazuje, že početní nárůst je způsoben nejen zvýšením sběratelovy aktivity, ale ve stejné míře i získáním více štítů k jedné osobě.

Pokud na štíty pohlédneme z hlediska doby jejich vzniku, také můžeme konstatovat, že nejstarší štíty ze 17. století jsou většinou datovány pouze rokem úmrtí dané osoby a nejsou na nich uváděny ani podrobnější okolnosti úmrtí, zejména ne věk zemřelého. Důsledněji jsou tyto údaje uváděny až pro celý zastoupený úsek 18. století, hlavně pak na větších a honosněji zdobených štítech.

Pro úplnost je ještě třeba ještě zmínit, že dva kusy ze souboru nejsou datovány a dobu jejich původu nemůžeme určit ani zprostředkovaně. V prvním případě se jedná o torzo štítu, resp. o vystřižený prostřední znak. Ve druhém jde o štít bez jakýchkoli nápisů

⁵⁴² Rok 1616, 1620, 1634, 1637, 1640, 1642, 1645, ve všech případech se jednalo pouze o jeden štít z jedné složky.

⁵⁴³ S jedním štítem léta 1652, 1654, 1657, 1670, 1673, 1676, 1680, 1682, se dvěma roky 1679, 1684 a se třemi léta 1677 a 1685.

na rubu i líci a ani sám Wunschwitz nevěděl (nebo přinejmenším nezaznamenal), komu štít náležel. Dále je na jednom ze štítů vzhledem k poškození nezřetelný rok jeho původu.⁵⁴⁴

Na přední straně štítu, která se hrávala při pohřebním rituálu stěžejní roli, vidíme znakovou výzdobu a textový doprovod. Obojí může nabývat různých podob.

Barevně vymalovaný erb je ústředním motivem celého štítu. Znak je proveden v různé míře pečlivosti. Ty nejpečlivější⁵⁴⁵ jsou zdobené zlacením a stříbřením, na druhé straně spektra pak stojí pouze zběžná vyobrazení.⁵⁴⁶ Vzhledem k časovému i prostorovému rozpětí je samozřejmé, že se na vzniku štítů podílelo více malířů, ačkoli zejména na části souboru ilustrujícím pražské pohřby je zřejmá značná stylová blízkost. Štíty pocházející z venkovských kostelů se poněkud odlišují – jednak stylem malby, jednak zejména tyto v celém souboru upoutají zběžností až neumělostí malířského provedení. O identitě malířů nám však ani Wunschwitz, ani štíty samotné nezanechaly žádné zprávy.

Odlišnosti v zobrazení můžeme konstatovat i z hlediska heraldického ztvárnění. Znak se objevují ve dvou základních podobách – jako štít s korunou, či jako kompletní s přikryvadly, helmicemi a klenoty. Použití honosných kusů je spíše výjimečné: u Franchimontů z Frankfeldu se objevuje páska s heslem, u Gallasů štítonoši a u Štubíků z Kynygsteina plášť.⁵⁴⁷ U znaků osob z církevních kruhů jako byla abatyše kláštera sv. Jiří na Pražském hradě Františka Helena Pieroni de Galliano (+ 1720), olomoucký arcibiskup Jan Arnošt Platejs z Plattenšteina (+ 1637) a pražský arcibiskup Ferdinand z Khünburgu (+ 1731) se objevují odznaky jejich úřadů.⁵⁴⁸ V případě olomouckého biskupa a svatojiřské abatyše je rovněž jejich rodový znak kombinován se znakem příslušné církevní instituce.

Způsob vyobrazení úzce souvisí s velikostí štítu. Na větších štítech jsou většinou znaky malovány pečlivěji a v kompletní podobě, jejich části také bývají častěji pozlacené nebo postříbřené. Menší formáty nesou znaky jednodušší, většinou ve formě štítu s korunou, a méně často jsou tato vyobrazení zdobena zlacením.

Zkoumáme-li pohřební štít náležející muži či neprovdané ženě, nemusíme se zabývat otázkou, jakému rodu zobrazený erb náleží – jsou to erby rodů, z nichž dotyční pocházeli. Poněkud složitější situace nastává, pokud štít patřil provdané ženě. Podíl různých typů vyobrazení znaků ukazuje následující graf:

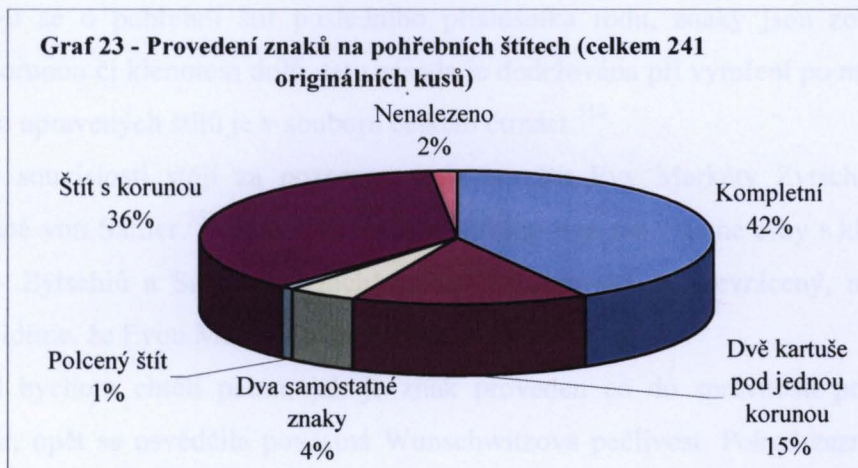
⁵⁴⁴ I. č. 159, 627.

⁵⁴⁵ I.č. 100 (1), 270, 1212 (2), 1411 (1).

⁵⁴⁶ I.č. 162, 374, 841, 1122 (1), 1324 (1).

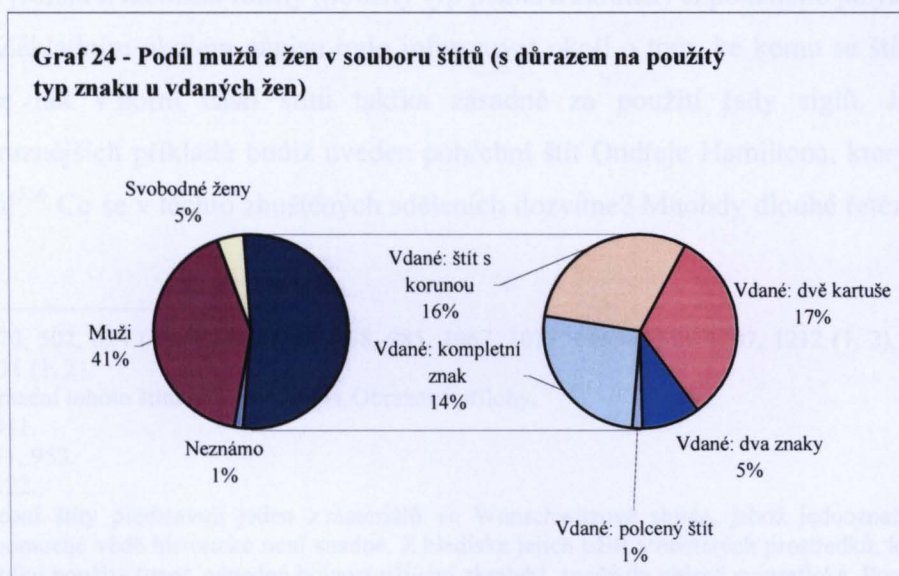
⁵⁴⁷ I.č. 270, 289, 1201.

⁵⁴⁸ I.č. 887, 895, 528.

Tato otázka však získává své opodstatnění, máme-li před sebou štít náležející provdané ženě. Zde přicházejí v úvahu v zásadě dvě možnosti. V prvním případě vidíme na štítu pouze jeden znak – pak se nejčastěji jedná o znak přináležející rodu, z něhož žena pocházela. Výjimek z tohoto pravidla je skutečně poskrovnu.⁵⁴⁹

Druhou možností je pak alianční znak ve formě dvou kartuší pod jednou korunou, přičemž znak rodu, do něhož se žena přivdala se nachází heraldicky vpravo, zatímco znak rodu, z něhož pocházela, se nachází heraldicky vlevo. U tohoto typu se mohou objevit i různé variace: oba znaky na jednom polceném štítě, či dva znaky vyobrazené zcela samostatně s helmicemi, klenoty a přikryvadly, v obou případech je však zachováno naznačené pořadí obou znaků.

⁵⁴⁹ I.č. 720, 771 (1), 841 (7).

Jedná-li se o pohřební štít posledního příslušníka rodu, znaky jsou zobrazeny převrácené, korunou či klenotem dolů; tato zásada je dodržována při vyměření po meči i po přeslici. Takto upravených štítů je v souboru celkem čtrnáct.⁵⁵⁰

V této souvislosti stojí za pozornost zejména štít Evy Markéty Zytschiové ze Znorizy, rozené von Sattler.⁵⁵¹ Jsou na něm namalovány dva samostatné erby s klenoty a přikryvadly – Zytschiů a Sattlerů, z nichž pouze Sattlerovský je převrácený, na první pohled tedy vidíme, že Evou Markétou vymřel rod Sattlerů.⁵⁵²

Pokud bychom chtěli pátrat, jak je znak proveden co do správnosti použitých tinktur a figur, opět se osvědčila pověstná Wunschwitzova pečlivost. Pokud zaznamenal odchylku od obvyklého provedení znaku, neváhal o tom na líci či rubu štítu učinit poznámku uvádějící věc na pravou míru. Stalo se tak však pouze v několika málo případech – dvakrát se poznámka týká použitých barev,⁵⁵³ jednou vyobrazení klenotu.⁵⁵⁴

Pouze v jediné ze složek se též objevují dvě vývojová stádia erbů – starší z konce 17. století a polepšený již ze století osmnáctého. Jedná se o rod Pachtů z Rájova, kteří byli spřízněni s Wunschwitzem, jenž měl vzhledem k tomuto blízkému vztahu možnost shromáždit větší soubor pohřebních štítů.

Znaky tvoří centrální a nejvýraznější část pohřebních štítů. Kolem nich je ponechán volný prostor nepravidelného tvaru (jakási kartuše) a zbytek listu je nabarven černě. Na tomto tmavém podkladu pak přichází paleograficko – epigrafická část pohřebního štítu.⁵⁵⁵ Na černém pozadí je bílou barvou vyveden nápis. Můžeme jej analyzovat jednak z hlediska obsahu, jednak z hlediska formy (použitý typ písma a zkratek) či použitého jazyka.

Základním úkolem nápisu bylo informovat okolí o tom, ke komu se štít vztahuje. Dělo se tak v horní části štítu takřka zásadně za použití řady siglů. Jako jeden z nejvýraznějších příkladů budiž uveden pohřební štít Ondřeje Hamiltona, který obsahuje 30 siglů!⁵⁵⁶ Co se v těchto zhuštěných sděleních dozvíme? Mnohdy dlouhé řetězce písmen

⁵⁵⁰ I.č. 270, 502, 624 (1, 2), 721 (2, 3), 858, 985, 1067, 1077, 1163 (1, 2), 1207, 1212 (1, 2), 1299 (1, 2), 1308, 1411 (1, 2).

⁵⁵¹ Vyobrazení tohoto štítu srv. obrázek 11 Obrazové přílohy.

⁵⁵² I.č. 1411.

⁵⁵³ I.č. 771, 953.

⁵⁵⁴ I.č. 1122.

⁵⁵⁵ Pohřební štíty představují jeden z materiálů ve Wunschwitzově sbírce, jehož jednoznačné přiřazení k jedné pomocné vědě historické není snadné. Z hlediska jejich užití a některých prostředků, které byly při jejich vzniku použity (např. nápadná hojnost užívání zkratek), spadá do oblasti epigrafické. Použitý materiál a některé typy písma řadí tyto pohřební štíty spíše k paleografii. Autor sbírky pak štíty shromažďoval a využíval jako zdroj výhradně genealogických či heraldických informací.

⁵⁵⁶ AGVHDRKMWGUHKRCLQHHOYECUCGIDTB, což je třeba rozepsat jako Andreas Graf Von Hamilton Der Römischen Kayserlichen Majestät Würcklich Geheimber Und Hof Kriegs Rath Cammerer

nás informují vždy o jménu zemřelého, avšak ne jen o něm. U mužů zde mohou být tímto způsobem uvedeny úřady, které dotyčný zastával, o čemž svědčí i výše uvedený štít Hamiltonův, či majetky, které dotyčný vlastnil.⁵⁵⁷ U žen se pak v nápisu skrývají vedle křestního jména i predikáty rodu, do něhož byla provdána a též ze kterého pocházela. S vypsáním údajů bez použití zkratk se v této části nápisu setkáme poměrně zřídka, takřka zásadně se však jedná o takové případy, kdy se pohřeb nekonal v Praze.

Nápis na pohřebním štítu pak pokračuje v jeho spodní části pod erbem. Zde bývá uveden rok úmrtí a občas jeho přesné datum a někdy též věk zemřelého. Pokud jsou zde všechny zmíněné informace, pak většinou ve větě uvedené slovesem „obiit“. Tedy např.: „*Obiit 22 Aprilis anno 1733 aetatis 62 annorum*“.⁵⁵⁸ Pro dataci je zásadně užíváno průběžného datování, datování římské podle pevných dnů, ani podle církevních svátků se neobjevuje.

Pokud odhlédneme od možnosti, že na lící straně je uveden pouze letopočet úmrtí, variací výše uvedených pravidel rozmístění nápisu je pouze minimum. U Kagerů z Globenu je zemřelý identifikován nekráceným textem v bílém poli kolem znaku, u Straků z Nedabylic se text „obiit...“ nachází nad znakem a pod znakem je uveden věk zemřelého, jeho jméno však zcela schází.⁵⁵⁹ Pouze v jediném případě (Lanau) není na pohřebním štítu ani text, ani letopočet.⁵⁶⁰ Můžeme vysledovat i jistý vztah mezi velikostí štítu a nápisem. Na menších štítech bývá nápis stručnější, některé sigly jsou vynechány, popř. je uveden jen rok úmrtí.

Použitá písma můžeme přiřadit, ostatně dle očekávání, k typu humanistickému, nebo novogotickému. Užití těchto písem v běžném písemném styku bývalo vázáno na použitý jazyk. Pokud se objevuje na štítu souvislejší text, pak užití písma v závislosti na jazyce v zásadě platí – tedy české a německé texty jsou psány frakturou a texty latinské humanistickou polokurzivou. Na druhou stranu se zkratkami psanými humanistickými majuskulami se setkáváme i tehdy, kdy je evidentně třeba je rozvíjet v jazyce německém.⁵⁶¹

Leib Quardie Hartschiener Hauptman Obrister Yber Ein Cuirassierer Gouverneur Und Comandierender General In Dem Temesvarer Bannat.

⁵⁵⁷ Takto např. I. č. 187 (3): Vy(soce) U(rozený) P(an) P(an) Jan Heř(man) Čzernin Svo(bodný) P(án) z Chudenitz P(án) na Jeżowe etc.

⁵⁵⁸ I.č. 159.

⁵⁵⁹ I.č. 497, 1137.

⁵⁶⁰ I.č. 627.

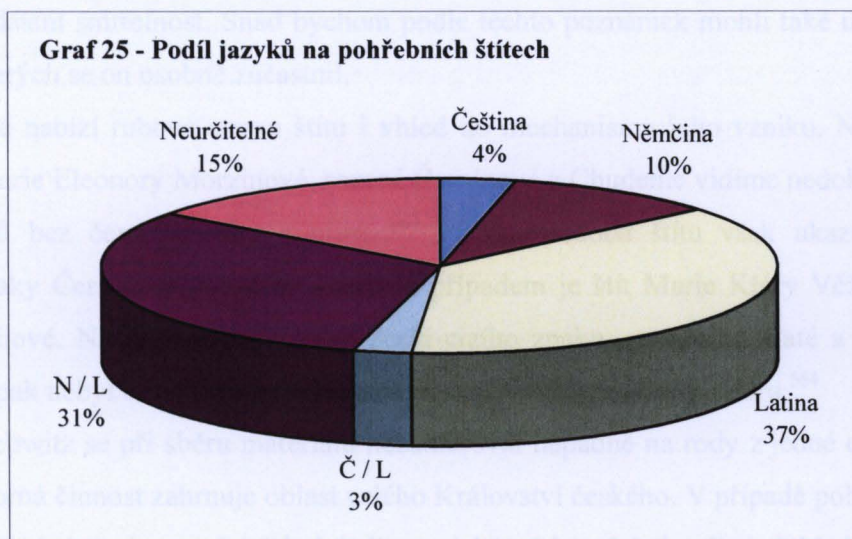
⁵⁶¹ Např. i.č. 4 – IHVA – Iohann Heinrich von Alt, tedy ne Ioannes Heinrichus de Alt, jak by přicházelo v úvahu v latinském jazyce.

Zatímco ve vrchní části nápisu převažují sigly, v této dolní části se můžeme častěji setkat spíše s kontraxí (Ao = Anno) či suspenzí (aetat = aetatis).

S výše uvedeným problémem písma souvisí velmi úzce i charakteristika jazyková. Vzhledem k období, z něhož soubor pochází, byla velmi hojně používána latina a němčina. Zřídka se ale oba jazyky objevují samy o sobě, většinou jsou na jednom štítu vzájemně kombinovány. Německý text přichází v úvahu v textu nad znakem (jména, predikáty, statky, úřady). Latina pak jednoznačně převažuje v části spodní, tj. v bližších informacích o smrti dotyčného (datum úmrtí, věk). Při hodnocení zastoupení jazyků samostatně převažuje latina a němčina překvapivě zaostává, vezmeme-li však v úvahu kombinace, pak jsou latina i němčina zastoupeny poměrně rovnoměrně.

Zvláštní kapitolou je pak (nejméně časté) užití jazyka českého. Čeština se objevuje buď samostatně (ve 9 případech), či v kombinaci s latinou (v 7 případech).⁵⁶² Latinu, podobně jako v kombinování s němčinou, můžeme nalézt v dolní části textu.

Četnost zastoupení jednotlivých jazyků je ilustrována následujícím grafickým přehledem:

Štítů, které k nám promlouvají česky je 16, osob k nimž se vztahují pouze 12. Jedná se sice o příslušníky původem českých rodů, což však nedovoluje předpokládat, že čeština by byla pro některý z rodů charakteristická. Ani v jednom případě se totiž nesetkáme s českým štítem pro více příslušníků jednoho rodu. Pokud máme štíty k více členům jednoho rodu, další štíty jsou latinské či německé. Ani časové hledisko nepomůže objevit směřodatná pravidla pro užití češtiny. Na první pohled se zdá, že českých štítů z konce

⁵⁶² Čeština samostatně – 100 (1), 187 (3), 223, 521, 543 (1), 548, 571 (1), 587 (1), 991, 1001 (1), 1164, 1324 (1); čeština v kombinaci s latinou 43 (1, 2), 587 (2), 1001 (2), 1368.

17. století je mnohem více než ze století osmnáctého, musíme ale vzít v úvahu, že starších štítů však máme dochován daleko méně reprezentativní vzorek.

Dosud jsme se zabývali přední stranou štítu, která hrála hlavní roli při pohřebním rituálu, nyní se podívejme i na stranu zadní. Zde již odhlížíme od prvotního užití štítu a nahlížíme spíše do sbírkotvorné činnosti svobodného pána Wunschwitze. Jak bylo jeho zvykem, označoval si i pohřební štít poznámkami.

Právě pomocí těchto poznámek můžeme bezpečně rozluštit zkratky na první straně štítu, neboť se zde opakuje jméno dotyčné osoby, případně další informace o ní. Krom toho se dozvídáme v mnoha případech i kde přesně byl ten, o jehož štít se jedná, pohřben a někdy i denní datum a hodinu, kdy se tak stalo.

Občas provází Wunschwitz některého ze zemřelých přáním „*Requiescat in pace! Amen! Amen! Amen!*“. Většina těchto přípisů přichází ve třicátých letech 18. století a jednalo se zřejmě o vrstevníky svobodného pána Gottfrieda Daniela Wunschwitze, pokud můžeme usuzovat z údajů o jejich věku v době úmrtí. Jejich odchod z tohoto světa byl pro něj osobnější záležitostí a možná si sám s postupujícím věkem uvědomoval čím dál naléhavěji i vlastní smrtelnost. Snad bychom podle těchto poznámek mohli také usuzovat na pohřby, kterých se on osobně zúčastnil.

Vzácně nabízí rubová strana štítu i vzhled do mechanismu jeho vzniku. Na zadní straně štítu Marie Eleonory Morzinové, rozené Černínové z Chudenic vidíme nedokončený znak Morzinů bez černé obruby a písma.⁵⁶³ Finální podoba štítu však ukazuje dva kompletní znaky Černínů a Morzinů. Druhým případem je štít Marie Kláry Věžníkové, rozené Giraldiové. Na jeho rubu je torzo zcela cizího znaku, resp. jeho zlaté a stříbrné součásti. Štít pak nebyl dokončen a papír byl druhotně využit pro Marii Kláru.⁵⁶⁴

Wunschwitz se při sběru materiálu nezaměřoval nápadně na rody z jedné oblasti a jeho sbírkotvorná činnost zahrnuje oblast celého Království českého. V případě pohřebních štítů se na přehledu mimopražských lokalit, z nichž získával jednotlivé doklady, jasně ukazuje, že primární oblastí jeho zájmu byl Plzeňský kraj, jak je ostatně logické i vzhledem k tomu, že se zde nacházely i jeho rodové statky. Z mimopražských lokalit máme ve sbírce celkem 29 pohřebních štítů, které se vztahují k 24 osobám.

⁵⁶³ I.č. 771 (3).

⁵⁶⁴ I.č. 299.

Tabulka 7 – Přehled určených mimopražských lokalit, z nichž pocházejí pohřební šíty ve Wunschwitzově sbírce

Lokalita (okres)	Kostel	Počet štítů / osob // i.č., číslo
Annín (Klatovy)	sv. Mořice	2 / 2 // 29 (1, 2)
Arnoštovice (Benešov)	sv. Šimona a Judy	1 / 1 // 858 (1)
Beroun (Beroun)	sv. Jakuba	1 / 1 // 100
Brno (Brno)	sv. Jakuba Většího	1 / 1 // 17
Cítoliby (Louny)	sv. Jakuba Většího	1 / 1 // 1076
Částkov (Tachov)	sv. Anny	3 / 2 // 110 (1, 2); 374
Čestice (Strakonice)	sv. Jana Křtitele	1 / 1 // 308
Dlouhá Ves (Klatovy)	sv. Filipa a Jakuba	3 / 2 // 1072 (1–3)
Dobříš (Příbram)	Nejsvětější Trojice	1 / 1 // 707
Dolany (Klatovy)	sv. Petra a Pavla	1 / 1 // 741
Hartvíkov (Tábor)	sv. Petra a Pavla	2 / 1 // 1212 (4, 5)
Hostouň (Domažlice)	Nejsvětějšího Těla Páně	1 / 1 // 187
Koloveč (Domažlice)	Zvěstování Panny Marie	1 / 1 // 120 (1)
Krnsko (Mladá Boleslav)	sv. Jiří	1 / 1 // 1275
Petrovice (Klatovy)	sv. Petra a Pavla	2 / 1 // 223; 991
Ošelín (Tachov)	sv. Bartoloměje	1 / 1 // 1046
Řepín (Mělník)	Panny Marie Vítězné	1 / 1 // 449 (2)
Sušice (Klatovy)	Panny Marie	1 / 1 // 521
Sušice (Klatovy)	sv. Jakuba	1 / 1 // 543 (1)
Stará Boleslav (Praha-východ)	sv. Václava	1 / 1 // 835
Třebušín (Litoměřice)	sv. Mikuláše	2 / 1 // 583 (1, 2)

Jádro souboru pohřebních štítů je však spojeno s pražskými kostely. I jejich soupis byl pro větší přehlednost zpracován formou tabulky (srv. Tabulka 8). Jsou zastoupena všechna čtyři tehdy ještě samostatná města – Hradčany, Menší Město pražské (MMP), Nové Město pražské (NMP) a Staré Město pražské (SMP).

Na Novém Městě se podařilo získat nejvíce štítů z pohřbů u sv. Václava (37 štítů z 29 pohřbů), což je nejvíce ze všech lokalit. Na Starém Městě získal Wunschwitz nejvíce štítů z kostela sv. Jiljí (12 z 11 pohřbů) a na Malé Straně máme nejvíce dokladů ze sv. Tomáše (16 štítů ze 13 pohřbů). Nejméně pohřebních štítů souvisí s pohřby na Hradčanech.

Tabulka 8 – Přehled určených pražských lokalit, z nichž pocházejí pohřební šíty ve Wunschwitzově sbírce

Lokalita / kostel	Počet štítů / osob // i.č., číslo
Hradčany	
Nanebevzetí Panny Marie	1 / 1 // 1362
sv. Jiří	1 / 1 // 887

Lokalita / kostel	Počet štítů / osob // i.č., číslo
sv. Panny Marie a andělů	3 / 2 // 624 (1,2); 1224
sv. Víta, Václava a Vojtěcha	6 / 4 // 528 (1,2); 649 (2); 711; 1275 (1,2)
Menší Město pražské	
Panny Marie pod řetězem na konci mostu	3 / 2 // 1354 (1-3)
Panny Marie Ustavičné pomoci	1 / 1 // 387
Panny Marie Vítězné	11 / 7 // 99; 156 (1,2); 270; 684 (1,2); 687; 1212, (1-3); 1347
sv. Tomáše	16 / 13 // 3; 187 (2); 298; 349 (1-3); 500 (1,2); 684 (3); 720; 771 (1-3); 1019; 1250; 1343
sv. Máří Magdaleny	4 / 4 // 159 (1); 324; 709; 1324 (2)
Nové Město pražské	
Neposkvrněného Početí Panny Marie	8 / 8 // 340; 449 (1); 745; 985; 1085; 1333(1,2); 1428
Panny Marie Sněžné	13 / 8 // 6; 120 (2,3); 162; 185 (1,2); 295; 384; 422; 760; 1248 (1,2); 1317 (3)
Panny Marie v Emauzích	1 / 1 // 953
sv. Ignáce	1 / 1 // 502
sv. Jindřicha a Kunhuty	8 / 7 // 747; 768 (2); 841 (1,2); 961; 1036; 1223; 1420
sv. Petra	4 / 3 // 42; 862; 1275 (3,4)
sv. Štěpána	16 / 9 // 352; 587 (1,2); 652; 780; 797; 841(10); 1067; 1122 (1, 2); 1178; 1291 (2); 1349 (1, 2); 1411 (1,2)
sv. Václava na Zderaze	37 / 29 // 43 (1-3); 100 (1 - 4); 134; 187 (1); 299; 390 (1- 4); 511; 558; 636; 701 (1); 757; 805; 809; 895; 1001 (1,2); 1077; 1164; 1291 (1); 1299 (1,2); 1317 (1,2); 1324 (1); 1348; 1368; 1390; 1405; 1422
sv. Vojtěcha Většího	1 / 1 // 1021
Staré Město pražské	
Panny Marie na Louži	2 / 2 // 543 (2); 701 (2)
Matky Boží před Týnem	5 / 5 // 177; 615; 637 (2); 731 (1); 1033
sv. Havla	8 / 5 // 145; 289; 590; 635 (1,2); 637 (1); 1201 (1,2)
sv. Jakuba	7 / 6 // 692 (1 - 4); 758; 816; 1137
sv. Jiljí	12 / 11 // 92; 550 (1-3); 731 (2,3); 754; 801; 802; 1207; 1215 ; 1363; 1414
sv. Martina ve zdi	4 / 4 // 202; 649 (1); 1308; 1323
sv. Michala	1 / 1 // 237
sv. Mikuláše	2 / 1 // 399 (1,2)
sv. Salvátora (u	24 / 17 // 108, 185 (3,4); 205; 571; 622; 668 (1 - 4); 841 (3-9, 11);

Lokalita / kostel	Počet štítů / osob // i.č., číslo
paulánů)	858 (1); 1066; 1154 (1-3); 1198

Nejen mimo Prahu, ale dokonce mimo Čechy a Moravu nás zavádějí dva pohřební štíty – štít Eleonory z Clary-Aldringenu (159) a Ondřeje Hamiltona (340). Hraběnka Clary-Aldringenová byla pohřbena v Ambergu v Horní Falcí a Ondřej Hamilton v klášteře hybernů ve Vídni, kde i zemřel.

Štíty obou se však způsobem vyhotovení i celkovým vzhledem nijak neliší od ostatních štítů souboru, předpokládám tedy, že byly vyhotoveny při příležitosti zádušní mše za dotyčné zemřelé, které se konaly v některém z pražských kostelů. Soudím tak z přípisu, který nese zadní strana štítu již zmíněného Ondřeje Hamiltona („*Obiit Wiennae 9 Januarii anno 1738 aetatis 59. Quiescit ibidem in templo Scotorum P(atrum) Benedictinorum, ubi 11 ejusdem vesperi sepultus est! Requiescat in pace! Amen! Exequiae pro ipso Solemnes habitae sunt Neo-Pragae in templo P(atrum) Hibernorum 27 Februarii An(no) 1738.*“)⁵⁶⁵ Zdá se, že v tomto případě se jedná o velmi podobné použití štítu coby „úmrtního oznámení.“

Přesnou hodinu pohřbu uvádí Wunschwitz pouze ve výjimečných případech, celkem u devíti osob.⁵⁶⁶ Až na jedinou výjimku se jednalo o pohřby konané ve večerních hodinách, nejčastěji o deváté, méně často až o desáté. Venkovní temnota umožňovala dokonalejší světelný efekt jak samotného bohatě osvětleného castra doloris, tak i případného průvodu, jehož účastníci nesli množství zažehnutých svící. V 17. století se rovněž začaly prosazovat méně nákladné pohřby příslušníků šlechtické obce konané v noci pouze za přítomnosti jen blízkých příbuzných a duchovních osob.⁵⁶⁷

Zmíněnou výjimkou je Josef Václav z Talmberka, jehož tělesné ostatky byly uloženy k poslednímu odpočinku v kostele Panny Marie Vítězné na Malé Straně ve tři hodiny odpoledne. Wunschwitz dále dodává, že Talmberk byl pochován v rouchu karmelitána.

Štíty v souboru se na první pohled liší velikostí. Obvyklý menší formát má šířku do 40 cm a výšku do 50 cm. Větší formáty přesahují oba tyto rozměry o 10 – 15 cm. Můžeme se však setkat i se štíty výrazně menšími. Například pohřební štít Erasma Jaroslava Kagera

⁵⁶⁵ I.č. 340.

⁵⁶⁶ I.č. 159, 528, 624, 637 (2), 862, 1021, 1212 (1,2), 1323, 1324, 1411.

⁵⁶⁷ Srv. Dějiny hmotné kultury II/1, s. 221.

ze Štampachu⁵⁶⁸ z roku 1670 má rozměry o mnoho menší, 16 × 19 cm. Pokud bychom odvozovali jeho umístění na castru doloris dle zmíněného vyobrazení ze složky Schumannů z Rosenfeldu, pak by zřejmě patřil na jeden z nejnižších stupňů castra. Na opačném pólu souboru se však vyskytují i štíty s mnohem většími rozměry, jejichž šířka přesahuje 60 a výška 80 cm.⁵⁶⁹

Stejně jako vznik celé sbírky je i vznik tohoto souboru pohřebních štítů doprovázen četnými otázkami, na které se nepodařilo s jistotou odpovědět ani při velmi zevrubném průzkumu celého souboru materiálu.

Rok ante quem je bezpečně rok 1741 – poslední štít získal autor v únoru 1741 a sám zemřel v červnu téhož roku po delší nemoci. Rok post quem však můžeme pouze odhadovat. Není totiž zřejmé, zda své sběratelské aktivity započal již před svou kavalířskou cestou, nebo až po ní. V prvním případě můžeme tedy uvažovat o posledních letech 17. století, ve druhém o roce 1705.

Dále se můžeme tázat, odkud vlastně pohřební štíty získával. Vzhledem k jeho bohatým kontaktům se šlechtou v Čechách můžeme snad předpokládat, že některé mohl získat od samotných příslušníků jednotlivých rodů. Ačkoli třeba štíty byly již starší, díky vzpomínkám rodiny zemřelého mohl Wunschwitz zjistit význam zkráceného nápisu na lícní straně a zaznamenat si jej pro budoucí paměť.

V několika případech však i sám autor sbírky při rozvádění zkratk neuspěl. Zdá se, že se nejedná o pouhé opomenutí, osoby s uváděnými iniciálami se nevyskytují ani v dalších Wunschwitzem sebraných materiálech k danému rodu. Kde tedy autor sbírky získal tyto štíty? Patrně v kostelích, kde se konaly pohřby příslušných zemřelých. Časté změny osob na postu faráře by mohly být příčinou, že nebylo po uplynutí delší doby možné iniciály zemřelých rozkrýt.⁵⁷⁰

Na závěr je nutno učinit alespoň krátkou poznámku k fyzickému stavu dochovaných pohřebních štítů. S výjimkou několika silně porušených kusů⁵⁷¹ jsou štíty v dobrém stavu. Množství z nich ovšem nese stopy po tom, že byly skutečně v praxi použity. V rozích můžeme jako stopy po připevnění vidět drobné otvory, které se necitlivým zacházením mohly rozšířit i do větších rozměrů, v několika případech jsou

⁵⁶⁸ I.č. 498.

⁵⁶⁹ Např. I.č. 422 a 590 se 62 × 84 cm; 649 (2) 64 × 85 cm; 528 (1) 62 × 86 a několik málo dalších.

⁵⁷⁰ Pomocí dalších materiálů ve Wunschwitzově sbírce a díky sbírce Dobřenského se podařilo některé osoby dodatečně identifikovat. Pokud se tak stalo, je o tom učiněna poznámka v katalogu, resp. edici nápisů na pohřebních štítech, která je připojena v katalogové části této práce.

⁵⁷¹ Např. i.č. 511, 571, 1154 (3).

dokonce rohy odtrženy. Některé ze štítů jsou potřísněny voskem odkapávajícím ze svící, jež podobně jako pohřební štíty zdobily castra doloris.

Na materiálu se ovšem podepsalo i působení času – zlacení a stříbření se v mnoha případech již takřka ztratilo a rovněž barvy jsou poněkud setřeny. V neposlední řadě pak můžeme sledovat i následky způsobu uložení těchto papírových štítů. Zdá se, že již od dob Wunschwitzových byly z praktických důvodů pokládány do tehdy obvyklého formátu půlarchu. Zejména u větších formátů se však toto uložení nepříznivě projevuje zřetelným opotřebením ve skladech – v těchto místech trpí jak barvy, tak papír sám.

Jak již bylo řečeno výše, krom originálů, jimž byla věnována převážně pozornost v předcházejícím výkladu, je ve sbírce doloženo také několik málo nákresů pohřebních štítů. Jednalo se především o kusy z venkovských obcí v Čechách.⁵⁷² Čím je dáno, že právě tyto štíty byly jen obkresleny? Odpověď je snadná, nejde totiž o náčrty papírových pohřebních štítů, ale o zobrazení velkých dřevěných rundací, které Wunschwitz viděl při svých návštěvách kostelů. U nich jako u jediných známe bezpečně datum jejich získání, sběratel si je zařadil do sbírky v letech 1712–1738. Nejmladší z nich dokonce pouhé dva dny po událostech, o nichž štít vypovídá.⁵⁷³

Soubor pohřebních štítů byl zařazen do sbírky Gottfrieda Daniela Wunschwitze nejspíše především proto, že tyto artefakty na sobě nesou barevně a vesměs velmi kvalitně vymalované vyobrazení rodového znaku, ale zároveň jsou i nositelem informací genealogických, tedy na prvním místě životních dat osob, ale v mnoha případech také zprostředkovávají i údaje o tom, jaké úřady dotyčný zastával či jaké majetky vlastnil. Ať již však pohnutky sběratele ke shromažďování pohřebních štítů byly jakékoli, v dnešní době představují soubor, který patří v Čechách, ale i celé Evropě k unikátním.

⁵⁷² I.č. 187, 338, 741, 1046 a 1215.

⁵⁷³ I.č. 1215.

II.2.9. Listy z památníků

Památníky neboli štambuchy jsou specifickým typem pramene, který k sobě poutá zaslouženou pozornost mnoha badatelů pro svou náplň textovou i obrazovou i pro bohatství úhlů pohledu, jimiž na ně lze pohlížet.⁵⁷⁴ Objevily v polovině 16. století a jsou nedílně spjaty s (nejen) šlechtickými studenty nejprve na protestantských, ale později i katolických univerzitách. Jedná se o rukopisy (které mohou být kombinovány i s tištěnými stránkami), do nichž si studenti nechávali zapisovat na památku své učitele, kolegy či jiné významné osobnosti, s nimiž se setkali. Vedle úlohy připomínat majiteli památníku léta studií se pak důležitým hnacím motorem jejich vedení stávala sebe prezentace držitele – čím významnější osoby se do památníku zapsaly, tím lépe. Na druhou stranu, zápis do památníku představoval nezanedbatelnou možnost prezentace i pro osobu zapisující. Byť na omezeném prostoru, mohl každý tímto způsobem prostřednictvím zvoleného citátu či přísloví projevit své životní přesvědčení, pochlubit se znalostí několika jazyků či zaujmout nákladným provedením vlastního erbů či jiné výzdoby, která mohla zápis provázet.⁵⁷⁵ Zápisy mají většinou velmi obdobnou úpravu podle následujícího schématu: v horní části stránky „motto“, uprostřed grafickou výzdobu a ve spodní třetině text s věnováním.⁵⁷⁶ Ne vždy jsou nutně zastoupeny všechny tři části a rovněž pečlivost provedení a rozsah textu bývá velmi odlišný.

V Čechách se nachází celá řada štambuchů, největší sbírky jsou uloženy v Oddělení rukopisů a starých tisků Národní knihovny, Strahovské knihovně Královské kanonie premonstrátů v Praze a v Knihovně a Archivu Národního muzea. Další jsou roztroušeny po zámeckých knihovnách. Stejně tak známe samozřejmě i památníky moravské.⁵⁷⁷

Památníky, resp. jejich listy rozptýlené v různých rodových složkách Wunschwitzovy sbírky tvoří jeden z nejkrásnějších a též nejceněnějších pramenů

⁵⁷⁴ Nejnovější teoretickou prací pojednávající velmi důkladně problematiku památníků v je Schnabel, Wilhelm Werner, *Das Stammbuch. Konstitution und Geschichte einer textsortenbezogenen Sammelform bis ins erste Drittel des 18. Jahrhunderts*, Tübingen 2003. U nás studium památníků zahájila přehledová studie Hertlová, Blažena, Úvod do problematiky památníků raného novověku, *AUC-Ph. et Hist.* 5, 1975, s. 117–146 a prozatím byl zájem o tuto problematiku završen souhrnnou prací Ryantová, Marie, *Památníky aneb štambuchy, to jest alba amicorum. Kulturně historický fenomén raného novověku*, České Budějovice 2007.

⁵⁷⁵ Ryantová, Marie, *Památník raného novověku jako prostředek individuální sebe prezentace*, ČČH 104, 2006, s. 47–80.

⁵⁷⁶ Ryantová, Marie, *Památníky raného novověku jako mezioborový pramen*, *Knihy a dějiny* 4, č. 1, 1997, s. 63.

⁵⁷⁷ Srv. např. Hrubý, František, *Moravské památníky z doby předbělohorské*, *Časopis Matice moravské* (dále ČMM) 49, 1925, s. 196–223.

k heraldice ve zkoumané sbírce. Jedná se celkem o 61 kusů, z nichž 42 je dochováno přímo v originálu a 19 ve Wunschwitzově pečlivém náčrtu.⁵⁷⁸

Fyzický stav originálních listů je s výjimkou dvou velmi dobrý – v prvním případě je výrazně poškozeno horní textové pole,⁵⁷⁹ ve druhém list nese známky skládání a potřísnění tmavou tekutinou.⁵⁸⁰ Na většině listů můžeme též nalézt stopy toho, že původně byly součástí knižního bloku – na okrajích jsou zřetelné pozůstatky lepení nebo šití. V několika případech je menší památníkový list nalepen na větší čistý list papíru, ale vždy tak, aby i druhá strana zůstala přístupná.⁵⁸¹ Problematičtější úpravou, která na některých listech způsobila nenávratné škody, je jejich necitlivé ořezání. Velmi výrazně je tomu tak např. u listu z památníku Jana Burcharda ze Stetterbergu: na přední straně je vymalován znak a rovněž věnování je zachováno celé, ovšem ze zápisu na versu schází část letopočtu i jména zapisujícího. Podobných případů je ale více.⁵⁸²

Za zmínku stojí také listy, z nichž se dochoval pouze vystřižený znak; u některých z nich můžeme usuzovat na památníkový původ opravdu pouze díky náhodě. Tak je tomu u barevného vyobrazení znaku knížat Münsterberských, na jehož versu se shodou okolností zachovalo torzo zápisu, podobně i na výstřižku se znakem Solmsů vidíme pouze drobné pozůstatky výzdoby horního a dolního znakového pole.⁵⁸³ Oba zmíněné znaky a spolu s nimi i výrazně oříznutý list s podpisem Jiřího z Hohenlohe jsou na stejném papíře s výraznou charakteristickou strukturou, takže by snad mohly pocházet ze stejného památníku, jehož majitel nám však i tak zůstává neznámý. Nejasný zůstává i původ těchto výřezů – dostaly-li se do rukou Wunschwitzových již v tomto stavu, či zda je nevyřízl snad původce sbírky sám. Vzhledem k faktu, že se ve sbírce nachází celá řada nepoškozených originálních listů, a též s přihlédnutím k tomu, jak na svou dobu

⁵⁷⁸ Předkládaný výklad navazuje na Woitschová-Kučerová, Klára, *Heraldický materiál*, s. 211–220. Jako podklad pro tento první soupis sloužil inventář k Wunschwitzově sbírce, v němž nejsou některé listy zaznamenány. Později byl soupis rozšířen i o další identifikované jednotliviny a v této podobě byl soupis publikován jako Woitschová, Klára, *Listy*, s. 265–334. Na obrázku 13 *Obrazové přílohy* této práce jsou náhledy dvou listů, jednoho originálního a jednoho Wunschwitzova náčrtu. Všechna vyobrazení jsou k dispozici na příloženém CD a jejich katalogový a ediční přehled se nachází ve druhé části této práce.

⁵⁷⁹ I.č. 1361.

⁵⁸⁰ I.č. 1428.

⁵⁸¹ I.č. 51, 64, 1200, 1206.

⁵⁸² I.č. 208 byl ořezán po levém i pravém okraji, ale Wunschwitz jej získal patrně již v tomto stavu, jak je možno soudit z uspořádání jím psaného textu na versu. U i.č. 398 chybí horní textové pole. Listy z památníku neznámého Bukovanského (i.č. 701, 1415) byly rovněž značně ořezány, takže chybí část textu horní i střední části.

⁵⁸³ I.č. 901 a 1110. Ale srv. i i.č. 142, kde jsou zřetelné pozůstatky vyškraabaného písma a i.č. 824 se zbytky textových polí.

zodpovědně zacházel v ostatních případech svobodný pán Wunschwitz se svými prameny a shromažďovanými materiály, snad můžeme vyvozovat, že zmiňované zásahy sám neprovedl. Na otázku, od koho tyto ořezané listy získal, však odpověď neznáme.

Zápisy celého souboru pocházejí z poměrně širokého rozmezí let 1573 (1 kus) až 1708 (3 kusy).⁵⁸⁴ V případě zmíněného nejstaršího listu se jedná ovšem o opis z památníku Kryštofa Pöttingera z Persingu, nejstarší originál souboru je datován rokem 1585 a pochází z památníku, jehož majitel je na základě tohoto jediného listu neidentifikovatelný.⁵⁸⁵ Časové těžiště zápisů spočívá v posledních dvou desetiletích šestnáctého století a prvních dvou desetiletích století sedmnáctého. U téměř poloviny listů známe jen rok zápisu, nikoli přesné denní datum. Deset listů pak není datováno vůbec. Pokud se datace s přesností na den na listu objevuje, jde výhradně o datování průběžné, neobjevuje se ani datování podle křesťanských svátků, ba ani v památnících jinak poměrně hojně se vyskytující datování římské podle pevných dnů.⁵⁸⁶

Pokud budeme zjišťovat, kde byly zápisy pořízeny, jsou údaje ještě daleko skupější. Záznam o místě není uveden dokonce na 43 listech (10 listů neobsahuje ani jeden z údajů – místo ani datum zápisu)! Některá místa jsou jmenována pouze jednou (Waldmünchen, Neyndorf), vícekrát jsou zastoupeny následující lokality: Praha 5x, Štrasburk, Jena a Padova (Patavie) 3x a Siena 2x.

Z hlediska použitého jazyka jsou listy velmi různorodé. Objevuje se tradiční paleta jazyků průpovědek a přísloví: latina, němčina, francouzština, italština i čeština. V oblasti věnování pak převažují jednoznačně latina a němčina. Jednou se objevuje zápis italský.⁵⁸⁷ Kompletně český zápis přináší list z památníku Jana Albrechta z Valdštejna vytvořený v roce 1635 Janem Jindřichem Kobíkem z Poříčan a nedatovaný list podepsaný Janem Kapounem ze Svojkova.⁵⁸⁸ Čeština s vybočením do latiny v datační formuli se objevuje dvakrát.⁵⁸⁹ V několika případech se v zápisech vyskytují „zašifrované“ věty, tedy velmi oblíbený způsob zapisování známých přísloví nebo citátů prostřednictvím sigel, tj. prvních písmen jednotlivých slov. I když máme k dispozici pomůcku napomáhající rozvedení celé řady těchto rébusů, Stechowův Lexikon der Stammbuchsprüche,⁵⁹⁰ některé zkratky ve zkoumaném souboru se buď nepodařilo rozvést vůbec, nebo existuje více

⁵⁸⁴ I.č. 114 a i.č. 208, 689 a 891.

⁵⁸⁵ I.č. 1152.

⁵⁸⁶ Srv. např. snadno přístupné nafotografované památníky přístupné na www.manuscriptorium.com, či celou řadu originálů ve výše zmíněných rukopisných sbírkách.

⁵⁸⁷ I.č. 476.

⁵⁸⁸ I.č. 541 a i.č. 509.

⁵⁸⁹ I.č. 741 a i.č. 961.

⁵⁹⁰ Stechow, Carl Friedrich, Freiherr von, Lexikon der Stammbuchsprüche, Neustadt/Aisch 1996.

možností jejich čtení a dnešní badatel již nemůže s jistotou říci, kterou z nich měl zapisující na mysli.

Datační formule je v latinských textech latinská, v německých někdy přechází do latiny, jindy se drží jazyka zápisu. Podpisy zapisujících osob jsou ve formě latinské, německé nebo české, nezářídka doplněné poznámkou *manu propria* či *subscriptis*.

Psací látkou je vždy papír, jehož kvalita je již na první pohled různá. Z celé řady tak vybočují pouze tři památníkové listy. Jeden list má charakter tureckého papíru, u zbývajících dvou (pocházejících patrně z jednoho památníku) je obdobným způsobem upravena vždy pouze horní část listu.⁵⁹¹

Typ písma je užíván v souladu se všeobecně dodržovanými pravidly: latinské, italské a francouzské texty jsou psány humanistickou kurzivou či polokurzivou, německé a české pak novogotickou polokurzivou či kurzivou. Totéž rozdělení platí i pochopitelně pro Wunschwitzovy opisy a poznámky.

Po grafické stránce zkoumané památníkové listy nikterak nevybočují z běžné památníkové produkce. Nejtradičnějším uspořádáním stránky zápisu je znak uprostřed, nad a pod ním jsou umístěna textová pole, někdy pole splývají v jedno. Podívejme se však na konkrétní příklady zastoupené ve zkoumaném souboru.

Vizuálně nejzajímavější a nejvýraznější částí památníkových zápisů je pochopitelně jejich obrazová výzdoba. V případě listů (originálních nebo i obkreslených) se ve Wunschwitzově sbírce jedná vždy o listy s vyobrazením znaku zapisující osoby.⁵⁹² U originálů jsou pochopitelně znaky vymalovány barevně, s jedinou výjimkou, kterou je vyobrazení znaku Vartenberků kreslené perem a nekolorované.⁵⁹³ I listy Wunschwitzem obkreslené obsahují náčrty perem, zároveň jsou však doprovázené blasonem v německém jazyce, nebo alespoň naznačením názvů tinktur jejich začátečními písmeny. Pouze v jediném případě je sběratelův náčrt doprovázen barevným zobrazením znaku, jedná se o zápis Jiřího Hartmanna ze Stubenbergu.⁵⁹⁴ Vyobrazené podoby znaků Wunschwitz pouze pasivně nepřijímal, ale srovnával je i s dalšími dostupnými zobrazeními znaku daného

⁵⁹¹ K názvosloví nejrůznějších typů papíru, s nimiž se můžeme setkat v památnících, srv. Ryantová, Marie, *Turecký papír v památnících*; in: Doležalová, Eva – Hrdina, Jan – Kahuda, Jan, *Pater familias*. Sborník příspěvků k životnímu jubileu Prof. Dr. Ivana Hlaváčka, Praha 2002, s. 21–38. Podle zde uvedeného názvosloví bychom zřejmě mohli oba posledně jmenované jednoznačně identifikovat jako papíry mramorované (s. 22.).

⁵⁹² V souboru jsou zastoupeny i stránky, na nichž žádný znak nenajdeme. Jedná se ovšem buď o zápisy na versu listů se znaky a v souboru se tedy ocitly víceméně náhodně, nebo o velmi řídké výjimky.

⁵⁹³ I.č. 1277. Soudě dle provedení znaku se zřejmě nejedná o opomenutí a pozdější vybarvení či jiné doplnění ani nebylo zamýšleno.

⁵⁹⁴ I.č. 1152.

rodu, popřípadě s jejich popisem v diplomatickém materiálu. To ukazuje například poznámka u listu ve složce rodu Wittů z Lillenthalu: „*Dieses Wappen ist zwahr in besagtem Stammbuch mit farben gemahlet, jedoch nicht ohne einig fehlern, dann es mit dessen beschreibung im DeWittische Diplomate nicht gänzlichen übereinkombt.*“⁵⁹⁵

Znak je zobrazen ve všech případech jako štít s přikryvadly a klenotem, někdy jsou příslušné části erbu zdobené zlacením. V prostoru nad a pod znakem (případně pouze na jednom z míst) bývá umělecky ztvárněné textové pole. Způsobem pojetí zmíněných prostorů upoutají zejména listy signované Janem z Pernštejna (elegantní drobnokresba květinových motivů) a Volfem Křineckým z Ronova (znak stojící ve zdobené nice).⁵⁹⁶ Za zmínku stojí ještě nápadně podobná úprava dvou listů z památníku neznámého člena rodu Bukovanských z Bukovan, který byl s největší pravděpodobností psán do památníku s předtištěnými stránkami. Vedle shodného tvaru štítu, helmy a přikryvadel se shoduje i úprava horního textového pole, které má evokovat strukturu mramoru.⁵⁹⁷

Bez povšimnutí však nelze pominout ani ikonografický kontext, do něhož jsou znaky zasazeny. Ve většině případů se jedná pouze o výše zmíněné klasické památníkové schéma, ale i v našem malém souboru můžeme nalézt výjimky z pravidla. Na několika kusech se setkáváme s vyobrazením lidských postav. Na listu ve složce Kolovratů vidíme uprostřed stránky kartuši se znakem, vedle níž stojí (v heraldickém názvosloví jako strážci štítu) dvě nahé ženské postavy. Další dvě postavy, tentokrát ženská s věnečkem v ruce a mužská mířící v jednoznačně erotickém gestu kopím na onen věnec, doprovázejí kartuši se znakem Slavatů z Chlumu. Posledním listem s náročnější než pouze heraldickou výzdobou je pak exemplář ve složce Mrázů z Milešova. Zde byl znak odsunut netradičně do levé poloviny stránky, kdežto pravé vévodí ženská korunovaná postava ve svrchním zlatém rouchu třímající ve zdvižené pravé ruce kalich a opírající se o kříž, tedy postava představující Víru. Postavy se tedy vždy objevují v doprovodu znaku a nikoli samostatně. Např. s postavami zobrazujícími muže stojícího před volbou typu kariéry (zobrazovaného jako polcenou postavu – napůl oděnou např. jako voják, nebo duchovní, či dvořan), nebo s postavami v precizně vyobrazených dobových oděvech se ve zkoumaném souboru neseťkáme, snad s výjimkou již zmiňovaného zápisu Slavatů.⁵⁹⁸

⁵⁹⁵ I.č. 1369.

⁵⁹⁶ I.č. 874 a i.č. 1094.

⁵⁹⁷ I.č. 701 a i.č. 1415.

⁵⁹⁸ I.č. 1094.

Vzhledem k charakteru souboru památníkových listů ve Wunschwitzově sbírce a způsobu jeho dochování si musíme pokládat i otázky, se kterými se při běžných analýzách památníků nesetkáme. První z nich zní, z kolika památníků vlastně dochované listy pocházejí. Přesného čísla se patrně nebudeme schopni nikdy dopátrat, neboť zápisy na mnohých listech neposkytují žádné vodítko, které by nás mohlo k bývalému majiteli dovést.

U Wunschwitzem pořízených opisů je situace jednoduchá - vždy si poznamenal, komu excerpovaný památník náležel. Devatenáct Wunschwitzem opsaných listů pocházelo z celkem čtrnácti památníků: Kašpara Windischgrätze (3 opsané listy), Jana Alberta Valdštejna, Kryštofa Viléma Haranta z Polžic a Bezdržic (památníky z let 1631–1660 a 1648–1686) a Tychona Brahe jr. (1598–1652) (po 2 opsaných listech) a Augustina de Bois (1665–1674), Bernardina (Bernarda) Mosta, Jana Kornelia Dvorského, Hanse Auerbacha (1622–1635), Kryštofa Pöttingera z Persingu, Jakuba Zinnenburga (1622–1633), Jana Jáchyma Trauttmansdorfa, Jana Alberta Lednického z Dohlensteina (1643–1658), Jana Jiřího z Glich-Miltitz a Michaela Kellnera (po 1 opsaném listu).

U originálních listů má snaha o identifikaci majitelů památníků podstatně skromnější výsledky. Ze 42 listů se podařilo s jistotou určit pouze tři původní majitele památníků: štambuch Jana Burcharda ze Stetterbergu, kterému se zapsal v roce 1615 v Jeně Rudolf z Bünau, památník Jana Jiřího z Glich-Miltitz, kterému se zapsal Jan Vilém Velemyský z Velemyslovi a památník některého z pánů z Bukovan, do něhož učinili zápis Jiří Malovec a Vilém Žakavec ze Žakavy.⁵⁹⁹ V ostatních zápisech majitel není zmíněn.

O možnosti, že by alespoň část originálů mohla pocházet ze stejného památníku, můžeme uvažovat pouze na základě obdobného formátu listů a kvality papíru – ovšem při detailním průzkumu se ukazuje, že rozměry jsou ve většině případů pouze přibližně stejné a v souboru je navíc zastoupeno mnoho odlišných typů a kvalit papíru. Rovněž přílišné časové rozmezí (více než jedno století) shromážděných záznamů značně snižuje pravděpodobnost, že by listy pocházely z jednoho štambuchu. Dalším možným vodítkem by se mohla stát i foliace listů. Zdánlivě nasnadě nabízející se úvahy, že všechny stejnou rukou profoliované listy pocházejí ze stejného štambuchu, musíme odmítnout vzhledem k tomu, že čísla folií jsou poznamenána i na tvarově rozličných listech.⁶⁰⁰ Navíc, některé

⁵⁹⁹ I.č. 140, 1281, 701 a 1415.

⁶⁰⁰ Např. list s číslem 33 v i.č. 1152 je na výšku, list v i.č. 64 s číslem 37 na šířku a malého formátu, další listy s podobným číslováním jsou na délku.

listy pak mají foliaci dokonce dvojí, z nichž ta v levém dolním rohu recta listů je méně zřetelná a většinou se jedná o nižší čísla, zatímco druhá v levém horním rohu versa je psána výrazným inkoustem a je tvořena vyššími čísly. O původu a významu tohoto dvojího číslování se také můžeme jen dohadovat. Zdá se však možné, že foliace na líci listů (vyskytující se celkem v 19 případech) by mohla naznačovat, že listy tvořily původně samostatný soubor (tvořený ovšem nejen listy z památníků, ale obecně barevnými vyobrazeními znaků), který si jeho majitel pročíslal pro lepší evidenci.⁶⁰¹ Tento soubor pak zřejmě Wunschwitz rozptýlil do své sbírky; z této původní skupiny však dnes již mnoho čísel chybí.⁶⁰² Listy s foliací v horním rohu také patrně nepatřily do jednoho památníku, neboť při jejich detailní analýze se ukázala různá kvalita použitého papíru.

S jistou dávkou opatrnosti můžeme však přece u některých listů předpokládat společný původ: i.č. 509 a 961 – oba listy jsou seříznuty do stejného mírně lichoběžníkovitého tvaru, i.č. 898, 964 a 1424 jsou na papíru podobné kvality (včetně vad způsobených kyselostí) a tvaru. Rovněž výzdoba spodního pole u všech třech listů je podobná, má výrazně geometrický charakter. Listy ve složkách i.č. 550, 874 a 1094 jsou naopak na hutném papíru, rovněž velikost odpovídá a též jejich výzdoba je nákladnější (zlacení) a pečlivější. I tato trojice možná pochází z jednoho památníku.

Další otázkou je, jakým způsobem Wunschwitz památníkové listy získal pro svou sbírku. I zde je odpověď velmi obtížná. Oproti svému zvyku zaznamenávat si na okraj písemností datum a místo jejich akvizice si na památníkové listy Wunschwitz nezapsal žádné okolnosti jejich zařazení do sbírky, což se ovšem týká zejména originálů. Je samozřejmě pravděpodobné, že je Wunschwitz od někoho zakoupil či dostal darem, ovšem tvořily-li již tehdy jeden soubor (viz výše), nebo zda listy zařazoval do sbírky postupně, není možné z materiálu samotného spolehlivě doložit.

V případech opisů můžeme zjistit podstatně více. Tyto perokresby, které si Wunschwitz vlastnoručně pořizoval, jsou opatřeny zmíněnými provenienčními poznámkami a způsob jejich získání tedy můžeme snadno zrekonstruovat. Podívejme se tedy blíže právě na ně.

⁶⁰¹ Obdobnou foliaci se totiž podařilo najít např. u barevných znaků v i.č. 177, 570, 988, 1027, 1152, 1258, které z památníku nepocházejí.

⁶⁰² Dochovala se čísla 2, 3, (4), 15, 16, 18, 19, (21, 22), 23, (25, 26), 27, 28, (29), 32, 33, 37, 39, 40, 42, 44, 46, 4[?] a 53. (Čísla v závorkách označují očíslované listy se znaky jiné než památníkové povahy, které se podařilo ve sbírce nalézt.) O tom, zda Wunschwitz získal soubor jako kompletní, či zda již v jeho době byly některé kusy ztraceny, nemůžeme na základě samotného materiálu bohužel říci nic.

Některé památníky byly přímo ve Wunschwitzově vlastnictví: památník Kryštofa Pöttingera z Persingu, Jana Jiřího z Glich-Miltitz, Jakuba ze Zinnenburgu, Michaela Kellnera, Augustina de Bois, Jana Alberta Lednického z Dohlensteina.⁶⁰³ V některých případech známe i další detaily: památník Michaela Kellnera vlastnil Wunschwitz od 28. června 1740, získal jej tedy poměrně nedlouho před svou smrtí, naopak památník doktora Augustina de Bois vlastnil již od roku 1726. Památník J. A. Lednického přešel do sběratelova vlastnictví již v roce 1706, koupil jej z pozůstalosti Johanna Friedricha Fischera.

Z hlediska dalších osudů těchto památníků je zajímavé, že v inventáři Wunschwitzovy knihovny (datovaném k roku 1837, pořízeném ingrosátorem Johannem Frantzem Jungwirthem) je jmenovitě jmenován pouze jediný, a sice de Boisův.⁶⁰⁴ V dalším anonymním inventáři z roku 1837 již není přímo zmíněn ani tento.⁶⁰⁵ Na druhou stranu jsou ale ve starším ze zmiňovaných inventářů knihovny uvedeny konkrétně další dva památníky, ze kterých zřejmě Wunschwitz žádné opisy pro svou sbírku neučinil – právníka Christiana Scheutzlicha a císařského podčíšníka Kašpara Reifa.⁶⁰⁶ Jen na okraj je třeba ještě zmínit, že inventáře obsahují i zmínky o dalších památnících, ovšem pouze ve formě „Stammbuch“ či „Wappenbuch“ bez dalších konkrétních údajů. Vzhledem k rozkolísanosti terminologie soupisů v těchto případech nejen že nemůžeme zmínky přiřadit ke konkrétním památníkům, ale není ani jisté, jaký typ materiálu si máme pod těmito termíny vlastně představit.⁶⁰⁷ Konečně příznačné je, že v nejstarším a jinak nejobsažnějším ze všech inventárních soupisů knihovny chovaném na Strahově není zmíněn památník ani jediný.⁶⁰⁸

⁶⁰³ I.č. 114, 301, 384, 525, 955, 1369.

⁶⁰⁴ NA, ÚDZ, kniha 399, položka č. 600.

⁶⁰⁵ NA, ÚDZ, kniha 402.

⁶⁰⁶ NA, ÚDZ, kniha 399, položky č. 599 a 616. Shodou okolností právě v těchto dvou památnících není žádná Wunschwitzova vlastnická poznámka (Archiv Národního muzea, Sbirka rukopisů, č. 11 a č. 19).

⁶⁰⁷ NA, ÚDZ, kniha 399, např. položky č. 155, 381, 384, 482, 527, 575, 577 – 582, 584, 585, 587, 594 a další. Z památníků ve Sbirce rukopisů ANM je zřejmé, že Wunschwitz vlastnil např. tyto další památníky: č. 12 - Památník Zikmunda Petra Ferferia (koupil v roce 1705), č. 15 - Památník Lamberta Richemia z Limburka (koupil v roce 1704), č. 16 - Památník Jana Kremera (koupil v roce 1726), č. 17 - Památník Zikmunda Válka a Kryštofa Adama Holbecka (koupil jej v roce 1724).

⁶⁰⁸ SK, DH II 22. Absence zmínky o jakémkoli památníku ovšem pravděpodobně souvisí s tím, že jsou zaznamenány pouze knihy v kvartovém a větším formátu. Obdobně scházejí i záznamy o většině titulářů, které se též ve Wunschwitzově knihovně prokazatelně nalézaly.

K Wunschwitzově práci s památníky můžeme na tomto místě na základě srovnání s originály podotknout, že jednotlivé zápisy opsál naprosto věrně a nejen že zachoval grafickou úpravu stránky, ale do jisté míry se snažil napodobit i použité písmo.⁶⁰⁹

Několik štambuchů měl Wunschwitz zapůjčeno. U některých to můžeme jen předpokládat na základě absence vlastnické poznámky, ale u některých náčrtů je tento fakt vysloven zřetelně: „*In einem alten in Schwartzten Chagrin eingebundenen Stammbuch Joannis Joachimi Von Trautmansdorff in 8vo ist auf einen Pergamenen blättlein zu lesen: ... NB: Diese alte Stammbuch besitzt Herr Leopold Thaddaeus Von Reichelt, welcher es mir communiciret, woraus ich zu Prag den 2ten October Anno 1728 gegenwärtiges Notatum genomme...*“⁶¹⁰ nebo „*In einem alten geschreiben in Rötlichen Pergamen eingebundenem Stammbuch in 4to Joannis Alberti herrns Hernach Grafens Von Waldstein, welches im Gräflich.Waldsteinisch Archiv im Schloss Dux Verwahret, lieset man auch folgendes: ... Seine Excellence Herr Graf Frantz Joseph Von Waldstein habet mir dieses Buch von Dux nacher Prag im Monath Januario Anno 1739 zu meiner Ersehung zugeschicket, alda ich den 5ten Aprilis besagten Jahres gegenwärtige Schrift daraus abcopiret habe.*“⁶¹¹

K souboru památníkových listů je možno připojit ještě drobnou poznámku terminologickou. Tento typ materiálu se nazýval v průběhu doby různě – památník, štambuch či album amicorum. Svobodný pán Wunschwitz používal zásadně termín Stammbuch (resp. Stammbuchlein). V jediném případě se objevuje též označení Album, ze kterého můžeme ovšem usuzovat, že obě označení chápal skutečně jako synonymní.⁶¹²

Současné bádání přistupuje k památníkům jako k mohovrstevnatému prameni, který lze zpracovávat z mnoha hledisek, počínaje například již zmíněným hlediskem heraldickým, přes analýzu pomocí nástrojů jazykových a ani zdaleka nekonče jejich využitím při tvorbě biografii jednotlivých osob či prosopografií.⁶¹³ Jak k nim ale přistupoval svobodný pán Wunschwitz? Jedním z klíčů umožňujících odpovědět na tuto

⁶⁰⁹ ANM, Sběrka rukopisů, č. 5 – Památník Kryštofa Viléma Haranta z Polžic (I), fol. 129r, zápis č. 116 (ve Wunschwitzově sbírce i.č. 741), č. 7 - Památník Jakuba ze Zinneburgu, fol. 95v, zápis 50 (ve Wunschwitzově sbírce i.č. 384), č. 8 - Památník Jana Gundakera Aurpacha, fol. 116v, zápis 57 + fol. 117r, zápis 58 (ve Wunschwitzově sbírce i.č. 335), č. 9 - Památník Augustina de Bois, fol. 103r, zápis 41 (ve Wunschwitzově sbírce i.č. 955), č. 10 - Památník Kryštofa Viléma Haranta z Polžic (II), fol. 156r, jako 77. zápis (ve Wunschwitzově sbírce i.č. 624), č. 13 - Památník Vojtěcha Jana Ledenického z Dohlensteinu, na fol. 68r, zápis 16 (ve Wunschwitzově sbírce i.č. 1369).

⁶¹⁰ l.č. 529.

⁶¹¹ l.č. 541.

⁶¹² l.č. 1364. „*In einem alten in Weissen Pergamen eingebundenen Stam[m]buch Caspari freyherrns Von Windischgrätz in 8vo: ... Notavi ex citato Albo Pragae 2. Octob[ris] A[nno] 1728. G[odefridus] D[aniel] L[iber] B[aro] de W[unschwitz].*“

⁶¹³ Ryantová, Marie, Památníky, s. 63–68.

otázku je způsob uložení listů ve sbírce: List je vždy uložen ve složce rodu, k němuž přináležela osoba zapisující, nikoli majitel památníku. Také takřka povinná přítomnost erbu na listu (nebo to, že erb byl dokonce vystřižen) může napovědět, jakým způsobem Wunschwitz památníkové listy četl a zpracovával je. Nemohl se v žádném případě pokoušet o rekonstrukci itineráře majitele památníku, nezajímalo jej primárně ani společenské postavení osob, které se do štambuchu zapsaly. Je zřejmé, že pro Gottfrieda Daniela Wunschwitze byly štambuchy pramenem povýtce heraldickým, či kuriozitou obsahující autografy jednotlivých osob. Není divu, zdá se, že velmi obdobně vnímal památníky ještě o sto let později hrabě Šternberk, když jednal o převzetí části bývalé Wunschwitzovy knihovny do Národního muzea: „*bemerkenswerth sind zwölf so gennante Stammbücher wegen der darin fein ausgemalten Wappen, vorkommenden Spriche und eigenhändigen Unterschriften...*“⁶¹⁴

Na závěr se nabízí otázka, zda může soubor památníkových listů chovaných ve Wunschwitzově genealogické sbírce přispět něčím dosud neznámým i ve chvíli, kdy byla po dlouholetém badatelském úsilí Marie Ryantové vydána její zevrubná práce o památnících a k vydání se připravuje též soupis památníků uložených v České republice.⁶¹⁵ Zdá se, že ano. Některé památníky Wunschwitzem vlastněné či excerpované jsou známy a jsou uloženy v rukopisných sbírkách Archivu Národního muzea či Knihovny Národního muzea, kam se dostaly pravděpodobně jako podíl při dělení Wunschwitzovy knihovny mezi Muzeum a stavy.⁶¹⁶ Ostatní identifikované památníky však nebyly do soupisu zahrnuty – je zřejmé, že možnosti jejich studia jsou vzhledem k charakteru dochování značně omezené, nicméně by přesto neměly uniknout naší pozornosti. A to tím spíše, že ani ve stávajícím inventáři k Wunschwitzově sbírce nejsou některé z těchto listů vůbec zmíněny.

⁶¹⁴ I.č. 1377. Praha, 18. srpna 1837, hrabě Šternberk zemskému výboru, opis listu.

⁶¹⁵ Cit. v úvodní poznámce tohoto oddílu. Celý tento výklad však vznikl ještě před vydáním této knihy a vycházela jsem z pracovního soupisu památníků v českých knihovnách a muzeích. Na tomto místě bych za jeho poskytnutí ráda poděkovala PhDr. Zdeňku Hojdovi, CSc.

⁶¹⁶ Srv. výše. Další památník, a sice Jana Kornelia Dvorského z Greifenbergu, je s největší pravděpodobností uložen v Kunstbibliothek Berlin, soudím tak dle Repertoria Alborum Amicorum umístěném na webových stránkách www.raa.phil.uni-erlangen.de/ (přistoupeno 23. 2. 2007).

II.2.10 Prameny ikonografické povahy

Sbírat malby či grafická díla bylo v 18. století daleko obvyklejší, než shromažďovat materiály ke genealogii a heraldice.⁶¹⁷ Gottfried Daniel, svobodný pán Wunschwitz, tuto zálibu se svými současníky také sdílel, jak víme ze zpráv jeho syna Jana Antonína Kajetána.⁶¹⁸ Podle něj otec kromě jiného vlastnil soubor maleb a rytin. O osudu prvně jmenovaných nevíme dnes nic, bohužel nemáme k dispozici ani jejich soupis.

Druhá část, tedy sbírka rytin, s sebou přináší určité otazníky. Je možné, že se jednalo o samostatný soubor, který byl budován zcela bez souvislosti s genealogickou a heraldickou sbírkou, v takovém případě bychom o rytinách neměli o nic více informací než o malbách. Je ovšem také možné, že rytiny shromažďoval sběratel naopak v těsné návaznosti na své rodopisné zájmy. Tato možnost by pro dnešní badatele byla podstatně příjemnější, neboť ve Wunschwitzově pozůstalosti se dochovaly více než dvě stovky rytin a podobných materiálů ikonografické povahy. Představují však dochované rytiny celý původní soubor, nebo pouze jeho zlomek? Takřka absolutní absence jiných námětů rytin než vyobrazení šlechticů či světců spíše ukazují ke druhé z obou možností. Na všechny výše položené otázky je však při dnešním stavu pramenné základny (tedy zejména při absenci soupisů či alespoň orientačních počtů exemplářů) nesnadné, ba dokonce nemožné odpovědět. Následující výklad tedy musí na tuto problematiku rezignovat, nicméně i tak představuje ikonografický materiál Wunschwitzovy sbírky zajímavý celek

Gottfried Daniel Wunschwitz kladl na obrazový doprovod rodových složek velký důraz a podařilo se mu shromáždit rozsáhlý soubor vyobrazení, která, jak bylo ukázáno již v pojednání o dějinách sbírky, byla později vyjmuta a uložena zvlášť.⁶¹⁹ V předcházejícím výkladu byla tato její obrazová složka zmiňována pouze v obecné rovině, následující řádky se pokusí ji přiblížit v konkrétnějších rysech.

Do Sbírký grafických listů, kreseb a maleb bylo přežato z Wunschwitzova souboru celkem 214 kusů, které původně náležely do 113 rodových složek. K jednomu rodu se nejčastěji vztahovalo pouze jedno vyobrazení, ale výjimečně i více, nejvíce devět kusů u Voračických z Paběnic a dvanáct kusů k rodu Vratislavů z Mitrovic.⁶²⁰

⁶¹⁷ K fenoménu barokního sběratelství v poslední době srv. Slaviček, Lubomír, Sběratelství a obchod s uměním v Čechách 17. a 18. století. Stav a úkoly bádání; in: Fejtová, Olga et al. (usp.), Barokní Praha – barokní Čechie 1620–1740. Sborník příspěvků z vědecké konference o fenoménu baroka v Čechách, Praha 2004, s. 491–538.

⁶¹⁸ Srv. úvodní poznámka Kapitoly II. – Wunschwitzova sbírka – dějiny fondu.

⁶¹⁹ Viz Kapitola II. – Wunschwitzova sbírka – dějiny fondu.

⁶²⁰ I.č. 1317 a 1324.

Námětem většiny listů byly portréty členů jednotlivých rodů (poprsí či celé postavy), buď pouze v ozdobném medailonu, s doprovodem znaku či jako součást komplikovanějších alegorických listů. Rovněž v souladu s náplní Wunschwitzovy sbírky jsou vyobrazení samotných rodových znaků. Menší podíl v souboru pak zastávají obrazy různých světců (nejčastěji Panna Marie, z ostatních např. sv. Anna, sv. Kateřina či sv. Zdeněk).⁶²¹ Jiné náměty velkoformátových rytin jsou spíše výjimečné – zobrazení významných událostí⁶²² či architektury.⁶²³ V mnoha případech tvoří list kompozice různých výše zmíněných námětů.⁶²⁴

O tom, kdy a jak zařazoval svobodný pán Wunschwitz grafické listy do své sbírky, nemůžeme na základě shromážděných údajů říci bohužel nic. Datum a místo vzniku je součástí pouze menší části souboru a sběratel u tohoto typu materiálu nepovažoval časoprostorové údaje za natolik důležité, aby se je snažil doplňovat. Jeho poznámky můžeme najít pouze velmi výjimečně a vztahují se spíše k obrazové náplni listů než k okolnostem jejich získání.⁶²⁵

Mezi autory rytin nalezneme celou řadu zvučných jmen. Z těch nejznámějších či nejčastěji zastoupených jmenujme např. Jiljího Sadelera (1570–1629), Jana Kryštofa Sartoria (+ po 1739) a Antonína Birkharta (1677–1748).⁶²⁶

Drtivá většina listů byla zhotovena technikou mědirytu (188 kusů), z ostatních jsou několika jednotlivinami zastoupeny dřevoryty či mezzotinty. V některých případech se sběrateli podařilo zařadit do sbírky nejen finální výsledek, ale i jeho předlohu zhotovenou jinou technologií⁶²⁷ či případně pouze předlohu bez definitivní verze.⁶²⁸

Ve složkách genealogické sbírky zůstalo pouze minimum materiálu ikonografické povahy (pokud nepočítáme drobné rytiny doprovázející např. modlitby, o nichž je řeč v jiném oddíle), a to především takový, který vznikl jinými technologiemi než dřevoryty a mědiryty. Jde o originály maleb na dřevě, pergamenu nebo papíru. Těchto originálů je sice

⁶²¹ O vyobrazeních Jana Nepomuckého viz níže v této kapitole.

⁶²² I.č. 813 - vjezd Karla Albrechta a Marie Amalie do Mnichova (ryl E. Bäck, Augsburg, s.d.). Jedná se o složku Nohaftů, z jejichž rodu pocházela švagrová Gottfrieda Daniela, manželka jeho bratra, který byl příznivcem bavorské kandidatury na český trůn (srv. Kapitola I. 1.).

⁶²³ I.č. 1094 – Kuks (univerzitní these, maloval Birckhart, ryl Havel S., s.l. 1684).

⁶²⁴ I.č. 812 – sv. Barbora jako ochránitelka znaku Nosticů a v pozadí hrad Buchlov (anonym, s.d., s.l.), či i.č. 1118 – podobizna, znak, vyobrazení rodových sídel (anonym, s.d., s.l.), i.č. 1198 – sv. František Xaverský a Klementinum (G. de Groos, s.d., s.l.).

⁶²⁵ I.č. 289 a 662.

⁶²⁶ Sadeler (i.č. 549, 1083, 1194), Sartorius (i.č. 661, 684, 1317 4 ks, 1324 2 ks, 1351, 1377, 1414 2 ks), Birkhart (i.č. 20, 51, 100, 275, 469, 528 2 ks, 550, 674, 701, 802, 841, 932 3 ks, 1271, 1334, 1346).

⁶²⁷ Akvarel a mědirytina portrétu se znakem (obojí Sartorius, s.l., 1706) (i.č. 1414), tempera a mědirytina poprsí (obojí Zobel, s.d., s.l.) (i.č. 1317).

⁶²⁸ I.č. 1321, 1354.

pouze několik, ale ve srovnání s poněkud monotónně působícími vývody a rozrody či výpisy z novin a genealogické literatury znamenají vždy oživení celé rodové složky.

Portrét neznámého šlechtice malovaný na dřevěné desce náleží do složky Šertyngarů ze Šerntyngu, menší portréty na pergamentu jsou uloženy u Coëmensů (modlíci se jeptiška klečící před křížem) a Lodronů (neznámý mladík).⁶²⁹

Krom vyobrazení osob můžeme v některých složkách nalézt i různě zpracované plány rodových statků či vyobrazení sídel. Tak je tomu např. ve složce Kolovratů, kde je zachyceno jejich venkovské panství Uhříněves, na níž jsou zachyceny jednotlivé stavby označené písmeny, legenda je umístěna v pravém dolním rohu. Plán panství je kolorovaný. Další plán panství (rovněž kolorovaný) se nachází u Pernklů ze Šenrajtu a jedná se o panství Pernklo.⁶³⁰ Poslední plán patří do složky Měsíčků z Výškova: plán a popis panství Drehno v krosenském knížectví a podrobný plán vsi Drehno včetně sadů, rybníků a hospodářských dvorů.⁶³¹ Velmi zběžný náskok zámku je přiložen ve složce Bechyňů z Lažan, kde ovšem můžeme najít i ajímavý popis, resp. barevně provedený náskok výzdoby interiérů hradů Bechyně a Jindřichův Hradec z pera Jana Jiřího Bechyně.⁶³² Další vyobrazení je signováno Valentinem Weydnerem (který také do sbírky přispěl i jinými materiály a se svobodným pánem Wunschwitzem čile korespondoval) a ukazuje podobu kostela sv. Benigna na Berounsku.⁶³³

Na závěr pojednání o ikonografickém materiálu ve Wunschwitzově sbírce připomeňme rodového patrona Jana Nepomuckého. Projevilo se spojení rodu a tohoto světce nějak výrazněji i v obrazovém doprovodu sbírky? V souboru velkých rytin se světec objevuje v deseti případech, někdy jako hlavní námět rytiny, v takových případech jde nejčastěji o vyobrazení světcovy sochy na Karlově mostě, či jako ochránce znaku (u Dubských z Třebomyslic) či portrétované osoby (Michaela Karla z Althannu).⁶³⁴

⁶²⁹ I.č. 1046 (původně rozbitá dřevěná deska byla v roce 2003 restaurována a originál je uložen zvlášť, badatelům je dnes předkládána pouze černobílá xerokopie), 162, 674, 1042.

⁶³⁰ I.č. 873.

⁶³¹ I.č. 741.

⁶³² I.č. 37.

⁶³³ I.č. 354.

⁶³⁴ I.č. 6 jako zchránce portrétovaného, i.č. 118 mezi dalšími světci, i.č. 233 jako ochránce znaku, i.č. 694 na titulu univerzitní these, i.č. 812 taktéž, i.č. 1083 oltář sv. Jana Nepomuckého a Jan Nepomucký a Karlův most, i.č. 1198 světcova socha, i.č. 1224 dvě vyobrazené světcovy sochy na Karlově mostě.

I mezi menšími rytinami doprovázejícími jiné typy tištěného materiálu se s postavou wunschwitzovského rodového patrona setkáme, i když pouze sporadicky, a to v modlitbách⁶³⁵ či na vyobrazení světceva hrobu.⁶³⁶

Celkově je podíl nepomucenských vyobrazení v celkovém ikonografickém pohledu až překvapivě nízký, neboť Johánek byl po svém blahoslavení a svatořečení velmi častým námětem. U rodu, jehož patronem tento světec byl, by jistě bylo možno očekávat častější zastoupení větších i drobných grafik, které se ho týkaly.

Ikonografické doplňky rodových složek jsou, jak se ukázalo, pouze výjimečným a řídkým jevem, ačkoliv dříve tomu bylo právě naopak a zejména portréty doprovázené rodovými znaky byly jejich častou součástí. Sběrateli jistě nešlo jen o zpestření sbírkových materiálů, ale na druhou stranu nelze v jejich zařazování postřehnout ani žádný pravidelný řád či systém. S největší pravděpodobností můžeme říci, že jejich zisk byl spíše dílem náhody.

⁶³⁵ I.č. 213 – anonymní a nedatovaný tisk Modlitba K S Janu Nepomuckemu, zwlasstnimu Ochranci a wyswoboditeli od hanby a posmechu swětskeho.

⁶³⁶ I.č. 672 – nedatovaný grafický list Das Vördere Silberne Altar bey dem grab des Joannis Nepomuceni, in der domb Kirchen den S. Veit zu Prag či i.č. 1212 anonymní mědiryt.

II.2.11. Numismatický materiál

Gottfried Daniel Wunschwitz sbíral kromě genealogického a heraldického materiálu i nejrůznější mince, od antických ražeb až po staré i novější české mince. Jak již bylo řečeno, o konkrétní podobě tohoto souboru bohužel nemáme žádné zprávy a do dnešních dnů se z celého počtu zachovaly pouze náhodné jednotliviny uložené při genealogické sbírce.

Výklad o vztahu svobodného pána Wunschwitze k mincím však začneme v jeho mládí, při kavalírské cestě, konkrétně při jeho pobytu v Římě. V roce 1701 zde totiž objednal u medailéra Antonia Travaniho štočky pro ražbu medaile, která měla připomínat sochu sv. Jana Nepomuckého na Karlově mostě vztyčenou sběratelovým otcem. Na líci je vyobrazena světcova socha doprovázená nápisem v kapitále „Exaltatvm est nomen eivs.“ Rubní strana je nápisová, písmo je opět kapitální a jedná se o chronogram s letopočtem 1683: „StatVa / area. s. Ioannis / NepoMVCenI / Anno a SanCta ac / gLorlosa eIVs neCe / ter Centeno Pragae / In ponte / erIgl CVratVr a / Matthia Libero / Barone de / Wvnschwitz.“⁶³⁷ U nás jsou známy dva stříbrné kusy této medaile o průměru přibližně 41 mm, oba uložené v numismatických sbírkách Národního muzea.⁶³⁸

Dokladů numismatického charakteru je ve sbírce bohužel pouze několik, celkem osm kusů, z čehož ještě dva nejsou v originále, ale pouze v popisech a vyobrazeních.⁶³⁹ V následující tabulce jsou uvedeny podrobnosti k originálům ražeb v příslušných inventárních číslech Wunschwitzova souboru.

Tabulka 9 – Charakteristika originálních ražeb nacházejících se ve Wunschwitzově sbírce

I.č.	Avers	Revers	Materiál, průměr	Typ mince
212	znak Dietrichsteinů, letopočet nečitelný	bez ražby	Ag, 14 mm	jednostranný krejcar N Dietrichsteina
347	znaky: levá kartuše znak salzburského arcibiskupství, pravá znak Harrachů, nad nimi hodnota ½, po obvodu perlovec, letopočet 1727, monogram F.A.	bez ražby	Ag, 12 mm	jednostranný půlkrejcar Františka Antonína Harracha

⁶³⁷ O této medaili srv. Miltner, Heinrich Otokar – Neumann, Josef, Beschreibung der bisher bekannten Böhmischen Privatmünzen, Prag 1852–1870, S. 701–703, vyobrazení Tabulla LXXVII / 656.

⁶³⁸ Kleisner, Tomáš, Numismatik, s. 164.

⁶³⁹ I.č. 212, 347, 453, 528 (2 kusy), 674, 874 a 1206.

I.č.	Avers	Revers	Materiál, průměr	Typ mince
453	nápis: ½	Znak Chlumčanských z Přestavlk s korunou, bez opisu	Cu, 25 mm	žeton
527	nápis: MAX:GAND.D.C:AR:EPS., znak: Khünburg, nad ním arcibiskupský klobouk	nápis: SALISBVRGENSIS 1669, znak: salzburské arcibiskupství, ružice	Ag, 12 mm	krejcar Maxmiliána Gandolfa hraběte Khünburga
527	nápis: 1683, monogram: MG, znaky: pražské arcibiskupství, Khünburg	bez ražby	Ag, 12 mm	jednostranný půlkrejcar Maxmiliána Gandolfa hraběte Khünburga
674	znak: Lodron, nad ním arcibiskupský klobouk	[...]ENSIS AO	Ag, 14 mm	krejcar Parise z Lodronu

Mezi drobnými stříbrnými mincemi na první pohled vyčnívá větší měděný žeton (o průměru 25 mm) se znakem Chlumčanských na reversu, bohužel o jeho původu nelze nic bližšího říci, v dosud dostupné literatuře není žetonům věnována příliš velká pozornost a pokud, tak se většinou jedná spíše o žetony 19. a 20. století.⁶⁴⁰

Ostatní ražby jsou naproti tomu ze stříbra a shodně velmi malých rozměrů. Ve čtyřech případech se jedná o ražby salzburských arcibiskupů: Parise z Lodronu (v úřadu 1619–1653), Maxmiliána Gandolfa Khünburga (1668–1687) a Františka Antonína z Harrachu (1705–1727). Jedná se o dva jednostranné půlkrejcare a dva oboustranně ražené krejcare. Ražba na těchto shromážděných drobných mincích není příliš dobré kvality, avšak vždy je zřetelná znaková výzdoba mincí, která byla také patrně pravým důvodem zařazení těchto drobných mincí do Wunschwitzovy sbírky.

Určení poslední mince (krejcaru) je též problematické. Nese znak Dietrichsteinů a nepatří tedy k ostatním ražbám salzburským, neboť jediný z Dietrichsteinů na tento stolec dosedl až v roce 1747, tedy až po sběratelově smrti. Patrně se nejedná ani o ražbu olomouckého biskupa Františka z Dietrichsteinu, neboť scházejí i insignie biskupského úřadu i znak biskupství, ačkoliv nejasný letopočet by snad mohl spadat do období jeho úřadu.⁶⁴¹

⁶⁴⁰ Cajthaml, Marek, České chmelové známky, Chomutov 2001.

⁶⁴¹ Nic bližšího neříká ani Pošvár, Jaroslav, Mincovní právo Dietrichsteinů, NL 31, 1976, s. 71–75. Některé z výše uvedených ražeb srv. na obrázku 14 Obrazové přílohy.

Vyobrazení pořizené a popsané rukou Wunschwitzovou je uloženo ve složce Pernštejnů. Je na něm tolar z roku 1541, který nechával razit Jan z Pernštejna coby vlastník Kladska v letech 1537–1548. Pernštejnský tolar měl na aversu českého lva, na reversu znak Pernštejnů.⁶⁴² Jak bylo Wunschwitzovým zvykem, poznamenal si, odkud vyobrazení pochází, v tomto případě to bylo z tisku *Poznamenání rázův všelijakých tolarův dobrých vydaného ve Vídni v roce 1573*. Nejednalo se o odbornou publikaci, nýbrž o komerčně vydávanou valvační tabulku udávající platební díly jednotlivých druhů mincí.⁶⁴³ Svobodný pán Wunschwitz tento tisk zřejmě nevlastnil, v soupisech jeho knihovny se jej nepodařilo nalézt, ale víme, že z něj vypisoval na počátku června roku 1713.

Druhé vyobrazení bylo evidentně do sbírky dodáno až později. Jedná se o vyobrazení švaberské mince vystřižené z Miltnerovy – Neumannovy knihy o soukromých ražbách z 2. poloviny 19. století nalepené na pevné papírové kartičce.⁶⁴⁴

Ražby dalších rodů, které měly právo razit mince (Auerspergové, Colloredo-Mansfeldové, Lobkovicové, Nosticové, Paarové, Rožmberkové, Schwarzenberkové, Valdštejnové a několik málo dalších), ve sbírce nenajdeme.⁶⁴⁵

Malý počet ražeb v genealogické a heraldické sbírce svobodného pána Wunschwitze jistě nebyl způsoben nezájmem sběratele o tento typ materiálu, neboť jak již bylo řečeno v úvodu, měl dokonce samostatnou sbírku zaměřenou na mince a medaile. Několik jednotlivin, které se nám dochovaly dodnes v rámci zkoumané sbírky, se do ní dostalo díky své heraldické výzdobě a bohužel na jejich základě nemůžeme vyvozovat žádné závěry o pracovních postupech či konkrétních sběratelových zájmech.

⁶⁴² Konkrétně k perňštejnským ražbám Nechanický, Zdeněk – Šafář, Oldřich, *Kladské mincovnictví*, Hradec Králové 1983, s. 30–37, Vorel, Petr, *Od pražského groše ke koruně české*, Praha 2000, s. 130–132 a Šimek, Eduard, *Poznámka k hodnocení významu mincovní činnosti Jana z Pernštejna*; in: Vorel, Petr (usp.), *Pernštejnové v českých dějinách*, Pardubice 1995, s. 311–314.

⁶⁴³ Za pomoc s identifikací tohoto tisku děkuji prof. Petru Vorlovi.

⁶⁴⁴ Srv. úvodní poznámka tohoto oddílu.

⁶⁴⁵ Přehled rodů nadaných právem ražby i s jimi vydanými mincemi srv. Polívka, Eduard, *Mincovní památky šlechtických rodů v českých zemích*, Praha 2000 či Petráň, Zdeněk – Radoměský, Pavel, *Ilustrovaná encyklopedie české, moravské a slezské numismatiky*, Praha 2001.

II.3. Itinerář Gottfrieda Daniela Wunschwitze

Již v dílčích rozborech jednotlivých materiálů obsažených ve zkoumané sbírce bylo několikrát poukazováno na to, že celá řada záznamů nese provenienční poznámku, tedy záznam o denním datu a místě, kde byla pořízena. Na předcházejících stránkách byly tyto údaje zmiňovány a hodnoceny pouze odděleně pro jednotlivé pramenné typy nalézající se ve Wunschwitzově sbírce, lze je však využít i pro sestavení kompletního itineráře celého dospělého sběratelova života počínaje jeho kavalířskou cestou a konče prakticky až několik měsíců před jeho smrtí.

Pochopitelně nejsou ve sbírce k dispozici údaje ke každému jednotlivému dni jeho života. V prvních letech jsou údaje naprosto torzovité, postupně, s rostoucí sběratelskou aktivitou Gottfrieda Daniela Wunschwitze se zahušťují a poskytují relativně kompletní přehled o jeho pohybu po Čechách (či zpočátku výjimečně i v blízkém zahraničí). Pro období od konce druhého desetiletí 18. století vytvořený itinerář v tomto striktně cestovatelském pojetí takřka ztrácí význam, neboť Wunschwitzovy výjezdy mimo Prahu jsou doloženy čím dál méně, až ustávají docela. Svou váhu si ale shromážděné informace i v tomto pozdějším období udržují coby „itinerář“ mapující podrobně probíhající práce při budování sbírky.

Wunschwitzův cestovní i pracovní itinerář obsahuje 1563 denních položek, v některých případech se k jednomu dni vztahovalo i více záznamů (zařazeno sem bylo i několik údajů obsahujících údaj pouze o měsíci a roce)⁶⁴⁶ pro léta 1701–1741. První léta (1701 a 1703) a poslední rok (1741) jsou zastoupeny pouze jediným záznamem a rok 1702 jako jediný časové řady chybí úplně. Pro ostatní léta se podařilo nalézt průměrně 40 záznamů (maximum bylo 81 záznamů z roku 1714).⁶⁴⁷

Tabulku, kterou se podařilo na základě shromážděných dat sestavit, je možno interpretovat v několika rovinách. První z nich je rovina časová. Ukazuje se, že doplňování své sbírky se svobodný pán Wunschwitz v období po návratu ze své kavalířské cesty věnoval průběžně v průběhu celých roků. Nabízí se otázka, zda se během roků pravidelně vyskytovala některá kratší období, kdy se Gottfried Daniel zásadně své sbírce nevěnoval. V úvahu přicházejí období největších církevních svátků – Velikonoce a

⁶⁴⁶ Při vytváření itineráře byly použity veškeré provenienční poznámky, které se podařilo ve sbírce shromáždit a do souhrnného přehledu byla zahrnuta též korespondence opatřená prezentáty. Byly pomínuty originály pohřebních štítů, u nichž známe dobu původu, ale doba jejich zařazení do souboru není zcela zřejmá, z podobných důvodů nebyl brán zřetel ani na záznamy ze soudobého tisku. Některé Wunschwitzovy materiály jsou označeny pouze rokem a místem získání, ty byly při vytváření itineráře pomínuty. Jejich počet dosahoval pouze cca desítky kusů a jejich vypovídací hodnota nebyla v této souvislosti velká.

⁶⁴⁷ Kompletní itinerář svobodného pána Wunschwitze je obsažen v textové příloze 4.

Vánoce. V některých letech je doloženo zařazení záznamů do sbírky během velikonočních svátků, roku 1715 dokonce přímo na Velký pátek, častěji i v bezprostředně předcházejících a následujících dnech.⁶⁴⁸ Obdobně (i když podstatně méně často) tomu bylo i na Vánoce.⁶⁴⁹ Materiály zařazené při těchto příležitostech nejsou písemnosti získané od jiných osob či korespondence (které by spíše naznačovaly spíše než vlastní aktivitu Wunschwitzovu návštěvu jiných osob), ale vývody a rozrody vytvořené samým sběratelem, během svátků se tedy své genealogické zálibě aktivně věnoval.

Dalším pohledem na Wunschwitzův itinerář může být pohled geografický. O některých sběratelových cestách do vzdáleného i blízkého zahraničí, stejně jako o cestách v rámci Království českého byla již řeč výše v oddíle o nápisovém materiálu ve sbírce. Tyto cesty dostávají po sestavení itineráře pevnější časové obrysy. Stejným způsobem ovšem tento itinerář umožňuje rekonstruovat i pohyb Gottfrieda Daniela po Wunschwitzovských sídlech v Čechách. Zatímco v prvních zmapovaných letech (nejdéle do roku 1708) se ze svých cest (z Prahy i zahraničí) svobodný pán Wunschwitz vracel na rodičovský statek v Poběžovicích, v pozdějších letech (přibližně do roku 1723) můžeme sledovat na základě itineráře zejména sběratelův pohyb mezi Prahou a Dolejším Krušcem. Pobytům v těchto dvou sídlech nebyly vyhrazeny pravidelné časové intervaly či období roku. Je sice možno říci, že dolnokrušecký zámek sloužil Wunschwitzovi spíše jako „zimní“ sídlo, často zde trávil zimní měsíce a počátek nového roku, ovšem z tohoto pravidla existuje celá řada výjimek. Zprvu velmi dlouho trvající pobyty na venkově postupně řídnou a po roce 1723 již nemáme ve sbírkovém materiálu doložen žádný (ani kratší) pobyt v Dolejším Krušci, během něhož by byl pořízen nějaký záznam. Těžiště aktivit Gottfrieda Daniela se přesunulo do Prahy a tak tomu zůstalo až do jeho smrti.

Asi nejzajímavější pohled na itinerář představuje kombinace obou předcházejících hledisek doplněná pohledem na to, čím se v daném období právě zabýval. Z analýzy vytvořené tabulky vyplývá, že po celou dobu, kterou můžeme tímto způsobem mapovat, jsou materiály zastoupeny poměrně rovnoměrně. Svobodný pán Wunschwitz tedy používal během celé své sběratelské činnosti obdobných pramenů. Zdánlivě malé zastoupení některých typů jako jsou např. vývody a rozrody či výpisy z literatury je způsobeno tím, že právě u nich se provenienční poznámky vyskytovaly pouze v omezené míře.

Měnilo se spektrum do souboru zařazovaných materiálů podle toho, kde sběratel pobýval? Do jisté míry ano. Podívejme se nejprve na činnost doloženou v Dolejším Krušci.

⁶⁴⁸ V letech 1712, 1714, 1715, 1716, 1718 a dalších.

⁶⁴⁹ V letech 1719, 1729, 1731, 1732 a 1739.

Na svém venkovském sídle sběratel pracoval zejména s prameny a literaturou, zdá se tedy, že zde byla deponována příslušná potřebná část wunschwitzovské knihovny (Paprocký, Balbín, Spener). V některých případech se objevuje čerpání z rukopisných pamětí některých rodů či pramenů diplomatické povahy z jejich rodinných archivů, ty byly zřejmě svobodnému pánovi vždy pouze na určitou dobu zapůjčeny. Často se objevují autografy Michaela Adama Francka, či alespoň výpisy z nich (resp. z prací Vincentia a Sancto Wilhelmo). Během svých venkovských pobytů samozřejmě sběratel velmi čile korespondoval. Dolnokrušeckým specifikem jsou pak excerpta z krajských patentů. Naopak samozřejmě scházejí výpisy z desek zemských, neboť práce s nimi byla vázána na hlavní město království. Málo se objevuje sběratelova vlastní genealogická práce, tedy tvorba vývodů a rozrodů, ale to může být způsobeno výše zmíněnou častou absencí provenienčních poznámek. Přímo dolnokrušeckou provenienční poznámku nenese ani jediný nápis – v tomto případě se ale jedná jen o nepřítomnost zdánlivou. Během svých pobytů na jihozápadě Čech samozřejmě získal celou řadu nápisů, ty jsou ovšem připsány k jednotlivým konkrétním lokalitám.

Pobýval-li svobodný pán v Praze, dále se objevují výše zmíněné typy (korespondence, Franckovy materiály), přibývají další (např. dotazníky), resp. se objevují ve větší šíři (např. širší spektrum diplomatických pramenů i literatury, komunikace s větším počtem současníků). Ostatní lokality jsou spojeny nejvíce s nápisy či písemnostmi konkrétních rodů, které sběratel navštívil buď soukromě, nebo v rámci úředního pověření na Berounsku.

Samostatnou otázkou je obraz činnosti Daniela Gottfrieda Wunschwitze v zahraničí. Údajů z cizích lokalit není mnoho. Italské záznamy celý itinerář otevírají a jedná se o místa, která navštívil mladý sběratel během své kavalírské cesty. Odtud si přivezl zejména vlastní poznámky či výpisky. V pozdějších letech se pohyboval v Amberku či Norimberku. V prvně jmenovaném vypisoval Wunschwitz z literatury (Vlavasors, Merian, Seifertovy tištěné vývody) a opisoval též z lenních knih Leuchtenburského lantkrabství, ve druhém vytvářel vývody a rozrody. V obou městech se potkal se znalcem heraldiky Jakobem W. Imhofem.

II.4. Spolupracovníci Gottfrieda Daniela Wunschwitze

Daniel Gottfried Wunschwitz vytvořil většinu sbírky sám, shromažďoval, opisoval originální písemnosti, rukopisy i tištěnou literaturu, ale jeho soubor by nikdy nedosáhl takové kvality a objemu, kdyby byl odkázán skutečně pouze sám na sebe. Dokázal však navázat celou řadu velmi cenných a užitečných kontaktů se svými souvěkovci: na jedné straně šlo o osoby, s nimiž jej spojovala stejná záliba a zájem o dějiny šlechtických rodů. Proti těmto několika jednotlivcům stojí mnozí členové šlechtických rodů (či výjimečně i osoby neurozené v jejich službách či duchovní), kteří přispěli jen zapůjčením jednotlivin k opsání či několika málo daty ze života své nejbližší rodiny. Obě skupiny však hrály neopominutelnou roli a měly při vytváření sbírky svůj význam.

Podívejme se nejprve na první z obou skupin, tedy na Wunschwitzovy spolupracovníky „z oboru.“ Gottfried Daniel je díky své sbírce nepochybně nejslavnější ze šlechticů, kteří se v první polovině 18. století aktivně zabývali genealogickými a heraldickými studiemi, ale rozhodně nebyl jediný. Do „Společnosti pražských genealogů“⁶⁵⁰ patřili Michael Adam Franck z Franckensteina, František Helfrid Voračický z Paběnic a Jan Jiří Bechyně z Lažan. Tyto čtyři muži se vzájemně znali a udržovali mezi sebou různě intenzivní vztahy.

První jmenovaný, z trojice Wunschwitzových kolegů patrně dnes nejnámější, byl Michael Adam Franck z Franckensteina (17. července 1675–19. března 1728). Narodil se v rodině profesora práv pražské univerzity a zprvu se zdálo, že svůj život zasvětil církevní dráze a vstoupil do jezuitského řádu. V letech 1691–1704 prošel noviciátem v Brně, později v Olomouci, kde studoval teologii. Ze zatím nejasných důvodů však nakonec své úmysly změnil a řady jezuitů opustil. Potom žil v Praze, oženil se s Marií Alžbětou Šichovou a měl s ní deset dětí. Díky dobrému hospodářskému zázemí se mohl věnovat badatelské činnosti. Krom již zmiňovaného Wunschwitze udržoval kontakty i s celou řadou dalších příslušníků šlechtické vrstvy, s nimiž sdílel zálibu v heraldice a genealogii. Výsledkem těchto aktivit byly takřka dvě desítky tiskem vydaných a celé řady rukopisných děl.⁶⁵¹

V souladu s dobovou módou a samozřejmě i vzhledem ke své odborné činnosti vybudoval rozsáhlou knihovnu. Ta ani ostatní jeho pozůstalost nebyly po smrti původce

⁶⁵⁰ Tímto termínem Jiří Wolf nazývá tuto skupinu ve své jinak koncepčně i obsahově nezdařené diplomové práci P. Vincenc a S. Guilelmo a česká barokní genealogie. Studie z dějin pomocných věd historických (obhájeno na katedře PVH a AS FF UK v Praze, 1999).

⁶⁵¹ Richterová, Alena, Pozůstalost Michaela Adama Francka z Franckensteina ve fondech Národní knihovny v Praze, Miscellanea oddělení rukopisů a starých tisků 1990, 7/1, s. 139–140 a též, Dva novověké rukopisy české provenience v Jagellonské knihovně v Krakově, Miscellanea 17, 2001–2002, s. 204–212 a okrajově i též, Vývoj roudnické lobkovické knihovny. (Na základě průzkumu archivních pramenů), Praha 1989, s. 67–68 a 145, pozn. 140.

naštěstí rozchváčeny, jako celek totiž přešly do knihovny roudnických Lobkoviců. Vše bylo později přivtěleno ke sbírkám Národní knihovny. Lobkovický knihovní soubor (včetně Franckovy pozůstalosti) byl ale v 90. letech 20. století restituován původními majiteli a dnes je opět v soukromém držení.⁶⁵² Již při prvním převzetí Lobkovicí v roce 1728 ovšem nebyla franckovská akvizice uložena jako celek, ale rozptýlena podle obsahu jednotlivých svazků do příslušných oddělení knihovny a teprve v posledních letech se přistoupilo k jejich vyhledávání a rekonstrukci původní podoby Franckovy knihovny. Dnes je identifikováno podle nejrůznějších vlastnických poznámek či exlibris téměř k pěti stovkám kusů.⁶⁵³

Roudnická lobkovická knihovna a s ní i Franckova pozůstalost jsou dnes veřejnosti nepřístupné, nicméně na základě postřehů Aleny Richterové, která se knihovnou intenzivně zabývala, můžeme styl Franckovy práce alespoň v hlavních rysech charakterizovat a porovnat se stopami Michaela Adama ve Wunschwitzově sbírce: Michael Adam Franck si své poznámky zapisoval většinou ne na volné listy, ale do vázaných rukopisů, jejichž názvy napovídají, že se jedná o genealogické výpisy k české šlechtě (*Notata genealogica* či *Excerpta varia genealogica*).⁶⁵⁴ Soupis vydaných prací, jež se stávaly nejčastěji jejich zdrojem, se v mnohém shoduje se soupisem prací využívaných Wunschwitzem – najdeme v něm díla Hájkova, Paprockého, Balbína, Tannera, Kořínka, Bucelina, Siebmachera, Spenera a Weingartena, navíc se u Francka vyskytuje z domácích autorů snad jen J. Dubravius a někteří genealogové zahraniční. Podobně jako Wunschwitz si poznamenával Franck také výsledky ústních rozhovorů a práce s rukopisy (zejména Balbínovými a Vincentia a S. Wilhelmo). Výpisy v jeho pozůstalosti jsou zásadně latinské.⁶⁵⁵

Jak se jeví Franckova práce ve složkách sbírky svobodného pána Wunschwitze? První, na první pohled jasně patrnou, skupinu tvoří autografy Michala Adama. Jedná se o listy menšího formátu psané vždy latinsky typickým, nepřiliš pečlivým, ale relativně snadno čitelným rukopisem, který je od Wunschwitzova snadno rozeznatelný.

Druhá skupina je tvořena opisy zprostředkovanými Franckem Wunschwitzovi. V této souvislosti je třeba se znovu vrátit k bohatství Franckovy knihovny, neboť v ní byly

⁶⁵² Vzhledem k přání současných majitelů není možno knihovnu badatelsky využívat. Nebylo tedy možné prozkoumat Franckovy rukopisy a identifikovat v nich případné Wunschwitzovy přípisky. V dalším výkladu bylo postupováno pouze na základě citovaných dostupných časopiseckých studií či knižních publikací.

⁶⁵³ Richterová, Alena, *Osud knihoven Bohuslava Balbína a Michala Adama Francka z Franckensteinu*; in: *Barokní Praha – Barokní Čechie 1620–1740*, Praha 2004, s. 649.

⁶⁵⁴ Richterová, Alena, *Pozůstalost*, s. 143–144 jich napočítala jedenadvacet.

⁶⁵⁵ Richterová, Alena, *Pozůstalost*, s. 144–145.

uloženy některé autografy Bohuslava Balbína, které Michal Adam získal darem přímo od něj či později koupil z jeho pozůstalosti,⁶⁵⁶ a četné výpisky z prací Vincentia a Sancto Wilhelmo. Bohužel tyto zprostředkované informace jsou uváděny pouze velmi nekonkrétně („*ex MMSS Vincentinis descripsit ... Franck de Franckenstein*“⁶⁵⁷) a nelze z nich tedy vyvozovat žádné přesnější závěry.

Citace z Franckových rukopisů zaznamenané Wunschwitzovou rukou nejsou příliš hojné a nadto takřka všechny pocházejí z jediného rukopisu citovaného jako „*ex Libro rubro*“ (tedy *Collectanea praecipue genealogica excerpta inde ab anno 1693 vulgo liber ruber*).⁶⁵⁸ Tyto výpisy byly pořízeny v rozmezí let 1713–1716, nejprve v Dolejším Krušci, v posledních dvou letech v Praze.

Z tištěné produkce Franckovy se objevuje jedenáct citací, ovšem také jen z jediného díla: *Syntagma historico-genealogicum... baronum Woracziczkiorum de Pabienicz* vydané v Praze roku 1708,⁶⁵⁹ jež měl ostatně Gottfried Daniel k dispozici ve své knihovně, a to dokonce ve čtyřech exemplářích. V jeho knihovně však byla uložena i další Franckova díla, např. *Origines Magawlyanae* (vydané v Praze 1736) či *Rerum Talmbegicarum historico-genealogica* (vydané v Praze 1716).⁶⁶⁰

Vztah svobodného pána Wunschwitze a Michala Adama Francka z Franckensteina byl velmi blízký a osobní. Franck s celou rodinou dokonce po osm měsíců (14. září 1713 – 25. června 1714) pobýval na Wunschwitzově venkovském sídle v Dolejším Krušci a skrýval se zde i s rodinou před morem řádícím v hlavním městě. Dokonce se zde narodil jeden z jeho potomků.⁶⁶¹ Wunschwitzova první manželka byla také kmotrou jednoho z Franckových dětí. Po skonu Michaela Adama jej Wunschwitz ozdobil celou řadou lichotivých přívísek: „...*theologus subtilissimus, historicus rarissimus, genealogus praestantissimus, orator prorsus ciceronianus, poeta acutissimus, diligentissimus*...“⁶⁶² Ve sběratelově korespondenci je též doložena prosba Janu Petrovi von Ghelen, aby byla ve vídeňském Diariu uveřejněna noticka o Franckově skonu.⁶⁶³

Dalším mužem, který patřil do skupiny genealogů působící v první polovině 18. věku v Praze, byl František Helfrid Voračický z Paběnic (23. září 1677–6. října 1719).

⁶⁵⁶ Jejich soupis srv. Richterová, Alena, *Soupis autografů Bohuslava Balbína z fondů Státní knihovny ČSR*, Praha 1988, č. 16, 18, 19, 20 a 21.

⁶⁵⁷ Takto např. i.č. 1002, ostatní citace jsou obdobné.

⁶⁵⁸ I.č. 127, 135, 217, 347, 550, 650, 771, 841, 965, 998, 1042, 1200, 1247, 1331, 1335.

⁶⁵⁹ Zibrť, č. 22 416.

⁶⁶⁰ NA, ÚDZ, 399, č. 269–270 a 332, resp. 45.

⁶⁶¹ I.č. 3.

⁶⁶² I.č. 268.

⁶⁶³ I.č. 268 – Wunschwitz Janu Petrovi Ghelenovi, koncept 3. dubna 1728 v Praze.

Jeho záběr byl výrazně užší než Wunschwitzův či Franckův, zabýval se dějinami vlastního rodu a jeho dílo *Genealogische Beschreibung des Uralten Graflichen und Herrlichen Woraczickischen Geschlechts* vyšlo v Praze roku 1705 tiskem.

Vztah Voračických a Francka z Franckensteina je dostatečně ilustrován již výše citovanou tiskem vyšlou Franckovou prací věnovanou dějinám rodu Voračických (*Syntagma historico-genealogicum...*).

I se svobodným pánem Wunschwitzem se František Helfrid dobře znal. Ve složce Voračických⁶⁶⁴ se nachází několik kusů, které spolupráci Františka Helfrida s Gottfriedem Danielem dokládají. První z nich, provenienční poznámka na výpisech k dějinám rodu, svědčí o tom, že oba muži byli v osobním kontaktu již od roku 1698, tedy v samých počátcích Wunschwitzovy genealogické práce. Zdá se tedy, že Gottfried Daniel započal s budováním souboru ještě před svou kavalírskou cestou, ve věku dvaceti let. Ještě zajímavější doklady se týkají úmrtí Františka Helfrida. On sám sepsal nápis, který měl zdobit jeho náhrobek a ještě před svým úmrtím (v květnu roku 1719) jej odevzdal do sbírky Gottfriedu Danielovi. Stejně tak měl sběratel možnost prohlédnout si předem vyrobenou rakev pro Františka Helfrida a opsat nápisy, kterými byla opatřena. Když v říjnu 1719 skutečně k úmrtí Voračického došlo, svobodný pán Wunschwitz ještě do složky zařadil pohřební štít zemřelého.

Zdá se, že jejich spolupráce byla dlouhá, zřejmě se stýkali více než dvacet let. V prvních letech byl o mnoho starší Voračický pravděpodobně Wunschwitzovým rádcem. Později jsou doloženy četné excerpce z rukopisů z knihovny Voračických, resp. i z vlastních prací Františkových, a to výhradně ve vývodech a rozrodech.⁶⁶⁵ Spolupráce Wunschwitze s Voračickým měla však zřejmě poněkud méně intenzivní povahu nežli sběratelův vztah s Franckem z Franckensteinu, neboť v žádném jiném inventárním čísle krom složky Voračických nebyl nalezen autograf Františka Helfrida.

Jan Jiří Bechyně z Lažan (12. července 1696 - ?) se zabýval sice pouze dějinami vlastního rodu, ale i tak je jeho příspěvek do Wunschwitzovy sbírky více než nepřehlédnutelný. Stejně jako Gottfried Daniel nezastával žádné význačné úřady ani na centrální, ani na krajské úrovni. Držení drobnějších statků Janem Jiřím na Sedlčansku mělo většinou pouze epizodní charakter a svůj život trávil rytíř Bechyně převážně v Praze. Se svobodným pánem Wunschwitzem jej krom úcty k Janu Nepomuckému (nechal postavit sochu tomuto světcovi na jednom ze svých venkovských sídlech v Osečanech) spojovala i

⁶⁶⁴ L.č. 1317.

⁶⁶⁵ L.č. 304, 308, 311, 460, 550, 805, 858, 936, 1046.

záliba ve sbírání knih a rodopisném bádání.⁶⁶⁶ Jan Jiří Bechyně z Lažan je autorem dvou děl. První, „*Descriptio originis gentis Bechiniorum de Lažan*,“ které bylo dokončeno v roce 1723, zůstalo v rukopisné podobě. Autor daroval své dílo M. A. Franckovi, jehož prostřednictvím se pak dostalo do roudnické lobkovické knihovny.⁶⁶⁷

I další dílo Jana Jiřího zůstalo jen v rukopise: *Epitaphia et monumenta Bechiniorum de Lažan*.⁶⁶⁸ Rytíř Bechyně je sepsal v roce 1729 a daroval jej Gottfriedu Danielu Wunschwitzovi do jeho knihovny. Obsahem rukopisu jsou výhradně obkreslené nápisy z nejrůznějších lokalit – Pičína, Dlouhé Lhoty, Slivic, Velhartic, Počaplů a Bělčic.

Vztahy Jana Jiřího a Gottfrieda Daniela se velmi výrazně promítají v obsahu složky Bechyňů.⁶⁶⁹ Zejména díky korespondenci a jejím četným přílohám je složka Bechyňů z Lažan druhým nejobsáhlejším inventárním číslem zkoumané genealogické sbírky. Jan Jiří prostřednictvím dopisů informoval svého kolegu o postupu prací na dějinách svého rodu a jeho příspěvky jsou nejrůznější povahy – od čistě genealogických informací až po opisy nápisů, mimochodem zcela totožných s nápisy ve výše zmíněném rukopisu. Kupodivu však svobodný pán Wunschwitz nedostal k opsání Bechyňovo dílo „*Descriptio originis*.“

Patrně nejzajímavějším kusem je rukopisná sešitá složka zachycující výzdobu zámků Bechyně a Jindřichův Hradec. Krom znakové výzdoby Jan Jiří obkreslil např. scénu ze zasedání zemského soudu, portrét Bílé paní či kuriozitu - jelena se čtyřma očima.

Na závěr je nutno učinit ještě zmínku o posledním z významných genealogů té doby, který sice bezprostředně nenáležel k Wunschwitzovým spolupracovníkům, avšak byl jeho starším současníkem a s odkazy na jeho díla je možno se setkat v mnoha složkách. Jedná se o Vincentia a Sancto Wilhelmo (1640–1700), příslušníka řádu bosých augustiniánů.⁶⁷⁰ Jeho způsoby práce se zřejmě těm Wunschwitzovým velmi podobaly, zapisoval si ústně sdělené informace, používal dotazníků, vypisoval z různých úředních písemností (např. desek zemských) i opisoval památky v terénu. Takto získané poznatky zaznamenával postupně do podobně jako M. A. Franck z Franckensteinu do vázaných

⁶⁶⁶ Lifka, Bohumír, Jan Jiří rytíř Bechyně z Lažan jako milovník knih, *Marginálie*, věstník Spolku českých bibliofilů v Praze XVII/1, 1943, s. 1–5.

⁶⁶⁷ Tamtéž, s. 5.

⁶⁶⁸ KNM, VII C 32, *Epitaphia et monumenta Bechiniorum de Lažan ex variis locis in Regno Bohemiae*, 94 fol., vázáno v kůži.

⁶⁶⁹ I.č. 37.

⁶⁷⁰ K této osobnosti srv. Wolf, Jiří, P. Vincenc a nověji i Jeránková, Martina, Erbovní galerie jako prostředek reprezentace raněnovověké šlechty. Rekonstrukce zaniklé erbovní galerie na hradě Roupov na základě rukopisů z fondů Národní knihovny České republiky (v tisku, autorce děkuji za poskytnutí rukopisu).

knih. Z nich se nám do dnešních dnů dochovalo osm, sedm v rukopisných fondech Národní knihovny a jeden v SOA Třeboň.

V jakém světle se jeví Vincentiova práce ve Wunschwitzově sbírce? Za prvé je zřejmé, že veškeré rukopisy pátera a S. Wilhelmo zprostředkoval Wunschwitzovi Michael Adam Franck a přímý osobní kontakt Gottfrieda Daniela a Vincentia není ve sbírce doložen, avšak množství citací (celkem 39) Vincentiovo zařazení do tohoto oddílu snad opravňuje. S jistotou se podařilo identifikovat tři rukopisy – Liber variegatus, Liber violaceus a Pharragine.⁶⁷¹ Z provenienčních údajů můžeme vyčíst, že práce s těmito díly není rovnoměrně rozložena přes celý sběratelův život, ale že byla soustředěna do období 1713 až 1725 a probíhala jak v Praze, tak v Dolejším Krušci. Sběratele převážně zajímaly zápisky týkající se 16. století, tedy doby, ke které neměl mnoho jiných pramenů.

Další skupinou, která se mezi Wunschwitzovými spolupracovníky a přispěvateli do sbírky výrazněji rýsuje, jsou osoby, které mohly sběrateli poskytovat informace díky svému působení v různých úřadech. Prim hrají úředníci zemskodeskového úřadu, o nichž byla řeč již v oddíle o úředních písemnostech, a mezi nimi zejména František Sckrintz.

Ve Wunschwitzově sbírce nalezneme mnoho příspěvků registrátora Sckrintze, ale vždy se jedná jen o extrakty erbovních listin nebo výpisy z desek zemských. U těchto materiálů je na první pohled nápadná jejich hojnost, ale jinak je ani jeden z mužů nijak nekomentoval. Asi nejlepším pramenem pro odhalení jejich vzájemného vztahu je tedy korespondence.

Svobodný pán Wunschwitz si zjevně svého informátora považoval, pokud můžeme soudit z velmi zdvořilých obrátů v korespondenci obou mužů: oslovení „*Hochgeehter und Werthister...*“ v jednom z listů adresovaných Sckrintzovi⁶⁷² a zdvořile formulovaná žádost „*bitte gantz höfflichen...*“.⁶⁷³ Registrátor naproti tomu odpovídal strohým úředním stylem, zjevně v chvatu, s oslovením „*Gnediger Herr*“, či zcela bez oslovení.⁶⁷⁴ Určité osvětlení povahy spolupráce Sckrintze a Wunschwitze poskytuje vzkaz ve složce Becků, v němž se dozvídáme, že sběratelem požadovaný vývod je k dispozici v úřadu desek zemských a že bude příjemci vydán po zaplacení blíže nespecifikovaného peněžního obnosu, neboť prý „*již je chytřejší...*“⁶⁷⁵ Registrátor Sckrintz tedy se svobodným pánem Wunschwitzem

⁶⁷¹ NKP, Liber variegatus, sig. XVII E 28; Liber rubeus, sig. XVII F 35, Pharrago collectaneorum genealogicorum et aliorum, sig. XI E 16.

⁶⁷² I.č. 95 – Wunschwitz žádá Sckrintze o extrakt z erbovní listiny, koncept ze 31. srpna 1731 z Prahy.

⁶⁷³ I.č. 625 – Wunschwitz žádá Sckrintze o popis znaku, koncept bez data.

⁶⁷⁴ Takto i.č. 6, 3, 202, 344, 459, 936 1142 a 1168. Výjimečně pečlivý je list v i.č. 108.

⁶⁷⁵ I.č. 33 – list Sckrintze Wunschwitzovi, obdržel v Praze 23. července 1736.

nespolupracoval pouze z čirého nadšení pro genealogii a heraldiku, ale za úplatu. A zdá se také, že sběratel ne vždy plnil své závazky včas. Nabízí se otázka, zda si mohl i Gottfried Daniel za své služby a vypracování ověřených vývodů či průb nechávat od svých současníků platit či přijímal odměny jiné povahy, či zda vše činil jen ze svého zájmu. Odpověď na tuto (možná trochu kacířskou) otázku však sbírka nepřináší. Každopádně ale bylo vítaným průvodním jevem jeho aktivit spojených s genealogickými výzkumy posílení jeho sociálního kapitálu.

Další neurození přispěvatelé do sbírky byli buď duchovní, nebo pracovali ve službách různých významných rodů. Jejich příspěvky jsou však menšího rozsahu. Jmenovitě je možno uvést Jakuba Griffina, mnicha u hybernů⁶⁷⁶ či Valentina Weydnera, archiváře a kaplana Kolovratů-Krakovských, příslušníka řádu augustiniánů poustevníků. Weydner sám sepsal také nejméně jeden rukopis s genealogickými záznamy, jedná se o Historicko-genealogické výpisky.⁶⁷⁷ Příspěvky do Wunschwitzovy sbírky obou dvou jsou vtěleny do korespondence, kterou vedli se sběratelem v latině.

Hlavní proud zprostředkovaných informací však přicházel do Wunschwitzovy sbírky z řad jeho šlechtických přátel. Mezi nimi bylo mnoho příslušníků a v nemalé míře také příslušnic nejrozličnějších rodů, od členů zcela nevýznamných rodin příslušejících k nižší šlechtě až ke šlechticům zastávajícím různá místa ve významných císařských úřadech. Dobrým příkladem posledně jmenovaných jsou mnohé příspěvky Jana Karla Josefa Zytschiho ze Znorize, rady apelačního soudu v Praze. Tyto různými lidmi zprostředkované písemnosti byly buď do sbírky zařazeny v originále, pokud byly pro jejich původní majitele již nepotřebné, nebo je majitelé zapůjčovali sběrateli pouze na dobu nezbytně nutnou k pořízení opisu. O tom, že těmto opisům přistupoval s velkou pečlivostí, ujišťují dnešní badatele stále opakované poznámky, které tvoří součást provenienčních záznamů: „*ex originali diligenter copiavi...*“. Někdy se místo příslovce *diligenter* objevuje dokonce *diligentissime*.

Zajímavá je také otázka, zda a jak se na utváření sbírky podíleli sběratelovi nejbližší, jeho rodina. Z této strany je hlavním přínosem pro zkoumaný soubor rozsáhlý soubor korespondence, která byla sice adresována Wunschwitzovým manželkám, ale nakonec byla zařazena do inventárních čísel těch rodů, kterých se obsah dopisu bezprostředně týkal. Jinak je možno se setkat ve sbírce s autografy sběratelovy druhé

⁶⁷⁶ I.č. 17, 202, 217, 649 (vše korespondence).

⁶⁷⁷ KNM, sig. VI F 14. Ve Wunschwitzově sbírce jsou jeho rukou psány následující kusy: rozrod: i.č. 6, výpisy z rukopisů: i.č. 157, 213, 571, 1218, nápisy: i.č. 599, 1259, 1271.

manželky a jeho syna Johana Antonína Kajetána, kteří pořizovali opisy některých dokumentů. Gottfried Daniel však pečlivě tyto opisy kontroloval a kolacionoval je s originálními písemnostmi „*ja von Buchstaabe zu Buchstaabe*.“⁶⁷⁸

Svobodný pán Wunschwitz položil základ celé genealogické a heraldické sbírky a většinu jejího obsahu získal či vytvořil vlastními silami. V jeho úsilí jej však podpořila i celá řada dalších lidí z různých sociálních vrstev tehdejší společnosti. Na jedné straně stojí jeho kolegové heraldici a genealogové, mezi nimiž je nejznámější asi Michael Adam Franck z Franckensteinu, ale plným právem se sem řadí také Jan Jiří Bechyně z Lažan a František Helfrid Voračický z Paběnic. Z ostatních byli někteří dlouholetými sběratelovými spolupracovníky, jiní přispěli pouze jediným kusem. Je zajímavé, že mezi těmito příležitostnými přispěvateli je také celá řada žen. Ať již však Gottfried Daniel Wunschwitz spolupracoval s kolegy z oboru či s členy rodů, bez těchto příspěvků by jeho sbírka nikdy nedosáhla takové komplexnosti a obsahového bohatství.

⁶⁷⁸ I.č. 195.

KAPITOLA III.

SBÍRKOVÁ ČINNOST V OBLASTI ŠLECHTICKÉ GENEALOGIE A HERALDIKY V OBDOBÍ OD 18. STOLETÍ DO SOUČASNOSTI

Svobodný pán Gottfried Daniel Wunschwitz byl jedním z prvních představitelů sběratelského směru v genealogii a heraldice. Po něm se našla celá řada osob, jež tento způsob bádání dále rozvíjely. Tato kapitola si neklade za cíl popsat a charakterizovat všechny soubory, které vznikly od poloviny 18. století sběratelskou činností jednotlivců či institucí, ale pouze ty, které jsou uloženy v pražských archivech. Důvody tohoto vymezení jsou povýtce utilitární: jednak jich je v depozitářích těchto archivů dochován dostatečně reprezentativní vzorek a jednak byla závažným argumentem jejich snadná dostupnost.⁶⁷⁹

V pražských archivech se nachází na tři desítky archivních souborů, které můžeme nazývat genealogickými, heraldickými či genealogicko-heraldickými sbírkami. Všechny vznikly až po Wunschwitzově sbírce, na niž je v této práci zaměřena hlavní pozornost, a tento bohatý materiál se může stát vhodným východiskem ke srovnávání. V první řadě se nabízí otázka, jak a v čem se proměnily sběratelské metody zájemců o genealogii a heraldiku od 18. století do nedávné minulosti. Porovnávat můžeme kromě pracovních postupů též škálu excerpovaných pramenů. Dále je možné se zaměřit na rozšíření či zúžení jejich zájmu ať již ve smyslu geografickém, nebo časovém, stejně tak je zajímavé sledovat hloubku průniku do problému a erudici, s jakou různí sběratelé přistupovali ke shromažďování materiálu. Všechny soubory jsou výsledkem individuálního přístupu a realizací představ svých tvůrců a právě osobnosti původců představují jedno z dalších možných východisek pro výklad o sběratelském směru v genealogickém a heraldickém bádání u nás.

Sbírkový materiál, jimž bude věnován následující výklad, jsou uloženy ve třech pražských archivech: v I. oddělení Národního archivu, v Archivu Národního muzea a v Archivu Hlavního města Prahy. Zatímco sbírky Národního archivu jsou badatelské veřejnosti většinou velmi dobře známy, některé soubory ANM a AMP zůstávají (v některých případech zcela oprávněně) badatelsky opomíjené, či jsou dokonce badatelům zcela

⁶⁷⁹ K materiálu moravskému srv. Švábenský, Mojmir, Sfragistické (a znakové) sbírky, s. 37–50 a jedna genealogicko-heraldická sbírka se nachází také v českokrumlovské pobočce SOA Třeboň: Heraldická sbírka 18.–19. století, inventář k ní sepsala v roce 1978 Anna Kubíková.

nepřístupné.⁶⁸⁰ V následujícím výkladu je pozornost zaměřena na takové sbírky, ve kterých je doloženo nejvíce vlivu souboru G. D. Wunschwitze. Pozdějším sbírkám je věnován menší prostor. Některé sbírky, které mají sice v názvu heraldiku či genealogii, ale jejich zaměření je geograficky či jinak příliš výrazně odlišné od obecných sbírek, byly ponechány stranou.⁶⁸¹ Jiné soubory, původně též původně nazývané genealogické sbírky, byly v nedávné době překlasifikovány jako rodinné archivy, i ty zůstávají stranou pozornosti.⁶⁸² Celkový přehled všech genealogických a heraldických sbírek, jejich základní charakteristiky a citace příslušných archivních průvodců jsou pro větší přehlednost zpracovány do tabulky v poslední textové příloze této práce.⁶⁸³

Přehled genealogických a heraldických sbírek

Sbírka heraldická Renzova

Renzova sbírka Národního archivu v Praze je zaměřena čistě na heraldiku, jak ostatně naznačuje i její název. Obsahuje vyobrazení téměř 5000 znaků, které můžeme přiřadit k téměř třem a půl tisícům rodů, řazených abecedně a uložených až donedávna v 26 původních mapových deskách s koženými hřbety. Písmena s malým počtem rodů jsou sdružena v jedné složce (I, J a Q, R) a naopak, písmena, jimiž začíná nejvíce přídomků rodů, jsou rozdělena do dvou až tří složek (B, S, W). Jak již obrovský počet shromážděných znaků naznačuje, v této sbírce jsou zachyceny rody nejen z dědičných zemí Habsburků, ale též Říše a např. Itálie, Francie a Španělska. Bohatství sbírky je badatelům zpřístupněno prostřednictvím jmenného indexu.⁶⁸⁴

Autorem sbírky nebyla jedna osoba, ale několik generací jedné rodiny. Renzové přišli do Čech z Norimberka na pozvání Františka Antonína Šporka někdy kolem roku 1723. Tehdy se jednalo konkrétně o osobnost malíře a mědirytcce Michaela Heinricha

⁶⁸⁰ Za možnost studovat v posledně jmenovaných děkuji svým kolegům Mgr. Liboru Jůnovi (ANM) a PhDr. Jakubu Hrdličkovi (AMP).

⁶⁸¹ ANM, Liška Karel - Znaky českých měst, Znaky moravských měst vzhledem k odlišnému tématickému zaměření, ANM, Sbírka pečeti by sice mohla být relevantní, avšak vzhledem k vážnému poškození, které utrpěla při povodních v roce 2002, je přístup k jejím zbytkům zcela zakázán. Stranou jsem ponechala i soubor ing. Tomasz Ruskiewicz Erby polské šlechty (Dokładne opisy herbów szlachty polskiej) z ANM vzhledem k jeho úzkému geografickému zaměření.

⁶⁸² NA, Rodinný archiv (dále RA) Hartmannů z Klarstejna, RA Stwrtníků a RA Vojkovských z Milhostic.

⁶⁸³ Základní popis sbírek byl převzat z následujících průvodců po archivních fondech: Čechura, Jaroslav et al., Průvodce po fondech a sbírkách Archivu Národního muzea, Praha 1998; Státní ústřední archiv Praha, díl II, Praha 1955; Státní ústřední archiv v Praze. Průvodce po archivních fondech a sbírkách, díl I., svazek 3, Praha 2005. V dalším textu již na ně není odkazováno.

⁶⁸⁴ Renzova heraldická sbírka. Rejstřík, Praha s.d.

Renze (1701–1758), který ve službách hraběte Šporka vytvořil neobyčejně rozsáhlý soubor děl.⁶⁸⁵ Potomci slavného umělce se usadili v Čechách. Jeho syn Kazimír Stanislav (1748–1799) zdědil nejen malířské a rytecké řemeslo, ale stal se i zakladatelem zmiňované heraldické sbírky. Další generaci Renzů v Čechách pak reprezentuje Kazimírův syn František Emanuel (1776–1843). Tomu se stala genealogie a především heraldika dokonce povoláním, neboť byl přísežným malířem erbů při deskách zemských. Takto měl tedy jedinečnou možnost přístupu ke zdrojům, z nichž sbírku dále rozšiřoval. K osobnosti Františka Emanuela Renze je však ještě nutné podotknout, že se neomezil pouze na heraldiku, ale podílel se i na vzniku dvou sbírek genealogických rovněž uložených v I. oddělení Národního archivu v Praze, a sice tzv. Schumannovy a Ubelliho,⁶⁸⁶ jak ostatně dokládá jednoduchá analýza rukopisů, s nimiž se můžeme setkat v jednotlivých sbírkách. V poslední fázi se na dalším rozvoji a rozšiřování sbírky podílel ještě rytíř Jan Norbert z Neuberka (1796–1859), který zastával úřad nejvyššího zemského písaře a jako takový měl na starosti úřad desek zemských. Z jeho pozůstalosti se sbírka dostala do stavovské registratury a odtud po roce 1862 do nově založeného Archivu Země české.

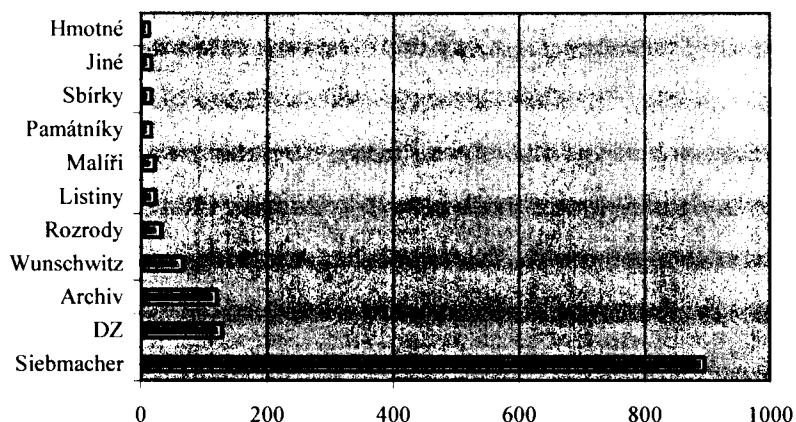
Charakterizovat obsah Renzovy sbírky je poměrně jednoduché – jedná se výhradně o vyobrazení erbů. Avšak kupodivu i takto zřetelně vymezený obsah můžeme při podrobné prohlídce rozčlenit na různé skupiny, např. podle zdrojů, z nichž bylo vyobrazení získáno, nebo podle pečlivosti vyobrazení.

Jestliže na Wunschwitzově sbírce je vyzdvihována velmi široká paleta pramenů, s nimiž její autor pracoval, a jeho zvyk pečlivě své zdroje zaznamenávat, pak u sbírky Renzovy je charakter materiálů, z nichž bylo čerpáno, poměrně omezený a navíc záznam o nich se neobjevuje vždy – nákrasů znaků s uvedením pramene je 1346 kusů, tedy ani ne celá jedna třetina. Do následujícího grafu, který ukazuje zastoupení jednotlivých excerpovaných materiálů, již nebyla skupina bez uvedeného zdroje zahrnuta.

⁶⁸⁵ Nejnověji o působení Michaela Heinricha Renze ve Šporkových službách Preiss, Pavel, František Antonín Špork a barokní kultura v Čechách, Praha - Litomyšl 2003 a Šerých, Jiří, Michael Rentz fecit. Michael Jindřich Rentz, dvorní rytec hraběte Šporka, Praha 2007.

⁶⁸⁶ Srv. výklad o těchto sbírkách.

Graf 26 - Zastoupení typů pramenů v Renzové sbírce

Jako zcela převažující zdroj informací se při podrobné analýze jeví na první pohled Siebmacherův Wappenbuch, bohužel bez uvedení vydání (66%, 894 kusů), resp. knihy pro jednotlivá teritoria vydávané pod tímto jednotčím titulem. Svědčí o tom poznámky pod jednotlivými znaky uvádějící odkazy na svazky tohoto rozsáhlého díla. Zkratky na jednotlivých listech odkazují na geografické jednotky, v jejichž svazcích můžeme znak nalézt, stranu a v některých případech i číslo znaku na dotčené stránce. Výčet teritorií, odkud shromážděné znaky pocházejí, je poměrně široký. Jedná se nejen o oblast habsburské monarchie, ale i o různá území říšská (Pomořany, Štýrsko, Bavorsko, Slezsko, Horní Falc, Norimberk, Hamburk). Za zmínku jistě stojí, že český původ je výslovně zmíněn pouze u devíti znaků,⁶⁸⁷ moravský pak ani u jediného. Neznamená to ovšem, že by staré české rody nebyly se svými znaky zastoupeny, pouze na ně není ve sbírce odkázáno. Stejně pestré jsou i sociální skupiny držitelů znaků od erbovníků po vévody.

Vzhledem k tomu, že i Wunschwitz čerpal ze stejné práce, nabízí se zajímavé srovnání přístupu obou autorů k tomuto dílu. Zatímco Renzové a jejich pokračovatelé používali Wappenbuch, aby z něj znak obkreslili, Wunschwitz si v drtivé většině případů, kdy jej použil, zaznamenal pouze bibliografický údaj (Nürnbergisches Wappenbuch), podle něhož vždy mohl žádaný znak pohodlně znovu najít, pokud by potřeboval jeho vyobrazení.

⁶⁸⁷ NA, Heraldická sbírka Renz (dále Renz), D (1kus), G (1 kus, č. 193), H (1 kus), K (1kus), L (1 kus), P (1 kus), Q,R (1kus), S1 (1kus), S3 (1 kus).

Citaci z ostatní tištěné produkce můžeme nalézt ve sbírce opravdu naprosto mizivě – jedna odkazuje na Paprockého, ovšem bez upřesnění konkrétního díla,⁶⁸⁸ druhá na Sinapiovy Kuriositäten des schlesischen Adels (1720)⁶⁸⁹ a třetí na blíže nespecifikované dílo Virgila Solise.⁶⁹⁰

Autoři Renzovy sbírky se ale zcela nevyhýbali ani diplomatickým pramenům. Největší podíl v této skupině mají asi výpisy z desek zemských. Konkrétně se jedná o řady kvaternů trhových - královských majestátů a privilegií (kvaterny kropenaté, citrónové, zelené zlaté a modré zlaté), celkem máme záznam o excerpci z 25 knih. Ojediněle se můžeme setkat i s knihami instrumentů desek zemských.⁶⁹¹ Další možností z oblasti diplomatických pramenů byla znaková privilegia (s uvedením jména vydavatele a data jejich vydání) a přípravný materiál k jejich vydávání, zejména návrhy znaků se schvalovacími poznámkami inspektorů erbů (např. Conforme est arti et statu). Krom nejznámějšího z cenzorů Viléma O'Kellyho (v úřadě do roku 1751) jsou mezi shromážděnými znaky také takové, které nesou vlastnoruční poznámky Friedricha z Egeru (cenzorem 1761–1785) a svobodného pána z Hentschellu působícího v letech 1775–1785 (cenzoři rakouské kanceláře a jejich nástupnických kancelářích), z říšské dvorské kanceláře máme ve sbírce doložen znak potvrzený Josefem Schulzem (1784–1793).⁶⁹²

Zřejmě z diplomatického materiálu pocházejí i citace ve znění „Klein Archiv“ následované číslem. S největší pravděpodobností se jedná o odkazy na příslušné úřední knihy uložené v malém stavovském archivu, ovšem podle inventářů Josefa Hasnera z roku 1824, které se tohoto souboru týkají, se nepodařilo příslušný materiál ztotožnit – jednotlivé položky nejsou průběžně číslovány, ale neodpovídá ani jejich celkový počet.⁶⁹³

Původ znaků, které jsou provenienčními poznámkami připsány některému z malířů znaků, zřejmě můžeme považovat za příbuzný posledně zmíněné skupině, neboť malíři erbů se uplatňovali právě při vyhotovování znakových privilegií či jejich výmalbě do desek zemských. Takových kusů nalezneme také pouze malé množství – 22 kusů, nejčastěji jsou vyobrazení připsána malíři Nowackovi, nebo je pouze zaznamenáno „von Wappenmahler.“

⁶⁸⁸ Renz, S1 109.

⁶⁸⁹ Renz, S3 562.

⁶⁹⁰ Renz, S2 362.

⁶⁹¹ Renz, I 41.

⁶⁹² Renz, A 121, L 188, Q 13, S2 247, 320, S3 490a (O'Kelly), B 31, P 3, P 19 (Eger) a A 121 (Hentschel). R 123 (Schulz). Jäger-Sunstenau, Hanns, Erbovní cenzoři v Dvorských kancelářích ve Vídni 1707–1918, GHI 1988, 2–3, s. 129–130.

⁶⁹³ NA, ÚDZ, knihy č. 404 a 405.

I autoři Renzovy sbírky používali jako jeden ze svých zdrojů informací památníky, i když ve srovnání se sbírkou Wunschwitzovou pouze v omezené míře. Sedmnáct nalezených odkazů vztahujících se k památníkům může nabývat v zásadě trojí podoby: buď jde opravdu pouze o odkaz,⁶⁹⁴ nebo o obkreslený list⁶⁹⁵ a nejméně možností je samozřejmě vlepěný originál.⁶⁹⁶

Originály pocházejí patrně z přelomu 16. a 17. století (dva jsou nedatované). Hned první doklad ve složce B je zajímavý z hlediska úpravy, neboť v papíře, kterým jsou podlepena všechna vyobrazení bez ohledu na kvalitu a původ v zájmu zachování jednotného formátu, je vyříznuto okénko, aby byly přístupné obě strany listu. Takový pietní přístup k materiálu nebyl v dřívějších dobách zcela obvyklý, vzpomeňme jen na některé hrubé zásahy do památníkových listů ve Wunschwitzově sbírce a koneckonců i ve složce S3 je znak Sinzendorfu z památníku vystřižen a nalepen na podklad bez ohledu na to, že na druhé straně se nacházel text, který dnes můžeme číst jen s obtížemi. Až na jednu výjimku, o které bude řeč v zápětí, se majitele památníku nepodařilo identifikovat.

Určeným exemplářem je list ve složce C. Tvoří totiž dvojici z jedním z listů Wunschwitzovy sbírky.⁶⁹⁷ Oba listy jsou po grafické stránce shodně upraveny, v horní části se nachází erb toho, jemuž byl zápis věnován a v dolní části v malovaném rámu můžeme číst zápis věnování. Podoba obou listů je na první pohled zřejmá a z textu vyplývá, že autorem obou byl v roce 1708 kantor Antonín Garzulin. V těchto případech se patrně nejednalo o klasické památníky, i v samotném věnování se mluví konkrétně o kalendářích, nicméně pamětní charakter zápisu je obdobný jako v památnících.

Opisů z památníků je o něco více než originálů. K opisům jejich autoři přistupovali dvojím způsobem – buď jako k věrnému napodobení předlohy,⁶⁹⁸ nebo sice přečali text i obraz, ovšem písmem a stylem své doby.⁶⁹⁹ V této skupině spadá většina zápisů do posledních desetiletí 16. století. Identifikovat se podařilo pouze jediný památník, který náležel Sebastianu Hortovi, děkanovi a faráři v Landau, a který je citován hned dvakrát, přičemž zapisujícími byli soudě dle shodného příjmení majitelovi příbuzní.⁷⁰⁰

⁶⁹⁴ Renz, A 168 (Adolph von Axt 1596 in einem Stammbuch), R 278 (in einem alten Stammbuch den freyherrn von Glich und Miltitz gehörig).

⁶⁹⁵ Renz, D 88, H 205, H 228, H 290, H 291, K 38, L 23, R 224, S1 19, T 109.

⁶⁹⁶ Renz, B 127, C 115, P 98, P 112, S3 655.

⁶⁹⁷ Wunschwitz, i.č. 208.

⁶⁹⁸ Renz, H 290, H 291.

⁶⁹⁹ Renz, K 38.

⁷⁰⁰ Katalog a edice všech listů z památníků Renzovy a také Schumannovy a Ubelliho sbírky je součástí katalogové části této práce.

Po bok diplomatických pramenů a památníků se coby zdroje řadí též vyobrazení znaků na architektuře. Častěji jsou citovány pouze dvě pražské lokality, a sice místnost úřadu desek zemských a také (podobně jako u Wunschwitze) Staré purkrabství na Pražském hradě.⁷⁰¹ Jedenkrát se objevuje odkaz na městský dům v Kostelní Bříze a jednou na náhrobek v Milevsku.⁷⁰²

Samostatnou kapitolou je pak spojení Renzovy sbírky se sbírkou svobodného pána Wunschwitze. Stopy jejich blízkosti jsou zjevné takřka ve všech složkách a může se projevat dvěma způsoby. První, častější, je odkaz na Wunschwitzovu sbírku jako zdroj informace o podobě znaku. Taková zmínka se objevuje celkem ve více než 60 případech. O tom, že byly znaky ze sbírky obkresleny či alespoň s ní konzultovány, svědčí poznámka „*aus der Baron Wunschwitz Sammlung*“ nebo podobná.⁷⁰³ Obkreslovaly se nejen znaky, ale i náhrobky či pohřební štíty.⁷⁰⁴ Druhou možností je propojení ještě bližší – v Renzově sbírce se nachází přímo několik kusů vlastnoručně načrtnutých a nadepsaných Wunschwitzem. Tak se stalo u erbů Auerspergů.⁷⁰⁵ Autoři Renzovy sbírky měli k dispozici také Wappenbuch, který zakoupil Wunschwitz v Bruselu,⁷⁰⁶ a jeho vlastní erbovník, který se v nedávné době podařilo zakoupit a připojit zpět k Wunschwitzově sbírce.⁷⁰⁷

Naopak zajímavý zásah pozdějšího sběratele do materiálu Renzova je doložen u vyobrazení rodu Dražických, kde je česky psaná poznámka: „Má být vinný list.“ podepsaná Král, tedy s největší pravděpodobností Vojtěch Král z Dobré Vody.⁷⁰⁸

V Renzově sbírce se jednotlivá vyobrazení mezi sebou dosti značně liší ve způsobu provedení. Nejtypičtější jsou náčrty perem. Některé svou pečlivostí takřka evokují dojem rytiny, ale běžnější je poněkud méně pečlivé zpracování obrazu. Velmi často se zde setkáváme s náčrty pouze zběžnými, schematickými a mnohdy dokonce nedokončenými. Tyto náčrty pocházejí většinou ze Siebmacherova Wappenbuchu. V některých případech je k naznačení barevné podoby znaku užito šrafury, označení barev pomocí počátečních písmen není v této sbírce užíváno.

⁷⁰¹ Renz, B2 339, 340, C1 35d, P 278, T 47 (DZ), C 35c, C 164, M 89 (Purkrabství). K malbám v úřadu desek zemských srv. Burdová, Pavla, Zemský soud v malbách na Pražském hradě a v rukopisu stavovského archivu, SAP 31, 1981, s. 207–226.

⁷⁰² Renz, S3 542, W2 230.

⁷⁰³ Takto Renz, B2 282, či „nach Wunschwitz“ D 19, „baron Wunschwitz“ (L 199) atd.

⁷⁰⁴ Renz, B 283, B 327.

⁷⁰⁵ Renz, E 27, 28, G 173, O 13, W1 116a.

⁷⁰⁶ Renz, G 181, H 97, H 246.

⁷⁰⁷ Ve Wunschwitzově sbírce zatím bez inventárního čísla. Odkaz v Renzově sbírce u G 155.

⁷⁰⁸ Renz, D 109.

Barevná vyobrazení jsou rovněž hojně zastoupena. I u nich můžeme rozlišit různý stupeň pečlivosti. Časté jsou zběžně malované či zběžně kolorované znaky, u nichž nebývá odkaz na pramen. Mnohem obvyklejší jsou ale pečlivě provedená barevná vyobrazení, na jejich vytvoření se podílelo několik malířů. U těchto vyobrazení bývá uveden i zdroj, nejčastěji listiny a desky zemské.

Zpřístupnění Renzovy sbírky prostřednictvím jmenného indexu je dostačující a uživatelům sbírka skutečně poskytuje velmi široké možnosti bádání. V hojně badatelské agendě ovšem tkví také jeden z velkých problémů tohoto souboru: Badatelům se předkládají jednotlivé listy standardizované velikosti, na nichž jsou nalepeny kartičky menších rozměrů s vyobrazením znaků. Tyto listy jsou pak velmi často omylem přiloženy k archiváliím jiných sbírek či fondů, nevracejí se na původní místo a pokud je ztráta v Renzově sbírce zaznamenána s větším časovým odstupem, znovunalezení takových jednotlivin je pak většinou jen dílem náhody.⁷⁰⁹

Sbírka genealogická Schumannova (Renzova – Neuberkova)

Jméno této sbírce bylo přiřčeno podle Jana Maxmilián Arnošta Schumanna (1700–1739), švagra Gottfrieda Daniela Wunschwitze, jemuž bylo dříve mylně připisováno její autorství.⁷¹⁰ Ve skutečnosti ale tento soubor shromáždil muž zmiňovaný již v souvislosti s Renzovou sbírkou – František Emanuel Renz. Sám své autorství sice nikde nedeklaruje, ale je nezpochybnitelné na základě paleografického srovnání s jím signovanými rukopisy ve sbírce rukopisů Archivu Národního muzea.⁷¹¹ Později sdílela tato část jeho pozůstalosti osudy sbírky znaků a přešla do majetku rovněž již zmiňovaného Jana Norberta, rytíře z Neuberku, po jehož smrti se dostala nejprve do majetku stavů a později do Zemského archivu.

Od svého vzniku byly materiály uloženy v pevných deskách s chlopněmi a šněrováním, které však byly v roce 2007 vzhledem ke značnému opotřebení nahrazeny moderními archivními kartony (původních 26 složek je nyní složeno ve 13 kartonech). Řazení jednotlivých složek je abecední, i když s jednou zvláštností – většina složek je nadepsána predikáty dvou rodů. Při abecedním řazení je rozhodující první uvedený

⁷⁰⁹ Badatelé se totiž obvykle nespokojí pouze s materiálem jedné sbírky, ale objednávají si složky týkající se jednoho rodu z více archivních souborů. Jen při detailním průzkumu Wunschwitzovy, Schumannovy a Ubelliho sbírky pro účely této práce bylo autorkou této práce nalezeno pět takových omylem založených vyobrazení.

⁷¹⁰ Schumannova genealogická sbírka, Praha s.d.

⁷¹¹ ANM, Sběrka rukopisů, č. 36–38, 46–54, 61–67.

přídomek, nicméně v inventárním soupisu ke sbírce je tato okolnost zohledněna pomocí odkazových hesel.⁷¹²

Na první pohled působí Schumannova sbírka o poznání méně elegantním a méně úpravným dojmem nežli sbírka Wunschwitzova. Její autoři používali méně kvalitní papír, také písmo a celková úprava výpisů oku příliš nelahodí. Na první pohled je též zřejmé menší typové rozpětí excerpovaných pramenů i výsledných výstupů. Tak výrazně jako u sbírky, která je hlavním předmětem zájmu této práce, nekolísá počet listů v jedné složce, naprostá většina obsahuje do 10 listů, maximálního počtu 64 kusů v jedné složce je dosaženo pro rod Steinů (o velký počet kusů se zasloužila především celá řada tištěných oznámení).⁷¹³

Podívejme se však na sbírku podrobněji. Hlavní náplň složek tvoří tabulkové vývody z osmi či šestnácti předků, dozvídáme se tak o stejném počtu předků z rodů obou rodičů střena a právě predikáty obou těchto rodů jsou pak zaznamenány na obalu složky. Tento způsob označení obalů a jeho zohlednění v inventárním soupise přispívá významnou měrou ke spolehlivější orientaci badatelů ve sbírce a k získání co kompletnějších informací o hledaném rodu.

František Emanuel Renz nebyl zdaleka tak důsledný při citaci pramenů jako svobodný pán Wunschwitz, ale některé jsou jmenovány poměrně pravidelně, např. písemnosti řádu maltézských rytířů (zejména doklady, jimiž uchazeči o vstup do řádu prokazovali svůj původ). Daleko častěji než ve Wunschwitzově sbírce se objevují ženy coby probantky, v takových případech sloužil Renzovi obdobný materiál z Ústavu šlechtičen na Pražském hradě. Genealogická schémata bývají doplněna znakem. Náčrty erbů jsou ovšem pouze zběžné, provedené perem nebo dokonce jen tužkou. Ani u znakových vývodů není kvalita grafického provedení znaků o mnoho lepší, kolorování se načrtnutých obrysů drží jen velmi přibližně. Výjimku ve skupině vývodů představují originály znakových vývodů, jichž se však v takřka tisícovce rodových složek vyskytují pouze dvě desítky.

Dalším typem materiálu, který se ve složkách Schumannovy sbírky objevuje, je nedílně spjat s významnými událostmi v běhu života příslušníků šlechtické společnosti. Jedná se o tištěná oznámení, nejčastěji informující o úmrtí, méně často o zasnoubení a plánovaném uzavření sňatku. Snadno dostupné tisky poskytovaly (a v rodopisném bádání dodnes poskytují) spolehlivé datové údaje k jednotlivým osobnostem.

⁷¹² Vysvětlení této okolnosti vyplývá z převažujícího obsahu složek, o němž srv. níže.

⁷¹³ NA, Sbíрка genealogická Schumannova (Renzova-Neuberkova) (dále Schumann), i.č. 373.

Z pramenů diplomatické povahy jsou zastoupeny tradičně erbovní listiny, a to zejména pro období panování Ferdinanda III., Karla VI., Marie Terezie, méně často Leopolda I. Nechybějí ani desky zemské. Práce s literaturou je naproti tomu u Renze doložena pouze řídce, jmenováni jsou B. Paprocký a G. Bucelin, oba ovšem bez uvedení konkrétního díla či dokonce stránky. Zařazení samostatných znaků, které by nebyly přímo součástí jiných materiálů (erbovních listin a vývodů), je v Schumannově sbírce výjimečné.⁷¹⁴ Jediným exemplářem přispěla tato sbírka k soupisu dosud neznámých památníkových listů.⁷¹⁵

Tzv. Schumannova sbírka je té Wunschwitzově dobou vzniku nejbližší, a proto se nabízí otázka, znamená-li časová blízkost i podobnost obsahovou a metodickou a znali-li Renz a Neuberk práci svého předchůdce. Odpověď na první otázku již byla naznačena v předcházejících odstavcích – v mladší sbírce se notně zúžila paleta využívaných pramenů a spolu s tím i různorodost výsledných výstupů. Krokem zpět v oblasti metodické je upuštění od Wunschwitzovy praxe velmi důsledného citování pramenů a literatury. I na druhou otázku je odpověď snadná: Renz a Neuberk sbírku svobodného pána Wunschwitze nejen zcela nepochybně znali, ale dokonce je jejich nejčastěji citovaným zdrojem.⁷¹⁶ Na první pohled snadno identifikovatelné jsou opisy náhrobních kamenů, které Renz opsal i s původními komentáři svého předchůdce, tedy i s jeho podpisem.⁷¹⁷ Častější, ale o to hůře rozeznatelné jsou případné necitované opisy genealogických tabulek. Ostatní bohatství Wunschwitzem shromážděné pominul, s výjimkou památníkového listu s erbem Čejků z Olbramovic a pohřebního štítu Protea Černína.⁷¹⁸ Ve složce Vlkanovských je dokonce uložen jeden originál převzatý z Wunschwitzovy sbírky, a sice zpráva faráře z Odolena Vody z 16. března 1735.⁷¹⁹

Svoje stopy v obou sbírkách zanechalo i blízké uložení obou souborů – složka 207 a 407 Schumannovy sbírky jsou původně označeny razítkem Wunschwitz a naopak též ve Wunschwitzově sbírce je možno najít Renzovy materiály, dodané sem jistě později, ale po

⁷¹⁴ Schumann, i.č. 161, 340, 784, 805.

⁷¹⁵ Schumann, i.č. 731.

⁷¹⁶ Explicitní odkaz se objevuje v 61 případech, ale dalších neidentifikovaných opisů, které odpovídají Wunschwitzově době a stylu práce, jsou další desítky.

⁷¹⁷ Schumann, i.č. 48, 55, 130, 135, 146, 147, 357, 371, 455, 458, 474, 478, 524, 625, 691, 696, 865, 805, 840, 881, 886 a 894.

⁷¹⁸ Schumann, i.č. 137 a 135.

⁷¹⁹ Schumann, i.č. 853.

dlouhé době již s Wunschwitzovým původním materiálem srostlé a inventované jako jeho nedílná součást.⁷²⁰

Časový zájem tvůrců Schumannovy sbírky pokrývá v podstatě 18. století a pro toto období poskytuje rozsáhlou a kompaktní sumu informací, které mohou sloužit jako spolehlivá báze dat pro výzkum šlechty 18. století např. s ohledem na sňatkové strategie či typy budovaných kariér a v antropologické a historickodemografické perspektivě i obecně pro problematiku příbuzenství v raném novověku.

Sbírka genealogická Ubelliho

Tato genealogická sbírka nese jméno po Prokopu Aloisovi, svobodném pánu Ubellim ze Siegburgu, který žil v letech 1802–1875 a působil coby císařský hejtman a báňský ředitel ve Stříbře. Položí-li však badatel vedle sebe složky Schumannovy a Ubelliho sbírky, na první pohled není mezi nimi patrný žádný rozdíl, neboť většina materiálů je psána rukou Františka Emanuela Renze, hlavního tvůrce Renzovy i Schumannovy sbírky. Tato část materiálů se dostala do Zemského archivu někdy po roce 1875.

Obě části Renzova souboru již zůstaly rozděleny do svou samostatných souborů, ale byly uloženy ve stejné instituci a stejným způsobem. I Ubelliho část byla v poslední době přeložena z 29 původních obalů do 10 moderních archivních krabic. Popsání složek dvěma predikáty je zachováno i u této části Renzem shromážděných materiálů a taktéž v inventárním soupisu zpřístupňujícím obsah sbírky badatelům.⁷²¹ Většina složek obsahuje pouze jeden až dva listy, složky o více než deseti kusech jsou opravdu výjimečné.⁷²²

Znamená shodná forma i shodu obsahovou? Graf níže ukazuje paletu materiálů, s nimiž se můžeme ve složkách Ubelliho sbírky setkat. Nejčastěji jsou to vývodů a poznámky psané oběma tvůrci sbírky. Základ tvoří materiál shromážděný Františkem Renzem, podíl Ubelliho je méně významný, přesto však nezanedbatelný a nepřehlédnutelný. Podobně jako v Schumannově sbírce je naprostá většina vývodů (od

⁷²⁰ Wunschwitz, i.č. 185, 202, 215, 369, 370, 479, 872, 1267. Stejně tak je jeden kus v Schumannově složce č. 509 označen razítkem Dobřenský, naopak u složky 61/1 a 474 Schumannova souboru je poznamenáno, že byla v roce 1932 nalezena ve sbírce Ubelliově, s níž mají schumannské materiály společného daleko více, jak bude ukázáno ve výkladu k Ubelliově genealogické sbírce.

⁷²¹ Ubelliho genealogická sbírka. Rejstřík, Praha s.d.

⁷²² NA, Sbírka genealogická Ubelliho (dále Ubelli), i.č. 85, 163, 175, 254, 257, 268, 303, 306, 329, 359, 391, 437, 466, 482, 524, 550, 574, 592, 601, 603, 612, 630, 647, 697, 698, 749, 846.

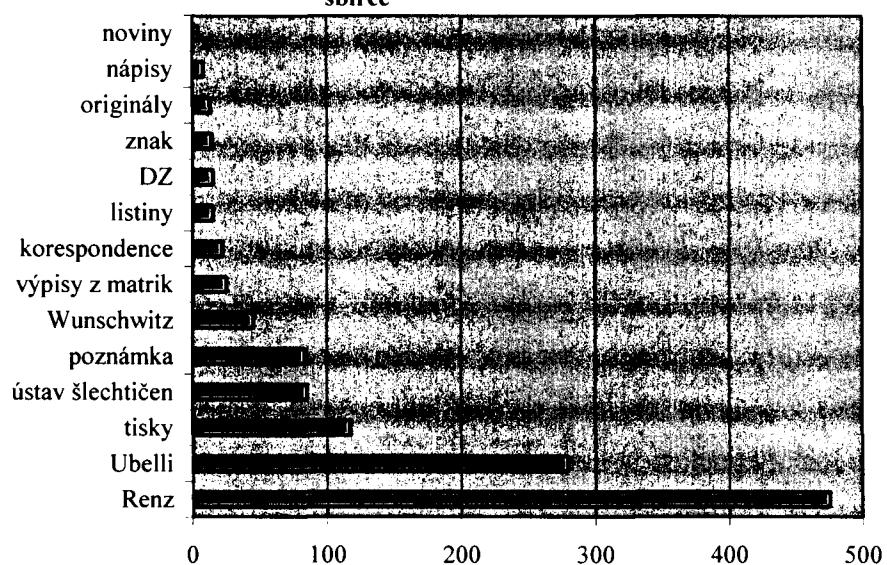
obou autorů) bez citace pramenů či literatury (výjimku opět tvoří jednotliviny z archivu řádu maltézsých rytířů a archivu Ústavu šlechticů na Pražském hradě⁷²³).

U více než stovky rodů je součástí složky jedno či více tištěných oznámení.

Ostatní materiály nejsou zastoupeny než desítkami citací či exemplářů: matriky (pražské, z venkovských obcí Českého království a vídeňské), erbovní listiny, desky zemské, korespondence či nápisy z náhrobků (pouze z Království českého).

Ve více než osmi stech složkách je uloženo pouze 14 samostatných vyobrazení znaků, navíc velmi zběžně provedených. Víme-li však, že hlavním autorem Ubelliho i Schumannovy sbírky byl František Emanuel Renz, je absence vyobrazení znaků snadno vysvětlitelná – jsou totiž shromážděny v jiné samostatné sbírce. Výjimečným vyobrazením znaku je opis z památníku barona Eckha.⁷²⁴

Graf 27 - Zastoupení jednotlivých typů materiálů v Ubelliově sbírce

Zcela samostatným příspěvkem Ubelliovým jsou poznámky (v grafu položka „poznámka“) k dějinám jednotlivých rodů, které bývají napsané na půlarchu a obsahují základní informace: dobu, od níž je rod doložen, zlomová data v jeho dějinách (povýšení atp.) a hlavní sídla. Součástí těchto poznámek bývá též náčrt příslušného rodového erbu. Příznačně pro tuto sbírku však nejsou u údajů uvedeny jejich prameny. Mimochodem,

⁷²³ Pouze několik kusů pochází z dokumentace, již předkládaly zájemkyně o členství v této instituci, daleko častěji se objevují Ubelliho rukou pořízené výpisy z matriky členek, které jsou vyčleněny v grafu do samostatné skupiny.

⁷²⁴ Ubelli, i.č. 379. Jeho text viz edice v katalogové části práce.

v Ubelliově sbírce není citováno ani jediné tiskem vydané či rukopisné dílo domácí nebo cizí proveniencí s genealogickou a heraldickou tematikou.

Graf též naznačuje existující spojitost mezi Ubelliho sbírkou a sbírkou Wunschwitzovou. Největší zájem měl Renz, jehož rukou jsou psány všechny výpisy ze sbírky Gottfrieda Daniela Wunschwitze, o vývody a rozrody, méně často i nápisy. Původ převzatého je snadno prokazatelný, neboť Renz vše přebíral (stejným způsobem jako ve sbírce Schumannově) i s původními provenienčními poznámkami. Jediným kusem je v celé Ubelliho sbírce zastoupen originální Wunschwitzův materiál, jedná se o pečlivý náčrt znaku Tunklů z Brníčka.⁷²⁵

Konečně vzhledem k velké podobnosti došlo i k mísení materiálů Schumannovy a Ubelliho sbírky. Tak například složka 68 byla v roce 1866 přenesena do Schumannovy sbírky, kam údajně podle písma náležela.⁷²⁶ Vzhledem k výše řečenému je ovšem zřejmé, že paleografická analýza není pro jisté zařazení do jedné ze sbírek určující. Podobné přesouvání materiálu mezi sbírkami však nebylo pravděpodobně neobvyklé, jak ukazují prázdné složky⁷²⁷ a též Renzovy zápisky uložené v jiných souborech.⁷²⁸

Sbírka CH – Genealogická sbírka Rudolfa Vratislava z Mitrovic

Jednu z tzv. starých sbírek Archivu Národního muzea vytvořil příslušník významného a starobylého rodu Rudolf Konstantin, hrabě Vratislav z Mitrovic (1811–1874). Tento soubor písemností k dějinám 3965 rodů byl převzat do archivu v roce 1879 od Rudolfových dědiců, kteří neměli zájem ponechat si jej ve vlastnictví. Podmínkou bylo, že se sbírkou nadále nebude manipulováno ve smyslu vyčleňování materiálů z ní či doplňování novými akvizicemi.⁷²⁹ Prokázat, zda bylo autorovo přání dodrženo, je poměrně obtížné. Případný úbytek materiálu, pokud k němu došlo ještě před pořízením moderního soupisu rodů, není možno dnes prokázat. Opačný případ, pozdější doplňky, se při analýze

⁷²⁵ Ubelli, i.č. 721. Ve Wunschwitzově složce týkající se Tunklů (i.č. 1248) bychom však na první pohled žádnou ztrátu nezaznamenali, neboť se v ní stále jeden náčrt znaku nalézá.

⁷²⁶ Ubelli, obal i.č. 68.

⁷²⁷ Ubelli, i.č. 30, 59, 68, 86, 129, 525, 687, 690, 718, 720, 726, 732, 759, 827, 829, 831, 832, 837, 841.

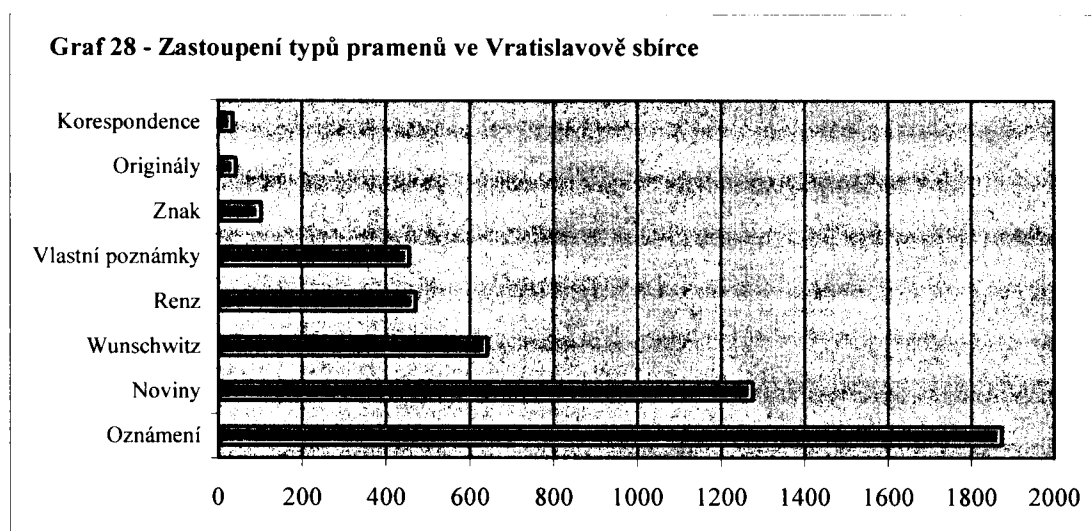
⁷²⁸ Viz výklad o sbírce CH Archivu Národního muzea. Ubelliho složky 362/1, 362/2 a 362/4 Langer byla uložena ve Wunschwitzově sbírce.

⁷²⁹ Velhartická, Marie, *Sbírka „CH“ Rudolfa hraběte Vratislava z Mitrovic, 1700–1908*. Prozatímní inventární seznam, Praha 1971.

materiálu doložit nepodařilo.⁷³⁰ Sbíрка je uložena ve 38 kartonech a zpřístupňuje ji inventární soupis.

Většina složek obsahuje do deseti kusů, ale některé jsou podstatně objemnější. Nejobjemnější z rodových složek zabírající celých šest kartonů je nikterak překvapivě věnována rodu původce sbírky, Vratislavům z Mitrovic. Krom nejruznějších originálních písemností se zde nacházejí také rukopisné dějiny rodu.

Rozbor obsahu sbírky hraběte Vratislava je obzvláště zajímavý díky dvěma okolnostem: s Wunschwitzovou jsou si podobné rozsahem, původci obou pocházeli z podobné společenské vrstvy. Na druhou stranu ale jejich vznik dělí přibližně jedno století. Jaký materiál je uložen ve sbírce CH ukazuje následující graf:

Téměř polovina složek obsahuje tištěná oznámení, převážně úmrtní. Jejich výskyt je tak nápadně častý, že občas Vratislavův soubor materiálů ke genealogii šlechty připomíná spíše sbírku úmrtních oznámení. Některá z nich byla doručena přímo na jméno Rudolfa Vratislava, ostatní získal patrně od svých příbuzných či přátel ze šlechtické společnosti.

Podobně jako Wunschwitz spoléhal i hrabě Vratislav velmi silně na informace v soudobém tisku. Od dob Vratislavova předchůdce se paleta excerpovaných novin samozřejmě poněkud proměnila, ale hlavní dva listy zůstávají stejné jako ve starší sbírce. Prager Post-Zeitungen zůstávají v nezměněné podobě, Wienerisches Diarium změnilo od roku 1779 název na Wiener Zeitung a tak je také Vratislav cituje. Nově se objevují další. Asi nejčastěji se zmiňována „Bohemia,“ periodikum vycházející v Praze s různými

⁷³⁰ S výjimkou dvakrát zapsané složky Rabenhauptů ze Suché, z nichž jedna je příslušná do sbírky CH, druhá však do sbírky H, kam také byla přesunuta a z inventáře sbírky CH vyškrtuta.

podtituly, v různých formátech a s různou periodicitou od roku 1828 až do první poloviny roku 1938. Dále se můžeme setkat s hojnými citacemi z rovněž Wunschwitzem užívaných Prager Zeitung a vídeňských novin Neues Fremdenblatt. Na rozdíl od Wunschwitzovy sbírky se ve Vratislavově souboru nevyskytují žádné záznamy z novin v českém jazyce, všechny výpisky či výstřižky pocházejí z jazykově německých novin.

S novinami do jisté míry souvisí také Adels Schematismus vydaný Janem Ferdinandem Schönfeldem.⁷³¹ Jeden výtisk tohoto soupisu (2. vydání z roku 1825) je ve sbírce rozdělen do jednotlivých rodových složek.⁷³²

Co do intenzity využívání byla třetím nejinspirativnějším zdrojem Rudolfa Vratislava Wunschwitzova sbírka. Vratislava v ní zajímalo takřka vše. Nejčastěji opisoval pochopitelně genealogická schémata (snadno identifikovatelná díky převzatým původním Wunschwitzovým provenienčním poznámkám). Stejně tak často se objevují obkreslené znaky. Původní charakteristické heraldické ztvárnění z pera původce zůstalo zachováno i na kopiích, neboť předlohu Vratislav kopíroval na průhledné papíry přímo z předloh. Méně často a méně důsledně, avšak nikoli zřídka se ve sbírce CH objevují i obkreslené záznamy nápisů a výpisky z novin, Wunschwitzova korespondence byla opisována již méně často. Všechny materiály Vratislav opisoval, aniž k nim cokoli přidával nebo jejich obsah nějak komentoval.

Domnívám se, že v práci Rudolfa Vratislava se složkami Wunschwitzovy sbírky můžeme nalézt určitý systém. S největší pravděpodobností při jejím prohlížení postupoval podle abecedy. Výpisy v rodových složkách z počátku abecedy jsou velmi pečlivé a pod písmenem A můžeme najít dokonce „v životní velikosti“ věrně okopírované pohřební štíty.⁷³³ Zdá se ale, že takto detailní vytěžování Wunschwitzova souboru brzy Vratislav z Mitrovic opustil a opisy se postupně stávaly zběžnějšími. Kolem poloviny abecedy jsou výpisy z Wunschwitze na první pohled jasné, neboť listy s nimi byly svázané, resp. slepeny do jednoho svazku, zatímco ostatní obsah složky je ponechán na samostatných jedno či dvoulistech. Svázané výpisy jsou nápadné též proto, že byly pořízeny na modrý papír. Písmo výpisů v této fázi je velmi pečlivé, v některých případech i pečlivější než původní provedení Wunschwitzovo (což se týká především zmiňovaných nápisů a jejich znakového doprovodu). Poslední fáze Vratislavovy práce s Wunschwitzovou sbírkou vypadá opět odlišně, Vratislav opustil praxi lepených sešitů a výpisy jsou opět na volných

⁷³¹ Schönfeld, Johann Ferdinand, Adels-Schematismus des Österreichischen Kaiserstaates, Wien 1823.

⁷³² ANM, Sbírkka CH – Genealogická sbírka Rudolfa Vratislava z Mitrovic (dále Sbírkka CH), např. Hartig, Herberstein, Kolovrat, Opersdorf, Schaffgotsch.

⁷³³ Sbírkka CH, Alsterle, Alt.

listech, avšak psané odlišně, velmi zběžným písmem a s méně pečlivou úpravou. Naznačenou hypotézu o systematickém postupném procházení starší sbírky podporuje i několik dat pořízení opisů, která si Vratislav, zřejmě inspirován Wunschwitzovým přepečlivým znamenáváním dat a míst, čas od času zaznamenal na své opisy. Ve Vratislavově případě se jedná spíše o jednotlivé a výjimečné záznamy, ale s posunem v abecedě v zásadě bez jakýchkoli výraznějších nepravidelností postupně procházejí od roku 1855 až k roku 1861.

I ve sbírce Rudolfa Konstantina Vratislava z Mitrovic se vyskytují některé originály psané rukou jeho předchůdce. V souvislosti s předcházejícím odstavcem je jistě zajímavé konstatování, že těchto originálů směrem od prvních k posledním kartonům přibývá – zařadit do sbírky originál bylo samozřejmě jednodušší než jej opisovat. Jedná se o znaky, záznamy nápisů, originály novin, tisky s Wunschwitzovými poznámkami a výpisy z literatury či diplomatických pramenů.⁷³⁴

Velmi výraznou úlohu ve sbírce CH hraje též již výše několikrát v různých souvislostech zmiňovaný František Emanuel Renz. Zatímco využití sbírky Wunschwitzovy se odehrávalo především v rovině pořizování opisů a převzaté originály tvoří pouze okrajovou část materiálu, u práce Renzovy je to zcela jinak – s odkazem na něj se nesetkáme ani jednou, ve všech 469 případech jde o jeho autografy, někdy pouze jednolisty s poznámkami nejrůznějšího více či méně heslovitého charakteru (tradičně však bez uvedení zdroje), jindy jsou ve Vratislavově sbírce uloženy typické renzovské dvoulisty s vývody (občas znakovými) z 8 či 16 předků nadepsané predikáty obou rodů, jak byly popisovány v pojednání o Schumannově a Ubellovově sbírce. Jak se dostaly Renzovy zápisky do složek Vratislavovy sbírky není zřejmé.

Vedle ruky Wunschwitzovy a Renzovy se můžeme, byť pouze okrajově, v materiálech Vratislavovy sbírky setkat ještě s jedním charakteristickým rukopisem. Jsou jím provedeny nečetné, zato většinou velmi podrobné a rozsáhlé rozrody signované P. Rojek. Jedná se o výsledky práce děkana v Novém Městě nad Metují a později v Budyni nad Ohří, pátera Jana Karla Rojka (1804–1877). Jeho hlavním zájmem byly církevní dějiny, zejména fary a faráři v předhusitských Čechách. Rojkova pozůstalost je uložena

⁷³⁴ Sbírká CH, Bubna (genealogická tabulka z roku 1715), Globen (pečeť s Wunschwitzovým popisem), Härtsdorf (tisk s Wunschwitzovou poznámkou), Heister (výstřížek z novin), Kalhart ze Sternfeldu (poznámka o pohřbu jedné z členek rodu), Lobkovic (dva nápisů a poznámka o jedné člence rodu), Nothaft (tisk), Rensperger (znak), Stach z Hřivic (nápis), Schumann (znak, tisk s popisem), Wallbrunn (znak), Vejpvský (znak), Werdth (znak), Villani (výpisek z roku 1716, nápis), Vrtba (Auterní a Sobotní pražské poštovské noviny z 17. a 21. srpna 1731), Zábelský (opis erbovní listiny), Žákavec (výpis z desek zemských).

v Archivu Národního muzea⁷³⁵ a některé její části přešly do sbírky F a konečně ve sbírce rukopisů tamtéž se nachází Rojkův spis *Znaky pánův, rytířův a vladyk*, o nichž zmínky se děje na Opočensku a Novoměstsku a celá řada dalších.⁷³⁶

Originální badatelské příspěvky Vratislavovy zůstávají za převahou tisků, výpisů z novin a opisů či originálů jeho předchůdců poněkud ve stínu, ale samozřejmě i s touto výhradou tvoří důležitou součást celého souboru. Z jakých pramenů tyto poznámky pocházejí? Vratislav opominul všechna tištěná díla s velkou oblibou užívaná jeho předchůdci – Paprockého, Hájka, Balbína i všechny ostatní a vypisoval takřka výhradně z rukopisů pátera Vincentia a Sancto Wilhelmo, konkrétně z jeho rukopisu *Pharrago collectaneorum genealogicorum et aliorum* se signaturou XI E 16. Jeho zaměření na tento jediný rukopis (ostatní Vincentiova díla citována nejsou) a jeho zevrubná znalost je snad do jisté míry vysvětlitelná tím, že některé jeho úseky jsou zaměřené právě na rod Vratislavů z Mitrovic.⁷³⁷

Za výsledek samostatné badatelské činnosti Rudolfa Konstantina můžeme považovat také jím pořízené výpisy z matrik (nejčastěji matrika z Jablonného v Podještědí)⁷³⁸ a opisy nápisů.⁷³⁹ Obojí je bohužel zastoupeno pouze výjimečně, několika jednotlivinami.

U některých výše zmíněných vlastnoručních Vratislavových poznámek jsou zaznamenána data jejich pořízení. Ve srovnání se sbírkou Wunschwitzovou je těchto odkazů minimálně. Na jeden rok jich připadá pouze kolem jedné desítky, což je počet, který neumožňuje vyvození jakýchkoli relevantních závěrů o Vratislavových pracovních postupech nebo metodách.

I Rudolf Konstantin jistě vedl se svými současníky živou korespondenci, ale do své sbírky z ní zařadil pouze zlomek.⁷⁴⁰ Samostatná vyobrazení znaků (jiná než kopírovaná z Wunschwitzovy sbírky) a otisky pečetidel (zásadně pořízené za účelem zařazení do

⁷³⁵ Běličová, Milena, P. Jan Karel Rojek. *Inventář*, Praha 1993 a táz., P. Jan Karel Rojek a jeho písemná pozůstalost, ČNM 163, 1994, s. 39–45.

⁷³⁶ ANM, Sbírká rukopisů, č. 56.

⁷³⁷ Fol. 53a, 57a-62b, 86a-87a. Srv. nepublikovanou diplomovou práci obhájenou na katedře pomocných věd historických FF UK v Praze, Wolf, Jiří, P. Vincent a S. Guilelmo, s. 26.

⁷³⁸ Sbírká CH, Doudlebský ze Sternecku, Neukirchen, Opersdorf, Schaffingen.

⁷³⁹ Sbírká CH, Boryně ze Lhoty, Bidermas, Brauner, Dobřenský, Gamsberg, Gregor z Greinnersperku, Hendl, Lipnický, Major, Mansfeld, Ostner, Precht, z Pořešína, Rucký z Ruče, Střela z Rokyc, Trmal z Toušic, Wagemann, Wagner, Zmrzlík ze Svojšína.

⁷⁴⁰ Sbírká CH, Baratta del Dongo, Berchtold, Boos-Waldeck, Clam, z Častolovic, Hotovec, Eberhard, Gamsberg, Haugvic, Kfelíř ze Zakšova, Koc z Dobře, Kokořovec, Kolovrat, Lobkovic, Malovec, Meraviglia, Mirbach, Nostic, Paar, Přichovský, Podstatský, Pötting, Regner, Rohan, Rudnicka, Solms, Schicker, Šlik, Špork, Schwarzenberg, Trautenberg, Windischgraetz, Wolkenstein.

sbírky, avšak bohužel také takřka zásadně nepopsané) jsou ve složkách obsaženy zřídka.

Jako i v ostatních sbírkách se i v této nachází nejrůznější originály, i když i o nich platí to, co bylo naznačováno i u jiných materiálů – zdaleka jich není takové množství jako u sbírky Wunschwitzovy: Vratislavova sbírka v sobě ukrývá pouze jediný originál pohřebního štítu a listu z památníku.⁷⁴¹ Za opravdovou raritu můžeme označit ústřížek rubáše Alberta Jana (1595–1618) ve složce Smiřických. O poznání bohatší je ikonografický materiál doprovázející výklady o některých rodech; jedná se většinou o portréty členů rodu ze sběratelovy současnosti, ale i z dob starších. Vratislavova sbírka v tomto ohledu zůstala na rozdíl od sbírky Wunschwitzovy celistvá a vzácné rytiny jsou dodnes její součástí, bohužel aniž jsou podchyceny v prozatímním soupisu.⁷⁴²

Další genealogické a heraldické sbírky Národního archivu

Sbírka heraldická Žďárského

Dnešní podoba sbírky je pouze torzem původního souboru, který shromáždil frýdlantský berní úředník František Žďárský. Jedná se o 872 barevně provedených znaků, prameny vyobrazení však nejsou na kresbách uvedeny. Některé jsou doprovázeny drobnými rozrody (sestavenými na základě Palackého Dějin národa českého) a heslovitými poznámkami k jednotlivým členům rodů. Genealogii byla Žďárským původně věnována daleko větší pozornost, tyto materiály měly údajně dvojnásobný rozsah nežli část heraldická, ale roku 1858 byly obě části rozděleny a genealogická se ztratila.

Sbírka genealogická Jakubičkova

Josef Jakubička (1813–1885) byl soudním adjunktem v Mladé Vožici, později zastával totéž místo ve Voticích. Jeho genealogická sbírka vznikala asi dvacet let, je uložena pouze v pěti kartonech, ale přesto její autor shromáždil údaje k více než 755 rodům. První část

⁷⁴¹ Sbírká CH, z Lub (pohřební štít z roku 1700), Redlferstr (list z památníku z roku 1598).

⁷⁴² Z toho důvodu následuje seznam složek, v nichž se vyobrazení nacházejí (v závorce je uveden počet kusů jiný než 1), Clam-Gallas (4), Colloredo, Colloredo-Mansfeld (3), Hostovský ze Sudoměře, Chlumčanský z Přestavlk, Chorinský, Dietrichstein, Dejm ze Stříteže, Ennis, Esterhazy, Fürstenberk (13), Gallas (3), Gerstner, Harrach (2), Heister, Henigar z Eberka, Herberstein (s Wunschwitzovým popisem), Kaplíř ze Sulevic, Karg, Khevenhüller, Kiwish, Klebelsberg, Kolovrat (7), Khünburg (2), Kressel, Lamberg, Laudon, Liechtenstein (3), Lobkovic (5), Morzin, Muler z Andelberka, Nostic (4), Oettingen, Pergler (2), Ritter, Rodovský, Rohan (2), Růžovský, Salm (2), Sparr, Šerntygár, Šlik, Steinpach, Šternberk (13), Špork (5), Schrenk, Schwarzenberg (5), Schönborn (2), Thun (3), Valdštejn (4), Veterani, Viermond, Wessenberg, Wimmer (2), Windischgraetz (2), Žižka.

sbírky Jakubičkovi dědicové předali v roce 1929 do Zemského archivu a menší část přibyla ještě v roce 1941.⁷⁴³

Hlavní obsah složek tvoří náčrty znaků, většinou ale pouze schematické, rozrody a výčty rodových držav. Dějiny rodů nejsou vykládány kontinuálně, ale jen výčtem dat a událostí. Všechny údaje bývají uváděny bez bližších komentářů a zejména bez citace příslušných pramenů a literatury. Z jazyků jsou zastoupeny především latina a němčina, sběratel patrně pořizoval výpisky v jazyce pramene.

Poslední karton obsahuje tzv. Varia, tedy různé výpisky (z Emlerovy edice desek zemských),⁷⁴⁴ seznamy (pomístních názvů, dvorských úředníků) a rejstříky (k Paprockého Diadochu). Vzhledem k tomu, že jsou údaje sbírky v naprosté většině obtížně ověřitelné, je její hodnota a využitelnost menší.

Sbírky Vojtěcha Krále z Dobré Vody

Vojtěch Král z Dobré Vody není pro znalce dějin heraldiky a genealogie osobou neznámou. Narodil se 20. dubna 1844. Vystudoval reálku v Benešově a tam také působil od roku 1869 coby cvičitel místního Sokola. Poté byl zaměstnán jako účetní na přestavbě dráhy České Budějovice – Linec a později byl úředníkem technického oddělení pro vodní stavby při zemském výboru. Zemřel v roce 1913.⁷⁴⁵

A.M

Činnost Vojtěcha Krále jako autora významných publikací i ilustrátora je dobře známa, stejně jako prosluly jeho falzátorské zásahy ve prospěch vlastní i jiných osob.⁷⁴⁶ Méně známy jsou však osudy jeho písemné pozůstalosti. Pocházejí z ní dvě sbírky – první soubor je uložen v Národním archivu, druhý v Archivu Národního muzea.

U první z obou sbírek je situace poněkud komplikovanější. Rozsáhlý soubor 34 kartonů nese název Sbíрка genealogicko-heraldická Krále z Dobré Vody, do archivu se dostala v roce 1909 přímo z jeho rukou (jak ji ovšem Král získal, není známo), nicméně jeho vlastní autorský přínos je spíše zanedbatelný. Hlavním původcem tohoto souboru je Kristián Brückner (1824–1892), jenž působil nejprve coby přísežný malíř znaků při

⁷⁴³ Vavroušková, Anna, Jakubičkova sbírka v Českém zemském archivu v Praze; in: Přátelé československých starožitností svému učiteli. K šedesátinám universitního profesora dr. J. V. Šimáka, Praha 1930, s. 213–233.

⁷⁴⁴ Emler, Josef (ed.), Pozůstatky desk zemských království českého roku 1541 pohořalých I–II, Praha 1870–1872.

⁷⁴⁵ K jeho životu a dílu srv. podrobně Kristen, Zdeněk, Heraldické dílo Vojtěcha ryt. Krále z Dobré Vody, Zpravodaj Klubu genealogů a heraldiků Ostrava, 1989, č. 37–38, s. 3–5 a Honc, Jaroslav, Falešný rytíř, heraldik a sfragistik Vojtěch Král (nar. 1844, zemř. 6. 7. 1913), Sborník příspěvků II. Setkání genealogů a heraldiků, Ostrava 1983, s. 17–21.

⁷⁴⁶ O tom nejpodrobněji Elznic, Václav, Renovizační procesy pražské, Ostrava 1986.

deskách zemských, později měl v Praze heraldickou a genealogickou kancelář. S Králem jej spojovala nejen heraldická záliba, ale též v tzv. šlechtických procesech prokázané falšování znaků.

Tato Králova – Brücknerova sbírka obsahuje především výpisy z nejrůznějších diplomatických pramenů (desky zemské, erbovní listiny, matriky atd.) a opisy genealogických schémat. Původ výpisů však můžeme pouze odhadovat podle jeho charakteru, neboť Brückner své prameny důsledně necituje. Stejně tak je tomu u vyobrazení znaků, které jsou ve sbírce velmi hojně zastoupeny, a to v nejrůznějších provedeních od zběžných náčrtů až k pečlivým barevným vyobrazením. V zásadě spolehlivý zdroj informací naproti tomu představují výstřižky z novin, jejichž spektrum se shoduje s výše zevrubně popsanou sbírkou Rudolfa Konstantina Vratislava z Mitrovic.

Brückner a Král sbírali informace k rodům domácím, ale i německým a italským. Co do rozsahu patří Brücknerova sbírka k těm nejpůsobivějším, podle prozatímního inventárního soupisu jsou v ní informace k 6 250 rodům.⁷⁴⁷

Muzejní část nese název Heraldicko-genealogická sbírka. Materiál v ní uložený je velmi různorodý. V první řadě zde můžeme identifikovat Královy výpisy z některých všeobecně známých děl z oblasti genealogie a heraldiky: Paprockého Diadochu i Zrcadla, Hájkovy Kroniky české, prací Bedy Dudíka či Martina Koláře, Siebmacherova Wappenbuchu, statí z Českého časopisu historického a Časopisu matice moravské (např. A. Rybičky či A. Sedláčka). Dále si Král zařadil do sbírky i obkreslené pečeti Sedláčkovy sbírky a soupisy genealogických a heraldických rukopisů v jednotlivých knihovnách. Můžeme zde také nalézt rukopisy některých jeho vlastních děl (např. Heraldiky). Součástí sbírky je též soubor originálů křestních listů a úmrtních oznámení.

Vlastní Králova práce heraldická se v této části sestává z listů papíru většího formátu s výpisy ke znakům jednotlivých rodů, souboru nákresů městských znaků a pečeti. Zajímavý příspěvek k heraldice obsahuje též složka nadepsaná Glaser obsahující návrhy heraldické terminologie a systému členění heraldické látky. Genealogické údaje jsou pak na lístcích katalogového formátu se jménem rodu nadepsaných v jejich horní části. Zdá se, že se jedná o autorovu původní pracovní kartotéku, která je však dnes v rozsypu a takřka bez šance na rekonstrukci její původní podoby. Ve většině případů jde o materiál vyložený přípravný, „čistopisy“ znaků nezůstaly pohromadě, ale byly rozptýleny do v témž archivu budované Sbírký znaků české šlechty.

⁷⁴⁷ Sbírký genealogicko-heraldická Vojtěcha Krále z Dobré Vody (Kristián Brückner), prozatímní inventární soupis, Praha s.d.

Celkem se jedná o 4 kartony a 4 krabice písemností. Část se dostala do archivu ihned po sběratelově smrti a část sem byla delimitována až v roce 1990 z Literárního archivu Památníku národního písemnictví. Sbírka není uspořádaná a neexistuje k ní ani žádný inventární soupis.

Sbírka genealogická Vašákova

Původce této sbírky, Jan Vašák (1856–N) působil nejprve jako obchodní příručí, později jako advokátní solicitor, ale v pozdějších letech se věnoval heraldice a genealogii. Jako profesionální genealog získal Vašák smutnou proslulost coby jeden z protagonistů tzv. renobilitačních procesů. Byl obžalován, že v 97 případech padělal, resp. falšoval veřejné listiny. Verdikt vinen byl vyneseno 14. září 1903 a Jan Vašák byl odsouzen k 15 měsíčnímu žaláři a náhradě nákladů soudního řízení. Jeho odvolání bylo zamítnuto.⁷⁴⁸

Sbírka Jana Vašáka patří mezi rozsahem menší soubory, obsahuje pouze 260 rodových složek, z nichž celá řada náleží i městským erbovníkům. Sbírka je badatelům přístupná prostřednictvím abecedního soupisu, v jehož úvodním odstavci se můžeme dočíst, že „vzhledem k životním osudům sběratelů musí jí býti užíváno opatrně, jinak však ušetří mnohé hledání v zemských deskách...“⁷⁴⁹ Sběratelovým zdrojem informací byly skutečně výhradně prameny diplomatické: desky zemské, dvorské a svobodnické a vedle nich též městské knihy a farní knihy.

Sbírka genealogická Leonova

Jméno nese podle říšského rytíře Mořice Leona, od něhož byla údajně koupena pro Zemský archiv. Skutečnost je však jiná: většinu sbírky se podařilo získat v roce 1893 od berlínského archiváře Johanna Stargardta, menší část od jednatele Jednoty pro dostavbu velechrámu sv. Víta Ferdinanda Náhlíka. Ani jeden z nich však není autorem Leonovy sbírky. Z hlediska autorského je tento soubor velmi komplikovaným a vícevrstevným celkem, vlastně se jedná o čtyři samostatné sbírky. Všechny vrstvy jsou ovšem v dnešní době uloženy ve společné abecední řadě.

Prvním celkem je torzo sbírky Kašpara Piláta.⁷⁵⁰ Ač dochovaná pouze částečně, patří tato část k nejcennějším, neboť Pilát si pečlivě zaznamenával, odkud informace čerpal. Používal obvyklé spektrum pramenů – diplomatické, rukopisy i starší

⁷⁴⁸ Elznic, Václav, Renobilitační procesy, s. 19–23.

⁷⁴⁹ Genealogická sbírka Vašákova. Alfabetický soupis hesel, Praha s.d.

⁷⁵⁰ Tiskem vyšla jeho práce *Materialien zur diplomatischen Genealogie des Adels der österreichischen Monarchie*, Prag 1812.

genealogickou a topografickou literaturu. Obkresloval též nejrůznější nápisy, přičemž se snažil věrně zachovat podobu zobrazovaného. Druhou vrstvu představují materiály shromážděné Petrem Hebenstreitem ze Streitenfeldu (cca 1707–1788), archivářem Tereziánského ústavu šlechtičen.⁷⁵¹ Jeho úřední působení předznamenává i charakter jeho sbírky – jedná se totiž o vývody ze 16 předků, ovšem bez citací pramenů. Původcem třetí části byl sekretář českého zemského soudu Jan Alois z Mayernu. Ten přispěl do souboru zejména výpisy pramenů diplomatické povahy, zejména z průb, desek zemských či křestních a úmrtních listů. Čtvrtou část shromáždil Petr Tobiáš Vokoun, rytíř Vokounius (1740–1805), přísedící purkrabského soudu. Ten shromažďoval potřebné informace prostřednictvím dotazníků, které rozesílal svým současníkům a pak je vyplněné zakládal do sbírky.

Všechny tyto celky získal do svého vlastnictví známý dvorský knihtiskař a vydavatel Jan Ferdinand ze Schönfeldu (1750–1821), později Josef Trauttmansdorf (1807–1867), který do souboru včlenil i vlastní rodový archiv. Následující majitel Mořic Leon však od sbírky většinu trauttmansdorfských písemností zase oddělil a v této podobě se sbírka dochovala do dnešních dnů.

Sbírka genealogická Deymů ze Stříteže

Původce této sbírky není znám, ale pravděpodobně se jednalo přímo o některého ze členů rodiny, nebo osoba jím pověřená. Z rozmezí let 1761–1917 se zde nacházejí převážně originální písemnosti – osobní dokumenty a doklady členů rodu a jejich příbuzných, korespondencí⁷ a různé genealogické výpisy k rodu Deymů. Asi nejcennějším kusem celého souboru je znakový vývod ze 16 předků na pergamenu se čtyřmi přivěšenými pečetěmi z roku 1772.⁷⁵² Celý soubor je uložen v jediném kartonu. Do Státního ústředního archivu byl přejet v roce 1955 a je zpřístupněn inventárním soupisem Jana Bedřicha Nováka a Marie Liškové.⁷⁵³

V Národním archivu se nachází pouze malý zlomek k dějinám tohoto rodu. Rodinný archiv Deymů obsahující osobní písemnosti a korespondenci členů rodu je uložen v SOA Třeboň.⁷⁵⁴

⁷⁵¹ Zastával též další úřady, např. byl sekretář velkopřevora řádu maltézských rytířů, či působil v různých úřadech na pražské univerzitě. Čornejová, Ivana – Fechtnerová, Anna, *Životopisný slovník pražské univerzity*, Praha 1986, s. 154–155.

⁷⁵² NA, Sbírka genealogická Deymů ze Stříteže, i.č. 1.

⁷⁵³ Novák, Jan Bedřich – Lišková, Marie, *Sbírka genealogická Deymů ze Stříteže*, Praha s.d.

⁷⁵⁴ Tříška, Karel, *Rodový archiv Deymů ze Stříteže 1712–1930. Prozatímní inventární seznam*, Třeboň 1962.

Sbírka genealogická Horů z Ocelovic

Rodem, jehož predikát se objevil v názvu této sbírky, se zabýval Karel Cyril Neumann (1856–1919). Struktura obsaženého materiálu této sbírky Národního archivu se od ostatních sbírek zaměřených na jeden rod nijak výrazně neliší. Základ tvoří originály písemností a dokladů a korespondence od poloviny 17. století do Neumannovy smrti. Součástí je i jeho zpracování dějin rodu Příspěvky k dějinám rodu Horů z Ocelovic z roku 1917. Samostatný rodinný archiv Horů se nedochoval.

Sbírka genealogická Dobřenského

Zatímco Wunschwitzova genealogická a heraldická sbírka je považována za nejstarší a nejrozsáhlejší mezi sbírkami Národního archivu vztahujícími se ke šlechtě, sbírka Jana Václava, hraběte Dobřenského z Dobřenic (1841–1919) bývá označována za nejvyužívanější. Dobřenského sbírka se dostala do tehdejšího Zemského archivu hned po autorově smrti (stalo se tak na základě jeho přání vysloveného v závěti) v roce 1919 a byla uložena v 21 kartonu. Později k ní byl přiřazen ještě jeden karton s výpisy z matrik pražských kostelů. Ke sbírce náleží ještě 6 knih uložených zvlášť. Sbírka zaujímá 5,75 bm a všechny její části jsou zpřístupněny jmenným indexem nebo lístkovými katalogy.⁷⁵⁵ Pokud označujeme Dobřenského sbírku jako genealogickou, pak ji to v tomto případě skutečně plně vystihuje. Je totiž tvořena pouze rozrody a nenajdeme zde žádná vyobrazení znaků, která se v jiných sbírkách (Schumannově či Ubelliho), byť ojediněle, vyskytují.

Na její badatelské oblibě má zásluhu především první z celkem tří částí, již tvoří abecedně uspořádané materiály k 1318 šlechtickým rodům usazeným v Čechách. Základní inventární jednotkou je složka věnovaná jednomu rodu, obsah složek tvoří v drtivé většině rozrody psané velmi úhledným písmem hraběte Dobřenského. I tato paleografická okolnost jistě má svůj podíl na hojném využívání sbírky, neboť je bez větších potíží přístupná i méně zkušeným zájemcům o šlechtickou genealogii.

Časový rozsah obsahu složek je různý. Můžeme zde nalézt zmínky z období středověku, ty ovšem většinou sestávají z ojedinělých jmen s připojenými letopočty; tyto osoby se však Dobřenskému nedařilo zařadit do celkových přehledových tabulek. Ucelený obraz rodů podává tento sběratel pro období od 16. do prvních desetiletí 20. století.

Důležité je i to, že ve sbírce nejsou zastoupeny pouze starobylé rody, ale můžeme nalézt i šlechtu novější, pocházející vesměs z řad úředníků, průmyslníků a podnikatelů.

⁷⁵⁵ Volf, Miloslav, Index k materiálím, Praha 1953.

Druhou část Dobřenského sbírky tvoří výpisy z matrik. Ty jsou plodem sběratelových badatelských cest pouze z menší části, z větší výsledkem dotazníkové akce, kterou podnikl ve spolupráci s jiným ze zájemců o dějiny šlechtických rodů, Augustem von Doerrem na samém počátku roku 1898. Celkem se touto cestou podařilo shromáždit údaje z matrik z 890 farních úřadů.

Třetí část tvoří tzv. Materiálie, tzn. sešity s Dobřenského výpisky k různým rodům, u nichž se Dobřenskému nepodařilo sestavit tabulku pro 3–4 generace a nebyly tak uloženy do samostatné složky.

K metodě Dobřenského sběratelské práce toho sbírka sama, zejména její první část, neříká mnoho. Nenalezneme tu nic, co umožnilo tak detailní rozbor sbírky Wunschwitzovy: žádné odkazy na prameny (včetně jiných genealogických sbírek) či literaturu, o datech a místech vytvoření záznamu ani nemluvě. Je nepochybné, že Dobřenský nezačínal své výzkumy „na zelené louce“ a práci svých předchůdců i současníků na poli šlechtické genealogie musel dobře znát, nicméně konkrétní odkazy v jeho materiálech postrádáme. Jediným známým pramenem jeho informací jsou tak matriky a výpisy z nich, které tvoří výše zmiňovanou druhou část sbírky.

Způsob excerpce matrik pomocí dotazníků se zde ukazuje jako velmi efektivní, neboť kdyby se Dobřenský spoléhal jen na vlastní síly, jistě by se mu nepovedlo shromáždit údaje z tolika míst. Dotazníková metoda však nebyla jeho vynálezem - první zárodky jejího užití ve stejném oboru byly ukázány již ve sbírce Wunschwitzově, tam ovšem pouze jako doplněk jiných metod získávání informací. Naopak jako základní způsob obstarávání potřebných údajů pojali rozesílání unifikovaných dotazníků Jaroslav Schaller a Josef Eichler⁷⁵⁶ při shromažďování podkladů pro připravované topografie Čech. O tom, že tento způsob práce se osvědčil, se můžeme přesvědčit v šestnáctisvazkové práci J. Schallera i díle J. Sommera, jenž Eichlerem získaný materiál zpracoval.⁷⁵⁷ I v Dobřenského případě dotazníková akce slavila úspěch a právě díky těmto excerptům jsou údaje pro novější dobu v jeho sbírce považovány za vysoce spolehlivé.

Sbírka genealogicko-heraldická Doerrova

August von Doerr (1846–1921) patří ke známým badatelům v oblasti genealogie české, resp. rakouské šlechty. Při svém výzkumu se zaměřil na diplomatické prameny z vídeňského Adelsarchivu (dnes součást Allgemeines Verwaltungsarchiv, oddělení

⁷⁵⁶ ANM, Sbirka G – Eichlerova sbírka.

⁷⁵⁷ Schaller, Jaroslau, Topographie; Sommer, Johann Gottfried, Das Königreich.

Österreichisches Staatsarchivu). Jednalo se především o salbuchy, z nichž je část dnes deponována v I. oddělení Národního archivu. Jeho výpisy z pramenů jdou do desítek tisíců.

Vedle excerptce z pramenů se Doerr podílel i na velké dotazníkové akci Jana Václava Dobřenského, jejímž cílem bylo získání informací z matrik. Svou sbírku zamýšlel věnovat po své smrti Zemskému archivu, ovšem vlivem válečných událostí svůj záměr uskutečnil již v roce 1914. Sbírkou je dnes přístupná prostřednictvím inventáře.⁷⁵⁸

Výsledky svých výzkumů vydal August von Doerr ve dvou knihách – až posmrtně vydané *Genealogisches Quellenmaterial zur Geschichte des Oesterreichischen Adels* a známější *Der Adel der böhmischen Kronländer*.⁷⁵⁹

Sbírka genealogická Des Fours–Walderodů

Původcem této úzce zaměřené sbírky byl jeden z příslušníků rodu Des Foursů, a sice Mikuláš z Hrubého Rozhozce (1877–1941). Materiály jím shromážděné v letech 1927–1941 pokrývají období od poslední třetiny 17. století až do 20. století. Část tvoří originální dokumenty, ověřené opisy osobních dokumentů, výpisů z matrik a dalších dokladů vztahujících se k životopisům jednotlivých členů rodu (zejména dosti obsáhlý soubor tištěných oznámení). Soubor zahrnuje také celou řadu ilustračních materiálů – fotografií náhrobků a rodinných portrétů. Druhou část sbírky tvoří knihy s výpisy týkajícími se rodu a strojopisný opis díla Jana Parise *Monographie des hochgräflichen Geschlechtes des Fours zu Mont- und Athienville* z roku 1857. Materiál je uložen v jednom kartonu a šestnácti albech. Sbírkou je zpřístupněna inventárním soupisem Františka Beneše.⁷⁶⁰

Obdobně jako u Deymů ze Strátnice je i tato sbírka pouhým zlomkem materiálů k rodu Des Fours - Walderodů. Jejich rodinný archiv je jedním z fondů Státního oblastního archivu v Litoměřicích.⁷⁶¹

Sbírka genealogicko-heraldická Janovského

Ing. Vladimír Janovský (1908–1952) patří k těm sběratelům, pro něž byla heraldika a genealogie celoživotním zájmem, avšak svým povoláním se klonil spíše k technickým oborům, pracoval jako architekt. Ale svůj výtvarný talent zúročil i ve prospěch své

⁷⁵⁸ Beránková, Věra, *Genealogicko-heraldická sbírka Augusta Doerra 1870–1910. Inventář*, Praha 1977.

⁷⁵⁹ Doerr, August von, *Der Adel der böhmischen Kronländer*, Prag 1900; *Genealogisches Quellenmaterial zur Geschichte des Oesterreichischen Adels*, Wien 1927.

⁷⁶⁰ Beneš, František, *Sbírka genealogická Des Fours-Walderode. Inventář*, Praha 1959.

⁷⁶¹ Macek, Jaroslav, *Rodinný archiv Desfours-Walderode /1230/ 1503–1942. Inventář*, Litoměřice 1976.

heraldické záliby: kresbami znaků pražských primátorů přispěl do prvních dvou ročníků časopisu Rodokmen.

Genealogicko – heraldická část sbírky je uložena ve 14 kartonech a obsahuje informace řádově ke stovkám šlechtických rodů. K jejich dějinám ovšem nepřináší mnoho nového, neboť se jedná o opisy rodových tabulek ze sbírky Dobřenského doprovázené někdy náčrtem erbů. Na konci sbírky jsou připojeny ještě drobné dodatky – soubor znaků pražských primátorů, českých měst a církevních institucí a genealogické tabulky evropských vládnoucích rodů.⁷⁶²

Sbírka heraldicko-ikonografická Karla Vyšína

Karel Vyšín byl výraznou osobností genealogie a heraldiky z hlediska badatelského i organizátorského. Narodil se na samém konci 19. století, v roce 1898 a po studiích se živil coby bankovní úředník a obchodník s textilem. Jeho celoživotní zájem o genealogii se projevoval nesčetnými iniciativami: organizováním zájmových spolků včetně práce pro jejich periodika, např. stál u zrodu Genealogické a heraldické společnosti v Praze, Svazu přátel rodopisu (a byl také odpovědným redaktorem časopisu Rodokmen), Heraldického odboru muzea v Jílovém, přednáškovou a vlastní publikační a sběratelskou činností. Zemřel 15. června 1981.⁷⁶³

Velmi rozsáhlá pozůstalost Karla Vyšína čítající více než 27 bm (220 kartonů) byla uložena v Národním archivu, první část v roce 1978, druhá těsně před původcovým úmrtím, v roce 1980. Původní uspořádání souboru nebylo měněno – je rozčleněn na dvě základní řady, a sice 1. osoby, rody a města a 2. země a státy. Moderní archivní pomůcky nebyly dosud zpracovány, nicméně orientace ve Vyšínově sbírce je možná díky důsledně abecednímu řazení jednotlivých řad (ikonografie, rodokmeny, úmrtní oznámení). Součástí sbírky jsou též separáty, knihy, sbírka pečeti a heraldický slovník.⁷⁶⁴

Další genealogické a heraldické sbírky Archivu Národního muzea

⁷⁶² Bergová, Marie – Rajtoral, František, Rodopisná sbírka Vladimíra Janovského. Prozatímní inventární seznam, Praha 1962.

⁷⁶³ K jeho životu a dílu podrobně Kaňok, Leopold, Za Karlem Vyšínem, Zpravodaj Klubu genealogů a heraldiků Ostrava při Domu kultury pracujících VŽSKG, s. 26–27 a Palivec, Viktor, In memoriam Karla Vyšína, Zpravodaj České heraldické a genealogické společnosti při Okresním muzeu Praha-západ v Jílovém, 1981/1–2, s. 126 a okrajově i Honc, Jaroslav, Cesty, s. 133.

⁷⁶⁴ Bohatstvím Vyšínovy sbírky se v současné době intenzivně a systematicky zabývá Karel Vavřínek (spoluautor Almanachu českých šlechtických a rytířských rodů, Brandýs nad Labem 2007).

Sbírka H – Genealogická sbírka Archivu Národního muzea

Jedna z tzv. starých sbírek ANM, sbírka H (genealogická sbírka) je od všech výše zmíněných naprosto odlišná charakterem v ní shromážděného materiálu a způsobem svého vzniku. Jde totiž o sbírku umělou, tzn. nemá jednoho konkrétního původce, ale vznikala přímo v archivu sdružováním různých písemností (ponejvíce originálních archiválií, méně ověřených kopií či konceptů), přičemž rozhodujícím kritériem pro zařazení byla souvislost s rodem. Sbírka H je nesmírně zajímavá a cenná díky množství originálů, ale pestrá paleta shromážděných písemností zároveň představuje určitý „znehodnocující“ faktor, pokud posuzujeme možnosti jejího přínosu k dějinám šlechtických rodů. Zhostné listy, kvitance, smlouvy, rozsudky, jednotlivě zachované listy či žádosti k nejrůznějším úřadům, to všechno mohou být cenné jednotliviny, které mohou pomoci dokreslit detaily k životopisům jednotlivých osob, ale o dějinách rodů toho nevyovídají mnoho.

Rozsah této sbírky je poměrně velký, zahrnuje 2670 rodových složek uložených v 87 kartonech. Složky jsou uspořádány abecedně,⁷⁶⁵ jejich rozsah zpravidla dosahuje maximálně deset kusů, ale některé (Breunerové ze Stubingu, Voračičtí z Paběnic, Trauttmansdorfové atd.) tento počet mnohonásobně překračují a dosahují až ke stovkám, ba málem k tisícovce kusů.

Sbírka znaků české šlechty

Sbírka šlechtické heraldiky Archivu Národního muzea je co do mechanismu svého vzniku do jisté míry obdobou genealogické sbírky H, neboť vznikala od počátku 19. do počátku 20. století zásluhou celé řady osob. Již v první třetině 19. století přesahoval počet znaků 2 000. Původně byla součástí muzejní knihovny, teprve v roce 1892 byla přiřazena do archivu. Dnes sbírka čítá 9 275 listů, na nichž je vyobrazeno 4 368 znaků. Asi nejznámějšími osobami, které k jejímu obohacení přispěly, byli již vícekrát zmiňovaní František Emanuel Renz a Vojtěch Král z Dobré Vody. V současné době již nová vyobrazení do sbírky zařazována nejsou a nové přírůstky heraldického charakteru zůstávají součástí svých původních celků (heraldických a genealogických sbírek).

Vyobrazení jsou nalepena na listech jednotného formátu a nadepsána jménem rodu, jemuž znak náleží. Kvalita shromážděných vyobrazení se velmi liší, sahá od jen velmi málo pečlivých náčrtů perem až k luxusně provedeným barevným erbům či mědirytům.

⁷⁶⁵ Velhartická, Marie, Genealogická sbírka „H“ (Abecední soupis), 1410–1931. Prozatímní inventární seznam, Praha 1971.

Analýza použitých pramenů nepřichází u této sbírky v úvahu, neboť zdroje jsou uváděny pouze velmi zřídka. Ke sbírce existuje inventář.⁷⁶⁶

Genealogická sbírka Antonína Rybičky

Dalším ze sběratelů zaměřených na genealogii a heraldiku a vedle toho i na regionální historii byl Antonín František Rybička (30. října 1812–24. ledna 1899). Narodil se a vzdělání získal v Čechách. Coby vystudovaný právník působil na počátku své úřední kariéry na nižších postech u civilního a trestního soudu v Chrudimi a na tamějším magistrátu. Později však pracoval především ve Vídni u Spojené dvorské kanceláře, později při nejrůznějších komisích pracujících pod záštitou ministerstva vnitra a později nejvyššího soudního a kasačního dvora. Během svých studií i působení ve Vídni se stýkal s mnohými významnými osobnostmi českého kulturního života, např. V. K. Klicperou, K. J. Erbenem a P. J. Šafaříkem a vedl s nimi čilou korespondenci. I během úspěšné úřední kariéry si našel čas na pěstování pomocněvědných a historických zálib a publikoval celou řadu drobnějších či rozsáhlejších monografií a studií zejména na stránkách Památek archeologických a místopisných a Časopisu Českého muzea.⁷⁶⁷ Rybičkova pozůstalost je rozptýlena. Větší část se nachází v archivu Okresního muzea v Chrudimi, menší v Literárním archivu Památníku národního písemnictví.⁷⁶⁸ V těchto institucích jsou uloženy především jeho osobní doklady a korespondence. Drobná část Rybičkovy sebraného materiálu nazvaná „Sbírka Rybičkova opisů městských privilegií“ se nachází v depozitářích I. oddělení Národního archivu.⁷⁶⁹ Kartotéky s výpisy k heraldice a genealogii české šlechty jsou uloženy v Archivu Národního muzea.

Základ tvoří abecedně uspořádané kartotéky k dějinám šlechtických rodů, většinou napůl přeložené listy formátu A5, v nichž jsou uloženy další výpisky na menších listcích, obsahující náčrtky rozrodů, jména osob a data jejich doložení. Krom toho jsou součástí sbírky různé opisy, např. tituláře z roku 1534 či ve Vídni opatřený opis register majestátů z let 1531–1611. Dále je zde uložen rukopis nevydané Rybičkovy práce Erby a pečeti městské.

Materiál je uložen v sedmi krabicích a do archivu se dostal počátkem 20. století. Dodnes zůstává neuspořádan a není k dispozici ani soupis rodů.

⁷⁶⁶ Třesková, Věra, *Heraldická sbírka – sbírka znaků domácí i cizí šlechty, 1700–1920. Inventář*, Praha 1982.

⁷⁶⁷ K životu a dílu Antonína Rybičky nejnověji srv. Jedličková, Marcela, *Z pozůstalosti Antonína Františka Rybičky-Skutečského*, ČNM 156, 1987, č. 3–4, s. 80–84.

⁷⁶⁸ Chrudimská část pozůstalosti je neuspořádaná a bez inventárního soupisu, část LA PNP zpřístupňuje Sládek, Miloš, *Rybička Antonín /1812–1899/, 1846–1912. Inventář*, Praha 2000.

⁷⁶⁹ Jedná se o Rybičkovy vlastnoruční opisy městských privilegií 115 měst.

Heraldická sbírka Josefa Macháčka

Rozsahem malá sbírka (pouze dva kartony) Josefa Macháčka⁷⁷⁰ byla do ANM převzata teprve v roce 1990, kdy byla delimitována z Literárního archivu Památníku národního písemnictví. O jejím původci nejsou známy žádné podrobnosti, doprovodné písemnosti ve sbírce pocházejí z let 1848–1849.

Jádro sbírky tvoří vyobrazení znaků kreslená do předtištěných šablon a podlepená pevnými kartičkami. Počet vyobrazených znaků české šlechty mírně překračuje pět stovek a všechny jsou tu dvojmo, v menším a větším provedení.

Genealogická sbírka k rodu Bukovských z Hustiřan

Soubor informací k dějinám rodu Bukovských shromáždil Antonín Bukovský (není jisté, zda byl příslušníkem rodu Bukovských z Hustiřan, ve sbírce to není prokázáno) ve 2. polovině 19. století profesor fyziky, chemie a přírodopisu na reálce v Nymburce. Jeho cílem bylo korigovat a doplnit výpisy Augusta Sedláčka a sepsat dějiny rodu. Výsledkem jeho celoživotní snahy je pět rukopisných svazků: Listář k rodu Bukovských z Hustiřan a čtyři svazky výpisků, které pořídil zejména z materiálů Národního muzea a desek zemských.

Sbírka měla připadnout po smrti původce v roce 1936 muzejnímu archivu, ale nakonec byla přes třicet let deponována v historickém ústavu ČSAV a teprve v roce 1991 byla převzata ANM. Materiál je uspořádán a zpřístupněn inventářem.⁷⁷¹

Genealogická sbírka Františka Pirnera

František Pirner (1901–1950) je původcem jedné z novějších sbírek Archivu Národního muzea. Jím shromážděné materiály jsou uloženy v 35 kartonech, co do rozsahu se tedy tato sbírka řadí mezi ty rozsáhlejší. Ke sbírce není pořízen žádný inventární soupis.

Teritoriální zájem autora přesahoval hranice Čech a Moravy, ale právě na tuto oblast je kladen největší důraz. Shromažďoval údaje o zdejší šlechtě, a to vyšší i nižší, avšak výpisy k rodům jsou pořízeny nejčastěji z Ottova slovníku naučného, prací Augusta

⁷⁷⁰ [Http://www.mvcr.cz/vozidla/peva/index.php?...](http://www.mvcr.cz/vozidla/peva/index.php?...) chybně uvádí křestní jméno původce František. (přistoupeno 30. ledna 2008).

⁷⁷¹ Vandrovcová, Miroslava, Antonín Bukovský, Genealogická sbírka rodu Bukovských z Hustiřan. Inventář, Praha 2001, s. 2.

Sedláčka a Josefa Pilnáčka, další zdroje jsem ve větší míře nezaznamenala.⁷⁷² Informace o rodu jsou poznamenávány pouze velmi stručně a heslovitě, občas se objevují náznaky rozrodů, častěji vyobrazení znaku nebo alespoň jeho blason.

Krom domácích rodů se v omezené míře Pirner zajímal též o rody nejvíce pocházející z Říše, méně ruské, anglické, maďarské, španělské, italské, polské a francouzské. Tyto složky jsou vždy uvozeny stručným úvodem o dané zemi (dle Ottova slovníku naučného) a pak jsou vypsány nejvýznamnější rody, které zde žily, aniž je jim věnována tak detailní pozornost jako je tomu u českých a moravských rodů. Mimoevropský prostor je v Pirnerově sbírce reflektován pouze prostřednictvím bibliografických soupisů.

Heraldická sbírka Otakara Siedeka

Původce další heraldické sbírky muzejního archivu byl svým povoláním pomocným vědám vzdálen, JUDr. Otakar Siedek (1889–1966) působil po návratu z dlouholetého ruského zajetí, do něhož se dostal během první světové války, jako úředník v Pensijním ústavu Ringoffer-Tatra. Heraldika mu učarovala již v dětství a sbírku znaků budoval celý život, ale teprve v důchodovém věku se mohl plně věnovat svým historickým zálibám a také příležitostně spolupracoval s Pražskou informační službou, Čedokem a Památkem národního písemnictví jako průvodce po Praze.

Z jeho bohaté pozůstalosti bylo nutno po převzetí do archivu v roce 1988 většinu přípravného materiálu skartovat pro špatný fyzický stav, zbytek je uložen v 21 kartonu a zpřístupněn inventářem Pavla R. Pokorného.⁷⁷³

Ačkoli soubor nezůstal kompletně dochován, rýsuje se v Siedekově sbírce dosti složité, ale propracované pořádací schéma, které vytvořil již sám sběratel a po převzetí souboru do archivu bylo naštěstí podle možností zachováno: Hlavní část sbírky je věnována Čechám a Moravě. Po heraldice panovnické a státní (popř. regionální) jsou zařazeny znaky měst, uspořádané ovšem nikoli abecedně, ale podle figur, což poskytuje na městskou heraldiku nečekaný, ale velmi zajímavý pohled.⁷⁷⁴ Úsek věnovaný heraldice šlechtické je již uspořádán standardně abecedně stejně jako znaky duchovních institucí.

⁷⁷² Výjimečně jsou citovány gothajské almanachy a Kneschke, Ernst Heinrich, *Deutsche Grafen-Häuser der Gegenwart un heraldischer und genealogischer Beziehung*, Leipzig 1852–1854 a Hübner, Johann, *Genealogische Tabellen, Nebst denen darzu gehörigen Genealogischen Fragen*, Leipzig 1737.

⁷⁷³ Pokorný, Pavel R., *Siedek Otakar – sbírka znaků (1888–1966)*. Inventář, Praha 1989.

⁷⁷⁴ Figury heraldické, člověk, lvi, jiná zvířata, růže, jiné rostliny, věž, věže bez brány, různé varianty s bránou, hrad, kostel, jiné stavby, zbraně, nástroje, svatí, alegorie, kříže, značky a písmena. Orientaci usnadňuje sešit s abecedním vypsáním obsažených městských znaků.

Hojně je zastoupena též heraldika evropská,⁷⁷⁵ přičemž struktura těchto státních oddílů je vždy obdobná – nejprve znaky panujících rodů, nejvýznamnějších velmožů, vyšší a nižší šlechty, měst a duchovních.

Méně obsáhlé složky obsahují záznamy o vlajkách, značkách porcelánu, kamenických a tiskařských značkách a znameních užívaných v antice různými národy.

Otakar Siedek důsledně poznamenával ke znakům prameny a literaturu, jichž při jejich získání použil. Nejčastěji je citován Ottův slovník naučný, Heraldika Vojtěcha Krále z Dobré Vody, Sedláčkovy Hrady, zámky a tvrze, ale používal i blíže nejmenovanou práci Clauda Menestriera. Sběratel se ale nevyhýbal ani práci v terénu, samostatná složka je věnována opisům erbovnic galerií v deskovém úřadu na Pražském hradě, Jindřichově Hradci a Písku a oddíl věnovaný duchovním institucím doprovází i nákresy náhrobků pořízené v pražských kostelích.

Heraldická sbírka Jindřicha Trenkwalda

Původcem této malé sbírky uložené pouze v jednom kartonu je Jindřich Trenkwald, který se živil jako majitel obchodu a výroby fáborek, šerp a spolkových praporek.⁷⁷⁶ Jedná se v zásadě o dva rukopisné soubory.⁷⁷⁷ První je zaměřen na šlechtu a čítá 195 kusů nákresů znaků nejrůznější kvality zpracování a provedení. Geograficky nejsou znaky omezeny pouze na rody české. Občas jsou znaky doprovázeny i otiskem pečetí, které byly pořízeny speciálně pro tuto sbírku. Spolehlivost údajů nelze nikterak ověřit, neboť prameny nejsou uvedeny. Uspořádání je abecední, ale ke sbírce neexistuje žádný inventární soupis.

Druhá část je zaměřena na heraldiku městskou (českou i zahraniční) a státní (evropskou i mimoevropskou).

Heraldická sbírka Josefa Pilnáčka⁷⁷⁸

Původce další sbírky, Josefa Pilnáčka (1883–1952), není třeba podrobně představovat. V ANM je ve třech archívních krabicích uložena část jeho pozůstalosti zaměřená na heraldiku, její další část obsahující původcovy osobní doklady, korespondenci a přípravný

⁷⁷⁵ Slovenská, francouzská, anglická, italská, polská, maďarská, rakouská, německá, portugalská, španělská, belgická, švýcarská, dánská, finská, islandská, norská, švédská, andorrská, lichtensteinská, lucemburská, monacká, staroegyptská, japonská, řecká, rumunská.

⁷⁷⁶ Dle <http://www.mvcr.cz/vozidla/peva/index.php> (přistoupeno 30. ledna 2008).

⁷⁷⁷ Původně tvořily součást sbírky rukopisů pod signaturami III A 1 a III A 2.

⁷⁷⁸ V Průvodci po fondech a sbírkách ANM není uvedena.

materiál k jeho časopiseckým i knižním dílům je uložena v Moravském zemském archivu v Brně⁷⁷⁹ a dva rukopisy jsou v Zemském archivu v Opavě.

Znaky jsou vymalovány do předtištěných schémat (sestavajících ze štítu, turnajského helmu, koruny a přikryvadla), čímž je zajištěno jednotné provedení vyobrazení. U figur ve štítech a zejména u znaků, pro něž se uvedený vzor nehodil, se však ukazuje, že Pilnáček nebyl nijak zručným kreslířem a některé z náčrtů jsou skutečně pouze schematické. Na versu pevných kartiček, na nichž jsou znaky nalepeny, se nacházejí krátké informace o držiteli znaku a krátká bibliografie k příslušné rodině.

Josef Pilnáček se zaměřoval nejen na znaky šlechty, ale v souboru se poměrně často vyskytují i např. kamenické značky (celkem 1657 kusů), teritoriem, které jej zajímalo, byly Čechy, Morava a Slezsko v období 16.–19. století.

Heraldická a genealogická sbírka Ivo Pelanta

Pelantova sbírka patří v představovaném souboru k těm nejmladším. Její autor žil v letech 1928–1985 a svým profesním zaměřením byl pomocněvědným oborům velmi vzdálen, neboť pracoval po celý život ve Výzkumném ústavu kolejových vozidel v Praze a coby externista přednášel na ČVUT. Jeho životními zájmy byla astronomie, architektura a v pozdějším období i heraldika. Jeho sbírka byla pro Archiv Národního muzea zakoupena od dědiců a krátce po převzetí i inventarizována.⁷⁸⁰

Pelantovu sbírku můžeme rozčlenit na tři hlavní oddíly zaměřené na genealogii (nejrozsáhlejší část čítající 9 krabic, 2302 rodů), heraldiku (3 krabice) a architekturu (2 krabice, spolu s heraldickou částí obsahující záznamy z 931 českých i zahraničních měst). Všechny strojopisné výpisky jsou uloženy netradičně, v obálkách rozměru A6 a dřevěných kartotékách. Řazení je důsledně abecední, ovšem autor sbírky zvolil sice velmi systematické, ale nepřiliš obvyklé řazení důsledně podle přídomku, tedy výpisy k Talackům z Ještětic jsou uloženy pod písmenem J. Inventář sbírky však naštěstí obsahuje i rejstřík rodů s přehledným systémem odkazů.

V kontextu této práce je pochopitelně nejzajímavější část genealogická. Základní kostru všech rodových složek tvoří výpisy z Ottova slovníku naučného. Dlužno podotknout, že se jedná o výpisy velmi zevrubné a obdivuhodně komplexní – např. u rodu Říčanských nebylo vypisováno pouze ze Sedláčkova výkladu o tomto rodu ve 21. svazku slovníku, ale rovněž z hesel věnovaných spřízněným rodům (Jeniškové z Újezda, Karlové

⁷⁷⁹ Radimský, Jiří, Pilnáček Josef 1883–1953. Inventář, Brno 1957.

⁷⁸⁰ Reichlová, Lucie, Heraldická a genealogická sbírka Ivo Pelanta, Praha 1986.

ze Svárova, Malovci, Roupovští, Skuhrovští, Šlejnicové, Talmberkové, Zálužští z Podhoří a lokalitám (Golčův Jeníkov, Kosova Hora, Popovice), v nichž se nacházely statky Říčanských.⁷⁸¹ Popisují-li autoři průvodce po fondech Archivu Národního muzea tuto sbírku jako „*skutečně úplný a podrobný genealogický rejstřík celého Ottova slovníku*“, nelze než se s touto charakteristikou plně ztotožnit.⁷⁸² Další informace doplňoval Pelant z prací Sedláčkových, Pilnáčkových, Krále z Dobré Vody a Bačkovského a velmi intenzivně čerpal i z tehdy dostupných časopisů zaměřených na heraldiku a genealogii.⁷⁸³ S originálními prameny zásadně nepracoval, s pramennými edicemi pouze výjimečně⁷⁸⁴ a s jakýmkoli ohlasy dřívějších sbírek obdobného charakteru v Pelantově souboru nemůžeme počítat. Zajímavý je však doložený kontakt s jiným významným sběratelem té doby, Karlem Vyšínem.⁷⁸⁵ Ve věcném obsahu sbírky ovšem hlavní význam této sbírky rozhodně netkví.

Metodickým přínosem je nepochybně důmyslný systém číselné konkordance mezi slovními výpisky a rozrody, který umožňuje velmi dobrou orientaci v často komplikovaných genealogických tabulkách. Tento systém sice není Pelantovým vlastním vynálezem, ale jeho sbírka je jediná, kde je (podotýkám, že s úspěchem) aplikován.

Originálním přínosem sbírky je však beze sporu její obrazový doprovod. Tvoří jej nepřeberné množství černobílých fotografií. Na mnoha z nich jsou zachycena pouze vyobrazení znaků z Ottova slovníku či různých časopisů, ale můžeme najít i takové, které zobrazují rodové znaky tak, jak se s nimi Ivo Pelant setkal přímo v terénu při svých cestách. Tyto fotografie, vesměs velmi kvalitní, zachycují stav znaků na stavbách cca od 60. do 80. let 20. století a mohou představovat velmi cenný pramen pro historiky architektury, pracovníky památkové péče i epigrafiky.

Část sbírky, která je zaměřena na architekturu měst, opět přináší celou řadu velmi kvalitních černobílých fotografií s popisy zobrazených staveb, doprovázených občas výstřižky z časopisů a turistickými brožurami týkajícími se jednotlivých zachycených objektů. Heraldická část opět občas nabízí fotografie z terénu, ale skladba zdrojů

⁷⁸¹ ANM, Heraldická a genealogická sbírka Ivo Pelanta (dále Pelant), krabice 7, i.č. 1652.

⁷⁸² Průvodce po fondech a sbírkách Archivu Národního muzea, s. 34.

⁷⁸³ Sedláček, August, Hrady; Pilnáček, Josef, Staromoravští rodové; Král z Dobré Vody, Vojtěch, Heraldika; Bačkovský, Rudolf, Bývalá česká šlechta předbělohorská a pobělohorská na svých sídlech v Čechách a na Moravě a ve svých znacích, Praha 1948; z časopisů Genealogické a heraldické informace; Heraldická ročenka; Heraldika; Erbovní sešit; Documenta heraldica; Numismatické listy; Jílovská minucí.

⁷⁸⁴ Archiv pražské metropolitní kapituly; Katalog listin a listů z doby předhusitské; Soupis česky psaných listů a listin do roku 1526; Berní rula.

⁷⁸⁵ ANM, Pelant, krabice 1, i.č. 33. List Karla Vyšína Ivo Pelantovi z 1. listopadu 1970, s výkladem o znaku Sasko-Lauenburských vévodů, který končí přátelskou výzvou k další vzájemné spolupráci: „*Pošlete další potravu pro další činnost.*“

PKA

vyobrazení tohoto oddílu je pestřejší, ačkoli v některých případech vzbuzuje spíše pousmání – v jednotlivých obálkách jsou například rozptýleny listy dětské stolní hry kvarteto s tématem městské heraldiky,⁷⁸⁶ obaly od sirek,⁷⁸⁷ výstřižky z knih⁷⁸⁸ a pohledů či poštovní známky.⁷⁸⁹

Heraldická sbírka Adolfa Karlovského

Pražský rodák a původním povoláním důstojník Adolf Karlovský (zemř. 1996) patří k těm, jimž se stala heraldika a genealogie celoživotním zájmem. Jeho jméno není v těchto oborech zcela neznámé, neboť zejména k heraldickým tématům se vyjadřoval na stránkách odborných periodik. Mimo jiné byl i členem-korespondentem Mezinárodní heraldické komise, většinu svého života však strávil ve Švýcarsku v exilu.

Jeho sbírka se stala součástí fondů ANM v 60. letech 20. století. Karlovský se zajímal především o šlechtu habsburské monarchie (Čechy, Morava, Uhry) a Říše, k níž shromáždil více než 350 znaků uložených ve dvou kartonech. Shromážděné informace jsou poměrně spolehlivé, neboť autor čerpal k dějinám rodů především z pramenů diplomatické povahy (materiálů vídeňského Adelsarchivu, zejména salbuchů, a erbovních listin v držení jednotlivých rodů) a předobrazem pečlivých a esteticky působících vyobrazení znaků mu byly pečeti.

Heraldická sbírka Archiv Hlavního města Prahy

Heraldická sbírka

O této sbírce toho je známo jen velmi málo, neboť se dosud nestala předmětem soustředěné badatelské pozornosti. Je značně rozsáhlá, takřka 7 běžných metrů a obsahuje řádově tisíce znaků české i zahraniční šlechty.

Jedná se o 56 kartonů vyobrazení znaků, z nichž zatím 22 je uspořádáno podle abecedy. Tato první část je také zpřístupněna jmenným indexem (přístupným ovšem pouze jako interní pomůcka pro zaměstnance archivu) a v současné době probíhá její digitalizace (měla by být dokončena cca v roce 2010). Geograficky se sbírka soustředí na střední Evropu, samozřejmě s určitými přesahy např. do Itálie či Francie. Co do kvality vyobrazení představuje dosti pestrá škála možností: od šrafovaných či barevně provedených náčrtů až k výstřižkům z různých (ovšem necitovaných) erbovníků.

⁷⁸⁶ ANM, Pelant, Duchcov, Chrudim, Jablonec nad Nisou a další.

⁷⁸⁷ ANM, Pelant, Domažlice, Horšovský Týn, Cheb a další.

⁷⁸⁸ Louda, Josef – Herčík, Josef, Česká města, Praha 1974 z edice OKO nakladatelství Albatros.

⁷⁸⁹ ANM, Pelant, Hranice na Moravě, Jičín a další.

Na základě drobné sondy provedené v tomto materiálu se na základě paleografické analýzy potvrdila pracovní hypotéza, že jedním z budovatelů sbírky je František Emanuel Renz, ostatní původci zatím zůstávají neznámí.

Shrnutí

Ve třech pražských archivech je uložen pestrý soubor genealogických a heraldických sbírek, který můžeme analyzovat z několika hledisek. Z hlediska širě zájmu se v celém souboru jasně rýsují dvě skupiny. První tvoří menší, na první pohled snadno identifikovatelná skupina souborů zaměřených na jediný rod – sbírka Deymů ze Stříteže, Des Foursů, Horů z Ocelovic a Bukovských z Hustiřan. Až na jedinou výjimku jsou uloženy v I. oddělení NA a společný jim je krom místa uložení i malý rozsah. Proti nim stojí sbírky věnované většímu počtu rodů (ať již mluvíme o desítkách, stovkách či tisících rodů).

Sbírky zaměřené pouze na jeden rod jsou z hlediska zkoumání metodického posunu od dob sbírky Wunschwitzovy pro srovnávání nevhodné, neboť metody jejich tvůrců stejně jako zamýšlený výsledek a cíl jejich snažení se odlišují od práce na sbírkách zaměřených obecněji, neboť soustředění na jeden jediný rod umožňuje samozřejmě daleko hlubší proniknutí do širšího spektra pramenů.

Ani sbírky zaměřené na větší množství rodů však zdaleka netvoří vnitřně homogenní skupinu. Podívejme se nejprve na osobnosti původců sbírek. Tvůrci genealogických sbírek byli často profesionální genealogové a heraldikové. Tak tomu bylo v případě Kristiána Brücknera, přísežného malíře erbů při úřadu desek zemských, nebo u Františka Emanuela Renze zastávajícího též úřad. V protikladu k těmto genealogům a heraldikům profesionálům stojí amatérští nadšenci, kteří však po sobě zanechali značně rozsáhlé sebrané materiály. Mezi ně patří soudní adjunkt Josef Jakubička, právník Otokar Siedek či technik Ivo Pelant. Na první pohled by se mohlo zdát, že informace o šlechtické genealogii pocházející od osob náležejících k úřadu desek zemských budou zdaleka nejspolehlivější. Připomeňme si však znovu jména Kristiána Brücknera, Vojtěcha Krále z Dobré Vody a Jana Vašáka, kteří se, ač profesionálové, zapletli do falšování údajů a byli vyšetřováni a souzeni ve výše již zmíněných tzv. šlechtických procesech. 715

Jednotlivé sbírky se také výrazně liší svým rozsahem. Starší sbírky (Schumannova, Ubelliova, Vratislavova) byly často velmi rozsáhlé, obsahovaly informace k přibližně tisícovce rodů a byly soustředěny nejvíce na středoevropské teritorium. Přístup

modernějších sběratelů se odlišoval. Počet reflektovaných rodů šel do tisíců a rámec jejich geografického zájmu zdaleka překračoval nejen střed Evropy, ale i hranice samotného kontinentu. Totéž, co bylo řečeno o rozsahu sbírek a jejich geografickém dosahu, platí i o časovém záběru souborů. Je ovšem otázkou, zda rozšíření počtu rodů či geografického rozsahu znamená také zlepšení kvality sbírky. Ze zkoumaných dokladů jasné vyplývá, že nikoli. Právě naopak, rozmělněním pozornosti sběratele začínají shromážděné informace postrádat hloubku a zřetelně se omezuje i spektrum excerpovaných zdrojů. Přitom jako první z výpisků mizejí odkazy na primární prameny, ale čím dál chudší je i spektrum používané literatury, a to i přes to, že produkce v oblasti genealogie a heraldiky stále roste. Jako jediný si svoji stálou oblibu udržuje Ottův slovník naučný.

Základní metodou získávání poznatků pro genealogické a heraldické soubory bylo vypisování z pramenů a tištěné produkce příslušného zaměření. Tento základní postup byl doplňován i jinými, mezi nimi je asi nejzajímavější rozesílání dotazníků, jak je prováděli Dobřenský s Doerrem. Méně často se objevuje korespondence či přímé dotazy u současníků, ovšem podmínkou toho byly úzké styky s příslušníky šlechtické společnosti či přímo sběratelova příslušnost k ní; tuto podmínku beze zbytku splňovali Ubelli a Vratislav z Mitrovic. Sběratelé 2. poloviny 20. století pak již měli možnost využít tyto postupy velmi omezenou.

Jaké základní prameny a literaturu sběratelé používali? Svým způsobem stojí stranou ostatních Doerrova sbírka, která byla vytvořena pouze na základě výpisů z diplomatických pramenů, zejména salbuchů. Ostatní sběratelé měli záběr podstatně širší. Z pramenů hrají prim jednoznačně desky zemské a erbovní listiny, přičemž jistě hrálo svou úlohu i to, že někteří sběratelé měli k těmto pramenům profesně velmi blízko. Jinak je paleta pramenů dosti skromná, tyto základní dva typy jsou občas doplněny registry soudů, před nimiž se projednávaly šlechtické záležitosti (zejména komorního). Velkou invencí neprokazovali autoři sbírek ani při výběru literatury. Nejcitovanější jsou práce mnohokrát zmiňovaného Bartoloměje Paprockého z Hlohov, Hájkova Kronika česká a Pešinův Mars Moravicus a druhý svazek druhé dekády Balbínových Miscellaneí. V mladších sbírkách se pravidelně objevují výpisky z Ottova slovníku naučného a různých edičních podniků vydávaných v Čechách od konce 19. a ve 20. století: českého diplomatáře, Archivu českého, Sněmů českých. Velmi oblíbenými byly také práce zabývající se popisem památek – Sedláčkovy Hrady, zámky a tvrze Království Českého, svazky Soupisu památek v Království českém či stati publikované v časopisech Památky archeologické a místopisné či Časopisu Společnosti přátel starožitností českých.

A mluvíme-li o vypisování z pramenů a literatury, pak je jistě zajímavá také otázka, jakým způsobem sami původci sbírek ve svých dílech tato excerpta identifikují. Svobodný pán Wunschwitz byl ve své době pečlivým zaznamenáváním zdrojů spíše výjimečný (avšak ne jediný), ovšem v pozdějších sbírkách tato jeho praxe nenašla velké odezvy. Sbírký bezprostředně tu jeho chronologicky následující (Renzova, Schumannova, Ubelliho) na prameny odkazují spíše sporadicky a situace se o mnoho nezlepšila ani v 19. a na počátku 20. století. Silnější ohlas wunschwitzovských postupů je vidět snad jedině ve sbírce R. K. Vratislava z Mitrovic. Teprve ve 2. polovině minulého století pak citování zdrojů opět začalo tvořit standardní součást sběratelské práce (Janovský, Pelant, Siedek).

Teprve srovnáním všech zmíněných sbírek se může plně projevit význam některých osobností pro genealogické a heraldické bádání v minulosti. Zde mám na mysli především rozsáhlé a dodnes ne plně docenované dílo Fratiška Emanuela Renze. Se zápisky psanými jeho rukou se můžeme setkat v následujících souborech: Renzově sbírce (NA), Heraldické sbírce (AMP), Sbírcе znaků české šlechty (ANM), ve sbírce Rudolfa Konstantina Vratislava z Mitrovic (ANM) a v genealogických sbírkách Schumanna a Ubelliho (obě NA). Ani jeden ze souborů není samozřejmě výhradně Renzovým dílem, ale jeho podíl na jejich obsahu je značný. Definitivní posouzení role, kterou František Emanuel Renz v naší genealogii a heraldice hrál, bude jedním z dalších úkolů pro badatele zabývající se dějinami obou těchto disciplín.

Srovnáváním souborů genealogického a heraldického charakteru, které se dochovaly v různých archivech, se znovu potvrzuje význam a nadčasovost sběratelské práce svobodného pána Gottfrieda Daniela Wunschwitze. Žil v letech, kdy byla stavovská společnost realitou, a také to, že se nacházel v jejím středu, mu jistě poskytovalo oproti pozdějším sběratelům nepopíratelnou výhodu. Gottfried Daniel však překonal své následovníky i hloubkou svého zájmu a kvalitou zpracování svých záznamů. Velmi pestrou škálou sbíraných a využívaných typů materiálů nepřekonal žádný z těch, kteří se také vydali cestou shromažďování rodopisných informací. Navíc, obsah Wunschwitzovy sbírky umožňuje interpretace, které značně přesahují „jen“ genealogický či heraldický rámec.

Závěr

Na předcházejících stránkách byla detailně představena genealogická a heraldická sbírka svobodného pána Gottfrieda Daniela Wunschwitze. Uveďme nyní přehled hlavních a nejzásadnějších zjištění, které tato práce přináší.

První kapitola je věnována rodu Wunschwitzů. V dosavadní literatuře byla dějinám rodu věnována pouze velmi nesoustředěná pozornost a jedinou osobností, která přitahovala větší zájem, byl právě původce zkoumané sbírky. V práci byly popsány na základě starších rodových písemností a dalších pramenů celé dějiny rodu jeho mytických počátků někdy v 7. či 8. století až do jeho vyhasnutí ve století 18. Wunschwitzové se ukazují jako rod, který dosáhl největšího vzestupu ve službách Habsburků jako úředníci v královských úřadech. Gottfried Daniel představoval třetí generaci tohoto rodu v Čechách, k jeho hlavním sídlům patřily Dolejší Krušec na Domažlicku a pražský dům na dnešním Václavském náměstí. Poněkud více pozornosti než jednotlivé osobnosti rodu vzbuzoval vztah Wunschwitzů k Janovi Nepomuckému, k němuž se váže několik rodových legend a byl také jejich rodovým patronem. Dodnes patrným výsledkem této úcty je světcova socha na Karlově mostě.

O obsahu sbírky panuje v literatuře větší povědomost nežli o dějinách rodu Wunschwitzů, avšak důkladná analýza také dosud scházela. První otázky pokládané v této souvislosti se týkaly toho, o jaké rody se sběratel vlastně zajímal. Byly to rody usazené v Čechách a na Moravě, ale nejen ty původně domácí, ale i příšlé v různých dobách z nejrůznějších koutů Evropy (Španělsko, Irsko, Francie a další). Jsou zastoupeny rody ve Wunschwitzově době vzkvétající i již dávno vymřelé. Jednotlivé složky se od sebe výrazně odlišují počtem kusů. Ukázalo se, že nejintenzivnější zájem vzbuzovaly rody s Wunschwitzem spřízněné, velmi rozvětvené a nebo také ty, v nichž zrovna probíhalo nobilitační řízení či žádaly o povýšení.

Materiály ve sbírce byly pro účely této práce rozděleny do jedenácti skupin. První velkou kategorií jsou prameny diplomatické povahy. Prim mezi nimi hrají erbovní listiny a desky zemské. Obojí jsou koneckonců oblíbeným a velmi využívaným pramenem i pro dnešní badatele. Velmi rád využíval Wunschwitz tituláře ze 16. století, ale i některé novější. Listiny z městského či církevního prostředí a městské knihy jsou citovány poskrovnu. Zcela na okraji sběratelovy pozornosti však překvapivě zůstávají informace z matrik, které jsou v současné době jedním z nejsilnějších nástrojů rodopisců.

Vývody a rozrody se ve sbírce řadí také k velmi hojně zastoupeným typům materiálů. Sběratel se snažil sestavit co nejkompletnější rodové tabulky, ale i tak zůstalo

v rodových schématech mnoho bílých míst. I přes to však tato část sbírky představuje dodnes velmi solidní základnu informací ke šlechtické genealogii, která nepotřebuje mnoho korekcí.

Na zkoumaném materiálu se podařilo prokázat, že heraldika zastávala v očích sběratele velmi významné místo a že kladl na heraldickou prezentaci rodů velký důraz. Většina vyobrazení znaků je provedena Wunschwitzovou vlastní rukou, vesměs velmi pečlivě a v jednotném grafickém stylu. Vedle těchto nákresů se ve sbírce vyskytují také znaky tištěné. Bohužel heraldické materiály nejsou příliš často opatřeny provenienčními poznámkami a nemůžeme tudíž vyslovit žádné určité soudy o tom, kdy a za jakých okolností byly do sbírky zařazovány. Heraldická výzdoba je však součástí i celé řady jiných materiálů a zdá se, že právě vyobrazení znaků bylo pro svobodného pána Wunschwitze argumentem ke sbírání i pečeti, pohřebních štítů či listů z památníků.

Sfragistický materiál je ještě početnější nežli heraldický. Jeho prezentace však není právě šťastně zvolena. Drtivá většina pečeti je odtržena od původních písemností a neopatřená komentářem, jejich výmluvnost je tedy značně omezená. Velmi zajímavá je skupina otisků na březové kůře, které byly zjevně vytvořeny za účelem zařazení do sbírky. Bohužel není zřejmé, zda byly pořízeny pro svobodného pána Wunschwitze či je získal již jako uzavřený soubor druhé osoby.

Další výraznou skupinu představují výpisky z tištěných prací, novin a rukopisů. U prvně jmenovaných je hlavním přínosem analýzy identifikace prací, z nichž sběratel čerpal. Na jedné straně se v něm objevují notoricky známá díla Paprockého či Balbínova, na druhou i v našich krajích méně obvyklé práce týkající se třeba Španělska nebo Itálie. Velmi intenzivně pracoval sběratel také s drobnějšími tisky, mezi nimi zejména se soupisy zemřelých členů náboženských bratrstev. Velkým zdrojem rodopisných informací byly pro Gottfrieda Daniela vídeňské a pražské noviny. Krom výpisků a výstřížků se ve sbírce podařilo shromáždit i celou řadu kompletních vydání vzácných raných výtisků Úterních a Sobotních pražských poštovských novin. Pro sběratele byla charakteristická také práce s netištěnou produkcí, s rukopisy uloženými v jeho vlastní knihovně, či v knižních souborech jeho šlechtických přátel. A jestliže měly velký význam pro Wunschwitze, tím významnější jsou výpisky z těchto rukopisů v dnešní době, neboť v mnoha případech se jedná o jediný záznam o jejich existenci.

Pokud svobodný pán Wunschwitz komunikoval se svými současníky, odehrával se kontakt buď v písemné nebo ústní formě. Písemná forma komunikace, tedy korespondence, má ve sbírkových materiálech velký podíl. Dopisy jsou z větší části

„pracovní,“ vztahují se ke sběratelské práci svobodného pána, tedy k vyhotovování jím ověřených vývodů či vydávání atestů. Pokud jde o korespondenci osobnějšího charakteru, schovával si Gottfried Daniel do sbírky zejména ty listy, které obsahovaly pro něj důležitá data či jména. Speciální odnož korespondence představují dotazníky, jejichž prostřednictvím zjišťoval chybějící drobné detaily z životopisů zkoumaných osob. Dokladů o osobním jednání je nepoměrně méně, i když pravděpodobně nebyl o všech rozhovorech pořízen příslušný zápis.

Velký interpretační potenciál a možnost pomocněvědného zpracování představují tři soubory materiálů: opisů nápisů, papírových pohřebních štítů a památníkových listů. Opisy nápisů jdou do stovek a pocházejí zejména z Prahy, Berounska a jihozápadních Čech. Sběratelské postupy Gottfrieda Daniela Wunschwitze se ve srovnání se soudobými přístupy jeví jako velmi moderní. V exkurzu se podařilo prokázat velký význam souboru nápisů i pro moderní dobu, zejména pro památkovou péči.

Pohřební štíty patří k velmi výraznému a snadno identifikovatelnému typu materiálu. Soubor čítající přes dvě stovky kusů je největší známý v Čechách. Jako velmi významné můžeme v případě štítů hodnotit Wunschwitzovy přípisy a komentáře, které značně usnadňují identifikaci osob, jimž štíty náležely. Ve sbírce je také zajímavý ikonografický doklad o užití pohřebních štítů na castru doloris.

Listy z památníků jsou ve sbírce uloženy jednak v originále, jednak i v opisech. Ačkoliv jejich interpretační možnosti jsou vzhledem ke ztrátě původního kontextu poněkud omezené, ale i tak jsou tyto kusy významné, neboť dokládají existenci některých dosud v literatuře nezmiňovaných štambuchů.

Poslední dvě skupiny materiálů, ikonografický a numismatický, hrají ve sbírce okrajovou roli. Většina původního obrazového doprovodu je dnes uložena mimo Wunschwitzovu sbírku a v jejích složkách zůstaly pouze méně významné kusy. Mincím byla věnována samostatná sbírka Gottfrieda Daniela, do genealogického souboru se dostalo jen několik méně významných jednotlivin.

Zajímavým pokusem aplikace metod středověké diplomatiky na raně novověký materiál je vytvoření itineráře G. D. Wunschwitze na základě provenienčních poznámek připisovaných sběratelem na shromažďované kusy. Tímto způsobem se podařilo zrekonstruovat a popsat sběratelovy pracovní zvyklosti a postupy a dokladovat celou řadu jeho cest po Českém království i do zahraničí.

Sběratel sám položil koncepci a základ celé sbírky, avšak během jejího vytváření spolupracoval i s celou řadou dalších osob. Nejvýznamnějšími z nich byli genealogové a

heraldici Michael Adam Franck z Franckensteinu, František Helfrid Voračický z Paběnic a Jan Jiří Bechyně z Lažan. Spolupracoval také s úředníky zemskodeskového úřadu, mezi nimi nejčastěji s registrátorem Františkem Skrintzem.

Sběratelská činnost Gottfrieda Daniela Wunschwitze se stala velkým inspiračním zdrojem pro celou řadu následovníků. V pražských archivech je dnes uloženo 30 sbírek, které nesou název genealogická či heraldická. První následovaly bezprostředně po smrti G. D. Wunschwitze, poslední vznikly ve 2. polovině 20. století. Jejich původci představují širokou paletu osobností od profesionálů až k amatérům, jejichž civilní zaměstnání bylo od humanitních oborů nahony vzdáleno. Z hlediska metodiky práce i širě využívaných pramenů a literatury však představuje vrchol Wunschwitzova sbírka, žádná z později vzniklých se mu ani v jednom aspektu nemůže rovnat. Výjimečná zůstává pestrost shromážděných materiálů, hloubka propracování některých složek při tak velkém rozsahu sbírky, ale třeba také na jeho dobu důkladné odkazování na prameny a literaturu. Sběratelství v oblasti genealogie a heraldiky si udrželo do dneška svůj velký význam. Moderní sběratelé ale spíše než na prameny spoléhají na sekundární literaturu a jejich soubory obsahují více než pestrou paletu materiálů pouze výpisky.

Přes maximální snahu o vyčerpání tématu zůstávají ještě některé badatelské úkoly pro budoucnost. Nespočívají snad ani v oblasti samotné Wunschwitzovy sbírky, jejíž analýza byla provedena dostatečně zevrubně a jejíž význam pro genealogická studia snad tato práce více než dostatečně prokázala, ale spíše v problematice ostatních sbírek. V možnostech této práce byla realizovatelná pouze jejich základní charakteristika. Hlubší pozornost si ale zaslouží každá ze sbírek a teprve pak bude možno vyslovit definitivní soud o jejich větším či menším významu. Jako klíčová a nejvíce hodná pozornosti se v této souvislosti jeví zejména práce Františka Emanuela Renze.

SEZNAM POUŽITÝCH ZKRATEK

AČ	Archivní časopis
AMP	Archiv hlavního města Prahy
ANM	Archiv Národního muzea
AUC Phil. et Hist.	Acta universitatis Carolinae Philosophica et Historica
ČČH	Český časopis historický
ČČM	Časopis českého muzea
ČMM	Časopis Matice moravské
ČNM	Časopis Národního muzea
ČsČH	Československý sborník historický
ČSPSČ	Časopis Společnosti přátel starožitností českých
DZV	Desky zemské větší
FHB	Folia historica bohemica
GHI	Genealogické a heraldické informace
I.č.	inventární číslo
HD	Historická demografie
KNM	Knihovna Národního muzea
NA	Národní archiv
NKP	Národní knihovna České republiky
NL	Numismatické listy
OSN	Ottův slovník naučný
Pam. arch.	Památky archeologické a místopisné
RA	Rodinný archiv
RSN	Riegrův slovník naučný
SAP	Sborník archivních prací
Sig.	signatura
SH	Sborník historický
Sig.	signatura
SK	Strahovská knihovna Královské kanonie premonstrátů
SM	Stará manipulace
SOA	Státní oblastní archiv
SPFFBU	Sborník prací Filozofické fakulty brněnské univerzity
ÚDZ	Úřad desek zemských

SEZNAM POUŽITÝCH PRAMENŮ A LITERATURY:

Prameny:

- AMP, Heraldická (Renzova) sbírka, karton 1–56
- AMP, Sbírka pasportů historických domů, Stavebně historický průzkum, Malá Strana, č.p. 9 / III, Praha 1968
- ANM, Bukovský, Antonín – Genealogická sbírka k rodu Bukovský z Hustiřan, karton 1–2
- ANM, Karlovský, Adolf – Heraldická sbírka, karton 1–2
- ANM, Král z Dobré Vody, Vojtěch, Heraldicko-genealogická sbírka, kartony 1–4 a krabice 1–4
- ANM, Macháček, Josef – Heraldická sbírka, karton 1–2
- ANM, Pelant, Ivo – Heraldická a genealogická sbírka, krabice 1–13
- ANM, Pilnáček, Josef – Heraldická sbírka, karton 1-3
- ANM, Pirner, František – Genealogická sbírka, karton 1–35
- ANM, Rybička, Antonín František – Genealogická sbírka 1–23
- ANM, sbírka G – Eichlerova sbírka, karton 1
- ANM, sbírka H, kartony 1–87
- ANM, sbírka Heraldická varia
- ANM, sbírka CH, kartony 1–38
- ANM, Sbírka znaků české šlechty, krabice 1–32
- ANM, Siedek, Otakar – Heraldická sbírka, karton 1–21
- ANM, Trenkwald, Jindřich – Heraldická sbírka, karton 1
- Haus-, Hof- und Staatsarchiv Wien, Kriegsarchiv, Musterlisten und Standesakten 1740–1820, Musterlisten, Infanterieregiment Nr. 24, Jahren 1741 – 1772, Karton 1912
- NA, DZV, kvaterny 155, 384, 391, 392, 395, 412, 490, 493, 497
- NA, Salbuchy, knihy č. 67, 83
- NA, Sbírka genealogická Des Fours-Walderodů, karton 1–2

- NA, Sbíрка genealogická Deymů ze Stříteže, karton 1
- NA, Sbíрка genealogická Dobřenského, karton 1–28
- NA, Sbíрка genealogická Horů z Ocelovic, karton 1–3
- NA, Sbíрка genealogická Jakubičkova, karton 1–5
- NA, Sbíрка genealogická Leonova, karton 1–18
- NA, Sbíрка genealogická Schumannova (Renzova-Neuberkova), karton 1–13
- NA, Sbíрка genealogická Ubelliho, karton 1–10
- NA, Sbíрка genealogická Vašákova, karton 1–3
- NA, Sbíрка genealogicko-heraldická Doerrova, karton 1–17
- NA, Sbíрка genealogicko-heraldická Janovského, karton 1–14
- NA, Sbíрка genealogicko-heraldická Vojtěcha Krále z Dobré Vody (Kristián Brückner),
karton 1–34
- NA, Sbíрка genealogicko-heraldická Wunschwitzova, karton 1–56
- NA, Sbíрка heraldická Renzova, svazky 1–26
- NA, Sbíрка heraldická Žďárského, karton 1–2
- NA, Sbíрка heraldicko-ikonografická Karla Vyšína, karton 1, 10, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80,
90, 100, 110, 120, 130, 140, 150, 160, 170, 180, 190, 200, 210
- NA, SM, sig. W 36, 5, W 36, 7
- NA, ÚDZ, kniha č. 399, 402, 404, 405
- SOA Třeboň, Historica, Cizí rody, rukopisy Václava Březana

Rukopisy:

- BECHYNĚ Z LAŽAN, Jan Jiří, Epitaphia et monumenta Bechiniorum de Lažan ex variis locis
in Regno Bohemiae (KNM, sig. VII C 32)
- GRIFFIN, Jakub, Historicko-genealogické výpisky (KNM, sig. VI F 14)
- HOLLAR Z PRÁCHNĚ, Jan Jiří, Tytulář Český, jak se od Jich Excellencí a Milostí, z Jeho
Milosti Císařské a Královské Mistodržitelské Kanceláře České, Stavu Vyššímu y

- Nižšímu, Psáti má, Založený i Nově zkorigovaný, a načisto přepsaný. Léta Páně 1664 MS in Folio (NA, Sběrka rukopisů, sig. A 14)
- Inventarium der Bücher nach dem Gottfried Daniel Freyherren von Wunschwitz (SK, sig. DK III 20)
- LOSI Z LOSINFELDU, František Karel Ignác, Confiscations Buch (KNM, sig. VII C 20)
- Památník Augustína de Bois (1665–1674) (ANM, Sběrka rukopisů, č. 9)
- Památník Jakuba ze Zinnenburku (1620–1633, 1652, 1705) (ANM, Sběrka rukopisů, č. 7)
- Památník Jana Gundackera Aurpacha (1622–1635) (ANM, Sběrka rukopisů, č. 8)
- Památník Jana Kremera (1590–1606) (ANM, Sběrka rukopisů, č. 16)
- Památník Kašpara Reifa (1606–1626) (ANM, Sběrka rukopisů, č. 11)
- Památník Kryštofa Viléma Haranta z Polžic a Bezdrůžic (1631–1658) (ANM, Sběrka rukopisů, č. 10)
- Památník Kryštofa Viléma Haranta z Polžic a Bezdrůžic (1647–1686) (ANM, Sběrka rukopisů, č. 5)
- Památník Lamberta Richemia z Limburka (1587–1608) (ANM, Sběrka rukopisů, č. 15)
- Památník studenta-právnicka Kristiána Scheutzlicha (1617–1627) (ANM, Sběrka rukopisů, č. 19)
- Památník Vojtěcha Jana Ledenického z Dollensteina (1643–1658) (ANM, Sběrka rukopisů, č. 13)
- Památník Zikmunda Petra Feferiusa (1608–1644) (ANM, Sběrka rukopisů, č. 12)
- Památník Zikmunda Válka a Kryštofa Adama Holbecka (1580–1602) (ANM, Sběrka rukopisů, č. 17)
- RENZ, František Emanuel, Adelsdiplome in der k. böhm. Landtafel (ANM, Sběrka rukopisů, č. 47)
- RENZ, František Emanuel, Adelsverzeichniss alphabet. der Verstorbenen (ANM, Sběrka rukopisů, č. 64)
- RENZ, František Emanuel, Adelsverzeichniss mit biografischen Notizen (ANM, Sběrka rukopisů, č. 65)

- RENZ, František Emanuel, Alfabetický seznam šlechty z desk zemských s poznámkami, I – II (ANM, Sbíрка rukopisů, č. 46)
- RENZ, František Emanuel, Alphabetische Verzeichnis des böhmischen Adels (ANM, Sbíрка rukopisů, č. 53)
- RENZ, František Emanuel, Alphabetisches Namenverzeichniss des böhmischen Adels (ANM, Sbíрка rukopisů, č. 36)
- RENZ, František Emanuel, Alphabetisches Namenverzeichniss des böhmischen Adels mit historischen Notizen, hauptsächlich über die Konfiskationen nach d. J. 1620 (ANM, Sbíрка rukopisů, č. 38)
- RENZ, František Emanuel, Extractus sämtlicher in der königl. böhmischen Landtafel befindlichen Kaufcontracte. Erste Abtheilung von 1541 bis 1672 (ANM, Sbíрка rukopisů, č. 37)
- RENZ, František Emanuel, Heiratskontrakte in der k. böhm. Landtafel, (ANM, Sbíрка rukopisů, č. 49)
- RENZ, František Emanuel, Neue Adelserhebungen (ANM, Sbíрка rukopisů, č. 48)
- RENZ, František Emanuel, Notizen zur Genealogie des böhm. Adels (ANM, Sbíрка rukopisů, č. 51)
- RENZ, František Emanuel, Ordenverleihungen in den Jahren 1829 – 1839 (ANM, Sbíрка rukopisů, č. 63)
- RENZ, František Emanuel, Todesfälle des böhmischen Adels in der I. Hälfte des XIX. Jhds., (ANM, Sbíрка rukopisů, č. 50)
- RENZ, František Emanuel, Verschiedene Excerpta über böhmische Adelsfamilien (ANM, Sbíрка rukopisů, č. 52)
- RENZ, František Emanuel, Wappenbuch (ANM, Sbíрка rukopisů, č. 54)
- RENZ, František Emanuel, Wappenbuch (ANM, Sbíрка rukopisů, č. 61)
- RENZ, František Emanuel, Wappenbuch (ANM, Sbíрка rukopisů, č. 62)
- RENZ, František Emanuel, Wappenbüchel (ANM, Sbíрка rukopisů, č. 66)
- RENZ, František Emanuel, Wappenbuchlein, 1842 (ANM, Sbíрка rukopisů, č. 67)

ROJEK, Kašpar, Znaky pánův, rytířův a vladýk, o nichž zmínky se děje na Opočensku a Novoměstsku (ANM, Sbíрка rukopisů, č. 56)

WEYDNER, Valentin, Historicko-genealogické výpisky (KNM, sig. VI F 14)

WUNSCHWITZ, Gottfried Daniel, Nobilissimae et antiquissimae Odrovansko-Sedlnitzkianae prosapiae Origo, Processus, Splendor et Merita juxta Historicam Relationem exhibita. Ex variis variorum Authorum, Testimoniis, aliisque Documentis, brevibus congesta (KNM, sig. VII C 17)

WUNSCHWITZ, Jan Antonín Kajetán, Wunschwitzisches Gedächtnis-Monument das ist: Kurtz zusammen getragen Eigentliche Nachrichten Uhr-Alten Geschlechtes deren Freyherren/oder Frey und Pannier-Herren von Wunschwitz, ihrer Ankunft, Fortpflanzung und gegenwärtigen Zustand wie auch Stifts und anderen Proben (SK, sig. DH II 22)

WUNSCHWITZ, Jan Antonín Kajetán, Kurtzes Genealogisch-, Historisch- und Chronologisches Diarium des Uhr-Alt-Freyherrlich-Wunschwitzischen Geschlechtes zusam(men) getragen..., Anno 1749 (NA, Wunschwitz, i.č. 1377)

Staré tisky:

BALBÍN, Bohuslav, Miscellaneorum historicorum regni Bohemiae decas II. liber I., qui est Proemialis stemmatographiam Bohemiae, in quo scilicet generatim de probitate autoritate et dignitate nobilitatis Bohemiae, Vetro-Pragae 1687

BALBÍN, Bohuslav, Miscellaneorum historicorum regni Bohemiae decadis II. liber II. Tabularium Bohemo-genealogicum, id est: Genealogicae tabulae Bohemiae; Quibus Nobilium et Illustrium Familiarum in Regno Bohemiae Majores genealogice delineatur; nullo tamen antiquitatis, aut dignitatis ordine. Opus nobilitati nostrae gloriosum, magno curarum pretio et annum decursibus elaboratum, Vetro-Pragae 1687

BALBÍN, Bohuslav, Syntagma historicum que ... illustrissimae stirpis comitum de Guttenstein origines et memoriam continetur, Pragae 1665

BALBÍN, Bohuslav, Syntagma historicum illustrissimae familiae comitum de Kollowrat, Praha 1767 (vydal Jan Diesbach)

BÖTTGER, Christian, Der Röm. Kays. auf Röm. Königl. Majest. Hoff. Stadt. oder: Wienerisches, vollständiges Teutsch – französisch – und italienisches Titular-Buch, Wien 1697

BRICÍ Z LICKA: Tytulowee Stawú Duchownjho a Swietskeeho. Totiž Papeže, Czysarze, Králuow, Knijžat, Hrabat, Kardynálúw, Kurffirsstuow, Arcybiskupow, Biskupow, Opatú, Probosstú, Administratorú ec. Panuow, Rytjirzuow, Wládyk, Miest a některých kdo gse yak a odkud pijssij w Králowstwij Českém w Markrabstwij Morawském, w Knjižetstwij Slezském, a czož gse gich shledati odginud z giných przsiediczych Zemij na tento cžas mohlo, Praha 1534

FAUKNAR Z FONKENŠTEJNA, Šebestyán, Tytulář Obsahugjcy w sobě w Yazyku Českém, předně Formy Listůw wsseliyakých w potřebách lidských: a tytule stawůw Duchownijch a Swětských. Potom i giné některé přidané wěcy w Českém y Německém yazyku, toťž: O Saudech Zemských Králowstwij Českého. O pokutách wsseliyakých wedlé Zřjzenj Zemského, Praha 1589

Formy a notule listůw wsseliyakých gichž gedenkaždý w potřebách swých rozličných platně potřebowati můž. Přitom také gest y Tytulář Stawuow Duchownijho y Swětského wnowě sebraný a wytisštěný, Praha 1572

Formy a notule listůw wsseliyakých gichž gedenkaždý w potřebách swých rozličných platně potřebowati můž. Přitom také gest y Tytulář Stawuow Duchownijho y Swětského, Praha 1556

Formy a notule listůw wsseliyakých gichž gedenkaždý w potřebách swých rozličných platně potřebowati můž. Přitom také gest y Tytulář Stawuow Duchownijho y Swětského wnowě sebraný a wytisštěný, Praha 1567

HÁJEK Z LIBOČAN, Václav, Kronyka czeská, Praha 1541

Kurtze doch eigentlichen Nachrichten von der Ankunfft, Fortpflanzung und gegenwärtigen Zustand der Uhaltten Geschlechtes der Frey-herren von Wunschwitz, Wien 1741

PAPROCKÝ Z HLOHOL., Bartoloměj Zrcadlo Slavného Margkrabstwij Morawského: W kterémž geden každý Staw dáwnost wzáctnost y powinnost swau vhléda: Krátce sebrané a wydané, Olomouc 1593

PAPROCKÝ Z HLOHOL., Bartoloměj, Diadochos id est Succesio: jinák Posloupnost knížat a králůw českých, biskupůw i arcibiskupůw pražských a všech třech stawůw slavného

- Království českého to je panského, rytířského a městského krátce sebraná a vydaná, Praha 1602
- PAPROCKÝ Z HLOHOL., Bartoloměj, Ogród Królewski W Ktorem o poczatku Cesárzov Ržymskich, Arcyxiažat Rakuskich, Krolow Polskich, Českich, Xiažat Slanskich, Ruskich, Litewskich, Pruskich, rozadżenia... naidziess, Praha 1599
- PAPROCKÝ Z HLOHOL., Bartoloměj, Sstambuch Slézský W kterém Hospodář s Hostem o mnohých wčech Spasytedlných rozprávěgij Pod Erby a Rody starodáwných Panůw Panůw a Rytijřstwa Knijžetstwij hornijch w Slézý. Na Cztyři Czástky a dvě Knihy sebrané a sepsané, Olomouc 1609
- PEŠINA Z ČECHORODU, Tomáš, Mars Moravicus, sive bella horrida et cruenta, seditiones, tumultus, praellia, turbae et ex ijs enatae crebrae et funestae rerum mutationes, dirae calamitates, incendia, clades, agrorum depopulationes, urbium vastitates, aedium sacrarum et prophanarum ruinae, arcum et oppidorum eversiones, pagorum cineres, populorum excidia, e talia id genus mala, quae Moravia hactenus passa fuit, Praha 1677
- PEŠINA Z ČECHORODU, Tomáš, Prodromus Moravographiae. To gest: Předchůdce Morawopisu Obsahugjý Summownj Weytah wsseho toho, Co w týmž Morawopisu, kterýž na swětlo se hotowj, obbsýrně položeno bude, Litomyšl 1663
- Tabula genealogica universalis ... illustrissimorum dominorum liberorum baronum de Wunschwitz, bez data a místa vydání (NA, Wunschwitz, přívazek k i.č. 1432)
- WUNSCHWITZ, Gottfried Daniel, Immerwährender Ruhm der Prager Brucker von der heil. Joh. Nepomuceni, Prag 1722 (KNM, sig. 53 A 46)
- WUNSCHWITZ, Gottfried Daniel, Memoriae genealogico-heraldicae... cura ejusdem Filii senioris, Joannis Antonii Cajetani Liberi Baronis de Wunschwitz, Pragae 1727 (KNM, sig. 43 F 14, 43 F 24)
- WUNSCHWITZ, Gottfried Daniel, Tabulae tam genealogicae quam progonologicae illustrissimorum Dominorum, dominorum Liberatorum Baronum de Wunschwitz, quas charis suis posteris proponit, earumque continuationem iisdem Paterna teneritudine exixe commendat..., Pragae 1728 (KNM, sig. 43 A 9)
- WUNSCHWITZ, Johann Anton Cajetan, Wunschwitzisches Gedächtnüs – Monument, Prag 1756

Literatura:

- BARTOŠ, František Michálek, Jan Nepomucký, světec doby temna, Praha 1921
- BASTL, Beatrix, Formen und Gattungen frühneuzeitlicher Briefe; in: Pauser, Josef – Scheutz, Martin – Winkelbauer, Thomas (hrsg.), Quellenkunde der Habsburgermonarchie (16.–18. Jahrhundert): ein exemplarisches Handbuch, Wien-München 2004, S. 801–812
- BAŤKOVÁ, Růžena a kol., Nové Město, Vyšehrad, Vinohrady, Praha 1998
- BAUMSTARK, Reinhold – HERZOGENBERG, Johanna von – VOLK, Peter (hrsg.), Johannes von Nepomuk 1393–1993, München 1993
- BĚLIČOVÁ, Milena, P. Jan Karel Rojek. Inventář, Praha 1993
- BĚLIČOVÁ, Milena, Páter Jan Karel Rojek a jeho písemná pozůstalost, ČNM 163, 1994, s. 39–45
- BENEŠ, František, Reversy k zemi. Inventář, Praha 1958
- BENEŠ, František, Sbírka genealogická Des Fours-Walderode. Inventář, Praha 1959
- BENEŠ, Zdeněk, Historický text a historická skutečnost. Studie o principech českého humanistického dějepiscectví, Praha 1993
- BERÁNEK, Karel, Mistři, bakaláři a studenti pražské filozofické fakulty 1640–1654, Praha 1998
- BERÁNKOVÁ, Věra, Genealogicko-heraldická sbírka Augusta Doerra 1870–1910. Inventář, Praha 1977
- BERGOVÁ, Marie – RAJTORAL, František, Rodopisná sbírka Vladimíra Janovského. Prozatímní inventární seznam, Praha 1962
- Bibliografie české práce heraldické: Tematicky anotovaný soupis článků, statí a studií z oborových periodických tiskovin vydaných v české řeči na území Československé socialistické republiky. 1901–1980, Ostrava 1983
- BILIÁNOVÁ, Popelka, Z tajů pražských pověstí, Praha 1904
- BLÁHOVÁ, Marie, Korrespondenz als Quelle mittelalterlichen Zeitgeschichtsschreibung; in: Heimann, Heinz-Dieter und Hlaváček, Ivan (hrsg.), Kommunikationspraxis und

- Korrespondenzwesen im Mittelalter und in die Renaissance, Paderborn 1998, S. 179–190
- BLAŽEK, Libor, Genealogické materiály v Archivu města Brna, GHI 11, 2006, s. 117–121
- BOROVÝ, Klement, Svatý Jan Nepomucký, mučedník a hlavní patron království Českého, Praha 1878
- BRIX, Michael, Die Trauerdekorationen für die Habsburger in den Erbländen, Kiel 1971
- BRŇOVJÁK, Jiří, Erb a přídomek – atributy českých nobilitací císaře Karla VI., GHI 2005, s. 7–40
- BRŇOVJÁK, Jiří, Erbovní návrh a erbovní censura v českých nobilitacích císaře Karla VI. (1712–1740); in: Šišmiš, Milan (ed.), Erbové listiny, Martin 2006, s. 152–161
- BRŇOVJÁK, Jiří, Nobilitační spisy české dvorské kanceláře z období vlády císaře Karla VI. (1712–1740), SAP 56, 2006, s. 69–111
- BŘEZINA, Vladimír, Rytířský stav v Čechách a na Moravě v raném novověku. Rod Bukůvků z Bukůvky od středověku do 20. století, Praha 2008
- BUBEN, Milan, Encyklopedie heraldiky. Světská a církevní titulatura a realie, Praha 1994
- BUBEN, Milan – VAVŘÍNEK, Karel, Almanach českých šlechtických a rytířských rodů, Praha 2004–2007
- BURDOVÁ, Pavla, Desky zemské (Rozdělení po stránce obsahové a formální), SAP 43, 1993, s. 347–439
- BURDOVÁ, Pavla, Desky zemské 1541–1869. Inventář, Praha 1990
- BURDOVÁ, Pavla, Desky zemské 1541–1869: seznamy kvaternů, Praha 1990
- BURDOVÁ, Pavla, Úřad desek zemských, SAP 36, 1986, s. 273–279
- BURDOVÁ, Pavla, Vývoj intabulací desek zemských, *Paginae historiae* 0, 1992, 1992, s. 7–22
- BURDOVÁ, Pavla, Zemský soud v malbách na Pražském hradě a v rukopisu stavovského archivu, SAP 31, 1981, s. 207–226
- BURNETT, Charles J. – DENNIS, Mark D., *Scotland's Heraldic Heritage (The Lion Rejoicing)*, Edinburgh 1997
- CAJTHAML, Marek, České chmelové známky, Chomutov 2001

- CERMAN, Ivo, Gelasius Dobner a česká šlechta. Proměny šlechtické genealogie ve věku osvěcenství; in: Bůžek, Václav – Král, Petr (edd.), Paměť urozenosti, Praha 2007, s. 88–105
- ČECHURA, Jaroslav et al., Průvodce po fondech a sbírkách Archivu Národního muzea, Praha 1998
- ČINOVEC, Igor, České tituláře 16. století, Praha 1980 (diplomová práce obhájená na Katedře pomocných věd historických a archivního studia Univerzity Karlovy v Praze)
- ČINOVEC, Igor, Tituláře jako druh genealogického materiálu, Zpravodaj genealogů a heraldiků Ostrava Domu kultury ROH VŽSKG 21, 1985, s. 3–5
- ČORNEJOVÁ, Ivana – FECHTNEROVÁ, Anna, Životopisný slovník pražské univerzity, Praha 1986
- DAŇHELKA, Jiří – HÁDEK, Karel – HAVRÁNEK, Bohuslav – KVÍTKOVÁ, Naděžda, Staročeská kronika tak řečeného Dalimila 1–2, Praha 1988
- DOERR, August von, Der Adel der böhmischen Kronländer, Prag 1900
- DOERR, August von, Genealogisches Quellenmaterial zur Geschichte des Oesterreichischen Adels, Wien 1927
- DYBA, Ivan, Pohřební štíty v kryptě katedrály sv. Petra a Pavla v Brně, GHI 2000, s. 42–47
- EKERT, František, Posvátná místa hlavního města Prahy I–II, Praha 1883–1884
- ELZNIC, Václav, Renobilitační procesy pražské, Ostrava 1986
- Encyklopedie českých tvrzí I–III, Praha 1998–2005
- FAIX, William – MAREŠ, Karel, Kostel a klášter sv. Tomáše, Praha 2003
- FIALA, Michal – HRDLIČKA, Jakub – ŽUPANIČ, Jan, Erbovní listiny Archivu hlavního města Prahy a nobilitační privilegia studentské legie roku 1648, Praha 1997
- FIALA, Michal, Erbovní listiny Archivu Národního muzea, Praha 2001
- FIALA, Zdeněk, Diplomatika jedna – nebo dvě?, AČ 10, 1960, s. 1–18
- FLAJŠIANS, Václav (ed.), Václava Hájka z Libočan Kronika česká I–IV, Praha 1918–1933
- FLODR, Miroslav, Filigranologie. Úvod do studia filigránů, Brno 1974

- FLODR, Miroslav, Zásady popisu středověkých a raně novověkých epigrafických památek, SPFFBU C 21–22, 1975
- FUKALA, Radek et al., Poděbradové, Praha 2008
- GABRIEL, Josef Ambrož, Svobodní páni z Vunšvic, Lumír 6, 1859, s. 929–931
- Genealogická sbírka Vašákova. Alfabetický soupis hesel, s.l. s.d.
- HAMANOVÁ, Pavlína, Z dějin knižní vazby, Praha 1959
- HANZALOVÁ, Jarmila, Soupis osobních písemných pozůstalostí a rodinných archivů v České republice, Praha 1997
- HARLAS, František Xaver, Vunšviciána, ČSPSČ 18, 1910, s.10–20
- HAUPT, Karl, Sagenbuch der Lausitz, Theil 2 - Die Geschichte, Leipzig 1862
- HAWLIK-VANDE WATER, Magdalena, Der schöne Tod, Wien –Freiburg-Basel 1989
- HEINZ-MOHR, Gerd, Lexikon symbolů. Obrazy a znaky křesťanského umění, Praha 1999
- HELFERTOVÁ, Jitka, Castra doloris doby barokní v Čechách, Umění 22, 1974, s. 290–307
- HERBEN, Jan, Jan Nepomucký, Praha 1893
- HERTLOVÁ, Blažena, Úvod do problematiky památníků raného novověku, AUC Phil. et Hist. 5, 1975, s. 117–146
- HIML, Pavel, Milost místo smrti (v procesech s Cikány v Čechách první poloviny 18. století) aneb jak nepočítat historii, Dějiny – teorie – kritika 2005/1, s. 7–43
- HLADÍK, Kazimír – HLADÍK, Čestmír, Eichlerova sbírka – významný pramen národopisného studia, Český lid 54, 1967, s. 174–182
- HLAVÁČEK, Ivan – KAŠPAR, Jaroslav – NOVÝ, Rostislav, Vademecum pomocných věd historických, Praha 1993
- HLAVÁČEK, Ivan, Několik úvah a poznámek o současném stavu studia středověké a raněnovověké epigrafiky a jejích potřebách u nás, Umění 30, 1982, s. 146–151
- HOJDA, Zdeněk, Karlův most jako barokní znaková galerie. Donátoři plastik Karlova mostu a jejich stopy v heraldických památkách; in: Seminář a jeho hosté. Sborník prací k šedesátinám doc. dr. Rostislava Nového, Praha 1992, s. 247–255

- HONC, Jaroslav, Cesty a cíle české genealogie po roce 1945, AUC Phil. et Hist. 1, Z pomocných věd historických XIII, 1996, s. 133–136
- HONC, Jaroslav, Falešný rytíř, heraldik a sfragistik Vojtěch Král (nar. 1844, zemř. 6.7.1913), Sborník příspěvků II. setkání genealogů a heraldiků, Ostrava 1983, s. 17–21
- HONCOVÁ, Jaroslava, Český historik a genealog Bohuslav Balbín, Sborník příspěvků I. setkání genealogů a heraldiků, Ostrava 1980, s. 57–60
- HORSKÝ, Jan, Místo (velkých) teorií v historických vědách v době narativistické kritiky a mikrohistorického bádání; in: Storchová, Lucie (ed.), *Conditio humana - konstanta či historická proměnná? Koncepty historické antropologie a teoretická reflexe v současné historiografii*, Praha 2007, s. 11–38
- HRABĚTOVÁ, Irena, Erbovní pověsti v českých spisech Bartoloměje Paprockého z Hlohol, Brno 1992
- Hrady zámky a tvrze v Čechách, na Moravě a ve Slezsku I–VI, Praha 1981–1988
- HRDINA, Karel – BLÁHOVÁ, Marie (ed.), *Kosmova kronika česká*, Praha 1975
- HRUBÝ, František, Moravské památníky z doby předbělohorské, ČMM 49, 1925, s. 196–223
- JÄGER-SUNSTENAU, Hanns, Erbovní censoři v Dvorských kancelářích ve Vídni 1707–1918, GHI 1988, 2–3, s. 115–132
- JAN, Libor, Horní Kounice 1248–1998. Z dějin městečka, Horní Kounice 1998
- JANÁČEK, Josef, České dějiny. Doba předbělohorská 1526–1547. Kniha I. - díl 1., Praha 1968
- JEDLIČKOVÁ, Marcela, Z pozůstalosti Antonína Františka Rybičky-Skutečského, ČNM 156, 1987, č. 3–4, s. 80–84
- JERÁNKOVÁ, Martina, Erbovní galerie jako prostředek reprezentace raněnovověké šlechty. Rekonstrukce zaniklé erbovní galerie na hradě Roupov na základě rukopisů z fondů Národní knihovny České republiky (rukopis)
- JEŽKOVÁ, Alena, 77 pražských legend, Praha 2006
- JIREČEK, Josef, Bartoloměj Paprocký z Hlohol a z Paprocké Vůle a spisovatelská činnost jeho, ČNM 40, 1866, s. 3–34

- JUNGMANN, Josef, Historie literatury české IV, Praha 1848
- KAŇOK, Leopold, Za Karlem Vyšínem, Zpravodaj Klubu genealogů a heraldiků Ostrava při Domu kultury pracujících VŽSKG, s. 26–27
- KASALICKÝ, Václav a kol., Německo-český slovník pro genealogy, Praha 1997
- Kayserslicher Und Königlich-er Wie auch Ertz-Hertzoglicher Und Dero Residenz-Stadt Wienn Staats- und Stands Calender. Mit einem noch nie dargleichen gesehenen Schematismo geziert, Wien 1704
- KEJLA, Vladimír, Willenbergerova výzdoba Paprockého Zrcadla, Zpravodaj Klubu genealogů heraldiků 14, Ostrava 19682, s. 36–38
- KLAPISCH-ZUBER, Christiane, Stammbäume. Eine illustrierte Geschichte der Ahnenkunde, München 2004
- KLECANDA, Vladimír, Přijímání cizozemců na sněmu do Čech za obyvatele. Příspěvek k dějinám inkolátu před obnoveným zřízením zemským; in: Sborník prací věnovaných prof. dru Gustavu Friedrichovi k šedesátým narozeninám 1871–1931, Praha 1931, s. 456–467
- KLEISNER, Tomáš, Numismatik Bohumír Daniel Wunschwitz (1678 – 1741), NL 6, 2003, s. 161–166
- KNESL, Edmund, Jankovsko – Tunklovský pitaval aneb Příliš mnoho nápadných náhod, GHI 8 / 2–3, 1988, s. 79–100
- KNOZ, Tomáš, Středověký původ šlechty v Zrcadle Bartoloměje Paprockého. Ke „konstrukci minulosti“ ve vrcholně renesančním dějepisectví; in: Borovanský, Tomáš – Jan, Libor – Wihoda, Martin (usp.), Ad vitam et honorem. Profesoru Jaroslavu Mezníkovi přátelé a žáci k pětasedmdesátým narozeninám, Brno 2003, s. 149–165
- KOLÁČNÝ, Ivan, Řády a vyznamenání habsburské monarchie do roku 1918, Praha 2006
- KOLLÁR, Jaroslav (ed.), Václav Hájek z Libočan, Kronika česká. Výbor historického čtení, Praha 1981
- Kommunikation und Alltag in Spätmittelalter und frühe Neuzeit, Veröffentlichungen des Instituts für Realienkunde des Mittelaers und der frühen Neuzeit, Nr. 15, Wien 1992
- KOŠNÁŘ, Julius, Staropražské pověsti a legendy, Praha 1933

- KRÁL Z DOBRÉ VODY, Vojtěch, Der Adel von Böhmen, Mähren und Schlesien, Praha 1904, reprint Brno 2005
- KRÁL Z DOBRÉ VODY, Vojtěch, Heraldika, Praha 1900, reprint Brno 2003
- KRÁL, Adolf B., Heraldická kuriozita – pohřební štíty z Vranova u Brna, Vlastivědný věstník moravský 43, 1991, s. 22–25
- KRÁL, Pavel, Mezi životem a smrtí. Testamenty české šlechty mezi léty 1550–1650, České Budějovice 2003
- KRÁL, Pavel, Pohřby posledních pánů z Hradce, Opera historica 6, 1998, s. 401–512
- KRÁL, Petr, Smrt a pohřby české šlechty na počátku novověku, České Budějovice 2004
- KREDATUSOVÁ, Alena, Probstnerovci z Novej L'ubovne a Jakubian, Martin 2002
- KREJČÍ, Karel, Bartoloměj Paprocký z Hlohol a Paprocké Vůle. Život – dílo – forma a jazyk, Praha 1946
- KREJČÍ, Karel, Pověsti ze staré Prahy, Praha 1971
- KREJČÍ, Karel, Praha legend a skutečností, Praha 1967
- KREJČÍK, Tomáš, Diplomatika erbovních listin vydaných českou panovnickou kanceláří 14.–18. století; in: Šišmiš, Milan (ed.), Erbové listiny, Martin 2005, s. 132–143
- KREJČÍK, Tomáš, Erbovní listiny jako specifický druh historického pramene; Úvodní studie in: Fiala, Michal, Erbovní listiny Archivu Národního muzea, Praha 2001
- KREJČÍK, Tomáš, K počátkům erbovních listin, Historia, Historica. Sborník prací Filozofické fakulty Ostravské univerzity 144, č. 2, 1994, s. 23–34
- KREJČÍK, Tomáš, Kapitoly z dějin naší genealogie a heraldiky, Sborník příspěvků I. setkání heraldiků a genealogů, Ostrava 1980, s. 7–13
- KREJČÍK, Tomáš, Pečeť v kultuře středověku, Šenov u Ostravy 1998
- KREJČÍK, Tomáš, Z dějin českých genealogických a heraldických zájmů do poloviny 19. století, SAP 32, 1982, s. 480–505
- KREJČÍKOVÁ, Jarmila – KREJČÍK, Tomáš, Úvod do české sfragistiky, Ostrava 1989
- KREJČÍKOVÁ, Jarmila – KREJČÍK, Tomáš, Základy heraldiky, genealogie a sfragistiky, Praha 1987

- KRISTEN, Zdeněk, Heraldické dílo Vojtěcha ryt. Krále z Dobré Vody, Zpravodaj Klubu genealogů a heraldiků Ostrava, 1989, č. 37–38, s. 3–5
- KUBÍKOVÁ, Anna, Heraldická a genealogická sbírka, 18.–19. století, 1701–1900. Inventář, Český Krumlov 1978
- KUBÍKOVÁ, Anna, Rožmberské kroniky: krátký a sumovní výtah od Václava Březana, České Budějovice 2005
- KUČERA, Jan P. – RAK, Jiří, Bohuslav Balbín a jeho místo v české kultuře, Praha 1983
- KUCHAŘOVÁ, Hedvika, Bohumír Daniel Wunschwitz, bibliofil a sběratel. Po stopách knihovny (Diplomová práce obhájená v Ústavu informačních studií a knihovnictví na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze), Praha 1994
- KUCHAŘOVÁ, Hedvika, Knihovna Bohumíra Daniela svobodného pána Wunschwitze, SAP 53, 2003, s. 195–226
- KUTNAR, František – MAREK, Jaroslav, Dějiny českého a slovenského dějepisectví, Praha 1997
- LANG, Helmut, Bibliographie der österreichischen Zeitungen 1621–1945, Bd 5 – Register, München 2004
- LANGER, František Kristián, Pražské legendy, Praha 1956
- LENDNEROVÁ, Milena, Úvod; in: Lendnerová, Milena – Kubeš, Jiří (ed.), Osobní deník a korespondence – snaha o prezentaci, autoreflexi nebo (proto)literární vyjádření? Scientific papers of the University of Pardubice, Series C, Supplement 9, Pardubice 2004, s. 5–6
- Lexikon für Theologie und Kirche, Bd. 2., Freiburg 1994
- LÍBAL, Dobroslav – HEROUTOVÁ, Marie – NOVOSADOVÁ, Olga, Zámek a hrad v Poběžovicích, Památková péče 32, 1972, s. 193–202
- LIFKA, Bohumil, Exlibris a supralibros v českých korunních zemích v letech 1000–1900, Praha 1982
- LIFKA, Bohumír, Jan Jiří rytíř Bechyně z Lažan jako milovník knih, Marginálie, věstník Spolku českých bibliofilů v Praze XVII/1, 1943, s. 1–5
- LIŠKOVÁ, Marie, Mimořádný trestní soud po bavorské okupaci Čech (Judicium delegatum 1743–1744), SAP 6, 1956, s. 39–96

- LLEWELLYN, Nigel, *The Art of Death. Visual Culture in the English Death Ritual c. 1500–1800*, London 1991
- LOBKOWICZ, František, *Encyklopedie řádů a vyznamenání*, Praha 1999
- LUTONSKÝ, Boleslav – ČERNÝ, Jaroslav, *Latinsko-německo-český slovník nemocí, úrazů a příčin smrti a výrazů s nimi souvisejících (nejen) pro genealogy*, Praha 1995
- LUTONSKÝ, Boleslav, *Základy genealogie I.–II.*, Praha 1999
- MACEK, Jaroslav, *Rodinný archiv Desfours-Walderode /1230/ 1503–1942. Inventář*, Litoměřice 1976
- MACEK, Josef, *Jagellonský věk v českých zemích II 1471–1526*, Praha 1994
- MÁDL, Karel B., *Sochy na Karlově mostě v Praze*, Praha 1921
- MAREŠ, Jan, *Latinsko-český slovník pro genealogy*, Praha 1996
- MAREŠOVÁ, Jana – ROHÁČEK, Jiří, *Epigrafické dokumentace Ústavu dějin umění Akademie věd*; in: Prix, Dalibor - Roháček, Jiří (edd.), *Epigraphica et Sepulcralia*, Praha 2005, s. 127–130
- MARTON, László, *Die wahre Geschichte des Jacob Wunschwitz*, Wien 1999
- MAŠEK, Petr, *Modrá krev: minulost a přítomnost 445 šlechtických rodů v českých zemích*, Praha 2003 (3. vydání)
- MAŠEK, Petr, *Příspěvky k dějinám zámeckých knihoven západních Čech (Chodová Planá, Lázeň, Merklín, Poběžovice, Zelená Hora)*, SAP 1991, 41, s. 511–536
- MAŠEK, Petr, *Šlechtické rody v Čechách, na Moravě a ve Slezsku od Bílé hory do současnosti I*, Praha 2008
- MAŤA, Petr, *Svět české aristokracie (1500–1700)*, Praha 2004
- MAUR, Eduard, *Vývoj matričního zápisu v Čechách*, *Historická demografie* 6, 1972, s. 41–46
- MEZNÍK, Jaroslav, *Česká a moravská šlechta ve 14. a 15. století*, SH 1990, s. 7–35
- MIKULEC, Jiří, *Barokní náboženská bratrstva v Čechách*, Praha 2000
- MILTNER, Heinrich Otokar – NEUMANN, Josef, *Beschreibung der bisher bekannten Böhmischen Privatmünzen*, Prag 1852–1870

- MÍŠKOVSKÁ, Zuzana, Archiv města Kouřim 1405–1945. Inventář, s.l. 2000
- MÜLLER, Karel, Erbovní listiny v archivech Slezska a severní Moravy, Opava 2001
- MÜLLER, Karel, Heraldické edice v posledních deseti letech, SAP 50, 2000, s. 508–514
- MÜLLER, Karel, Pamětní štíty maltézských komturů v kostele sv. Jana Křtitele v Opavě, GHI 2004, s. 68–70
- MÜLLER, Karel, Pamětní štíty s erby maltézských rytířů na Dívčím Hradě, GHI 2006, s. 89–90
- MÜLLER, Karel, Papírové pohřební štíty ve sbírkách Muzeum Śląska Cieszyńskiego w Cieszynie, Cieszyńskie Studia Muzealne 2, 2005, s. 208–213
- MÜLLER, Václav, Pověsti stověžatého města, Třebechovice pod Orebem 1946
- MYSLIVEČEK, Milan, Velký erbovník. Encyklopedie rodů a erbů v zemích Koruny české, Praha 2005
- NECHANICKÝ, Zdeněk – ŠAFÁŘ, Oldřich, Kladské mincovnictví, Hradec Králové 1983
- NĚMEC, Bohumír, Rožmberkové – životopisná encyklopedie panského rodu, Praha 2001
- Neuer Brünnen und Titular-Calender der im Marggraffthumb Mähren befindlichen ... Stellen. Auff das Jahr 1720, Brünn 1720
- Neuer Titular-Calender zu Ehren des H. Wenceslai Fürsten, Prag 1719
- NICKISCH, Reinhard, Brief, Stuttgart 1991
- NOVÁK, Jan Bedřich – LIŠKOVÁ, Marie, Sbíрка genealogická Deymů ze Stříteže, Praha s.d.
- NOVOTNÝ, Antonín, Praha „Temna“, Praha 1946
- OROS, Zuzana – ŠIŠMIŠ, Milan, Rodové postupnosti a ich grafický vývoj, Martin 2004
- PALACKÝ, František, Dějin národu českého v Čechách a na Moravě, Praha 1940
- PALACKÝ, František, Popis Království Českého, Praha 1848
- PALACKÝ, František, Popis staropanských rodů v Čechách roku 1500, ČČM 5, 1831, s. 172–173
- PALACKÝ, František, Přehled současných nejvyšších důstojníků a úředníků zemských i dvorských ve království českém, od nejstarších časů až do nynějška (Dílo Františka Palackého, sv. 1, Praha 1941, vydal J. Charvát)

- PALÁT, Jan, Filigrány, obchodní značky papírenské a osobní pečete mistrů papírníků. Příspěvek k občanské heraldice, Zpravodaj Klubu genealogů a heraldiků Ostrava při Domu kultury pracujících VŽSKG 13, ročník 5, 1983, s. 4–8
- PALIVEC, Viktor, In memoriam Karla Vyšína, Zpravodaj České heraldické a genealogické společnosti při Okresním muzeu Praha-západ v Jílovém, 1981/1–2, s. 126
- PÁNEK, Jaroslav – POKORNÝ, Pavel R., Genealogická sbírka Antonína Norberta Vlasáka, Listy genealogické a heraldické společnosti, 1974/4, s. 8–13
- PÁNEK, Jaroslav, Politický systém předbělohorského českého státu, FHB 11, 1987, s. 63–88
- PÁNEK, Jaroslav, Stavovství v předbělohorské době, FHB 6, 1984, s. 163–219
- PÁNEK, Jaroslav, Životy posledních Rožmberků 1–2, Praha 1985
- PARAVICINI, Werner (hrsg.), Höfe und Residenzen im spätmittelalterlichen Reich, řada Residenzforschung, Bd. 15.3. Hof und Schrift
- PAŘEZ, Jan, Česko-anglický příruční slovník genealogický, Praha 1999
- PASTOUREAU, Michel, Původ erbů: problém k vyřešení?, SAP 50, 2000, s. 353–369
- PASTOUREAU, Michel, Rozšíření erbů a počátky heraldiky, SAP 50, 2000, s. 370–394
- PASTOUREAU, Michel, Traité d'heraldique, Paris 2004
- PASTOUREAU, Michel, Une histoire symbolique du Moyen Age occidental, Paris 2004
- PASTOUREAU, Michel, Vznik erbů na západě, stav problému, SAP 50, 2000, s. 339–352
- PÁTKOVÁ, Hana, Bratrstva v severozápadních Čechách v pozdním středověku, Ústecký sborník historický 2001, s. 147–155
- PAVLÍK, Milan, Soubor podstavečů barokních soch na Karlově mostě, Umění 7, 1959, s. 17–29
- PELIKÁN, Josef, Balbínovy pomůcky a prameny, Praha 1936
- PETRÁŇ, Josef a kol., Dějiny hmotné kultury II/1, Praha 1995
- PETRÁŇ, Zdeněk – RADOMĚRSKÝ, Pavel, Ilustrovaná encyklopedie české, moravské a slezské numismatiky, Praha 2001

- PETRŮ, Eduard (ed.), Bartoloměj Paprocký z Hlohol, O válce turecké a jiné příběhy. Výbor z Diadochu, Praha 1982
- PIEKOSIŃSKI, Franciszek, Heraldyka polska wieków średnich, Krakow 1899
- PILNÁČEK, Josef, Rody starého Slezska, Jílové u Prahy 1969–1972, kompletní vydání Opava 1991–1998
- PILNÁČEK, Josef, Staromoravští rodové, Vídeň 1930, reprint Velehrad 2004
- PLETZER, Karel, Posmrtné štíty Petra Voka z Rožmberka a Jana Zrinského z roku 1612, ČNM 133, 1964, s. 91–96
- PODLAHA, Antonín, Posvátná místa království českého I–VII, Praha 1907–1913
- POKORNÁ, Zuzana – SVATOŠ, Martin (usp.), Bohuslav Balbín a kultura jeho doby v Čechách. Sborník z konference Památníku národního písemnictví, Praha 1992
- POKORNÝ, Pavel R., Siedek Otakar – Heraldická sbírka (1888–1966), Praha 1989
- POLC, Jaroslav, Svatý Jan Nepomucký, Praha 1993
- POLIŠENSKÝ, Josef (ed.), Bartoloměj Paprocký, Zrcadlo Čech a Moravy, Praha 1941
- POLÍVKA, Eduard, Mincovní památky šlechtických rodů v českých zemích, Praha 2000
- POPELKA, Liselotte, Castrum doloris oder „Trauriger Schauplatz“, Untersuchungen zu Entstehung und Wesen ephemerer Architektur I–II, Wien 1991
- POŠVÁŘ, Jaroslav, Mincovní právo Dietrichsteinů, NL 31, 1976, s. 71–75
- POUZAR, Vladimír, Almanach českých šlechtických rodů, Praha 1996, 1999, 2001, 2002, 2007
- PRAHL, Roman, České a moravské náhrobníky let 1780–1830, jejich databáze, její význam; in: Prix, Dalibor – Roháček, Jiří, Epigraphica et Sepulcralia I., Praha 2005, s. 171–182
- PREISS, Pavel, František Antonín Špork a barokní kultura v Čechách, Praha - Litomyšl 2003
- Průručka ku genealogickému výskumu, Martin 2004
- PRIX, Dalibor – ROHÁČEK, Jiří, Epigraphica et sepulcralia I., Praha 2005

- PROCHÁZKA, Roman von, *Genealogisches Handbuch der Erlöschener böhmischen Herrenstandsfamilien*, Prag 1973
- RADIMSKÝ, Jiří, *Pilnáček Josef 1883–1953. Inventář*, Brno 1957
- REICHOVÁ, Lucie – POKORNÝ, Pavel R., *Heraldické sbírky a materiály ve fondech Archivu Národního muzea, Sborník příspěvků III. setkání genealogů a heraldiků*, Ostrava 1986, s. 154–161
- REICHOVÁ, Lucie, *Heraldická a genealogická sbírka Ivo Pelanta*, Praha 1986
- Renzova heraldická sbírka. *Rejstřík*, Praha s.d.
- RICHTEROVÁ, Alena, *Dva novověké rukopisy české provenience v Jagellonské knihovně v Krakově*, *Miscellanea* 17, 2001–2002, s. 204–212
- RICHTEROVÁ, Alena, *Osud knihoven Bohuslava Balbína a Michala Adama Francka z Franckensteinu*; in: *Barokní Praha – Barokní Čechie 1620 – 1740*, Praha 2004, s. 643–651
- RICHTEROVÁ, Alena, *Pozůstalost Michaela Adama Francka z Franckensteina ve fondech Národní knihovny v Praze*, *Miscellanea oddělení rukopisů a starých tisků* 7/1, 1990, s. 139–151
- RICHTEROVÁ, Alena, *Soupis autografů Bohuslava Balbína z fondů Státní knihovny ČSR*, Praha 1988
- RICHTEROVÁ, Alena, *Vývoj roudnické lobkovické knihovny. (Na základě průzkumu archivních pramenů)*, Praha 1989
- ROHÁČEK, Jiří, *K epigrafické ediční činnosti*, *SAP* 50, 2000, s. 525–535
- ROHÁČEK, Jiří (ed.), *Nápisy města Kutné Hory (Kutná Hora, Kaňk, Malín, Sedlec včetně bývalého cisterciáckého kláštera)*, *Fontes historiae artium III (Corpus inscriptionum Bohemiae I.)*, Praha 1996
- ROUBÍK, František, *Rodopisné prameny v archivu ministerstva vnitra v Praze*, *Časopis rodopisné společnosti československé v Praze* 1, 1929, s. 76–81
- RUTH, František, *Kronika královské Prahy a obcí sousedních*, Praha 1903
- RŮŽEK, Vladimír, *Česká heraldická literatura od roku 1946 do roku 1980*, *SAP* 34, 1984, s. 512–539

- RYANTOVÁ, Marie, Památník raného novověku jako prostředek individuální seberepresentace, ČČH 104, 2006, s. 47–80
- RYANTOVÁ, Marie, Památníky aneb štambuchy, to jest alba amicorum. Kulturně historický fenomén raného novověku, České Budějovice 2007
- RYANTOVÁ, Marie, Památníky raného novověku jako mezioborový pramen, Knihy a dějiny 4, č. 1, 1997, s. 63–68
- RYANTOVÁ, Marie, Turecký papír v památnících; in: Doležalová, Eva - Hrdina, Jan – Kahuda, Jan (edd.), Pater familias. Sborník příspěvků k životnímu jubileu Prof. Dr. Ivana Hlaváčka, Praha 2002, s. 21–38
- RYBIČKA, Antonín, Dodatky a opravy k pojednání o městě Ronšperku, Pam. arch 3, 1859, s. 285–287
- RYBIČKA, Antonín, Wunschwitz, Riegrův slovník naučný IX, Praha 1872, s. 1317–1318
- RYNEŠ, Václav, Česká erbovní pověst podle Dalimila, Erbovní knížka na rok 1939, s. 81–83
- Sbírka genealogicko-heraldická Vojtěcha Krále z Dobré Vody (Kristián Brückner), prozatímní inventární soupis, Praha s.d.
- Sborník učebních textů pro začínající, resp. pokročilé rodopisce 1–2, Praha 2005–2007
- SEDLÁČEK, August, Atlasy erbů a pečeti české a moravské středověké šlechty 1–5, Praha 2001–2003 (zpracoval a k vydání připravil Vladimír Růžek)
- SEDLÁČEK, August, Hrady, zámky a tvrze Království českého I–XV, Praha 1882–1927, reprint 1993–1998
- SEDLÁČEK, August, Pýcha urozenosti a vývody u starých Čechův a Moravanův, Praha 1914
- SEDLÁČEK, August, Wunschwitz, Ottův slovník naučný XXVI, Praha 1907, s. 1076
- SEDLÁČKOVÁ, Helena – CECAVA, Miroslav, Doubravnické pohřební štíty z let 1683 až 1899 (rukopis)
- SCHALLER, Jaroslav, Beschreibung der königlichen Haupt und Residenzstadt Prag I–IV, Prag 1794–1797
- SCHALLER, Jaroslav, Topographie des Königsreichs Böhmen I–XVI, Prag 1782–1792

- SCHLECHTA-WSEHRD, Anton Petr, Heraldisch-genealogische Sammlungen in Böhmen, Monatsblatt der Kais. Kön. Heraldischen Gesellschaft „Adler,“ Nr. 129, September 1891, S. 49–51
- SCHMIDT, Johann Ferdinand, Monographie des k.k. Böhmisches Appellations-Gerichtes, Prag 1850
- SCHNABEL, Wilhelm Werner, Das Stammbuch. Konstitution und Geschichte einer textortenbezogenen Sammelform bis ins erste Drittel des 18. Jahrhunderts, Tübingen 2003
- Schumannova genealogická sbírka, Praha s.d.
- SKUTIL, Jan, Heraldické a genealogické prameny v moravských muzeích a archivech. Metodologie jejich zpracování, Sborník I. setkání genealogů a heraldiků, Ostrava 1980, s. 20–22
- SKUTIL, Jan, Štambuch slézácký Bartoloměje Paprockého z Hlohov, Zpravodaj Klubu genealogů a heraldiků Ostrava, 1983, s. 47–50
- SLÁDEK, Miloš, Rybička Antonín /1812–1899/, 1846–1912. Inventář, Praha 2000
- SLAVÍČEK, Lubomír, Sběratelství a obchod s uměním v Čechách 17. a 18. století. Stav a úkoly bádání; in: Fejtová, Olga et al. (usp.), Barokní Praha – barokní Čechie 1620–1740. Sborník příspěvků z vědecké konference o fenoménu baroka v Čechách, Praha 2004, s. 491–538
- SOLAŘ, Jeroným, Ronšperk. Město Plzeňska. Pam. arch. 3, 1859, s. 110–111
- SOMMER, Johann Gottfried, Das Königsreich Böhmen statistisch-topographisch dargestellt, I–XVI, Prag 1833–1849
- Soupis památek historických a uměleckých v Království českém od pravěku do počátku XIX. století, Praha 1897–1937
- STANGL, Waltraud, Tod und Trauer bei den Österreichischen Habsburgern 1740–1780 dargestellt im Spiegel des Hofzeremoniells, Wien 2001
- STARÝ, Marek, Udělování erbu a stavu v českém zemském právu před a po Bílé hoře; in: Šišmiš, Milan (ed.), Erbové listiny, Martin 2006, s. 121–131
- Státní archiv v Plzni. Průvodce po archivních fondech, Praha 1958
- Státní archiv v Praze. Průvodce po archivních fondech, Praha 1958

- Státní ústřední archiv Praha, díl II., Praha 1955
- Státní ústřední archiv v Praze. Průvodce po archivních fondech a sbírkách, díl I., svazek 3, Praha 2005
- STECHOW, Carl Friedrich, Freiherr von, Lexikon der Stammbuchsprüche, Neustadt/Aisch 1996
- STEJSKAL, František, Svatý Jan Nepomucký, díl II., Praha 1922
- STELDORF, Andrea, Siegelkunde, Hannover 2004
- SVÁTEK, Josef, Pražské pověsti a legendy, Praha 1932
- SVATOŠ, Martin, Romantický plášť zázraku barokního světce; in: *Ars baculum vitae*. Sborník studií z dějin umění a kultury k 70. narozeninám prof. PhDr. Pavla Preisse, DrSc., Praha 1996, s. 327–332
- ŠEBÁNEK, Jindřich – FIALA, Zdeněk – HLEDÍKOVÁ, Zdeňka, Česká diplomatika do roku 1848, Praha 1984
- ŠEMBERA, Alois, Staré desky zemské i manské v Moravě a v Opavsku, ČNM 20, 1846, s. 555–559
- ŠERÝCH, Jiří, Michael Rentz fecit. Michael Jindřich Rentz, dvorní rytec hraběte Šporka, Praha 2007
- ŠIMEČEK, Zdeněk, Proměny novinářství v českých zemích a Rosenmüllerovy noviny (1719–1727), s. 48–64
- ŠIMEČEK, Zdeněk, Rozšíření novin v českých zemích v 17. a na počátku 18. století, ČsČH 27, 1979, s. 540–572
- ŠIMEK, Eduard, Poznámka k hodnocení významu mincovní činnosti Jana z Pernštejna; in: Vorel, Petr (usp.), *Pernštejnové v českých dějinách*, Pardubice 1995, s. 311–314
- ŠMAHEL, František, Obrisy českého stavovství od konce 14. století do počátku 16. století, ČČH 90, 1992, s. 161–187
- ŠMERDOVÁ Daša, Sbíрка grafických listů, kreseb a maleb, 16.–20. století. Inventář, Praha 1973
- ŠMERDOVÁ, Daša, Wunschwitz. Genealogická a heraldická sbírka. Inventář, Praha 1973

- ŠVÁBENSKÝ, Mojmír, Sfragistické (a znakové) sbírky v Moravském zemském archivu; in: 155 let archivnictví v českých zemích. Sborník příspěvků z konference uspořádané u příležitosti 155. výročí založení Moravského zemského archivu v Brně ve dnech 31. května – 1. června 1994, Brno 1995, s. 37–50
- TOPINKA, Jiří a kol., Archiv města Beroun, 1404–1945 (1952). Inventář, s.l. 1981
- TRUHLÁŘ, Antonín – HRDINA, Karel – HEJNIC, Jaroslav – MARTÍNEK, Jiří, Rukověť humanistického básnictví v Čechách a na Moravě od konce 15. do začátku 17. století (Enchiridion renatae poesis Latinae in Bohemia et Moravia cultae), Praha 1966 – 1982
- TŘESKOVÁ, Věra, Heraldická sbírka – sbírka znaků domácí i cizí šlechty, 1700–1920. Inventář, Praha 1982
- TŘÍSKA, Karel, Rodový archiv Deymů ze Stříteže 1712–1930. Prozatímní inventární seznam, Třeboň 1962
- Ubelliho genealogická sbírka. Rejstřík, Praha s.d.
- Učebnice čtení starých textů, Praha 2003
- UDOLF, Ludger, Bohuslav Balbín als Landeshistoriker, in: Zand, Gertraude – Holý, Jiří (hrsg.), Tschechisches Barock: Sprache, Literatur, Kultur, Frankfurt am Main 1999, s. 163–178
- ÚLOVEC, Jiří, Seznam šlechty z doby kolem roku 1517, Jihočeský sborník historický 76, 2007, s. 202–214
- ÚLOVEC, Jiří, Tvrz a zámek v Dolejším Krušci u Hartmanic, Zlatá stezka 6, 1999, s. 145–164
- Umělecké památky Čech I–IV, Praha 1977–1982
- URFUS, Valentin, Bohumír Daniel z Wunschwitz, genealog české šlechty v první polovině 18. století (K psychosociálnímu profilu barokní společnosti); in: Chocholáč, Bronislav – Malíř, Jiří (usp.), Pocta Janu Janákovi, předsedovi Matice moravské, profesoru Masarykovy univerzity věnují k sedmdesátinám jeho přítel a žáci, Brno 2002, s. 405–412
- VANDROVCOVÁ, Miroslava, Antonín Bukovský. Genealogická sbírka rodu Bukovských z Hustiřan. Inventář, Praha 2001

- VAVROUŠKOVÁ, Anna, Jakubičkova sbírka v Českém zemském archivu v Praze; in: Šimákův sborník. Přátelé československých starožitností svému učiteli. K šedesátinám universitního profesora Dra J. V. Šimáka, Praha 1930, s. 231–233
- VEČEŘOVÁ, Petra, Diadochos Bartoloměje Paprockého z Hlohov a Paprocké Vůle; in: Baďurová, Anežka (red.), Sborník k 80. narozeninám Mirjam Bohatcové, Praha 1999, s. 347–372
- VELHARTICKÁ, Marie, Genealogická sbírka „H“ (Abecední soupis), 1410–1931. Prozatímní inventární seznam, Praha 1971
- VELHARTICKÁ, Marie, Sbírka „CH“ Rudolfa hraběte Vratislava z Mitrovic, 1700–1908. Prozatímní inventární seznam, Praha 1971
- VELÍMSKÝ, Tomáš, Hrabišici. Páni z Rýzmburka, Praha 2002
- VELLUSIG, Robert, Schriftliche Gespräche. Briefkultur im 18. Jahrhundert, Wien – Köln – Weimar 2000
- VÍT, Jan, Poznámka k Balbínovu a vůbec baroknímu patriotismu; in: Pokorná, Zuzana – Svatoš, Martin (usp.), Bohuslav Balbín a kultura jeho doby v Čechách. Sborník z konference Památníku národního písemnictví, Praha 1992, s. 46–50
- VLČEK, Pavel a kol., Umělecké památky Prahy. Malá Strana, Praha 1999
- VLČEK, Pavel a kol., Umělecké památky Prahy. Pražský hrad a Hradčany, Praha 2000
- VLČEK, Pavel a kol., Umělecké památky Prahy. Staré město, Josefov, Praha 1996
- VLNAS, Vít, Jan Nepomucký, česká legenda, Praha 1993
- VOIT, Petr, Encyklopedie knihy, Praha 2006
- VOLF, Josef, Dějiny novin a časopisů, Československá vlastivěda VII. Písemnictví, Praha 1933
- VOLF, Josef, Dějiny novin v Čechách do roku 1848, Praha 1930
- VOLF, Miloslav, Index k materiálím, Praha 1953
- VOREL, Petr, Od pražského groše ke koruně české, Praha 2000
- VOREL, Petr, Rodové heraldické pověsti jako prostředek mezigeneračního přenosu informace ve šlechtickém prostředí českých zemí v 16. století; in: Bůžek, Václav – Král, Petr (edd.), Paměť urozenosti, Praha 2007, s. 61–67

- VRTEL, Ladislav, Heraldická terminol6gia, Martin 2003
- WENIG, Adolf, Star6 pov6sti pražsk6, Praha 1934
- WIHODA, Martin, Vladislav Jindřich, Brno 2007
- WOITSCHOVÁ-KUČEROVÁ, Klára, Genealogické sbírky SÚA – sbírka svobodného pána Wunschwitze; in: Genealogia ac heraldica bohemica, Sborník příspěvků z odborné konference pořádané Českou genealogickou a heraldickou společností v Praze ve dnech 28.-29.4.2001 na zámku Nečtiny, Praha 2002, s. 33–40
- WOITSCHOVÁ-KUČEROVÁ, Klára, Heraldický materiál v genealogických a heraldických sbírkách Státního ústředního archivu v Praze (Listy z památníků ve Wunschwitzově a Renzově sbírce); in: Ebelová, Ivana – Šouša, Jiří (edd.), Inter laurum et olivam. Sborník k životnímu jubileu prof. dr. Marie Bláhové, Praha 2006, s. 211–220
- WOITSCHOVÁ-KUČEROVÁ, Klára, Pohřební štíty ve Wunschwitzově genealogické a heraldické sbírce (edice), Paginae historiae 12, 2004, s. 147–208
- WOITSCHOVÁ, Klára, Listy z památníků ve Wunschwitzově sbírce (Soupis a edice), Paginae historiae 15, 2007, s. 265–334
- WOLF, Jiří, P. Vincenc a S. Guilelmo a česká barokní genealogie. Studie z dějin pomocných věd historických. Diplomová práce obhájená na katedře PVH a AS FF UK v Praze, 1999
- WOLTMANN, Karoline von, Volkssagen der Böhmen, Prag 1815
- ZAJIC, Andreas, „Zu ewiger gedächtnis aufgericht“ Grabdenkmaler als Quelle für Memoria und Repräsentation von Adel und Bürgertum im Spätmittelalter und in der Frühen Neuzeit. Das Beispiel Niederösterreichs, Wien – München 2004
- ZELENÝ, Václav Vladimír, Tomáš Pešina z Čechorodu, Praha 1884
- ZÍBRT, Čeněk, Bibliografie české historie I. Abecední seznam šlechtických rodin z Čech, Moravy a ze Slezska, Praha 1900, s. 284–631
- ZÍBRT, Čeněk, Titulář, aneb jak se titulovali u nás jindy a jak se tituluje nyní, Praha 1917
- Zum Sterben schön, Köln 2006
- ZUMAN, František, Knížka o papíru, Praha 1947
- ZUMAN, František, Filigrány, jejich vývoj a význam, Praha 1939

ZUMAN, František, Nové české a moravské papírnické obchodní značky, ČNM 114, 1940, s. 58–66

ZUMAN, František, Nově objevené obchodní značky papírenské, ČNM 111, 1937, s. 105–111

ZUMAN, František, Obchodní značky papírenské, ČSPSČ 36, 1928, s. 73–82

ŽUPANIČ, Jan, Nová šlechta Rakouského císařství, Praha 2006

Internetové zdroje

<http://azs.tsa.sk>

<http://www.ahn-cr.info/index.htm>

http://www.ceskenoviny.cz/win/index_vi-ew.php?id=260421

<http://www.genea.cz>

<http://www.genealogie.cz>

<http://www.genealogy-heraldry.sk>

<http://www.heraldica.cz>

<http://www.heraldicka-spol.net>

<http://www.historie.hranet.cz/heraldika>

<http://www.kpufo.cz/wa/waa/kmost.htm>

<http://www.manuscriptorium.com>

<http://www.mghs.cz>

<http://www.mvcr.cz/vozidla/peva/index.php?>

<http://www.obecni-urad.net/source/historie.php?ID=7144>

<http://www.raa.phil.uni-erlangen.de/>

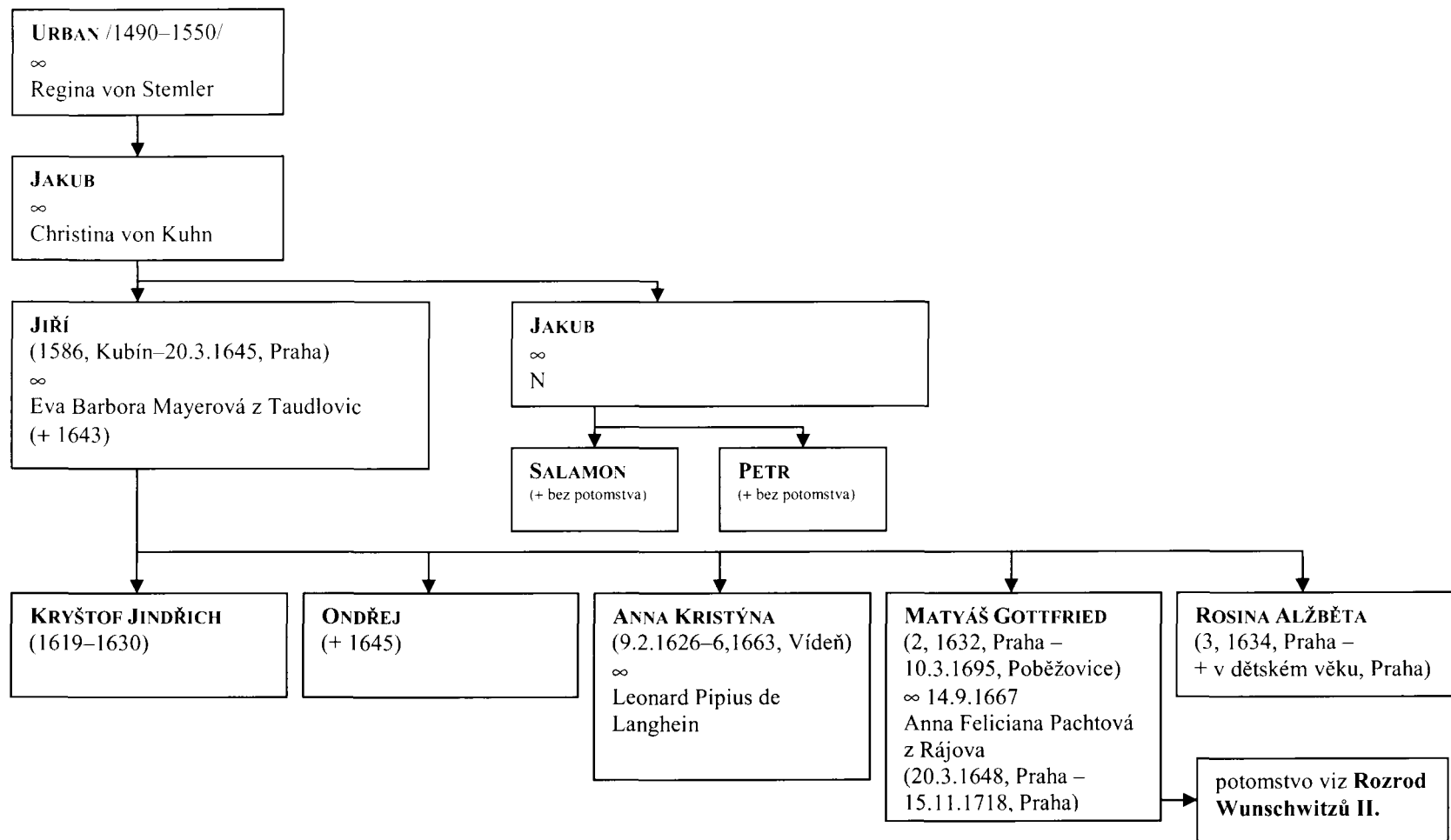
<http://www.uchlupatyhoducha.cz/index4.htm>

<http://zsru.cz>

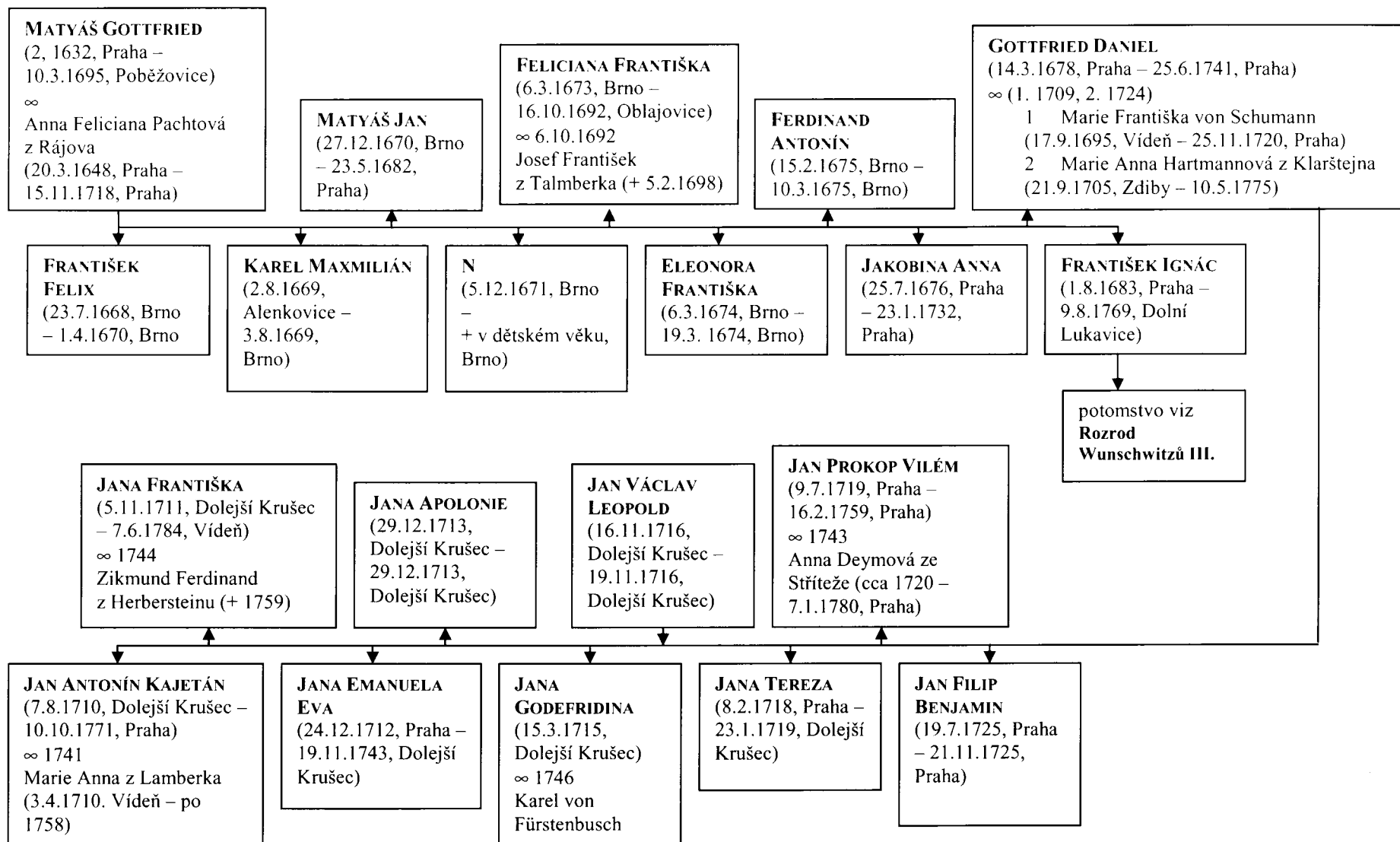
PŘÍLOHY

TEXTOVÉ PŘÍLOHY

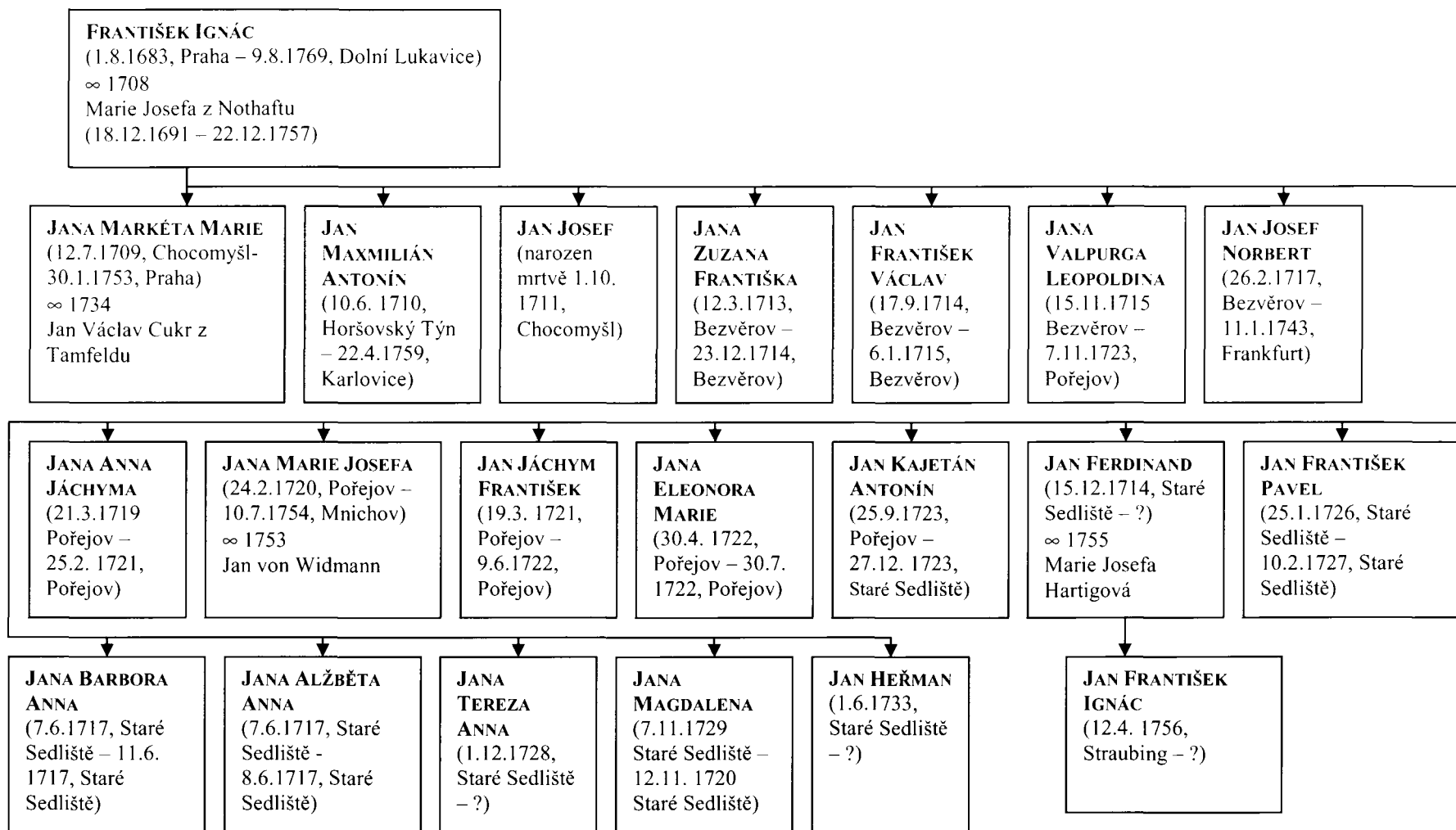
PŘÍLOHA 1 - ROZROD WUNSCHWITZŮ I.

PŘÍLOHA 1 - ROZROD WUNSCHWITZŮ II.

PŘÍLOHA 1 - ROZROD WUNSCHWITZŮ III.

Příloha II – Vývody z 8 předků svobodného pána Gottfrieda Wunschwitze, jeho manželky Marie Františky Schumannové a Marie Anny Hartmanové z Klarštejna a manželky jeho bratra Františka Ignáce Marie Barbory Notthaftové

Jakub z Wunschwitz	Jiří z Wunschwitz	
Christina von Kuhnu		Matyáš Wunschwitz
Christoph Mayer z Taudlovic	Eva Mayerová z Taudlovic	
Dorothea von Streit Solben		Gottfried Daniel Wunschwitz
Jan Pachta z Rájova	Daniel Norbert Pachta z Rájova	
Anna Šindlová z Ebrharce		Anna Feliciana Pachtová z Rájova
Rafael Mnišovský ze Sebuzziny	Ludmila Mnišovská ze Sebuzziny	
Eufronie Hirschová z Hirschenecku		
<hr/>		
Jiří von Schumann	Jan von Schumann	
Uršula von Hausen		Jan Jiří von Schumann
Johann von Urendorf	Kateřina von Urendorf	
Anna Zylín von Eplishausen		Marie Františka von Schumann
Nicolaus von Gurland	Johann von Gurland	
Dorota von Parfues		Anna Dorothea von Gurland
Jakub z Herbersteinu	Juliana z Herbersteinu	
Anna Hagerová z Altensteig		

Theodor Hartmann z Klarštejna	František Hartmann z Klarštejna	
Alžběta Arnoldinová z Klarštejna		František Max Hartmann z Klarštejna
Jan Ludvík Kuefstein	Zuzana Kuefsteinová	
Jana Eleonora von Stubenberg		Marie Anna Hartmanová z Klarštejna
Jeroným Clary-Aldringen	Jan Clary-Aldringen	
Anna Aldringen		Eleonora Clary-Aldringen
Jan Ludvík von Lamberg	Marie Anna von Lamberg	
Marie von Marzoll und Casperegg		

Leo Notthaft von Weisenstein	Johann Notthaft von Weisenstein	
Helena von Stubenberg		Jiří Kryštof Notthaft von Weisenstein
Jiří z Thurnu	Marie Kateřina z Thurnu	
Maria von Gumsenberg		Marie Barbora Notthaftová
Wolfgang von Clossen	Jiří Jindřich von Clossen	
Elisabetha von Maxelram		Marie Barbora von Clossen
Christoph von Schönburg	Marie von Schönburg	
Anna von Raindorf		

Příloha III – Itinerář Gottfrieda Daniela Wunschwitze (pro léta 1701–1741)

Kdy	Kde	Inventární číslo	Co
1701.03.17	Řím	157	výpis z literatury
1703.12.10	Benátky	51	vlastní poznámka
1704.03.22	Štýrský Hradec	950	výpis z pramene (MS)
1704.06.11	Horšovský Týn	214	nápis
1704.06.16	Poběžovice	979	nápis
1704.10.05	Poběžovice	214	nápis
1704.10.14	Poběžovice	35, 1206, 1295	nápis
1705.04.15	Praha, NMP	42, 208, 213, 672, 760, 1296, 1324	nápis
1705.04.18	Praha, NMP	548	nápis
1705.05.07	Jankov	1212	nápis
1705.08.20	Praha, SMP	763	nápis
1705.11.07	Ždíby	954	nápis
1706.05.05	Postupice	449, 757, 1002	nápis
1706.08.27	Staňkov	1185	nápis
1706.11.06	Amberk	1395	rozrod (Prandstedt, Dominik)
1707.02.16	Würzburg	1002	přijat dopis (s.n.)
1707.02.21	Norimberk	159	rozhovor (Imhof)
1707.02.25	Amberk	590	přijat dopis (Kropáč, Jan)
1707.09.27	Amberk	1002	přijat dopis (Callenberg, Jan Jiří)
1708.01.11	Poběžovice	733	přijat dopis (Merklinský, Marek)
1708.01.13	Horšovský Týn	110	znak
1708.01.22	Částkov	110, 497	nápis
1708.02.16	Amberk	1046	výpis z pramene (úřední kniha)
1708.03.05	Částkov	355, 641	přijat dopis (Haslau, Karel Ignác), přijat dopis (Lechner, Pavel)
1708.04.05-06	Částkov	110	výpis z pramene (erbovní listina, Brisigell, Jan Tomáš)
1708.04.11	Staré Sedliště	453, 524	nápis
1708.05	Částkov	2	výpis z pramene (testament, Brisigell, Jan Tomáš)
1708.05.11	Částkov	2	výpis z pramene (dílčí cedule, Brisigell, Jan Tomáš), znak (Brisigell, Jan Tomáš)
1708.06.07	I. štiny	506	znak
1708.06.13	Horšovský Týn	214	znak
1708.07.05	Poběžovice	110	přijat dopis (Brisigellová, Šarlota Kateřina)
1708.10.30	Norimberk	110	originál pramene (MS, Brisigell, Jan Albrecht)
1708.11.04	Norimberk	711	rozrod (Imhof)
1708.11.13	Norimberk	1212	vývod (Bucelin)
1708.11.14	Norimberk	1212	vývod
1709.04.08	Chudenice	187	vývod
1709.04.10	Chotiměř	462	znak
1709.06.28	Praha	1363	přijat dopis (Winckler, Kryštof Jindřich)
1709.06.29	Chotomyšl	1363	odeslán dopis (Winckler, Kryštof Jindřich)
1709.06.30	Chotomyšl	1295	přijat dopis (Frum, Tomáš Josef, farář)
1709.08.01	Zavlekov	213, 550, 853, 992, 1419	nápis
1709.08.05	Mlázovy	816, 761, 972, 1026, 1230	nápis, znak
1709.12.14	Amberk	1066	rozhovor (Imhof)
1710.01.26	Amberk	321	přijat dopis (Gross, Jan)
1710.02.23	Amberk	140	výpis z literatury (Merian)
1710.06.16	Horšovský Týn	550, 1161	nápis
1710.07.01	Dlouhá Ves	355	rozhovor (kněz v Dlouhé Vsi)
1710.07.01	Kašperské Hory	918, 1098	nápis
1711.02.11	Dolejší Krušec	122	vývod (Budkovský, Václav František)
1711.02.13	Dolejší Krušec	122	výpis z pramene (MS paměti, Budkovský Václav František)

1711.02.15	Dolejší Krušec	374	výpis z pramene (MS dějiny rodu)
1711.02.23	Mačice	122	výpis z pramene (erbovní listina, Budkovský, Václav)
1711.03.24	Dolejší Krušec	101, 543	vývod (Běšín, Maximilian, 3x)
1711.05.29	Dlouhá Ves	185	nápis
1711.07.12	Dolejší Krušec	87	znak
1711.07.19	Dolejší Krušec	490, 953	rozrod (Boryně, Ignác, 2x)
1711.08.14	Dolejší Krušec	1265	výpis z pramene (patent)
1711.08.16	Belčice	62, 1258	nápis
1711.08.16	Březnice	1258	nápis
1711.08.17	Zbraslav	884	nápis
1711.08.31	Praha	637	výpis z pramene (erbovní listina, Lazari, Michael)
1711.09.04	Praha	637	výpis z pramene (erbovní listina, Lazari, Michael)
1711.09.16	Příbram	668	nápis
1711.10.03	Dolejší Krušec	1040	odeslán dopis (Schaffgotsch, Jan Arnošt)
1711.10.14	Dolejší Krušec	716, 1040	přijat dopis (Schaffgotsch, Jan Arnošt), přijat dopis (Matthiades, Maxmilian)
1711.10.21	Dolejší Krušec	328	výpis z literatury (Balbín)
1711.10.22	Dolejší Krušec	670	výpis z literatury (Balbín)
1711.10.30	Dolejší Krušec	157	přijat dopis (Běšín, Ladislav)
1711.11.02	Dolejší Krušec	1076	výpis z literatury (Weingarten)
1711.12.01	Dolejší Krušec	932	přijat dopis (Přehořovský, F. C.)
1711.12.03	Dolejší Krušec	932	odeslán dopis (Přehořovský, F. C.)
1711.12.20	Dolejší Krušec	745	výpis z literatury (Hubert)
1712.01.25	Dolejší Krušec	29	přijat dopis (Bomal, Jan Ludvík)
1712.01.26	Dolejší Krušec	771	přijat dopis (Morzin, Karel)
1712.02.16	Amberk	114	vývod
1712.02.21	Amberk	578	výpis z literatury (Valvasor)
1712.03.02	Amberk	14	výpis z literatury (Valvasor)
1712.03.11	Amberk	955	vývod (Seifert)
1712.03.12	Horšovský Týn	1415	nápis
1712.03.12-13	Amberk	2	výpis z pramene (testament, Hartmann, František Maxmilián)
1712.03.15	Amberk	1246	přijat dopis (Tucher, Filip Jakub)
1712.03.19-20	Mutěňín	1295	nápis
1712.03.22	Horšovský Týn	17, 187, 214, , 1209, 1335	nápis
1712.03.23	Horšovský Týn	110	rozrod (Brisigellová, rozená Trauttmansdorfová, Charlotta Kateřina)
1712.03.23	Hostouň	187	pohřební štít, nápis (2x)
1712.03.25	Horšovský Týn	214, 321, 324, 410, 524	nápis
1712.03.25-26	Horšovský Týn	892	nápis
1712.03.26	Horšovský Týn	214	nápis
1712.03.28	Horšovský Týn	50	výpis z pramene (matrika, Baiml, Josef, farář)
1712.03.29	Horšovský Týn	679	výpis z pramene (matrika, Baiml, Josef, farář)
1712.03.30	Klenová	449	nápis
1712.04.02	Dolejší Krušec	289	výpis z literatury (Crugerius)
1712.04.05	Dolejší Krušec	733	vývod (Merklínský, Jindřich)
1712.05.12	Svojišice	157	nápis
1712.06.02	Sušice	6	přijat dopis (Bayts, Jan Ignác)
1712.06.02	Dolejší Krušec	571	přijat dopis (Kousek, Jan Jiří)
1712.06.15	Dolejší Krušec	1040	odeslán dopis (Schaffgotsch, Jan Arnošt)
1712.07.03	Sušice	182, 522, 543, 496, 709, 973	nápis
1712.07.07	Dolejší Krušec	733	výpis z pramene (pohřební feč, Merklínský, Jindřich)
1712.07.08	Dolejší Krušec	580	přijat dopis (obálka)
1712.07.10	Dolejší Krušec	583	odeslán dopis (Kressel, František Karel)
1712.07.19	Dolejší Krušec	140, 1040, 1072	výpis z pramene (erbovní listina, 2x), přijat dopis (Schaffgotsch, Jan Arnošt)

1712.08.14	Dlouhá Ves	355, 603	nápis
1712.08.21	Dolejší Krušec	157	výpis z pramene (smlouva)
1712.08.24	Dolejší Krušec	449	výpis z pramene (listina)
1712.08.25	Rajsko	157	nápis
1712.08.27	Dolejší Krušec	449	vlastní poznámka
1712.08.31	Dolejší Krušec	841	výpis z pramene (patent)
1712.09.04	Dlouhá Ves	449	výpis z pramene (DZ)
1712.09.08	Dolejší Krušec	37	výpis z pramene (patent)
1712.09.18	Dolejší Krušec	246	výpis z pramene (smlouva)
1712.09.21	Dolejší Krušec	157	výpis z pramene (kvitance), výpis z pramene (zhostný list)
1712.10.07	Dolejší Krušec	395	výpis z literatury (Paprocký), znak (Paprocký), znak (Spener)
1712.10.12	Rabí	125, 348, 449, 543 791, 953, 956, 1294	nápis
1712.10.13	Dolejší Krušec	496	výpis z literatury (Balbín)
1712.10.23	Dlouhá Ves	1212	výpis z pramene (patent)
1712.10.25	Dolejší Krušec	238	výpis z literatury (Henelius)
1712.11.00	Praha, SMP	692	nápis
1712.11.17	Praha	838	výpis z pramene (listina, 2x)
1712.12.23	Praha, SMP	841	nápis
1713.01.09	Praha	527, 757	výpis z literatury (Brandis), výpis z literatury (Morigia)
1713.01.21	Praha	2	výpis z literatury (Priorato)
1713.01.24	Praha	365	znak (Bolelucky)
1713.01.25	Praha	950	odeslán dopis (Rabatta, Rajmund Ferdinand)
1713.01.27	Praha	672	výpis z literatury (Chanovský)
1713.01.30	Praha	841	vývod (Pfefferkornová, Helena)
1713.01.31	Praha	1212	výpis z pramene (smlouva)
1713.02.02	Praha, NMP	501	nápis
1713.02.16	Praha, MS	51, 81	nápis
1713.02.18	Praha, NMP	54, 173	nápis
1713.02.20	Praha, SMP	177	nápis
1713.02.23	Praha	950	přijat dopis (Rabatta, Reymund Ferdinand)
1713.03.00	Praha	371	výpis z literatury (Naso)
1713.03.01	Praha	159	výpis z pramene (testament)
1713.03.02	Praha, NMP	73, 299, 1089, 1292	nápis
1713.03.09	Praha, NMP	1066	nápis
1713.03.13	Praha, NMP	100	nápis
1713.03.14	Praha, NMP	932	nápis
1713.03.16	Praha	1193	vývod (Špork, František Antonín)
1713.03.19	Praha, NMP	50, 1334	nápis
1713.03.22	Praha, NMP	173, 185, 489, 987	nápis 2x
1713.03.23	Praha	36	výpis z pramene (listina)
1713.03.30	Praha	303	výpis z literatury (Martinelli)
1713.04.05	Praha	371	výpis z literatury (Naso)
1713.04.08	Praha, MS	118	nápis
1713.04.20	Praha, MS	118, 298	nápis
1713.04.27	Praha	692	výpis z pramene (erbovní listina, Maggauerová, Ludmila Kateřina)
1713.05.03-04	Praha	692	výpis z pramene (MS dějiny rodu, Maggauerová, Ludmila Kateřina)
1713.05.16	Praha	692	výpis z pramene (erbovní listina)
1713.05.23	Praha	449	výpis z literatury (Leucht)
1713.05.25	Praha	110	výpis z literatury (Vogl)
1713.06.01	Zdiby	954	nápis
1713.06.06	Praha	289, 711	nápis
1713.06.07	Praha, Hradčany	672, 711, 1171	nápis 3x
1713.06.11	Praha	563	výpis z literatury (Schertz)
1713.06.16	Praha	1411	výpis z literatury (Pelikán)
1713.06.16	Praha, NMP	1212	nápis

1713.06.26	Praha, MS	75, 888	nápis
1713.07.07	Dolejší Krušec	1087	výpis z pramene (listina)
1713.07.15	Praha	94	znak (Mathiades, Maxmilian)
1713.07.26	Praha	692, 763, 831	výpis z pramene (MS dějiny kostela, 3x)
1713.08.06	Praha, NMP	193	nápis
1713.08.07	Praha, Hradčany	1209	nápis
1713.08.09	Praha	289	výpis z literatury (Gamurrini)
1713.08.14	Praha, MS	1212	nápis
1713.08.16	Praha, MS	1354	nápis 2x
1713.08.19	Praha, Hradčany	672	nápis
1713.08.19	Praha, SMP	891	nápis
1713.08.20	Praha	953	vývod (Franck)
1713.09.22	Dolejší Krušec	22	výpis z pramene (Balbín, Franck)
1713.10.16	Dolejší Krušec	1161	přijat dopis (obálka)
1713.11.09	Dolejší Krušec	841	rozrod
1713.11.10	Dolejší Krušec	1209	výpis z pramene (Konfiskace)
1713.11.11	Dolejší Krušec	892, 1209	rozrod 2x
1713.11.20	Dolejší Krušec	978	výpis z pramene (Vincentius, Franck)
1713.11.21	Dolejší Krušec	149, 715	výpis z pramene (Vincentius, Franck), rozrod (Franck), vývod (Franck)
1713.11.23	Dolejší Krušec	755	rozrod (Franck)
1713.11.25	Dolejší Krušec	755	výpis z pramene (MS dějiny rodu, Franck)
1713.11.26	Dolejší Krušec	544, 574, 755, 936, 1113, 1185	výpis z pramene (MS dějiny rodu, Franck), vývod (Franck, 5x)
1713.11.27	Dolejší Krušec	347	vývod (Vincentius, Franck)
1713.11.29	Dolejší Krušec	347	vývod (Franck)
1713.12.18	Dolejší Krušec	527	výpis z literatury (Weingarten)
1714.03.31	Praha, SMP	763	nápis
1714.01.05	Dolejší Krušec	205, 745	výpis z pramene (Crugerus, Franck)
1714.01.25	Dolejší Krušec	988	výpis z pramene (Franck)
1714.01.28	Dolejší Krušec	3	výpis z pramene (MS)
1714.02.16	Praha, MS	1272	nápis
1714.02.25	Dolejší Krušec	1164	rozrod (Hoy, František)
1714.03.09	Plzeň	344, 348, 543, 892, 1004, 1163	nápis
1714.03.28	Zbynice	953	nápis
1714.03.30	Dolejší Krušec	6, 120, 490, 953, 1045	výpis z pramene (matrika, 5x)
1714.04.03-05	Dolejší Krušec	1296	výpis z pramene (listina)
1714.04.11	Kašperské Hory	918, 1098	nápis
1714.04.14	Dolejší Krušec	463, 713	výpis z literatury (Paprocký), přijat dopis (obálka)
1714.04.15	Svojšice	157, 246, 420, 495, 640, 701, 842, 1107, 1379, 1426	nápis
1714.04.17	Dolejší Krušec	157	výpis z pramene (DZ)
1714.04.19	Dolejší Krušec	1155, 1295	vývod, vývod (Vidršpergár, Ignác), přijat dopis (Vidršpergár, Jan)
1714.04.24-25	Dolejší Krušec	1097	výpis z pramene (titulář)
1714.04.27	Dolejší Krušec	11	výpis z literatury (Nigrin, Brandis)
1714.04.30	Dolejší Krušec	157	výpis z pramene (Konfiskace)
1714.05.02	Dolejší Krušec	1346	vývod (Franck)
1714.05.02	Dobrá Voda	1379	nápis
1714.05.05	Dolejší Krušec	1346	výpis z pramene (katalog zemřelých)
1714.05.05	Zdaun	256, 708, 872, 1013, 1295	nápis
1714.05.08	Dolejší Krušec	168, 343	výpis z pramene (patent, 2x)
1714.05.25	Dolejší Krušec	444	výpis z literatury (Tanner)
1714.05.26	Dolejší Krušec	444	výpis z literatury (Paprocký)
1714.05.28	Dolejší Krušec	453	rozrod (Franck)
1714.06.01	Dolejší Krušec	135, 1346	rozrod (Franck, 2x), vývod (Franck), výpis z pramene (Franck)
1714.06.02	Dolejší Krušec	841, 1042, 1221	výpis z pramene (Franck, 3x)

1714.06.07	Dolejší Krušec	21, 62	výpis z literatury (Paprocký, 2x)
1714.06.09	Dolejší Krušec	127	vývod (Franck)
1714.06.10-11	Dolejší Krušec	125	rozrod (Vincentius, Franck)
1714.06.11	Dolejší Krušec	433, 788, 1181	výpis z literatury (Paprocký), vývod (Franck), rozrod (Franck)
1714.06.12	Dolejší Krušec	435, 953	výpis z pramene (Vincentius, Franck), vývod (Boryně, Ignác Josef)
1714.06.14	Klatovy	59, 277, 589, 602, 624, 936, 978, 1295, 1430	nápis, znak
1714.06.15	Neukirchen	114	znak
1714.06.15	Horšovský Týn	1209	nápis
1714.06.17	Horšovský Týn	892	nápis
1714.06.18	Dolany	741	pohřební štít
1714.06.18	Chudenice	187, 279, 441, 1335	nápis 2x
1714.06.18	Klatovy	277, 872, 1230	nápis
1714.06.19	Klatovy	125	nápis
1714.06.19	Úloh	62, 365	nápis, znak
1714.06.21	Dolejší Krušec	1331	rozrod (Franck)
1714.06.22	Dolejší Krušec	187, 511, 1206	výpis z pramene (Balbín, Franck, 2x), výpis z literatury (Paprocký)
1714.06.23	Dolejší Krušec	656, 1050	výpis z pramene (Vincentius, Franck), rozrod (Franck)
1714.06.24	Dolejší Krušec	217, 854, 917, 965	výpis z pramene (Franck, 2x), výpis z literatury (Paprocký, 2x)
1714.06.25	Dolejší Krušec	1247	výpis z pramene (Franck)
1714.06.28	Dolejší Krušec	3	dotazník
1714.07.03	Dolejší Krušec	422	rozrod (MS Mařanů)
1714.07.12	Dolejší Krušec	953	vývod (Boryně, Ignác Josef)
1714.07.21	Dolejší Krušec	173	výpis z pramene (patent)
1714.07.22	Dolejší Krušec	1046	výpis z literatury (Brusch)
1714.07.22-23	Dolejší Krušec	316	výpis z pramene (Balbín, Franck)
1714.07.26	Praha	91, 196, 741, 1429, 1002	výpis z pramene (Vincentius, Franck, 4x), vývod (Franck)
1714.07.31	Dolejší Krušec	711	přijat dopis (Zinnenburg, Jan František)
1714.08.03	Dolejší Krušec	410	výpis z pramene (účet)
1714.08.06	Dolejší Krušec	872	vývod (Pergler, František Karel), přijat dopis (s.n.)
1714.08.07	Dolejší Krušec	355, 872, 884	výpis z pramene (testament, Pergler, František Karel, 2x), vývod slovní
1714.08.08	Dolejší Krušec	481	výpis z pramene (MS, Pergler, František, Karel), rozrod (MS Perglasů)
1714.08.09	Dolejší Krušec	859	přijat dopis (s.n.)
1714.08.09-10	Dolejší Krušec	872	výpis z pramene (MS, Pergler, František, Karel)
1714.08.15	Dolejší Krušec	529	výpis z pramene (MS, Pergler, František, Karel)
1714.08.17	Dolejší Krušec	713	přijat dopis (Mařan, Jan Karel)
1714.08.21	Dolejší Krušec	213, 401, 872, 1107	výpis z pramene (matrika, Wegele, Karel, farář, 4x)
1714.09.01	Dolejší Krušec	449	vývod
1714.09.15	Dolejší Krušec	713	přijat dopis (Mařan, Jan Karel)
1714.09.19	Dolejší Krušec	1321	výpis z literatury (Harant)
1714.09.20	Dolejší Krušec	1198	vývod
1714.09.26	Dolejší Krušec	528	vývod
1714.09.27	Dolejší Krušec	1122	přijat dopis (Stařimský, Karel)
1714.10.04	Praha	1002, 1206	autograf Franck, rozrod (Franck)
1714.10.07	Sušice	490, 1379	nápis
1714.10.16	Dolejší Krušec	1161	přijat dopis (Pergler, František Karel)
1714.10.25	Dolejší Krušec	1424	výpis z pramene (dedikace)
1714.11.08	Dolejší Krušec	507	výpis z literatury (Jeschke)
1714.11.09	Dolejší Krušec	1403	přijat dopis (Balley, Jan)
1714.11.11	Dolejší Krušec	963	výpis z literatury (Dörffel)
1714.11.25	Dolejší Krušec	283	přijat dopis (Fruwein, Oldřich)

1714.11.26-27	Čachrov	283, 749	nápis
1714.11.27	Čachrov	283, 953, 1167	nápis, znak (Fruwein, Benjamin)
1714.12.04	Hartmanice	157	nápis
1714.12.05	Dolejší Krušec	1403	přijat dopis (Balley, Jan)
1715.01.25	Praha	701, 771	výpis z pramene (Franck), vývod (Franck)
1715.01.26	Praha	771	výpis z pramene (MS dějiny, Franck)
1715.02.20	Dolejší Krušec	815	výpis z pramene (patent)
1715.02.27	Dolejší Krušec	507	výpis z literatury (Glaubwürdiges Diarium)
1715.04.06	Wasserau	327	přijat dopis (Püreth, František Josef)
1715.04.19	Miletice	344	vývod 2x
1715.04.19	Strážov	383, 771	nápis
1715.04.27	Dolejší Krušec	349	odeslán dopis (Hartig, Jan Hubert)
1715.05.08	Praha	587	přijat dopis (Krocín, Václav František)
1715.05.16	Praha, Hradčany	812, 1111, 1421	nápis
1715.05.24	Praha	720	rozrod (Franck)
1715.06	Praha	384	výpis z pramene (cestopis, Franck)
1715.06.01	Praha	327	přijat dopis (Pörelt, František Josef)
1715.06.08	Horní Mokropsy	732	nápis
1715.06.11	Praha, Hradčany	435	nápis
1715.06.13	Modřany	384	nápis
1715.06.24	Praha, Hradčany	435	nápis
1715.06.30	Praha	763	výpis z pramene (erbovní listina, Alsterl, František Maxmilián)
1715.07.16	Choteč	68, 1073	nápis, znak
1715.07.26	Praha	380, 1125	výpis z literatury (Faber), zpráva (Schmidel, František Karel)
1715.08	Dobřichovice	213	výpis z literatury (Holan)
1715.08.13	Praha	891	vývod (Franck)
1715.09.02	Praha	392, 1326	znak (MS, 2x)
1715.09.04	Praha	805	rozrod (Voračický, Helfrid)
1715.09.12	Vysoký Újezd	1354	přijat dopis (Wendlinger, Adam)
1715.09.14	Chrustenice	720	nápis
1715.09.15	Loděnice	468, 888	nápis
1715.09.24	Beroun	361	vývod (Hautho, Václav)
1715.09.28	Beroun	154, 1163	nápis
1715.09.28	Tetín	1203	nápis
1715.10.03	Beroun	108, 454	výpis z pramene (městská kniha, 2x)
1715.10.04	Beroun	100, 449	pohřební štít, nápis
1715.10.05	Počaply	37, 467, 507, 529, 701, 834, 1002, 1163, 1324, 1424	nápis
1715.10.07	Beroun	273, 280	výpis z pramene (městská kniha, 2x)
1715.10.08	Beroun	320	rozhovor 2x
1715.10.09	Beroun	154, 449, 1163	nápis
1715.10.18	Litěň	120	výpis z pramene (matrika, Červenský, Jakub Josef, farář)
1715.10.19	Litěň	1271	výpis z literatury (Mathesius)
1715.10.20	Karlštejn	439, 548	nápis, znak
1715.11.09	Praha	277	vývod slovní (Fremdar, Adam Vilém)
1715.11.10	Praha	1405	památník
1715.11.25	Praha, Hradčany	114, 185, 1340	nápis
1715.12.00	Praha	852	znak (Balbín, Franck)
1716.01.12	Dolejší Krušec	1026	výpis z pramene (MS dějiny rodu, Sedlecký, Theobald Josef)
1716.01.30	Újezd sv. Kříže	173, 624, 872, 970	nápis, výpis z pramene (kaledář), vývod (Franck)
1716.02.06	Dolejší Krušec	643	přijat dopis (LeMeier, Jan)
1716.02.11	Dolejší Krušec	507	výpis z pramene (list)
1716.02.12	Petrovice	246, 701, 953, 1422	nápis
1716.02.22	Dolejší Krušec	1296	výpis z pramene (erbovní listina, Villani, František Karel)

1716.02.23	Dolejší Krušec	1296	výpis z pramene (erbovní listina, Villani, František Karel)
1716.04.11	Dolejší Krušec	713	přijat dopis (Mařan, Jan Karel)
1716.04.19	Čestice	392, 469, 1002, 1102, 1155	nápis, výpis z pramene (MS dějiny rodu)
1716.05.13	Dolejší Krušec	725, 998	výpis z pramene (patent, 2x)
1716.05.14	Dolejší Krušec	410	přijat dopis (Hora, Bedřich Jaroslav)
1716.05.22	Dolejší Krušec	501	vývod
1716.06.19	Dolejší Krušec	886	vývod (Pergler, František Karel)
1716.06.26	Dolejší Krušec	378	výpis z pramene (patent)
1716.06.29	Horšovský Týn	1295	nápis
1716.07.07	Dolejší Krušec	1248	výpis z pramene (list, Pergler, František Karel)
1716.07.10-11	Dolejší Krušec	449	výpis z pramene (DZ, Pergler, František Karel)
1716.07.22	Dolejší Krušec	490	výpis z pramene (listina)
1716.08.08	Bělčice	62, 143, 687, 1258, 1324, 1335	nápis
1716.08.08	Kadov	187, 759, 701, 791, 1274, 1379	nápis
1716.08.10	Hořovice	45, 373, 742, 1002, 1212, 1274, 1277, 1280, 1334	nápis
1716.08.23	Praha, SMP	1324	nápis
1716.08.29	Praha, SMP	1026	nápis
1716.09.04	Praha	304, 858	rozrod (Voračický, Helfrid, 2x)
1716.09.05	Praha	713	výpis z pramene (MS)
1716.09.15	Praha	562	znak (Krakovský, Norbert)
1716.09.17	Praha	185	vývod (Dejmová, Anna Marie)
1716.09.22	Praha	185	výpis z pramene (Vincentius, Franck)
1716.09.26	Praha, SMP	441, 577, 990, 1324	nápis
1716.10.01	Praha, SMP	3, 758, 1324	nápis
1716.10.02	Praha, Hradčany	1324	nápis
1716.10.08	Praha, Hradčany	1324, 1335	nápis 2x
1716.10.11	Praha, NMP	342	nápis
1716.10.13	Stará Boleslav	364, 841, 1043, 1323, 1376	nápis
1716.10.20	Praha	254, 1190	výpis z pramene (Vincentius, Franck), znak (Vincentius, Franck), rozrod (Franck)
1716.11.02	Praha, MS	11	nápis
1716.12.04	Dolejší Krušec	1201	výpis z literatury (Rittershausen)
1716.12.14	Dolejší Krušec	327	přijat dopis (Gymnieh, Leopold)
1717.01.00	Horšovský Týn	1295	nápis
1717.01.00	Praha, SMP	701	nápis
1717.01.20	Horšovský Týn	490	rozrod (Vidršpergár, Jan Ignác)
1717.02.01	Dolejší Krušec	1161	výpis z pramene (smlouva)
1717.02.03	Dolejší Krušec	1161	vývod
1717.02.13	Dolejší Krušec	1088	výpis z pramene (MS)
1717.02.25	Dolejší Krušec	588	výpis z pramene (MS)
1717.02.28	Dolejší Krušec	1275	výpis z pramene (díleční cedule)
1717.03.02	Suticii	583	zpráva (Kopper, Matyáš)
1717.03.03	Dolejší Krušec	114, 914, 1040	památník, odeslán dopis (Schaffgotsch, Jan Arnošt), odeslán dopis (Pötting, František Karel)
1717.03.05	Dolejší Krušec	1184	přijat dopis (Summer, Ferdinand Erdmann)
1717.03.18	Dolejší Krušec	732	výpis z literatury (Menšík)
1717.03.30	Praha	816	vývod (Franck)
1717.04.08	Praha	914	přijat dopis (Pötting, N)
1717.04.12	Praha	816	výpis z pramene (MS dějiny rodu, Franck)
1717.05.05	Praha, Hradčany	213	nápis
1717.05.09	Praha, NMP	120	nápis
1717.05.19	Praha, Hradčany	344	nápis

1717.05.21	Praha	238	vývod (Schönkirchenová, rozená z Ebenu, Šarlota Justina)
1717.05.22	Dolejší Krušec	1040	přijat dopis (obálka)
1717.05.24	Praha, Hradčany	742	nápis
1717.05.24	Praha, MS	1324	nápis
1717.05.26-27	Praha	1343	výpis z pramene (erbovní listina, Zitschy, Jan Karel)
1717.06.10	Praha	1046	vývod (MS Voračických)
1717.06.11	Praha	831	rozrod (Alsterle, Maxmilián František)
1717.06.12	Praha	311	rozrod (Gramb, Kašpar; Voračický, Helfrid)
1717.06.13	Praha	500	dotazník
1717.06.13	Praha, NMP	149, 558	nápis 2x
1717.06.22	Praha	23	přijat dopis (Barbo, Petr)
1717.06.23	Praha	816	výpis z pramene (listina)
1717.06.25	Praha	1187	výpis z pramene (erbovní listina, Schmidel, Leopold)
1717.06.28	Praha	1138	rozrod
1717.06.29	Praha, NMP	768	nápis
1717.07.04	Praha	118	výpis z pramene (listina)
1717.07.08-09	Praha	185	výpis z pramene (listina, Hartmannová, Anna Františka)
1717.07.10	Praha	1212	výpis z pramene (matrika, Mitrovská, Elelonora)
1717.07.13	Praha, NMP	1212	nápis
1717.07.15-16	Praha	100, 191	výpis z pramene (katalog zemřelých, 2x)
1717.07.16	Praha	173, 73, 1209	výpis z pramene (katalog zemřelých, 3x)
1717.07.16-17	Praha	951	výpis z pramene (MS dějiny rodu, Franck)
1717.07.29	Praha	13	výpis z pramene (DZ, 2x)
1717.08.02-03	Praha	43	výpis z pramene (erbovní listina, Beniková, rozená Hnátková, Maxmiliana)
1717.08.04	Praha	1175	rozrod (DZ)
1717.08.14	Praha	343, 584	rozrod (DZ), výpis z pramene (erbovní listina)
1717.08.27-28	Praha	1411	výpis z pramene (erbovní listina, Zitschy, Jan Karel)
1717.08.29	Praha, NMP	783, 1312	nápis
1717.09.08	Praha	1212	výpis z pramene (MS)
1717.09.13	Praha	953	autograf Franck
1717.09.14	Praha	208	přijat dopis (s.n.)
1717.09.17	Praha	1406	výpis z pramene (titulář)
1717.09.19	Praha, SMP	914	nápis
1717.09.23	Praha	1066	vývod (Franck)
1717.09.29	Praha, SMP	105, 566, 713	nápis
1717.10.20	Praha	373	vývod (Bucelin)
1717.10.21	Praha	600	výpis z literatury (Bucelin), vývod (Bucelin)
1717.10.30	Praha	613, 430	výpis z pramene (DZ, 6x)
1717.10.31	Praha	173	rozrod (Franck)
1717.11.01	Praha	173	rozrod (Franck)
1717.11.02	Praha	745, 954	rozrod (DZ, 2x)
1717.11.25	Praha	478	vývod (Franck)
1717.12.16	Praha	42, 543	výpis z pramene (Balbín, Franck), autograf Franck, rozrod (Balbín, Franck)
1717.12.28	Praha	346	rozrod (DZ)
1717.12.29	Praha	147	rozrod (DZ)
1717.12.30	Praha	151, 245	výpis z pramene (erbovní listina, Sckrintz), výpis z pramene (listina)
1718.01	Praha	1163	vývod (MS Ježovských)
1718.01.05	Praha	108	výpis z pramene (DZ, Sckrintz)
1718.01.14	Praha, SMP	886, 1334	nápis, výpis z pramene (DZ, Sckrintz)
1718.01.15	Praha	490	výpis z pramene (matrika, Ježovský, František Lukáš)
1718.01.16	Praha	490	vývod (Ježovský, František Lukáš)

1718.01.17	Praha	490	rozrod (Ježovský, František Lukáš)
1718.01.18	Praha	490	vývod (Ježovský, František Lukáš)
1718.01.23	Praha	490	výpis z pramene (DZ, Ježovský, František Lukáš)
1718.02.11	Praha	108	výpis z pramene (MS genealogie, Franck)
1718.02.11	Praha, MS	3	nápis
1718.02.12	Praha, MS	610	nápis
1718.02.17	Praha	815, 1376	výpis z literatury (Bucelin, 2x)
1718.02.20	Praha	886	vývod (Ježovský, František Lukáš)
1718.02.25	Praha	490	výpis z pramene (MS dějiny rodu, Ježovský, František Lukáš)
1718.02.26	Praha	490	výpis z pramene (DZ, Ježovský, František Lukáš)
1718.02.28	Praha	157	výpis z pramene (MS dějiny rodu, Vratislav, Václav Ignác)
1718.03.01	Praha	490	výpis z pramene (MS dějiny rodu, Ježovský, František Lukáš)
1718.03.10	Praha	447	výpis z pramene (erbovní listina)
1718.03.12	Praha	525	rozrod (Franck)
1718.03.19	Praha, NMP	1221	nápis
1718.03.25	Praha	670	vývod (Schmidgräbnerová, rozená Litická, Jana)
1718.03.26	Praha, Hradčany	649	nápis
1718.04.11	Praha	17	výpis z pramene (městská kniha, Oulík, Jan Václav)
1718.04.00	Praha	1101	výpis z pramene (MS poznámky)
1718.04.02	Praha	1046	výpis z pramene (Balbín, Franck)
1718.04.02	Praha	873, 1046	vývod (Pernklová, Marie Uršula), vývod, vývod (Schirdinger, Jan František)
1718.04.02	Praha, SMP	71, 858, 872, 600, 1154	nápis 2x
1718.04.04	Praha	710, 1101	výpis z pramene (listina, Oulík, Jan Václav), rozrod (Oulík, Jan Václav)
1718.04.07	Praha	166, 246, 783	výpis z pramene (DZ, Sekrintz, 2x), znak
1718.04.11	Praha	17	výpis z pramene (listina, Oulík, Jan Václav)
1718.04.12	Praha	17	výpis z pramene (úřední kniha)
1718.04.15	Praha, NMP	146, 441, 509, 697, 934	nápis 4x
1718.04.15	Praha, SMP	304, 480	nápis
1718.04.18	Praha, SMP	1137	nápis
1718.04.19	Praha, NMP	501	nápis
1718.04.22	Praha, MS	745	nápis
1718.04.23	Praha	758	vývod (Mitrovský, Ferdinand)
1718.04.25	Praha	650, 1200	rozrod (Franck), výpis z pramene (Franck)
1718.04.28	Praha	1136	výpis z pramene (erbovní listina, Schmidgräbnerová, Kateřina)
1718.05.07	Praha, SMP	670	nápis
1718.05.21	Praha, SMP	770	nápis
1718.05.23	Praha	1285	rozrod (Vernierová, Marie Rosalie)
1718.06.02	Košice	745	rozrod (Alsterle, Maxmilián František)
1718.06.10	Praha	745	výpis z pramene (MS)
1718.06.13	Praha, NMP	1291	nápis
1718.08.03	Praha	932	výpis z pramene (MS dějiny rodu)
1718.08.12	Praha	1262	výpis z pramene (DZ)
1718.08.13	Praha	528, 1347	vývod (Franck, 2x)
1718.08.15	Praha, MS	757	nápis
1718.08.19	Praha	481, 862	výpis z pramene (erbovní listina), vývod (Franck)
1718.08.20	Praha	862	výpis z pramene (erbovní listina)
1718.08.24	Praha	62	přijat dopis (Bešínová, Renáta)
1718.08.25	Praha	701	přijat dopis (Malovcová, Anna)
1718.09.04	Praha	108	pohřební štít
1718.09.04	Praha, SMP	28, 205, 1271	nápis
1718.09.08	Praha, NMP	550, 1295	nápis

1718.09.10	Praha	691	výpis z pramene (listina)
1718.09.11	mezi Černovsí a Martiněvsi	205	nápis
1718.09.11	Praha, MS	745	nápis
1718.09.11	Velvary	435	nápis
1718.09.11-14	Praha	1049	výpis z pramene (erbovní listina)
1718.09.18	Praha, Hradčany	371	nápis
1718.09.19	Praha	162	výpis z pramene (erbovní listina)
1718.09.24	Praha	120	výpis z pramene (matrika)
1718.09.26	Slivice	37, 157, 277, 392, 465, 701, 1002, 1154, 1182, 1163	nápis
1718.09.27	Březnice	550, 990	nápis
1718.10.19	Dolejší Krušec	118, 135	rozrod, vývod (Franck)
1718.10.23	Dolejší Krušec	157	rozrod
1718.11.00	Svudčice	62	vývod
1718.11.01	Dolejší Krušec	308	vývod (MS Voračických, 3x)
1718.11.06	Praha	697	rozrod (Franck)
1718.11.14	Nepomuk	1198	nápis
1718.11.25	Praha	991	rozrod (Schönwitzová, Anna Magdalena)
1719.02.05	Praha, Hradčany	71,55	nápis
1719.02.11	Praha	812	vývod (Franck)
1719.02.12	Praha	638, 1323	rozrod (Franck), výpis z pramene (Franck)
1719.02.12-13	Praha	638	výpis z pramene (Balbín, Franck)
1719.02.21	Praha	187	dotazník
1719.02.27	Praha	733	výpis z pramene (DZ)
1719.03.00	Praha	972	rozrod
1719.03.07	Praha	169	rozrod
1719.03.08	Praha	972	dotazník (Rhen, Jan Rudolf, theatin)
1719.03.15	Praha	215	vývod (Běšínová, rozená Dobřenská, Kateřina Helena)
1719.03.17	Praha	157	výpis z pramene (MS dějiny rodu)
1719.03.23	Praha	42	přijat dopis (Benedová, Sylvia Ludmila)
1719.03.25	Praha	1392	výpis z pramene (DZ, Záviš z Osenice, František Ferdinand)
1719.03.28	Praha	48	znak
1719.04.05	Praha	1059, 1124	rozrod (DZ, 2x)
1719.04.05	Praha	42, 162	výpis z pramene (DZ, 3x)
1719.04.11	Praha	1347	výpis z pramene (MS dějiny rodu, Franck)
1719.05	Praha	1422	vývod (Pötting, Jan Norbert)
1719.05.04	Praha	42	výpis z pramene (Beneda z Nečtin, Jan Václav)
1719.05.06	Praha	550	odeslán dopis (Kolovrat, Vilém Albrecht)
1719.05.11	Praha	550	rozrod (Franck)
1719.05.16	Praha	550	přijat dopis (Kolovrat, Vilém)
1719.06.02	Praha, SMP	1198	nápis
1719.06.07	Praha, MS	51	nápis
1719.06.13	Praha	501	přijat dopis (s.n.)
1719.06.21	Praha	629	rozrod (Rantzau, rozená Langenmantlová, Anna Beatrice)
1719.06.22	Praha	367	dotazník
1719.06.25	Praha, NMP	1390	nápis
1719.06.27	Praha	1147	rozrod (Franck)
1719.07.01	Praha	629	rozrod (Rantzau, rozená Langenmantlová, Anna Beatrice)
1719.07.10	Praha	126	vývod (Bukovská, rozená Albrechtsburgová, Marie Barbora)
1719.07.25	Praha	48, 260	vývod (Záblatská, rozená Cukrová, Františka), výpis z pramene (erbovní listina, Záblatská, rozená Cukrová, Františka)
1719.07.26	Praha	48	rozrod
1719.07.31	Praha	503, 862	rozrod (Franck, 2x)

1719.08.06	Praha	336	rozrod (MS Nebílovských)
1719.08.17	Praha	1161	rozrod
1719.09.02	Praha	1175	znak
1719.09.08-09	Praha	690	výpis z pramene (erbovní listina)
1719.09.15	Praha	936	přijat dopis (Sckrintz, František)
1719.09.28	Praha, MS	349	nápis
1719.10.01	Praha, SMP	185, 387, 1324	nápis
1719.10.07	Praha, Hradčany	344	nápis
1719.10.08	Praha, NMP	1317	nápis
1719.10.22	Praha	349	výpis z literatury (Carpzov)
1719.10.25	Praha	1295	cizí autograf (Vidršpergár, Jan Ignác)
1719.10.26	Praha	1055	dotazník
1719.11.16	Praha	347	rozrod
1719.11.27	Praha	215	vývod (Franck)
1719.12.08-09	Praha	954	výpis z pramene (erbovní listina)
1719.12.20	Praha	6	odeslán dopis (Althann, Michael, kardinál)
1719.12.21	Praha	991	rozrod (Schönwitzová, Anna Magdalena)
1719.12.22	Praha	162	rozrod 2x
1719.12.24	Praha	162	výpis z pramene (listina), výpis z pramene (erbovní listina)
1719.12.25	Praha	162	vývod
1719.12.27	Praha	945	rozrod
1719.12.30	Praha	3	přijat dopis (Astfeld, Maxmilián)
1719.12.31	Praha	550	vývod (Franck)
1720.01.00	Praha	1169	rozrod
1720.01.04-05	Praha	550	výpis z pramene (MS dějiny rodu, Franck)
1720.01.07-09	Praha	550	výpis z pramene (Weydner, Franck)
1720.01.11	Praha	953	výpis z pramene (DZ, 3x)
1720.01.12	Praha	498, 550	výpis z pramene (Franck), rozrod (Franck)
1720.01.18	Praha	1175	výpis z pramene (DZ)
1720.01.19	Praha	162	výpis z pramene (listina), rozrod
1720.01.20	Praha	162	rozrod (Franck)
1720.01.24	Praha	550	rozrod
1720.01.30-31	Praha	1213	výpis z pramene (DZ)
1720.01.31	Praha	1218	přijat dopis (Sckrintz, František)
1720.02.04	Praha	1169	výpis z pramene (DZ)
1720.02.06	Praha	162	vlastní listina
1720.02.07	Praha	913	rozrod (MS Pottpuschů), přijat dopis (Pottpusch, Anna Polyxena)
1720.02.10	Praha	550, 1333	výpis z pramene (DZ, Sckrintz, 2x)
1720.02.15	Praha	1365	rozrod (Winckelhofen, Karel Rudolf)
1720.02.16	Praha	127	vývod (Franck)
1720.02.19	Praha, MS	349	nápis
1720.02.23	Praha	550, 1248	výpis z pramene (DZ, 2x)
1720.02.24	Praha	459	výpis z pramene (DZ, Sckrintz)
1720.02.27	Praha	1218	rozrod (DZ)
1720.03.06	Praha	528	vývod (Franck)
1720.03.15	Praha	1248	výpis z pramene (DZ, Tunkl, František Arnošt)
1720.03.16	Praha	303	rozrod (Franck)
1720.03.22-23	Praha	985	výpis z pramene (erbovní listina)
1720.03.27	Praha	159	přijat dopis (Klimbel, Mathias, správce u Claryů)
1720.04.05	Praha	1001	rozrod (Vincentius, Franck)
1720.04.06	Praha, Hradčany	1004	nápis
1720.04.11	Praha	1060	výpis z pramene (testament)
1720.04.17	Praha	1271	výpis z pramene (DZ)
1720.06	Praha	1072	autograf Franck
1720.06.13	Praha	89, 694	znak, 2x
1720.06.15	Praha, MS	1271	nápis

1720.06.26	Praha	159	přijat dopis (Klimbel, Mathias, správce u Claryů)
1720.08.07	Praha	580	přijat dopis (obálka)
1720.08.17	Praha	1248	výpis z pramene (erbovní listina)
1720.08.28	Praha, Hradčany	1206	nápis
1720.09.01	Praha	872	přijat dopis (Kohkr, Filip)
1720.09.02	Praha	872	přijat dopis (Kousek, Karel Jan)
1720.09.04	Praha	1248	přijat dopis (Tunkl, František Arnošt)
1720.09.05	Praha	84	vývod
1720.09.20-23	Praha	90	výpis z pramene (MS dějiny rodu)
1720.09.21	Praha	1104	výpis z pramene (MS dějiny rodu, Franck)
1720.09.22	Praha	1188	výpis z pramene (MS dějiny rodu)
1720.09.23	Praha	179	výpis z pramene (MS dějiny rodu, Franck)
1720.09.23	Praha	90, 1104, 1188	rozrod (MS), rozrod (MS Šmuhařů), rozrod (MS Bořanovských)
1720.09.25	Praha	108, 179, 214, 954	výpis z pramene (list), výpis z pramene (Balbín, Franck), výpis z pramene (list, Šlik, František), výpis z pramene (list, z Vrtby, František Ferdinand), výpis z pramene (MS), rozrod, vývod
1720.09.26	Praha	922	rozrod
1720.10.02	Praha	224, 558	rozrod, přijat dopis (s.n.)
1720.10.07	Praha, Hradčany	816	nápis
1720.10.10	Praha, MS	550	nápis
1720.11.06	Praha	257	vývod (Franck), znak (Franck)
1720.11.13	Praha	17	výpis z pramene (erbovní listina)
1720.11.14	Praha	17	výpis z pramene (DZ)
1720.11.15	Praha	892	výpis z pramene (listina)
1720.12.05	Praha	872	rozrod (Perglar, Florian, 2x)
1720.12.08	Praha	550	dotazník (Kustošová, rozená z Rýzmburka, Kateřina)
1720.12.10	Praha	550	přijat dopis (Kolovrat, Vilém)
1720.12.29	Praha	720	rozrod
1721.01.04	Praha	275, 746	přijat dopis (s.n.), přijat dopis (Mikoš, N)
1721.01.13	Praha	6	přijat dopis (Sckrintz, František)
1721.01.15	Praha	1212	přijat dopis (Talmberk, Jan)
1721.01.16	Praha	550	znak (Franck)
1721.01.28-30	Praha	509	výpis z pramene (listina)
1721.02.01	Praha	390	rozrod (Hoberg, Jan Bedřich)
1721.02.03	Praha	155, 853	rozrod (MS Kapounů, 2x)
1721.02.06	Praha	548	výpis z pramene (MS dějiny rodu)
1721.02.07	Praha	701	výpis z pramene (erbovní listina)
1721.02.08	Praha	701	výpis z pramene (MS dějiny rodu)
1721.02.13	Praha	529, 1333	výpis z pramene (list, Walderode, Jan Václav), výpis z pramene (list)
1721.02.25	Praha	1175	přijat dopis (de Rochet, Anna)
1721.02.28	Praha	145, 603	výpis z pramene (Vincentius, Franck), přijat dopis (obálka)
1721.03.03, 01	Praha	550	přijat dopis (Weydner, Valentin)
1721.03.12	Krnsko	181	rozrod (Vančura, Václav)
1721.03.12	Strenice	537	nápis
1721.03.13	Krnsko	120, 1275	pohřební štít, nápis
1721.03.15	Stará Boleslav	537, 550	nápis
1721.03.31	Krnsko	1275	rozrod (Vančura, Václav)
1721.04.00	Praha	145	rozrod
1721.04.10	Praha	145	odeslán dopis (Bzenský, František Mikuláš)
1721.04.12	Praha	145	přijat dopis (s.n.)
1721.04.18-19	Praha	1137	výpis z pramene (DZ)
1721.04.22	Pacov	187	nápis
1721.04.28	cestou do Prahy	3	nápis
1721.05.01	Praha	1248	přijat dopis (Steimart, Benedikt, služebník Tunkla)

1721.05.08	Praha	550	přijat dopis (Weydner, Valentin)
1721.05.09	Praha	1218	výpis z pramene (Weydner)
1721.06.00	Praha	550	zpráva (Sckrintz)
1721.06.06	Praha	145, 1115	vlastní listina, přijat dopis (Bzenský, František Mikuláš)
1721.06.07	Praha	638	přijat dopis (Kolovrat, Norbert)
1721.06.10-11	Praha	185	výpis z pramene (erbovní listina)
1721.06.14	Praha	1101	výpis z pramene (erbovní listina)
1721.06.23	Praha	1036	znak (Serins, Jan Ludvík)
1721.07.17	Praha	6	rozrod (Waydner, Valetin)
1721.07.28	Praha	534	přijat dopis (Klenovský, František)
1721.08.07	Praha	1248	výpis z pramene (erbovní listina, Tunkl, František, 3ks)
1721.08.11-12	Praha	185	výpis z pramene (erbovní listina, Hartmannová, Anna Františka)
1721.08.12	Praha	652	přijat dopis (Leveneur, Jan)
1721.09.25	Praha	1115	vlastní listina
1721.09.28	Praha	344	přijat dopis (Sckrintz, František)
1721.10.04	Praha, NMP	948	nápis
1721.10.06	Praha	154	rozrod (Waydner, Valetin)
1721.10.07	Praha	154	vývod (Weydner, Valentin)
1721.10.11	Praha	1275	přijat dopis (obálka)
1721.10.20	Praha	873, 1343	obrázek panství (Pernklová, Marie Uršula), výpis z pramene (MS Norberta Libštejnského z Kolovrat)
1721.10.21	Praha	873	výpis z pramene (MS, Pernklová, Marie Uršula), vývod (Pernklová, Marie Uršula)
1721.10.25	Praha	344	zpráva (Weydner, Valentin)
1721.10.30	Praha	220, 550	přijat dopis (Weydner, Valentin), znak
1721.11.30	Praha, SMP	220	nápis
1721.12.04	Praha	550	přijat dopis (Weydner, Valentin)
1722.01.07	Praha	422, 873	výpis z pramene (list, Pernklová, Marie Uršula, 2x)
1722.01.13	Praha	347	přijat dopis (Kunášová, roz. Harrachová, Tereza)
1722.01.19	Praha	122	přijat dopis (Budkovský, Ignác, theatin)
1722.01.23	Praha	745	výpis z pramene (DZ)
1722.01.31	Praha	1164	rozrod (MS Svatkovští)
1722.02.20	Dolejší Krušec	1002	přijat dopis (Řičan, Šebestián Karel)
1722.03	Praha	701	přijat dopis (Malovec, Jan Ignác)
1722.03.12	Praha	157, 213, 571	výpis z pramene (archiv Krakovských, Weydner, Valentin, 3x)
1722.03.19	Praha	105	výpis z pramene (MS genealogie, Breda, Karel Jáchym)
1722.04.01	Praha	1072	přijat dopis (Schumannová, Anna Dorota)
1722.04.02	Praha	122	vlastní listina
1722.04.21	Praha	771, 1072	vlastní poznámka (Morzin, Karel Josef),
1722.04.21	Praha	1072	přijat dopis (Schumann, Jan, 2x)
1722.04.23	Praha	1072	odeslán dopis (Schumann, Jan Jiří), odeslán dopis (Schumannová, Anna Dorothea)
1722.04.24	Praha	448, 1373	výpis z pramene (DZ, 2x)
1722.04.29	Praha	1072	výpis z literatury (Balduinus)
1722.05	Praha	550	výpis z pramene (DZ, Sckrintz, 36x)
1722.05.02	Praha	133, 367	rozrod (Burkhard z Pirkštejna, Antonín Arnošt), výpis z pramene (erbovní listina, Sckrintz)
1722.05.29	Praha	441, 550	vývod (Kolovrat, František Václav Novohradský, 2x), přijat dopis (Kolovrat, František Václav Novohradský)
1722.06.11	Praha	310	rozrod (DZ)
1722.06.22	Praha, NMP	202	nápis
1722.06.25	Praha	1046	přijat dopis (obálka)
1722.07.06	Praha	638	přijat dopis (Lažanská, Marie Gabriea)

1722.07.07	Praha	638	odeslán dopis (Lažanská, Marie Gabriela)
1722.07.25	Praha	550	přijat dopis (Weydner, Valentin)
1722.08.01	Praha	205	výpis z pramene (erbovní listina)
1722.08.08	Praha	1248	výpis z pramene (erbovní listina)
1722.08.09	Praha	550	výpis z pramene (DZ)
1722.08.13-17	Praha	624	vlastní listina
1722.08.14	Praha	794	výpis z pramene (erbovní listina)
1722.08.18	Praha	205	výpis z pramene (erbovní listina)
1722.08.18-19	Praha	334	rozrod (DZ)
1722.08.25	Praha	205	výpis z pramene (DZ)
1722.08.26	Praha	26. 661	rozrod (Franck), vývod (Franck)
1722.08.28	Praha	205	výpis z pramene (DZ)
1722.09.17	Praha	185	vývod (Franck)
1722.09.21	Praha	672	výpis z pramene (DZ, Bouda, Jan Josef)
1722.09.23	Praha	638	výpis z pramene (notářské osvědčení)
1722.10.	Praha	1066	vývod (Franck)
1722.10.	Praha	20	přijat dopis (Ludvík Vilém Bádenský)
1722.10.15	Praha	1167	vývod
1722.10.26	Praha	292	výpis z pramene (vysvědčení)
1722.10.31	Praha	550	výpis z pramene (erbovní listina, Kolovrat, Václav Wolfgang Libštejnský)
1722.12.19	Praha	741	výpis z pramene (MS dějiny rodu, Měsíček, Jan Václav)
1723.01.19	Pořejov	3	výpis z pramene (matrika, Manner, Adalbert, farář)
1723.01.23	Dolejší Krušec	550	přijat dopis (Weydner, Valentin)
1723.02.25	Dolejší Krušec	1002	přijat dopis (Řičan, Šebestián Karel)
1723.03.15	Dolejší Krušec	550	přijat dopis (Mohler, Jan)
1723.03.28	Dolejší Krušec	440	vývod
1723.05.03	Praha	120	přijat dopis (Bubna, Jan Václav)
1723.07.15	Praha	8	vlastní listina
1723.09.18	Praha	31. 275, 539, 583, 621	vlastní listina, výpis z pramene (erbovní listina, 3x), výpis z pramene (erbovní listina, Sckrintz)
1723.10.05	Praha	1163	výpis z pramene (erbovní listina, Svárovský, Václav Zikmund)
1723.10.06	Praha	741	rozrod (Měsíček, Melchior)
1723.10.07	Praha	1163	výpis z pramene (listina, Svárovský, Václav Zikmund, 2x)
1723.10.07-08	Praha	1163	výpis z pramene (erbovní listina)
1723.10.09	Praha	1163	výpis z pramene (erbovní listina)
1723.10.11-12	Praha	1163	výpis z pramene (erbovní listina)
1723.10.17 kolem poledne	Praha, Goltzký palác	3	rozrod (Goltz, František Maxmilián)
1723.10.25	Praha	757	výpis z pramene (erbovní listina, Misirion, Václav Diviš)
1723.10.26	Praha	1201	výpis z pramene (erbovní listina)
1723.11.14	Praha	741	přijat dopis (Měsíček, Melchior)
1723.11.20	Praha, MS	720, 745	nápis
1723.11.23	Praha	367	rozrod (Franck)
1723.11.26	Praha	185	rozrod (Cíl, Jeroným)
1723.11.28	Praha, SMP	185	nápis
1723.12.13	Praha	110	výpis z pramene (DZ, 2x)
1723.12.14	Praha	237	výpis z pramene (erbovní listina)
1723.12.20	Praha	310	výpis z pramene (erbovní listina, Štubík, Karel Josef)
1723.12.26	Praha	310	výpis z pramene (DZ)
1723.12.27	Praha	932	dotazník
1723.12.28	Ošelín	1046	pohřební štít
1724.01.02	Praha	1201	vývod
1724.01.03	Praha	1089	výpis z pramene (erbovní listina)
1724.01.12	Praha	1163	přijat dopis (Svárovský, Václav)

1724.01.25	Praha	841	přijat dopis (Svárovský, Václav)
1724.01.26	Praha	749	rozrod (Rhen. Jan Rudolf)
1724.01.27	Praha	334, 453	rozrod (Franck), vývod (Franck)
1724.01.31	Praha	841	přijat dopis (obálka)
1724.02.01	Praha	672	rozhovor (Lobkovic, Jiří Kristián)
1724.02.22	Praha	1285	vývod (Franck)
1724.02.25	Praha, NMP	202, 1038, 1061	nápis
1724.03.01	Praha	165	vývod (Franck)
1724.03.03	Praha, SMP	745	nápis
1724.03.21	Praha	69	znak
1724.04.01	Praha	1271	výpis z pramene (erbovní listina)
1724.04.03	Praha	490	zpráva (Ježovský, František Lukáš)
1724.04.08	Praha	936	vývod (Kressel, František)
1724.04.09	Praha	456	vývod (Franck), přijat dopis (Franck)
1724.04.22	Praha	73	přijat dopis (Franck)
1724.04.26	Praha	550	přijat dopis (Weydner, Valentin)
1724.04.27	Praha	745	vývod (Franck)
1724.05.00	Praha	1124	rozrod (MS Steinbachovské)
1724.05.08	Praha, NMP	768, 841	nápis
1724.05.14	Praha	1124	vývod (Steinbach, Karel Maxmilián)
1724.06.09	Praha, NMP	185	nápis
1724.06.27	Praha	100	rozrod
1724.07.04	Praha	185	výpis z pramene (MS dějiny rodu, Čejka, Jan Kryštof)
1724.07.07	Praha	340, 771	vývod (Morzin, Karel Josef), přijat dopis (Morzin, Karel)
1724.07.19	Praha	185, 1421	výpisek z pramene (MS rodová kronika, Čejka, Jan Kryštof, 2x)
1724.07.23	Praha	352	výpis z pramene (erbovní listina, Hartung, Matyáš Rudolf)
1724.08.11	Praha	185	rozrod (Čejka, Jan Kryštof)
1724.08.13	Praha	115, 1360, 824	vývod 2x, přijat dopis (Oppersdorf, Gustav)
1724.08.14	Praha	71	výpis z pramene (MS rodová kronika, Čejka, Jan Kryštof)
1724.10.07	Praha	720	výpis z pramene (DZ)
1724.10.17	Hájek	1421	nápis
1724.10.29	Praha	265	přijat dopis (Berger, Vilém)
1724.11.03	Praha	1333	vývod (Franck)
1724.11.09	Klecany	42	znak
1724.11.24	Praha	1163	výpis z pramene (listina, Schöndorf, Jan Václav)
1724.12.05	Praha	340, 548	rozrod (Morzin, Karel Josef), vývod (Morzin, Karel Josef)
1724.12.14	Praha	1213	znak
1724.12.30	Praha	1346	rozrod (Franck)
1725.01.02	Praha, NMP	120	nápis
1725.01.05	Praha	1050	přijat dopis (s.n.)
1725.01.19	Praha	50	rozrod (Berchtoldová, Marie)
1725.01.25	Praha	1050	rozrod (DZ)
1725.01.26	Praha	1026	rozrod
1725.01.30	Praha	695	rozrod
1725.02.01	Praha	1142	znak (Franck)
1725.02.10	Praha	1186	vývod (Franck)
1725.02.12	Praha	352	rozrod
1725.02.14	Praha	187	výpis z pramene (Franck)
1725.02.16	Praha, NMP	50, 1334	nápis
1725.02.22	Praha	695	přijat dopis (Májovská, Anna Polyxena)
1725.02.23	Praha	269	dotazník
1725.03.13	Praha	269	přijat dopis (s.n.)
1725.03.29	Praha	308	přijat dopis (Götzen, Ignác)
1725.04.11	Praha	615	přijat dopis (obálka)

1725.04.28	Praha	1124	výpis z pramene (DZ, 4x)
1725.05.05	Praha	583	výpis z pramene (MS, Kressel, František Karel)
1725.05.14	Praha	1124	přijat dopis (Steinbach, Karel)
1725.06.18	Praha	295	výpis z pramene (erbovní listina, Dejmová, rozená Gerartová, Šarlota)
1725.06.20	Praha	543, 942	autograf Franck, rozrod (Franck)
1725.06.26	Praha	10	výpis z pramene (erbovní listina, 2x)
1725.06.29	Praha, NMP	757	nápis
1725.07.02	Praha	187	rozrod (DZ)
1725.07.03	Praha	837	přijat dopis (s.n.)
1725.07.11	Praha	858	rozrod (Franck)
1725.07.21	Praha	625	vývod (Franck)
1725.08.03	Praha	1428	přijat dopis (Franck)
1725.08.04	Praha	438	rozrod (DZ)
1725.08.05	Praha	425	rozrod (Turba, Jan František)
1725.08.29	Praha	335	přijat dopis (Buttler, N)
1725.09.01	Praha	73	výpis z pramene (DZ, 8x)
1725.09.03	Praha	438, 501, 1163	výpis z pramene (Vincentius, Franck), rozrod (Vincentius, Franck), vývod (Franck)
1725.09.13	Praha	1152	výpis z pramene (erbovní listina)
1725.09.15	Praha	1280	rozrod (Sckrintz, Jan František)
1725.09.17	Praha	435	rozrod (Franck)
1725.09.19	Praha	930	rozrod
1725.09.22	Praha	529	přijat dopis (Franck)
1725.09.23	Praha	993	výpis z pramene (theze, Franck)
1725.10.03	Praha, Hradčany	1183	nápis
1725.10.16	Praha, SMP	436	nápis
1725.10.17	Praha	741	rozrod (Měsíček, Melchior), přijat dopis (Měsíček, Melchior)
1725.10.18	Praha	741	rozrod (Měsíček, Melchior)
1725.10.22	Praha	741	výpis z pramene (MS, Měsíček, Melchior)
1725.10.26	Praha, NMP	1317	nápis
1725.11.06	Praha, SMP	45	nápis
1725.12.21	Praha	813	rozrod (Balbín, Franck)
1725.12.22	Praha	672	přijat dopis (Sagan, Jiří Kryštof)
1725.12.23	Praha	1271	výpis z pramene (erbovní listina)
1726.01.02	Praha	616	vývod (Bucelin)
1726.01.06	Praha, SMP	1044	nápis
1726.01.22	Praha	1142	přijat dopis (Sckrintz, František)
1726.02.01	Praha	881	vývod (Franck)
1726.02.09	Praha	672	přijat dopis (Fleischner, Jan, sekretář Zaháňských)
1726.02.10	Praha	341	rozrod (DZ)
1726.02.16	Praha	355, 652, 881	výpis z pramene (smlouva), výpis z pramene (smlouva, Leveneur, Jan), rozrod (Franck)
1726.03.19	Praha	17	přijat dopis (Griffin, Jakub)
1726.03.20	Praha, NMP	17	nápis
1726.03.24	Praha	881	výpis z pramene (MS dějiny rodu, Franck)
1726.04.01	Praha	943	dotazník
1726.04.18	Praha, SMP	1324	nápis
1726.04.26	Praha	583	výpis z pramene (listina)
1726.05.23	Praha	1340	výpis z pramene (DZ, Pecelius, František)
1726.05.27	Praha, NMP	1392	nápis
1726.05.31	Praha	972	přijat dopis (Rhen, Jan Rudolf, theatin)
1726.06.02	Praha	1340	přijat dopis (obálka)
1726.06.08	Praha	1282	rozrod (Velvaský, František Adam)
1726.06.15	Praha	367	výpis z pramene (MS, Helversen, Jan Antonín)
1726.06.15	Praha, SMP	966	nápis
1726.06.22	Praha, Hradčany	760	nápis

1726.06.23	Praha	347, 1225	rozrod (Franck), odeslán dopis (Lobkovic, Jiri Kristián)
1726.06.27	Praha, Hradčany	711	nápis
1726.06.29	Praha, Hradčany	760	nápis
1726.07.01	Praha	841	dotazník
1726.07.03	Praha	202, 813	přijat dopis (Griffin, Jakub), přijat dopis (Balbus, Jan Filip, sekretář)
1726.07.16	Praha	813, 1340	rozhovor (Malanotte), přijat dopis (Balbus, Jan Filip, sekretář)
1726.07.20	Praha	202	přijat dopis (s.n.)
1726.08.10	Praha, SMP	550	nápis
1726.08.14-15	Praha	757	rozrod (Misirion, Václav Diviš)
1726.08.22	Praha	534	rozrod
1726.08.26	Praha	1122	rozrod (Sedlnický, Václav Karel)
1726.09.21	Praha	1421	výpis z pramene (DZ)
1726.09.27	Praha	590	výpis z pramene (erbovní listina, Kropáč, Jan)
1726.09.28	Praha	43	znak
1726.10.04	Praha	841, 1255	dotazník 2x
1726.10.06	Praha	126	výpis z pramene (DZ)
1726.10.07	Praha	272	výpis z pramene (erbovní listina, Auerpach, Jan Karel)
1726.10.08	Praha	267, 440	výpis z pramene (erbovní listina, Auerpach, Jan Karel), přijat dopis (Schluchting, Antonie)
1726.10.19	Praha	480	dotazník
1726.10.24	Praha	1250, 1420	dotazník, vývod, vývod (Turba, Jan František)
1726.11.05	Praha	1389	vlastní listina
1726.11.06	Praha	6	přijat dopis (Kolovratová, rozená Althannová, Marie Anna)
1726.11.08	Praha	6	vlastní listina
1726.11.16	Praha	1282	výpis z pramene (erbovní listina)
1726.11.17	Praha	966	výpis z pramene (erbovní listina, Walwareko, František Adam)
1726.11.20-21	Praha	966	výpis z pramene (erbovní listina, Walwareko, František Adam)
1726.11.27	Praha	1066	přijat dopis (Kolovrat, N)
1726.11.29	Praha	1046	vývod
1726.11.30	Praha	1046	vývod (Franck)
1726.12.04	Praha	1250	přijat dopis (Talmberk, N)
1726.12.12	Praha	1163	přijat dopis (Svárovský, Václav)
1726.12.17	Praha	1335	výpis z literatury (Paprocký)
1726.12.18	Praha, SMP	18, 713	nápis
1726.12.18-19	Praha	1411	výpis z pramene (úřední knihy, z Vřesovic, Jan Václav)
1726.12.30	Praha	1163	přijat dopis (Svárovský, Václav)
1727.01.09	Praha	1250	přijat dopis (Talmberk, N)
1727.02.05	Praha	841	výpis z pramene (kalendář)
1727.02.16	Praha	126	rozrod (Franck)
1727.02.20	Praha	1285	rozrod
1727.02.21	Praha	1250	přijat dopis (Turba, Jan František)
1727.02.23	Praha	1296	přijat dopis (Villani, František Karel)
1727.02.28	Praha	273	rozrod
1727.03.04	Praha	1250	vývod
1727.03.08	Praha	741	přijat dopis (Měsíček, Melchior)
1727.03.10	Praha	1211	výpis z pramene (Vincentius, Franck)
1727.03.15	Praha	237	rozrod (Ebelin, Jan Filip)
1727.03.15	Praha	237	rozrod
1727.03.19	Praha, Hradčany	371	nápis

1727.03.19	Stará Boleslav	371, 818	nápis
1727.03.20	Dřevčice	1323	nápis
1727.03.20	Stará Boleslav	841, 1043, 1323	nápis
1727.03.22	Praha	51	zpráva (Franck)
1727.03.26	Praha	1250	odeslán dopis (Turba, Jan František)
1727.03.27	Praha	641	rozrod
1727.03.30	Praha	634	rozrod
1727.04.14	Praha, Hradčany	165, 912	nápis
1727.04.16	Praha	1250	přijat dopis (Turba, Jan František)
1727.04.21	Praha	1296	přijat dopis (Villani, Jan Karel)
1727.04.22	Praha	1296	odeslán dopis (Villani, František Karel)
1727.04.30	Praha, Hradčany	884	nápis
1727.04.30	Praha	1163	přijat dopis (Svárovský, Václav)
1727.05.07	Praha, Hradčany	51, 650	nápis 2x
1727.05.16	Praha	346	vývod (Franck)
1727.05.18	Praha, Strahov	1204	nápis
1727.05.20	Praha	1002	rozrod (Vincentius, Franck, 7x)
1727.05.20	Stará Boleslav	835	pohřební štít
1727.05.24	Praha	543	rozrod (Vincentius, Franck)
1727.05.29	Praha	51	rozrod (Franck)
1727.05.30	Praha	907	výpis z pramene (listina, Popel z Vesce, Jan, 2x)
1727.06.00	Praha, NMP	783	nápis
1727.06.05	Praha	907	výpis z pramene (důstojnický patent, Popel z Vesce, Jan)
1727.06.07	Praha	105	rozrod
1727.06.08	Praha	105	výpis z pramene (erbovní listina, Bredová, rozená Kolovratová, Kateřina Adéla)
1727.06.09-10	Praha	1163	výpis z pramene (testament, Svárovský, Václav Zikmund)
1727.06.21	Praha	359	rozrod (Franck)
1727.06.28	Praha	907	přijat dopis (Franck)
1727.06.29	Praha	159	dotazník (Hartmannová, Marie Josefa)
1727.06.30	Praha	1203	výpis z pramene (kvitance)
1727.07.03	Praha	159	přijat dopis (Sckrintz, František)
1727.07.08	Praha	105	rozrod (Bredová, Alžběta)
1727.07.09	Praha	105	přijat dopis (z Bünau, rozená Bredová, Jana Benedikta)
1727.07.10	Praha	105	dotazník (z Bünau, rozená Bredová, Jana)
1727.07.13	Praha	105	rozrod (Bredová, rozená Kolovratová, Kateřina Adéla)
1727.07.14	Praha	105	výpis z pramene (MS genealogie, Kolovratová, Kateřina Adéla), rozrod (Bredová, rozená Kolovratová, Kateřina Adéla, 2x)
1727.07.31	Praha	1002	rozrod
1727.08.06	Praha	1021	rozrod
1727.08.09	Praha	711	výpis z pramene (list)
1727.08.25	Praha	1127	výpis z pramene (list)
1727.09.13-14	Praha	2	výpis z pramene (erbovní listina, Kressel, František)
1727.09.14	Praha	2	výpis z pramene (dílčí cedule, Kressel, František Karel, 2x)
1727.09.22	Praha	1285	výpis z pramene (erbovní listina)
1727.10.06	Praha, NMP	42	nápis
1727.10.12	Praha, SMP	234	nápis
1727.10.20	Praha	698	výpis z pramene (Franck)
1727.10.25	Praha	813	přijat dopis (Balbus, Jan Filip, sekretář)
1727.11.13	Praha	1072	výpis z pramene (smlouva)
1727.12.01	Praha	643	přijat dopis (Lemajer, Jiří Michal)
1727.12.11	Praha	145	přijat dopis (Franck)
1727.12.13	Praha	449	vývod

1727.12.14	Praha	140	odeslán dopis (Bünau, Günther), přijat dopis (Bühnau, Günther)
1727.12.15	Praha	140	přijat dopis (Bühnau, Günther)
1727.12.16	Praha	140	rozrod
1727.12.22-23	Praha	140	rozrod
1727.12.23	Praha	140	výpis z pramene (MS dějiny rodu, Bünau, Günther)
1727.12.29	Praha	1354	rozrod
1728.01.04	Praha	37	odeslán dopis (Bechyně, Jan Jiří)
1728.01.17	Praha	672	dotazník
1728.01.24	Praha	2	dotazník (Clary-Aldringen, Jan Filip)
1728.01.29	Praha	907	výpis z pramene (listina, 2x)
1728.01.30	Praha	326	dotazník
1728.01.31	Praha	326	přijat dopis (s.n.)
1728.02.05-06	Praha	643	rozrod (LeMayer, Jiří)
1728.03.02	Praha	185	přijat dopis (Franck)
1728.03.10	Praha	344	dotazník
1728.03.17	Praha	1055	dotazník
1728.03.20	Praha	282	rozrod
1728.03.22	Praha	534, 907	vlastní listina 2x
1728.03.26	Praha, Strahov	948	nápis
1728.04.03	Praha	268	odeslán dopis (von Ghelen, Johann Peter, tiskař)
1728.04.10	Praha	265	vývod (Kotvic, Adam Mikuláš)
1728.05.07	Praha	37	přijat dopis (Bechyně, Jan Jiří)
1728.05.09	Praha	1046	přijat dopis (s.n.)
1728.05.10	Praha	126	přijat dopis (Bukovský, František)
1728.05.20	Praha	543	vývod (Vratislav, Václav Ignác)
1728.05.25	Praha	1060	výpis z pramene (titulář)
1728.05.27	Praha	928	výpis z pramene (DZ, 2x)
1728.05.28	Praha	769	rozrod, přijat dopis (Morellová, Anna Ludmila)
1728.06.01	Praha	37	přijat dopis (obálka)
1728.06.06	Praha	223, 501	vývod 2x
1728.06.08	Praha	37	přijat dopis (obálka)
1728.06.11	Praha	709	rozrod (Franck)
1728.06.14	Praha	280	rozrod
1728.06.17	Praha	37	přijat dopis (obálka)
1728.06.19	Praha	185, 529, 687	výpis z pramene (obligace), rozrod (Mazancová, Kateřina), výpis z pramene (DZ)
1728.06.24	Praha, MS	371	nápis
1728.06.25	Praha	37, 108	přijat dopis (Sckrintz, František), přijat dopis (obálka)
1728.07.07	Praha	1026	vlastní listina
1728.07.08	Praha	613	přijat dopis (Schmidel, Antonín)
1728.07.10	Praha	37	přijat dopis (obálka)
1728.07.13	Praha	1002	vývod (Tunkl, František Arnošt)
1728.07.16	Praha	625	rozrod (Lamotte, Jan Václav)
1728.07.23	Praha	37, 550	přijat dopis (Bechyně, Jan Jiří), přijat dopis (s.n.)
1728.07.24	Praha	37	přijat dopis (Bechyně, Jan Jiří)
1728.07.27	Praha	643	přijat dopis (s.n.)
1728.07.29	Praha	643	výpis z pramene (erbovní listina, LeMeier, Jiří Michal)
1728.08.11	Praha, MS	1354	nápis
1728.08.26	Praha	37	přijat dopis (obálka)
1728.08.28	Praha	37	rozrod
1728.08.29	Praha	693	přijat dopis (Magni, Šarlota)
1728.09.01	Praha	693	rozrod (Magni, Šarlota)
1728.09.06	Praha	693	výpis z pramene (list), přijat dopis (obálka)
1728.09.15	Praha	550	dotazník

1728.09.19	Praha	1107	přijat dopis (Lavinová, rozená Pfefferkornová, Anna Rosina)
1728.09.26	Praha	37	přijat dopis (obálka)
1728.10.02	Praha	529, 1152, 1364	památník 4x
1728.10.18	Praha	327	rozrod (Gymnieh, Leopold)
1728.10.24	Praha	37	přijat dopis (obálka)
1728.10.30	Praha	1072	vývod
1728.11.04	Praha	954	přijat dopis (s.n.)
1728.11.05	Praha	37	přijat dopis (Bechyně, Jan Jiří)
1728.11.20	Praha	289, 1030	vývod (Spaur, Michael), výpis z pramene (DZ, 2x)
1728.11.25	Praha	1339	odeslán dopis (Markvart z Hrádku, N)
1728.12.00	Praha	1258	rozrod
1728.12.10	Praha	140	přijat dopis (Bechyně, Jan Jiří)
1728.12.14	Praha	876	vlastní poznámka
1728.12.18	Praha	162	znak
1728.12.23	Praha	159	odeslán dopis (Clary-Aldringen, František Karel)
1728.12.26	Praha	159	dotazník (Franck von Franckenbusch, Jiří Josef)
1728.12.27	Praha	745	vlastní poznámka
1729.01.10	Praha	159	odeslán dopis (Clary-Aldringen, František Karel)
1729.01.12	Praha	205	rozrod
1729.01.18	Praha	37	přijat dopis (Bechyně, Jan Jiří)
1729.01.20	Praha	920, 835	výpis z pramene (erbovní listina), přijat dopis (Zitschy, Jan Josef)
1729.01.22	Praha	2	výpis z pramene (erbovní listina, Clary-Aldringen, František Karel)
1729.01.23	Praha	37	přijat dopis (Bechyně, Jan Jiří)
1729.01.29	Praha	690	vývod
1729.01.30	Praha	698	vývod (MS Lutzowů)
1729.02.10	Příbram	871, 1324	nápis
1729.02.16	Praha	406	výpis z pramene (erbovní listina)
1729.02.20	Praha	159	přijat dopis (Clary-Aldringen, František Karel)
1729.02.22	Praha	1335	rozrod (Ramhovský, Jan, registrátor)
1729.03	Praha	1167	výpis z pramene (DZ, Seifert)
1729.03	Praha	534	přijat dopis (Klenovská, Anna Josefa)
1729.03.00	Praha	463	výpis z pramene (DZ, Seifert)
1729.03.04	Praha	600, 986	výpis z literatury (Bucelin; Rottal, Leopold), vývod (Bucelin)
1729.03.05	Praha	387	přijat dopis (Bechyně, Jan Jiří)
1729.03.06	Praha	254	výpis z pramene (DZ, Preisler, František, 4x)
1729.03.07	Praha	1010	výpis z pramene (list)
1729.03.09	Praha	54	vývod
1729.03.14	Praha	3	odeslán dopis (Alsterle, Maximilian František)
1729.03.17	Praha	1283	přijat dopis (Bechyně, Jan Jiří)
1729.03.19	Praha	1152	výpis z pramene (DZ)
1729.03.23-24	Praha	1144	rozrod
1729.03.25	Praha	1245	přijat dopis (Tuhamský, Václav Ferdinand)
1729.03.31	Praha	564, 1102	výpis z literatury (Veslavín, 2x)
1729.04.03	Praha	3	přijat dopis (Alsterle, Maxmilian)
1729.05.22	Praha	696	výpis z pramene (erbovní listina, Malaise, Jan Kristián)
1729.05.26	Praha	50, 954	rozrod (Knodtová, rozená Berchtoldová, Jana Salomena), přijat dopis (Bechyně, Jan Jiří)
1729.06.07	Praha, MS	349	nápis
1729.06.14	Praha	1163	výpis z pramene (listina)
1729.06.19	Praha	1154	dotazník
1729.06.26	Praha, NMP	650	nápis
1729.06.ad initium	Praha	114	rozrod

1729.07.15	Praha	1324	originál pramene (MS poznámky, Vratislav, Jiří Ferdinand)
1729.07.28	Praha	697	přijat dopis (Mallanotte, J.)
1729.07.29	Praha	126	výpis z pramene (MS dějiny rodu, Buková, Marie Barbora)
1729.07.30	Praha	126	rozrod
1729.08.11	Praha	427	výpis z pramene (erbovní listina, Losy, Šebestián)
1729.08.18	Praha	427	výpis z pramene (MS poznámky)
1729.08.19	Praha	427	výpis z pramene (taxa)
1729.08.19	Praha	427	výpis z pramene (erbovní listina, Losy, Šebestián)
1729.08.23	Praha	1236	vývod (MS Perglerů)
1729.08.24	Praha	1046	vývod (MS Perglerů)
1729.08.27	Praha	37	přijat dopis (Bechyně, Jan Jiří)
1729.09.08	Praha	6	přijat dopis (Kolovrat, P. Jan)
1729.09.14	Praha	410	přijat dopis (s.n.)
1729.09.15	Praha	995	dotazník
1729.09.16	Praha	1175	dotazník
1729.09.28	Praha, NMP	936	nápis
1729.10.09	Praha	37	přijat dopis (obálka)
1729.10.14	Praha	652	přijat dopis (obálka)
1729.11.04	Praha	881	dotazník (Schmidgräberová, rozená Litická, Jana Rozálie)
1729.11.12	Praha	1296	přijat dopis (Villani, František Karel)
1729.11.26	Praha	1275	přijat dopis (Zitschy, Jan Karel)
1729.12.03	Praha	558	dotazník
1729.12.25	Praha	1296	přijat dopis (Villani, František Karel)
1730.01.03	Praha	1036	F Serins
1730.01.08	Praha	37	přijat dopis (Bechyně, Jan Jiří)
1730.01.11	Praha	953	vývod (Bechyně, Jan Jiří)
1730.01.18	Praha, NMP	936	nápis
1730.01.26	Praha	1135	rozrod
1730.01.29	Praha	813	přijat dopis (Wunschwitz, František Ignác)
1730.02.07	Praha	958	přijat dopis (Rejský, F.)
1730.02.09	Praha	37	přijat dopis (obálka)
1730.02.12	Praha	387	rozrod
1730.02.17	Praha	298	rozrod
1730.03.11	Praha	37	přijat dopis (Bechyně, Jan Jiří)
1730.03.17	Praha	571	výpis z pramene (MS dějiny rodu, Kousek, Karel Jan)
1730.03.20-22	Praha	1186	rozrod
1730.04.04	Praha	173, 914, 1295	dotazník 3x
1730.04.26	Praha, SMP	891	nápis
1730.05.04	Praha	37	přijat dopis (Bechyně, Jan Jiří)
1730.05.20	Praha	583	přijat dopis (Kressel, František Karel)
1730.05.22	Praha	37	přijat dopis (obálka)
1730.06.01	Praha	37	přijat dopis (Bechyně, Jan Jiří)
1730.06.02	Praha	371	rozrod
1730.06.07	Praha	371	přijat dopis (s.n.)
1730.06.18	Praha	1316	přijat dopis (Vrábská, Eleonora)
1730.06.23	Praha	587	výpis z pramene (erbovní listina, Krocín, Michal Osvald)
1730.06.25	Praha	1316	vývod (Bucelin)
1730.06.28	Praha	113	rozrod (Griffin, Jakub)
1730.06.28 - 19	Praha	371	rozrod

1730.07.08	Praha	601, 649, 663	výpis z pramene (taxa, list, 3x), rozrod (Limpacher, Jan František, 2x), výpis z pramene (erbovní listina, Limpacher, Jan František)
1730.07.09	Praha	601, 649	rozrod 2x
1730.07.11	Praha	120	přijat dopis (s.n.)
1730.07.27	Praha	217	přijat dopis (Griffin, Jakub)
1730.08	Praha	384	výpis z pramene (DZ, Seifert)
1730.08.03	Praha	649	přijat dopis (Griffin, Jakub)
1730.08.06	Praha	540	rozrod
1730.08.11	Praha	185	výpis z pramene (MS dějiny rodu, Čejka, Jan Kryštof)
1730.08.20	Praha	866	rozrod
1730.10.09	Praha	785, 929	vlastní listina, vývod
1730.10.16	Praha	1296	přijat dopis (Villani, František Karel)
1730.10.23	Praha	1186	přijat dopis (s.n.)
1730.11.17	Praha	134, 921	rozrod, přijat dopis (Vidršpergár, Kryštof Václav)
1730.12.12	Praha	1340	přijat dopis (Wachtel a Leslie)
1730.12.13	Praha	1107	přijat dopis (Lavinová, rozená Pfefferkornová, Anna Rosina)
1730.12.17	Praha	1107	přijat dopis (Lavinová, rozená Pfefferkornová, Anna Rosina, 2x)
1730.12.19	Praha	1107	přijat dopis (Lavinová, rozená Pfefferkornová, Anna Rosina)
1730.12.27	Praha	921	přijat dopis (s.n.), přijat dopis (Vidršpergár, N)
1730.12.30	Praha	371	výpis z pramene (DZ)
1731.01.01	Praha	248	vývod (Vidršpergárová, Anna Helena)
1731.01.02	Praha	873	rozrod (MS Vidršpergárů)
1731.01.05	Praha	1295	vývod
1731.01.12	Praha	841	přijat dopis (Pachtová, Marie Anna)
1731.01.14	Praha	755	přijat dopis (Mírek, N)
1731.01.15	Praha	202	výpis z pramene (DZ)
1731.01.18	Praha, NMP	159, 548	nápis
1731.01.24	Praha	371, 747	výpis z pramene (erbovní listina, Milach, Adam Arnošt), rozrod
1731.01.26-28	Praha	747	výpi z pramene (MS dějiny rodu, Milach, Adam Arnošt)
1731.01.31	N	145	dotazník
1731.02.05-07	Praha	747	rozrod (Milach, Adam Arnošt)
1731.02.06	Praha	1406	rozhovor (Lilienfels, Jan Lambert)
1731.02.12	Praha	777	rozrod
1731.02.13	Praha	1203, 1406	rozrod 2x
1731.02.18	Praha	330	rozrod
1731.02.19	Praha	208	rozrod
1731.03.01	Praha	43	vlastní listina
1731.03.03	Praha	585	výpis z pramene (erbovní listina, Hobergová, rozená Kriegerová, Eva, 2x)
1731.03.07	Praha	1026	výpis z pramene (listina, Sedlecký, František Ignác, 2x)
1731.03.08	Praha	747	výpis z pramene (DZ)
1731.03.13	Praha	1187	rozrod
1731.03.23	Praha	1026	přijat dopis (Sedlecký, Jan Václav)
1731.03.26	Praha	561	přijat dopis (Kostelecký, Jan)
1731.03.28	Praha	120	vývod (Bubnová, Anna Terezie)
1731.03.29	Praha	120	vývod (Bubnová, Anna Terezie), vývod slovní
1731.03.31	Praha	120	rozrod (Bubna, František Eusebius)
1731.04.02	Praha	498, 1201	dotazník, rozrod

1731.04.03	Praha	66	rozrod
1731.04.05	Praha	561	rozrod
1731.04.06	Praha	379	výpis z pramene (listina)
1731.04.08	Praha	379	výpis z pramene (erbovní listina)
1731.04.09	Praha	379	rozrod
1731.04.19	Praha	145, 297	výpis z pramene (DZ, 2x)
1731.05.09	Praha	1249	rozrod
1731.06.01	Praha	180	rozrod (DZ)
1731.06.03	Praha, SMP	215	nápis
1731.06.08	Praha	120	výpis z pramene (list, Bubnová, Anna Terezie), výpis z pramene (MS genealogie, Bubnová, Anna Terezie)
1731.06.15	Praha, NMP	697	nápis
1731.06.21	Praha	145, 297	výpis z pramene (DZ, 2x)
1731.06.26	Praha	958	přijat dopis (Rejská, Anna Josepha)
1731.06.29	Praha	1167	přijat dopis (Sedlecký, Josef)
1731.06.31	Praha	958	přijat dopis (z Dubnice, N)
1731.07.12	Praha	1317	přijat dopis (Voračický, Jan Václav)
1731.07.31	Praha	68	dotazník
1731.08.01	Praha	282, 1318	vývod (Brisigell, Kajetán, 2x), výpis z pramene (erbovní listina)
1731.08.03	Praha	95	odeslán dopis (Sckrintz, František)
1731.08.04	Praha	561	přijat dopis (Kostecký, Jan)
1731.08.05	Praha	68	přijat dopis (s.n.)
1731.08.08	Praha	379, 1167	přijat dopis (s.n., 2x)
1731.08.10	Praha	1415	výpis z pramene (DZ)
1731.08.14	Praha	511	přijat dopis (s.n.)
1731.08.15	Praha	180	výpis z pramene (DZ)
1731.08.19	Praha, NMP	745	nápis
1731.08.21	Praha	1317	přijat dopis (Voračický, Jan Václav)
1731.08.26	Praha, SMP	758	nápis
1731.08.29	Praha	954	dotazník
1731.09.06	Praha	374	rozrod
1731.09.20	Praha, SMP	858	nápis
1731.09.24	Praha	976	přijat dopis (Rodovský z Hustiřan, Václav)
1731.10.06	Praha	970	přijat dopis (Serins, Jan Ludvík)
1731.10.10	Praha	488, 976	dotazník, rozrod (Pernklo, Václav Jan)
1731.10.15	Praha	1267	rozrod
1731.10.17	Praha	548	dotazník
1731.10.24	Praha	886	rozrod
1731.10.27	Praha	976	přijat dopis (Rodovský z Hustiřan, Václav)
1731.11.16	Praha	304	výpis z pramene (erbovní listina)
1731.11.17	Praha	371	dotazník (Herbersteinová, Terezie Antonie)
1731.11.21	Praha	881	přijat dopis (Lavínová, rozená Pfefferkornová, Anna Rosina)
1731.11.23	Praha	663	výpis z pramene (erbovní listina, Limpacher, František)
1731.11.30	Praha	890	rozrod
1731.12.06	Praha	976	přijat dopis (Rodovský z Hustiřan, Václav, 2x)
1731.12.16	Praha	252, 1363	pohřební štít, vývod
1731.12.29	Praha	561	výpis z pramene (listina, Kostecký, Jan Jindřich, 2x), výpis z pramene (erbovní listina, Kostecký, Jan Jindřich)
1731.12.30	Praha	561	vlastní listina, výpis z pramene (listina, Kostecký, Jan Jindřich)
1731.12.31	Praha	561	výpis z pramene (DZ, Kostecký, Jan Jindřich), výpis z pramene (erbovní listina, Kostecký, Jan Jindřich)
1732.01.01	Praha	561, 587, 1092	rozrod (Paprocký, 2x), vývod (Koc, Václav)

1732.01.02	Praha	561	výpis z pramene (listina, Kostecký, Jan Jindřich), výpis z pramene (erbovní listina, Kostecký, Jan Jindřich), přijat dopis (Kostecký, Jan)
1732.01.08	Praha	1245	výpis z pramene (DZ)
1732.01.09	Praha	584	rozrod
1732.01.16	Praha	976	přijat dopis (Rodovský z Hustiřan, Václav)
1732.01.20	Praha	977	rozrod
1732.01.21	Praha	561	odeslán dopis (Kostecký, Jan Jindřich)
1732.01.22	Praha	561	přijat dopis (Kostecký, Jan)
1732.01.23 - 24	Praha	587	výpis z pramene (MS dějiny rodu, Krocín, Václav František)
1732.01.24	Praha	1245	výpis z pramene (listina, Tuhomský, Václav Ferdinand, 2x)
1732.01.27	Praha	886	rozrod
1732.01.31-02.01	Praha	716	výpis z pramene (erbovní listina, Matthiades, Jan František)
1732.02.05-06	Praha	805	výpis z pramene (erbovní listina, Wunschwitzová, rozená Hartmannová, Marie Anna)
1732.02.15	Praha	490	odeslán dopis (Ježovský, František Lukáš)
1732.02.22-23	Praha	745	rozrod
1732.02.23	Praha	1396	výpis z pramene (listina, Matthiades, Jan František)
1732.02.25	Praha	936	rozrod (Balbín)
1732.03.09	Praha	1296	přijat dopis (Villani, Jan Karel)
1732.03.15	Praha	976	přijat dopis (Rodovský z Hustiřan, Václav)
1732.05.23	Praha	587	výpis z pramene (MS paměti, Krocín, Martin Leopold)
1732.05.26	Praha	443	znak
1732.05.30	Praha	1245	vlastní listina 3x
1732.06.05	Praha	1137	výpis z pramene (erbovní listina)
1732.06.21	Praha	254	rozrod
1732.06.24	Praha	571	přijat dopis (Kousek, Karel Jan)
1732.06.26	Praha	616, 1255	rozrod, vývod
1732.06.28	Praha	1077	rozrod
1732.06.29	Praha	1385	vlastní listina
1732.07.12	Praha	587, 1420	originál pramene (epigram Krocín, Václav František), rozrod
1732.07.13	Praha	1399	rozrod (Zessnerová, Marie Magdalena)
1732.08.01	Praha	126	vývod (DZ)
1732.08.12	Praha	1381	výpis z pramene (erbovní listina)
1732.08.13	Praha, MS	160, 757	nápis
1732.08.29	Praha	205	rozrod
1732.09.08	Praha	459, 460	vývod (Sckrintz, Jan František), přijat dopis (Sckrintz, František)
1732.09.15	Praha	135, 206	výpis z pramene (testament, Buttler, Theobald Václav, 2x)
1732.09.16	Praha	135	výpis z pramene (MS dějiny rodu, Buttler, Theobald Václav)
1732.09.17	Praha	135	výpis z pramene (MS dějiny rodu, Buttler, Theobald Václav)
1732.09.23	Praha	780	výpis z pramene (MS)
1732.09.24	Praha	515, 780	výpis z pramene (listina), rozrod (Zitschy, Jan Karel)
1732.09.29	Praha	135	výpis z pramene (erbovní listina, Buttler, Theobald Václav)
1732.09.30	Praha	587	výpis z pramene (list, Krocín, Václav František)

1732.10.01	Praha	135	výpis z pramene (listina, Buttler, Theobald Václav)
1732.10.02	Praha	135	výpis z pramene (listina, Buttler, Theobald Václav), výpis z pramene (DZ, Buttler, Theobald Václav, 3x),
1732.10.03	Praha	135	výpis z pramene (erbovní listina, Buttler, Theobald Václav)
1732.10.05	Praha	135	výpis z pramene (erbovní listina, Buttler, Theobald Václav)
1732.10.06	Praha	135	výpis z pramene (listina, Buttler, Theobald Václav)
1732.10.16	Praha	135	výpis z pramene (listina, Buttler, Theobald Václav)
1732.10.21	Praha	587	výpis z pramene (taxa, Krocín, Martin Leopold)
1732.10.28	Praha	872	vývod (Pergler, František Karel)
1732.10.29	Praha	872	rozhovor (Pergler, Josef Karel)
1732.10.31	Praha	548	vývod
1732.12.02	Praha	785	vlastní listina
1732.12.08	Praha	161	výpis z pramene (erbovní listina, Engleshofen, Jan Ferdinand)
1732.12.10	Praha	371	vlastní listina
1732.12.23	Praha	300	výpis z pramene (MS, dějiny rodu, Hartmannová, Anna Ludmila)
1732.12.30	Praha	128	přijat dopis (s.n.)
1733.01.04	Praha	37	přijat dopis (Bechyně, Jan Jiří)
1733.01.05	Praha	128	výpis z pramene (erbovní listina, Bulla, Antonín)
1733.01.23	Praha	653	výpis z pramene (erbovní listina, Lhoták, Matěj Václav, 2x)
1733.02.07	Praha	1186	přijat dopis (Šmerhovský, Václav Felix)
1733.02.09	Praha	103	výpis z pramene (kvitance)
1733.02.13	Praha	1327	přijat dopis (Vražda, Bernard František)
1733.02.14	Praha	156	rozrod
1733.02.20	Praha	943	rozrod
1733.02.22	Praha	156	přijat dopis (s.n.)
1733.02.27	Praha	1360	rozrod
1733.03.01	Praha	1186	přijat dopis (Šmerhovský, Václav Felix)
1733.03.03	Praha	384	rozrod
1733.03.10	Praha	371	vlastní listina, výpis z pramene (DZ)
1733.03.23	Praha	1152, 1327	přijat dopis (Stubenberg, Josef), přijat dopis (Vražda, Bernard František)
1733.03.28	Praha	1152	odeslán dopis (Klebensberk, Josef)
1733.04.26	Praha	771	výpis z pramene (erbovní listina, Morzin, Karel Josef)
1733.05.17	Praha	180	rozrod (Čakovec, Jan)
1733.06.23	Praha	543	dotazník
1733.06.28	Praha	1400	výpis z pramene (úřední kniha, ze Zhoře, František Benedikt)
1733.06.29	Praha	133	rozrod
1733.07.09 - 10	Praha	587	výpis z pramene (erbovní listina, Krocín, Martin Leopold)
1733.07.15	Praha	205	přijat dopis (s.n.)
1733.07.17	Praha	1295	vlastní listina
1733.07.22-23	Praha	1050	výpis z pramene (erbovní listina, Šlejnic, Wolfgang Theodor)
1733.07.27	Praha	587	výpis z pramene (erbovní listina, Krocín, Martin Leopold)
1733.08.00	Praha	771	vývod (Morzin, Karel Josef)
1733.08.01	Praha	1108	rozrod

1733.08.03	Praha	875	rozrod
1733.08.07	Praha	620	rozrod
1733.08.08	Praha	105, 240	dotazník, rozrod
1733.08.09	Praha	735	rozrod
1733.08.14	Praha	13	rozrod
1733.08.17	Praha	771	přiját dopis (Morzin, Karel)
1733.09.03	Praha	701	dotazník
1733.09.04	Praha	587	výpis z pramene (listina, Krocín, Václav František)
1733.09.07	Praha	587	výpis z pramene (DZ, Koc, Václav František)
1733.09.11	Praha	371	dotazník (Herbersteinová, Terezie Antonie)
1733.09.16	Praha	1255	rozrod (DZ)
1733.10.27	Praha	1050	vývod (Šlejnic, Wolfgang Theodor)
1733.11.00	Praha	1020	rozrod (Zitschy, Jan Karel)
1733.11.10	Praha	449	vývod
1733.11.15	Praha	668	výpis z pramene (erbovní listina, Klebelsberg, Josef Arnošt)
1733.12.06	Praha	291	výpis z pramene (listina)
1733.12.07	Praha	291, 668	výpis z pramene (DZ), výpis z pramene (erbovní listina)
1733.12.10	Praha	532	rozrod
1733.12.18	Praha	1187	výpis z pramene (erbovní listina, Schmidel, Leopold)
1734.01.04	Praha	532	přiját dopis (Klebelsberk, Jan)
1734.01.25	Praha	532	přiját dopis (Klebelsberk, Jan)
1734.02.05	Praha	1415	přiját dopis (obálka)
1734.02.07	Praha	449	přiját dopis (Chanovský, N)
1734.02.08	Praha	128, 449	rozrod 2x, odeslán dopis (Chanovský, Václav Josef)
1734.02.11	Praha	62	vývod
1734.02.15	N	8	dotazník (Amchová, Eva Marie)
1734.03.11	Praha	371	přiját dopis (Herberstein, František)
1734.03.13	Praha	444	přiját dopis (Světecký, Josef Jan)
1734.03.23	Praha	1117	rozrod
1734.03.31	Praha	532	přiját dopis (Klebelsberk, Josef Ludvík)
1734.04.02	Praha	485	přiját dopis (s.n.)
1734.04.04	Praha	68	přiját dopis (Bílek, Jan Václav)
1734.04.08	Praha	485	přiját dopis (s.n.)
1734.04.18	Praha	1123	přiját dopis (s.n.)
1734.05.07	Praha	995	odeslán dopis (s.n.), přiját dopis (Paradis, Jan Václav)
1734.05.18	Praha	384	výpis z pramene (cestopis, Bechyňová, rozená Hýzrllová, Marie Josefa)
1734.05.21	Praha	747	přiját dopis (Milach, Adam)
1734.05.23	Praha	532	přiját dopis (Klebelsberk, Josef Ludvík)
1734.05.28	Praha	532	přiját dopis (Klebelsberk, Jan)
1734.05.31	Praha	771	rozrod (Morzin, Karel Josef)
1734.06.00	Praha	977	vývod (z Rodovic, Marie Terezie)
1734.06.01	Praha	532	přiját dopis (Klebelsberk, Josef Ludvík)
1734.06.14	Praha	369	přiját dopis (Montalbano, Jan)
1734.06.17	Praha	643	vlastní listina
1734.06.19	Praha	492, 836	rozrod 2x
1734.06.28	Praha	281, 307	rozrod 2x
1734.06.30	Praha	356	rozrod
1734.07.10	Praha	592, 977	rozrod 2x
1734.07.16	Praha	68, 1245	výpis z pramene (listina, 2x), přiját dopis (Bílek, Ignác Karel)
1734.07.16	Praha	1245	výpis z pramene (listina)
1734.07.19	Praha	1409	rozrod
1734.08.00	Praha	977	přiját dopis (Skrintz, František)
1734.08.08	Praha	205	přiját dopis (s.n.)

1734.08.17	Praha	371	odeslán dopis (Herberstein, František Helfrid)
1734.08.18	Praha	532	přijat dopis (Klebensberk, Josef Ludvík)
1734.08.20	Praha	1296	přijat dopis (Villani, Jan Karel)
1734.09.13	Praha	310	dotazník (Putzová, Eva Markéta)
1734.09.22	Praha	839	rozrod
1734.10.08	Praha	1343	odeslán dopis (Bechyně, Hynek Humbert), přijat dopis (z Lešan, Ignác)
1734.10.09	Praha	1067	přijat dopis (s.n.)
1734.10.15	Praha	371	přijat dopis (Herberstein, František)
1734.10.16	Praha	371	odeslán dopis (Herberstein, František Helfrid)
1734.12.21	Praha	1074	výpis z pramene (erbovní listina, Schürer, Karel Vilém)
1734.12.23	Praha	336	rozrod, přijat dopis (Hájková, Anna Barbora)
1734.12.26	Praha	173	přijat dopis (Cukr, Jan Václav)
1734.12.29	Praha	173	odeslán dopis (Cukr, Jan Václav)
1735.01.05	Praha	185	dotazník (Bünau, Gunther)
1735.01.16	Praha	300	dotazník (Villani, František Karel; Glatzová, Jana Kateřina)
1735.01.20	Praha	953	přijat dopis (Bissingenová, Marie Eleonora)
1735.01.29	Praha	543	dotazník (Altová, rozená Kocová, Ludmila Markéta)
1735.02.00	Praha	736	přijat dopis (Metternich, Emerich Karel)
1735.02.18	Praha	525	vývod (Khek, František Karel)
1735.03.02	Praha	185	přijat dopis (Bünau, Günther)
1735.03.03	Praha	185	vývod, odeslán dopis (Bünau, Günther)
1735.03.08	N	140	dotazník (Bünau, Gunther)
1735.03.22	Praha	611	rozrod
1735.03.25	Praha	1267	výpis z pramene (MS dějiny rodu, Unwirthová, Marie Viktorie)
1735.04.02	Praha	672	přijat dopis (Morzin, Karel)
1735.04.06	Praha	565	vývod
1735.04.13	Praha	953, 1187	přijat dopis (Morzin, Karel), přijat dopis (Schimdl, Jan)
1735.04.20	Praha	1226	vývod
1735.04.29	Praha	727	přijat dopis (Mazaná, Terezie)
1735.04.06	Praha	374	výpis z pramene (DZ, Sckrintz, 17x)
1735.05.03	Praha	371	vlastní listina
1735.05.12	Praha	185	vývod (Čejka, Leopold Ferdinand)
1735.05.27	Praha	1256	rozrod
1735.05.28	Praha	753	rozrod
1735.06.11	Praha, MS	874	nápis
1735.06.15	Praha	668	přijat dopis (hofmistr hrabat z Lysova)
1735.06.21	Praha	490	vlastní listina
1735.06.22	Praha	1124	cizí autograf (Steinbach, Karel Maxmilian)
1735.06.24	Praha	1265	rozrod
1735.07.01	Praha	490	rozrod
1735.07.04-05	Praha	1265	výpis z pramene (erbovní listina, Steinbach, Karel Maxmilián)
1735.07.12 - 13	Praha	701	výpis z pramene (erbovní listina)
1735.07.14	Praha	701	výpis z pramene (erbovní listina)
1735.07.28	Praha	126	vývod
1735.08.00	Praha	565	vývod
1735.08.04-05	Praha	1291	výpis z pramene (DZ)
1735.08.06	Praha	379	rozrod
1735.08.07	Praha	379	rozrod
1735.08.08	Praha	1324	přijat dopis (Vratislavová, Petronila)
1735.08.09	Praha	752	rozrod
1735.08.10	Praha	752	rozrod (Elzkarius, František Jan)
1735.08.14	Praha	316	rozrod
1735.08.26	Praha	1225	rozrod (Turri, Bedřich)
1735.08.30	Praha	816	vývod

1735.09.04	Praha	653, 1405	rozrod (Lhoták, Matěj Václav), rozrod
1735.09.16	Praha	40	rozrod
1735.09.17	Praha	366	rozrod (Bucelin, Paprocký)
1735.09.23	Praha	90	výpis z pramene (DZ, Sckrintz)
1735.10.05	Praha	90	rozrod (DZ)
1735.10.22	Praha	1400	výpis z literatury (Lupáč)
1735.10.31	Praha	701, 1372	dotazník, rozrod (Sinapius)
1735.11.02	Praha	173	přiját dopis (Cukr, Jan Václav)
1735.11.04	Praha	173	odeslán dopis (Cukr, Jan Václav)
1735.11.09	Praha	1347	přiját dopis (z Klenové, rozená Walmerode, Josefa)
1735.11.11-12	Praha	797	rozrod
1735.11.12	Praha	797	dotazník, přiját dopis (Milach, A.)
1735.12.09	Praha	1266	přiját dopis (Hartman, Jan Filip)
1735.12.15	Praha	1266	odeslán dopis (Sckrintz, František)
1736.01.11	Praha	349	přiját dopis (Hartig, N)
1736.01.12	Praha	349	přiját dopis (Rehner, Jan)
1736.01.14	Praha	349, 550	rozrod (Hartigová, rozená Putzová, Terezie Ester), odeslán dopis (Kolovrat, Vilém Albrecht), přiját dopis (Rehner, Jan)
1736.01.15	Praha	556	rozrod
1736.01.25	Praha	532	přiját dopis (Klebensberk, Josef Ludvík)
1736.01.30	Praha	609	přiját dopis (s.n.)
1736.02.01	Praha	371	vývod
1736.02.03	Praha	310	výpis z pramene (testament)
1736.02.24	Praha	1245	výpis z pramene (DZ, Sckrintz)
1736.02.26	Praha	173	přiját dopis (s.n.)
1736.03.08	Praha	839	přiját dopis (Pade, N)
1736.03.10	Praha	68	přiját dopis (Bílek, Ignác Karel)
1736.03.15-16	Praha	913	výpis z pramene (erbovní listina, Hartmannová, Marie Anna)
1736.03.22	Praha	1256	odeslán dopis (Bünau, Günther), přiját dopis (Bünau, Günther)
1736.03.24	Praha	540, 959, 1000, 1137	rozrod 5x
1736.05.14	Praha	37	rozrod (DZ)
1736.05.15	Praha	292	přiját dopis (Kostheim, N)
1736.05.17	Praha	31, 1411	rozrod, přiját dopis (Zitschy, Jan Karel)
1736.05.25	Praha	195	vlastní listina
1736.06.08	Praha	1370	rozrod
1736.06.10	Praha	37	přiját dopis (Bechyně, Jan Jiří)
1736.06.15	Praha	410	odeslán dopis (Schirdningová, Kateřina Sofie, 2x)
1736.06.28	Praha	672	přiját dopis (Schentz von Schemmerbrg, Jan Antonín, říšský notář)
1736.07.23	Praha	33	přiját dopis (Sckrintz, František)
1736.07.30	Praha	1351	rozrod
1736.08.07	Praha	984	rozrod
1736.08.10	Praha	410, 1158	výpis z pramene (DZ), přiját dopis (Schirdningová, Kateřina Sofie)
1736.08.21	Praha	371	přiját dopis (s.n.)
1736.08.22	Praha	68	výpis z pramene (erbovní listina, Bílek, Ignác)
1736.08.28	Praha	179	přiját dopis (Feuerbaum, Jiří Bedřich, advokát)
1736.09.06	Praha	668	výpis z pramene (erbovní listina)
1736.10.03	Praha	1046	přiját dopis (obálka)
1736.10.10	Praha	1370	rozrod
1736.10.11	Praha	1369	výpis z pramene (erbovní listina), rozrod
1736.10.13	Praha	1370	výpis z pramene (listina)
1736.10.27	Praha	824	přiját dopis (Oppersdorf, Jan Rudolf)
1736.11.02	Praha	532	přiját dopis (Radošínský, Martin)

1736.11.03	Praha	532	výpis z pramene (soutpis osob), výpis z pramene (listina, Radošický, Martin sekretář)
1736.11.17	Praha	1285	přijat dopis (Vernier, Václav)
1736.11.19	Praha	820	originál pramene (listina)
1736.11.22	Praha	1046	přijat dopis (obálka)
1736.12.07	Praha	820	vývod (Ogilvy, Karel Heřman)
1736.12.16	Praha	18	výpis z pramene (MS)
1736.12.21	Praha	534	přijat dopis (Klenovský, Antonín)
1737.01.05	Praha	1400	výpis z pramene (erbovní listina)
1737.01.06	Praha	613	odeslán dopis (Kustoš, Ernest)
1737.01.07	Praha	644, 1144	výpis z pramene (erbovní listina, 2x)
1737.01.26	Praha	164, 649	výpis z pramene (listina), výpis z pramene (erbovní listina)
1737.02.12	Praha	180	rozrod (Čakovec, Gottlieb Vilém)
1737.02.13	Praha	380	vývod (Brandtner, Petr Ondřej)
1737.02.21	Praha	1046	přijat dopis (Schirmding, M.)
1737.02.23	N	380	vývod (Zitschy, Karel)
1737.03	Praha	202	vývod
1737.03.15	Praha	798	přijat dopis (Zitschy, Jan Karel)
1737.03.21	Praha	1346	dotazník, přijat dopis (s.n.)
1737.03.27-28	Praha	1275	výpis z pramene (erbovní listina, Vančura, Antonín)
1737.04.10	Praha	839	rozrod
1737.04.15	Praha	1285	dotazník (Vernier, Václav Ignác)
1737.05.05	Praha	595	přijat dopis (obálka)
1737.05.10	Praha	839	výpis z pramene (MS dějiny rodu)
1737.05.13	Praha	23	přijat dopis (Zitschy, Jan Karel)
1737.05.21	Praha	595	výpis z pramene (listina)
1737.05.24	Praha	595	přijat dopis (Kršňák, Josef Cyril)
1737.05.27	Praha	1230	vlastní listina
1737.05.28	Praha	159	vývod
1737.05.30	Praha	114	výpis z pramene (erbovní listina)
1737.05.31	Praha	460	vlastní poznámka (Franck)
1737.06.03	Praha	915	přijat dopis (Zitschyová, rozená Sattlerová, Eva Markéta)
1737.06.07	Praha	1255, 1421	vývod (Weydner, Valentin), rozrod (Weydner, Valentin)
1737.06.17	Praha	388	rozrod
1737.06.23	Praha	113	rozrod
1737.07.09	Praha	1428	výpis z literatury (Calín)
1737.07.12-13	Praha	1373	rozrod
1737.07.23	Praha	881	rozrod (Ramhovský, Jan, registrátor)
1737.07.24	Praha	484	rozrod
1737.08.05	Praha	550, 1296	přijat dopis (Villani, Jan Karel), přijat dopis (Pada, Leopold Maximilian)
1737.08.06	Praha	1296	odeslán dopis (Villani, Jan Karel)
1737.08.25	Praha	771	vlastní poznámka (Morzin, Karel Josef)
1737.09.19	Praha	866	památník
1737.10.04	Praha	760	vlastní listina
1737.11.15	Praha	173	přijat dopis (Cukr, Jan Václav)
1737.11.20	Praha	173	odeslán dopis (Cukr, Jan Václav)
1737.11.24	Praha	68	přijat dopis (Bílek, Ignác Karel)
1737.12.12	Praha	173	přijat dopis (Cukr, Jan Václav)
1737.12.13	Praha	173	odeslán dopis (Cukr, Jan Václav)
1737.12.21	Praha	1343	přijat dopis (Kolovrat, Norbert)
1738.01.07	Praha	173	přijat dopis (Cukr, Jan Václav)
1738.01.08	Praha	202	přijat dopis (Schumann, Jan)
1738.01.21	Praha	179, 202	výpis z pramene (listin, Curth, Julius Vilém), rozrod (Curth, Julius Vilém), rozrod, odeslán dopis (Dejm, Václav Hynek)
1738.01.27	Praha	202	výpis z pramene (DZ, Skrintz, 4x)

1738.01.28	Praha	202	přijat dopis (s.n.)
1738.01.30	Praha	202	přijat dopis (Sckrintz, František)
1738.02.11-12	Praha	487	rozrod
1738.02.14	Praha	341	přijat dopis (s.n.)
1738.03.01	Praha	202	přijat dopis (Schumann, Jan)
1738.03.07	Praha	202	přijat dopis (Dejm, Václav)
1738.03.09	Praha	639	přijat dopis (s.n.)
1738.03.11	Praha	68, 202	výpis z pramene (erbovní listina, Bílek, Jan Václav), přijat dopis (Dejm, Václav)
1738.03.31	Praha	780	rozrod (Zitschy, Jan Karel), rozrod (Mulcová, Eleonora Sofie)
1738.05.11	Praha	872, 1059	vlastní poznámka, přijat dopis (Perglar, Josef Karel)
1738.06.11-12	Praha	678	výpis z pramene (smlouva)
1738.06.14	Praha	500	výpis z pramene (erbovní listina)
1738.06.27	Praha	371	přijat dopis (Herberstein, František)
1738.06.28	Praha	371	odeslán dopis (Herberstein, František Helfrid)
1738.07.20	Praha	571	přijat dopis (Kousek, Karel Jan)
1738.07.21	Praha	571	odeslán dopis (Kousek, Karel Jan)
1738.07.23-24	Praha	1193	výpis z pramene (DZ)
1738.07.26	Praha	747	vlastní poznámka, dotazník, přijat dopis (Milach, Adam)
1738.08.01	Praha	202	přijat dopis (Dejm, Václav)
1738.08.22	Praha	623	vývod
1738.09.00	Praha	798	dotazník
1738.09.05	Praha	1165	odeslán dopis (Sweerts, Anna Kateřina)
1738.09.10	Praha	1165	přijat dopis (Sweerts, N)
1738.09.11	Praha	1366	vlastní listina
1738.09.23	N	798	dotazník
1738.10.09	Praha	15	rozrod
1738.11.10	Praha	120, 701, 1320	výpis z pramene (MS, Bubna, Kazimír Ferdinand), výpis z pramene (listina, Bubna, Kazimír Ferdinand), rozhovor (Bubna, Kazimír Ferdinand)
1738.11.15-16	Praha	771	výpis z pramene (erbovní listina)
1738.11.16	Praha	283	vývod
1738.11.28	Praha	68	přijat dopis (Bílek, Ignác Karel)
1738.12.07	Praha	951	výpis z pramene (MS)
1738.12.11	Praha	951	rozrod
1739.01.02	Praha	459	přijat dopis (Chotek, Rudolf)
1739.01.04	Praha	1072	přijat dopis (Schumann, Jan)
1739.01.07	Praha	114, 459, 1042	vlastní listina 3x, odeslán dopis (Chotek, Rudolf)
1739.02.03	Praha	321	rozrod
1739.02.12	Praha	654	přijat dopis (Lhotka, František, Josef)
1739.03.01	Praha	1285	vývod
1739.03.09	Praha	476	památník
1739.03.11	Praha	166	přijat dopis (Colonna, Karel)
1739.03.21	Praha	166	odeslán dopis (Colonna, František Karel)
1739.04.05	Praha	541	památník
1739.04.15	Praha	459	výpis z pramene (erbovní listina)
1739.04.30-05.01	Praha	884	vývod
1739.05.00	Praha	89	rozrod
1739.05.01	Praha	587	výpis z pramene (list, Krocín, Václav František)
1739.05.23	Praha	379	výpis z pramene (erbovní listina)
1739.05.26	Praha	534	přijat dopis (Klenovský, Antonín)
1739.06.11	Praha	846	přijat dopis (s.n.)
1739.06.13	Praha	816	přijat dopis (Zitschy, Jan Karel)
1739.06.24	Praha	1072	přijat dopis (Schumann, Jan)
1739.07.11	Praha	587	výpis z pramene (list)

1739.07.17	doma	587	přijat dopis (Krocín, Václav František)
1739.07.19	Praha	587	výpis z pramene (taxa, Krocín, Martin Leopold)
1739.07.20	Praha	587	výpis z pramene (taxa)
1739.07.21	Praha	300	přijat dopis (Dejm, Jan Josef)
1739.07.23	Praha	587	vývod (Krocín, Václav)
1739.07.27	Praha	1182	rozrod
1739.08.02	Praha. NMP	546, 1072	nápis, přijat dopis (obálka)
1739.08.06	Praha	1182	výpis z literatury (Paprocký)
1739.08.15	Praha	550	rozrod
1739.08.17	Praha	522	vývod
1739.08.17-18	Praha	586	rozrod
1739.08.27	Praha	1002	rozrod
1739.09.15	Praha	824	výpis z pramene (DZ), výpis z pramene (erbovní listina, Opersdorf, Gustav Hannibal)
1739.09.17	Praha	586	přijat dopis (Krocín, Václav František)
1739.09.20	Praha	870	výpis z literatury (Paprocký)
1739.09.23	Praha	943	rozrod
1739.10.10	Praha	258	výpis z pramene (listina, Nostic, František Václav)
1739.10.25	Dohaličky	1008	nápis
1739.11.12	Praha	577	rozrod
1739.12.13	Praha	89	výpis z pramene (listina)
1739.12.15-16	Praha	89	výpis z pramene (erbovní listina, Krocín, Václav)
1739.12.16	Praha	89	výpis z pramene (erbovní listina)
1739.12.23-24	Praha	342	výpis z pramene (erbovní listina)
1739.12.25	Praha	1	rozrod
1739.12.26	Praha	1420	výpis z pramene (erbovní listina)
1740.01.21	Praha	68	odeslán dopis (s.n.)
1740.02.23	Praha	1066	odeslán dopis (Morzin, Karel Josef), přijat dopis (Morzin, Karel)
1740.04.15	Praha	1296	přijat dopis (Villani, Jan Karel)
1740.04.26	Praha	1064	dotazník
1740.06.02	Praha	604	rozrod (Ramhovský, Jan, registrátor)
1740.06.07	Praha	525	památník
1740.06.19	Praha	328	rozrod
1740.08.00	Praha	630	rozrod
1740.09.22	Praha	860	přijat dopis (Schumann, Jan Jiří)
1740.10.10	Praha	799	rozrod
1740.10.31	Praha	522	přijat dopis (Horní, Theresia)
1740.11.03	Praha	300	vývod
1741.04.16	Praha	524	přijat dopis (s.n.)

Příloha IV – Přehled dalších pražských genealogických a heraldických sbírek

Název sbírky	Archiv	Rozsah / zpracovanost / přístupnost	Převzata do archivu	Původce	Archivní pomůcky
<i>Bukovský, Antonín – Genealogická sbírka k rodu Bukovských z Hustiřan</i>	ANM	0,22 bm (2 kartony) / zpracovaná / přístupná	1991	<i>Bukovský, Antonín</i> (1865–?), středoškolský profesor fyziky a chemie	Vandrovcová, Miroslava, Antonín Bukovský Genealogická sbírka rodu Bukovských z Hustiřan, 1903–1936. Inventář, Praha 2001, průvodce ANM, s. 32–33 ¹
<i>Heraldická (Renzova) sbírka</i>	AMP	6,85 bm (56 kartonů) nezpracovaná / nepřístupná	N	<i>Renz, František Emanuel</i> (1776–1843), přísežný malíř znaků při DZ	nejsou
<i>Karlovský Adolf – Heraldická sbírka</i>	ANM	0,24 bm (2 kartony) / nezpracovaná / nepřístupná	60. léta 20. století	<i>Karlovský, Adolf</i> , důstojník	nejsou, průvodce ANM, s. 33
<i>Král z Dobré Vody, Vojtěch – Heraldicko-genealogická sbírka</i>	ANM	0,92 bm (4 kartony a 4 krabice) / nezpracovaná / nepřístupná	1990	<i>Král z Dobré Vody, Vojtěch</i> (1844–1913), heraldik a genealog	nejsou, průvodce ANM, s. 33
<i>Macháček, Josef – Heraldická sbírka</i>	ANM	0,24 bm (2 kartony) / nezpracovaná / nepřístupná	1990	<i>Macháček, František</i>	nejsou, průvodce ANM, s. 34
<i>Pelant, Ivo – Heraldická a genealogická sbírka</i>	ANM	2,96 bm / zpracovaná / přístupná	1985	<i>Pelant, Ivo, ing.</i> (1928–1985), projektant a technik	Reichlová, Lucie, Heraldická a genealogická sbírka Ivo Pelanta (1928–1989). Inventář, Praha 1986, průvodce ANM, s. 34

¹ Čechura, Jaroslav et al., Průvodce po fondech a sbírkách Archivu Národního muzea, Praha 1998.

Název sbírky	Archiv	Rozsah / zpracovanost / přístupnost	Převzata do archivu	Původce	Archivní pomůcky
<i>Pilnáček, Josef – Heraldická sbírka</i>	ANM	0,33 bm (3 kartony) / nezpracovaná / nepřístupná	N	<i>Pilnáček, Josef</i>	nejsou
<i>Pirner, František – Genealogická sbírka</i>	ANM	3,85 bm (35 kartonů) / nezpracovaná / nepřístupná	N	<i>Pirner, František</i>	nejsou, průvodce ANM, s. 35
<i>Rybička Antonín František – Genealogická sbírka</i>	ANM	2,59 bm (23 kartonů) / nezpracovaná / nepřístupná	N	<i>Rybička, Antonín František</i> (1812–1899), soudní úředník, heraldik	nejsou, průvodce ANM, s. 35
<i>Sbírka genealogická Dejmů ze Strítěže</i>	NA	0,12 bm (1 karton) / nezpracovaná / přístupná	1955	neznámý	Novák, Jan Bedřich – Lišková, Marie, <i>Sbírka genealogická Dejmů ze Strítěže</i> , Praha s.d., průvodce NA ² , s. 313–314
<i>Sbírka genealogická Des Fours-Walderodů</i>	NA	0,15 bm (2 kartony) / nezpracovaná / přístupná	1929–1941	<i>Des Fours-Walderode, Mikuláš, dr.</i> (1877–1941)	František Beneš, Prozatímní inventární soupis, Praha 1959, průvodce NA, s. 314
<i>Sbírka genealogická Dobřenského</i>	NA	5,70 bm (28 kartonů) / nezpracovaná / přístupná	2, 1919	<i>Václav Dobřenský z Dobřenic, Jan Václav</i> (1841–1919)	Volf, Miroslav, <i>Index k materiálům</i> , Praha s.d., k hlavní části abecední soupis, průvodce NA, s. 315
<i>Sbírka genealogická Horů z Ocelovic</i>	NA	0,25 bm (2 kartony, alba) / nezpracovaná / přístupná	2, 1920	<i>Neumann, Karel, ing.</i> (1856–1919)	Beneš, František, Prozatímní inventární soupis, Praha 1959, průvodce NA, s. 316

² Státní ústřední archiv. Průvodce po archivních fondech a sbírkách. Díl 1, svazek 3, Praha 2005.

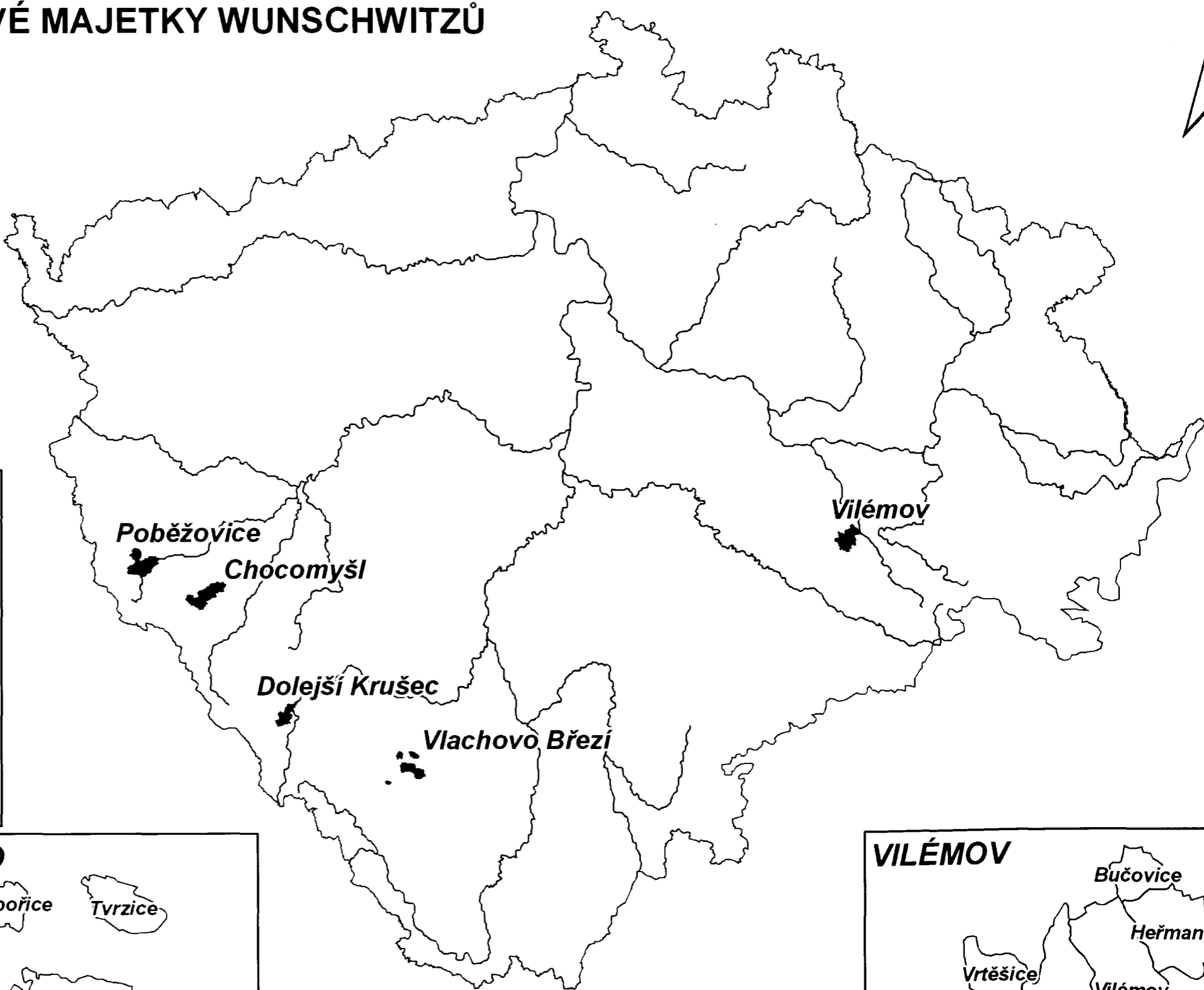
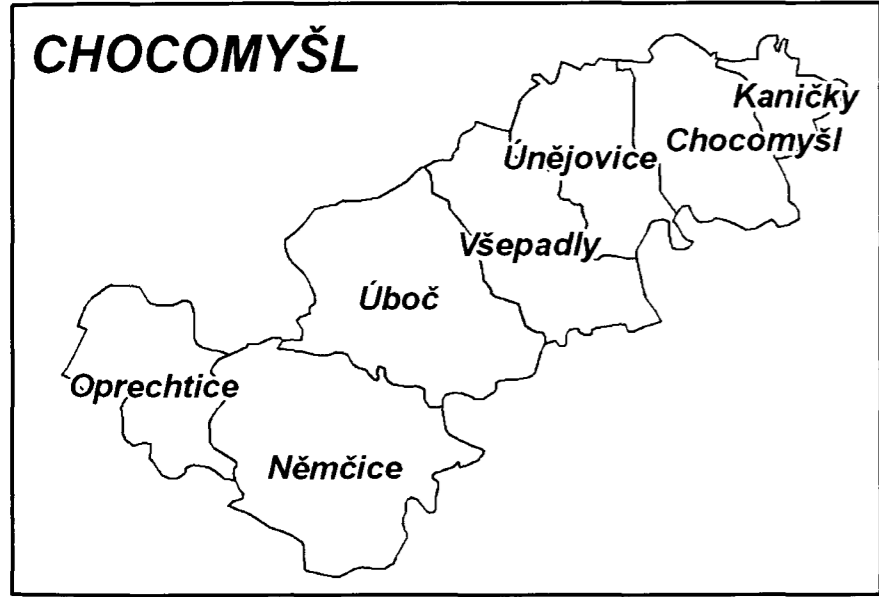
Název sbírky	Archiv	Rozsah / zpracovanost / přístupnost	Převzata do archivu	Původce	Archivní pomůcky
<i>Sbírka genealogická Jakubičkova</i>	NA	0,62 bm (5 kartonů) / zpracovaná / přístupná	1929 (zlomek 1941)	<i>Jakubička, Josef</i> (1813–1885). soudní adjunkt v Mladé Vožici	Prozatímní abecední soupis, Praha s.d., průvodce NA, s. 316–317
<i>Sbírka genealogická Leonova</i>	NA	2, 32 bm (18 kartonů) / nezpracovaná / nepřístupná	1893	<i>Pilát, Kašpar</i> <i>Hebenstereit ze Strietenfeldu, Petr</i> (cca 1707–1788) <i>Mayern, Jan Alois</i> <i>Vokounius, Petr Tobiáš Vokoun</i> rytíř (1740–1805) <i>ze Schönfeldu, Jan Ferdinand</i> (1750–1821) <i>z Trauttmansdorfu, Maria Josef</i> (1807–1867)	nejsou, průvodce NA, s. 317–318
<i>Sbírka genealogická Schumannova (Renzova-Neuberkova)</i>	NA	2,40 bm (2 knihy, 13 kartonů) / nezpracovaná / přístupná	1862	<i>Renz, František Emanuel</i> (1776–1843), přísežný malíř znaků při DZ <i>z Neuberka, Jan Norbert</i> (1796–1859), nejvyšší písař zemský	Schumannova genealogická sbírka, Praha s.d., průvodce NA, s. 318
<i>Sbírka genealogická Ubelliho</i>	NA	1,75 bm (10 kartonů) / nezpracovaná / přístupná	po 1875	<i>Renz, František Emanuel</i> (1776–1843), přísežný malíř znaků při DZ <i>Ubelli ze Siegburgu, Prokop Alois</i> (1802–1875), báňský ředitel ve Stříbře	Ubelliho genealogická sbírka. Rejstřík, Praha s.d., průvodce NA, s. 319
<i>Sbírka genealogická Vašáková</i>	NA	0,80 bm (1 kartotéka, 3 kartony) / nezpracovaná / přístupná	N	<i>Vašák, Jan</i> (1855–?), advokát, sollicitátor, genealog, heraldik	Genealogická sbírka Vašáková. Alfabetický soupis hesel, Praha s.d. a lístkový katalog, průvodce NA, s. 319–320

Název sbírky	Archiv	Rozsah / zpracovanost / přístupnost	Převzata do archivu	Původce	Archivní pomůcky
<i>Sbírka genealogicko-heraldická Doerrova</i>	NA	3,00 bm (17 kartonů, 3 kartotéky, 17 knih / zpracovaná / přístupná	1914	<i>Doerr, August von</i> (1846–1919), genealog a heraldik	Beránková, Věra, Genealogicko-heraldická sbírka Augusta Doerra 1870–1910. Inventář, Praha 1977, průvodce NA, s. 323–324
<i>Sbírka genealogicko-heraldická Janovského</i>	NA	1,7 bm (14 kartonů) / zpracovaná / přístupná	1962	<i>Janovský, Vladimír</i> (1908–1952), architekt	Bergová, Marie – Rajtoral, František, Rodopisná sbírka Vladimíra Janovského. Prozatímní inventární seznam, Praha 1962, průvodce NA, s. 324–325
<i>Sbírka genealogicko-heraldická Vojtěcha Krále z Dobré Vody (Kristiána Brücknera)</i>	NA	4, 25 bm (34 kartonů) / nezpracovaná / přístupná	1909	<i>Bruckner, Kristián</i> (1824–1892), přísežný malíř znaků při DZ <i>Král z Dobré Vody, Vojtěch</i> (1844–1913), heraldik a genealog	Sbírka genealogicko-heraldická Vojtěcha Krále z Dobré Vody (Kristián Brückner), prozatímní inventární soupis, Praha s.d., průvodce NA, s. 325
<i>Sbírka H – Genealogická sbírka</i>	ANM	33,54 bm (87 kartonů) / zpracovaná částečně/ přístupná	N	různí	Velhartická, Marie, Genealogická sbírka H (Abecední soupis), 1410–1931. Prozatímní inventární seznam, Praha 1971, průvodce ANM, s. 23–24
<i>Sbírka heraldická Renzova</i>	NA	1,80 bm (26 mapovnic) / nezpracovaná / přístupná	N	<i>Renz, Kazimír Stanislav</i> (1748–1799), malíř, mědirytec <i>Renz, František Emanuel</i> (1776–1843), přísežný malíř znaků při DZ <i>z Neuberka, Jan Norbert</i> (1796–1859), nejvyšší písař zemský	Sbírka heraldická Renzova. Rejstřík, Praha s.d., průvodce NA s. 321–322
<i>Sbírka heraldická Žďárského</i>	NA	0,25 bm (2 kartony) / nezpracovaná / nepřístupná	N	<i>Žďárský, František</i> , berní úředník ve Frýdlantu	nejsou, průvodce NA, s. 322

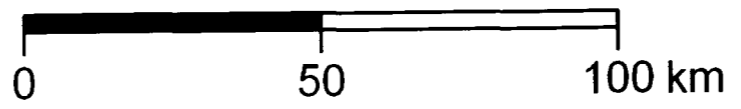
Název sbírky	Archiv	Rozsah / zpracovanost / přístupnost	Převzata do archivu	Původce	Archivní pomůcky
<i>Sbírka heraldicko-ikonografická Karla Vyšína</i>	NA	27,3 (2 kartotéky, 218 kartonů) / nezpracovaná / přístupná	17. 3. 1978, 15.9. 1980	<i>Vyšín, Karel</i> (1898–1981), účetní, heraldik, genealog, organizátor spolkového života, redaktor	nejsou, průvodce NA, s. 322–323
<i>Sbírka CH – Genealogická sbírka Vratislava z Mitrovic</i>	ANM	4, 56 bm (38 kartonů) / zpracovaná / přístupná	1879	<i>Vratislav z Mitrovic, Rudolf Konstantin</i> (1811–1874)	Velhartická, Marie, Genealogická sbírka CH Rudolfa hraběte Vratislava z Mitrovic, 1700–1908. Prozatímní inventární seznam, Praha 1971, průvodce ANM, s. 24–25
<i>Sbírka znaků české šlechty</i>	ANM	7,46 bm (32 krabic) / zpracovaná / přístupná	N	<i>Nostic, Josef</i> <i>Killian, Josef</i> <i>Renz, František Emanuel</i> (1776–1843), přísežný malíř znaků při DZ <i>Král z Dobré Vody, Vojtěch</i> (1844–1913), heraldik a genealog	Třesková, Věra, Heraldická sbírka – sbírka znaků domácí i cizí šlechty, 1700–1920. Inventář, Praha 1982, průvodce ANM, s. 25
<i>Siedek, Otakar – Heraldická sbírka</i>	ANM	2,31 bm (21 kartonů) / zpracovaná / přístupná	1988	<i>Siedek, Otakar</i> (1888–1966), právník	Pokorný, Pavel R., Otakar Siedek – sbírka znaků. Inventář, Praha 1989
<i>Trenkwald, Jindřich – Heraldická sbírka</i>	ANM	0,11 bm (1 karton) / nezpracovaná / nepřístupná	N	<i>Trenkwald, Jindřich</i> , výrobce a obchodník s prapory a šerpami	nejsou, průvodce ANM, s. 36

MAPOVÉ PŘÍLOHY

**MAPOVÁ PŘÍLOHA I.
NEJVÝZNAMNĚJŠÍ POZEMKOVÉ MAJETKY WUNSCHWITZŮ
OD 2. POLOVINY 17. STOLETÍ**

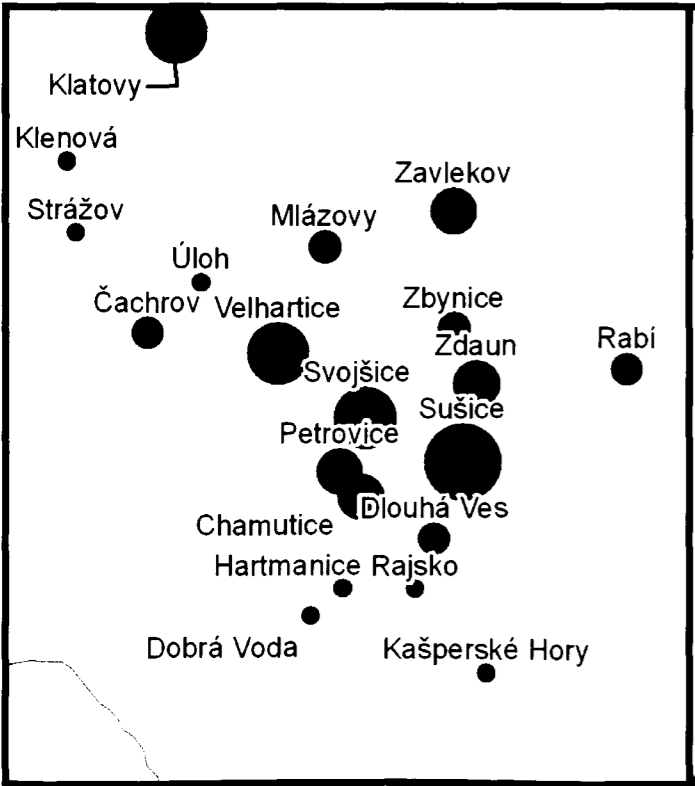
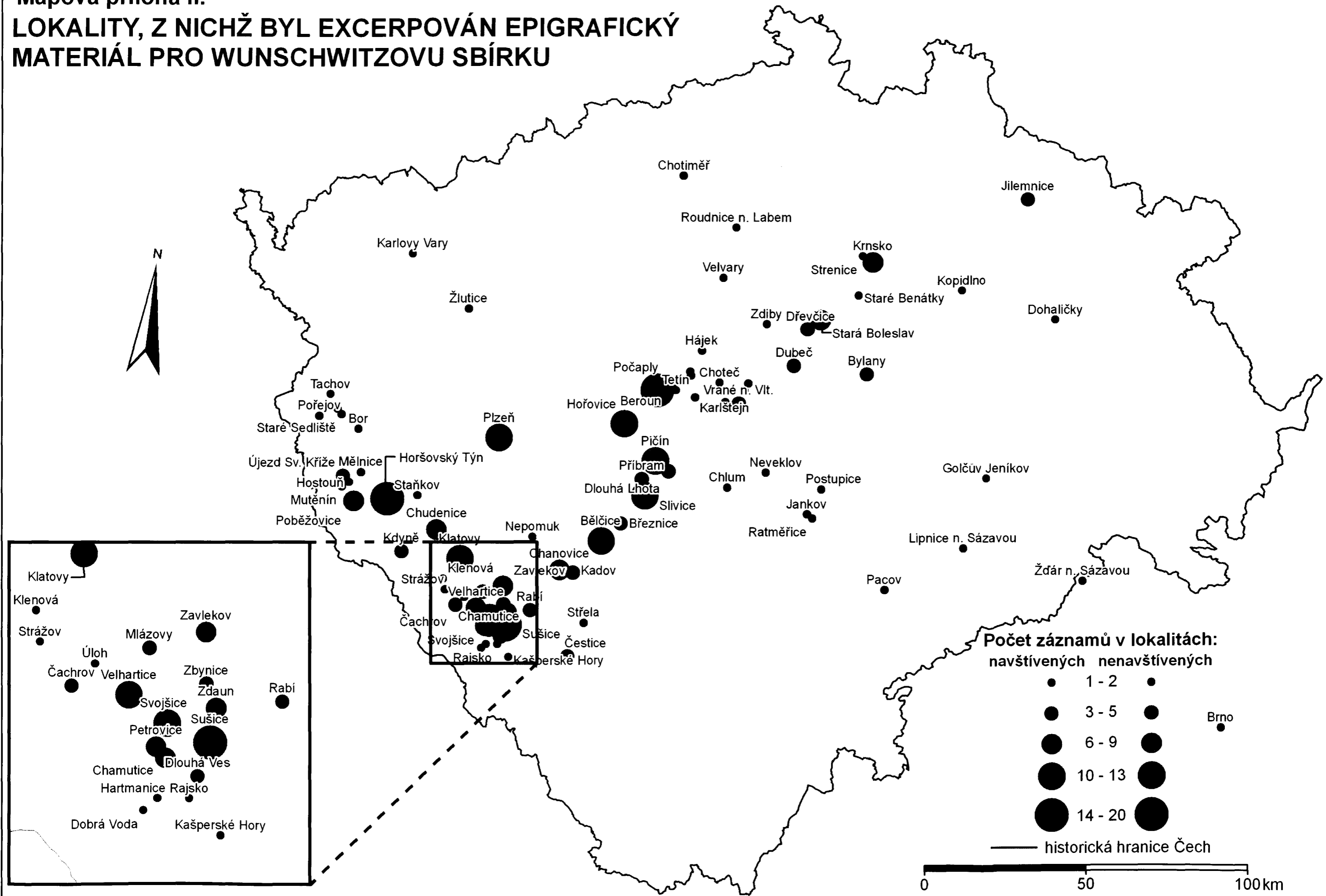

- statky Wunschwitzů
- historická hranice Čech
- řeky

Mapová příloha II.

LOKALITY, Z NICHŽ BYL EXCERPOVÁN EPIGRAFICKÝ MATERIÁL PRO WUNSCHWITZOVU SBÍRKU

OBRAZOVÉ PŘÍLOHY

OBRÁZEK 1

Původní a polepšený znak rodu Wunschwitzů AMP, Sbírnka znaků (Renzova), i.č. 8035 (s vlastnoručními poznámkami G. D. Wunschwitze). Foto Klára Woitschová, 2008.

OBRÁZEK 2

Zámek v Poběžovicích. Foto Jiří Woitsch, 2009.

OBRÁZEK 3

Jan Václav Spitzer, Bohumír Daniel, svobodný pán Wunschwitz (1740), převzato z Kleisner, Tomáš, Numismatik Bohumír Daniel Wunschwitz (1678-1741), NL 58/6, 2003.

OBRÁZEK 4

Romantická krajina kolem Dolejšího Krušce a zámek Dolejší Krušec s kaplí sv. Jana Nepomuckého. Foto Jiří Woitsch, 2007.

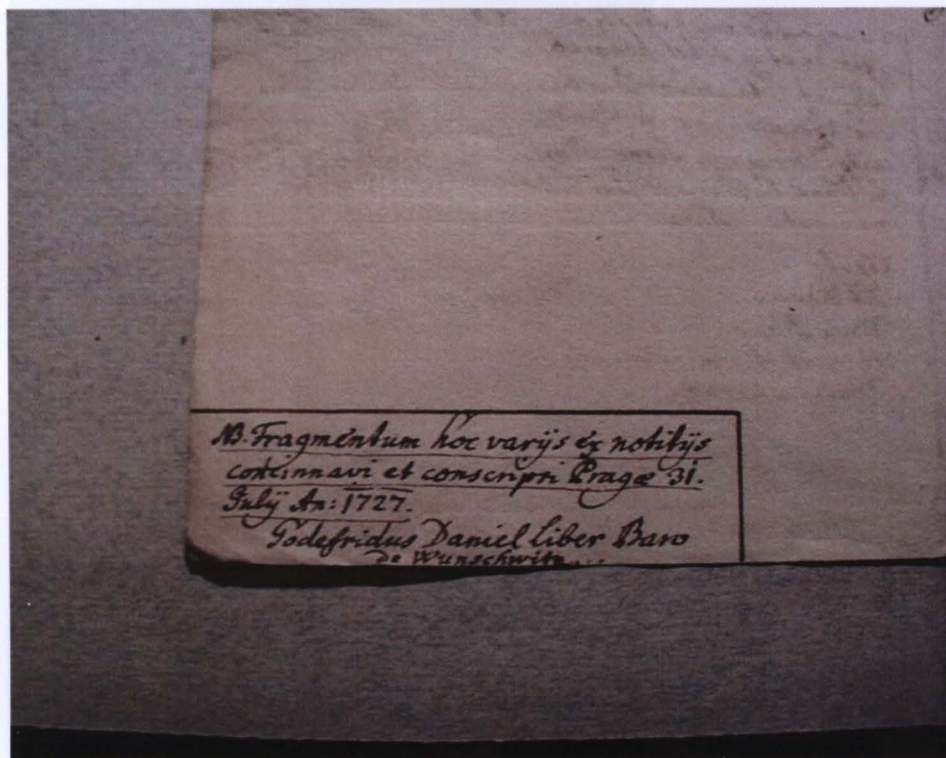
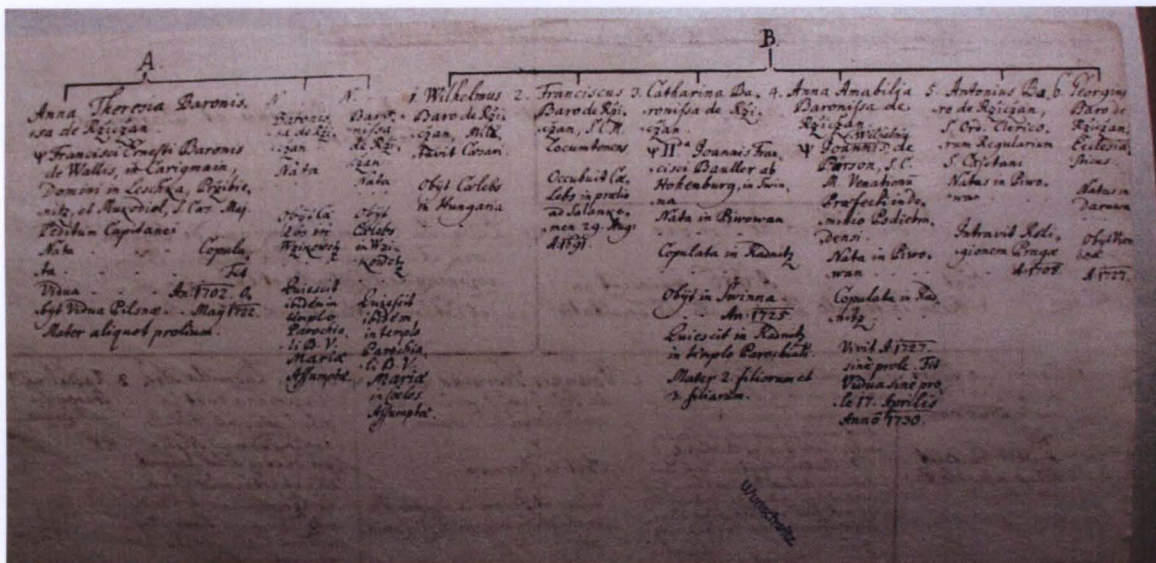
OBRÁZEK 5

Rytina zámku Wunschwitz s popisem (NA, Wunschwitz, i.č. 1433). Foto Klára Woitschová, 2008.

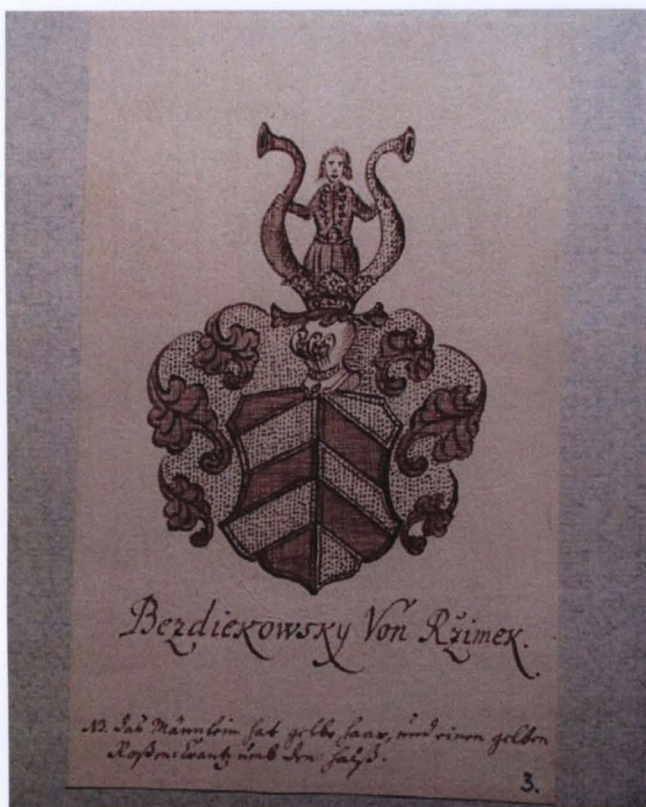
OBRÁZEK 6

Rozrod a detail provenienční poznámky (i.č. 1002). Foto Klára Woitschová, 2006.

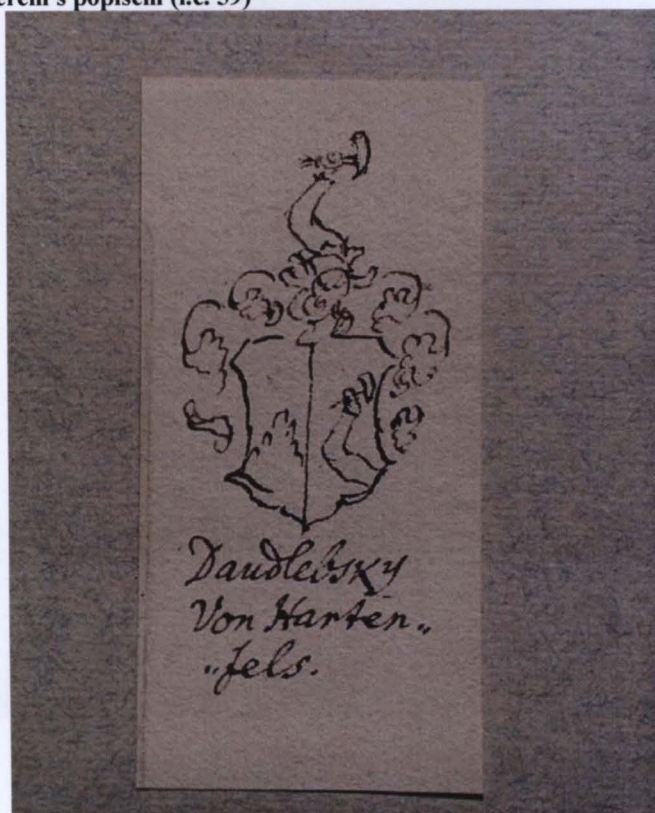

OBRÁZEK 7

Způsoby vyobrazení znaků ve sbírce. Foto Klára Woitschová, 2006–2008.

Náčrt perem s popisem (i.č. 59)

Zběžný náčrt perem (i.č. 224)

OBRÁZEK 8

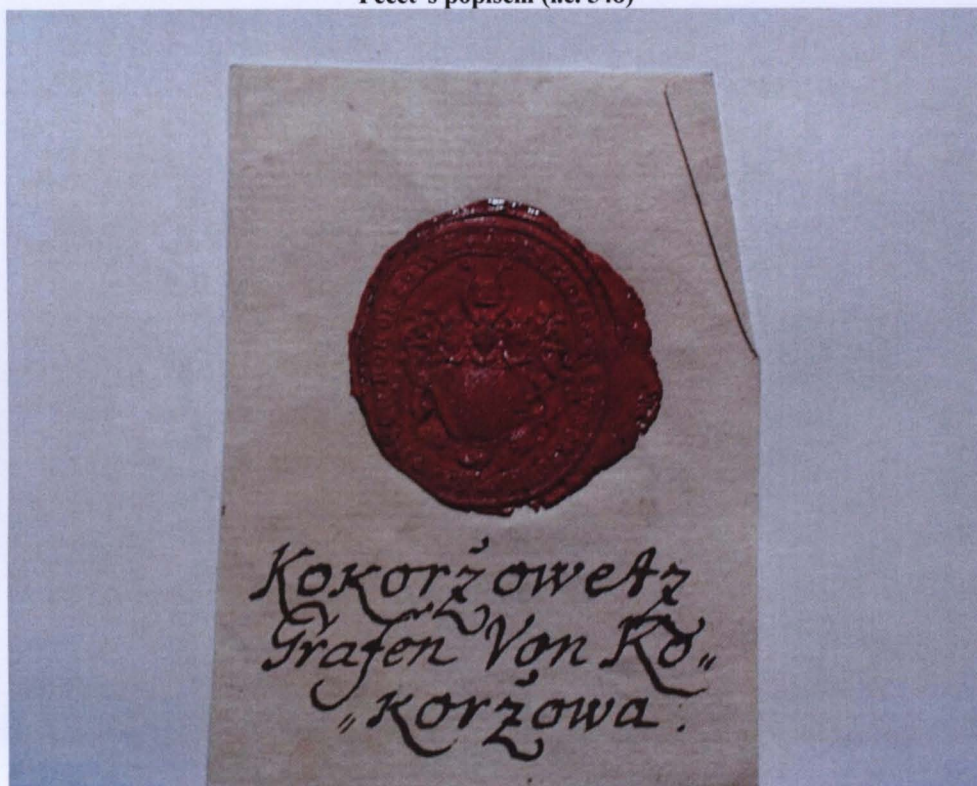
Papírenská značka (i.č. 1066). Foto Klára Woitschová, 2008. Klára Woitschová, 2007.

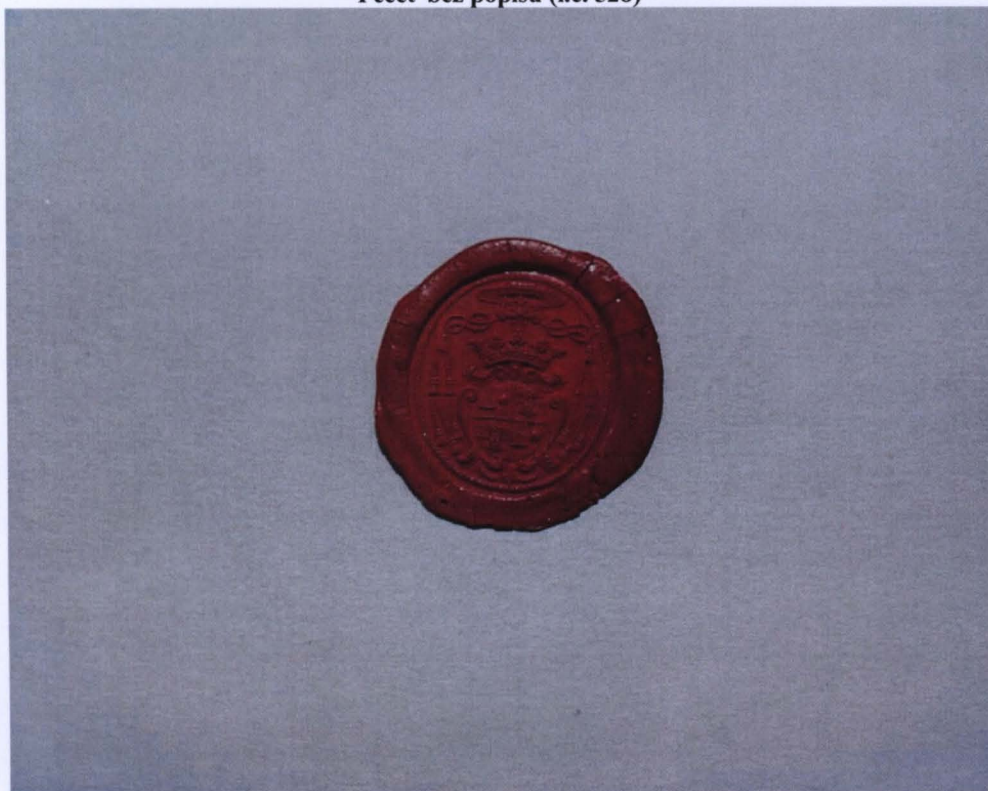
OBRÁZEK 9

Možnosti dochování pečetí ve Wunschwitzově sbírce. Foto Klára Woitschová, 2007.

Pečeť s popisem (i.č. 548)

Pečeť bez popisu (i.č. 528)

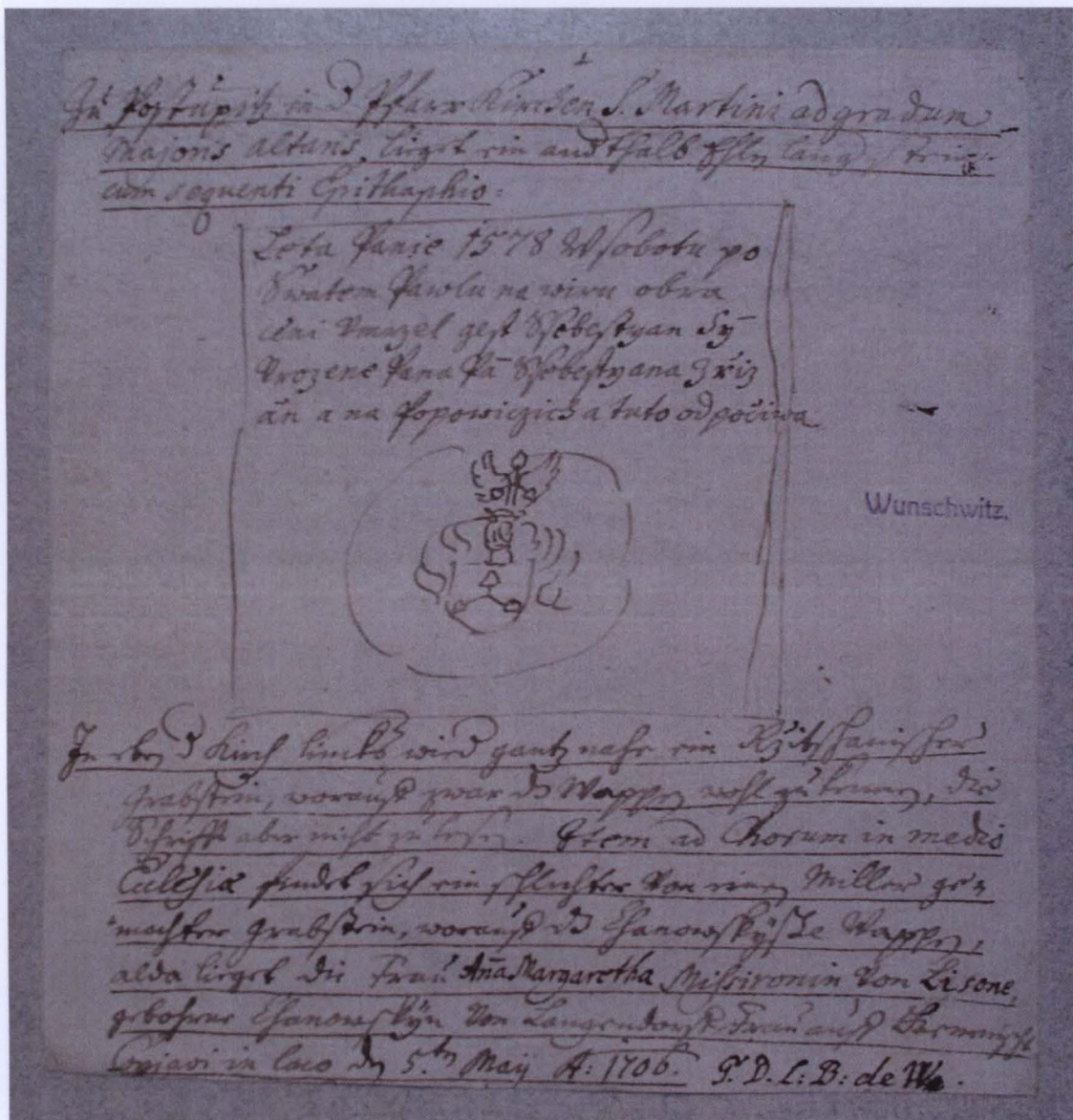

Sbírkový otisk v březové kůře (i.č. 674)

OBRÁZEK 10

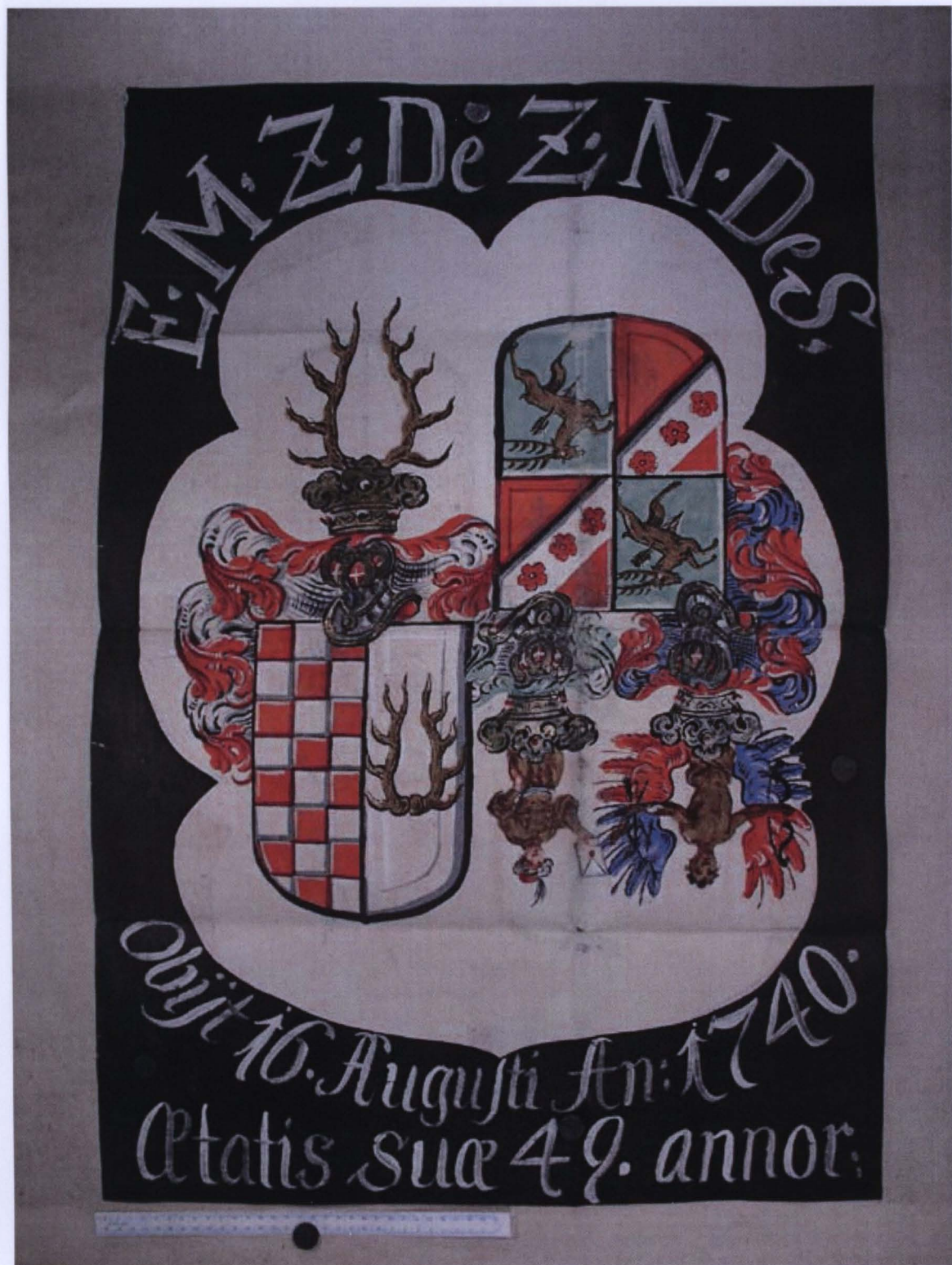
Wunschwitzův nákras náhrobního kamene (i.č. 1002) a jeho reálný stav v současnosti (Postupice, kostel sv. Martina). Foto Klára Woitschová, 2002.

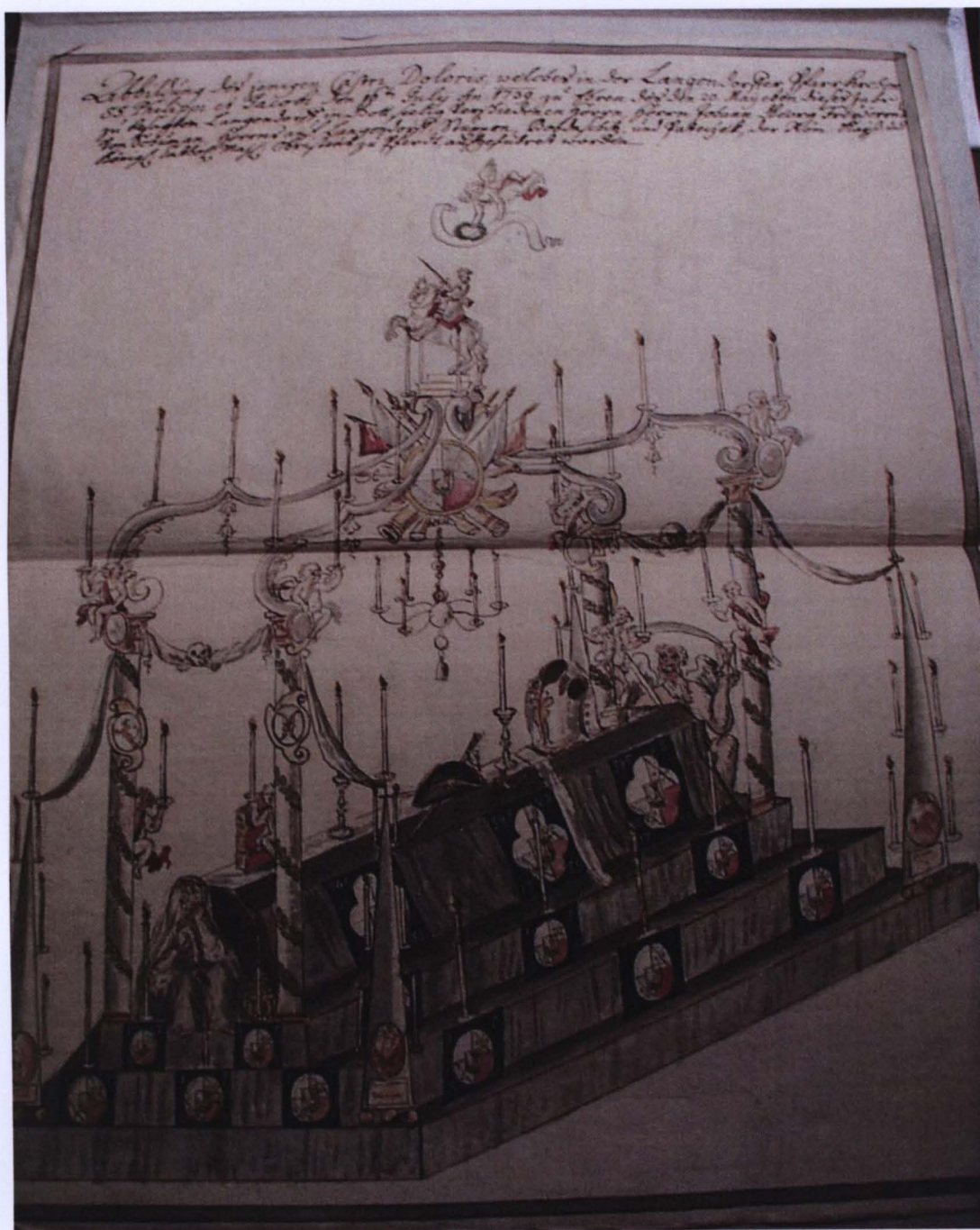
OBRÁZEK 11

Pohřební štít (i.č. 1411). Foto Klára Woitschová, 2005.

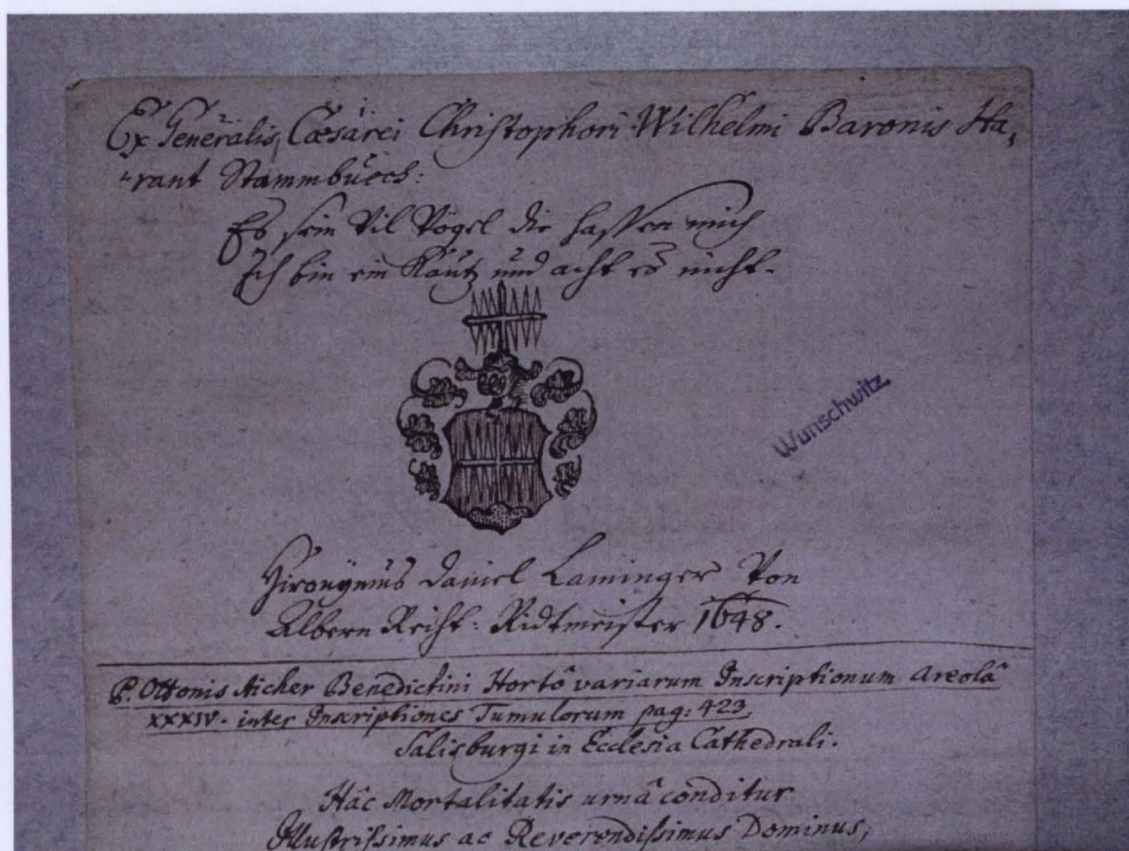
OBRÁZEK 12

Castrum doloris (i.č. 1072). Foto Klára Woitschová, 2005.

OBRÁZEK 13

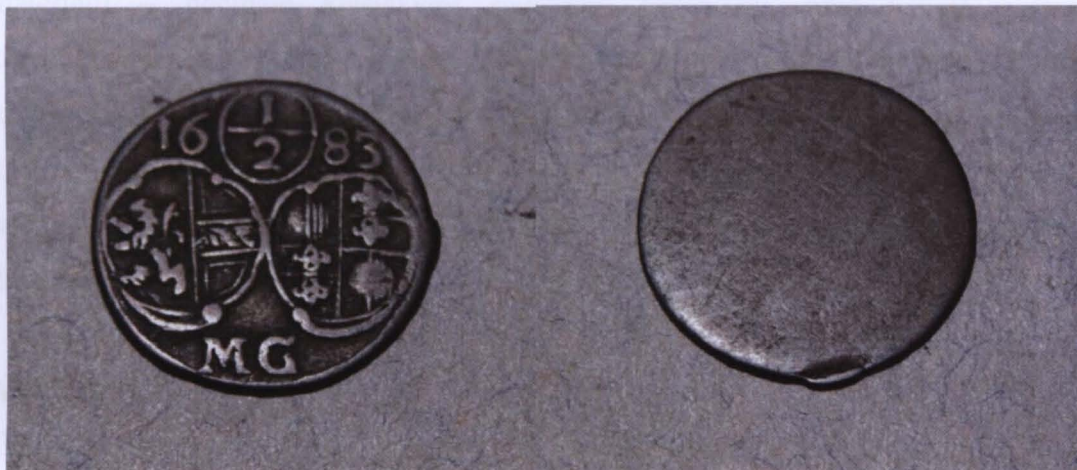
Listy z památníků (i.č. 1094 a i.č. 624). Foto Klára Woitschová, 2006.

OBRÁZEK 14

Ukázky z mincí. Foto Klára Woitschová, 2008.

Avers a revers (i.č. 527)

Avers a revers (i.č. 674)

Abstrakt

Hlavním tématem této práce je rozbor genealogické a heraldické sbírky Gottfrieda Daniela Wunschwitze (1678–1741). Jedná se o významný soubor informací k dějinám více než 1400 šlechtických rodů sídlících v Českém království. Tyto rody (více i méně významné, současné i již vymřelé, vladycké i knížecí) jsou prezentovány prostřednictvím pestré škály materiálů – počínaje klasickými rodovými tabulkami, přes bohatě zastoupenou korespondenci a výpisky z novin až např. k papírovým pohřebním štítům a nákresům náhrobních kamenů. Některé z nejvýraznějších typů materiálů jsou zpřístupněny pomocí katalogů a edic. V práci je dále podán přehled dějin rodu Wunschwitzů, genealogické práce u nás do 18. století a dalších genealogických sbírek, které vznikly v Čechách v 18.–20. století.

Abstract

The main theme of the thesis is the analysis of the genealogical and heraldical collection of Gottfried Daniel Wunschwitz (1678–1741). It is the important set of information concerning more than 1400 noble houses. These houses (more as well as less important, contemporaneous as well as extinct, knights as well as princes) are presented by many types of materials – from common used genealogical diagrams, through voluminous collection of correspondence and excerpts from newspaper, to paper hatchements and sketches of tomb stones. Some of the most characteristic materials are presented in the thesis through the catalogues and editions. The thesis contains also several chapters dealing with history of the Wunschwitz house, of the history of the genealogical work in Bohemia (till 18th century) and the comparative synopsis concerning another genealogical collections originated in Bohemia from 18th till 20th century.

Univerzita Karlova v Praze
Filozofická fakulta (2)
Katedra pomocných věd historických a archivačního studia
Praha 1, nám. J. Palacha 2, 116 38

KATALOGY A EDICE

Katalog a edice nápisů Wunschwitzovy sbírky

Ediční zásady

Zatímco u památníkových listů a pohřebních štítů tvoří jednotlivou položku katalogu a edice jeden kus, u opisů nápisů byl zvolen jiný postup. Základní jednotkou je v tomto případě nápis, který se ve sbírce může objevit ve více opisech (v jedné či více složkách).

Pro prezentaci epigrafické látky Wunschwitzovy sbírky byla použita pravidla vypracovaná Jiřím Roháčkem pro účely českého soupisu nápisů *Corpus inscriptionum Bohemiae*,¹ která však bylo nutno do jisté míry přizpůsobit zpracovávanému materiálu. Úpravami se rozumí vesměs zjednodušení existujícího formuláře, které si vyžádala absence některých údajů v opisech epigrafického materiálu zkoumaného souboru.

V záhlaví se objevují základní informace o jednotlivých nápisech. Nejprve průběžné katalogové číslo, potom název obce, kde byl nápis získán (v případě cizojazyčných lokalit je uváděn, pokud se běžně používá, český tvar a jinojazyčný je uveden v závorce) její zařazení do okresu podle současného správního členění České republiky. Následuje bližší lokalizace v rámci obce, tj. budova. Do záhlaví též náleží inventární číslo složky, v níž je nápis uložen. Číslo za podtržítkem za inventárním číslem byla použita pro odlišení při výskytu většího počtu opsaných nápisů v jedné rodové složce. Pod stejnou číselnou kombinací jsou k nahlédnutí fotografie Wunschwitzových záznamů na CD přiloženém k této práci. Celé záhlaví je od zbytku katalogového hesla odděleno čárami.

V následujících bodech je již upřena pozornost na samotný nápis. V prvním odstavci je nositel nápisu blíže lokalizován, potom je popsán z hlediska materiálového (pískovec, mramor, nespécifikovaný kámen či jiná látka) a z hlediska výzdoby, která se může vyskytovat v zásadě dvojí – figurální či znaková.² Znaková výzdoba je dále upřesněna uvedením rodového jména či v případě potřeby i přídomku rodu, jehož znak se u nápisu nachází. V následujícím poli formuláře je nápis přepsán: znění bylo důsledně transliterováno za použití standardní české klávesnice. Případné vyskytnuvší se chyby nebyly opravovány. Řádkování textu edice je průběžné. Pokud bylo ve Wunschwitzově náčrtu použito kapitálního písma, je odpovídající typ použit i v edici, pro přepis ostatních bylo použito standardní písmo. Chronogramy či chronostichy v textu nápisů jsou

¹ Roháček, Jiří (ed.), *Nápisy města Kutné Hory (Kutná Hora, Kaňk, Malín, Sedlec včetně bývalého cisterciáckého kláštera)*, *Fontes historiae artium III (Corpus inscriptionum Bohemiae I.)*, Praha 1996

zachovány. V této katalogové a ediční části není nadále citována další komplementární literatura k jednotlivým nápisům, která byla v podrobném výčtu uvedena již výše v prvním svazku této práce, v exkurzu ke kapitole o nápisovém bohatství Wunschwitzovy sbírky.

V textu edice byly použity následující pomocné značky:

/ = přechod na nový řádek (je uveden pouze v případě, že je ve Wunschwitzově materiálu patrný)

// = přechod na nové textové pole (je uveden pouze v případě, že je ve Wunschwitzově materiálu patrný)

ab = ligatura

(abc) = rozvedení zkratky

[abc] = doplnění ztraceného místa v textu

[...] = přibližný počet ztracených písmen

[---] = přibližný počet ztracených písmen není znám

Z textu nápisu byly dále vybrány a ve formulářích jsou samostatně uvedeny dva druhy informací – o zmíněných datech a osobách. Všechny druhy datování byly převedeny na dnešní způsob datování. Posledním údajem, který je v katalogovém záznamu reflektován, je komentář (rozumějme nejčastěji komentář sběratelův). V první řadě je na tomto místě uveden údaj o datu získání záznamu nápisu pro sbírku (ať již sběratelem samotným, či jinou osobou). Wunschwitzovy komentáře k nápisům byly přeloženy do češtiny a zkráceny do heslovité podoby, pouze ve výjimečných případech jsou uvedeny celé v originálním znění, tato skutečnost je naznačena uvozovkami na začátku a v závěru citátu.

Písmeno N v kterémkoli poli katalogového formuláře značí, že údaj je neznámý.

Číslo	1
Obec	Amberk (Amberg), SRN – spolková země Bavorsko
Místo	kaple sv. Trojice
Inventární číslo	113
Bližší lokalizace	u hlavního oltáře na evangelijní straně, v podlaze
Popis nositele	velký vypouklý kámen, textové pole v horní polovině, znaková výzdoba (Fitzgerald)
Nápis	HOC IACET IN TUMULO CATHARINA FITZ GERALD NATA BARON/A DE KNOCHANY DE CROMMIL / ORTA DE ILLUSTRISIM(A) ET NOBILISSIMA FAMILIA COMITIS DE SMONIAE, PATRIAM RELIQUIT VIS URSO/REM, CONIUGEM ILLUSTRISIMI DO(MINI) L(IBERI) BARONIS DE CAMUS, OSPITALKIL COLLANE KNOCHANII AC SAC(RAE) CAES(AREAE) MAJ(ESTATIS) ET DUCIS / OBIIT 25 JUNII 1707 AETATIS SUAE 28. /

² Oproti Roháčkovu formuláři se v tomto oddíle jedná o výrazné zjednodušení a o jeho důvodech bylo pojednáno ve výkladu o nápisovém materiálu.

REQUIESCAT / IN PACE / AMEN.

Datum 1707,06,25
Jméno Kateřina Fitzgerald, rozená Knochany
Komentář získal W (1707,07,21)

Číslo 2
Obec Amberk (Amberg), SRN – spolková země Bavorsko
Místo farní kostel sv. Martina
Inventární číslo 264

Bližší lokalizace nedaleko oltáře sv. Zikmunda, v podlaze
Popis nositele bílý kámen kosočtverečného tvaru, textové pole v horní polovině, znaková výzdoba (Fitschen)
Nápis Marquardus / Joannes Joachimus / a Fitschen in Coridau / natus 29. Julii denatus
1mo die / Augusto A(mno) 1686
Datum 1686,08,01
Jméno Jan Jáchym z Fitschen
Komentář získal W (1710,02,06)

Číslo 3
Obec Bělčice (okres Strakonice)
Místo kostel sv. Petra a Pavla
Inventární číslo 37_10

Bližší lokalizace N
Popis nositele N
Nápis Leta Panie w auteri po Nedili Cantate umrzela vrozena Pani Anižka Bechiniowa
R(ozená) z mollowitz tuto pohrbena Gest.
Datum N
Jméno Anežka Bechyňová, rozená z Molovic
Komentář získal Jan Jiří Bechyně z Lažan

Číslo 4
Obec Bělčice (okres Strakonice)
Místo kostel sv. Petra a Pavla
Inventární číslo 37_10

Bližší lokalizace N
Popis nositele výzdoba znaková (Bechyně z Lažan)
Nápis Leta Panie 1616 umrzel urozeny a Stateczny Ritirz Pan Jan Bechinie z Lažan w
autery po pamatcze wssech swatich a odpocziwa w panu w sklipku nowem podt
tiemato Erbj pohřbu gehu y wssemu Rodu gehu udielanau.
Datum 1616,08,11
Jméno Jan Bechyně z Lažan
Komentář získal Jan Jiří Bechyně z Lažan

Číslo	5
Obec	Bělčice (okres Strakonice)
Místo	kostel sv. Petra a Pavla
Inventární číslo	37_k20
Bližší lokalizace	N
Popis nositele	výzdoba znaková (Bechyně z Lažan)
Nápis	nápis neuveden
Datum	N
Jméno	N
Komentář	získal Jan Jiří Bechyně z Lažan; jeho komentář: nápis nečitelný.
Číslo	6
Obec	Bělčice (okres Strakonice)
Místo	kostel sv. Petra a Pavla
Inventární číslo	62_1, 1335_1
Bližší lokalizace	u hlavního oltáře na evangelijní straně, v podlaze
Popis nositele	pískovec, text po obvodu kamene a v nápisovém poli v horní polovině, výzdoba znaková (z Vřesovic)
Nápis	Letha 598 w p/atek przed Swatim Waczlawem Vmrzela / Vrozena Pani Eliss/ka Biessinowa z Wrzesowicz a tuto gest // pochowana. Ge/gizto Dussi Pan / Buh milostiw / Beiti racz.
Datum	1598,09,25
Jméno	Eliška Běšínová z Běšin, rozená z Vřesovic
Komentář	získal W (1716,08,08)
Číslo	7
Obec	Bělčice (okres Strakonice)
Místo	kostel sv. Petra a Pavla
Inventární číslo	62_2
Bližší lokalizace	na epištolní straně hlavního oltáře
Popis nositele	mramor, text po obvodu kamene a na textovém poli v horní polovině, výzdoba znaková (N)
Nápis	Letha Panye 1607 w sobothu den Swate / Panny Pryssky to gest 18. dne Mjesicze Ledna Vmržel gest Vrozeny Pan Gyndrych Bjessyn / z Bjessyn a na Bielczyczych kderehozto tielo tuto / odpoczjwa w Panu Bohu racz dussj geho Mylostyw Begtj a w poczet wolenjch swych przjgty. // Tento kamen gest na naklad geho / Mjlostj Wysocze Vrozeneho Pana / Pana Wolffa Nowohradskyho / z Kolowrat na Lnarzych geho M(ilsti) / Czysarže Rzymskyho Raddy / a Negwyssyho sudyho Kralow/sty Czeskeho Vczynien a Vdielan.
Datum	1607,01,18
Jméno	Jindřich Běšín z Běšin, Wolf Novohradský z Kolovrat
Komentář	získal W (1716,08,08), komentář W: výzdoba znaková, ale již nezřetelná, nelze určit, zda se skutečně jednalo o znak Běšínů, dále v tomtěž kostele velký pískovcový kámen v zemi za hlavním oltářem se znakem Běšínů, z nápisu zřetelné pouze „Tuto“, zdá se být velmi starý; další velký pískovcový náhrobník u paty hlavního

oltáře na epištolní straně, zřetelný znak Běšínů, nápis nezřetelný.

Číslo	8
Obec	Bělčice (okres Strakonice)
Místo	kostel sv. Petra a Pavla
Inventární číslo	62_3

Bližší lokalizace	v chóru na evangelijní straně hlavního oltáře, ve zdi
Popis nositele	velký kámen, text okolo obvodu kamene, výzdoba znaková (z Břízy)
Nápis	Leta MDLXVII / w strzedu po Swaty Panie Katerzinie / to bylo 26 dne / Miesyce Listopadu Vmrzela Vrozena / Pany Zofie biessinowa / z Brzizy etc.
Datum	1567,11,26
Jméno	Žofie Běšínová, rozená z Břízy
Komentář	získal W (1711,08,16)

Číslo	9
Obec	Bělčice (okres Strakonice)
Místo	kostel sv. Petra a Pavla
Inventární číslo	62_3

Bližší lokalizace	v chóru na evangelijní straně hlavního oltáře, ve zdi
Popis nositele	velký kámen, text okolo obvodu kamene, výzdoba znaková (Běšín)
Nápis	Leta MDLXX / w sobotu prwni w Postie bylo XI / dne Miesyce Vnora / Vmrzel Vrozeny Pan Waclaw / Biessin z Biessi(n) / na Bielcziczych
Datum	1570,02,11
Jméno	Václav Běšín z Běšín
Komentář	získal W (1711,08,16)

Číslo	10
Obec	Bělčice (okres Strakonice)
Místo	kostel sv. Petra a Pavla
Inventární číslo	62_4

Bližší lokalizace	nade dveřmi do sakristie
Popis nositele	na zdi, černými písmeny, bez výzdoby
Nápis	Anno Domi(ni) MD15 die primo Mensis Septembris / Martinus DEI Gratia Episcopus Nicopoliensis / et Sufraganus Olomucensis, Consecravit / hunc chorum una cum altare maiore in / honorem et gloriam DEO trino et uni sacro / tum eciam in memoriam, Divorum Apostolorum, / Petri et Pauli. In festo vero eorum et in dedicacione / ecclesie, 40. dies indulgenciaru(m), Dedicacio autem / celebratur Dominica post commemorationem / omnium Sacro Sanctorum, Et facta est eo temp(or)e / dominandi generoso Domino Hendrico Biesino / de Biesin et in Bilecicz Residenti etc.
Datum	1515,09,01
Jméno	Jindřich Běšín z Běšín
Komentář	získal W (1711,08,16); komentář W: na zemi před velkým oltářem jsou tři Běšínovské náhrobníky

Číslo	11
Obec	Bělčice (okres Strakonice)
Místo	kostel sv. Petra a Pavla
Inventární číslo	143
Bližší lokalizace	u paty hlavního oltáře na evangelijní straně, v podlaze
Popis nositele	velký pískovec, nápis po obvodu kamene a v textovém poli v horní polovině, výzdoba znaková (Byšický)
Nápis	Leta Paně 1590 / Vrozeny Pan Henrych Biessyczk/y z Biessycz a na K/aupi Vmrzel gest gehozto d/ussy Pan B(ůh).
Datum	1590
Jméno	Henrych Byšický z Byšic
Komentář	získal W (1716,08,08)
Číslo	12
Obec	Bělčice (okres Strakonice)
Místo	kostel sv. Petra a Pavla
Inventární číslo	687
Bližší lokalizace	u hlavního oltáře, v podlaze
Popis nositele	textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Lubský)
Nápis	Leta Panie 1594 4. Maii / Ladislaw Laubsky z Lub a na Myssjne / Vmrzel w Bělcziczoch k wiczerny hodjně / dokonaw Vlozeny Smrtj cžasně / Vsnul tysse jako když swycze hasne. / Ted' pak ležj od nas se prycz wyhostiw. / Rczrż Každý: racz mu Buh byti milostiw.
Datum	1594,05,04
Jméno	Ladislav Lubský z Lub
Komentář	získal W (1716,08,08), komentář W: znaková výzdoba nezřetelná
Číslo	13
Obec	Bělčice (okres Strakonice)
Místo	kostel sv. Petra a Pavla
Inventární číslo	1258_1
Bližší lokalizace	u hlavního oltáře na evangelijní straně, pod křtitelnicí
Popis nositele	bílý kámen, textové pole v horní polovině a text po obvodu kamene, výzdoba znaková (Jenišek)
Nápis	Letha Panie 158[.] / W strzedu przed powi/ssenim S(vatéh)o Krżizie / Vmrzela Vrozena / Panna Katerżina / Genysskowna // Z Vgezda Geizto / Tielo tuto / Odpocżiwa.
Datum	158?
Jméno	Kateřina Jenišková z Újezda
Komentář	získal W (1716,08,08), komentář W: další kámen u lavic, se znakem Jenišků z Újezda, nápis již nečitelný

Číslo	14
Obec	Bělčice (okres Strakonice)
Místo	kostel sv. Petra a Pavla
Inventární číslo	1258_2r
Bližší lokalizace	v chóru, nedaleko hlavního oltáře, v podlaze
Popis nositele	bílý kámen, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Jeníšek)
Nápis	Leta Pani 1591 / we czwtetek po pamatce / Swateho Matiege Apossto/la Pa(n)ie Vmřela Vrozena / Panna Mandalena Geni/sskowna z Vgezda. a tuto / tielo gegi gest pocho/wano. Panie Bozie racz Dussi gegi Milostiw / beit. Amen.
Datum	1591,02,28
Jméno	Magdalena Jeníšková z Újezda
Komentář	získal W (1711,08,16)
Číslo	15
Obec	Bělčice (okres Strakonice)
Místo	kostel sv. Petra a Pavla
Inventární číslo	1324_13
Bližší lokalizace	zvonice kostela, zvon
Popis nositele	výzdoba reliéfní (Panna Marie) a znaková (Švihovští z Rýzmběrka)
Nápis	Maxmiliana Weronika / Hrabinka Wratislawowa / Rozena Swihowska / z Rizmberka a Swihowa / Pani na Protiwinie / Skoczczicich a Bielcziczich. // Sancta Maria Ora pro nobis Anno Domini 1661.
Datum	1661
Jméno	Maxmiliana Vratislavová, rozená Švihovská z Rýzmběrka
Komentář	získal W (1716,08,08), komentář W: na zvonici jsou tři zvony, nejmenší z nich nese uvedený text.
Číslo	16
Obec	Benátky (Venezia), Itálie
Místo	N
Inventární číslo	51_4
Popis nositele	N
Nápis	Francesco Antonio Berka / Conte del S(acri) R(omani) I(mperii) d'Howora, Barone / di Dubba, e Lippa, Signore di Gabell, / Richenburg, e Datschitz, Gentilhuomo / della Camera, Consigliere di Stato, Gran/Maresciallo Ereditario del Regno di Boe/mia per sua Maesta Ces(are)a e suo Ambascia/tore alla Ser(enissi)ma Republica di Venezia.
Datum	N
Jméno	František Antonín Berka z Dubé
Komentář	získal W (1703,12,10)
Číslo	17
Obec	Beroun (okres Beroun)
Místo	kostel Zvěstování Panny Marie
Inventární číslo	154_2, 154_3, 1163_6, 1163_1

Bližší lokalizace uprostřed kostela, nedaleko hlavního vchodu
Popis nositele velký mramor, text v horním a dolním znakovém poli, znaková výzdoba (z Cetně)
Nápis WES STWRTEK PR/ZED KWIETNAV NED/IELI VMRZIELA GEST / VROZENA PANI MA/RKITHA KARLOWA Z / CZETNIE A NA POPOWI/CZICH A W TOMTO / HROBIE POCHOWANA // GEST PAN BVOH RACZ DVSSI G/EGI MILOSTIW BITI // IH WH
Datum N
Jméno Markéta Karlová z Cetně
Komentář získal W (1715,09,28 a 1715,10,09), komentář K.W.: všechna G v nápisu jsou stranově obrácená; tento nápis se ve složce 154 nachází ještě jednou (2), ovšem s poněkud pozměněným pravopisem a nejsou zachovány řádky. Ve složce 1163 jsou zastoupena též obě vyobrazení se stejnými daty pořízení.

Číslo 18
Obec Beroun (okres Beroun)
Místo kostel Zvěstování Panny Marie
Inventární číslo 449_7

Bližší lokalizace na obraze po pravé straně u křížku u již nepoužívaných dveří do kostela
Popis nositele na rámu obrazu, černým písmem, bez výzdoby
Nápis Leta Panie 1590 w Sobotu po S(vatém) Bartholomegij, / Pan Buh raczil z tohoto Swieta prostrzedkem Smr/tj powolati do Nebeskeho Kralowstwuj Pani Annu Vrozoneho Pana Waczlawa Chanowskeho Manzielku, / Kteraz przi tomto Chramu Panie pochowana gest. / Oczekawagicze weseleho a Slawneho Wskrżissenj.
Datum 1590,08,25
Jméno Anna Chanovská z Dlouhé Vsi, manželka Václava Chanovského z Dlouhé Vsi
Komentář získal W (1715,10,09)

Číslo 19
Obec Beroun (okres Beroun)
Místo kostel Zvěstování Panny Marie
Inventární číslo 449_7

Bližší lokalizace pod obrazem u již nepoužívaných dveří kostela
Popis nositele červený mramor, bez výzdoby
Nápis We gmeno Bożj Leta 1590 tu Sobotu po Swa/tym Bartholomegij rano Vmrzela gest w Panu / Bohu Pocziwa Panj Anna Rodiczka Rakownicz/ka Manzelka Vrozoneho Pana Waczlawa Chanow/skyho, gegiżto Tielo w tomto Hrobie odpoczziwa, / a oczekawa weseleho z Mrtwich Wskrżissenj a / Przychodu Pana Krysta w Kterehoż gest Vwierżila.
Datum 1590,08,25
Jméno Anna Chanovská z Dlouhé Vsi, manželka Václava Chanovského z Dlouhé Vsi
Komentář získal W (1715,10,04 a 09)

Číslo 20
Obec Bor (okres Tachov)
Místo kostel sv. Máří Magdaleny
Inventární číslo 1206_3

Bližší lokalizace	v sakristii, v podlaze
Popis nositele	bez výzdoby
Nápis	znění nápisu neuvedeno
Datum	N
Jméno	N
Komentář	získal W (1708); komentář W: krypta Švamberků

Číslo	21
Obec	Brno (okres Brno-město)
Místo	kostel sv. Jakuba
Inventární číslo	399

Bližší lokalizace	na epištolní straně hlavního oltáře, kryje vchod do krypty
Popis nositele	N
Nápis	Sta Viator et Lege / Latet Sub hoc lapide Nobile Conjugum Par Triplici Vinculo Copulatum: / Videlicet / In Vita, Morte, Aeternitate: / In Vita uno Thlalamo, / In Morte uno Tumulo, / In <u>A</u> eternitate uno - ut spereare potes - Coeli Consortio. / Requiescit hic: / Perillustris ac Generosus Dominus Norbertus Leopoldus / Eques ab Hoch, cum Perillustri Conjuge Sua Domina / Catharina Barbora nata Hetmaeriana, in Eo amisit / Regia Majestas Consiliarium fidelissimum, Regium-Mo/raviae Tribunal Assessorem, Sapientissimum, Juris Pru/dentiae Decus Clarissimum, Justitia Propugnatoem / Nobilitas Ornamentum, Plebs Solatium, Refugium / Auxilium: /In illa humanis oculis Subtraxit Mors Maritalis fidei / Exemplum, Matronarum Speculum: / In utroq(ue) Subtraxit Munco libitina, quod matrum erat Coelo: / Dum haec 1709 19. Aprilis ad Superos praecedit, Ille / A(n)m) 1711 14. Decembris secutus est. / Tu iis Bene Precare.
Datum	1709,04,14 a 1711,12,14
Jméno	Norbert z Hochu a Kateřina z Hochu, rozená Hetmarová
Komentář	získal František Václav Bělohradský z Kosmačova (do sbírky zařazeno 1733,06)

Číslo	22
Obec	Březnice (okres Příbram)
Místo	hrad
Inventární číslo	678

Bližší lokalizace	hradní kaple Neposkvrněného početí Panny Marie
Popis nositele	červený mramor, textové pole v horní polovině, zlatá písmena, znaková výzdoba (Lokšan a N)
Nápis	Viator / Quid Spectas / Georgi Loxani Eq(itis) Et Catarinae AQ VILA EAVC / Sacro Sanctum / Conjugium Vides / Abi et Vale.
Datum	N
Jméno	Jiří z Lokšan a jeho manželka Keteřina
Komentář	získal Václav František Krocín z Drahobejle (1740,06,19)

Číslo	23
Obec	Březnice (okres Příbram)
Místo	kostel sv. Františka a Ignáce Xaverského
Inventární číslo	550_4

Bližší lokalizace	na oltáři sv. Barbory
Popis nositele	bez výzdoby
Nápis	Illustrissimae Dominae / Dominae Elisabethae de Kolo/wrat natae Popeliana de Lobko/witz, Coniugis et Matris ad Al/tare, Domini Mementote Anno / D(omi)ni M.DC.LI // Illustris(imi) / Domini Domini / Henrici Libstanski / de Kolowrat Mariti. // Illustris(imi) / Domini Domini / Vdalrici Francis/ci Libstanski de / Kolowrat filii.
Datum	1651
Jméno	Alžběta z Kolovrat, rozená z Lobkovic, Jindřich Libštejnský z Kolovrat, Oldřich František Libštejnský z Kolovrat
Komentář	získal W (1718,09,27)

Číslo	24
Obec	Březnice (okres Příbram)
Místo	kostel sv. Františka a Ignáce Xaverského
Inventární číslo	990_3

Bližší lokalizace	nad oltářem Panny Marie, schránka na ostatky
Popis nositele	výzdoba znaková (z Rozdražova)
Nápis	Corpus / S(ancti) Viti Mar(tyris) Romani // H(edvika) B(arbora) Z V(jezda) R(ozená) H(raběnka) Z R(ozdražova) // 1671
Datum	1671
Jméno	Hedvika Barbora z Újezda, rozená z Rozdražova
Komentář	získal W (1718,09,27)

Číslo	25
Obec	Březnice (okres Příbram)
Místo	kostel sv. Františka a Ignáce Xaverského
Inventární číslo	1258_2r

Bližší lokalizace	u vchodu do chóru
Popis nositele	mramor, textové pole v dolní polovině, znaková výzdoba (z Újezda)
Nápis	Hic clauditur / Illu(strissimus) et Magn(animus) D(ominus) Adauctus de Vgezd / D(ominus) Brzesnicensis etc. / S(acrae) C(aesarae) R(egiae)Q(ue) Majest(atis) Cons(iliarius) Supr(emus) Scriba / Et Locumentenens in Reg(no) Boe(miae) / Templi et Collegii Brzesnic(ensis) / Soc(ietatis) Jesu Fundator. / Requiescat in pace. / Sic vovet Filius adoptivus / Adauctus Franc(iscus) Baro / De Ugezd. / XXV Mart(ii) Anno MDCLI.
Datum	1651,03,25
Jméno	Adaukt Jenišek z Újezda, Adaukt František Jenišek z Újezda
Komentář	získal W (1711,08,16)

Číslo	26
Obec	Bylany (část obce Chrástany, okres Kolín)
Místo	kostel sv. Bartoloměje
Inventární číslo	154_1, 359

Bližší lokalizace	N
Popis nositele	N

Nápis Tu leži Vrozeny a Stateczny Rit/tirž Pan Jan Girži Czetenskeg / z Czetne. 1655. //
Těž Wolff Krystoff Haugwicz z Biskupicz. 1655.

Datum 1655

Jméno Jan Jiří Cetenský z Cetně, Wolf Haugvic z Biskupic

Komentář získal W (1734), komentář K.W.: opis nápisu ve složce 154 není úplný, týká se pouze prvně jmenovaného

Číslo 27

Obec Bylany (část obce Chrástřany, okres Kolín)

Místo kostel sv. Bartoloměje

Inventární číslo 701_2

Bližší lokalizace N

Popis nositele N

Nápis Tu leži Vrozeny a Stateczny Rittirž Pan Pawel Ma/lowecz z Malowicz. umržel w
Letu 1630.

Datum 1630

Jméno Pavel Malovec z Malovic

Komentář získal W (1734)

Číslo 28

Obec Bylany (část obce Chrástřany, okres Kolín)

Místo kostel sv. Bartoloměje

Inventární číslo 1167_1, 1211

Bližší lokalizace N

Popis nositele N

Nápis Tu leži Vrozeny a Stateczny Rittirž Pan Wylim / negstarssi Talaczko z Gesteticz,
umežel w / Letu 1663.

Datum 1663

Jméno Vilém Talacko z Ještětíc

Komentář získal W (1734), komentář W: ještě zde náhrobek Jana Kryštofa Schoffmanna
z Hemerlesu a Kateřiny Schoffmannové, rozené Talackové z Ještětíc, bez letopočtu.

Číslo 29

Obec Čachrov (okres Klatovy)

Místo kostel sv. Václava

Inventární číslo 953_7, 1167_2v, 1167_4

Bližší lokalizace nade dveřmi vedoucími k varhanům

Popis nositele dřevěná deska, nápis bílým písmem, výzdoba barevná znaková (Šofman, Račín) a
figurální (Adam Šofman a jeho manželka Johanka a jejich 5 synů a 6 dcer, všichni
klečící)

Nápis Letha 1605. we Stržedu po Swatym Bartholomegy Apostollu Pa(ně) Vmržela a tuto
pochowana / gest Vrozena Pany Johanna rozena z raczina Manzelka Vrozeneho a
Stateczneho Rittirze / Pana Adama Schoffmana z Hemrlesu na Bržezy a wlastny
Pany Matie tiechto weiss Pozna/menanech ditek. Pan búč racz gy milostiw beyty a
dussy ge(g)y do Nebeskyho kralowstwy prigeti.

Datum 1605,08,31
Jméno Johanka Šofmanová z Hemrlesu, rozená z Račina, Adam Šofman z Hemrlesu
Komentář získal W (1714,11,27)

Číslo 30
Obec Čachrov (okres Klatovy)
Místo kostel sv. Václava
Inventární číslo 1167_2r

Bližší lokalizace u branky nedaleko varhan, která vede do kapličky postavené Adamem Šofmanem
Popis nositele dřevěná deska, bez výzdoby
Nápis Pohrzeb a Neb Misto k odpocziwany / Tiel mrtwych Vrozeneho a Statecz/neho Rytirze Pana Adama Schoffmana / z Hemrlesu na Brzezy a Kunkowiczych / diediczuw y Rodu gehu obogiho Pohlawi / [---] radostneho wzkrzisseneni a z Mrtwych [---] vlastnim / Letha 1617.
Datum 1617
Jméno Adam Šofman z Hemrlesu a jeho potomci
Komentář získal W (1714,11,27)

Číslo 31
Obec Čachrov (okres Klatovy)
Místo kostel sv. Václava
Inventární číslo 1167_2r

Bližší lokalizace nad dveřmi do sakristie
Popis nositele dřevěná deska, výzdoba figurální (černě oděná klečící dívka se sepjatýma rukama) a znaková (Šofman), nápis černými písmeny
Nápis Letha 1602 Na den promienieny Pana Krysta Vmržela / Vrozena Panenka gmenem Rozina dczerka Vrozeneho a State/cžneho Rytirže Pana Adama Ssoffmana z Hemrlesu na Brzezy / a Kunkowyczych gsauucz nezauplna dwauch leth Starży a tuto / pochowana leży Pan Buch racž se na Dussy gegy smilowaty / a wesle wzkrzyseny a zmrtweych wstany daty. Amen.
Datum 1602,08,06
Jméno Rozina Šofmanová z Hemrlesu, Adam Šofman z Hemrlesu
Komentář získal W (1714,11,27)

Číslo 32
Obec Čachrov (okres Klatovy)
Místo kostel sv. Václava
Inventární číslo 1167_2v

Bližší lokalizace u hlavního oltáře z obou stran
Popis nositele výzdoba znaková (Šofman, Malovec)
Nápis G(eorg) B(ohuslav) SS(chaffman) V(on) H(emrles). / 1676 // E(lisabetha) R(osina) SS(chaffmanin) V(on) M(alowitz) / 1676
Datum 1676
Jméno Jiří Bohuslav Šofman z Hemrlesu, Alžběta Šofmanová, rozená z Malovic

Komentář získal W (1714,11,27)

Číslo 33
Obec Čachrov (okres Klatovy)
Místo zámek
Inventární číslo 283_2, 749

Bližší lokalizace po stranách vchodu do vnitřního nádvoří
Popis nositele dva pískovce, znaková výzdoba (Fruwein, Milíčovský)
Nápis V(Irich) F(ruwein) V(on) P(odolí) // K(atharina) [---] V(on) B(rauenberg) / 1713.
Datum 1713
Jméno Oldřich Fruwein z Podolí, Kateřina Fruweinová, rozená z Brauengerka
Komentář získal W (1714,11,26-27)

Číslo 34
Obec Částkov (okres Tachov)
Místo kostel sv. Anny
Inventární číslo 110_1, 497

Bližší lokalizace na evangelijní straně hlavního oltáře, zazděný ve stěně
Popis nositele pískovec polychromovaný, písmena zlacená, znaková výzdoba (Globen)
Nápis Obiit in Domino / 26 Martii Anno 1702 / Illustrissima Domina, / Domina Anna Mar/garetha Theresia L(ibera) / Baronessa de Brisigel / nata de Globen Domina / in Schossenreith et Ber/nessreith DEUS det ipsi / requiem Sempiternam.
Datum 1702,03,26
Jméno Anna Brisigellová, rozená z Globenu
Komentář získal W (1708,01,22)

Číslo 35
Obec Čestice (okres Strakonice)
Místo kostel sv. Jana Křtitele
Inventární číslo 392_1

Bližší lokalizace na evangelijní straně velkého oltáře, v podlaze
Popis nositele mramor, výzdoba figurální (ženská postava) a znaková (Hodějovský)
Nápis [---] / [---] / [---] man/zelka Pana Bernharta Hodiegowsky(ho) [---]
Datum N
Jméno Johanka Hodějovská, rozená z Čestic, Bernard Hodějovský z Hodějova
Komentář získal W (1716,04,19)

Číslo 36
Obec Čestice (okres Strakonice)
Místo kostel sv. Jana Křtitele
Inventární číslo 392_2, 1102

Bližší lokalizace na epištolní straně hlavního oltáře, v podlaze

Popis nositele	bílý mramor, textové pole v horní polovině, znaková výzdoba (Smiřický)
Nápis	Leta Panie 1499 w sobotu / przed niedieli prwni adve/ntni vmrzela gest Vrozena / Pani Pani Elisska Smirziczka z / Smirzicz Manzielka Pana Prž/echa z Cziesticz etc. a tuto gest / podle Pana Manziela sweho pochowana.
Datum	1499,11,30
Jméno	Eliška z Čestic, rozená Smiřická, Přech z Čestic
Komentář	získal W (1716,04,19)

Číslo	37
Obec	Čestice (okres Strakonice)
Místo	kostel sv. Jana Křtitele
Inventární číslo	392_3

Bližší lokalizace	na evangelijní straně hlavního oltáře, v podlaze
Popis nositele	bílý mramor, text po obvodu kamene, znaková výzdoba (z Čestic)
Nápis	Leta Panie 1498 / Vmrzel Vrozeny / Pan Przech z Czesticz [---] tu/to g(es)t pochowan na de(n) S. Ondřege [---].
Datum	1498,11,30
Jméno	Přech z Čestic
Komentář	získal W (1716,04,19)

Číslo	38
Obec	Čestice (okres Strakonice)
Místo	kostel sv. Jana Křtitele
Inventární číslo	469_1

Bližší lokalizace	nad kryptou Chřepických
Popis nositele	bílý mramor se čtyřmi kovovými kruhy v rozích, text po obvodu kamene a v textovém poli v horní polovině, výzdoba znaková (Chřepický)
Nápis	Leta 1613 w Sstwrtek den Božihho tiela umrzel / Vrozeni Pan Gindrzych Chrzepicz/ky z Modliskowicz a na Czemelicych Leta 1614. Patek po Boziho wstani / [---] / [---] // [---] / [---] / [---]
Datum	1613,07,07
Jméno	Jindřich Chřepický z Modliškovic
Komentář	získal W (1716,04,16)

Číslo	39
Obec	Čestice (okres Strakonice)
Místo	zámek
Inventární číslo	1002_2

Bližší lokalizace	nad bránou zámku
Popis nositele	nápis černými písmeny, výzdoba znaková (Řičanský, Boryně)
Nápis	Vrozeni Pan / Pan Petr Ignati Rzi/czansky Swobodni Pan z / Rżicz na Czessticzich / tento zamek wistawen w lethu // 1693 // Vrozena Pani / Pani Zoffie Dorotha / Terezie z Rżiczana / Rozena Borynka ze Lhoti / Pani na Czessticzich.
Datum	1693

Jméno Petr Vilém z Řičan a Žofie Řičanská, rozená ze Boryňová ze Lhoty
Komentář získal W (1716,04,19)

Číslo 40
Obec Dlouhá Lhota (okres Příbram)
Místo kostel sv. Jana Evangelisty
Inventární číslo 37_k14

Bližší lokalizace N
Popis nositele nápis po obvodu kamene, výzdoba znaková (Bechyně z Lažan)
Nápis L(éta) P(áně) [---] Vsnul w Panu urozeny / a Stateczny Rittirz Pan Kasspar Maxmi/lian Bechinie z Lazan P(án) na Dlauhe Lho/tie, a Bitiszi, G(eho) M(ilsti) C(isaře) (a) K(rále) Saud(u) Kom(orního) / a Dworsk(ýho) S(oudce) a Mysto Komornik Kral(ovství) / Czeskeho.
Datum N
Jméno Kašpar Bechyně z Lažan
Komentář získal Jan Jiří Bechyně z Lažan

Číslo 41
Obec Dlouhá Lhota (okres Příbram)
Místo kostel sv. Jana Evangelisty
Inventární číslo 37_k15

Bližší lokalizace N
Popis nositele nápis po obvodu kamene, výzdoba znaková (Bechyňové z Lažan)
Nápis [---]
Datum N
Jméno N
Komentář získal Jan Jiří Bechyně z Lažan, jeho komentář: kvůli stáří nápis nečitelný

Číslo 42
Obec Dlouhá Lhota (okres Příbram)
Místo kostel sv. Jana Evangelisty
Inventární číslo 37_k16

Bližší lokalizace N
Popis nositele nápis po obvodu kamene, výzdoba znaková (Bechyně z Lažan)
Nápis L(éta) Panie XXXV Vsnul w Panu vrozeny a / Stat(ečný) Ritirz Pan Sigmund Bechinie / a na [---] / [---]
Datum 1535
Jméno Zikmund Bechyně z Lažan
Komentář získal Jan Jiří Bechyně z Lažan, jeho komentář: text vesměs nečitelný

Číslo 43
Obec Dlouhá Lhota (okres Příbram)
Místo kostel sv. Jana Evangelisty

Inventární číslo	37_k17
Bližší lokalizace	N
Popis nositele	nápis po obvodu kamene, výzdoba znaková (Bechyně z Lažan)
Nápis	[---]
Datum	N
Jméno	N
Komentář	získal Jan Jiří Bechyně z Lažan, komentář N: pro poškození a stáří nápis nečitelný
Číslo	44
Obec	Dlouhá Ves (okres Klatovy)
Místo	kostel sv. Filipa a Jakuba
Inventární číslo	185_5r
Bližší lokalizace	kulaté okno ve štítu kostela
Popis nositele	nápis kolem okna, výzdoba figurální (dřevěná socha sv. Mikuláše)
Nápis	1639 // RENOVATUM TE/MPORE NICOLAI T/HEODORI CZEYKA DE OLBRAMOVICZ // SANCTE NICOLAE ORA PRO HABITANTIBUS IN LONGAVILLA.
Datum	1639
Jméno	Mikuláš Čejka z Olbramovic
Komentář	získal W (1711,05,29)
Číslo	45
Obec	Dlouhá Ves (okres Klatovy)
Místo	kostel sv. Filipa a Jakuba
Inventární číslo	355
Bližší lokalizace	na hlavním oltáři
Popis nositele	obraz na plátně, znaková výzdoba (Haslauer)
Nápis	A[---] H(aslauer) // A[---] H(aslauerová) Z K(alenic) // 1640
Datum	1640
Jméno	N Haslauerové z Haslau, N Haslauerová, rozená z Kalenic
Komentář	získal W (1712,08,14)
Číslo	46
Obec	Dlouhá Ves (okres Klatovy)
Místo	kostel sv. Filipa a Jakuba
Inventární číslo	603
Bližší lokalizace	uprostřed kostela
Popis nositele	figurální (klečící postava pod krucifixem)
Nápis	Letha Panie 1687 6. dne dubna Miesycze Vmržela Pocztiva a Bohabogna / žena Pani Lydmilla Luniaczkowa z Miestis Zbyrowa Rozena, Kdera Frantisska Augustina / Wylima Annu Lidmillu bratry a sestry Kunasse, a Kunassky z Machowitz chwalitebne odchowala za gegižto wiernau Službu Tuto Tabuli malowati na pamatku dal, Vrozeny a Stateczny Rytirž P(an) W(áčlav) L[---] G[---] K(unáš) Z M(achovic) / Tehdaž pan na Dlauhewsy a Stupnym, gegižto tělo w tomto Chramu paně odpocziwa a dusse gegi Weseleho z / MrtwichWzkržisseneni Ocžekawa. Amen.

Datum 1687,04,06
Jméno Barbora Ludmila Luňáčková, Václav Kunáš z Machovic, František, Augustin, Vilém, Anna a Ludmila Kunášové z Machovic
Komentář získal W (1712,08,14)

Číslo 47
Obec Dobrá Voda (část obce Hartmanice, okres Klatovy)
Místo kostel sv. Vintíře
Inventární číslo 1379_3

Bližší lokalizace N
Popis nositele obraz na plátně, výzdoba figurální (sv. Vintíř), znaková (Záborský)
Nápis Ja Ladislaw Zaborzsky / z Brloha, a na Kadowie, dal / sem tito dwa obrazi Blahosla/wene Pan(n)ie Marige Staroboleslaw(sk)je / a Swatimu Wintirze do tohoto / Kostela na Pamatku Swau A(mno) 1639.
Datum 1639
Jméno Ladislav Záborský z Brloha
Komentář získal W (1714,05,02)

Číslo 48
Obec Dohaličky (část obce Dohalice, okres Hradec Králové)
Místo kostel sv. Jana Křtitele
Inventární číslo 1008

Bližší lokalizace na epištolní straně hlavního oltáře
Popis nositele zářivě bílý kámen, nápis po obvodu a v textovém poli v dolní polovině, výzdoba znaková (čtyřkoutní vývod) a figurální (ležící muž)
Nápis Vmržel Vrozeny Pa(n) Adam / Sadowsky z Slaupna / Letha 1552 w sobotu prřed S(vatým) Martinem / sweho byl starzy 79 leth. // W temz hrobie su prwe byly pochowani Leta 1483 / Vrozeny Pan Waczlaw Sadowsky z slaupna A / na Sadowy Otecz Panie Adamu. Leta 1530. Pan / Mikulass. Leta 1546. Pan Girzik Synowe Pa/nie Waczlawowy a Bratrzy Panie Adamovi Pa(n) / Buh racz gim dati wieczne odpoczżnuti.
Datum 1483; 1530; 1546; 1552,11,05
Jméno Adam Sadovský ze Sloupna, jeho otec a bratři
Komentář získal W (1739,10,25)

Číslo 49
Obec Dřevčice (okres Praha-východ)
Místo kostel sv. Bartoloměje
Inventární číslo 1323_1

Bližší lokalizace u zdi u jednoho z bočních oltářů
Popis nositele pískovec, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Vrábský)
Nápis Leta Panie MDLXX w Pa/tek prřed Swatym Haw/lem Vrozeny Pan Karel / Wrabsky z Wrabj na Wra/bii a drzewcziczycch etc. tu/to pochowan g(es)t. / Hic recubat corp(us) su(m)o mens gaudet olim / In terris Nomen, Fama, Decusq(ue) manet.

Datum 1570,10,13
Jméno Jan Karel Vrábek z Vrábí
Komentář získal W (1727,03,20)

Číslo 50
Obec Dřevčice (okres Praha-východ)
Místo kostel sv. Bartoloměje
Inventární číslo 1323_2

Bližší lokalizace před hlavním oltářem, v podlaze
Popis nositele mramor, text po obvodu kamene a v textovém poli v horní polovině, výzdoba znaková (Vrábek)
Nápis Letha Paně 1594 Na den Swateho / Girzy Vrozeny a Stateczny Rytii P(an) Hynek Vrabsky Tluksa z Vraby A na Zde/chowiczich Ziwoť Swug dokonal / A z tohoto Plactiweho audoly wykrocil Gehozto dussy Pan Bůh Milostiw // Byty a mezi Wo/lene Swe do nebe/skeho Kralowst/wy Přigity/ Raczy.
Datum 1594,04,24
Jméno Hynek Vrábek z Vrábí
Komentář získal W (1727,03,20)

Číslo 51
Obec Dřevčice (okres Praha-východ)
Místo kostel sv. Bartoloměje
Inventární číslo 1323_3v

Bližší lokalizace na kůru
Popis nositele černými písmeny, bez výzdoby
Nápis Leta Panie MDLXX w tu strzedu po Swatym Bartholomiegy / tento chram zalozen Swateho Bartholomege za Vrozeneho / Pana Hynka Wrabskyho z Wrabi na Wrabi a Drzewcziczich obnowen / gest Pan bůh racz beyti toho pochwalen.
Datum 1570,08,30
Jméno Hynek Vrábek z Vrábí
Komentář získal W (1727,03,20)

Číslo 52
Obec Dubeč (Hlavní město Praha)
Místo kostel sv. Petra
Inventární číslo 387_3, 1158_1,2, 1389

Bližší lokalizace v podlaze
Popis nositele textové pole v dolní polovině, výzdoba znaková (Hložkové)
Nápis Panj Lidmilla Hložkowa / z Žampachu W letu 1608.
Datum 1608
Jméno Lidmila Hložková ze Žampachu
Komentář získal František Novák, měšťan a malíř na Novém Městě pražském (1738,06), komentář Novák: zbytek nápisu není čitelný

Číslo	53
Obec	Dubeč (Hlavní město Praha)
Místo	kostel sv. Petra
Inventární číslo	1158_1,2, 1389
Bližší lokalizace	N
Popis nositele	výzdoba znaková (čtyřkoutní vývod) a figurální (ženská postava)
Nápis	Letha Panie 1582 w Patek den Pamatnii Mistra Jana Husii / umrzela Vrozena Panna Salomena Vrozeneho Pana / Adama Zapskeho z Zap a na Dubczii, dczera a tuto / gest pochowana P(an) B(ůh) racz gj Milo(stiv) bitj.
Datum	1582,07,06
Jméno	Salomena Zápská ze Záp, Adam Zápský ze Záp
Komentář	získal František Novák, měšťan a malíř na Novém Městě pražském (1738,06)
Číslo	54
Obec	Dubeč (Hlavní město Praha)
Místo	kostel sv. Petra
Inventární číslo	1158_1,2, 1389
Bližší lokalizace	N
Popis nositele	výzdoba znaková (z Borovnice)
Nápis	Leta Panie MDLX Vmrzela Vroze/na Panj Salomena Zapska z Borow/nicze ten Sstwrtek po Swate Kate/ržinie a tuto pochowana gest.
Datum	1560,11,28
Jméno	Salomena Zápská, rozená z Borovnice
Komentář	získal František Novák, měšťan a malíř na Novém Městě pražském (1738,06)
Číslo	55
Obec	Ensdorf, SRN – spolková republika Bavorsko
Místo	klášter benediktinů
Inventární číslo	30_2
Bližší lokalizace	N
Popis nositele	výzdoba figurální (mužská a ženská figura)
Nápis	Otto pfalzgraf zu Wittelspoch hat bey regirung Kaiser Heinrich des 4ten da man zahlt Von Christi geburth 1121 Jahren da zehent Calenden des Monaths Junii das Closter Enseldorf gebauen, welche zu Vor ein herlichkeith weilembt gnad gewesen so ihme geweltem Kaiser heinerich auf gnad Und seinen dienste willen gegeben. Zu Enseldorf begraben hat mit seynen gemahlin Helica gros Heiderichs Von Casteles tochtes 4 söhne Verlassen, das ist Ottonem, den Altern Conradum, fridericum et Vnd Ottonem den jüngeren, Von diesen kommen alle pfaltzgrafen Vnd Herrn Von Bayern die nach auf diesen tag leben. 1591.
Datum	1591
Jméno	Otto Wittelsbach a Helica, jeho manželka
Komentář	získal W (1709,01,12)
Číslo	56
Obec	Golčův Jeníkov (okres Havlíčkův Brod)

Místo	Loreta
Inventární číslo	305
Bližší lokalizace	N
Popis nositele	bez výzdoby
Nápis	Martinus Maximilianus Sac(rae) Rom(anae) Imp(erii) Baro de / et in Goltze, D(omi)nus in Jenikow et Hostacžow etc. / Augustissimorum Caesarum Ferdinandi 2. et 3. / Rei tormentariae Generalis Magister, adversusq(ue) / horum Caesarum hostes Weimarienses, Gallosq(ue) / ad Rhenum, Svecos ad Oder in Silesia, Moldaviamq(ue) / in Bohemia, et ad liberandam ab eorundem Svecoru(m) / obsidiene Regni Metropolitim Generalis Exercitus / D(omi)ns Domo hac Lawretana DEO Omnipotenti, ejusq(ue) / admirabili Matri extracta et dotata, praestam / Sibi dilectaeq(ue) Conjugi suae Mariae Magdalена Julianae / de Opsinnigk dictae Noe Sub pendibus Virginia klemen/tissimae, Tutelaris Suae, vivas adhuc pareri curavit / Sepulturam, aetatis Suae A(nn)o 60 obiit vero A(nn)o 1653 / Mense Majo die 10.
Datum	1653,05,10
Jméno	Martin Maxmilián Goltz a jeho manželka Marie Magdalena
Komentář	získal Jan Karel Zitschy ze Znorize (1716,10)

Číslo	57
Obec	Golčův Jeníkov (okres Havlíčkův Brod)
Místo	zámek
Inventární číslo	305
Bližší lokalizace	N
Popis nositele	výzdoba znaková (Goltz)
Nápis	Martin Maxmilian des Hey(ligen) Röm(ischen) Reichs / Freyherr Von Vnd Zu der Goltze Edler Herr / zu Jenickow etc. Vnd Maria Magdalena Frau / Von der Goltze gebohrene Von Opsinnigk / genant Röe haben dieses geben ihnen zu ewig lusthauss / im Jahre 1650 zu auen anfang, Vnd im Jahr / 1653 Vollenden lassen
Datum	1650, 1653
Jméno	Martin Goltz a jeho manželka Marie Magdalena
Komentář	získal Jak Karel Zitschy ze Znorize (1716,10)

Číslo	58
Obec	Hájek (okres Praha-západ)
Místo	Loreta
Inventární číslo	1421_2
Bližší lokalizace	před oltářem
Popis nositele	mramor kosočtverečného tvaru, bez výzdoby
Nápis	SepVL/tVra D(omin)is / Fran(cisci) EVsebII / CoMItIs / a Sora / 7. Apr(ilis).
Datum	1669,04,07
Jméno	František Eusebius Žďárský ze Žďáru
Komentář	získal W (1724,10,17)

Číslo	59
Obec	Hartmanice (okres Klatovy)

Místo	kostel sv. Kateřiny
Inventární číslo	157_9, 543_4
Bližší lokalizace	na bočním oltáři Panny Marie
Popis nositele	znaková výzdoba (Cíl, Koc)
Nápis	Anno / 1650 den 20 Augusti / Hat der Woledel und Gesstreng Herr / Adam Bartholomeus Kotz Von Dobrsch und die Edle Fraw / Elisabeth Catharina dessen Gemahl Gebohrne Cylin Von Swo/gssitz, Beyde auff Kundratitz und auf Einem Theil Swog/ssitz, diesen altar Gott dem Allermächtigen, Maria der Hochgebene de/igten Mutter Gottes sambt allen Lieben Heiligen zu ehren Ihm / und seinen Nachkommenden zur Ewigen Gedechtnuss machen und Von neugen aufrichten / lassen. // A(dam) B(artoloměj) K(oc) // A(lžběta) C(atharina) K(ocová) R(rozená) S(vojšická)
Datum	1650,08,20
Jméno	Adam Koc z Dobrše, Alžběta Kocová, rozená Cílová ze Svojšic
Komentář	získal W (1714,12,02)

Číslo	60
Obec	Hirschau, SRN – spolková republika Bavorsko
Místo	kostel Čtrnácti svatých pomocníků
Inventární číslo	1046_2
Bližší lokalizace	na epištolní straně hlavního oltáře, u bočního oltáře, ve zdi
Popis nositele	znaková výzdoba (Širntyngar)
Nápis	text nápisu neuveden
Datum	N
Jméno	N
Komentář	získal W (1707,11)

Číslo	61
Obec	Horní Mokropsy (část obce Všenory, okres Praha-západ)
Místo	kostel sv. Václava
Inventární číslo	732
Popis nositele	u lavic uprostřed kostela, text po obvodu kamene a v textovém poli v horní polovině, výzdoba znaková a figurální (ženská postava)
Nápis	Leta 1595 w ponidely po S(vatém) / Martinie vmrzela Vrozena Panna Markyta / Dczerka Vro(zeneh)o Pana Jana Men/ssika z Menssteyna a Vrozene Pani Katerzyny.
Datum	1595,11,13
Jméno	Markéta Menšíková z Menštejna, Jan Menšík z Menštejna a jeho manželka Kateřina
Komentář	získal W (1715,06,08)

Číslo	62
Obec	Horšovský Týn (okres Domažlice)
Místo	kostel sv. Anny
Inventární číslo	17_1
Bližší lokalizace	na epištolní straně hlavního oltáře, v chóru, na zdi

Popis nositele	znaková výzdoba
Nápis	Magister Georgius Bilek Kořinskii / Exemptae Ecclesiae Wyssehradensis / Canonicus Parochus Chotěssowiensis // M(agister) Simon Petrus / Aulicus Cap(ellanus) Tyn(aensis) / 1624
Datum	1624
Jméno	kanovník Jiří Bilek Kořinský, kaplan Šimon Petr
Komentář	získal W (1712,03,22)

Číslo	63
Obec	Horšovský Týn (okres Domažlice)
Místo	kostel sv. Anny
Inventární číslo	187_4

Bližší lokalizace	pod dřevěným růžencem, který visí před hlavním oltářem
Popis nositele	výzdoba znaková (Černín, N)
Nápis	ME FECIT CHRISTI/NA CORDULA DE CZER/NIN NATA HELIMEKIN / D(omi)na in Hostau Anno 1635 / 19na Augusti. ORENT PRO / ILLA.
Datum	1635,08,19
Jméno	Kristýna Černínová, rozená Helimeková
Komentář	získal W (1712,03,22)

Číslo	64
Obec	Horšovský Týn (okres Domažlice)
Místo	kostel sv. Anny
Inventární číslo	214_1

Bližší lokalizace	nad dveřmi do sakristie vedle kazatelny, na zdi
Popis nositele	kámen dlouhý 1 loket a široký ¾ lokte, výzdoba znaková (N, z Guttensteina) ³
Nápis	[---] Von [---] / [---] // Zyguna Fraw Von / Guttenstain.
Datum	N
Jméno	Zyguna z Gutnštejna
Komentář	získal W (1712,03,22)

Číslo	65
Obec	Horšovský Týn (okres Domažlice)
Místo	kostel sv. Anny
Inventární číslo	1209_3

Bližší lokalizace	na evangelijní straně hlavního oltáře, na zdi
Popis nositele	výzdoba znaková (z Horštejna)
Nápis	Reverendissimus D(omi)n(u)s D(omi)n(u)s Simon / Brosius Horsteinski ab Horstein / S(anctae) Metro(po)litanae Eccl(esi)ae Prag(ense) Praeposit(us) / S(ancti) Sedis Aposto(licus) Prothonot(arius) Comes / Palatinus Sac(rae) Caes(arae) Maies(tatis) Consiliar(ius) / Canonicus Viscsehradensis et / Budisinensis 1624.
Datum	1624

³ Srv. Sedláček, August, Pýcha, s. 55.

Jméno Simon Horštejský z Horštejna
Komentář získal W (1712,03,22)

Číslo 66
Obec Horšovský Týn (okres Domažlice)
Místo kostel sv. Anny
Inventární číslo 1335_3

Bližší lokalizace na evangelijní straně chóru, na zdi
Popis nositele výzdoba znaková (Vřesovec)
Nápis Jann Kyssperský Wrzesowecz z Wrzesowicz // Getržich Jakub Kyssperský
Wrzesowecz z Wrzesowicz
Datum N
Jméno Jan a Jetřich Kyšperští z Vřesovic
Komentář získal W (1712,03,22)

Číslo 67
Obec Horšovský Týn (okres Domažlice)
Místo kostel sv. Anny
Inventární číslo 1415

Bližší lokalizace na epištolní straně hlavního oltáře, na zdi
Popis nositele výzdoba znaková (Žakavec)
Nápis Henricus Žiakawecz / de Žiakawa et / in Gywian.
Datum N
Jméno Jindřich Žakavec ze Žakavy
Komentář získal W (1712,03,22)

Číslo 68
Obec Horšovský Týn (okres Domažlice)
Místo kostel sv. Apolináře
Inventární číslo 214_2, 214_5

Bližší lokalizace na evangelijní straně hlavního oltáře, v chóru, v podlaze
Popis nositele velký kámen, text po obvodu kamene, výzdoba znaková (Dobrohost)
Nápis Leta Božieho I CCCCXVI / tu strziedu po wssech swatych Vmrzel gest Vrozeny /
Pan Pa(n) Bohuslaus z Romssperka / na Tinie nad nim sie raczy buch smilowati.
proste za nieho.
Datum 1506,11,04
Jméno Bohuslav Dobrohost z Ronšperka
Komentář získal W (1712,03,26) a Johann Veith Wautz (1704,06,21)

Číslo 69
Obec Horšovský Týn (okres Domažlice)
Místo kostel sv. Apolináře
Inventární číslo 214_3

Bližší lokalizace	N
Popis nositele	text po obvodu kamene
Nápis	Letha od Narozeni Panie [---] / W Sobotu Po Swatem Girzj Vmrzel / gest Vrozeny Pan Pan / Alexius Dobrohosst z Ronssperka. Buch Racz geho / Dussy Milostiwy bytj.
Datum	N
Jméno	Alexius Dobrohost z Ronšperka
Komentář	N

Číslo	70
Obec	Horšovský Týn (okres Domažlice)
Místo	kostel sv. Apolináře
Inventární číslo	214_4

Bližší lokalizace	na epištolní straně hlavního oltáře, v podlaze
Popis nositele	velký kámen, nápis na kovové destičce na něm, výzdoba znaková (Dobrohost)
Nápis	[---] // sted lezy / Vrozeny Pan Pan Wolff Dobro/host z romssperka. Pan Buoh Racz Geho / dussy Milostiw beytii Leta Od narozenii / Sina boziho Tisiczeho Pietisteho.
Datum	1500
Jméno	Wolf Dobrohost z Ronšperka
Komentář	získal W (1712,03,25)

Číslo	71
Obec	Horšovský Týn (okres Domažlice)
Místo	kostel sv. Apolináře
Inventární číslo	321

Bližší lokalizace	nedaleko kůru, v podlaze
Popis nositele	mramor, nápis na horním a dolním textovém poli, výzdoba znaková (Gross)
Nápis	Me posvit // Adam Ernst Gross / von Wald. // 1670 // In Memoriam / svae progeniei / Franz Mathiae / Carl Wilhelmi / An(n)ae Elisabethae.
Datum	1670
Jméno	Adam Arnošt Gross
Komentář	získal W (1712,03,25), komentář W: „Unter diessen Stein ruhet auch der WohlEdelgebohrne Ritter, Herr Adam Ernst Gross Von Wald, Ihro Excellence Adami Matthiae Grafens zu Trautmansdorff unf Weinsperg, etc. Secretatrius, so zu Teinitz gestorben den ? Julii Anno 1686 seines althers 61 Jahr.“

Číslo	72
Obec	Horšovský Týn (okres Domažlice)
Místo	kostel sv. Apolináře
Inventární číslo	324

Bližší lokalizace	na evangelijní straně hlavního oltáře, v podlaze
Popis nositele	červený mramor, výzdoba figurální (ženská postava) a znaková (Gutnštejn a čtyřkoutní vývod)
Nápis	sted. lezy Vr/ozena Pany Ziguna z Guttsteina vmrzela gest / den vtery przed / Swat

Bartolomigem Apostollem bozym lethā 1530.

Datum	1530,08,23
Jméno	Zyguna z Gutnštejna
Komentář	získal W (1712,03,25), komentář W: „Hujus Epitaphii facit mentionem Bohuslaus Balbinus in Syntagmate vel Originibus Comitum de Guttstein Cap VII. pag. 19. his verbis: ... Ex qua descriptione tamen satis apparet, quod P. Balbinus non nimis attente marmor hoc aspexerit, Matrona enim sero praecatorio, libelloque caret, utraque nempe manu Scutum Gentilitium tenet, Titulus Comitissae ibi quod non est visibilis, nam Epitaphium, uti ex altera parte hujus folii patet, a me GDLBdeW cum summa diligentia in dicto Templo copiatum est. Marmor non nitissimum sed rubicundum est.“

Číslo	73
Obec	Horšovský Týn (okres Domažlice)
Místo	kostel sv. Apolináře
Inventární číslo	410
Bližší lokalizace	na epištolní straně hlavního oltáře, v podlaze
Popis nositele	červený mramor, výzdoba znaková (Hora)
Nápis	Zu einer gedachtnus Seiner Kinder / Adami Rudolphi Francisci Horae Von / Oczelowitz Seines alters II wochen / Francisci Antonii Horae Von Ocze/lowitz Seines alters 3/4 Jahr / Hat machen lassen / Friderich Jaroslaw Hora Von Ozelowitz / Anno 1675 den 6. April.
Datum	1675,04,06
Jméno	Adam a František Horové z Ocelovic, Fridrich Jaroslav Hora z Ocelovic
Komentář	získal W (1712,03,25)

Číslo	74
Obec	Horšovský Týn (okres Domažlice)
Místo	kostel sv. Apolináře
Inventární číslo	1209_2
Bližší lokalizace	u oltáře sv. Anny, na zdi
Popis nositele	dřevo, výzdoba obrazová (členové rodiny) a znaková (Kohout)
Nápis	Letha 1608 na den a hod Slawniho z mrttweych w krzysseny Krysta Pana Slowuttny Krzyż Kohaut z Horsstena auřednik Panstwy Teyna Horssowskeho Vczinil gest tuto pamatku Sobie manželkam a ditkam swy(m), poraucziece sam sebe y gie milosti bozy Amen
Datum	1608
Jméno	rodina Kříže Kohouta z Horštejna
Komentář	získal W (1714,06,17)

Číslo	75
Obec	Horšovský Týn (okres Domažlice)
Místo	kostel sv. Apolináře
Inventární číslo	1295_7
Bližší lokalizace	na hlavním oltáři
Popis nositele	výzdoba znaková (Vidršpergar, Černín)

Nápis	nápis neuveden
Datum	N
Jméno	Jindřich Vidršpergar z Vidršperku, Anna Vidršpergarová, rozená Černínová
Komentář	získal W (1717,01), komentář W: dítě obou zmiňovaných připomíná malý epitaf v kostele, na epištolní straně hlavního oltáře.

Číslo	76
Obec	Horšovský Týn (okres Domažlice)
Místo	hřbitov kostela sv. Apolináře
Inventární číslo	892_2
Bližší lokalizace	na hřbitově, blízko dveří do kostela u zdi v zemi
Popis nositele	nápis po obvodu kamene, výzdoba znaková (Plachý)
Nápis	Christophorus Plachius / a Strzednicz Juvenis ornatissimus, Aquis in tran/situ torrentis praeceps / extinctus sub hoc Saxo requiescit orate pro eo. / Moriturus Anno 1579 Aetatis suae 23.
Datum	1579
Jméno	Kryštof Plachý z Třebnice
Komentář	získal Johann Veit Wautz (1704,06,11), komentář W: uvnitř kostela u kůru na zdi je epitaf téhož malovaný na dřevěné desce.

Číslo	77
Obec	Horšovský Týn (okres Domažlice)
Místo	hřbitov u kostela sv. Apolináře
Inventární číslo	1161_1, 1161_2
Bližší lokalizace	na krucifixu nedaleko zdi kostela
Popis nositele	bez výzdoby
Nápis	Hier lieget begraben / die Wohledlgebohrne Frey/le Maria Sibilla Scharlott / eingebohrene Su(m)erin, ihres / alters 27. Jahr Gott Verleihe / ihr die Ewige Rueh undt / ein fröhliche aufferstehung. / Ist gestorben den 25. Sept(ember) Anno 1700. // Hier under ligt begraben / die WohlEdlgebohrne Freylin / Benigna Francisca Eingebohrene / Summerin Von Herzetitz ist gestorben/en den 19. Junii am Tag S(ank)t(i) Petri / et Paulii Ihres alters 24. Jahr. / Gott Verleihe ihr ein Seelige Ruhe / und ein fröhliche aufferstegung. Amen. / 1698.
Datum	1698,06,19 a 1700, 09,25
Jméno	Marie a Benigna Summerovy
Komentář	získal W (1710,06,16)

Číslo	78
Obec	Horšovský Týn (okres Domažlice)
Místo	kaple Panny Marie
Inventární číslo	1295_4
Bližší lokalizace	před hlavním oltářem, v podlaze
Popis nositele	text na pásu uprostřed kamene, výzdoba figurální (klečící muž) a znaková (Vidršpergar)
Nápis	Ladislaw Wladislaw z Widersperku Tuto / Pamatku Vczinyty Dal Letha 1638 3.

Dece(mbris).
Datum 1638,12,03
Jméno Jan Ladislav Vidršpergar z Vidršperku
Komentář získal W (1710,06,16), komentář W: „In besagter Kirchen unterm Gewölb des Chors hanget ein höltzernen Schildt und Trauer fahn mit den Widerspergischen Wappen. An der Kleinen Kirchen Thür unweith des Musicanten Chors ist das Wiederspergisch und Biechinische Wappen geschnitzet.“

Číslo 79
Obec Horšovský Týn (okres Domažlice)
Místo kostel sv. Petra a Pavla
Inventární číslo 524_1
Bližší lokalizace na bočním oltáři sv. Tomáše, ve zdi
Popis nositele pískovec, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Kfelř)
Nápis Den 6. Julii / 1690 Gestorben / Johann Frantz / Sigmunt Kfeller / Von Sacksengrin / Alters 2. Jahr / 17 Tag.
Datum 1690,07,06
Jméno Jan František Kfelř ze Zakšova
Komentář získal W (1712,03,25)

Číslo 80
Obec Horšovský Týn (okres Domažlice)
Místo kostel sv. Petra a Pavla
Inventární číslo 550_1
Bližší lokalizace nová panská oratoř
Popis nositele výzdoba znaková (Kolovrat, z Vrbna)
Nápis Stant CoLoVrataeo, bĪna / oratorĪa voto. / NetarDes bĪnIs faVtor / a Desse DeVS.
Datum 1669
Jméno Kolovratové
Komentář získal W (1710,06,16)

Číslo 81
Obec Horšovský Týn (okres Domažlice)
Místo zvonice
Inventární číslo 672_3v
Bližší lokalizace zvon
Popis nositele výzdoba znaková (Schwarzenberk, Lobkovic, Valdštejn)
Nápis D. O. M. S. / Campana haec ante annos XXXI ex diver/sos aere conflata paucorum annorum spa/tio frequenti concussione labefactata, con/silio et auxilio Ill(ustrissimi) et Gen(erosissimi) D(omini) D(omini) Wilhelmi Sen(ioris) / a Lobcowicz, Tynhor(sovieni) Czieczio et Mirzetin / S(acrae) C(aesareae) M(aiestatis) a Coss[---] denuo liquefacta et in hunc / modum restituta est. A(nno) D(omini) MDCXIV.
Datum 1614
Jméno Vilém st. z Lobkovic

Komentář získal W (1710,12,22)

Číslo	82
Obec	Hořovice (okres Beroun)
Místo	kostel sv. Jiljí
Inventární číslo	45_2

Bližší lokalizace	pod mužskými lavicemi, v podlaze
Popis nositele	mramor, text po obvodu kamene, výzdoba znaková (Berbistorf) a figurální (obrněný muž s mečem)
Nápis	Letha 1607 w Cztwrtek den na Nebe Wstaupeny / Krysta Pana Vrozeny a Stateczny Rytir Pan Bauchwal Berbistorf z Berbistorfu a na Wensdorfu G(eho) M(ilsti) C(ísaře) Heyt(m)an na Zbirow [---] / [---] a tuto w Panu tielo geho poctiwě od przatel pohrzbe(n)e odpocziva.
Datum	1607,05,24
Jméno	Bohuchval Berbistorf z Berbistorfu
Komentář	získal W (1716,08,10)

Číslo	83
Obec	Hořovice (okres Beroun)
Místo	kostel sv. Jiljí
Inventární číslo	373, 742_3, 1002_5, 1334_4

Bližší lokalizace	za hlavním oltářem, na zdi
Popis nositele	mramor, text v horním, středním a dolním poli, znaková výzdoba (čtyřkoutní vývod) ⁴
Nápis	M(ikuláš) z Rziczana // W(racka) z Klynsteina // Iuncta duo quondam animis post fata quiescunt corpora caelestes repetitura Sedes. // Leta MDXL <u>W</u> Autery po S(vatě)m / Martinie Vmrzela Vroz/ena Pani Pani Wraczka / Rzyczanska s Klynst/eina. Leta MDLXV w / pondiely po S(vatě)m Hawle / Vmrzel Vrozeny Pan Pa(n) / Mikulass Starssy z Rz/iczana oba na Horzowi//czych Manzele Pan Buh rač Gym mi/lostyw byti zde po spolu odpowziwagy. / Mandalena z Wrtby Wraczka z Welharticz
Datum	1560,11,13; 1565,10,22
Jméno	Vracka z Klinštejna, Mikuláš z Řičan, Magdalena z Vrtby, Vracka z Velhartic
Komentář	získal W (1716,08,10)

Číslo	84
Obec	Hořovice (okres Beroun)
Místo	kostel sv. Jiljí
Inventární číslo	742_2, 1002_5

Bližší lokalizace	na evangelijní straně hlavního oltáře, v podlaze
Popis nositele	výzdoba znaková (Řičanský, z Klinštejna)
Nápis	nápis neuveden
Datum	N

⁴ Srv. Sedláček, August, Pýcha, s. 52.

Jméno	N
Komentář	získal W (1716,08,10), komentář W: nápis je zcela setřený.
Číslo	85
Obec	Hořovice (okres Beroun)
Místo	kostel sv. Jiljí
Inventární číslo	742_4
Bližší lokalizace	uprostřed chóru, v podlaze
Popis nositele	nápis po obvodu kamene, výdoba znaková (z Klinštejna)
Nápis	Anno D(omi)ni Mo / CCCo XC Vo die Simonis / et Iude obiit g(ene)ro(sus) / D(ominus) D(ominus) Henric(us) de clinssteyn orate p(ro) eo.
Datum	1495,10,28
Jméno	Jindřich Mičan z Klinštejna
Komentář	získal W (1716,08,10), komentář W: v kostele ještě jeden velký náhrobník se znakem Klinštejnů, původní černá písmena jsou již setřena. Třetí náhrobník leží v chóru, ale nápis je též setřený.
Číslo	86
Obec	Hořovice (okres Beroun)
Místo	kostel sv. Jiljí
Inventární číslo	1002_4, 1212_2
Bližší lokalizace	pod ženskými lavicemi v podlaze
Popis nositele	velký mramor, text po obvodu kamene, výzdoba figurální (ženská postava velká uprostřed, dvě menší po jejich bocích) a znaková (Talmberk, Říčanský)
Nápis	Leta MDLXVI w autery Welkonocznj / Vmrzela Vrozena Pany Pany Maryana Rřiczanska z talmbergka / sde z Johankau, Katerzinau d/czerkami swymi pochowana lezy Pan buoh smilug se nad gegy dussi
Datum	1564,04,04
Jméno	Mariana Říčanská z Řičan, rozená z Talmberka, Johanka a Kateřina, sestry z Řičan
Komentář	získal W (1716,08,10)
Číslo	87
Obec	Hořovice (okres Beroun)
Místo	kostel sv. Jiljí
Inventární číslo	1002_4, 1277
Bližší lokalizace	mezi ženskými lavicemi a zdí, v podlaze
Popis nositele	velký mramor, textová pole v horní polovině, výzdoba znaková (Vartenberk, Říčanský)
Nápis	Letha Panie 15(..) / Vmrzel Vrozeny Pa(n) / Pan Hawel z Watn/berka a zde pocho/wan lezy Pan Buoh / racž dussy gehow / pocžet swych Swateych wolenych przigity // Leta Panie 1576 / w autery po swate(m) / Matiegy Vmržela / Vrozena Pani Pani / Mandalena Watn/berska z rřiczčan a zde / pochowana lezy / Pan buoh racž du/ssy gegi molostiw byty.
Datum	1576,02,28
Jméno	Havel z Vartmberka a Magdalena z Řičan

Komentář získal W (1716,08,10)

Číslo	88
Obec	Hořovice (okres Beroun)
Místo	kostel sv. Jiljí
Inventární číslo	1002_4

Bližší lokalizace	v chóru u křtitelnice
Popis nositele	mramor, nápisové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Říčanský)
Nápis	Leta 1562 den S(vatého) / Girzi Vrozeny / Pan Pan Alexan/der z Rziczán / tuto pocho//wan gest.
Datum	1562,04,24
Jméno	Alexander z Řičan
Komentář	získal W (1716,08,10)

Číslo	89
Obec	Hořovice (okres Beroun)
Místo	kostel sv. Jiljí
Inventární číslo	1002_4

Bližší lokalizace	na epištolní straně hlavního oltáře, v podlaze
Popis nositele	text po obvodu kamene, znaková výzdoba (Říčanský)
Nápis	Letha MDXVII we Cztwr/tek przed Swatym Martinem Vmrzel Vrozeny Pan Pa(n) / Ja(n) Mladssy z Rżiczán a na / Horżowiczzych a Wsseradiczych etc. a tuto pochowan / gsaucz w hrobie odpoc/ziwa, Pan buoh rač mi/lostiw beyti dussi gehó
Datum	1517,11,05
Jméno	Jan z Řičan
Komentář	získal W (1716,08,10)

Číslo	90
Obec	Hořovice (okres Beroun)
Místo	kostel sv. Jiljí
Inventární číslo	1002_4

Bližší lokalizace	v chóru u zpovědnice, v podlaze
Popis nositele	výzdoba znaková (Říčanský)
Nápis	znění nápisu neuvedeno
Datum	N
Jméno	N
Komentář	získal W (1716,08,16), komentář W: nápis je zcela nečitelný.

Číslo	91
Obec	Hořovice (okres Beroun)
Místo	kostel sv. Jiljí
Inventární číslo	1002_5

Bližší lokalizace	mezi mužskými lavicemi a zdí, v podlaze
Popis nositele	mramor, text po obvodu kamene a v textovém poli v horní polovině, výzdoba znaková (Říčanský)
Nápis	Letha Buožiho MDXCV na Sstiedreg den / Vmrzel Vrozeny Pan Pan Waczlaw z Ržicžan / a na Horżowiczych etc. a tu/to pochowa(n) w Buohu odpocziwa Pan buoh rač / milostiw beyti dussi gehu.
Datum	1595,12,24
Jméno	Václav z Říčan
Komentář	získal W (1716,08,10), komentář W: kostel byl v roce 1687 zcela zrekonstruován a, jak se říká, mnohé pěkné náhrobníky zmizely.

Číslo	92
Obec	Hořovice (okres Beroun)
Místo	kostel sv. Jiljí
Inventární číslo	1002_5, 1280

Bližší lokalizace	u kazatelny, v podlaze
Popis nositele	velký mramor, textové pole v ve střední části, výzdoba znaková (Říčanský)
Nápis	Letha panie 1569 tuto lezy pocho/wany Vrozene Panny Panna Wra/czka Panna Kateržyna Panna Anna / Panna Barbora Sestry vlastnii z / rzycžan dcery Vrozeneho Pana Pa/na Jana Mladssyho z rzyčan na ho/rzowiczych a wserradiczych a Pa/ni Lidmily rzyczanske z Weytmile / manželuw Pan buh račz gim mi/lostiw byty.
Datum	1559
Jméno	Vracka, Kateřina, Anna, Barbora, sestry z Říčan, Jan z Říčan, Lidmila z Říčan, rozená z Veitmile
Komentář	získal W (1716,08,10)

Číslo	93
Obec	Hořovice (okres Beroun)
Místo	kostel sv. Jiljí
Inventární číslo	1274_1

Bližší lokalizace	mezi ženskými a mužskými lavicemi, v podlaze
Popis nositele	malý mramor, výzdoba znaková (Vamberský)
Nápis	Letha 1599 / na Swatau / Katerzinu we / trzi Hodini pr/zedednem v/mrzela Vroze/na Panna Doro/ta Rozena Wam/berska z Roha/tecz Pan Buh racz // Gi Weseleho z/mrtwych wsta/ni popřiti.
Datum	1599,11,25
Jméno	Dorota Vamberská z Rohatec
Komentář	získal W (1716,08,10)

Číslo	94
Obec	Hořovice (okres Beroun)
Místo	kostel sv. Jiljí
Inventární číslo	1334_3

Bližší lokalizace	před lavicemi před hlavním oltářem
Popis nositele	bílý mramor, nápis po obvodu kamene, výzdoba znaková (z Vrtby)

Nápis	[---] / [---] z / Wrtby tuto lezi pochowana / proste Pana buoha Wsemohaucziho za milau dussi gegi.
Datum	N
Jméno	N z Vrtby
Komentář	získal W (1716,08,10)

Číslo	95
Obec	Hostouň (okres Domažlice)
Místo	kostel sv. Jakuba
Inventární číslo	187_6

Bližší lokalizace	blízko vchodu do chóru
Popis nositele	velký bílý mramor, nápis v horní a střední části, v rozích kovové kruhy, výzdoba znaková (Černín, Halámek)
Nápis	Alda ligt begraben der Wol/gebormne Herr Prothus Tschernin etc. Von Chudenitz, Herr auf Host/aw, Zwirschen, vnnd Schlatin, Röm(ischen) Khay(serlichen) May(estät) / gewester Mundschenckh auch Hochfür(stlicher) Saltzburg(er) Rath / und Cammerer, welcher den 7. tag monath Septembris / Anno 1634 in Gott Christseelig entschaffen, dann / gleichfahls sein geliebte Fraw Gemahl(in), Fraw Christi/na Cordula Tscherninin, gebornne Helmöckhin, so den 3. / Aprilis dess 1635 Jahrs auch in Gott Christlich sambt / Ihren beeden zwayen Sönlein Francisco Wilhelmo / vnnd Johanni Wilhelmo Verschiden, Gott der All/mechitg wolle deren, wie auch allen anndern Verstor/benen Christglaubigen Seelen an Ihnem gros/sen Tag ein fröhliche Aufferstehung vnnd / eingang zum Ewigen Leben / genedigkhlich Verleichen. / Amen.
Datum	1634,09,07 a 1635,04,03
Jméno	Protheus Černín z Chudenic, Kristýna Kordula Černínová, rozená Halámková, jejich synové František Vilém a Jan Vilém
Komentář	získal W (1712,05,23), komentář W: v této kryptě odpočívá i Jan Jindřich Bedeberg, na zámku v Hostouni v sále jsou tytéž znaky.

Číslo	96
Obec	Chanovice (okres Klatovy)
Místo	kostel Povýšení sv. Kříže
Inventární číslo	449_1

Bližší lokalizace	N
Popis nositele	výzdoba znaková (Chanovský)
Nápis	Leta Panie 1581 Vmržel Pana Adama Chanowskeho Sin Pan Waczlaw Mladssi Chanowsky z dlauhewsj w středu na den Swati Panni Bohunky, w hodinu dwacatau druhau giehozto dussi Pan Buch Racž Milostiw bytj.
Datum	1581,04,17
Jméno	Václav Chanovský z Dlouhé Vsi, syn Adama Chanovského z Dlouhé Vsi
Komentář	získal Václav Josef Chanovský z Dlouhé Vsi

Číslo	97
Obec	Chanovice (okres Klatovy)
Místo	kostel Povýšení sv. Kříže
Inventární číslo	449_1

Bližší lokalizace	N
Popis nositele	výzdoba znaková (Chanovský)
Nápis	Leta Panie 1571 Umržel Pana Adama Chanowskeho Syn Pan Waczlaw Chanowsky z dlahewsj w sobotu na den Swateho Petra wokowach wgiedenacte hodin giehozto mili dussj Pan buh Racž milostiw bitj.
Datum	1571,08,01
Jméno	Václav Chanovský z Dlouhé Vsi, syn Adama Chanovského z Dlouhé Vsi
Komentář	získal Václav Josef Chanovský z Dlouhé Vsi

Číslo	98
Obec	Chanovice (okres Klatovy)
Místo	kostel Povýšení sv. Kříže
Inventární číslo	449_1

Bližší lokalizace	N
Popis nositele	výzdoba znaková (Chanovský)
Nápis	nápis neuveden
Datum	1617
Jméno	Jak Kryštof z Dlouhé Vsi
Komentář	získal Václav Josef Chanovský z Dlouhé Vsi

Číslo	99
Obec	Chanovice (okres Klatovy)
Místo	kostel Povýšení sv. Kříže
Inventární číslo	449_1

Bližší lokalizace	N
Popis nositele	výzdoba znaková (Chanovský)
Nápis	nápis neuveden
Datum	1611
Jméno	Volfgang z Dlouhé Vsi
Komentář	získal Václav Josef Chanovský z Dlouhé Vsi

Číslo	100
Obec	Chanovice (okres Klatovy)
Místo	kostel Povýšení sv. Kříže
Inventární číslo	449_1

Bližší lokalizace	N
Popis nositele	výzdoba znaková (Chanovský)
Nápis	nápis neuveden
Datum	1610
Jméno	Mořic Chanovský z Dlouhé Vsi
Komentář	získal Václav Josef Chanovský z Dlouhé Vsi

Číslo	101
Obec	Chanovice (okres Klatovy)
Místo	kostel Povýšení sv. Kříže
Inventární číslo	449_1
Bližší lokalizace	N
Popis nositele	výzdoba znaková (Chanovský)
Nápis	nápis neuveden
Datum	1608
Jméno	Dorota Chanovská z Dlouhé Vsi
Komentář	získal Václav Josef Chanovský z Dlouhé Vsi
Číslo	102
Obec	Chanovice (okres Klatovy)
Místo	kostel Povýšení sv. Kříže
Inventární číslo	449_1
Bližší lokalizace	N
Popis nositele	výzdoba znaková (Chanovský)
Nápis	nápis neuveden
Datum	1617
Jméno	Marie Alžběta Chanovská z Dlouhé Vsi
Komentář	získal Václav Josef Chanovský z Dlouhé Vsi
Číslo	103
Obec	Chomutice (část obce Petrovice u Sušice, okres Klatovy)
Místo	kostel sv. Diviše
Inventární číslo	954_2
Bližší lokalizace	N
Popis nositele	znaková (N)
Nápis	nápis neuveden
Datum	N
Jméno	N
Komentář	získal Petr Eusebius Viktor Radecký z Radče, jeho komentář: je zde několik náhrobníků, větších i menších s různými znaky.
Číslo	104
Obec	Chomutice (část obce Petrovice u Sušice, okres Klatovy)
Místo	kostel sv. Diviše
Inventární číslo	954_2
Bližší lokalizace	u paty velkého oltáře
Popis nositele	velký bílý mramor, výzdoba znaková (Radecký)
Nápis	Anno Domini M.CCC.LXXXXVIII. obiit Dominus / Pržicho de Rade cz, Patronus et Fundator istius no/vae Ecclesiae in Chomutitz in festo Sancti Dionysii. / Orate pro

eo.
Datum 1398
Jméno Přech Radecký z Radče
Komentář získal Petr Eusebius Viktor Radecký z Radče

Číslo 105
Obec Chomutice (část obce Petrovice u Sušice, okres Klatovy)
Místo kostel sv. Diviše
Inventární číslo 954_2

Bližší lokalizace v sakristii na zdi
Popis nositele dřevěná deska potažená pergamenem, výzdoba znaková (Radecký)
Nápis Anno Domini Millesimo trecentesimo nonagesimo / tertio, die decima nona Mensis Octobris, hoc Altare / est consecratum, per Venerabilem in Christo Patrem, / Dominum Joannem Episcopum Nazarotensem, et / hae reliquiae in eodem continentur, videlicet San/ctorum Petri et Pauli, Jacobi, Andreae, Jacobi et / Philippi, nec non plurimorum Sanctorum: titulus / vero Sanctis Petro, Paulo et Jacobo annotatur.
Datum 1393,10,19
Jméno N
Komentář získal Petr Eusebius Viktor Radecký z Radče

Číslo 106
Obec Chomutice (část obce Petrovice u Sušice, okres Klatovy)
Místo kostel sv. Diviše
Inventární číslo 954_2

Bližší lokalizace na epištolní straně hlavního oltáře, ve zdi
Popis nositele znaková výzdoba (Radecký)
Nápis Hoc opus procuravit Do/minicus de Radez Cano/nicus Pragensis.
Datum N
Jméno Dominik Radecký z Radče
Komentář získal Petr Eusebius Viktor Radecký z Radče

Číslo 107
Obec Chlum (okres Příbram)
Místo kostel sv. Václava
Inventární číslo 177_1

Bližší lokalizace N
Popis nositele N
Nápis 1552 in Vigilia Nativitatis Domini umřela Elisska Czabeliczka z Sautitz, manželka Zigmunda Walkauna z Adlaru na Nedrahowiczich
Datum 1552,12,24
Jméno Eliška Valkounová z Adlaru, rozená Čabelická ze Soutic
Komentář N

Číslo	108
Obec	Choteč (okres Praha-západ)
Místo	kostel sv. Kateřiny
Inventární číslo	1073
Bližší lokalizace	N
Popis nositele	bez výzdoby
Nápis	nápis neuveden
Datum	N
Jméno	N
Komentář	získal W (1715,06,16), komentář W: před hlavním oltářem krypta vybudovaná Janem Adamem Widmannem pro něj a jeho bratra
Číslo	109
Obec	Chrusterice (okres Beroun)
Místo	zámek
Inventární číslo	720_2
Bližší lokalizace	proti vjezdu na nádvoří
Popis nositele	na zdi, výzdoba znaková (Matyáš, Huttenau)
Nápis	H(ans) M(atyáš) V(on) G(louchov) E(va) M(atyášová) V(on) H(uttenau) // I(oannes) W(alderode von) E(ckhausen) B(arbara)W(alderode) G(egorene) M(atyášin) V(on) G(louchov)
Datum	N
Jméno	Hans Matyáš z Glouchova, Eva Matyášová z Glouchova, rozená z Huttenau, Jan Walderode, Barbora Walderode, rozená Matyášová z Glouchova
Komentář	získal W (1715,09,14)
Číslo	110
Obec	Chudenice (okres Klatovy)
Místo	kostel sv. Jana Křtitele
Inventární číslo	187_1r
Bližší lokalizace	nad vchodem do sakristie
Popis nositele	výzdoba znaková (Černín)
Nápis	Domin(us) Wilhelm(us) et Domin(us) Joha(nne)s czernin z Chudien(ic) hoc opus fecerunt fieri [---]
Datum	N
Jméno	Vilém a Jan Černínové z Chudenic
Komentář	získal W (1714,06,18), komentář W: na zdech i inventáři jsou i další znaky Černínů i jiných rodů.
Číslo	111
Obec	Chudenice (okres Klatovy)
Místo	kostel sv. Jana Křtitele
Inventární číslo	187_1v

Bližší lokalizace	vítězný oblouk
Popis nositele	na omítce, výzdoba znaková (Černínové) a figurální (několik postav – anděl, muž ve zbroji ...)
Nápis	Protyva byskup / amabylya sesra geho / Rod Czernynúw // Cernyn pravy ktoz sy nam zbozye boh daii. // Dyrzslaus [---]
Datum	N
Jméno	Protiva Černín z Chudenic, Amabilia Černínová, jeho sestra
Komentář	získal W (1714,06,18), komentář W: další texty již zcela nečitelné

Číslo	112
Obec	Chudenice (okres Klatovy)
Místo	kostel sv. Jana Křtitele
Inventární číslo	187_7r

Bližší lokalizace	uprostřed chóru
Popis nositele	velký kámen, text po obvodu kamene ve dvou řádcích, výzdoba figurální (muž ve zbroji s mečem) a znaková (Černín)
Nápis	Letha Panie Spasenj Nasseho 1601 Tento / kamen a pod nim Sklipek g(es)t Nakladem Vrozeneho a Stateczneho Rityrze Pana / Gindrzycha Czernina z Chudienicz a / na Chudieniczich Vdielan pro pohrzeb Vrozeneho a Stateczneho Rityrze / Pana Humprechta Starssiho Cziernina Na Chu(denicích) Aunio(vě) a sswihowie G(eho) C(ísaře a) K(rále) Podko/morziho Kra(lovství) Cžieskeho a Hejt(mana) Hradu Praske(ho) / p(anu) Otczi a Panii Materze geho Rodicžum Negmyllegssych a pro budauczi Pama/tku wsseho Rodu Panuw Czierninuw z Chud(enic).
Datum	1601
Jméno	Jindřich Černín z Chudenic, Humprecht Černín z Chudenic
Komentář	získal W (1714,06,18)

Číslo	113
Obec	Chudenice (okres Klatovy)
Místo	kostel sv. Jana Křtitele
Inventární číslo	187_7v, 441_3

Bližší lokalizace	u bočního oltáře Bolestné Panny Marie
Popis nositele	zlatými písmeny, znaková výzdoba (Hrzán z Harasova)
Nápis	K wietssy Czti a Chwale Panu Bohu Wssemohauczy/mu a Blahoslawene Panně Marygi mile Matcze geho / Vrozena Panj Panj Anna Magdalena Czerninowa / Rozena Herzanka z Harasowa a na Chudienicznych / Tento Oltarž na naklad swug malowatj a wyzdwihnauti / datj Racžila, w Lethu Panie 1668.
Datum	1668
Jméno	Anna Černínová, rozená Hrzánová z Harasova
Komentář	získal W (1714,06,18)

Číslo	114
Obec	Chudenice (okres Klatovy)
Místo	kostel sv. Jana Křtitele
Inventární číslo	279, 1335_4

Bližší lokalizace tabulka pod krucifixem
Popis nositele výzdoba znaková (z Vřesovic, z Příchovic, Fremut)
Nápis I[---] W[---] K[---] Z W(řesovic) // A[---] W[---] Z P(říchovic) // F[---] T[---] K[---]
 Z W(řesovic) // L[---] E[---] W[---] F(remut) Z (Zropčic) 1652
Datum 1652
Jméno N z Vřesovic, N z Příchovic, N Fremut z Tropčic
Komentář získal W (1714,06,18)

Číslo 115
Obec Chudenice (okres Klatovy)
Místo kostel sv. Jana Křtitele
Inventární číslo 1335_5

Bližší lokalizace u dveří kostela, pod lavicemi
Popis nositele velký kámen, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Vřesovec)
Nápis Letha 1598 w Patek den Narozenj Pana a Spasytele nasse(h)o Vmrzel Vrozeny a
 Stateczny Rytirż Pan Jakub stassy Wrzesowecz z Wrzesowicz a na Kssenicznych a
 tuto w Krystu Panu odpoczowa P[---] S[---] etc.
Datum 1598,12,25
Jméno Jakub z Vřesovic
Komentář získal W (1714,06,08)

Číslo 116
Obec Chudenice (okres Klatovy)
Místo kostel sv. Jana Křtitele
Inventární číslo 1335_5

Bližší lokalizace u dveří kostela, pod lavicemi
Popis nositele velký kámen, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Janovský)
Nápis Letha 1598 13 Vnora Vmřela Vrozena Panii Worssiila Wrzesowcowa z Janowicz a
 na Kssenicznych, gegizto Tielo tuto w Krystu Panu Odpoczłiwa Odczekawage
 wesele(h)o z mrtwich wstanj.
Datum 1598,02,13
Jméno Voršila z Vřesovic, rozená z Janovic
Komentář získal W (1714,06,18)

Číslo 117
Obec Jankov (okres Benešov)
Místo kostel sv. Jana Křtitele
Inventární číslo 1212_6

Bližší lokalizace uprostřed kostela, poblíž křtitelnice, v podlaze
Popis nositele červený mramor, 3 lokty dlouhý, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková
 (Talmberk)
Nápis Pohrzeb Rodu Panu / z Talmbergka od Vrozene/ho Pana Pana Girziho z /
 Talmbergka na Jankowie a / Nemyssly Letha Panie etc. / 1593 narżyzeney a
 Vstaweney.

Datum 1593
Jméno Jiří z Talmberka
Komentář získal W (1705,05,07)

Číslo 118
Obec Jilemnice (okres Semily)
Místo kostel sv. Alžběty
Inventární číslo 599_1

Bližší lokalizace vedle hlavního oltáře, u dveří do nové sakristie, ve zdi
Popis nositele text po obvodu kamene, výzdoba figurální (muž ve zbroji s mečem) a znaková (Křinecký)
Nápis Letha od narozenj Syna Božihó / 1585 den Pondiely przed Swatym Diwissem w 7. hodin na Noc z Vm/rzel Vrozeny Pan Pan Dobromisl / z Krzineczky z Ronowa a na Gilemniczy, gehozto Tielo tito pohřbeno.
Datum 1585,10,07
Jméno Dobromysl Křinecký z Ronova
Komentář získal Valentin Weydner (1715)

Číslo 119
Obec Jilemnice (okres Semily)
Místo kostel sv. Alžběty
Inventární číslo 599_2

Bližší lokalizace na rohu evangelijní strany hlavního oltáře, ve zdi
Popis nositele text po obvodu kamene, výzdoba figurální (ženská postava) a znaková (Křinecký)
Nápis Letha od narozenj Syna Božihó 1582 / w Patek przed slawnym Hodem Seslanj ducha swateho Vmřzela Vro/zena Panj Anna Krzineczka z Vgezd/ce a z Kunicz a na Gilemniczy, gegyzto tielo tuto pohřbeno.
Datum 1582,05,01
Jméno Anna Křinecká z Újezda
Komentář získal Valentin Weydner (1715)

Číslo 120
Obec Jilemnice (okres Semily)
Místo kostel sv. Alžběty
Inventární číslo 1259

Bližší lokalizace na epištolním rohu hlavního oltáře, v podlaze
Popis nositele výzdoba znaková (z Kunic)
Nápis Letha Panie Tisiczsteho / Pietisteho sedumdessateho sedmeho Vmřzela Vrozena Panj Anna / Zawisse z Vgezdcze a / z Kunicz ana Jilemniczi tuto pochowana oczekawagicz swateho zmrtwych.
Datum 1577
Jméno Anna z Újezdce a Kunic
Komentář získal Valentin Weydner (1715)

Číslo	121
Obec	Jilemnice (okres Semily)
Místo	kostel sv. Alžběty
Inventární číslo	1271_2
Bližší lokalizace	u hlavního oltáře, v podlaze
Popis nositele	výzdoba znaková (Valdštejn)
Nápis	Anno D(omi)ni M.CCCCCVI / Sab(b)ato an(te) Reminisce(re) obiit Nobilis et Generosus Do(mi)nus Domi/nus Hynko de / Waldstein et Sstyepez h(ic) sepult(us) or(a)te Deu(m) p(ro) eo.
Datum	1506,03,02
Jméno	Hynek z Valdštejna
Komentář	získal Valentin Weydner (1715), komentář W: Má být Stiepanicz.
Číslo	122
Obec	Jilemnice (okres Semily)
Místo	fara
Inventární číslo	599
Bližší lokalizace	kalich
Popis nositele	výzdoba znaková (z Kunic)
Nápis	Comparatus est ex Eleemosynis piorum in templum S(anctae) Kathar(inae) in Smirziczna. cura M(agnifici) D(omini) D(omini) <u>A</u> rnesti ab Ugezdecz et Kunicz. // Anno Salutis nostrae 1553. Hic calix est novi testamenti in meo sanguine. Bibite ex eo omnes in meam commemorationem. Matt. 26. 1. Cor. 2.
Datum	1553
Jméno	Arnošt z Újezdce
Komentář	získal Valentin Weydner (1715)
Číslo	123
Obec	Kadov (okres Strakonice)
Místo	kostel sv. Václava
Inventární číslo	187_5, 791_1
Bližší lokalizace	nedaleko křtitelnice, na zdi
Popis nositele	pískovec, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Černín)
Nápis	Leta Panie 1582 w P/atek po Swatim / Hawle Vmrzela / Vrozena Pani Salo/mina Czerninowa / z Drahobuzy. Pan / a tuto tielo gegi / Mrtwe odpocziwa / Pan Buh racz Du/ssi gegi miłostiw / Beiti. Amen.
Datum	1582,10,19
Jméno	Salomena Černínová z Chudenic
Komentář	získal W (1716,08,08)
Číslo	124
Obec	Kadov (okres Strakonice)
Místo	kostel sv. Václava
Inventární číslo	701_5

Bližší lokalizace	na evangelijní i epištolní straně hlavního oltáře
Popis nositele	výzdoba znaková (Záborský, Malovec)
Nápis	nápis neuveden
Datum	N
Jméno	N
Komentář	získal W (1716,08,08)

Číslo	125
Obec	Kadov (okres Strakonice)
Místo	kostel sv. Václava
Inventární číslo	759, 1379_1

Bližší lokalizace	na epištolní straně hlavního oltáře, v podlaze
Popis nositele	výzdoba znaková (Záborský)
Nápis	Letha 1595 w strzedu / Den Pamatki S(vatého) Wita Vmrzela / gest Vrozena Pani Katerzina / Zaborska z Gilmanicz a na Ti/sowim Gegiżto Dussi Pan / Buh milostiw biti a w poc/zet wolenich swich / do kralowstwi nebes/keho przigiti racz a tuto / gest pochowana
Datum	1595,06,15
Jméno	Kateřina Záborská z Jilmanic
Komentář	získal W (1716,08,08)

Číslo	126
Obec	Kadov (okres Strakonice)
Místo	kostel sv. Václava
Inventární číslo	1274_2, 1379_4

Bližší lokalizace	na bočním oltáři sv. Kříže
Popis nositele	znaková výzdoba (Záborský, Vamberský)
Nápis	Anno / 1622 / Jan Negstar/ssi Zaborski / z Brloha. // Anno / 1622 / Anna Zaborska / Rozen(a) Wamberska / z Rohatecz.
Datum	1622
Jméno	Jan Záborský z Brloha, Anna Záborská, rozená Vamberská z Rohatec
Komentář	získal W (1716,08,08)

Číslo	127
Obec	Kadov (okres Strakonice)
Místo	kostel sv. Václava
Inventární číslo	1379_4

Bližší lokalizace	na evangelijní straně hlavního oltáře
Popis nositele	výzdoba znaková (Záborský)
Nápis	Letha 1635. Ja Ladislaw ZZ(áborský) / Dal sem tento Oltarz y gine / Potzeby k sluzbam Bozym / Jak wtom Chramie Panie tak / Okolo niego zpatrugice / Ke czti chwale / Blahoslawene / S(vaté) Trogiczzy / A Pannie Marigy / y Wssem Bozym S(vatým) Okrasslit / a ozdobit. Racżiss Pane / Boże od nas Żiadosti / Prżygiti a dati abi / se wsseczko zde / Keczi Slawie / Gmena tweho / a dussem Na/ssym K spase/ni

Konalo.
Datum 1635
Jméno Ladislav Záborský
Komentář získal W (1716,08,08), komentář W: týž Ladislav nechal udělat pro kostel nejmenší ze zdejších zvonů, i na něm jeho znak

Číslo 128
Obec Karlovy Vary (okres Karlovy Vary)
Místo kostel sv. Máří Magdaleny
Inventární číslo 757_5

Bližší lokalizace na evangelijní straně hlavního oltáře u menšího oltáře sv. Jeronýma
Popis nositele bez výzdoby
Nápis D.O.M. / Praenobili Generoso ac Doctissimo Domino / Hieronymo Missiron de Lisone Invictissimi Ro/manorum Imperatoris Ferdinandi III. Secreta/rio Bellico, et demum deficientibus viribus mi/litiam prosequendi Celeberrimi Ordinis Equitum Me/litensium S(ancti) Joannis Hierosolymitani Cancellario, / post exantlatos diuturni morbi dolores anno aetatis / suae 54 Mense Majo ad sum(m)am Gloriam hisce in Ther/mis Carolinis Anno MDCLIV. properanti, et hac/ce in Ecclesia requiescenti, Praenobilis et Generosus / Dominus Dionysius Missiron de Lisone Sacrae Caesa/reae Regiae(que) Majestatis Thesaurari(us), Regiae arcis / Pragensis, viridariorum et molae Caesareae Inspe/ctor Monumentum hoc dilectissimo D(omino)no Fra/tri suo, cujus anima DEUS propitius esse velit, / perpetuae Recordationis ergo Anno Christi / MDCLIX Mense Iunio erigi et f(ieri) f(ecit).

Datum 1654,05
Jméno Jeroným Miseroni z Lisonu, Diviš Miseroni z Lisonu
Komentář získal Václav Diviš Misirion z Lysonu (1722,09)

Číslo 129
Obec Karlštejn (okres Beroun)
Místo hradní kostel sv. Palmatia
Inventární číslo 548_3

Bližší lokalizace uprostřed kostela, v podlaze
Popis nositele červený mramor, text po obvodu kamene, výzdoba znaková (Kokořovec)
Nápis Letha panie 1562 / Vmržel Vrozenii / pan Sebestyan Kokorzowetz z Kokorzowa / Tu strzedu przed / S(vatým) Waczlawem smiluii se // pan buoh nad dusii.
Datum 1562,09,23
Jméno Šebestián Kokořovec z Kokořova
Komentář získal W (1715,10,20)

Číslo 130
Obec Karlštejn (okres Beroun)
Místo hradní kaple sv. Kateřiny
Inventární číslo 1424_2

Bližší lokalizace N
Popis nositele textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Bechyně z Lažan)

Nápis Hertwik Zegdlitz s Ssenfeldu na / Polny a Choczny Ržimskeho Czysarže / G(eho) M(ilsti) dworska komorny Radda a / Czysarzowe gegi milosti Podkomorzj / w kralowstwj Czeskem.

Datum N

Jméno Hertvík Žejdlíc ze Šenfeldu

Komentář N

Číslo 131

Obec Kašperské Hory (okres Klatovy)

Místo kostel sv. Markéty

Inventární číslo 918_1

Bližší lokalizace N

Popis nositele velký kámen, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Precht)

Nápis Letha 1613 / dne 14 Zarzi Vrozeny a Sta/teczny Rytirz P(an) Waczl/aw Precht z Rotnburku / a na Bodassiczych, geh/osto tielo w tomto mystie / pochowano gest P(an) B(ûh) racž / dussi geho w poczet swych / b(lažených) Swatich wolonych pržy/giti Vrozena P(ani) Zuzana Pr/echtowa z Sonowa Sw/imu negmilegssimu Man/zelu tento Kamen na Pama/tku udelati dala.

Datum 1613,09,14

Jméno Václav Precht z Rotenburku, Zuzana Prechtová, rozená ze Slavkovská ze Šonova

Komentář získal W (1710,06,01 a 1714,04,11), komentář W: nedaleko tohoto leží ještě jedna malá mramorová deska, se jménem Jan Jiří Precht se znakem.

Číslo 132

Obec Kašperské Hory (okres Klatovy)

Místo kostel sv. Markéty

Inventární číslo 918_2, 1098

Bližší lokalizace nad hlavním vstupem, na zdi

Popis nositele výzdoba znaková (Precht, Slavkovský)

Nápis Letha 1619 Vrozena Pany Zuzana Prechtowa Rozena Slawkowska z Sso/nowa ke czti a chwale Trogicze Swate a ozdobie Chramu tohoto, tež ku pamatcze / swy a dobre Pamieti Vrozeneho a Stateczneho Ryttirze Pana Waczlawa Prechta / z Rottmburgku a na Bohdassiczych Negmilegssiho Pana Manzela gegiho dobře Pamieti Rodinie gich timto malowaním Chram tento oždobiti Racžila.

Datum 1619

Jméno Zuzana Prechtová, rozená Slavkovská ze Šonova, Václav Precht z Rotenburku

Komentář získal W (1710,06,01 a 1714,04,11), komentář W: je zde též pohřben Šebestián z Hazlau, v neoznačeném hrobě.

Číslo 133

Obec Kdyně (okres Domažlice)

Místo kostel sv. Mikuláše

Inventární číslo 101

Bližší lokalizace N

Popis nositele N

Nápis Leta Panie 1582 W Pondiely Pokwiet/ni Nediely, Vmržela Vrozena Pani Kostan/ci Wogslawowa z Widrssperka, a tu/to pochowana gest, gegižo dussy Pan / Buh buď Milostiw. Amen.

Datum 1582,04,09

Jméno Konstancie Vojslavová, rozená z Videršperku

Komentář získal Václav Bedřich Freidner, místní správce (1716,06)

Číslo 134

Obec Kdyně (okres Domažlice)

Místo kostel sv. Mikuláše

Inventární číslo 101

Bližší lokalizace N

Popis nositele N

Nápis Leta Panie 1583 W Patek po Swatem / Jacobu aposstolu Vmržel gest Vrozeni / Pan Waczlaw Wogslaw Branissow/sky z Branissowa a na Kautech. / Gehožto dussy Pan Búh Milostiw bitj Racž.

Datum 1583,07,27

Jméno Václav Vojslav Branišovský z Branišova

Komentář získal Václav Bedřich Freidner, místní správce (1716,06)

Číslo 135

Obec Kdyně (okres Domažlice)

Místo kostel sv. Mikuláše

Inventární číslo 166

Bližší lokalizace N

Popis nositele mramor, nápisové pole v horní a dolní polovině, výzdoba znaková (Colona)

Nápis Seelig sindt die Todten die in den herren / sterben, Von nun auff Ja Geist Siegen, / dass sie ruhen Von ihren arbeith dan ihre / werck folgen ihnen nach. // Hier liegt begraben. / Der Hochwohlgebohme Herr Herr Wilhelmb / Collona Herr zu Velss und Schackanbergk / auff Neüdückh und Gabhorn welcher A(nn)o 1648 / den 6. Aprilis, Von einen Schwedischen Parteu / in dem Schloss zu Gauth durch einem Einfall / ist erbermb Unschuldiger weiss todt geschosen / woren, sein ankunfft ist Von dem Uhr/altern geschlecht der fürsten Collon(n)a auss/Romb, welcher Seel genadte, dem leib eine / Sanffte Ruhe in der Erde und am Jüngsten / tag eine fröhliche aufferstehung Verleihen / wollen. Amen

Datum 1648,04,06

Jméno Vilém Colona z Felsu

Komentář N

Číslo 136

Obec Klatovy (okres Klatovy)

Místo kostel sv. Vavřince (dominikánský klášter)

Inventární číslo 125_1

Bližší lokalizace blízko krypty dominikánů

Popis nositele pískovec, výzdoba znaková (Bukovanský, Černín)

Nápis Bauslaw Godefridt Bukowansky Pinta z Bukowan Vmrzel 1663 13 Junii //Anna Salomena Bukowanska Rozena Czerninka z Chudienitz // 1673
Datum 1663,06,13 a 1673
Jméno Bohuslav Bohumír Pinta Bukovanský z Bukovan, Anna Salomena Bukovanská, rozená Černinová z Chudenic
Komentář získal W (1714,06,19)

Číslo 137
Obec Klatovy (okres Klatovy)
Místo kostel Narození Panny Marie
Inventární číslo 59

Bližší lokalizace na zdi
Popis nositele výzdoba znaková (Pek) a figurální (členové rodiny)
Nápis Letha 16.23. toto Epitaphium gest Spraweno na/kladem Vrozeneho Pana Wilyma Peka z Ržimku a na Bezdiekowie, / Pro budauczy Pamatku a ku Pocztiwosty P(ana) Stregcze Swiha a gest / Dokonano Roku dochazigicziho 1623 w ten patek przed Pamatku Pana Krista narozeny.
Datum 1623,12,19
Jméno Vilém Pek z Římku
Komentář získal W (1714,06,14)

Číslo 138
Obec Klatovy (okres Klatovy)
Místo kostel Narození Panny Marie
Inventární číslo 59

Bližší lokalizace proti oltáři Antonína Paduánského , na zdi
Popis nositele výzdoba znaková (Bezděkovský)
Nápis Letha 1621 / Vmrzel Vro/zeny Pan Jan Bezdiekowsky / z Rzimku a na Bez/diekowie w ten / Cžtwrtek po S(vatého) Paw/la na wiru obraczeny gehożto Du/ssi Pan Buh Racz milostiw Begty.
Datum 1621,01,29
Jméno Jan Pek z Římku
Komentář získal W (1714,06,14)

Číslo 139
Obec Klatovy (okres Klatovy)
Místo kostel Narození Panny Marie
Inventární číslo 59

Bližší lokalizace proti oltáři Antonína Paduánského , na zdi
Popis nositele výzdoba znaková (Bezděkovský)
Nápis Letha 1611 Vmrżela / Vrozena Pany Wor/ssila Bezdiekowska / z Tiessinu, na Bez/diekowie. w pon/dieli po S(vat)e Bar/borze, gegiżto / Dussi Pan buh / Racz milostyw / begty.
Datum 1611,12,05

Jméno Voršila Bezděkovská, rozená z Těšínu
Komentář získal W (1714,06,14)

Číslo 140
Obec Klatovy (okres Klatovy)
Místo kostel Narození Panny Marie
Inventární číslo 277_4, 1430

Bližší lokalizace u hlavního oltáře
Popis nositele nápis po obvodu kamene a na středním poli, výzdoba znaková (Žitin, Fremdar)
Nápis LETA 1592 W SOBOTU PO SWATI(M) / GILGI VMRZEL VROZENY PAN MIKULASS ZITIN
Z MYSLO/WICZ PAN BUH RACZ DUSSI / GEHO W POCZET SWICH WIWOLENICH
PRZIGIRI. // MIKULASS / ZITIN Z MY/SLOWICZ // KATERZINA / ZITINOWA / Z PRUKU
Datum 1592,09,05
Jméno Mikuláš Žitin z Myslovic, Kateřina Žitinová, rozená Fremdarová z Pruku
Komentář získal W (1714,06,14)

Číslo 141
Obec Klatovy (okres Klatovy)
Místo kostel Narození Panny Marie
Inventární číslo 277_5, 872_3, 1230_2

Bližší lokalizace atrium při epištolní straně hlavního oltáře, v podlaze
Popis nositele červený mramor, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Tomek)
Nápis KAMEN TENTO UDIELATI SEM / DALA JA MAGDALENA KRIZELDA / PERGLAROWA
ROZENA S CZEGKOW / LETA 1672 WIEKU MEHO LXXXI / POD KTERIMZ TO KLINOT
ME DUSSE / TIELO OCZEKAWATI BUDE SWIHO / SPASITELE / V WIRZE LASCE NADIEGI /
WISSLA Z SWIETA K SPASITELI / LETA 1673.
Datum 1672, 1673
Jméno Magdalena Perglarová, rozená Tomková z Čejkov
Komentář získal W (1714,06,18)

Číslo 142
Obec Klatovy (okres Klatovy)
Místo kostel Narození Panny Marie
Inventární číslo 589

Bližší lokalizace nedaleko hlavního oltáře
Popis nositele cínová deska, černá písmena, bez výzdoby
Nápis Sepultura / Illustrissimi D(omi)ni D(omi)ni Craft Adolphi Ottonis S(acri) R(omani)
I(mperii) / Comitibus in Cronberg, alto Geroltzek et Falkenstein, / Liberi Baronis in
Oberstein, D(omini)ni in Poritsch, / Borbei, Florchingen et Abenheim, / Quem ex
antiquissima prosapia, / Magnanimo Belli Duce Patre oriundum, / eidem nec animo,
nec virtute imparem / Annus 1629. 29. Septembris / amplexus Nascentem / Eidem
Annus 1692 1. Aprilis / fatalis erat, nempe septies novenus / in Aprilem a morte
ductus est. / Sed semper floridum aeternitatis. / Mortuum tamen non putato / Qui
amore in Cognatis, fama in orbe, ani(m)a in Coelo vivit, / Exemplatissime enim, ut
vixit, ita mortuus / Disce bene vivere, et mori Viator / Anima(ue) bene precare. //
Hier liegt Crafft Graff Cronenberg / Ó. Maria den Verberg / der sein hertz dir hat

gegeben / Hoffit durch dich dess him(m)els leben. // Crafft Adolff hrabie z Cronenberku / ma zde w zemii swau Komorku / Ó Maria skrze tebe / Cztitel twug przygde do nebe.

Datum 1629,09,29; 1692,04,01
Jméno Adolf z Cronbergu
Komentář získal W (1714,06,14)

Číslo 143
Obec Klatovy (okres Klatovy)
Místo kostel Narození Panny Marie
Inventární číslo 624_1, 936_2

Bližší lokalizace před hlavním oltářem
Popis nositele bílý mramor, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Lamingen)
Nápis Letha Panie 1642 w Ponděli Po / S(vatém) Bartolomeigi to gest dne 25. Miesi/cze Augusti prřed Polednem Prostrze/dkem Smrtj Cziasne z tohoto Swieta / wykrocžila Vrozena Panj Marie / Sibilla Przychowska Rozena Lamin/garka z Albnraytu wěku sweho / doplnyla 28. let a tuto w Panu odpo/cžiwa gegizto dussi Pan Buh / Racž milostiw bity a w poczet wo/lenych przigiti. / IHS M(a)R(i)A.
Datum 1642,08,25
Jméno Marie Sibylla Příchovská, rozená Lamingenová z Albentreitu
Komentář získal W (1714,06,14)

Číslo 144
Obec Klatovy (okres Klatovy)
Místo kostel Narození Panny Marie
Inventární číslo 987_1, 987_2, 1295_5

Bližší lokalizace nade dveřmi u křtitelnice
Popis nositele na plátně, písmo bílé, výzdoba znaková (Dejm, Rogir, Vidršpergar)
Nápis Caspar De Rogir Negwissi / Lagtinont G(eho) M(losti) C(ísaře) // Ladislaw Wladislaw z Wi/dresspergu // Katerzina Poprw De Rogirowa Negwissi Lagtino/ntowa a posleze Widrspergarowa Rozena z Tržiteze Na Dolanech a Lsstini Magice sobie tento obraz Kdiz na wognie / s Panem Manzelem Prwnim bila od gednoho Hrabiete z Cincindorfu darowani tuto po smrti gegi poslední Pan Manžel P(an) Ladislaw Wladislaw z Widrsspergu / nad horbem Gegim pro pamatku Zawiesiti dal Letha Panie 1661.
Datum 1661
Jméno Kateřina Rogirová, později Vidršpergarová, rozená ze Stříteže, Ladislaw z Vidršperku
Komentář získal W (1714,06,14)

Číslo 145
Obec Klatovy (okres Klatovy)
Místo měšťanský dům na náměstí proti radnici (řečený Korbelovský)
Inventární číslo 1178

Bližší lokalizace N
Popis nositele výzdoba znaková (Šindl, Blaufeld)

Nápis Lasar Ssindl z Eberharc / E(va) S(indlová) Z P(lauffeldu)
Datum N
Jméno Lazar Šindl z Eberharce, Eva Šindlová, rozená z Blaufeldu
Komentář získal Josef Karel Raushnayr, klatovský měšťan a malíř (1711,03,16)

Číslo 146
Obec Klenová (okres Klatovy)
Místo kostel sv. Jana Křtitele
Inventární číslo 449_3r

Bližší lokalizace nad dveřmi do sakristie, na evangelijní straně hlavního oltáře
Popis nositele dřevěná deska, textové pole v dolní polovině, výzdoba znaková (Chanovský)
Nápis Vrozenemu a Statecznemu Ritirzi P(anu) Janowi Wylemowi Chanow/skemu z dlahu Wsy, Pana na Rabi, Smolotelech, Curatoru na Janowi/czych etc. Kteryžto Letha 1672 21. Janua(rii) Wieku sweho 56 leth w Panu vsnul / na tomto mystě pochowan leži, odczekawage sstiasně z mrtwich wstani.
Datum 1672,01,21
Jméno Jan Vilém z Dlouhé Vsi
Komentář získal W (1712,03,30)

Číslo 147
Obec Königstein u Jihlavy (neurčená lokalita)
Místo N
Inventární číslo 1201_1

Bližší lokalizace N
Popis nositele bez výzdoby
Nápis Ferd(inandus) I. Rom(anus) Imp(erius) Semper aug(ustus) Hung(ariae) Bohe(miae)-Rex, infans Hispan(nus) Archidux Austrio, marchio Moraviae, designatus in Regem Bo(hemiae) hoc in loco Huic praedicto Regno Bo(emiae) Iuramentum prostitit. A(nno) 1528 Mortus A(nno) 1554.
Datum 1528, 1554
Jméno Ferdinand I.
Komentář získal Jan František Sckrintz

Číslo 148
Obec Kopidlno (okres Jičín)
Místo kostel Panny Marie a sv. Vavřince
Inventární číslo 951_2

Bližší lokalizace N
Popis nositele N
Nápis BALTHAZAR ROMBHAP Z SVCHE, NA KOPIDL/NE A BECHARZICH. HEGTMAN KRAGE / HRADECZKIHO. VMRZEL 4 DNE MESI/CZE LEDNA. LETHA 1616.
Datum 1616,01,04
Jméno Baltazar Rombhap ze Suché
Komentář N

Číslo	149
Obec	Krnsko (okres Mladá Boleslav)
Místo	kostel sv. Jiří
Inventární číslo	1275_2
Bližší lokalizace	na evangelijní straně hlavního oltáře
Popis nositele	textové pole v dolní polovině, výzdoba znaková (Vančura)
Nápis	Letha 1574 w patek po / Narozeni Panny Maryge / Vmrzel Vrozeny Pan Frid/rich Wanczura z Rzeh/nitz a Na Krnsstie Pan / Buoh racz dussi gehu Mi/lostiw beyti.
Datum	1574,09,10
Jméno	Bedřich Vančura z Řehnic
Komentář	získal W (1721,03,13)
Číslo	150
Obec	Krnsko (okres Mladá Boleslav)
Místo	kostel sv. Jiří
Inventární číslo	1275_2
Bližší lokalizace	na hlavním oltáři
Popis nositele	znaková (Vančura)
Nápis	SanCtIssIMae trInItatI et DICo GeorgIo obtVLerre WantzVrIanI a RzehnIz
Datum	1620
Jméno	N Vančura z Řehnic
Komentář	získal W (1721,03,13)
Číslo	151
Obec	Krnsko
Místo	kostel sv. Jiří
Inventární číslo	1275_2
Bližší lokalizace	na epištolní straně hlavního oltáře
Popis nositele	výzdoba znaková (Vančura)
Nápis	Leta Bozi(ho) MCCCCCXXXIII / Vmrzel Vrozeny a Stateczny Rytirz Pan Mikulass / Wanczura z Rzehnicz a na / Waleczowě pochowan na swatu Marketu.
Datum	1533,08,13
Jméno	Mikuláš Vančura z Řehnic
Komentář	získal W (1712,03,13)
Číslo	152
Obec	Krnsko (okres Mladá Boleslav)
Místo	kostel sv. Jiří
Inventární číslo	1275_2
Bližší lokalizace	uprostřed kostela
Popis nositele	textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Vančura)

Nápis	Leta 1640 Nakladem Vroze/nich a Statecznych Rytirzuw Pa/na Ginrzicha a Pana Zy/kmunda.
Datum	1640
Jméno	Jindřich a Zikmund Vančurové z Řehnic
Komentář	získal W (1721,03,13)

Číslo	153
Obec	Krnsko (okres Mladá Boleslav)
Místo	kostel sv. Jiří
Inventární číslo	1275_3
Bližší lokalizace	na epištolní straně hlavního oltáře
Popis nositele	text po obvodu kamene, výzdoba figurální (muž v brnění) a znaková (Vančura)
Nápis	Letha 1561 po Swatim With/u Vrozeni Pan Waczlaw Wanczura z Rzegnicz a na Nowem Sol/ [---] ziwot [---] / [---] Dokonal a tuto gest pochowan.
Datum	1561,06,15
Jméno	Václav Vančura z Řehnic
Komentář	získal W (1721,03,13)

Číslo	154
Obec	Krnsko (okres Mladá Boleslav)
Místo	kostel sv. Jiří
Inventární číslo	1275_3
Bližší lokalizace	na evangelijní straně hlavního oltáře
Popis nositele	text po obvodu kamene, výzdoba figurální (muž v brnění) a znaková (čtyřkoutní vývod)
Nápis	Leta 1578 w autery przed / Sesslanym ducha swateho Vmrzel gest Vrozeny Rytirz / Pan [---] Rzechnicz a na Bro/dczych a tuto gest Pochowan.
Datum	1578,05,13
Jméno	N Vančura z Řehnic
Komentář	získal W (1721,03,13)

Číslo	155
Obec	Krnsko (okres Mladá Boleslav)
Místo	kostel sv. Jiří
Inventární číslo	1275_3
Bližší lokalizace	v sakristii, v podlaze
Popis nositele	červený mramor, 1,5 lokte vysoký, nápis po obvodu kamene, výzdoba figurální (muž v brnění) a znaková (Vančura)
Nápis	Leta Paně Tisycyho Pietisteho Pa/desateho trzetiho w Nedieli na Ponděli przed Swatu Pan(n)au Barbory Vm/rzel Vrozeny a stateczny Rytirř Pan Gi/rżik Wanczura z Rzehnic a na Walechowie Pan Buh rač mu milostiw byti.
Datum	1553,12,03
Jméno	Jiří Vančura z Řehnic
Komentář	získal W (1721,03,13)

Číslo	156
Obec	Krnsko (okres Mladá Boleslav)
Místo	kostel sv. Jiří
Inventární číslo	1275_2
Bližší lokalizace	ve zdi
Popis nositele	textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Myška Vtelenský)
Nápis	Leta 1567 w Nedeli / po S(vat)e Dorotie Vmrzel g(es)t / Vrozeny Pan Jan Misska wtelensky z gizerne(h)o a wetel/nie gizernym a tuto pocho/wan gest oczekawage bla/hoslawneho wzkrissenj.
Datum	1567,02,09
Jméno	Jan Myška Myška Vtelenský z Jizerna
Komentář	získal W (1721,03,31)
Číslo	157
Obec	Landshut, SRN – spolková republika Bavorsko
Místo	N
Inventární číslo	2r
Bližší lokalizace	N
Popis nositele	N
Nápis	D.O.M. / Joanni Comiti ab Aldringen, Nobili Domi/no in Warberg et Teplitz etc. S(acrae) C(aesarae) M(aiestatis) a Cubi/culis, consiliis Bellicis, ejusque Exercituum / Mareschallo Generali et Colonello etc. qui manu, / mente strenuus, Caesari et bonis desideratus, om/nibus rara virtute in exemplum aut stuporem, / suis in luctum fortiter apud Landshutam pugnan/do occubuit Anno M.DC.XXXIV. Jul(ii) XXII. / Et Dominae Liviae Barbarae Comitissae / ab Arcu, Conjugi ejus dilectissimae (filiolo unico / vix trimulo ad Caelites praerepto) in puerperio una / cum novo partu Passavii extinctae Anno utrique / fatali Maii XXXI. / Nec non sibi, suisque cohoeredibus / totique familiae / Perpetuo Sepultura jure / Poenere maesti fratres / Johannes Marcus, Episcopus Seccoviensis et Paulus Episcopus Tripolitanus / Comites ab Aldringen, eorumque cohaeredes / extracto ad id a fundamentis hos saecello institutaque hic ad piam optimi fratris /et Avunculi memoriam quotidiana missam cum anniversario perpetuo, certisque elemosimis / ipsa die anniversarii distribuendis. / Tu lector / Piis manibus bene apprecare.
Datum	1634,07,22
Jméno	Johann z Aldringen, Livie Barbara z Aldringen, rozená z Arcu, bratři Jan Marek a Pavel z Aldringen
Komentář	N
Číslo	158
Obec	Lipnice nad Sázavou (okres Havlíčkův Brod)
Místo	hrad
Inventární číslo	1285
Bližší lokalizace	N
Popis nositele	výzdoba znaková (Venclík, Vernier)
Nápis	Rex avium, Laurifolium, Trabs, Crista, Leones / Monstrant Wernirias Martis et Artis opes. // Unus Rinoceros spatiosi est incola mundi / Sic uno constat Wentzlikiana

Datum Domus.
N
Jméno N
Komentář získal Michael Adam Franck z Franckensteinu (1724,02,21)

Číslo 159
Obec Loděnice (okres Beroun)
Místo kostel sv. Václava
Inventární číslo 468

Bližší lokalizace v podlaze
Popis nositele velký červený mramor, text po obvodu kamene ve dvou řádcích, výzdoba znaková (Chrustenský)
Nápis Tuto lezy Vrozeny Pan / Jan Chruste(n)sky z Malowa a z Chru/stenicz Ktereyz swuj zywoť do/ko(n)al z welyky(m) ge(n)czy den Pa(m)atny / S(vateh)o Ondržege w lethu / Tisyvzym Pietistym a niekterym ge/hoz dussy Pane / Buoze nass racz milostiw byti.
Datum 1502,11,30
Jméno Jan Chrustenský z Malovic
Komentář získal W (1715,09,15)

Číslo 160
Obec Loděnice (okres Beroun)
Místo kostel sv. Václava
Inventární číslo 888_1

Bližší lokalizace u ženských lavic, v podlaze
Popis nositele červený mramor, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Pichl)
Nápis LETA PANIE 1564 WAVDO/RI PRZED STRZI KRALV VMR/ZELA VROZENA PANNA HEDW/IK A VROZENEGO PANA TOMA/SSE PICHLE Z PICHLPERKV NA / CHRUSTENICICH WLASTNA D/CZERA A TVTO GEST POC/HOWANA PAN BVH RACZ MI/LOSTIW BITI DVSSI GEGI.
Datum 1564,01,04
Jméno Hedvika Pichlová z Pichlberka, Tomáš Pichl z Pichlberka
Komentář získal W (1715,09,15)

Číslo 161
Obec Lyon, Francie
Místo kostel sv. Petra
Inventární číslo 55

Bližší lokalizace N
Popis nositele N
Nápis D. O. M. S. / Joanni Wettengel de Neuenbeg, na/tione Bohemo e regia Praga oriundo / cum florentissim(or)um Galliarum, et Angliae / regnis perlustratis in Italiam iter / pararet Iuveni ad summum virtuts, / et gloriae fastigium pleno cursu conten/denti, in ipso aetatis flore, ardenti fe/bri abrepto, filio cariss PP maestiss(imo) / DEO animam commendantes, interl la/chrymas et suspiria, hoc monumentum / P

CC. An(no) a Virginis partu supra / sesqui milesimum 87. mense Iulio ex/ulante, CV ann(or)um 18 m(ensium) 10 d(iebus) 50. / Parcito (dicebam) juveni mors atra sed illa / Insultans miserum sustulit ante diem. / Quisquis es, heu! frustra fidis juvenitibus annis, / Pallida mors nullum novit habere modum. / In spe firma resurrectionis quiesco.

Datum 1578,06
Jméno Jan Václav Betengel
Komentář získal W z Zeilerovy Topografie

Číslo 162
Obec Mělnice (část obce Hostouň, okres Domazlice)
Místo kostel sv. Jiljí
Inventární číslo 187_2

Bližší lokalizace N
Popis nositele textové pole v dolní polovině, výzdoba znaková (Černín)
Nápis A(nn)o 1555 Na den S(vatého) Hawla vmržel Stateczni / Ritirz Wilim Czernin S Chudenic na tasnaic.
Datum 1555,10,16
Jméno Vilém Černín z Chudenic
Komentář získal Veith Wautz (1714,10)

Číslo 163
Obec Mlázovy (část obce Kolinec, okres Klatovy)
Místo kostel sv. Jana Křtitele
Inventární číslo 761

Bližší lokalizace v podlaze
Popis nositele velký kámen, text po obvodu kamene, výzdoba znaková (Mlázovský)
Nápis Leta Panie M.D.XVIII / Vrozeny Pan / Jan Mlazowsky z Tiessnice beh / ziwota sweho g(es)t / dokonal: gehozto / tielo tuto po/chowano lezy P(an) b(ůh) C[---] n(--).
Datum 1518
Jméno Jan Mlázovský z Tešnice
Komentář získal W (1709,08,05)

Číslo 164
Obec Mlázovy (část obce Kolinec, okres Klatovy)
Místo kostel sv. Jana Křtitele
Inventární číslo 816_2, 1026_2

Bližší lokalizace na obrazu na plátně v životní velikosti
Popis nositele výzdoba znaková (Sedlecký)
Nápis Vrozeny a stateczny Rytirz P(an) Karel Antonin Sedlecky z Augezdce, / weku sweho miel 50 nediel bez 2 dnj, ziwot / swug Panu bohu odewzdal w Kralowskem miestie Klatowech / w Cztwrtek den S(vatéh)o Wogtecha w pul Patnactau ho/dinu na celem Orlogii to gest 23. Apryls Anno / 1665
Datum 1665,04,23

Jméno Karel Sedlecký z Újezdce
Komentář získal W (1709,08,05)

Číslo 165
Obec Mlázovy (část obce Kolinec, okres Klatovy)
Místo kostel sv. Jana Křtitele
Inventární číslo 816_2, 283_1, 972

Bližší lokalizace N
Popis nositele výzdoba znaková (Kolchrajt)
Nápis Vrozena Pani Anna Alžbieta Fruweinowa Posles Renowa rozena z Kolikreitu Vmrzela 28. Junii 1692.
Datum 1692,06,28
Jméno Anna Fruweinová, později Renová, rozená Kolchrajtová
Komentář získal W (1709,08,05), komentář W: pod chórem hudebníků je krypta Tomků.

Číslo 166
Obec Mlázovy (část obce Kolinec, okres Klatovy)
Místo kostel sv. Jana Křtitele
Inventární číslo 1230_3r

Bližší lokalizace na evangelijní straně hlavního oltáře, v podlaze
Popis nositele červený mramor, výzdoba znaková (Tomek)
Nápis Letha 1659 25. Rzigna / Urozena Panna Helena / Tomkowa z Czeikow / mage wieku sweho 53. / Letha ziwot swug w Panu / poboynie dokonala a / tuto pochowana gest / Pan Buh racz dussi gegi / milostiw byti. Amen.
Datum 1659,10,25
Jméno Helena Tomková z Čejkov
Komentář získal W (1709,08,05)

Číslo 167
Obec Mlázovy (část obce Kolinec, okres Klatovy)
Místo kostel sv. Jana Křtitele
Inventární číslo 1230_1

Bližší lokalizace u bočního oltáře, na zdi
Popis nositele výzdoba znaková (Tomek, z Kadova)
Nápis Anno 1670 / Anna Tomkowa z Wlckowic a na Mlazowech // Mandalena Sibilla Tomkowa z Kadowa a na Mlazowech.
Datum 1670
Jméno Anna Tomková z Čejkov, Magdalena z Kadova, rozená Tomková z Čejkov
Komentář získal W (1709,08,05)

Číslo 168
Obec Modřany (Hlavní město Praha)
Místo kostel Nanebevzetí Panny Marie

Inventární číslo	384_2
Bližší lokalizace	na evangelijní straně hlavního oltáře, u sakristie, v podlaze
Popis nositele	velký bílý mramor, text po obvodu kamene, výzdoba znaková (Hýzrle)
Nápis	Leta ti(sícího) CCCCC [---] IVo / we cztrtek po zwiestowany Panni Marige / Vmrzel Gerony(m) syn vro/zene(h)o Pana Mikulasse Hiserle z Chodow etc.
Datum	15?4
Jméno	Jeroným Hýzrle z Chodů, syn Mikuláše Hýzrle z Chodů
Komentář	získal W (1715,06,13)
Číslo	169
Obec	Mouřenec (okres Klatovy)
Místo	kostel sv. Mořice
Inventární číslo	157_1
Bližší lokalizace	uprostřed chóru, v podlaze
Popis nositele	pískovec, text po obvodu kamene a v horním textovém poli, výzdoba znaková (Cíl)
Nápis	Leta Pane 1609 we ondeli / po swatem Martinu Vrozeny a Stateczny Rytíř / Pan [---] Cyl z / Swogsycz Vmřel magice wěku swe//ho 23 leta a w tomto / chráme S(vatého) Mauri/cia pochowan ocze/kawage wesele / zmrtwych wzkři/sseni. Job IX cap(itula) / Wim za giste ze Wy/kupitel mug zuw g(es)t.
Datum	1609,11,13
Jméno	N Cíl ze Svojšic
Komentář	získal W (1712,08,25)
Číslo	170
Obec	Mutěnin (okres Domažlice)
Místo	kostel sv. Bartoloměje
Inventární číslo	1295_2
Bližší lokalizace	z boku chóru, na zdi
Popis nositele	textové pole v horní a dolní polovině, výzdoba znaková (Vidersperk)
Nápis	Fridericus Franciscus S(acri) R(omani) I(mperii) Eques / de Widersperg Renovavit // 1707
Datum	1707
Jméno	Friedrich Vidršpergar z Vidršperku
Komentář	získal W (1712,03,19-20)
Číslo	171
Obec	Nepomuk (okres Plzeň-jih)
Místo	v podzámčí
Inventární číslo	1198_2
Bližší lokalizace	v kostelíku na místě rodného domu Jana Nepomuckého, nad dveřmi
Popis nositele	pískovec, výzdoba znaková (Řičanský, Šternberk)
Nápis	Hanc Ecclesiam in Domo cunarum B(eati) Joan(n)is Nepomu/ceni stantem in honorem S(ancti) Joan(n)is Baptistae extruxit / ex Legato Illustrissimi Coniugis Sui Francisci de Sternberg / Ludomila de Rziczán etc. Nuper vero 1686. 20. Aug(usti)

incendio huius op/pidi deformatam pristino restituit decori eorundem Filius et / Haeres Wencesla(i) Adal(berti) Comes a Ssternberg. An(no) 1688.

Datum 1688
Jméno Vojtěch Václav Šternberk, František Šternberk, Ludmila z Říčán
Komentář získal W (1718,11,14), komentář W: „Descripſi Nepomuci 14. Novembris Anno 1718 da ich den erſten mahl das gluk hatte dieſes heylige orth zu beſuchen, O Magne Thaumaturge Martyr Sancte Joannes Nepomucene ora pro et Familia mea. Godefridus Daniel Liber Baro de Wunshwitz.“

Číslo 172
Obec Neukirchen, SRN – spolková republika Bavorsko
Místo kostel Narození Panny Marie
Inventární číslo 114_2

Bližší lokalizace v předsíni kostela
Popis nositele dřevěná deska, výzdoba znaková (Proy)
Nápis An(no) 1614 deſſ Edlen und Geſtrengen Georg Albrechts Preuen Von Findlſtein, auf Haybach und Perg Junges Söhnlein damahlen eines halben Jahrſ alt, Nahmens Chriſtophorus Albertus in die frayſſ gefallen etc. etc.
Datum 1614
Jméno Jiří Albrecht Proy, Kryštof Albert Proy
Komentář získal W (1714,06,05)

Číslo 173
Obec Neveklov (okres Benešov)
Místo kostel sv. Havla
Inventární číslo 841_3

Bližší lokalizace ve zdi
Popis nositele bez výzdoby
Nápis Filiale monumentum / Quondam / Joannis Junioris Pacha a Rajova, / Qui / Quam 90 annorum cursu non potuit, tribus horis / ab ultima nempe, Orthodoxae Religionis / unaq(ue) aeternitatis metam attigit, / hinc quia / non currentis, sed miserentis opus omnipotentis / est: Viator / Dic Requiem mortuo et ora ne devies, aut / si devius vel bivius es, / remetire orbitam prius, / Quam dierum tuorum Sol occidat, / fallunt namq(ue) praevii, / nulli occurrunt obvii, / quin imo / Casus illorum multorum aeterni occasus Conſtaſunt. / D[---] P[---].
Datum N
Jméno Jan Pacha z Rájova
Komentář získal Josef Pacha z Rájova (1713,04)

Číslo 174
Obec Norimberk (Nürnberg), SRN – spolková země Bavorsko
Místo Hasenburg
Inventární číslo 354

Bližší lokalizace nade dveřmi
Popis nositele bez výzdoby

Nápis	Nihil / est in omnibus / rebus humanis / praeclarius aut / praestantius quam / de rebus : bene / mereri / MDLXI.
Datum	1561
Jméno	N
Komentář	získal W (1707,11)

Číslo	175
Obec	Norimberk (Nürnberg), SRN – spolková země Bavorsko
Místo	hřbitov na předměstí Wehrd
Inventární číslo	1246

Bližší lokalizace	N
Popis nositele	bílý mramor, výzdoba znaková (Tucher)
Nápis	Der WohlEdel und Gestreng Herr Hanns Caspar Tucher Von Schobrau, uf Rabenberg, Horn und Urlau aus Böhem, ist den 3. November, 1632. Wie auch die Wohl Edle, Viel Ehren und Tugendreiche Frau Barbara Tucherin, eine geborene Von Liedlau etc., den 14. Januarii Anno 1634, als beede Eheleuth, und um des Worts Gottes willen Virfolgte, alhier in Nürnberg seelig. Verschieden, auf dem Acter Gottes des Marcks Erhrd begraben liegen, und eine fröhliche Auferstehung, denen Gott gnad.
Datum	1632,11,03; 1634,01,14
Jméno	Kašpar Tucher, Barbara Tucherová, rozená von Liedlau
Komentář	získal W (1708,11,20)

Číslo	176
Obec	Norimberk (Nürnberg), SRN – spolková země Bavorsko
Místo	kostel sv. Alžběty
Inventární číslo	1085

Bližší lokalizace	na evangelijní straně hlavního oltáře, v podlaze
Popis nositele	velký kámen, výzdoba znaková (Sickingen)
Nápis	Sambstag / den 11 Martii Anno 1702. / ist in Gott selig verschie/den Der Hochwürdig Hoch / Wohlgeborne Herr Carel / Swicard Freyherr Von Siking/en. Rathgebiethiger der Ballay / Francken und Commentur zu / Nurnberg, Teutsch Ordens Rit/ter Hoch Fürstlich Hoch / und Teutsch Maisterischer Ge/haimer Rath Seines Al/ter LV. Jahr III taeg.
Datum	1702,03,11
Jméno	Karel von Sickingen
Komentář	získal W (1707), komentář W: v kostele ještě několik dalších znaků Sickingenů, některé kovové.

Číslo	177
Obec	Pacov (okres Pelhřimov)
Místo	kostel sv. Václava (karmelitánský klášter)
Inventární číslo	187_3
Bližší lokalizace	uprostřed kostela, nad vchodem do krypty Myslíků
Popis nositele	bez výzdoby

Nápis Illustriss(imus) Et Excellen/tiss(imus) D(ominus) D(ominus) Sigismundus Jo/an(n)es Mislik de Hir/schowa, S(acrae) C(aesarae) R(egiae)que M(aie)st(a)tis / Consiliarius Aulico – Bel/licus, Generalis Campi Ma/reschallus Leitnantius / nec non peditum Equitum/que Colonellus Obiit / III. Novemb(ris)

Datum ????,11,03

Jméno Zigmund Myslík z Hiršova

Komentář získal W (1721,04,22)

Číslo 178

Obec Petrovice u Sušice (okres Klatovy)

Místo kostel sv. Petra

Inventární číslo 246_2

Bližší lokalizace nedaleko kazatelny

Popis nositele velký kámen, výzdoba znaková (Eichhorn)

Nápis Leta etc. (15)83 w sobotu / na neděli po s(vatém) Marti/nie vmřel gest Jan star/ssy Aeychorn z Reychn/pachu a gest pocho/wan zde w nedělii po S(vatém) / [---] Jamynowi ge/hozto dussy Pan Buh / Wssemohucy milo/stiw byti rač.

Datum 1583,11,16

Jméno Jan st. Eichhorn

Komentář získal W (1716,02,12)

Číslo 179

Obec Petrovice u Sušice (okres Klatovy)

Místo kostel sv. Petra

Inventární číslo 246_3

Bližší lokalizace po straně kazatelny

Popis nositele velký kámen, nápis v horním textovém poli a po obvodu kamene, výzdoba znaková (Eichhorn)

Nápis Leta etc. (15)83 w pa/tek nocy na sobo/tu po S(vatém) Mikulassy / Vmřel gest Krystoff / Aeychorn z Rechn/pachu a gest pochowan / Zde w neděly po / počety Panny / Marye gehozto / dussy pan Buh / myslostiw bud.

Datum 1583,12,06

Jméno Kryštof Eichhorn

Komentář získal W (1716,02,12)

Číslo 180

Obec Petrovice u Sušice (okres Klatovy)

Místo kostel sv. Petra

Inventární číslo 701_6

Bližší lokalizace uprostřed kostela, v podlaze

Popis nositele velký pískovec, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Malovec)

Nápis Leta 1715 / pod Ianem Frantisskem / Malowczem z Malowicz / panem na Knieziczich tato krypta konana gest.

Datum 1715

Jméno Jan František Malovec z Malovic
Komentář získal W (1716,02,12)

Číslo 181
Obec Petrovice u Sušice (okres Klatovy)
Místo kostel sv. Petra
Inventární číslo 953_2, 1422_1

Bližší lokalizace v chóru, v podlaze
Popis nositele bílý kámen, text na obvodu kamene a v horním textovém poli, výzdoba znaková (z Račina)
Nápis Letha 1604 w pondiely po / Swatem Bartholomiege pokognie A lybie vsnula w Panu / Vrozena Pany [---] / Zeberkowa Rozena z Racžina A na Knieziczych gegyžto / mile dussy pan Buh ra /cz Mylostiw byti [---].
Datum 1604,08,30
Jméno N Žeberková, rozená Račínová z Račina
Komentář získal W (1716,02,12)

Číslo 182
Obec Petrovice u Sušice (okres Klatovy)
Místo kostel sv. Petra
Inventární číslo 1422_2

Bližší lokalizace v chóru
Popis nositele bílý kámen, text po obvodu kamene a v horním textovém poli, výzdoba znaková (ze Žeberka)
Nápis nápis neuveden
Datum 1589
Jméno N ze Žeberka
Komentář získal W (1716,02,12)

Číslo 183
Obec Petrovice u Sušice (okres Klatovy)
Místo kostel sv. Petra
Inventární číslo 1422_2

Bližší lokalizace v chóru
Popis nositele bílý kámen, text po obvodu kamene a v horním textovém poli, výzdoba znaková (ze Žeberka)
Nápis nápis neuveden
Datum 1609
Jméno N ze Žeberka
Komentář získal W (1716,02,12)

Číslo 184
Obec Pfreimd, SRN – spolková republika Bavorsko

Místo	zámecký kostel
Inventární číslo	648
Bližší lokalizace	za hlavním oltářem, na zdi
Popis nositele	červený mramor, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Leuchtenburg)
Nápis	Anno 1646 den 1. Novembris / in der Nacht ist in Gott seeliglich / Verschieden, der durchleüchtig(ste) / Hochgebohrene Fürst und Herr / Herr Maxmilian Adam / Landtgraff zum Leuchtenberg / der letzre dess fürstlichen / Hauss Nahmens und Stam/mens der Landtgraffen zum / Leuchtenberg Hochseeligen / angedenckens deme Gott / gnad.
Datum	1646,11,01
Jméno	Maxmilián Adam z Leuchtenburgu
Komentář	získal W (1707,12,04), komentář W: když byl na návštěvě a prohlídce Leuchtenburského archivu, kde studoval lenní záležitosti týkající se Českého království
Číslo	185
Obec	Pičín (okres Příbram)
Místo	kostel Panny Marie
Inventární číslo	37_6, 37_k2
Bližší lokalizace	N
Popis nositele	text po obvodu kamene, výzdoba figurální (muž ve zbroji) a znaková (Bechyně)
Nápis	L(éta) P(áně) 1625 25. Miesicze dne Brzezna Vmrzel / Vrozeny a Stateczny Ritirz P(an) Wączlaw Starssy Bechinie z Lažan Pan na / Piczinie, Hlubossy a Bukowy, Mysto Sudy Kra(lovství) Czesk(ého) / Tuto Tielo geho y S Mladym Panem s Ludwikem, a Slecžnau Judith odpocziwa.
Datum	1625,03,25
Jméno	Václav Bechyně z Lažan, Ludvík Bechyně z Lažan, Judita Bechyňová z Lažan
Komentář	získal Jan Jiří Bechyně z Lažan
Číslo	186
Obec	Pičín (okres Příbram)
Místo	kostel Panny Marie
Inventární číslo	37_k3
Bližší lokalizace	N
Popis nositele	text po obvodu kamene, výzdoba znaková (Bechyně z Lažan)
Nápis	L(éta) P(áně) 1600 Vsnuł w Panu Vrozeny a Sta/teczny Rittirz, Waczlaw Neystarssy Bechinie z Lažan a na / Picžinie a na Dlauhe Lhotie G(eho) M(ilsti) / Czys(aře) Radda.
Datum	1600
Jméno	Václav Bechyně z Lažan
Komentář	získal Jan Jiří Bechyně z Lažan
Číslo	187
Obec	Pičín (okres Příbram)
Místo	kostel Panny Marie

Inventární číslo	37_k4
Bližší lokalizace	N
Popis nositele	text po obvodu kamene, výzdoba znaková (Bechyně z Lažan)
Nápis	L(éta) 1608 Bechynka z Lažan [---]
Datum	1608
Jméno	N Bechyňová z Lažan
Komentář	získal Jan Jiří Bechyně z Lažan; jeho komentář: zbytek textu nečitelný
Číslo	188
Obec	Pičín (okres Příbram)
Místo	kostel Panny Marie
Inventární číslo	37_k5
Bližší lokalizace	N
Popis nositele	výzdoba znaková (Bechyně z Lažan)
Nápis	L(éta) 1579 Vmrzel Vrozeny a Stateczny / Rittirz, Waczlaw Starssy Bechinie z Lazan na Dussniczich / Trhowych, [---]
Datum	1579
Jméno	Václav Bechyně z Lažan
Komentář	získal Jan Jiří Bechyně z Lažan
Číslo	189
Obec	Pičín (okres Příbram)
Místo	kostel Panny Marie
Inventární číslo	37_k6
Bližší lokalizace	N
Popis nositele	text po obvodu kamene, výzdoba figurální (muž ve zbroji) a znaková (Bechyně z Lažan)
Nápis	L(éta) Panie MDLXI Tu Nediely Po / Stieti Swateho Jana, Vrmžel Vrozeny a Statt(ečný) Rittirz / Pan Petr Bechinie z Lazan P(án) na Picžinie / Podkomorzy Kral(ovství) Czesk(ého) Ten Byl Neyprwe Hegtman Kral Noweho / Miesta Prazskeho mniel Manzelku z Roddu P(ánů) Bezdrussiczky z Kollowrat / a na Pusstiegradie.
Datum	1561,08,31
Jméno	Petr Bechyně z Lažan
Komentář	získal Jan Jiří Bechyně z Lažan
Číslo	190
Obec	Pičín (okres Příbram)
Místo	kostel Panny Marie
Inventární číslo	37_k7
Bližší lokalizace	N
Popis nositele	text po obvodu kamene, výzdoba znaková (Bechyně z Lažan)
Nápis	L(éta) P(áně) MDXXXVII W Pondiely / W Postny umrziel vrozeny a Stateczny Rittirž P(an) Jan Bechinie / z Lazan P(án) na Picžinie Neywyssy Pisarž /

Kral(ovství) Česk(ého) Proste Pana Boha Za nieho.

Datum 1547,02,24
Jméno Jan Bechyně z Lažan
Komentář získal Jan Jiří Bechyně z Lažan

Číslo 191
Obec Pičín (okres Příbram)
Místo kostel Panny Marie
Inventární číslo 37_k8

Bližší lokalizace N
Popis nositele text po obvodu kamene, výzdoba znaková (Bechyně z Lažan)
Nápis K(rajský) Hegtman Bechinie / [---]
Datum N
Jméno N Bechyně
Komentář získal Jan Jiří Bechyně z Lažan

Číslo 192
Obec Pičín (okres Příbram)
Místo kostel Panny Marie
Inventární číslo 37_k9

Bližší lokalizace N
Popis nositele výzdoba znaková (Bechyně z Lažan)
Nápis nápis neuveden
Datum N
Jméno N
Komentář získal Jan Jiří Bechyně z Lažan

Číslo 193
Obec Pičín (okres Příbram)
Místo kostel Panny Marie
Inventární číslo 37_k10

Bližší lokalizace N
Popis nositele text po obvodu kamene, výzdoba znaková (Bechyně z Lažan)
Nápis Leta 1505 Powolal Pan Buch / Stohoto Swieta Vrozenau Pany Johanku Bechinku / z Lažan
Datum 1505
Jméno Johanka Bechyňová z Lažan
Komentář získal Jan Jiří Bechyně z Lažan

Číslo 194
Obec Pičín (okres Příbram)
Místo kostel Panny Marie

Inventární číslo	37_k11
Bližší lokalizace	N
Popis nositele	výzdoba znaková (Bechyně z Lažan)
Nápis	nápis neuveden
Datum	N
Jméno	N
Komentář	získal Jan Jiří Bechyně z Lažan; jeho komentář: nápis je zcela nečitelný
Číslo	195
Obec	Pičín (okres Příbram)
Místo	kostel Panny Marie
Inventární číslo	37_k12
Bližší lokalizace	N
Popis nositele	výzdoba znaková (Bechyně z Lažan)
Nápis	nápis neuveden
Datum	N
Jméno	N
Komentář	získal Jan Jiří Bechyně z Lažan; jeho komentář: nápis je zcela nečitelný
Číslo	196
Obec	Pičín (okres Příbram)
Místo	kostel Panny Marie
Inventární číslo	37_k13
Bližší lokalizace	N
Popis nositele	text po obvodu kamene, výzdoba znaková (Bukovanský)
Nápis	[---] / Bukowanska Pinta z Bukowan / Manželka Kasspara Starssyho Bechinie z Lažan / P(ana) na Dussnikach Trhowich.
Datum	N
Jméno	N Bukovanská z Bukovan, Kašpar Bechyně z Lažan
Komentář	získal Jan Jiří Bechyně z Lažan
Číslo	197
Obec	Plzeň (okres Plzeň-město)
Místo	kostel Panny Marie Růžencové (dominikánský klášter)
Inventární číslo	344_3
Bližší lokalizace	na lavici v chóru
Popis nositele	znaková (Harant, von Schacken, von Hardenberg)
Nápis	Christoph Wilhelm Harant Freyherr Von Polschitz und Wesericz, herr zu Stokach, der Röm(ischen) Kay(serlichen) May(estät) Würck(klicher) Cammerer, General feldz Marschall lieutenant über die Stehende Miliz ausser poste in KönigReich Böheimb. / Dorothea Augusta Harantin frey frau Von Poshitz und Weseritz, frau zu Stockach, eine gebohrene Schacken aus den Land Holstein / Sabina Maria Harantin Freafrau Von Polschiz und Wesertiz eine gebohrene Von Hardenberg aus dem Land zu Brunshwig.

Datum N
Jméno Kryštof Vilém Harant a jeho manželky Dorotea Harantová, rozená von Schacken a Sabina Marie Harantová, rozená von Hardenberg
Komentář získal W (1714,03,09)

Číslo 198
Obec Plzeň (okres Plzeň-město)
Místo křížová chodba kláštera dominikánů
Inventární číslo 1374

Bližší lokalizace N
Popis nositele výzdoba znaková (Wolfinger)
Nápis pouze překlad
Datum 1634,09,17; 1634,11,02
Jméno Jan Rudolf Wolfinger, Zuzana Wolfingerová, rozená Werhersteinová
Komentář získala Eleonora Henigarová ze Žeberka, rozená Širntyngarová ze Širntyngu

Číslo 199
Obec Plzeň (okres Plzeň-město)
Místo kostel Nanebevzetí Panny Marie (františkánský klášter)
Inventární číslo 543_3

Bližší lokalizace nedaleko kazatelny
Popis nositele výzdoba znaková (Koc)
Nápis Illustris(simus) D(ominus) D(ominus) Maxmilianus Georgius S(acri) R(omani) I(mperii) Comes a Dobersch, D(ominus) in Boleschin etc. Hanc Iconem DEO et Divo Francisco obtulit. 1647.
Datum 1647
Jméno Maxmilián Jiří z Koc z Dobrše
Komentář získal W (1714,03,09)

Číslo 200
Obec Plzeň (okres Plzeň-město)
Místo kostel Nanebevzetí Panny Marie (františkánský klášter)
Inventární číslo 543_3

Bližší lokalizace nedaleko kazatelny
Popis nositele výzdoba znaková (Koc)
Nápis Ill(ustrissi)m(us) D(ominus) D(ominus) Carolus Hermannus S(acri) R(omani) I(mperii) Comes a Dobersch D(ominus) in Bistritz, Neuern et Aunowitz, S(acrae) C(aesarae) M(aiestatis) Consiliarius et in Regno Bohemiae Judiciu Aulae et Camerae Assessor, Hanc D(omino) Francisco imaginem posuit. 1647.
Datum 1647
Jméno Karel Heřman Koc z Dobrše
Komentář získal W (1714,03,09)

Číslo	201
Obec	Plzeň (okres Plzeň-město)
Místo	kostel Nanebevzetí Panny Marie (františkánský klášter)
Inventární číslo	543_3
Bližší lokalizace	nedaleko kazatelny
Popis nositele	výzdoba znaková (Koc)
Nápis	Illustris(simus) D(ominus) D(ominus) Joannes Wenceslaus S(acri) R(omani) I(mperii) Comes a Dobersch D(omi)n(u)s in Neo-Foro et Inferiori Lukawitz Hanc D(omino) Francisco iconem fieri fecit. 1647.
Datum	1647
Jméno	Jan Václav Koc z Dobrše
Komentář	získal W (1714,03,09)
Číslo	202
Obec	Plzeň (okres Plzeň-město)
Místo	kostel Nanebevzetí Panny Marie (františkánský klášter)
Inventární číslo	543_3
Bližší lokalizace	N
Popis nositele	výzdoba znaková (Koc)
Nápis	Illustriss(imus) D(ominus) D(ominus) Jaroslaus Joachimus S(acri) R(omani) I(mperii) Comes a Dobersch D(omi)n(u)s in Bieschin, Kolynz er Aulaw hac imagine D(omino) Franciscum veneratur. 1647.
Datum	1647
Jméno	Jaroslav Jáchym Koc z Dobrše
Komentář	získal W (1714,03,09)
Číslo	203
Obec	Plzeň (okres Plzeň-město)
Místo	kostel Nanebevzetí Panny Marie (františkánský klášter)
Inventární číslo	1004_2
Bližší lokalizace	v křížové chodbě
Popis nositele	výzdoba znaková (Řísnický)
Nápis	Heinrich Risnitzky von Risnitz der / R(ömische) K(ayerliche) M(ayestät) Von den Contishen / Regiment Hauptman 1646.
Datum	1646
Jméno	Jindřich Řísnický z Řísnice
Komentář	získal W (1714,03,09)
Číslo	204
Obec	Plzeň (okres Plzeň-město)
Místo	kostel Nanebevzetí Panny Marie (františkánský klášter)
Inventární číslo	1163_2
Bližší lokalizace	nedaleko prvního vchodu do kostela

Popis nositele	bez výzdoby
Nápis	Hic requiescit peccator Magnus Wenceslaus Albertus Carolus de Swarowa, qvi perpeusus in mundo plerumq(ue) obiis, qvos sibi fidelissimos putabat ab infantia sua in fortuna, injustias et adversitates plurimas, morte temporali, hoc cuncta finivit. Tandem fideliter sperans refrigerium sempiternum in regione vivotum. Obiit quarta Augusti Anno 1645, aetatis suae 46 annorum, quisquis fidelium transis O(rate) P(ro) EO.
Datum	1645,08,04
Jméno	Václav Albert Karel ze Svárova
Komentář	získal W (1714,03,09)

Číslo	205
Obec	Plzeň (okres Plzeň-město)
Místo	katedrála sv. Bartoloměje
Inventární číslo	348

Bližší lokalizace	u oltáře
Popis nositele	výzdoba znaková (Harsdörfer)
Nápis	nápis neuveden
Datum	N
Jméno	N
Komentář	získal W (1714,03,09)

Číslo	206
Obec	Plzeň (okres Plzeň-město)
Místo	katedrála sv. Bartoloměje
Inventární číslo	892_1

Bližší lokalizace	u hlavního vchodu, na zdi
Popis nositele	velký kámen, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Plachý)
Nápis	Anno D(omi)ni MDCIX 8 Idus / 8bris Nobilitate Doctri/na Prudentiaque Spectabi/lis D(omi)nus M(agister) Simon Plachy / a Trzebnicz. Hujus Catho/licae Reipub(licae) quondam Civis / Consularis Primarius Vita / excessit et hic sepul/tus est. Orate pro eo. / R(equiescat) I(n) P(ace).
Datum	1609,10,08
Jméno	Simon Plachý z Třebnice
Komentář	získal W (1714,03,09)

Číslo	207
Obec	Poběžovice (okres Domažlice)
Místo	věž kostela Nanebevzetí Panny Marie
Inventární číslo	35_2

Bližší lokalizace	na největším zvonu
Popis nositele	humanistické písmo, výzdoba figurální (Panna Marie s Jezulátkem, sv. Janem Evangelistou, sv. Sebastiánem a sv. Rochem)
Nápis	Im Iubel jahr 1650. als der Schwedische Krieg geschlichtet und der frieden zu Nurnberg auf/gerichtet wardt, lies der WohlEdelgeborne Herr Hans Heinrich von

Bedeberg uff Roms/perg zu ehren der Heiligen Dreyfaltigkeit diese gloggen giessen.

Datum 1650
Jméno Jan Jindřich Bedeberk
Komentář získal W (1704,10,14)

Číslo 208
Obec Poběžovice (okres Domažlice)
Místo hřbitov
Inventární číslo 979

Bližší lokalizace na pravo od vchodu, v zemi pod lípou
Popis nositele velký kámen (6 stop dlouhý), text po obvodu kamene a v horním a dolním textovém poli, výzdoba znaková (Rohrauer, N)

Nápis Anno 1629 den 9 / Decembris sonnabens in der nacht zwischen 10 und 11 uhr Ist / in Gott selig Verschieden / Der Wohletle unnd Gestrenge Hanss Roher Von Hochsadt Seines // Alters 77 Jahr 10 Wochen 1 Tag Gött Verleige Ihm ein fröhliche aufer/stehun zum E(wige) L(eben). // Psal(mus) 4. Ich liege und schlaf / gantz Mitt / Fridenn.

Datum 1629,12,09
Jméno Hans Rohrauer z Hochstädtu
Komentář získal W (1704,06,16)

Číslo 209
Obec Poběžovice (okres Domažlice)
Místo kostel Nanebevzetí Panny Marie
Inventární číslo 35_1r

Bližší lokalizace boční oltář
Popis nositele na modrém pozadí černé písmo, výzdoba znaková (Vidršpergar, Bedeberk)

Nápis Hoc altare in Honorem glorios/issimae Resurrectionis Christi Salutatoris Nostri Propriis sumptibus fieri / curavit Generosus Dominus Joan/nes Henricus De Bedeberg Caesarae / Maiestatis Vigilarum Praefectus / Anno Christi 1653.

Datum 1653
Jméno Jan Jindřich Bedeberk
Komentář získal W (1704,10,14)

Číslo 210
Obec Poběžovice (okres Domažlice)
Místo kostel Nanebevzetí Panny Marie
Inventární číslo 214_6

Bližší lokalizace na evangelijní straně hlavního oltáře, pod panskou oratoří, ve zdi
Popis nositele velký červený mramor, text po obvodu kamene, výzdoba znaková (z Ronšperka)

Nápis Anno D(omi)ni 1506 Die 29 Maii obiit / Generos(us) baro Regni boemie D(omi)n(u)s D(omi)n(u)s Dobrohost de Romsperg et / In Tin etc. huj(us) eccl(es)ie Castri et Civitatis / Fundator defensionisq(ue) Cristiane fidei adiutor hic Sepult(us) a(n)i(m)a in pace.

Datum 1506,05,29

Jméno Dobrohost z Ronšperka
Komentář získal W (1704,10,05)

Číslo 211
Obec Poběžovice (okres Domažlice)
Místo kostel Nanebevzetí Panny Marie
Inventární číslo 1206_2

Bližší lokalizace nedaleko hlavního oltáře, ve zdi
Popis nositele šedý pískovec, text po obvodu kamene, výzdoba figurální (muž s mečem) a znaková (čtyřkoutní vývod)⁵
Nápis Anno 1575 am / Tag Joan(n)is Baptistate ist en Gott Verchiede(n) de Wolge/borne Her Her Peter / Von Schwa(m)berg auff Ro(n)spieg de(n) Gott genade.
Datum 1575,06,24
Jméno Petr ze Švamberka
Komentář získal W (1704,10,14)

Číslo 212
Obec Poběžovice (okres Domažlice)
Místo kostel Nanebevzetí Panny Marie
Inventární číslo 1206_2

Bližší lokalizace u hlavního vchodu
Popis nositele šedý pískovec, text po obvodu kamene, výzdoba figurální (anděl) a znaková (Švamberk)
Nápis Anno 1555 starb An(n)a / des Wolgeborenen Hern Peters Von Schwamberg / Tochter ite an(n)o 1556 / sein son Hans Christof und an(n)o (15)67 die Tochter An(n)a.
Datum 1555, 1556, 1567
Jméno Anna ze Švamberka, Jan Kryštof ze Švamberka, Anna ze Švamberka
Komentář získal W (1704,10,14)

Číslo 213
Obec Poběžovice (okres Domažlice)
Místo kostel Nanebevzetí Panny Marie
Inventární číslo 1206_2

Bližší lokalizace mezi kůrem a lavicemi, v podlaze
Popis nositele bílý kámen, textové pole v horní polovině, výzdoba figurální (ženská postava) a znaková (dvoukoutní vývod)
Nápis An(no) MDLXXII Dec(embris) XIX. Ist in got / verschiden die Wolgeborne / frav frav Agnes Von Schwanberg / ein gebohrne von Lobkowicz etc. / Der got genad.
Datum 1572,12,19
Jméno Anežka Švamberková, rozená Lobkovicová
Komentář získal W (1704,10,14)

⁵ Srv. Sedláček, August, Pýcha, s. 61-63.

Číslo	214
Obec	Poběžovice (okres Domažlice)
Místo	kostel Nanebevzetí Panny Marie
Inventární číslo	1206_2
Bližší lokalizace	vpravo od hlavního vchodu do kostela
Popis nositele	šedý pískovec, text po obvodu kamene, výzdoba znaková (Heidegg)
Nápis	An(n)o Domini 1551 / Sambstag bartholomei ist in Gott Verschieden / dye Wolgeborne / Fraw Dorothea Schwanbergk eingebohrne Von Haydegk / dere(n) sel(e) Gott.
Datum	1551,08,24
Jméno	Dorota Švamberková, rozená z Haideggu
Komentář	získal W (1704,10,14)

Číslo	215
Obec	Poběžovice (okres Domažlice)
Místo	kostel Nanebevzetí Panny Marie
Inventární číslo	1295_8
Bližší lokalizace	nedaleko bočního oltáře, u schodů na kazatelnu, v podlaze
Popis nositele	velký pískovec, výzdoba znaková (Vidršpergár, Bedeberk)
Nápis	nápis neuveden
Datum	N
Jméno	N
Komentář	získal W (1704,10,14)

Číslo	216
Obec	Počaply (část obce Králův Dvůr, okres Beroun)
Místo	kostel Nanebevzetí Panny Marie
Inventární číslo	37_1v, 37_9
Bližší lokalizace	u katedry, v podlaze
Popis nositele	červený mramor, text po obvodu kamene, výzdoba znaková (Bechyně z Lažan)
Nápis	Leta 1685 W Pondiely den S(vaté) Kateři(ny) vmrzel Jan Mladssy / Bechinie Syn Rytirže Vrozeneho Pana Adama / Bechinie z Lazan na Popowie dwora / Tuto gest Pochowan, gehozto dusii Buch racz Przigiti.
Datum	1685,11,25
Jméno	Jan Bechyně z Lažan, Adam Bechyně z Lažan
Komentář	získal W (1715,10,05); oba exempláře se mírně odlišují

Číslo	217
Obec	Počaply (část obce Králův Dvůr, okres Beroun)
Místo	kostel Nanebevzetí Panny Marie
Inventární číslo	37_1r, 467, 834_3
Bližší lokalizace	u bočního oltáře, v podlaze
Popis nositele	šedý mramor, text po obvodu kamene ve více řádcích, výzdoba znaková (z Ertína)

Nápis Leta 1570 w druhau / nedielu po welike noczi / Vmrzela gest Vroze/na Pani Lucye Ottowa / z Ertina Manzielka Vrozeneho Pa/na Jana Otty z lo/su a na Nyzburcze / w tomto hrobie gest / pochowan a pan B(û)h / racz se Smilowati nad dussy.

Datum 1570,04,09

Jméno Lucie Ottová z Losu, rozená Chrtová z Ertína, Jan Otta z Losu

Komentář získal W (1715,10,05)

Číslo 218

Obec Počaply (část obce Králův Dvůr, okres Beroun)

Místo kostel Nanebevzetí Panny Marie

Inventární číslo 507_1

Bližší lokalizace v blízkosti vchodu, v podlaze

Popis nositele červený mramor, text po obvodu kamene a v horním textovém poli, výzdoba znaková (Kaplíř)

Nápis Leta Panie 1568 w pon/dielu ochtab wsech Swatych vsnul w Panu bohu Vrozeny / a Stateczney Rytirz Pan / Woytiech Wostrskey Kaplirz z Sulewicz a tuto w Panu B(ohu)u odpo(čívá) // Pane buozie wsse/mohuczy przy ws/krzysseni racz bey/ty milostiw mnie / hrzyssemu.

Datum 1568,11,08

Jméno Vojtěch Kaplíř ze Sulevic

Komentář získal W (1715,10,05)

Číslo 219

Obec Počaply (část obce Králův Dvůr, okres Beroun)

Místo kostel Nanebevzetí Panny Marie

Inventární číslo 529, 834_7

Bližší lokalizace před hlavním oltářem, v podlaze

Popis nositele nevelký mramor, textové pole v horní polovině, výzdoba figurální (dítě se sepjatýma rukama)

Nápis Pod timto kamenem lezii / Pohrzbeneg Vrozene(h)o pana / Gyndrzicha Otty z Losu a / na Nižburcze a pani eliss/ky ze Wchynicz syn gmene(m) / Gyrzyk kteryz žiw byl / 17. nedielu vmrzal Letha / 1590 w strzedu przed swa//tym Matěgem.

Datum 1590,02,21

Jméno Jiřík Otta z Losu, Jindřich Otta z Losu, Eliška Vchynská z Vchynic

Komentář získal W (1715,10,05)

Číslo 220

Obec Počaply (část obce Králův Dvůr, okres Beroun)

Místo kostel Nanebevzetí Panny Marie

Inventární číslo 701_1, 834_9v

Bližší lokalizace na epistolní straně hlavního oltáře, pod lavicemi, v podlaze

Popis nositele šedý mramor, textové pole v horní polovině a kolem znaku, výzdoba znaková (Malovec)

Nápis MD 73 Podnez / pondielu gybilate / vmrzela gest vrozen(a) / Pani Mariana z Malo(vic) / Vrozeneho Pana / Zdenka Otty z Losv / Na Popowic(ich) manziel(ka)

// Drvha g(e)ho / Tvto po(cho)wa/na / pan bvh raz Milostw /byti wswe/yeh wolenych postawiti.

Datum 1573,04,12
Jméno Mariana Ottová z Losu, rozená Malovcová, Zdeněk Otta z Losu
Komentář získal W (1715,10,05)

Číslo 221
Obec Počaply (část obce Králův Dvůr, okres Beroun)
Místo kostel Nanebevzetí Panny Marie
Inventární číslo 834_1

Bližší lokalizace u mužských lavic, v podlaze
Popis nositele červený mramor, text po obvodu kamene, výzdoba znaková (Otta)
Nápis Leta 1587 w pondieli den Swa/teho Medarda Vmrzel gesst Vrozeny Pan Jan Jachym Otta z losu a na / Winarczicznych a w tomto hro/bie do przygssti Syna buozyho odpocziwa gehoz dussy Syn Bozy w / pocztu wolenych swycch posta(viti).
Datum 1587,06,08
Jméno Jan Jáchym Otta z Losu
Komentář získal W (1715,10,05)

Číslo 222
Obec Počaply (část obce Králův Dvůr, okres Beroun)
Místo kostel Nanebevzetí Panny Marie
Inventární číslo 834_2, 1324_7, 1424_1

Bližší lokalizace při vchodu do chóru, v podlaze
Popis nositele červený mramor, text po obvodu kamene, výzdoba znaková (Vratislav) a figurální (ženská postava)
Nápis M.D. 82 w sobo/tv przed s(vatým) Gilgim vmrzela na Nizbvrze / vrozena pani man/delyna z eydlyczowa z mitrowicz, / manzielka pana Iana z Eydlicze z ssn/feldv / a tuto gest pochowana czekagie blahoslawene nadziee kristv panv.
Datum 1582,08,25
Jméno Magdalena Žejdlicová, rozená Vratislavová z Mitrovic, Jan Žejdlic ze Šenfeldu
Komentář získal W (1715,10,05)

Číslo 223
Obec Počaply (část obce Králův Dvůr, okres Beroun)
Místo kostel Nanebevzetí Panny Marie
Inventární číslo 834_4

Bližší lokalizace pod katedrou, v podlaze
Popis nositele malý mramor, text po obvodu kamene a v horním textovém poli, výzdoba znaková (Otta)
Nápis Letha 15(..) w sstwrtek / Na den Hromnic / Vmrzela Panna Marya(n)ka / dczera Vrozeneho // pana Zdenka / z Losv a na / Popowicz/ich / Tvto pochowana.
Datum 15??,02,02
Jméno Mariana Ottová z Losu, dcera Zdenka Otty z Losu

Komentář získal W (1715,10,05)

Číslo 224
Obec Počaply (část obce Králův Dvůr, okres Beroun)
Místo kostel Nanebevzetí Panny Marie
Inventární číslo 834_5

Bližší lokalizace v sakristii, v podlaze
Popis nositele červený mramor, text po obvodu kamene, výzdoba figurální (muž ve zbroji) a znaková (Otta)
Nápis Letha panie 1591 vmrzel gest / Vrozeny Pan Zdeniek Otta z Losu Niekdy na Popowicznych a gyz Hlazowi/czych a w tomto hrobie pochowan / gest gehoz dussy pan nebesky w pocztu wolenych swych postawity.
Datum 1591
Jméno Zdeněk Otta z Losu
Komentář získal W (1715,10,05)

Číslo 225
Obec Počaply (část obce Králův Dvůr, okres Beroun)
Místo kostel Nanebevzetí Panny Marie
Inventární číslo 834_6

Bližší lokalizace pod katedrou, v podlaze
Popis nositele malý mramor, text po obvodu kamene a v horním textovém poli, výzdoba znaková (Otta)
Nápis LETHA 1556 WES^TW/RTEK P(O) S. WACZLAWIE VMRZELA / GEST MARKITHA DCZ/ERKA VROZENEOH PANA ZDENKA / OTTI Z L(O)SV A NAPOPO/WICZICH A W TOM/TO HR(O)BIE POCHOWA/NA GEST PAN BVOHR/ACZ DVSSI WSWI RUC/ZE POGITI.
Datum 1556,10,01
Jméno Markéta Ottová z Losu, Zdeněk Otta z Losu
Komentář získal W (1715,10,05)

Číslo 226
Obec Počaply (část obce Králův Dvůr, okres Beroun)
Místo kostel Nanebevzetí Panny Marie
Inventární číslo 834_6, 1163_3

Bližší lokalizace na evangelijní straně hlavního oltáře, v rohu, v podlaze
Popis nositele velký červený mramor, text po obvodu kamene, výzdoba znaková (Otta)
Nápis Letha Paně MDLXXXII V/snul w panu Petr Syn Vro/zeneho Pana Zdenka Otty z losu a na Popowi/czych spolzeny z Vrozenau Panii / Kateřinau Swarowa dussy geho buh racz / przigity.
Datum 1582
Jméno Petr Otta z Losu, syn Zdeňka Otty a Kateřiny Ottové, rozené Karlové ze Svárova
Komentář získal W (1715,10,05)

Číslo	227
Obec	Počaply (část obce Králův Dvůr, okres Beroun)
Místo	kostel Nanebevzetí Panny Marie
Inventární číslo	834_7
Bližší lokalizace	před hlavním oltářem, v podlaze
Popis nositele	nevelký mramor, text po obvodu kamene, výzdoba figurální (muž ve zbroji) a znaková (Otta)
Nápis	Vrozeny Pan gan Otta z losu / a na Nizburcze dokonawsse le(t) wieku sweho 67 let vmrzel gest Letha Panie 1597 / a pod tymto Kamenem až do d/ne Blazeneho wzkrzyseny odpocziwa A.M.E.N.
Datum	1587
Jméno	Jan Otta z Losu
Komentář	získal W (1715,10,05)

Číslo	228
Obec	Počaply (část obce Králův Dvůr, okres Beroun)
Místo	kostel Nanebevzetí Panny Marie
Inventární číslo	834_8
Bližší lokalizace	před hlavním oltářem, v podlaze
Popis nositele	červený mramor, text po obvodu kamne, výzdoba znaková (Otta) a figurální (5 dětských postav)
Nápis	Tuto lezy Piet Sinu Vrozeneho Pa(n)a Girzika Otty z losu a na Nizburcze / Maudrosty mka 4. Mila bohu byla / dusse gegich protoz pospissil wywesti Sposrzedku neprawosty alle lyde wydaucze / nerozu(m)niegi aniz skladagy Swa srdcze / takowych wieczy.
Datum	1569, 1579
Jméno	děti Jiřího Otty z Losu
Komentář	získal W (1715,10,05)

Číslo	229
Obec	Počaply (část obce Králův Dvůr, okres Beroun)
Místo	kostel Nanebevzetí Panny Marie
Inventární číslo	834_9r
Bližší lokalizace	za hlavním oltářem, v podlaze
Popis nositele	malý mramor, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Otto)
Nápis	Leta panie 1589 przy cza/su swateho Waczlawu vmrze/la gest panna Katerzinka dcer/ka vrozeneho Pana Zdeinka / Otty z Losu a na Hlażowiczach / a w tomto Hrobie odpocziwa / gyz dussy Pan nebesky racz / w pocztu wolenich postawity.
Datum	1589,09,28
Jméno	Kateřina Ottová z Losu, dcera Zdeňka Otty z Losu
Komentář	získal W (1715,10,05)

Číslo	230
Obec	Počaply (část obce Králův Dvůr, okres Beroun)

Místo	kostel Nanebevzetí Panny Marie
Inventární číslo	834_9r, 1163_5
Bližší lokalizace	na epištolní straně hlavního oltáře, v rohu, ve zdi
Popis nositele	šedý mramor, textové pole v horní polovině a kolem znaku, výzdoba znaková (Karel ze Svárova)
Nápis	Leta 1571 w strže/du o suchych dnech / postnich Vmrzela gest / Vrozena Pani Kate/rzina Ottowa z Swa/rowa Manzielka Vrozeneho Pana / Zdenka Otty z losu / a na Popowiczych / a tuto dopoczywa / Pan bzoh Smilug se na D(uši).
Datum	1571,03,14
Jméno	Kateřian Ottová z Losu, rozená Karlová ze Svárova, Zdeněk Otta z Losu
Komentář	získal W (1715,10,05)

Číslo	231
Obec	Počaply (část obce Králův Dvůr, okres Beroun)
Místo	kostel Nanebevzetí Panny Marie
Inventární číslo	834_9v, 1002_3
Bližší lokalizace	na evangelijní straně hlavního oltáře, v podlaze
Popis nositele	šedý mramor, text po obvodu kamene, výzdoba figurální (ženská postava) a znaková (Říčanský)
Nápis	Leta 1589 w nedely przed swatym / Duchem vmrzela Vrozena Pani Pani Markyta Ottowa z rziczán trzety Manzelka / Vrozene(h)o Pana Zdenka Otty / z losu a na Hlazowicych pa(n) buh racz dussy gegy w pocztu wolenych postavyti.
Datum	1589,05,14
Jméno	Markéta Ottová z Losu, rozená z Řičan, Zdeněk Otta z Losu
Komentář	získal W (1715,10,05)

Číslo	232
Obec	Počaply (část obce Králův Dvůr, okres Beroun)
Místo	kostel Nanebevzetí Panny Marie
Inventární číslo	834_10
Bližší lokalizace	N
Popis nositele	mramor, výzdoba znaková (Otta)
Nápis	nápis neuveden
Datum	N
Jméno	N
Komentář	získal W (1715,10,05)

Číslo	233
Obec	Pořejov (část obce Hartmanice, okres Tachov)
Místo	kostel sv. Bartoloměje
Inventární číslo	219_1r
Bližší lokalizace	ve zdi
Popis nositele	pískovec, text po obvodu kamene, výzdoba znaková (Šerntygarová)

Nápis Anno 1579 am Sonna/bent nach Michaeli den 3ten tag octobris auf dem abend / umb 8 Uhr Berschied in Gott die / Edle und Ehrenste frau Dorothea Schirndingern ein gebohrne Von Dolmitz / der Gott genad.

Datum 1579,10,03

Jméno Dorothea Šerntyngarová, rozená z Dolnic

Komentář získal František Ignác Wunschitz (1720,02)

Číslo 234

Obec Postupice (okres Benešov)

Místo kostel sv. Martina

Inventární číslo 449_3v, 757_3

Bližší lokalizace uprostřed kostela, v podlaze

Popis nositele velký kámen, výzdoba znaková (Chanovský)

Nápis nápis neuveden

Datum N

Jméno Anna Markéta Míseroniová, rozená Chanovská z Dlouhé Vsi

Komentář získal W (1709,05,05)

Číslo 235

Obec Postupice (okres Benešov)

Místo kostel sv. Martina

Inventární číslo 1002_6

Bližší lokalizace u stupně hlavního oltáře, v podlaze

Popis nositele 1 a ½ loket vysoký kámen, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Říčanský)

Nápis Leta Panie 1578 W sobotu po Swatem Pawlu na wiru obraceni Vmrzel gest Ssebestyan Sy(n) Vrozene(ho) Pana Pa(na) Ssebestyana z řizan a na Popowiczich a tuto odpočiwa

Datum 1578,02,01

Jméno Šebestián z Řičan

Komentář získal W (1706,05,05), komentář W: v témže kostele další kámen s nápisem nezřetelným, další kámen se znakem Chanovských, náhrobek Anny Míserionové.

Číslo 236

Obec Praha

Místo Karlův most

Inventární číslo 1002_1

Popis nositele výzdoba znaková (Říčanský)

Nápis Carolo Adamo Baroni de Ržicžan, Qui perpetuum hoc lumen et Sacrum / Perpetuum in Metropolitano Sacello Divi Wenceslai fundavit legato Bono / Launiovicz Sedi Archi Episcopali Joannes Fridericus ArchieEpiscopus / Pragensis hoc Monumentum posuit Anno Domini M.DC.LXXXI.

Datum 1681

Jméno Karel Adam z Řičan

Komentář ziskal W (1713)

Číslo 237

Obec Praha

Místo N

Inventární číslo 135

Bližší lokalizace N

Popis nositele obraz na plátně, výzdoba figurální (zemřelá jeptiška)

Nápis Wahre Abbildung / der in Gottruhenden / Schwester Maria Josepha gebohrenen Grafen / Butlerin von Clonebouch / gewesen Baarfüssigen Car/melitanerin auf der Kleinseiten / bey S(ank)t Joseph, welche in 61 Jahr / ihres Alters als eine regieren/de Würdige Mutter Prior/in in demselben Kloster / den 13 9br 1734 gestorb/en und auch alda be/graben ist.

Datum 1734,11,13

Jméno Marie Josefa Buttlerová z Clonebourghu

Komentář ziskal (1735,03,03)

Číslo 238

Obec Praha

Místo N

Inventární číslo 159_1

Bližší lokalizace na zadní straně pergamenového obrázku, který vlastní Marie Anna ze Schichtlingu

Popis nositele bez výzdoby

Nápis Anna Sidonia Gräffin von Poedl geborhinhe / Von Clary Witib 1694.

Datum 1694

Jméno Anna Sidonia z Podolí, rozená Claryová

Komentář ziskal W (1725,09,27)

Číslo 239

Obec Praha

Místo N

Inventární číslo 600_2

Bližší lokalizace na rubové straně pergamenového obrázku

Popis nositele bez výzdoby

Nápis 20. April 1653 / Ihr gnaden meiner genedigen frauen Muetter, befilch ich mich Vnderthenig, an dem dag an welchen ich mein Erste mess gelesen Vnd die selbige geffeisset, in dero heiligess gebet Vnd beharliche gnad E(euer) g(naden) gehorshamer Sohn P(ater) Gotthilf Khueffstein der Societ(as) JESV // Der Hoch und Wohlgebornen frawen SVSANNAE MARIAE gräffin Von Werth Witib; gebornen gräffin Von Kuffstein Verlasset diesesgeringe bildlein zu seiner, wie wohl Vnwürdigen gedächtnus Ihrer Gräff genaden Vewürdiger diener Wenceslaus Ignatius Hartman freyherr Von Clarstein Alss er die Wolt beurlaubet den 11. Junii 1658.

Datum 1653,04,20; 1658,06,11

Jméno Gotthilf Kuffstein, Zuzana Marie Kuffsteinová, Ignác Hartmann z Klarštejna

Komentář ziskal W (1726,05,02)

Číslo 240
Obec Praha
Místo N
Inventární číslo 757_4

Bližší lokalizace N
Popis nositele textové pole v horní polovině kamene, výzdoba figurální (zemřelé dítě s anděly) a znaková (Miseroni)
Nápis Maximili(anus) Alex(ander) Evsebius / Missirion de Lisone, natus 12. / Xbris, mane hora sexta A(nn)o 1663 / Mortus 4. Maii, noctu uno qua/drante ad Secu(n)dam Anno / 1664
Datum 1663,12,12; 1664,05,04
Jméno Maxmilián Alexander Miseroni z Lisonu
Komentář ziskal W (1725,05,10)

Číslo 241
Obec Praha
Místo N
Inventární číslo 1067

Bližší lokalizace N
Popis nositele bez výzdoby
Nápis Sub hoc marmore quiescit Illustrissimus Dominus, Dominus Franciscus Josephus Comes de Schönkirchen et Anger, Dominus in Weiten-Trebetitsch, Teutschen-Rust, et Ledau, Supremus ac Haereditarius ArchiDucatus Austriae Janitor, Sac(rae) Caes(arae) Regiaeque Mai(estatis) Camerarius et Supremus Vigiliarum Praefectus, Antiquissimae ac Luculentae suae Stirpis /Eheu!/ Ultimus. Obiit in Domino Pragae XXVIII Julii An(no) MDCCXXXIV., Aetatis suae LVIII annorum, et hic ex humilitate petiit humari. Requiescat in pace! Amen!
Datum 1734,07,28
Jméno František Josef ze Schönkirchenu
Komentář ziskal W (1734,09,23)

Číslo 242
Obec Praha, Hradčany
Místo kostel sv. Benedikta (barnabitský klášter)
Inventární číslo 71_2

Bližší lokalizace na velkém bočním oltáři sv. Karla Boromejského
Popis nositele výzdoba znaková (Binago)
Nápis A[---] BINA(go) W[---] V[---] P[---] R[---] K[---] M[---] C[---] R[---] / 1637 // [---]
Datum 1637
Jméno N Binago
Komentář ziskal W (1719,02,05)

Číslo	243
Obec	Praha, Hradčany
Místo	kostel sv. Benedikta (barnabitský klášter)
Inventární číslo	550_6
Bližší lokalizace	na evangelijní straně hlavního oltáře, v podlaze
Popis nositele	červený mramor, horní a dolní textové pole, výzdoba znaková (Kolovrat)
Nápis	Hic Jacet / Illustris(imus) D(ominus) D(ominus) Albertus Libsteins/ky a Kolowrat D(ominus) in Reichenaw / Borohradek et Zamrsk // S(acrae) C(aesarae) R(omanae) M(aiestatis) Ferd(inandi) II ac Ferd(inandi) III. per Reg(num) Boh(emicum) Vice Cancellarius / Obiit Pragae XII. Aug(usti) Anno / 1648.
Datum	1648,08,12
Jméno	Albert Libštejnský z Kolovrat
Komentář	získal W (1719,01,15)
Číslo	244
Obec	Praha, Hradčany
Místo	kostel sv. Jiří
Inventární číslo	114_1
Bližší lokalizace	nedaleko vchodu, který vede do ambitu
Popis nositele	malý mramor, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Proy)
Nápis	Christohori Broii / et Margaret via nata / parentis Gvtra / drin iacet hic / spiritvs astra tenet.
Datum	N
Jméno	Kryštof Proy a jeho žena Markéta
Komentář	získal W (1715,11,25)
Číslo	245
Obec	Praha, Hradčany
Místo	kostel sv. Jiří
Inventární číslo	185_2
Bližší lokalizace	na straně, kudy se jde ke kapli sv. Annny, na zdi
Popis nositele	písmena černá, výzdoba znaková (Čejka)
Nápis	Gindrzych z Wolbra/mowic tvto leži pochowan / Proste Boha Zan.
Datum	N
Jméno	Jindřich Čejka z Olbramovic
Komentář	získal W (1715,11,25)
Číslo	246
Obec	Praha, Hradčany
Místo	kostel sv. Jiří
Inventární číslo	1340
Bližší lokalizace	u dveří v pravo, nedaleko kaple Bolestné Panny Marie, na zdi
Popis nositele	dřevěná tabulka, výzdoba znaková (znakové vývody)

Nápis Nobilis ac strenui Georgii Wachtel de Panthenau et / vice Capitanei arce pragensis quatuor clipei naturales: / Barbara de Reyberk, Georgius Wachtel, Anna de Syrchen, Dorothea de Reybnicz, / Eiusdem Liberor(um) itidem quator clipei naturales: / Anna de Taussenye, De Panthenau, Barbara de Reyberk, Anna de Forchheim. / Domine ne derelinquas me quoniam speravi in te.

Datum N

Jméno Jiří Vachtl z Pantenova

Komentář získal W (1715,11,25)

Číslo 247

Obec Praha, Hradčany

Místo chrám sv. Víta

Inventární číslo 27

Bližší lokalizace v kapli sv. Zikmunda, u lavice, ve zdi

Popis nositele bez výzdoby

Nápis Georgius Nemes de Waragdia Transylvanus, Prin/cipi Optimo in utraq(ue) fortuna a Cubiculis, cum la/crimis posuit 12 Martii Anno 1629. / D. O. M. / Obiit 1613 / Lector disce, quibus fortuna ictibus pateat / Humana Majestas / Sigismundum Battorium / Transylvaniae Principem / Extinctum tegit Boema Terra. / Huc e Solio arreptum immitis Fortuna dejecit, / Caruisset sepulchro / Qui sederat in Solio, / Nisi Famuli fides etiam in tempestate / Inconcuſsa stetiſset.

Datum 1629,03,12

Jméno Zikmund Bathory

Komentář N

Číslo 248

Obec Praha, Hradčany

Místo chrám sv. Víta

Inventární číslo 51_3

Bližší lokalizace v kapli Panny Marie (Berkovské), před oltářem v podlaze

Popis nositele červený mramor, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Berka)

Nápis Sepultura / Dominor(um) Berkorum Catholico/rum Bar(onum) de Duba et Lippa. / D(omi)nus D(ominus) Ladislaus Berka Su/premus Moraviae Camerarius F[---] F(--)
/ Anno MDCVII.

Datum 1607

Jméno Ladislav Berka z Dubé

Komentář získal W (1727,05,07)

Číslo 249

Obec Praha, Hradčany

Místo chrám sv. Víta

Inventární číslo 165, 912

Bližší lokalizace pod velkými varhanami (přemístěno ze sloupu, kde nyní náhrobník Šliků)

Popis nositele jemný pískovec, textové pole v dolní polovině, výzdoba znaková (Portia)

Nápis D. O. M. / Venceslao Portiae et Brugnare Comiti / Invictiss(imi) Rudolphi II.

Imp(eratoris) Aug(usti) / Dapifero / Flagrantis(simo) Virtutis Studio / Caeterisq(ue) Naturae adiumentis / Ad Sum(m)am Gloriam properanti / In ipso Iuventutis flore sublato / Anno Aetatis sue XX. / Ludovicus Coloretus eiusdem / Caes(arae) Aug(usti) Cubicularius / Mon Hoc Affini Amantiss(imo) P[---] C[---] / An(n)o Salut(is) MDXXI. XIV. Kal(endas) Juliae.

Datum 1521,06,18
Jméno Václav Portia, Ludvík Colloredo
Komentář získal W (1725,04,14)

Číslo 250
Obec Praha, Hradčany
Místo chrám sv. Víta
Inventární číslo 213_3

Bližší lokalizace nedaleko hrobu Jana Nepomuckého
Popis nositele textové pole v dolní polovině, výzdoba znaková (Chanovský)
Nápis Sub hoc marmore quiescit / Reverendiss(imus) ac Illustris(simus) D(omi)n(u)s D(omi)n(u)s / Joannes Ignatius de Longa villa / Episcopus Millevitanvs Suffraganeus / Et Metropolitanae hujus Praepositus / qui dum viveret / Pro Deo, Ecclesia et Populo / quievit nunquam / Consumatis tandem laboribus / Obiit loga vita signissimus / X Januarii Anno MDCCI / Benevole Lector / Apostolico Praesuli / Requiem praecare sempiternam.
Datum 1701,01,10
Jméno Jan Ignác Chanovský z Dlouhé Vsi
Komentář získal W (1717,05,05)

Číslo 251
Obec Praha, Hradčany
Místo chrám sv. Víta
Inventární číslo 344_1

Bližší lokalizace pod kůrem
Popis nositele červený mramor, nápisové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Harant)
Nápis Monumentum / Ill(ustrissi)mi et Excell(entissi)mi D(omi)ni D(omi)ni Christo/phori Guilelmi Harant Lib(eri) / Bar(onis) a Polschytz et Weseriz / Sac(rae) Caes(arae) Reg(iae)que May(esta)tis Camerarii / Equitum G(ene)ralis Regiminis Peditum Colonelli Regiae Civitatis / Pragensis Com(m)endantis Nec / non Militiae Regni Bohemiae / Comndantis Generalis / Qui Die 10. Aprilis Anno 1617 / Natus Saepius Hostes infensis/simos Morti devovit Et 25. Feb/ruarii 1691 Mortis Praeda fac/tus est. Deo aeternam vivat.
Datum 1617,04,10; 1691,02,25
Jméno Kryštof Vilém Harant z Polžic a Bezdruzic
Komentář získal W (1717,05,19)

Číslo 252
Obec Praha, Hradčany
Místo chrám sv. Víta
Inventární číslo 344_2

Bližší lokalizace	pod kůrem, v podlaze
Popis nositele	velký červený mramor, nápis po obvodu kamene, výzdoba znaková (čtyřkoutní vývod)
Nápis	An(no) 1681 den 28 Novem(ber) starb Die Wohlgebor(ne) / Frau Augusta Isabella Von Venningen Eine Gebohrne Harantin Von / Polschitz und Weseritz ihres alters 39 Jahr / Lieget alhier begraben Gott seye dero Seele Gnädig und barmherzig.
Datum	1681,11,28
Jméno	Augusta Isabella Venningenová, rozená Harantová z Polžic
Komentář	získal W (1719,10,07)

Číslo	253
Obec	Praha, Hradčany
Místo	chrám sv. Víta
Inventární číslo	371_3

Bližší lokalizace	u oltáře sv. Petra a Pavla, v podlaze
Popis nositele	bílý a velký kámen, text po obvodu kamene, výzdoba znaková (Herberstein)
Nápis	Her Hans Gregor Freyherr zu Herbersain Neyperg vnd guttenhaag des erzherzog Ferdyn/an mu(n)dschenck ist Vor seine(n) Her(rr) enschosse(n) worden / am III tage Aprilis Anno 1548 Jar der seel got genad.
Datum	1548,04,03
Jméno	Gregor Herberstein
Komentář	získal W (1718,09,18)

Číslo	254
Obec	Praha, Hradčany
Místo	chrám sv. Víta
Inventární číslo	435_1

Bližší lokalizace	na sloupu královské oratoře
Popis nositele	na pergamenu, zarámované, výzdoba figurální (klečící muž v oděvu kanovníka) a znaková (Hrobčický)
Nápis	M(agister) Hieronymus Robcicenus a Robcice Antique Civitatis / Pragensis Consularis etc. Venerabili Viro Domino Joanni / Artiu Magistra(n)do fratri suo germano Alm(us) / hui(us) Ecclesie O/lim Canonico vita defuncto et hic X Novembris Anno sup(ro) / MDXXIo Sepulto hoc Elogium amoris fraterni mo/numentum scripsit. / Floruit hic magna quondam pietete Sacerdos, / Que modo mundo muta tenet chare Viator humus, / Pinguibus, est pulchre Matine natus in arcuis / Multa mos docuit, celica sacra patres. / Vivere plura satis, dignus tibi secla fuisset, / Mutasset summus si sua fata Deus. / Hei mihi, tu patres, ego langueo, nuper ade(m)pte / Frater, pars cordis dimidiumq mei. / O quociens venio hoc visurus triste Sepulchrum, / Mille trahens mesto pectore Suspiria. / Sit tibi terra leuis cogito, sit conditor orbis / Clemens, o vita fater amibilior. / Cogit amor, pietas urget, dum vita manebit, / Me sic velle tibi, sic meminisse tui. / Hunc quando superas repetivit spiritus auras, / Exorna vernis, mortua membra rotis.
Datum	1531,11,10
Jméno	Jeroným Hrobčický z Hrobčic
Komentář	získal W (1715,06,11 a 24)

Číslo	255
Obec	Praha, Hradčany
Místo	chrám sv. Víta
Inventární číslo	649
Bližší lokalizace	v kapli sv. Anny, v podlaze
Popis nositele	červený mramor, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Leux)
Nápis	Obiit in Domino Anno MDCCXV. / Die 20 Martii Perillustris ac Genero/sus Dominus Franciscus de Luxen/stein Aetatis suae 70. Sacrae / Caesarea Maiestatis in Regno / Bohemiae Cammerae Consiliarius / eiusdemque Regni per 30. annos / Thesaurarius cuius animae / requiem praecare.
Datum	1715,03,20
Jméno	František Leux z Luxensteinu
Komentář	získal W (1718,03,26)
Číslo	256
Obec	Praha, Hradčany
Místo	chrám sv. Víta
Inventární číslo	650_2
Bližší lokalizace	v kapli Panny Marie (Berkovské), nedaleko hrobu knížete Spytihněva
Popis nositele	červený mramor, nápis po obvodu kamene, výzdoba znaková (z Rožmitálu)
Nápis	Leta MDXXXV z Strzedy na / Cztwrtek po Swate Markyte Vmrzel gest Vrozeny Pan Pan / Zdeniek Lew z Rozmitala a z Blathne etc. / Kteryz gest byl v trzech Kralow Czieskych / Krale Wladislawa Krale L/udwika a Krale Ferdiinanda etc. Gegich Milostii neywyzysym / Purkraby Prazskym Pan Buoh Racz se / nad nym smilowatii.
Datum	1535,07,14
Jméno	Zdeněk Lev z Rožmitálu
Komentář	získal W (1727,05,07)
Číslo	257
Obec	Praha, Hradčany
Místo	chrám sv. Víta
Inventární číslo	672_2r
Bližší lokalizace	v kapli sv. Ondřeje, v podlaze
Popis nositele	velký červený mramor, textové pole v dolní polovině, výzdoba znaková (Lobkovic)
Nápis	Hoc in Sacello Sancti / Andreae Apostoli sub / Hoc lapide Sepultura est / Popeliorum Baronum et Baronissarum a Lobcowicz.
Datum	N
Jméno	Popelové z Lobkovic
Komentář	získal W (1713,06,07)
Číslo	258
Obec	Praha, Hradčany
Místo	chrám sv. Víta

Inventární číslo	672_2v, 711_2v
Bližší lokalizace	v kapli sv. Ondřeje, nad dvěma kaple
Popis nositele	zlatá písmena, bez výzdoby
Nápis	Sacellum Hoc Sancti Andreae Ap(osto)li / Sepulturas complectitur. // Illustum D(ominum) D(ominum) / Popeliorum / Baronorum a / Lobkowicz. / Anno. // Illustum D(ominum) D(ominum) / Borsitarum / Baronum de / Martinicz. / Anno.
Datum	N
Jméno	Lobkovicové a Martinicové
Komentář	získal W (1713,06,07)
Číslo	259
Obec	Praha, Hradčany
Místo	chrám sv. Víta
Inventární číslo	672_3r
Bližší lokalizace	u vchodu do kaple sv. Václava
Popis nositele	výzdoba figurální (klečící muž s mečem a růžencem) a znaková (Lobkovic)
Nápis	D. O. M. / Georgio Poppelio Baroni a Lobkowicz Do/mino in Duxaw Et Schreckenstain, Sacra/tissimo Imperatori Rudolphi II a Consiliis / Iudicii Appellationum in Bohemiae / Regno Praesidi vita insigni cum Pietate / Et Virtute translata Defuncto. Anno / M.D.XC. Die XI Septembris Adamus Gal/lus Poppelius Fratri Germano maerens posuit / Vixit An(no) XXXIII. Men(sis) VI D(iebus).
Datum	1590,09,11
Jméno	Jiří Popel z Lobkovic, Adam Gal z Lobkovic
Komentář	získal W (1713,08,19)
Číslo	260
Obec	Praha, Hradčany
Místo	chrám sv. Víta
Inventární číslo	711_1
Bližší lokalizace	před oltářem Čtrnácti svatých pomocníků
Popis nositele	červený mramor, horní a dolní textové pole, výzdoba znaková (Martinic)
Nápis	MONVMENTVM NOVVM / QVOD / FILIAE SVAE HERVLAE MARIAE / CATHARINAE SVISQVE POSTERIS POSVIT // MAXMILIANVS / S(ACRI) R(OMANI) I(MPERII) COMES / A MARTINITZ / SAC(R)AE CECAE M(AIESTA)TIS LEOPOLDI I. / INTIMVS CONSILIARIVS / ET SVP(RE)MVS IN REGNO BOH(EMI)AE PRAELECTVS / ANNO MDCLXIX.
Datum	1669
Jméno	Marie Kateřina Martinicová, Maxmilián Martinic
Komentář	získal W (1726,06,22)
Číslo	261
Obec	Praha, Hradčany
Místo	chrám sv. Víta
Inventární číslo	711_2r
Bližší lokalizace	v kapli sv. Ondřeje, v podlaze

Popis nositele červený mramor, textové pole v dolní polovině, výzdoba znaková (Martinic)
Nápis Monumentum Illustris/simorum Dominorum / Borzitarum Comitum et / Baronum a Martinitz / Requiescant in pace.
Datum N
Jméno Bořitové z Martinic
Komentář získal W (1713,06,07)

Číslo 262

Obec Praha, Hradčany

Místo chrám sv. Víta

Inventární číslo 742_1

Bližší lokalizace blízko vstupu do císařské krypty

Popis nositele velký červený mramor, výzdoba znaková (Klinštejn)

Nápis Piae et grata me/moriae / Ill(ustrissi)mi D(omini) D(omini) Ignatii Alberti / Miczan L(iberi) Baron/is de Klin/stain et Rostok / Pragrae Anno / MDCXLVIII. Die XI / Nov(embri)s vita functi. / Collegium / Pragense / Societatis Jesu posuit.

Datum 1648,11,11

Jméno Ignác Albert Mičan z Klinštejna

Komentář získal W (1717,05,24)

Číslo 263

Obec Praha, Hradčany

Místo chrám sv. Víta

Inventární číslo 760_1

Bližší lokalizace blízko vstupu do císařské krypty, v podlaze

Popis nositele malý červený mramor, horní a dolní textové pole, výzdoba znaková (Mladota)

Nápis Catharina Francisca Mladotin De Solopisk // Obiit Die 2 Martii 1714.

Datum 1714,03,02

Jméno Kateřina Františka Mladotová ze Solopisk

Komentář získal W (1726,06,29)

Číslo 264

Obec Praha, Hradčany

Místo chrám sv. Víta

Inventární číslo 760_2

Bližší lokalizace mezi oltářem Čtrnácti svatých pomocníků a císařskou kryptou

Popis nositele malý červený mramor, horní a dolní textové pole, výzdoba znaková (Mladota)

Nápis Helena Lidmilla Mladotka z Solopisk // Obiit A 1707 23 Ivnij

Datum 1707,06,23

Jméno Helena Lidmila Mladotová ze Solopisk

Komentář získal W (1726,06,22)

Číslo	265
Obec	Praha, Hradčany
Místo	chrám sv. Víta
Inventární číslo	812, 1111, 1421_1, 1421_3
Bližší lokalizace	v kapli sv. Anny, ve zdi
Popis nositele	mramor červený, levé a pravé textové pole, výzdoba znaková (Nostic, Žďárský, Martinic)
Nápis	Anno Domini / 1649 / Mense et Die 15. Augusti / Sepultura / Illustrissimorum in S(acri) R(omani) I(mperii) Comitum de / Sora / Illustrissimi Comitum ac Domini Domini Floriani / Theodorici S(acri) R(omani) I(mperii) Comitum de Sora, Domini in / Sora, Rubra August, Kladna, Witschitz et Gottersdorf / Sac(rae) Caes(arae) Regiae(ue) Maiestatis Ferdinandi Secundi Consilarii Cubicularii / Supremorum Judiciorum Assessoris, Ferdinandi Tertii Lo/cumentis et Aulae Regiae Maressalci in Regno Bohemiae. / Et / Iluustrissimae Dominae Dominae Elisabethae / Coronae Comitissae de Sora Natae Comitissae / de Martinitz, Dominae in Sora, Rubro August, Kladna, Witschitz et Gottersdorf Charis/simorum ac 30 inter se Annorum Coniugum piissimorum / Hujus sepulturae in hac Capella Sanctae Annae pro / se suisq(ue) Liberis ac Nepotibus ab illis Descendentibus / Fundatorum Ad M(aiorem) D(ei) G(ratiam) et B(eatae) M(ariae) V(irginis) H(onorem) // Anno Domini / 1650 / Monumentum / Illustrissimorum Comitum de Nostitz / Illustrissimi Comitum ac Domini Domini / Joannis Hertvigii Comitum de Nostitz / Domini in Falckhonau, Heinrichsgrün, / Lietnitz, Schocha et Linaii etc. Sac(rae) Caes(arae) Maiestatis / Consilarii, Appellationeum Praesidis, Locumentis / et Supremorum Judiciorum Assessoris in Regno / Bohemiae / Et / Illustrissimae Dominae Dominae Catharinae / Mariae Comitissae de Nostitz, Natae Comitissae / de Sora, Dominae in Falckehonau, Heinrichsgrün, / Lietnitz, Schocha et Linaii etc. Coniugum, huius / Sepulturae in hac Capella Sanctae Annae pro se / suisq(ue) Liberis ac Nepotibus ab illis Descendentibus / Fundatorum.
Datum	1649,08,15;1650
Jméno	Florián Theodor Žďárský ze Žďáru, Alžběta Žďárská, rozená z Martinic, Jan Hertvík z Nostic, Kateřina Nosticová, rozená ze Žďáru
Komentář	získal W (1715,05,16)
Číslo	266
Obec	Praha, Hradčany
Místo	chrám sv. Víta
Inventární číslo	816_1
Bližší lokalizace	u oltáře Čtrnácti svatých pomocníků, v podlaze
Popis nositele	červený mramor, nápisové pole v dolní polovině, výzdoba znaková (Obytecký)
Nápis	Letha 1625 w Sobotu przed Swati(m) / Witem Vrozeni a Stateczni Ritirz / Pan Waczlaw Widuna Obiteczki / z Obizecz a na Krzemirzi G(eho) M(ilsti) C(isaře) / Radda a Prokurator w Kralowstwi / Czeskem Mage wieku Sweho 48 leth / Gest w Panu Bohu Sstiastrnie / Ziwoť swug dokonal Gehozto / tielo Mrtwe w mistie / tomtu poczestnie po/hrzbeno gest. Oczie/kawage w gistotie / blahoslaweného / wkrzissení.
Datum	1625,06,14
Jméno	Václav Obytecký z Obytec
Komentář	získal W (1720,10,07)
Číslo	267
Obec	Praha, Hradčany

Místo	chrám sv. Víta
Inventární číslo	884_1
Bližší lokalizace	blízko hrobu knížete Břetislava
Popis nositele	textové pole v horní polovině kamene, výzdoba znaková (Pluh)
Nápis	Anno a nato Christo Deo MDXXX/VII Mensis Augusti Die XIII. Mag/nificus ac Generosus Joannes Pflug / Baro a Rabenstein ac Betschoviae Tac/hoviaeq(ue) Dominus etc. Super et Regni / Bohemiae Supremus Cancellarius ei/usdemq(ue) Regni ac Ferdinandi Primi Ro/manae Hungaricae ac Bohemicae / Regiae Maiestatis Germanicorum Fe/vdorum Praefectus etc. Aetatis suae / Anno LXVI. Humana reliquit et / publico merore hic situs est.
Datum	1537,08,14
Jméno	Jan Pluh z Rabštejna
Komentář	získal W (1727,04,30)
Číslo	268
Obec	Praha, Hradčany
Místo	chrám sv. Víta
Inventární číslo	1004_1
Bližší lokalizace	za kaplí sv. Vojtěcha, v podlaze
Popis nositele	šedý mramor, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Řísnický)
Nápis	W Panu odpocziwa Vrozeni / a Stateczny Ritirz Wac/zlav Woldrich Rzisnicky z / Rzisnice Kteryzto w Pa/nu Vsnuł 24 Prasincze / Letha Panie 1666 / Gdauczy tady spomen / na dussy geho.
Datum	1666,12,24
Jméno	Václav Oldřich Řísnický z Řísnice
Komentář	získal W (1720,04,06)
Číslo	269
Obec	Praha, Hradčany
Místo	chrám sv. Víta
Inventární číslo	1171
Bližší lokalizace	na pilíři u kaple sv. Anny
Popis nositele	dřevěná tabulka, výzdoba znaková (Šavel) a figurální (sv. Barbora a sv. Kateřina)
Nápis	Martin Ssawel z Wlkowe aukladem zamordowan w letech / XXII Leta Bożiho tisyczyho pietisteho XXIII.
Datum	1524
Jméno	Martin Šavel z Vlkové
Komentář	získal W (1713,06,07), komentář W: „Vide de hac Bartholomei Paproczyki Diadochi Libri III pagina 315.“
Číslo	270
Obec	Praha, Hradčany
Místo	chrám sv. Víta
Inventární číslo	1183

Bližší lokalizace	nedaleko kaple sv. Václava
Popis nositele	černý mramor, zlatá písmena, bez výzdoby
Nápis	Hic Illustrissimi ac Excellentissimi Leopoldi Josephi Schlik S(acri) R(omani) I(mperii) Comitis de Basan, et Weiskirk / Leopoldo, Josepho, Carolo Imperatoribus et Regibus / ab Equestri Aurei Velleris Ordine a Cubiculo Augusti, et a Penitioribus Aulae Consiliis, / Generalis in Campo Marescalli, Spuremi in Inclyto Bohemiae Regno Cancellarii / Anno MDCCXXIII. Pragae Saeculari Magno aetatis suae LXI Vindobonae VI. Idus Aprilis demortui / Ossa Patrio solo restituta, sub monumento a Pientissima Vidua, nata Comitissa Wratislaw posito condota sunt, / Mirare diversos in Viro unico a Castris et Palatio Honorum titulos biharia Virtutis concordia ortos, / Rarus Martis et Minervae Partus Cancellarius Miles, / Cujus Gladio erudita ac Calamo armata manus, utrobique Dextra, duplicem in arenam apta / Debellato Christianorum hoste Carlowitzii Caduceatorem se subsignare, / Repetitis hinc Militia, illinc Legationum expeditionibus, instructo Státu Mediolanensi, gesto Generalis Co(m)missarii Bellici munere / Regio tandem Cancellariae Bohemicae Sigillo, quasi suo, uti promeruit, Verus inter Leges Lycurgus / Meritis pro more Prospiae sago et toga terno iterum sub Regno Caesarum cumulatis / Optimo Mortis genere decessit promoro memorabili opere posthumo negotiorum finem exornante, / Gemina hac in Basilica Solemni Caroli Elisae Regia inauguratione.
Datum	1723,04,10
Jméno	Leopold Josef Šlik
Komentář	získal W (1725,10,03)

Číslo	271
Obec	Praha, Hradčany
Místo	chrám sv. Víta
Inventární číslo	1206_1

Bližší lokalizace	nedaleko vchodu na královskou oratoř, v podlaze
Popis nositele	pískovec, text po obvodu kamene, výzdoba znaková (Švamberk)
Nápis	Anno d(omi)ni 1589 ff(eria) VI ante ma(r)g(ar)ete obiit Magnificus et gen(er)osus D(omi)n(u)s D(omi)n(u)s Hynko de Sch(w)a(m)berk
Datum	1589,07,06
Jméno	Hynek ze Švamberka
Komentář	získal W (1720,08,28)

Číslo	272
Obec	Praha, Hradčany
Místo	chrám sv. Víta
Inventární číslo	1209_1

Bližší lokalizace	uprostřed kaple Jana Křtitele, v podlaze
Popis nositele	textové pole v dolní polovině kamene, výzdoba znaková (Táhlo z Horštejna)
Nápis	Epitaphium / Quisquis ades noli Praenobile temnere marmor / Quae volvas tacita mente Viator habes / Simon Horsteinus Praesul dignissimus aevo / Trapezuntinae sesq(ue) decusq(ue) Domus. / Hoc prius effecit postermi pignus honoris, / Vrna hac quam cineres clauderet ipse suas / Tantum hic Pragensis requiescunt membra Dynastae / Spiritus et virtus Sideris Astra colunt. / Praepositum flet Praga suum sed suspicit Archi(episcopus) / Trapezuntinum terra Boema Patrem.
Datum	N
Jméno	Simon Táhlo z Horštejna

Komentář ziskal W (1713,08,07 a 19), komentář W: „Dieses grab Simonis Brosii Von Horstein ist nicht, wie Balbinus Miscellaneorum Historicorum Bohemiae Decadis IIda Libro Imo Capitola XIX pagina 118 irrsamb saget in der Berkische Capelle zwischen den Obristen Burggragen Lewen und Obristen Cantzler Pflug, sondern in der andern Capellen darueben, welche die Capelle Sti Jo(ann)is Baptistae heisset, und in der mitter zwischen dem beyde Prägerischen Ertbischöggen Antonio und Martino.“

Číslo	273
Obec	Praha, Hradčany
Místo	chrám sv. Víta
Inventární číslo	1324_6
Bližší lokalizace	v kapli sv. Zikmunda
Popis nositele	červený mramor, textové pole v dolní polovině, výzdoba znaková (Fürstenberk)
Nápis	Leta Panie 1630 we Cztwrtek po S(vatém) Ja/nu Krztiteli Vmrzela Vrozena Pani Pani / Eusebie Marie Wratislawowa Rozena / Hrabinka z Firsstnburku Manziel/ka Vrozeneho Pana Pana Zdenka Wra/tislawa z Mitrowicz a na Missku / G(eho) M(ilsti) C(isaře) Raddi a Komornika. Ge/gizto tielo tuto odpocziwa a Ra/dostneho z mrtwich Wskrżissen / oczekawa Pan Buh racz se na Dussi / Gegi smilowati a w pocziet wiwole/nich swich Swatich gi prigiti Amen.
Datum	1630,06,27
Jméno	Eusebie Vratislavová, rozená z Fürstenberka, Zdeněk Vratislav z Mitrovic
Komentář	ziskal W (1716,10,08)

Číslo	274
Obec	Praha, Hradčany
Místo	chrám sv. Víta
Inventární číslo	1324_9
Bližší lokalizace	v kapli sv. Zikmunda, před jeho oltářem, v podlaze
Popis nositele	velký mramor, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (maltézští rytíři, Vratislavové z Mitrovic)
Nápis	Ill(ustrissimus) ac Rewer(endissimus) D(ominus) D(ominus) Wilhelmus S(acri) R(omani) I(mperii) Comes / Wratislaw de Mitrowicz, Ord(inis) S(ancti) Joh(anni) Hyer(osolymitani) / Priorati Bohe(mii) Supr(emus) Magister et D(omi)n(us) in Strako/nicz, Sac(rae) Caes(arae) M(aiestatis) Consi(liarius) Cammer(atici) Colonell(us) / G(e)n(e)r(al)is Vigiliarum Praefect(us) et Aulae Maris/chall(us), nec non Rom(ani) Hung(ariae) et Boh(emiae) Regis Con/sil(liarius) Camer(atici) et in Regno Boh(emiae) Locumentenens qui / persoluto witae cursu aetatis suae LXI suscep/ti Ord XXXVII et reparatae salutis Humanae / M.DC.XXXVII XIX. Januarii pie in D(omino) obiit / Hoc in Sarcophaco reconditur cuius anima / Caelesti potiatur gaudio.
Datum	1637,01,19
Jméno	Vilém Vratislav z Mitrovic
Komentář	ziskal W (1716,10,02)

Číslo	275
Obec	Praha, Hradčany
Místo	chrám sv. Víta
Inventární číslo	1335_2

Bližší lokalizace v kapli sv. Zikmunda
Popis nositele červený mramor, textové pole v dolní polovině, výzdoba znaková (z Vřesovic)
Nápis Hic iacet / Illustrissimus D(omi)n(us) D(omi)nus Wolfgangus / Ilburgus S(acri) R(omani) I(mperii) Comes de Wrzesowitz et Daubra/wio Monte S(acri) Caes(arae) Maie(statis) Consiliari(us) Camerarius / Praefectus in Regno Bohemiae obiit A(nno) D(omi)ni 1634 9. Decemb(ris) aetatis suae 59: orate pro eo.
Datum 1634,12,09
Jméno Wolfgang Illburk z Vřesovic
Komentář získal W (1716,10,08)

Číslo 276
Obec Praha, Hradčany
Místo Strahovský klášter, basilika Nanebevzetí Panny Marie
Inventární číslo 948_1

Bližší lokalizace v podlaze
Popis nositele červený mramor, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Questenberg)
Nápis D.O.M. / Susanna Constantia Questenbergiae ex cele/bri Gröpperiana familia oriunda Omnibus animi / Corporisque dotibus ornatissimae. / Gerardus Questenbergh S(acrae) C(aesarae) M(aiestatis) a secretis belicis Coniugi Svavissimae cuius memora sit in / benedictione gratiae memoriae et mortis ergo / Monumentom hoc M(emoriae) P(ro) C[---] / Obiit Mensis Martii aegritudunus et supra tri/gesimum primum aetatis annum Die nono An(n)o D(omi)ni MDCXVI.
Datum 1616,03,09
Jméno Gerard Questenberg, Zuzana Questenbergová, roz Gröpperová
Komentář získal W (1728,03,26)

Číslo 277
Obec Praha
Místo Strahovský klášter, basilika Nanebevzetí Panny Marie
Inventární číslo 1204

Bližší lokalizace v sousedství oltáře Obrácení sv. Pavla, v podlaze
Popis nositele pískovec, horní a dolní textové pole, výzdoba znaková (Šváb z Rogendorfu)
Nápis MORTVVS 4 DIE APRILIS / ANNO 1667. // P(ER)ILLISTRIS AC G(ENEROSUS) E(QUES) D(OMINUS) I(OANNES) R(ICHARDUS) S(CHWAB) A RAGERS/D(ORF) IN P(RAWONIN) S(ACRAE) C(AESARAE) R(EGIAEQUE) M(AIESTATIS) C(ONSILIARII) I(UDICIORUM) F(EODALIS) ET C(AMERATICI) A(SSESSOR) / NEC NON V(ICE) I(UDEX) R(EGNI) B(OHEMIAE) / SISTE VIATOR / HIC JACET PECCATOR / QVI MORTVVS VIVIT / ISTE ROGAT / PRO ILLO ORARE / VNVM PATER ET AVE / SI ADDERE PLACET / PSALMVV DE PEOFVNDIS / GRATISSIMVS INTERCESSOR ERRIS / ET REMVNERATOREM DEVM HABEBIS.
Datum 1667,04,04
Jméno Jan Richar Šváb z Rogendorfu
Komentář získal W (1727,05,18)

Číslo 278
Obec Praha, Břevnov

Místo	kajetánská zahrada za strahovskou branou
Inventární číslo	289, 711_3v
Bližší lokalizace	kaple Panny Marie Oettingenské
Popis nositele	šedý mramor, bez výzdoby
Nápis	Siste Viator / Hic iacet Cadaver / D(ominae) Catharinae Barbarae / S(acri) R(omani) I(mperii) Com(itissae) Gallasianae / Ducisae de Lucera / Natae S(acri) R(omani) I(mperii) Com(itissae) de Martinitz, / Quae obiit Anno M.DC.LXVII / Die XV Mensis Octobris / Aetatis flore Anno XXV. / Nondum expleto miraris / Sed quid in florem suum / Mors carpat in horto / Cuius Fructum / Culpa abliquirivit / in Paradiso / Abi Viator et piis / manibus bene / precare.
Datum	1667,10,15
Jméno	Kateřina Gallasová, rozená z Martinic
Komentář	získal W (1713,06,06)

Číslo	279
Obec	Praha, Břevnov
Místo	kajetánská zahrada za strahovskou branou
Inventární číslo	711_3r
Bližší lokalizace	kostel Panny Marie Oettingenské, u nohou Panny Marie stojící na hlavním oltáři
Popis nositele	malý červený mramor, bez výzdoby
Nápis	HiC IaCet eIVs Cor, / Per Qvem haeC ECCLESia faVste sVrreXIIt / BernarDVs IgnatiVs BorzIIta a MartInItz / VirgIneVs In Vita CLiens / QVoD DeI parae DonaVerat Cor, / Post Fata ab Ipsa aVfferi noLVIt / FeLIX. / NaM VbI thesaVrVs, Ibi et Cor aDest / Ex Magno RegnI BVrggraVio, / ParVa IstI sepVLCro portIo Data non est / LICet tertia soLIVs CorDis pars, / HVIC tertIae Legara FVndatIonI, / HaC reqViesCat In Vrna: / Ingens qVIppe BernarDI Cor / Vno CLaVDI non potVIt LoCo, VeL LoCVLo, / QVIsqVIs haeC Leges; / HVIC Vere ContrItO CorDI, / ex toto CorDe bene preCare: / Vt Virgo sVIs pLantIs sVBsternatI Cor, / Tvte aD astra VIaM sternat. / SaCroSanCtIs pedIbVs IaCens, / ReqViesCat In paCe.
Datum	N
Jméno	Bernard Ignác z Martinic
Komentář	získal W (1713,06,06)

Číslo	280
Obec	Praha, Malá Strana
Místo	kostel Panny Marie pod Řetězem
Inventární číslo	371_1
Bližší lokalizace	uprostřed chóru před velkým oltářem, v podlaze
Popis nositele	červený mramor, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Herberstein)
Nápis	Reverend(issi)mus Ill(ustrissi)mus et Excell(entissi)mus Dominus, / Dominus Carolus Leopoldus S(acri) R(omani) I(mperii) / Comes de Herberstein S(ancti) Joannis / Hiro(solymitani) Ord(inis) Eques Miles Commen(dator) in Meilberg / Troppau et Lossen Mag(ister) Prior Boem(us) Sac(rae) Caes(arae) / Maj(estatis) Intim(us) Actualis Consiliarius Iudicii / Provin(cialis) Maj(estatis) Assess(or) et Reg(iae) / Locumentenens in Reg(no) Boe(miae) Vien(ae) Aust(riae) / V. Martii MDCCXXVI Spiritum Deo / reddidit corpus vero hic quiscere / Voluit Aetat(is) LXVI. Anno Prioratus V. / Qui / ut moriens viveret / inter Honorum et Dignitatum affluentia / semper vixit ut moriturus / Tu Viator / si sapis fac idem.

Datum 1726,03,05
Jméno Karel Leopold z Herbersteinu
Komentář získal W (1728,06,24)

Číslo 281
Obec Praha, Malá Strana
Místo kostel Panny Marie pod Řetězem
Inventární číslo 745_1

Bližší lokalizace nedaleko oltáře sv. Kříže
Popis nositele červený mramor, znakové pole v horní polovině, výzdoba znaková (N)
Nápis Nobili ac Praeclaro Viro / D(omi)no Herculi de Nova / Billan et Rosfelt / Minoris Pragae Consu/lari. Die XII. Octob(ris) / Anno M.DC.VI pie Defun/cto Ludmilla coniunx / moerens Marito charisi/mo hic humato F(ieri) F(ecit).
Datum 1606,10,12
Jméno Herkules z Bylan, Ludmila z Bylan
Komentář získal W (1718,04,22)

Číslo 282
Obec Praha, Malá Strana
Místo kostel Panny Marie pod Řetězem
Inventární číslo 1212_4

Bližší lokalizace pod kazatelnou, ve zdi
Popis nositele malý červený mramor, výzdoba figurální (ležící dítě) a znaková (Talmberk)
Nápis Ferdinandulo Friderici de Talmberg Ferd(inandi) II. Rom(ani) Imp(erii) / Consiliarii Cubicularii Appellationum Praesidis ac / Burggravii in Karlstain et Mariae Benignae de Lob/kowitz Filio exacto vixdum uno aetatis anno VI / Aprilis Anno MDCXXIII immatura morte erepto / Monumentum hoc Paterni Amoris mest(us) Pater posuit / Funeris offitium fiti pro munere reddo / Vitae me in vito quam tibi Parca rapit / Sed quid ego rapuisse querar, dedit perennem, / Namq(ue) innocenti mors tibi vita fuit.
Datum 1624,04,06
Jméno Ferdinand z Talmberka, Bedřich z Talmberka, Marie Benigna Talmberková, rozená z Lobkovic
Komentář získal W (1713,08,14)

Číslo 283
Obec Praha, Malá Strana
Místo kostel Panny Marie pod Řetězem
Inventární číslo 1354_1, 4

Bližší lokalizace v kapli sv. Jana Křtitele
Popis nositele červený mramor, textové pole v dolní polovině, výzdoba znaková (Wendlinger)
Nápis Sta Viator / et Lege / Sub hoc lapide Familia / Wendlingeriana / Quiescit in tempore. / Ut vero requiescat in domo / Felicitatis aeternae / Piis manibus precare / et feliciter sequere / Joannes Georgius de Wendlingen / in Lochkow et Kosorz sibi suisq(ue) posuit / 20 Februarii Anno Domini 1694.
Datum 1694,02,20

Jméno Jan Jiří Wendliger
Komentář získal W (1713,08,16 a 1728,08,11)

Číslo 284
Obec Praha, Malá Strana
Místo kostel Panny Marie pod Řetězem
Inventární číslo 1354_2

Bližší lokalizace kaple sv. Jana Křtitele, na epištolní a evangelijní straně oltáře
Popis nositele výzdoba znaková (Wendlinger, Piani)
Nápis I(ohannes) G(eorgius) W(endlinger) I(uris Utriusque) D(ocor) S(acrae) C(aesarae) M(aiestatis) C(onsiliarius) et R(egni) B(ohemiae) A(dvocatus) // C(atherina) E(lisabetha) W(endlingerin) G(ebohrene) P(ianin)
Datum 1655
Jméno Jan Wendliger a jeho žena Kateřina Wendlingerová, rozená Piani
Komentář získal W (1728,08,11)

Číslo 285
Obec Praha, Malá Strana
Místo kostel Panny Marie pod Řetězem
Inventární číslo 1354_3

Bližší lokalizace kaple Panny Marie, ve zdi
Popis nositele velký kámen, výzdoba znaková (Wendlinger)
Nápis IHS / S(usana) C(atherina) V(on) B(attens) // Obiit 24. Aprilis A(nno) 1634 / Aetatis suae Annorum XVIII // Hoc lapide / quidquid terreum fuit / Susan(n)ae Catherinae de / Batens Hamburgensi / Sponsae lectissimae / textit / Joannes Georgius Wendlinger / J(uris) V(triusque) D(ocor) / Quia Senserat ut sponusu desposam morte rigere / Hoc ait et rigeat Marmore noster amor, / Faedera Connubii pacti mors solvit iniqua, / In lapidem gemmam jusit abire viri.
Datum 1634,04,24
Jméno Zuzana Wendlingerová, rozená von Batens, Jan Jiří Wendliger
Komentář získal W (1713,08,16)

Číslo 286
Obec Praha, Malá Strana
Místo kostel Panny Marie Vítězné
Inventární číslo 874_1

Bližší lokalizace na epištolní straně hlavního oltáře
Popis nositele obraz na plátně
Nápis Die gnädige Freyle Evsebia Febronia Von Pernstein, welche zu Ehren dieses Gnadenreichen JESU Kindel hiesigen Convent nebst anderen Vielfältigkeiten grossen Vohltaten Ihr Gut Solnitz geschencket hat. Ist gestorben An(no) 1646 die 7. februarii.
Datum 1646,02,07
Jméno Eusebie Febronie z Pernštejna
Komentář získal W (1735,06,11)

Číslo	287
Obec	Praha, Malá Strana
Místo	kostel Panny Marie Vítězné
Inventární číslo	1324_4
Bližší lokalizace	v kapli Panny Marie Pomocné, na zdi
Popis nositele	zlatými písmeny, bez výzdoby
Nápis	Eremitorium / Dulcissimi Pueri JESU / expentii / Ill(ustrissim)a D(omina) D(omina) Elisabeth(a) Constant(ia) / Vidua Comitissa de Oppersdorff / Nata Baron(issa) de Pettingen etc. / erectum / 1659 Orent pro illa et Suis // D.O.M.A / Ill(ustrissimus) D(ominus) D(ominus) Christophorus Wratisalw / Supremus Regni Bohemiae Scriba / Eremitis / In hac Sacra Solitudine se se exercentibus / victum / aere proprio fundato / curavit / qua Deum pro S[---] R(egni) Bohemiae incolumitate / inclytae(ue) familiae suae felicitate osent. // O! Sola Beatitudo!
Datum	1659
Jméno	Alžběta Oppersdorfová, rozená z Pöttingu, Kryštof Vratislav z Mitrovic
Komentář	získal Jan Jiří Nodler (1733,10,09)
Číslo	288
Obec	Praha, Malá Strana
Místo	kostel sv. Máří Magdaleny
Inventární číslo	160
Bližší lokalizace	na epištolní straně hlavního oltáře, v podlaze
Popis nositele	červený mramor, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Claudius)
Nápis	Anno MDCLII Die 1. Februarii // Joan(es) Ignat(ius) Claudius I(uris) V(triusque) D(ocor) S(acrae) C(aesareae) M(aiestatis) / Consiliarius Nec non Tribunal / Appellat(ionibus) in Regno Boemiae Secretarius sibi / et Coniugi suae Judith Poxinae Liberosq(ue) ac / Posteris suis Sexus Utriusq(ue) Lineae / Hoc Monumentum Perpetuum atq(ue) ab / Omni deinceps one onere Liberum extrudit / annuentibus Penes quos Plenum ius fuit / ac Potestas / Haec igitur Requies nostra Hic habitabi/mus quoniam elegimus eam.
Datum	1652,02,01
Jméno	Jan Ignác Klaudius, jeho manželka Judita Polyxena a jejich děti
Komentář	získal W (1732,08,13)
Číslo	289
Obec	Praha, Malá Strana
Místo	kostel sv. Máří Magdalény
Inventární číslo	339
Bližší lokalizace	v kapli sv. Václava, v podlaze
Popis nositele	červený mramor, výzdoba znaková (Hallweil)
Nápis	Sepultura / Antiquae et Ill(ustrissi)mae Familiae S(acri) R(omani) I(mperii) Comitum / De Halweil / Ex qua Ill(ustrissi)mus D(ominus) D(ominus) Jacobus Leopoldus / S(acri) R(omani) I(mperii) Comes de Halweil / S(acri) C(aesarei) M(aiestatis) Camerarius et in Regia Camera Boemiae / Consiliarius Primarius / Magnum suae toga et Sago Clarae prosa piae augmen et ornem / In nata Prudentia / Pro Tribunali Sagax / Iustus et / Magnanimus / Profocit et aris Soleres / Pius et /

Misericordis / Vigilans / Pro Deo et Caesare / Fidelis et Imperterritus / Quo /etiam post Fata/ sibus pia Providentia consuleret / Penes hoc altare qua Imus eius Fundator / Sine mundano Strepitu voluit quiescere in terris, / quin cum aeterno jubilo requiesceret in Caelis, / Eius enim Corpus ad hunc tumulum ex Testamento / Praecuse manus Pauperum deportaverunt, / In Caelestes thesauros in dubie animam Angeli / Quia meruit / In festo S(anctae) Luciae ut Lux Perpetua, luceret Ei / spe IVbILaeI InnoCentII Papae XII IDIbVs XeMorI.

Datum 1688,12,13
Jméno Jakub Hallweil
Komentář získal W (1718,08,15)

Číslo 290
Obec Praha, Malá Strana
Místo kostel sv. Máří Magdaleny
Inventární číslo 757_1

Bližší lokalizace uprostřed kostela, v podlaze
Popis nositele červený mramor, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Miseroni)
Nápis D. O. M. S. / Nobili ac Clarissimo Domino Octa/vio Misseron Medionlanenesi Trium Im/peratorum D(omini) Rudolphi D(omini) Matthiae / D(omini) Ferdinandi Gemmicidae Huiusq(ue) in / super Cubiculario Anno M.DC.XXIV. Die VI. Julii ex hac vita (quare ad LVII / annos laudabiliter Protraxerat) Non / sine dolore ac sensu omnium erepto / Hoc in extincti Amoris et Moeroris / Monumentum / Posuere / Tam pro illo quam pro se / Haeredes ejus moestissimi.

Datum 1624,07,06
Jméno Octavian Miseroni z Lisonu
Komentář získal W (1732,08,13)

Číslo 291
Obec Praha, Malá Strana
Místo kostel sv. Máří Magdalény
Inventární číslo 1271_3

Bližší lokalizace před Růžencovým oltářem, v podlaze
Popis nositele černý mramor, textové pole v dolní polovině, výzdoba znaková (Valdštejn)
Nápis Ernestus Iosephus / S(acri) R(omani) I(mperii) Comes de Waldstein / Obiit 28. Ivny Anno / 1708

Datum 1708,06,28
Jméno Arnošt Josef z Valdštejna
Komentář získal W (1720,06,15)

Číslo 292
Obec Praha, Malá Strana
Místo kostel sv. Mikuláše
Inventární číslo 550_8

Bližší lokalizace pod lavicemi
Popis nositele červený mramor, výzdoba znaková (Kolovrat)

Nápis Sepultura / Dom(inorum) / Liebsteinskyorum // Sac(rae) Rom(anae) Imp(eratoris) Comitum / a / Kolowrat. // 1715.
Datum 1715
Jméno Libštejnští z Kolovrat
Komentář získal W (1720,10,10)

Číslo 293
Obec Praha, Malá Strana
Místo kostel sv. Tomáše
Inventární číslo 3_5

Bližší lokalizace v kapli sv. Moniky
Popis nositele bez výzdoby

Nápis Franciscus Nicolaus Alsterl Eques ab Astfeldt Sacrae Caesarae Regiaeque Maiestatis Consiliarius Iudicii Provincialis Maioris Assessor et Vice-Burggravius in Castro Pragensi Aetatis Suae 66 Obiit Neo Pragae Nona Februarii Anno Millesimo Septingentesimo Decimo Octavo.

Datum 1718,02,09

Jméno František Mikuláš Alsterle z Astfeldu

Komentář získal W (1718,02,11), komentář W: „Dieses ist auf einer ziennen blatten gestochen, und unter dem gemahlten Crucifix auf den eichenen Sarg am deckel zu Fuess angenaglet, Descripsi ex ipsa lamina tumbae acclavata Neo-Pragae 11 Febr(uarii) An(no) 1718 alls uch bey des Verstorbenen Leichnamb alda in seiner wohnung die Heylige Mass gehört hatte. H(err) Frantz Nicolaus Alsterl ward zu S(anct) Thomas in seine Erbbegräbnuss in (beym Vesper bildt beym Althar S. Monicae) bemelten Sarg umb 7 Uhr Nachts eben den 11 Febr(uarii) begraben. RIP.“

Číslo 294
Obec Praha, Malá Strana
Místo kostel sv. Tomáše
Inventární číslo 11r

Bližší lokalizace nedaleko kazatelny, na zdi
Popis nositele bílý mramor, výzdoba znaková (Arco)

Nápis Strenui Comitum Joannis Bapt(istae) / De Arcu Qui universae inclitae / Austriacae Familiae carus assi/duo inservavit Quem etiam Cath(olicus) Hisp(anus) Rex Philippus dum viveret / Militiae suae praefecit. Hic / tandem ossa quiescunt. / Obiit Sexagenarius Cal(endas) Jan(anuarii) / Anno D(omi)ni MDLXXXVIII. / Properus Comes Filius maere(n)s / Extremum hoc Amoris Signu(m) / Cariss Patri posuit.

Datum 1588,12,18

Jméno Jan Křtitel Arco

Komentář získal W (1716,11,02)

Číslo 295
Obec Praha, Malá Strana
Místo kostel sv. Tomáše
Inventární číslo 51_1

Bližší lokalizace u hlavního oltáře, u dveří do sakristie

Popis nositele mramor, zlatá písmena, výzdoba znaková (Berka)
Nápis Gott Vberall // 1705
Datum 1705
Jméno N
Komentář získal W (1719,06,07)

Číslo 296
Obec Praha, Malá Strana
Místo kostel sv. Tomáše
Inventární číslo 51_2

Bližší lokalizace u oltáře sv. Mikuláše Tolentinského
Popis nositele velký červený mramor, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Berka)
Nápis Chwal Dusse ma Hospodina / Leta Panie MDXC IIII Mesice Rzi/hna Vmrzela Panna Sibilla Ber/kowna Sslechticzna z Dube z / Lipeho Cera Vrozeneho Pana Z/denka a na Richumburcze
Datum 1590,10,04
Jméno Sibila Berková z Dubé, Zdeněk Berka z Dubé
Komentář získal W (1713,02,16)

Číslo 297
Obec Praha, Malá Strana
Místo kostel sv. Tomáše
Inventární číslo 75, 888_2

Bližší lokalizace u oltáře sv. Justa, na pilíři
Popis nositele červený mramor, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Bleleben, Pichlberk)
Nápis Im Jahr 1649 den 8 Junii Ist In Gott Endtschlaffen / der Wohlgebohrne Herr Herr Alexander Regnier Freyherr / Von Bleylöben Röm(ischen) Kay(serlichen) May(estä)tt Ferdinandi des / andern HoffKriegs Rathd unndt bestelter / Obrister etc (titul) der alhier in Gott Ruhet Wie auch / seine Fraw Ehegemahlin die Wohlgebohrne Fraw / Fraw Anna Maria Bleylebin bebohrne Von / Puchelberg, Schöberitz, Gross Kaudern, Jones/dorff, unndt Bockaw. Denen Gott der Allmächtige / aine fröliche aufferstehung Verleihen wölle: / Amen
Datum 1649,06,08
Jméno Alexander Bleleben, Marie Anna Bleiebenová, rozená z Pichlberka
Komentář získal W (1713,06,26), komentář W: „Wie die Kirche S. Thomae umbs Jahr 1732 gantzlichen renoviret worden, ist nebst Vielen andern, auch diesses Epitaphium leider! und unverantwortlicher weiss weggekomm(en). O in grati Cuculi! tenemini ad restitutionem, si vultis salvi fieri.“

Číslo 298
Obec Praha, Malá Strana
Místo kostel sv. Tomáše
Inventární číslo 81

Bližší lokalizace u vchodu do kaple sv. Doroty, ve zdi

Popis nositele cínová deska, výzdoba znaková (Blum, Plettenberg)
Nápis D. O. M. / Henricus Julius / L(iber) B(aro) de Blum / S(acrae) Caes(ariae) Regiaeque Maiestatis / in Camera Appellationum / Regni Bohem(iae) Senior Consiliarius / Sibi vivens / Obiit die 13. Julii Anno 1699 Aet(atis) 81 / Et / Mariae Eleonorae Alexandrinae / B(aronissae) de Plettenberg / Coniugi suae Pientissimae / Mortuae 14. Janua(rii) Anno 1696. / post XXX Annorum paccat Coniugu(m) / Moerrens posuit. / Quisquis transis Viator / Memorians tibi im(m)inentis Sortis. / Utriusque Animae / bene praecare / Cum pio voto / Requiescant in pace.
Datum 1699,07,13; 1696,01,14
Jméno Henricus Julius Blum, Marie Eleonora Blumová, rozená z Plettenbergu
Komentář získal W (1713,02,16)

Číslo 299
Obec Praha, Malá Strana
Místo kostel sv. Tomáše
Inventární číslo 118_1

Bližší lokalizace nedaleko dveří do skaristie, v podlaze
Popis nositele mramor, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Brussel)
Nápis D.O.M. / Mortalis quisquis es hic siste / Jobst de Brussl Stirpe de Nobili / Trium Imperatorum Gem(m)arius Not(us) cuiq(ue) / Gente Flander incolatus Pragae / Annis LXIII nullius morbi sciens / Tandem supremo mortis ictu concidis / Hoc in loco hoc sub saxo Binacum prole / Quiescit et requiescit / Cui Mortalitatibus et Coniugalibus fidei / Monumentum sive Monumentum velis / Veronica Vxor ab Astfeldt maesta / posuit Anno Christiano MDCXXXV / Mensis Augusti die ultimo.
Datum 1635,08,31
Jméno Jobst de Brussel, Veronika Brusselová, rozená z Astfeldu
Komentář získal W (1713,04,08)

Číslo 300
Obec Praha, Malá Strana
Místo kostel sv. Tomáše
Inventární číslo 118_2

Bližší lokalizace nedaleko vchodu do sakristie
Popis nositele zláčená písmena, výzdoba znaková (Osterstock, Brussel)
Nápis Anno 1636. / Diese Bildnuss der Bekehrung S(ancti) Augustini hat zu Ehren / Gottes dess Allmächtigen, Ihrem / Verstorbenen, Ehewirth Herr / Jobst Von Brüssel und Ihren al/hier begrabenen Kindern zur gedenken gedächtnus, Fraw Veronica / Catharina Von Brüssel, wittib / gebohrne Osterstockin Von / Astfeldt machen und aufrichten lassen.
Datum 1636
Jméno Jobst de Brussel, Veronika Brusselová, rozená z Astfeldu
Komentář získal W (1713,04,20)

Číslo 301
Obec Praha, Malá Strana
Místo kostel sv. Tomáše

Inventární číslo	298
Bližší lokalizace	v klášterní křížové chodbě, v podlaze
Popis nositele	velký mramor, bez výzdoby
Nápis	IHS / Hic sepultus requiescit / Nob(ilis) D(omi)n(us) Guilielmus Gyltea / Senior Civis Vrbis / Micro Pragensis / Cuius Anima Deo vivat / Amen / Obiit Anno 1649.
Datum	1649
Jméno	Vilém Gildea z Altbachu
Komentář	získal W 1713,04,08
Číslo	302
Obec	Praha, Malá Strana
Místo	kostel sv. Tomáše
Inventární číslo	349_1
Bližší lokalizace	u oltáře sv. Anny, v podlaze
Popis nositele	velký červený mramor, textové pole v dolní polovině, výzdoba znaková (Hartig, Walderode)
Nápis	Anna Catharina / Libera Baronissa / de Hartig Nata Wal/derodiana Comitissa / ab Eckhausen / Obiit die 14. Augusti / <u>A</u> etatis suae / 66 Annorum / Anno 1719.
Datum	1719,08,14
Jméno	Anna Kateřina z Hartigu, rozená Walderode
Komentář	získal W (1720,02,19)
Číslo	303
Obec	Praha, Malá Strana
Místo	kostel sv. Tomáše
Inventární číslo	349_2r
Bližší lokalizace	v kapli sv. Doroty
Popis nositele	mramor, textové pole v dolní polovině, výzdoba znaková (Hartig)
Nápis	Salvatorem Expectamvs / D(omi)nvm n(ost)rvm Iesvm X(ris)tvvm / Crypta / Ill(ustrissi)morvm D(ominorum) D(ominorum) Comitvm de Hartig.
Datum	N
Jméno	Hartigové
Komentář	získal W (1729,08,25)
Číslo	304
Obec	Praha, Malá Strana
Místo	kostel sv. Tomáše
Inventární číslo	349_3
Bližší lokalizace	u oltáře sv. Anny, v podlaze
Popis nositele	červený mramor, výzdoba znaková (Hartig)
Nápis	Svb hoc marmore iacet / Ill(ustrissi)mvs D(ominus) D(ominus) Caietanus L(iber) B(aro) de Hartig / qvem invida mors / natvrae donis et virtvtibvs dotatvm / Aetatis suae XXXIII an / mvndo et amicis / praematvre erpivit / et maerens mater / Ill(ustrissi)ma D(omina) D(omina) Anna Cath(arina) B(aromisa) de Hartig / nata

Walderodiana c(omitissa) ab Eckhausen / in occasv vitae svae / Hoc ei monvmentvm die 26. Martii posvit / CVIV's anIMa reqVlesCat In DEO.

Datum 1719,03,26
Jméno Kajetán Hartig, Anna Kateřina Hartigová, rozená Walderode
Komentář získal W (1719,09,28)

Číslo 305
Obec Praha, Malá Strana
Místo kostel sv. Tomáše
Inventární číslo 610

Bližší lokalizace nedaleko dveří do sakristie, ve zdi
Popis nositele bez výzdoby
Nápis D(omino) Jacobo Curtio a Senfteneau D(omini) Rudophi Imper(atoris) Aug(ugusti) Intimo Consiliario Imper(atoris) Pro Cancellario Viro quod viri testantur ad Remp[-- -] nato ad omnem integritatem et humanitatem a natura facto omnibus Doctrinae Prudentiae(que) numeris absoluto, variis ad sum(m)os quosque Principes Legationibus, quasfeliciter gessit Maximisque orduis laborantis Reip(ublicae) Christianae negotiis, quae singulari dexteritate administravit exercitato duob(us) lib(erum) Sebastiano et Ursula hocce in sacello quod sibi suis(que) in Sepulturam vix adornarat, sepultis, pie tandem non sine omnium moerore defunco! Anna Marie Weberia a Bisemberg Coniunx Sex Lib(erum) Superstitum Mater maerens merenti Coniugi P[---] C[---] Vixit An(norum) XL Obiit MDXCIII.

Datum 1594
Jméno Jakub Curtius ze Senftenau, Anna Marie ze Senftenau, rozená z Bisemberku
Komentář získal W (1718,02,12)

Číslo 306
Obec Praha, Malá Strana
Místo kostel sv. Tomáše
Inventární číslo 720_1

Bližší lokalizace v kapli sv. Doroty, pod oratoří Lobkoviců, v podlaze
Popis nositele červený mramor, textové pole v dolní polovině, výzdoba znaková (Kolsdorf, Matyáš z Glouchova)
Nápis Conditorium / Joannis Mencilii de Kolsdorff / in Tman Sac(rae) Cae(sarae) Maiestatis Appel(lationum) Consilarii Vxorisq(ue) / Charissimae Dorotheae de Glauchaw / Lib(erorum) nec non Illorum / Legitime Descendentium / Extractum Anno MDC/XXVI Mense Martio.

Datum 1626,03
Jméno Jan z Kolsdorfu, Dorota z Kolsdorfu, rozená Matyášová z Glouchova
Komentář získal W (1723,11,20)

Číslo 307
Obec Praha, Malá Strana
Místo kostel sv. Tomáše
Inventární číslo 745_2

Bližší lokalizace v kapli sv. Doroty, pod oratoří Lobkoviců, v podlaze

Popis nositele	červený mramor, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Michna)
Nápis	Sepvltvra / Familiae De Waczinowa.
Datum	N
Jméno	Michnové z Vacínova
Komentář	získal W (1723,11,20)

Číslo	308
Obec	Praha, Malá Strana
Místo	kostel sv. Tomáše
Inventární číslo	745_4

Bližší lokalizace	blízko oltáře sv. Moniky, vysoko na zdi
Popis nositele	dřevěná deska, výzdoba znaková (Michna)
Nápis	A(nno) MDCXI // [---] Michna Baro de Waczinowa D(ominus) in Chiss Chodau (-).
Datum	1631
Jméno	Pavel Michna z Vacínova
Komentář	získal W (1718,09,11)

Číslo	309
Obec	Praha, Malá Strana
Místo	kostel sv. Tomáše
Inventární číslo	1201_2

Bližší lokalizace	na evangelijní straně hlavního oltáře, u vchodu do sakristie, v podlaze
Popis nositele	mramor, text a znak na kovovém podkladu, výzdoba znaková (Štubík)
Nápis	SEPVLTVRA / ILLVSTRISSIMAE / FAMILIAE // COMITVM / STVBICKHIANORVM / A KÖNIGSTEIN AN(N)O / 1678.
Datum	1678
Jméno	Štubíkové z Kynygsteina
Komentář	získal W (1713,02,16)

Číslo	310
Obec	Praha, Malá Strana
Místo	kostel sv. Tomáše
Inventární číslo	1272

Bližší lokalizace	u oltáře Ecce Homo, v podlaze
Popis nositele	šedý mramor, textové pole v dolní polovině, výzdoba znaková (Valkoun)
Nápis	Bohuchwal Walkavn z Adlarv / a na Sstafe gehu Milosti / Rzimskeho Czisarze Vhers/keho a Czeskeho krále / Radda M.DC.L.
Datum	1650
Jméno	Bohuchval Valkoun z Adlaru
Komentář	získal W (1714,02,16)

Číslo	311
Obec	Praha, Malá Strana
Místo	palác velkopřevora maltézských rytířů
Inventární číslo	1324_11
Bližší lokalizace	nad hlavním vchodem
Popis nositele	výzdoba znaková (Vratislav)
Nápis	Reverendissimus Illus/trissimus ac Excellentis/simus D(ominus) D(ominus) Joannes Wenceslaus / S(acri) R(omani) I(imperii) Com(es) Wratislaw de Mitrowitz Magnus / Prior Equit(um) Melitensium ex suo Stemmate IV. et ex / eodem Supremus Cancellarius III / in Regno Boemiae / Fieri fecit A(nn)o MDCCXII.
Datum	1712
Jméno	Jan Václav Vratislav z Mitrovic
Komentář	získal W (1717,05,24), komentář W: v roce 1726 byl tento znak nahrazen Ditrichštejnským
Číslo	312
Obec	Praha, Nové Město pražské
Místo	Emauzy
Inventární číslo	308
Bližší lokalizace	uprostřed kostela, v podlaze
Popis nositele	bílý mramor, výzdoba znaková (Götzen)
Nápis	Hic jacet Illus(trissimus) et Exellen(tissimus) D(omi)nus D(omi)nus Joannes Comes a Goetz D(omi)nus in Garlath, Beuthen, et Superiori Donavitz, S(acri) C(aesarei) Majes(tatis) Camerarius, Consiliarius Bellicus, Generalis Campi Marschallus, peditumq(ue) Equitumq(ue) Colonellus qui dum rem fortiter et constanter pro Deo et Caesare ageret contra Svevos, Bohemiae hostes magno proelio inter tabor et Yankov occisus est die Lunae, qui fuit 6. Martii A. 1645 aetatis suae 45.
Datum	1645,03,06
Jméno	Jan z Götzen
Komentář	získal Leopold Schubert, bedendiktin (1715,08)
Číslo	313
Obec	Praha, Nové Město pražské
Místo	Emauzy
Inventární číslo	1333
Bližší lokalizace	v kapli Panny Marie, v podlaze
Popis nositele	mramor, výzdoba znaková (Vršovec)
Nápis	Anno 1686 die 22. Martii obiit in D(omi)no Illustr(issimus) Comes Latislaus Pržibik Comes de Werssovez. Deus det ipsi requiem Sempiternam.
Datum	1686,03,22
Jméno	Ladislav Vršovec Sekerka ze Sedčic
Komentář	získal Leopold Schubert, benediktin (1715,08,16)
Číslo	314
Obec	Praha, Nové Město pražské

Místo	kostel Panny Marie a sv. Karla Velikého
Inventární číslo	120_1
Bližší lokalizace	před oltářem Panny Marie, v podlaze
Popis nositele	červený mramor, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Bubnové)
Nápis	Hic jacet / Inter Alias Illustres personas / Illustrissima Herula / PoLIXena / CoMItIssa De bVbna et LIItz / Insignis Benefactrix / Hujus / Ecclesiae et Canoniae.
Datum	1718
Jméno	Polyxena z Bubna
Komentář	získal W (1725,01,02)

Číslo	315
Obec	Praha, Nové Město pražské
Místo	kostel Panny Marie a sv. Karla Velikého
Inventární číslo	548_2
Bližší lokalizace	u oltáře sv. Libora, v podlaze
Popis nositele	bíločervený mramor, text po obvodu kamene, výzdoba znaková (Kokořovec)
Nápis	Vmržel Vrozeny Pa(n) He(n)drych / Kokorzowetz z Kokorzowa / a tuto gest pochowan: / Pan Buh racz byti milostiwy dussy gehu / VDMIAE / Leta Panie 1562 w Ponděli przed S. Waczlawem.
Datum	1562,09,21
Jméno	Hendrych Kokořovec z Kokořova
Komentář	získal W (1705,04,18), komentář W: znak na kameni se trochu liší od běžně zobrazovaného.

Číslo	316
Obec	Praha, Nové Město pražské
Místo	kostel Panny Marie a sv. Karla Velikého
Inventární číslo	1390
Bližší lokalizace	v kapli Zázračné Matky Boží, na zdi
Popis nositele	stříbrná tabulka, bez výzdoby
Nápis	HaeC appenDens praesens a CVsInopInate absVMpta / fVIt ab / Eleonora HerVLa nata CoMItIssa ZarVbIana De / Hvstirzan Aetas / EIVsMet fVerant CategorICe tres qVaDrantes / annI et / HaeC Ipsa ACVs per tres SeptIManas et Sies Interne / In ea seVata perstItt QVae / Ita praestanto plo ParentVM Voto InopInate / ope DeI, eIVsqVe Beatae VIrGInIs / feLICItter eX Ipsa eXIVIt.
Datum	N
Jméno	Eleonora Zárubová z Hustiřan
Komentář	získal W (1719,06,25)

Číslo	317
Obec	Praha, Nové Město pražské
Místo	kostel Zvěstování Panny Marie na Slupi
Inventární číslo	202_2
Bližší lokalizace	v pilíři pod kůrem

Popis nositele	šedý mramor, výzdoba znaková (Dejm)
Nápis	Sta, lege viator. / Qui antiquissimam Nobilitatem / et fumosas Majorum ceras / ipso praeseferebat nomine / Perill(ustris) ac Generos(us) D(ominus) / Joann(es) Petrus Degm / Eques de Strzitez / Czizowii Dynasta etc. / Cum evolutionis annis III et Quinquaginta / Dies vitae eius sicut fumus defecissent, / ipse quoque in fumum evanescens / An(no) Sal(utis) MDCCXVII. Die X Junii / fatis functus atque conditus / Corpus terae, Spiritum Coelo reddidit, / Quod si tamen, contra quam speramus / Piacularium etiamnum flammaram / fumos redolet / Nec adhuc sicut fumi virgula, / in Caelum ascendit e deserto / Tu quiquis hac pertransis / FaC bene eI preCanDo, reqVIeM eXores.
Datum	1717,06,10
Jméno	Jan Petr Dejm ze Stríteže
Komentář	získal W (1724,03,25)

Číslo	318
Obec	Praha, Nové Město pražské
Místo	kostel Zvěstování Panny Marie na Slupi
Inventární číslo	1038

Bližší lokalizace	u bočního oltáře sv. Anny, v podlaze
Popis nositele	velký červený mramor, text po obvodu kamene, výzdoba znaková (Greiffenfeld)
Nápis	Maria Iacobina / Schadnerin Nata / De Greiffenfeld / Perillustris Domina // CessIt MortI / Bis non KaLendDas / IVLII.
Datum	1708,01,07
Jméno	Marie Jakobina Schadnerová, rozená Greiffenfeldová
Komentář	získal W (1724,03,25)

Číslo	319
Obec	Praha, Nové Město pražské
Místo	kostel Zvěstování Panny Marie na Slupi
Inventární číslo	1061

Bližší lokalizace	uprostřed kostela, v podlaze
Popis nositele	velký mramor, textové pole v dolní polovině, výzdoba znaková (Schönbeck)
Nápis	Heus Viator / Audi quod mireris! Audi quod imiteris / Joannes Michael Carolus / L(iber) B(aro) a Schonebeck etc / S(acerae) C(aesareae) ac R(egiae) M(aiestatis) Appellat(ionis) Consiliarius / Sapiens, Fidelis / Nunqua(m) magis, quam cum maxime interessat(us) / pro se votum dedit / ut vita comite / S(ancti) Ord(in)e Servoru(m) B(eatae) V(irginis) M(ariae) profiteretur / Sed quid serviret ad huc! / Qui ad Sabbatum jam vocabatur / Quo cu(m) vivens non posset moriens abiit / sVb oCtaVaM pVrae ConCeptionIs InVioLata / VIrGInIs atq ChrIstI ParentIs / NatVs abhIn CannISte trI gInTa oCto / Ut tamen / Etiam a morte votum impleteret / Servum inductus hic poni voluit.
Datum	1694
Jméno	Jan Michal Schönbeck
Komentář	získal W (1724,03,25)

Číslo	320
Obec	Praha, Nové Město pražské

Místo	kostel Neposkvrněného početí Panny Marie
Inventární číslo	17_2r
Bližší lokalizace	na tumbě
Popis nositele	cínová destička, bez výzdoby
Nápis	Perillustris Eques, D(ominus) Joannes Wenceslaus Sebastianus Aulik de Tržebnitz, in Königsburg, Johannis Caroli Filius, et Simmonis Petri Nepos. Natus Brunae 22. Martii An 1682. Obiit Neo-Pragae ex hectica et phtysi 17 Martii An 1726 aetati suae 44 Annorum absq 5. Diebus. Ex gratitudine hujus Collegii RR(egularium) PP(atrum) Hibernorum hic Sepultus. Requiescat in pace. Amen.
Datum	1682,03,22; 1726,03,17
Jméno	Jan Václav, Jan Karel a Šimon Petr Oulíkové z Třebnice
Komentář	získal W (1726,03,20), komentář W: „Cui funeri ego cum Charissima Conjuge mea, meis filiis Joanne Antonio Cajetano et Joanne Procopio Wilhelmo, ac filia mea Seniore Joanna Francisca Elisabetha in dicta Ecclesia interfui. Godefridus Daniel Liber Baro de Wunschwitz 28. Martii An 1726 RR.PP. Franciscani Hiberni in sua Ecclesia Solemnes celebravere Exequias pro ibidem sepulto Perillustri Equite, Domino Joanne Wenceslao Sebastiano Aulik de Tržebnitz, in königsburg et quidem omnia gratis, fui et ego cum meis a supra dictis gratissimis Patribus invitatus ubi et compagi.“
Číslo	321
Obec	Praha, Nové Město pražské
Místo	kostel Neposkvrněného početí Panny Marie
Inventární číslo	146
Bližší lokalizace	uprostřed kostela, v podlaze
Popis nositele	červený mramor, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Caccia)
Nápis	Monumentum / Praenobilis et Generosi Domini / Benedicti Caccia Sac(rae) Caes(arae) / Regiaeque Maiestatis Camerae / Consiliarii nec non in Regno / Boemiae Reditum ex Sale Vino / et Cervisia Comisarii Vigilantissimi functus est vita in / Domino 20 Februarii Anno Salutis Humanae MDCXLVII.
Datum	1647,02,20
Jméno	Benedikt Caccia
Komentář	získal W (1718,04,15)
Číslo	322
Obec	Praha, Nové Město pražské
Místo	kostel Neposkvrněného početí Panny Marie
Inventární číslo	745_3
Bližší lokalizace	na evangelijní straně hlavního oltáře u lavic, u oltáře sv. Marie Magdaleny, v podlaze
Popis nositele	textové pole v dolní polovině, výzdoba znaková (Michna)
Nápis	Sepultura / Illustrissimae Familiae Michnianae de Weit/zenau Erecta ab Ill(ustrissi)mo D(omi)no D(omi)no Gulielmo / Wenceslao Francisco Michna S(acri) R(omani) I(mperii) Lib(iberi) Ba/rone De Weitzenau post obitum Ill(ustrissi)mi / D(omi)ni D(omi)ni Parentis Martini Jaroslai / hic sepulti. / Sta Viator et pro illis hic / spultis Requiem precare.
Datum	N
Jméno	Vilém Václav Michna z Vacínova, Martin Jaroslav Michna z Vacínova

Komentář ziskal W (1731,08,19)

Číslo 323
Obec Praha, Nové Město pražské
Místo kostel Panny Marie Sněžné
Inventární číslo 50_1, 1334_1

Bližší lokalizace nedaleko stupňů hlavního oltáře, v podlaze
Popis nositele malý červený mramor, výzdoba znaková (z Vrtby, Berchtold)
Nápis V(orsilla) B(arbara) F(rancisca) C(omitissa) Berchtold(iana) / Nata C(omitissa) de Wrtby / Obiit Die / 22. Octobris / Anno / 1720.
Datum 1720,10,22
Jméno Voršila Barbora Berchtoldová, rozená z Vrtby
Komentář ziskal W (1725,02,16)

Číslo 324
Obec Praha, Nové Město pražské
Místo kostel Panny Marie Sněžné
Inventární číslo 50_2, 1334_2

Bližší lokalizace nad bránou portiuncule
Popis nositele textové pole v dolní polovině kamene, výzdoba znaková (Berchtold, z Vrtby)
Nápis Hanc Sacram Aedem / S(anctae) Mariae Angeloru(m) vulgo Portiuncula / dictam exstrui curarunt / Ill(ustrissimus) D(ominus) D(ominus) Fran(ciscus) Ferd(inandus) S(acri) R(omani) I(mperii) Comes Berchtold / L(iber) B(aro) de Vngerschitz, S(acrae) C(aesareae) R(egiaequae) M(aiestatis) Consiliarius / Actualis Camerarius, Camerat(ici) et Aul(ici) Fevdalis / Iudicii Assesor nec non in Regno Bo(emiae) Camerae / Cons(iliarius) Et Eiusq(ue) Coniunx Ill(ustrissi)ma D(omina) D(omina) Vrsula / Bar(bara) Franc(isca) nata Comitissa de Wrttby / Anno 1698.
Datum 1698
Jméno František Berchtold z Uherčic, Uršula Berchtoldová, rozená z Vrtby
Komentář ziskal W (1713,03,19)

Číslo 325
Obec Praha, Nové Město pražské
Místo kostel Panny Marie Sněžné
Inventární číslo 120

Bližší lokalizace u oltáře Panny Marie Čenstochovské, v podlaze
Popis nositele červený mramor, horní a dolní textové pole, výzdoba znaková (z Bubna)
Nápis In Manus tuas Domine / Commendo Spiritum meum / Redemistime Domine / Deus veritatis / In Te domine speravi / Non confundar in aeternum. // Illustrissimus Dominus Dominus / Innocentius Ferdinandus Sac(ri) Rom(ani) / Imperii Comes de Bubna et Littitz / Sac(rae) Caesar(ae) Maiest(atis) Actualis Came/rarius Dominus in Skrzywan et Miss/tiowes, Cliens Humillimus Ordinis / Seraphici Sancti Francisci / Anno MDCCXI Die 1 Maii.
Datum 1711,05,01
Jméno Innocenc Ferdinand z Bubna a Litic

Komentář získal W (1717,05,09)

Číslo	326
Obec	Praha, Nové Město pražské
Místo	kostel Panny Marie Sněžné
Inventární číslo	149

Bližší lokalizace	v kapli sv. Michala, v podlaze
Popis nositele	mramor, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Caretto, Žeberk)
Nápis	Sepultura / pro / Ill(ustrissi)mo D(omino) D(omino) Jo(ann)e Josepho Carretto / e March(io) de Savona S(acri) R(omani) I(mperii) Comite / de Millesimo S(acrae) C(aesareae) M(aiestatis) Appellationum / Consiliario pro se, suisque ab Ill(ustrissi)ma / Coniuge D(omina) D(omina) Antonia Francis/ca, nata Baronissa de Seeberg / Fundata / Anno 1717.
Datum	1717
Jméno	Jan Josef Caretto-Millesimo, Antonie Františka Caretto, rozená Plánská ze Žeberka
Komentář	získal W (1717,06,13)

Číslo	327
Obec	Praha, Nové Město pražské
Místo	kostel Panny Marie Sněžné
Inventární číslo	159_2, 548_1

Bližší lokalizace	na epištolní straně hlavního oltáře, v podlaze
Popis nositele	malý čtvercový mramor, bez výzdoby
Nápis	BARBARA THERESIA / FRANCISCA PRIVS COMITISSA / DE WRBY DEIN COMITISSA / DE CLARI ET ALDRINGEN / VIDVA, NATA COMITISSA / DE KOKORZOWA OBIT / 2. APRILIS A(NN)O 1727 AETATIS / SVAE 84 ANNORVM / ET 43. DIERV. M.
Datum	1727,04,02
Jméno	Barbara z Vrtby, předtím Clary-Aldringenová, rozená Kokořovcová z Kokořova
Komentář	získal W (1731,01,18)

Číslo	328
Obec	Praha, Nové Město pražské
Místo	kostel Panny Marie Sněžné
Inventární číslo	193

Bližší lokalizace	v kapli sv. Michala, v podlaze
Popis nositele	středně velký mramor, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Čížek)
Nápis	Leta X64X // Toto místo Pohřebni nale/zi s nakladm Vrozenemu A / Statcznemu Ritirzi Panu Girziko/wi Cižkowi z Czeiselberku Leta / Panie 1649.
Datum	1649
Jméno	Jiřík Čížek z Zeiselberku
Komentář	získal W (1713,08,06)

Číslo	329
Obec	Praha, Nové Město pražské

Místo	kostel Panny Marie Sněžné
Inventární číslo	342
Bližší lokalizace	na epištolní straně hlavního oltáře, ve zdi
Popis nositele	mramor, výzdoba znaková (Haniš)
Nápis	Hic requiescit / a lattoribus suis / Perillustris ac Generosus Dominus / Joannes Adamus Franciscus / Eques de Hanisch et Greiffenthal / S(acrae) C(aesareae) M(aiesta)tis Supremi Burggraviatus Officii Consiliarius / Qui / Locum refrigerii Nives Marianas elegit, / Amicus usque ad aras condi voluit, / Ut cum Joanne Amico Sponsi / Agnum Dei Semper Videret. / Adamus / Terrae reddi iussit, quod ex terra fuit / et quomodo / Franciscus Sanctum Franciscum in vita dilexit, / ita et in morte ab eo seprari noluit. / Orate Fratres / Pro Fratre et Parte vestro, / ut sit in pace locus eius / Obiit et abiit V. Julii aetatis LCCVII. / MoDo ego, Cras Vos, CInIs, erItIs.
Datum	1707,07,05
Jméno	Jan Adam František Haniš z Greifenthalu
Komentář	získal W (1716,10,11)
Číslo	330
Obec	Praha, Nové Město pražské
Místo	kostel Panny Marie Sněžné
Inventární číslo	550_3, 1295_1
Bližší lokalizace	na epištolní straně oltáře sv. Kříže, v podlaze
Popis nositele	středně velký červený mramor, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Kolovrat, Vidršpergar)
Nápis	Letha 1638 w Sobotu to gest 20 Dne Měsicze / Vnora Vrozena Panii Panii Anna Ewa Kolowrato/wa Rozena z Widerspergku Manzelka Vroz(eného) / P(ana) P(ana) Wilima Albrechta Krakowskeho z Ko/lowrat G(eho) M(ílosti) C(isaře) Raddy a Heytmana Nowe/ho M(ěsta) Praz(ského) Ziwoť swug w Panu Bohu / Dokonala Kteraz tuto pochowana Lezi / Pan Buh Racz se na Dussi Gegi smilowatj / a mezi Wolenich Swich Przigiti. Proste za ni Boha.
Datum	1638,02,20
Jméno	Anna Eva Kolovratová, rozená Vidršpergarová, Vilém Albrecht Krakovský z Kolovrat
Komentář	získal W (1718,09,08)
Číslo	331
Obec	Praha, Nové Město pražské
Místo	kostel Panny Marie Sněžné
Inventární číslo	932_1
Bližší lokalizace	u oltáře sv. Kříže, v podlaze
Popis nositele	šedý mramor střední velikosti, v horní polovině dvě textová pole, v dolní jedno, výzdoba znaková (Přeňořovský, Chanovský)
Nápis	GENEROSVS EQVES DO/MINVS IOANNES FELIX / PRZEHORZOWSKII DE QVASE/IOWITZ DOMINVS NEOVOSCHI/THI SCHÖNBERGAE. MES/CHITII ETC. OBIIT / ANN(O) DIE MENSE // DOMINA VERO/NICA PRZEHORZO/WSKA DE LONGA / VILLA. OBIIT AN/NO 1637. DIE 15 / MENSE IVNII / ORATE PRO EIS. // SISTE VIATOR HEV QUAE CERNIS MARMORA CONOVNT / CONSORTES SANCTI FOEDERE CONIVGH / HIC CHARAM EXPECTANT CVM, FRATRIS FVNERE PROLEM / VT QUATER HIS FAVSTVM LVX FERAT ALMA DIEM / STEMMATE SVBLIMES BEET VT SVBLIMIS IN ASTRIS / SEDES TV

TVA PER VOTA PRECARE DEVM.

Datum 1637,06,15
Jméno Jan Přehořovský z Kvasejovic, Veronika Přehořovská, rozená Chanovská z Dlouhé Vsi
Komentář získal W (1713,03,14), komentář W: Die Wappen absonderlich des Przehorsowskysche ist auf diessen stein fast gantz aussgetreten, und unkennbahr durch des alterthumb.

Číslo 332
Obec Praha, Nové Město pražské
Místo kostel Panny Marie Sněžné
Inventární číslo 1066

Bližší lokalizace N
Popis nositele výzdoba znaková (Schönfeld, Courirs)
Nápis ALLHIER RUHEN IN GOTT DIE WOHLGEBOHRNE HERRN FERDINAND DE CURIRS, HERR AUF STECHDEKENS, U(ND) NODT SO VERSCHIEDEN ANNO 1646. UND NICOLAUS FREYHERR VON SCHÖNFELDT, HERR AUF SAULEY, LOMB[---] SCHÖNW(ALD) UND SETH, DERO RÖM(ISCHEN) MAJ(ESTÄT) RATH ANNO 1663 DEN 12. JAN(UAR).
Datum 1646; 1663,01,12
Jméno Ferdinand de Curirs, Mikuláš ze Schönfeldu
Komentář získal W (1713,03,09)

Číslo 333
Obec Praha, Nové Město pražské
Místo kostel Panny Marie Sněžné
Inventární číslo 1212_3

Bližší lokalizace N
Popis nositele nápis zlatými písmeny, výzdoba znaková (Talmberk)
Nápis Illustrissimus Dominus, Dominus Joannes Senior Liber / Baro de Talemberk D(omi)n(u)s in Jankow S(acrae) C(aesareae) M(aiestatis) Consiliarius me / posuit, Huncque Conventu(m) ruinam minitate(m) Christiana / Munificentia restauravit restituitq(ue) Anno MDCLIV.
Datum 1654
Jméno Jan z Talmberka
Komentář získal W (1713,06,16)

Číslo 334
Obec Praha, Nové Město pražské
Místo kostel Panny Marie Sněžné
Inventární číslo 1212_5

Bližší lokalizace v kapli sv. Michala, ve zdi
Popis nositele kámen, černá písmena, výzdoba znaková (Talmberk)
Nápis A(nno) 1657 ab hoc spacio usq(ue) post Altare S(anctae) Barbarae / V[---] M[---] ex Munificentia Ill(ustrissi)mi D(omini) D(omini) / Joannis Senioris a Tallemburg D(omi)ni / in Jankow Nivensis Ecclesiae, et / Conventus Restauratoris Sacristia /

Tabulis ligneis exornata fuit, / Quae deinde A(nno) 1711, ut, obcopiosu(m) / fidelium concursu Eccle(sia) / amplior evaderet, diruta, et in / alternum, ubi nunc est, locu(m) / translata fuit.

Datum 1657
Jméno Jan z Talmberka
Komentář získal W (1717,07,13)

Číslo 335
Obec Praha, Nové Město pražské
Místo kostel Panny Marie Sněžné
Inventární číslo 1317_3

Bližší lokalizace u mužských lavic, v podlaze
Popis nositele velký červený mramor, výzdoba znaková (Voračický)
Nápis Domum transis Viator / Qualem ipse olim incoles / Domum in terris postremam / Illustrissimi D(omini) D(omini) / Francisci Helfridi Woracziczky / Sac(ri) Rom(ani) Imp(erii) Comit(um) et Domini / De Pabienicz, / Trium Caesarum Camerarii et Consiliarii, / Regiorumque Iudicior(um) Camerat(ici) atque Feod(alis) / in Regno Bohemiae Assessoris, / Nec non quondam Cubitens District(us) Regii Capitaneis. / Cuius in Deum, Superos, Caesares, Patiam, / Atque Familiam suam ea sunt merita, / ut his undequaque coelum debeat, / Natus erat Pragae Die XXIII. Novemb(ris) A(nno) MDCLXXVII / Denatus ibidem VI. Octob(ris) A(nno) MDCCXIX. / Hic exuviae eius Archangeli tubam expectant. / Istud Coniugalis charitatis pignus ultimum / Illustrissima D(omina) D(omina) / Maxmiliana Comitissa Woracziczkyana / De Pabienicz Nata Comitissa / Zarubeana de Hustirzan in scripsit et statuit. / I et p[ro] s[er]v[er]o req[ui]e[m] Def[un]cto pre[ca]re.

Datum 1677,11,23; 1719,10,06
Jméno František Helfrid Voračický z Paběnic, Maxmiliana Voračická, rozená Zárubová z Hustřan
Komentář získal W (1725,10,26)

Číslo 336
Obec Praha, Nové Město pražské
Místo kostel sv. Apolináře
Inventární číslo 42_1r

Bližší lokalizace u chóru hudebníků, na epištolní straně hlavního oltáře
Popis nositele výzdoba znaková (Beneda, Vratislav)
Nápis 1630 / A[---] B(eneda) Z N(ečtin) A Z[---] // 1630 / A[---] M[---] B(enedová) R(ozená) W(ratislavová) Z (Mitrovic)
Datum 1630
Jméno N Beneda z Nečtin, N Benedová, rozená Vratislavová z Mitrovic
Komentář získal W (1705,04,15)

Číslo 337
Obec Praha, Nové Město pražské
Místo kostel sv. Apolináře
Inventární číslo 213_4, 1324_5

Bližší lokalizace	u oltáře Panny Marie, ve zdi
Popis nositele	mramor, 5 loktů dlouhý i široký, výzdoba znaková (Chanovský, Fremut)
Nápis	Qvae mater mea Matth(eus) 12. / Ecce mater tva Ioan(es) 19. // Aetatis / svae / 68 an(norum) / Perillustris et Pervetusta Boemae Stirpis sed ma/gis virtute, quam nobilitate insignis Iuliana DLOV/HOWESKYA de Longa Villa nata Fremutiana de / Stropčic Hoc in Templo S(ancti) Apollinaris ante Aram / Divae Virginis Boleslaw(iensis) condita requiescit, quae / pyysime obiit ipso die Corporis Christi cui semper / Devota erat, qui fuit 28. Maii 1671 orate / pro ea Hoc Monumentum posuit filius eiusdem / IOANNES De Longa VILLA EqVes BoeMVs PraepoltVs PragensIs.
Datum	1671,05,28
Jméno	Juliana Chanovská, rozená Fremutová z Tropčic, Jan Chanovský z Dlouhé Vsi
Komentář	získal W 1705,04,15

Číslo	338
Obec	Praha, Nové Město pražské
Místo	kostel sv. Apolináře
Inventární číslo	760_3
Bližší lokalizace	na kazatelně
Popis nositele	zlatá písmena, textové pole v dolní polovině, výzdoba znaková (Mladota)
Nápis	Adam Ignatius Mladota a Solo/pisk, Proto(notarius) Apost(olicus) Kaple / Kral(ovské) wssech swatych na Hrade / Praskym, tež hlawniho kostela Ste(ho) / Wita Kanownik Kazatel a Col/legiat Ste(ho) Apolinařysse De/kan Kazatelednicy tuto / na Swug naklad / ozdobiti dal 1690.
Datum	1690
Jméno	Adam Ignác Mladota ze Solopisk
Komentář	získal W (1705,04,15)

Číslo	339
Obec	Praha, Nové Město pražské
Místo	kostel sv. Bartoloměje (špitální)
Inventární číslo	202_1
Bližší lokalizace	uprostřed chóru, v podlaze
Popis nositele	výzdoba znaková (Dejm)
Nápis	Hic pie in D(omi)no Requiescit / Quondam Illustrissimus D(omi)n(u)s D(omi)n(u)s Adauctus Francisc(us) Deym L(iber) Baro / De Stžitiež S(acrae) Caes(areae) Reg(egiaeque) May(estatus) Consiliarius / Et Regii Officii Maioris / In Regno Bohemiae Assessor, / Qui Die 30 Maii A(nn)o 1719 / In Christo Reqvievit.
Datum	1719,05,30
Jméno	Adaukt Dejm ze Stříteže
Komentář	získal W (1722,06,22)

Číslo	340
Obec	Praha, Nové Město pražské
Místo	kostel sv. Ignáce
Inventární číslo	1291_1

Bližší lokalizace	v kapli sv. Ignáce na epištolní straně hlavního oltáře, v podlaze
Popis nositele	červený mramor, textové pole v horní polovině a částečně po obvodu kamene, výzdoba znaková (Věžník)
Nápis	Vrozena P(ani) Mariana Wieznikowa R(ozená) Wratis/lawka z Mitrowicz 1669 22. Brzezna Wieku 60. // Vroz(ený) a Stat(ečný) Rytirz P(an) Jan Audrczky z Au/drcze, P(an) na Klomine etc. 1678 6. Srp(na) W 52. // Vrozeny a Stateczny / Rytirz, Pan Fridrich Leo/pold Wieznik z Wieznik / na Chotegssanech, Bilko/wicych, a Gezerze G(eho) M(ílosti) C(ísaře) / Radda, Saudce Zemsky, Kralow/sky Mistodrzczy a Podko/morzi Mest Kralowskych / w Kralowstwi Czeskem / Vsnul w Panu Letha 1663. / 6. Dubna mage Leth 64.
Datum	1669,03,22; 1678,08,06; 1663,04,06
Jméno	Mariana Věžníková, rozená Vratislavová z Mitrovic, Jan Údrcký z Údrče, Fridrich Leopold Věžník z Věžník
Komentář	získal W (1718,06,31)

Číslo	341
Obec	Praha, Nové Město pražské
Místo	kostel sv. Jindřicha a sv. Kunhuty
Inventární číslo	185_4, 489, 978

Bližší lokalizace	před oltářem Panny Marie, v podlaze
Popis nositele	mramor, výzdoba znaková (Jezberovský, Čejka)
Nápis	Tuto lezegii Manzele / Vrozeni a Stateczni / Rytirz Pan Waczlaw Gezberows/ky z Oliwe Hori G(eho) M(ílosti) C(ísaře) Radda a / Místo Pisarz w Kr(álovství) Cz(eském) z Vroze/nau Pany Annau Marygi Roze/nau Cžegkownau z Olbramo/wic Kterimzto tento Kamen / Vr(ozený) a St(atečný) Rytirz P(an) Bohuslaw / Wratislaw Waczlaw Gez/berowsky z Oliwe Hory a na / Kowaniczych z lasky Sinno/wske Poloziti dal Pan Buh / Gim leh(kého) odpo(činutí) dati Rač A(nno) MDCLVIII // Katerzina Frantisska / Gezberowska Rozena / Rotenpergkowa z Ketrze a Drsl/awie Manzielka Nebostika Bohuslawa Wratislawa Gezbero/wskyho z Oliwe Hory.
Datum	1659
Jméno	Václav Jezberovský z Olivové Hory, Anna Marie Jezberovská, rozená Čejková z Olbramovic, Bohuslav Jezberovský z Olivové Hory, Kateřina Františka Jezberovská, rozená Rotenberková z Ketře
Komentář	získal W (1713,03,22)

Číslo	342
Obec	Praha, Nové Město pražské
Místo	kostel sv. Jindřicha a sv. Kunhuty
Inventární číslo	441_1

Bližší lokalizace	nedaleko hlavního oltáře
Popis nositele	červený mramor, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Hrzán)
Nápis	Leta Panie 1510 druhey w au/tery w Postie Vmrzel Vrozeny a / Stateczny Rytirz Pan Waczlaw / Starssy Hrzan z Harasowa / Kteryz byl Na Pottnssteynie a / w tomto mistie pochowan gest / oczekage zmrtwych wzkřysse(ni).
Datum	1510,02,19
Jméno	Václav Hrzán z Harasova
Komentář	získal W (1718,04,15)

Číslo	343
Obec	Praha, Nové Město pražské
Místo	kostel sv. Jindřicha a sv. Kunhuty
Inventární číslo	546
Bližší lokalizace	nedaleko vchodu do kostela, v podlaze
Popis nositele	nevelký mramor, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Kochánek)
Nápis	Letha Panie 1621 w Sobotu po N/edieli Oculi powolan gest z t/ohoto Swieta prostrzedkem S/mrti Wilim Girzi Kochanek z Ko/chanku Sin Vrozeneho a Stat/ecznego Ritirze Pana Jana Albr/echta Kochanka z Kochanku / a na Brnkach Starzi Pieti Leth, / Minie Cztirz Nediel Gehizto / tielo w tomto mistie w Panu / odpocziwa, czekawagicze Bla/hoslaweného Wzkrzisseny.
Datum	1621,03,10
Jméno	Vilém Jiří Kochánek z Kochánku, Jan Albrecht Kochánek
Komentář	získal W (1739,08,02)
Číslo	344
Obec	Praha, Nové Město pražské
Místo	kostel sv. Jindřicha a sv. Kunhuty
Inventární číslo	697_1,2
Bližší lokalizace	v kapli Navštívení Panny Marie, v podlaze
Popis nositele	červený mramor, bez výzdoby
Nápis	Monumentum / Et Sepultura / Perillustris Generosi Ac / Clarissimi Viri D(omi)ni Mathiae / Aloysii Malanotte De Cald/es J(uris) V(triusque) Doctoris Sac(rae) Caes(arae) Reqiaequae Magest(atis) Consiliarii Et In / Regno Boemiae Regii Fisci Quod Si/bi, Charisque Suis Posteris / F(ieri) F(ecit) A(nno) 1685 Die 19 Nov(embris).
Datum	1685,11,19
Jméno	Matyáš Alois Malanotte des Caldes
Komentář	získal W (1718,04,15 a 1731,06,15)
Číslo	345
Obec	Praha, Nové Město pražské
Místo	kostel sv. Jindřicha a sv. Kunhuty
Inventární číslo	768
Bližší lokalizace	nedaleko oltáře Nejsvětější Trojice, v podlaze
Popis nositele	červený mramor, výzdoba znaková (Morák, Rasfeld)
Nápis	Scito pie Lector. / Proximo e sepulchro Felicem expectare Resurrectionem / Praenobilem Dominam / Mariam Magdalenam Rasfeldin de Rosental / Praenobilis Domini / Joannis Baptistae Morack de Marenfels / Sac(rae) Caes(arae) Regiaeque Mai(estatis) Consiliarii ac Regni Bohemiae Quaestoris / Coniugem Amantissimam / Anno reparatae Salutis MDCLXI Febr(uarii) V. / pie in Domino defunctam, aetatis annorum XXXI. / Quam / Vitam hanc temporalem in aeternum commutando / Tres ad idem Sepulchrum praecessere diligentissimi Filii / nempe / Joannes Andreas Anno MDCLVIII Martii die XXI. IIII mensium / Joannes Baptista An(no) MDLXI Jan(uarii) Die XI aetatis I. anni IIII mensium / Antonius MDCLXI Ian(uarii) IV Die qua ordiri caepit Eadem praecisus est. / Vt igitur sancte quiescant, gloriose resurgant / DEUM ora.

Datum 1661,02,05; 1658,03,21; 1561,01,09; 1661,01,04
Jméno Marie Moráková, rozená Rosfeldová, Jan Ondřej Morák z Mornfelsu, Jan Křtitel Morák z Mornfelsu, Antonín Morák z Mornfelsu
Komentář získal W (1717,06,29)

Číslo 346
Obec Praha, Nové Město pražské
Místo kostel sv. Jindřicha a sv. Kunhuty
Inventární číslo 841_2
Bližší lokalizace na zdi u soch sv. Šebestiána a sv. Rocha
Popis nositele znaková (Pachta)
Nápis K[---] K[---] P(achta) Z R(ájova) / K P(achtová) R(ozená) N[---]
Datum N
Jméno Pachtové z Rájova
Komentář získal W (1724,05,08)

Číslo 347
Obec Praha, Nové Město pražské
Místo kostel sv. Jindřicha a sv. Kunhuty
Inventární číslo 934
Bližší lokalizace nedaleko vchodu do sakristie, v podlaze
Popis nositele červený mramor, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Přepiský)
Nápis Letha 1596 w autery po Pamatce / S(vatéh)o Michala Archandiela usnula / w Panu Vrozena P(aní) Katerzina Malow/czowa Rozena Przepizska z Rychmbur/ku pozustala Wdowa po dobře Pamě/ti Vrozenem a Statecz(ném) Rytirzij P(anu) Wyle/mowy Starssym z Malowic na Wale/cziowě a Bucziczich Neywyzssym Ber/niku a Colmistru Kralowstwij Czieskeho / w Nowe(m) M(ěstě) P(ražském) w andělske zahradě P(an) / Buh Wssemohuci Racžiz gi Milostiw / byty kteražto tuto odpocziwa w Panu.
Datum 1596,10,01
Jméno Kateřina Malovcová, rozená Přepiská z Rychmburka, Vilém Malovec z Malovic
Komentář získal W (1718,04,15)

Číslo 348
Obec Praha, Nové Město pražské
Místo kostel sv. Jindřicha a sv. Kunhuty
Inventární číslo 936_3
Bližší lokalizace u dvířek ke katedře, v podlaze
Popis nositele textové pole v horní a dolní polovině, výzdoba znaková (Příchovský)
Nápis 1726 // Hic jacet sepultus / Illustrissimus Dominus Dominus Albrecht(us) / Carolus Pržichowski Liber Baro de Pržichowitc / Obiit XIV Aprilis Aetatis Suae LXIX. / Requiescat in pace. // Commenda Viator Animam ejus Deo.
Datum 1726,04,14
Jméno Albrecht Příchovský z Příchovic

Komentář získal W (1730,01,18)

Číslo	349
Obec	Praha, Nové Město pražské
Místo	kostel sv. Jindřicha a sv. Kunhuty
Inventární číslo	1392

Bližší lokalizace uprostřed kostela, v podlaze

Popis nositele červený mramor, výzdoba znaková (Záviš z Osenice)

Nápis Gentilitia haec Insignia / Usus nimium brevi sua / Moribus innoceus, atque letho praecoce / melius expressit / Sub hoc Marmore tumulatus / Perillustris ac Generosus Adolescens / D(ominus) Joannes Josephus Zawisch / Eques de Ossenitz; / ex Illustri Rosarum Stirpe flos caucus, / Perillustrium Parentum suorum, / Francisci Ferdinandi Zawisch Equitis de Ossenitz, / S(acrae) Caes(arae) Regiae(ue) Cath(olice) Majest(atis) in territorio Pragensi Venationum Praefecti, / et / Mariae Elisabethae Baronissae de Morawetz / Ingens nuper amor, nunc dolor, / quippe filius frugi, et unicus. / Quem die XXV Junii Anno MDCCXVI Natum, / Atque nuperrime Literarum studia, et Latinitatis Rudimenta exorsum / DeCIMA qVarta FebrVarII, In soLennitate BeatI antIstItIs VaLentInI, / Anno vitae nono praematura mors orbi, atque orbis Parentibus eripuit. / Hic vero annorum numerus numerum aequabat Chororum, / Quorum veteres ruinas restauraturus ille abhinc evolabat ad Superos. / Ter utique Fortunatus! / Dum compendiario novennis aevi cursu comprehenderat bravium, / Quod Nonagenaria multorum Senectus / nequaquam assequitur. / Miremur terris non nisi ostensum? / Nempe Coelo jam dignus erat, et mundis hic nequam eo indigenus. / Diem vitae supremum praesensit, praedixit, nec tamen exhorruit. / Conformata cum DEO voluntate factus obediens usque ad mortem, / Et prae Angello suo Scutario longe Coelitibus acceptior victima. / Ei tu gratare, Viator, / Quod sibi erepto nec ipsi invident, / Qui praepostero Mortalitate ordine hoc Charissimo Gnato ponunt monumentum, / Et supestites praemortuo parentant inter lacrymas, / Moestissimi Parentes. / 1726 / Omnia dispereunt cum Mundo Vana caduco. / Solus, quem fundant Astra, perennat Amor.

Datum 1716,06,25; 1726,02,24

Jméno Jan Josef Záviš z Osenice, Marie Alžběta z Moravec

Komentář získal W (1726,05,27), komentář W: „Habe ich solche, als eben der bildthauer Joseph Schlemüller an diessen grabstein gearbethet zu Prag den 27ten Maii Anno 1726 abgeschrieben, wie dann mich der hier bemelt. Wohlgebohrn- und Gestrenge ritter Herr Frantz Ferdinand Zawisch Von Ossenitz, der Röm(ischen) Kay(serlichen) und König(lichen) Catholischen Maj(estät) Forstmeister in der Präger Revier, umb die erlabnus angesprochen, d besagter bildthauer diesses epitaphium in meinem hauss alhier zu Prag Verfertigen möge, so ich ihme auch gerne zugestanden, und ist dissem nach solcher grabstein in gedacht-meinem auf den Rossmarckt liegenden Hauss aussgehauen, und gäntzlichen aussgearbeithet worden.“

Číslo	350
Obec	Praha, Nové Město pražské
Místo	hřbitov kostela sv. Jindřicha a sv. Kunhuty
Inventární číslo	54

Bližší lokalizace nedaleko vchodu do kostela, vlevo

Popis nositele velký mramor, nápis po obvodu kamene, výzdoba figurální (muž ve zbroji)

Nápis Letha Panie 1566 Wauteri po swatim / Martine w 18 Hodin Vmrzel Vrozeni a Stateczni Ritirz Pan / Rastislaw Berzkowski z Sebirzowa / a na Berzkowiczich Kteriz tuto g(es)t pochowa(n) P(an) B(ůh) racz biti milostiw geho dussi.

Datum 1566,11,12
Jméno Rastislav Beřkovský ze Šebřřova
Komentář získal W (1713,02,18)

Číslo 351
Obec Praha, Nové Město prařské
Místo hřbitov kostela sv. Jindřřicha a sv. Kunhuty
Inventární číslo 173_3

Bliřší lokalizace poblíž kaple sv. Anny, v zemi
Popis nositele řervený mramor, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Cukr)
Nápis Leta Panie 1591 we sstwrtek po / Swate Pannie Dorotie Vmrzela g(es)t / Vrozena Pani Juliana Bedrzychow/ska Rozena Cukrowna z Tamffeldu / a na Hrczřirřych a tuto w Panu Bohu / odpocřiwa. Job w Kapitole 19o / Wim řie Spasitel Mug řiw gest / a ya Wirřym řie w den Wskrřysse/ni z Mrtwych wstanu. / Krystus Pan Wieczna dobrota / wzal mnie z Smrti do zywota / dauffani me gestit w Panu Wierřym řie zas Oslawena wstanu.
Datum 1591,02,11
Jméno Juliana Bedřichovská, rozená Cukrová z Tamfeldu
Komentář získal W (1713,02,18)

Číslo 352
Obec Praha, Nové Město prařské
Místo hřbitov kostela sv. Jindřřicha a sv. Kunhuty
Inventární číslo 173_1

Bliřší lokalizace poblíž kaple sv. Anny, v zemi
Popis nositele ředý mramor, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Cukr)
Nápis Leta MDLXXI w nedeli smr/tedlnau vmrzel Vrozeny Pa(n) / Waczlaw Cukr z Tamfel/du a na Strancze a tuto w / Panu Krystu od/pocřiwa.
Datum 1571,01,01
Jméno Václav Cukr z Tamfeldu
Komentář získal W (1713,02,18)

Číslo 353
Obec Praha, Nové Město prařské
Místo hřbitov kostela sv. Jindřřicha a sv. Kunhuty
Inventární číslo 173_2

Bliřší lokalizace poblíž kaple sv. Anny, v zemi
Popis nositele ředý mramor, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Cukr)
Nápis Leta MDLXXV w pa/tek po Swatem Mikula/ssi vmřel Vrozeny Pan / Buryan Cukr z Tamfel/du a na Zatwoře a tu/to w panu Bohu odpocřiwa.
Datum 1575,12,11
Jméno Burian Cukr z Tamfeldu
Komentář získal W (1713,02,18)

Číslo	354
Obec	Praha, Nové Město pražské
Místo	kostel sv. Josefa
Inventární číslo	948_2
Bližší lokalizace	na zdi
Popis nositele	na pergamenu
Nápis	Ill(ustrissi)mus / D(omi)n(u)s D(omi)n(u)s / Gerhardvs / Baro a Questen/berg, Sac(rae) Caes(arae) / May(estatis) Ferdinandi II. et III. / Consiliarius Consilii Bellici // Munifi/centim(us) / Fundator hujus / Monasterii PP(atrum) / Capucinatorum Neo / Pragae ad S(anctum) Jose/phvm. Anno 1636.
Datum	1636
Jméno	Gerhard z Questenbergu
Komentář	získal W (1721,10,04), komentář W: nad vchodem do kostela je znak Questenberků.
Číslo	355
Obec	Praha, Nové Město pražské
Místo	kostel sv. Kateřiny
Inventární číslo	208
Bližší lokalizace	u oltáře sv. Josefa, v podlaze
Popis nositele	velký červený mramor, textové pole v dolní polovině a po obvodu kamene, výzdoba znaková (Dewaldt)
Nápis	Was Ihr ietzt seydt / das bin ich avch gewesen / was ich ietzt bin / das mvst ihr avch werden. // Epitaphivm / Des Wohlgebohrenen Herrn Herrn / Theobald Frantz Freyherrn Von / Dowald Herrn avff Lvkawetz Krze/schin Mesilessi Kvrzetiz Wiklanditz / Vndt Tirchobvs Ser Rom(ischen) Kay(serlichen) May(estät) Bro/sten Wactmaister / Ist in Gott Seelig / Entschlafen den 9. Avgvsti 1701.
Datum	1701,08,09
Jméno	Teobald Dewaldt
Komentář	získal W (1705,04,15)
Číslo	356
Obec	Praha, Nové Město pražské
Místo	kostel sv. Kateřiny
Inventární číslo	507
Bližší lokalizace	pod lavicemi
Popis nositele	mramor, 2 lokte dlouhý
Nápis	Leta Božihó Tisyczyho Pietisteho Sedmiho gset Vrozena a Nabožna Pan(n)a Kateržina z Sulevicz Przeworka Klastera tohoto ted' Pochowana. Proste boha za nj.
Datum	1507
Jméno	Kateřina Kaplířová ze Sulevic
Komentář	získal W (1705,08,24), komentář W: našel a opsal v rukopisu kláštera sv. Kateřiny, nápis zmiňuje též A. Jeschke ve své práci Ilias Compendiosa.
Číslo	357
Obec	Praha, Nové Město pražské

Místo	kostel sv. Kateřiny
Inventární číslo	672_1
Bližší lokalizace	v podlaze
Popis nositele	velký červený mramor, nápis gotickým písmem, po obvodu kamene, výzdoba znaková (Lobkovic)
Nápis	Anno D(omi)ni M.CCCC.LXV. mortui s(un)t duo / Filii puota et Bohuchwal et quatuor Filie Ludmilla Anna / Affra et Johan(n)a Generosi Jo(ann)is de Lob/kowicz gr[---] anime i(n) pace requiescant.
Datum	1465
Jméno	Půta, Bohuchval, Ludmila, Anna, Afra a Johanka z Lobkovic, Jan z Lobkovic
Komentář	získal W (1705,04,15)

Číslo	358
Obec	Praha, Nové Město pražské
Místo	kostel sv. Kateřiny
Inventární číslo	1296_2
Bližší lokalizace	oltář sv. Jana Nepomuckého
Popis nositele	výzdoba znaková (Villani, Cukr)
Nápis	nápis neuveden
Datum	N
Jméno	N
Komentář	získal W (1705,04,15)

Číslo	359
Obec	Praha, Nové Město pražské
Místo	kostel sv. Petra
Inventární číslo	509
Bližší lokalizace	u stupně chóru, v podlaze
Popis nositele	malý červený mramor, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Kapoun)
Nápis	Zuzana Barbora Kapaunowa / z Swogkowa Dczera Vrozene(h)o / Pana Pana Albrechta Kapau/na z Swogkowa a Vrozene / Panii Panii Ewii Poxexini Ka/paunowe z Chudienicz Ži/wot swug dokonala 28. / Novembris Letha 1647 / Mage wieku sweho 48. Ne/diel.
Datum	1647,11,28
Jméno	Zuzana Barbara Kapounová ze Svojkova, Albrecht Kapoun, Eva Polyxena Kapounová, rozená z Chudenic
Komentář	získal W (1718,04,15)

Číslo	360
Obec	Praha, Nové Město pražské
Místo	kostel sv. Petra a Pavla na Zderaze
Inventární číslo	511
Bližší lokalizace	na tumbě v kryptě
Popis nositele	na cínových destičkách, výzdoba znaková (Rummerskirchen)

Nápis Moritur ut vivat. / Sta qVIsqVe Viator / StVpe, perepnDeqVe hVnC phaenICeM, / QVI proCreanDo noVVM, e Contra eXpIraVIt, / CVI DEO / CVM SVperIs Vna faVentIbVs, / LVX Vitae sVae spLenDere InChoaVIt Mane, / orlente SOLe Dena seXta / praesentIs sacCLI, / IaM abI / optanDo / Vt LVX perpetVa LVCeat eI. // DoMIne praesta / Vt LVX perpetVa LVCeat IpsI // Hic jacet / cui Vitalis Uterus Fatalis Urna fuit. / Mortua quia Vitam dedit. / peperit et priit / Maria Dominica Ludmilla Karwinskiana / de Karwin, / Nata Rumerskirchiana de Rumerskirch / Annos tantum 18. Menses 4. Dies vixit / Breviter vivunt, / Qui in brevi Consummati tempora multa, / expleverunt, / Vesperam Vitae / Nox accendit pene Media / Hora 11. Noctis hora Mortis extitit / huic / Bene precare / Abi.

Datum N

Jméno Marie Karvinská, rozená z Rumerskirchen

Komentář získal W, komentář W: Haec tria Epitahia tribus in laminis stanneis sculpta, et tumbae pie defunctae Perillustris Dominae Mariae Dominicae Ludmillae Karwinskianae de Karwin, natae de Rumerskirch tribus in locis acclavata sunt. Quiescit Neo-Pragae in templo SS Petri et Pauli in Zderas in crypta Religiosorum.

Číslo 361

Obec Praha, Nové Město pražské

Místo kostel sv. Petra

Inventární číslo 42_2v

Bližší lokalizace na oltáři sv. Rodiny

Popis nositele bez výzdoby

Nápis Quam virtus dederat reddo tibi Christe Sagittam.

Datum N

Jméno N

Komentář získal W (1727,10,06)

Číslo 362

Obec Praha, Nové Město pražské

Místo kostel sv. Petra

Inventární číslo 757_2

Bližší lokalizace před první mužskou lavicí (částečně zakrytá), v podlaze

Popis nositele červený mramor, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Rittersfeld)

Nápis [---] / [---] / [---] / Kteri na budauczy a wiecznau Pamatky Vrozene/ho P(ana) Giržjho Geska z Rittersfeldu Někdddeg/ssiho Primasa N(ového) M(ěsta) P(ražského) a trži Sinuw s nim splo/zenich, totiž Michala, Giržiho a Waczlawo Vroz/ena Pani Anna Missironowa Rozena z Petters/dorfu, prve manželka geho, a Wlastni / Pani Materž giž gmenowanich Ditek, tuto / položiti dala. Letha Paně 1649.

Datum 1649

Jméno Jiří Ježek z Rittersfeldu, Michal, Jiří a Václav z Rittersfeldu, Anna Miseroniová, rozená z Beníková z Petersdorfu

Komentář získal W (1725,06,29)

Číslo 363

Obec Praha, Nové Město pražské

Místo kostel sv. Štěpána Většího

Inventární číslo	501_1,2
Bližší lokalizace	před oltářem sv. Jana Křtitele, v podlaze
Popis nositele	mramor, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Kalenice)
Nápis	Sta Viator et lege / Quis sub hoc duro saxo quiescit / Admodum Reverendus Nobilis / Dominus Joan(n)es Karolus Kale/nicz Qui Anno 1651 Die 18 Septemb(ris) / Obiit et hic corpus Terrae Anima / Deo commendatur. Ora pro Eo.
Datum	1651,09,18
Jméno	Jan Karel Kalenice
Komentář	získal W (1713,02,02 a 1718,04,19)

Číslo	364
Obec	Praha, Nové Město pražské
Místo	kostel sv. Štěpána Většího
Inventární číslo	1221

Bližší lokalizace	u ženských lavic, na zdi
Popis nositele	výzdoba znaková (Had z Proseče, Taufer z Rovin, Kohout z Lichtenfeldu, z Zeilberka, z Zeilberka, Hebenštrejt)
Nápis	Woytiech z Proseceze Saudu Neywsissy Purkrabstwi Praskeho Radda // Suzanna Hadowa z Rowyn // Symeon Kohaut z Lychtesfeldu Geho M(ilsti) C(isaře) Radda nad Apelaczim // Lydmila Katerzina Kohautowa z Czeylpergku // Jan Teywil z Balyperku // Estera Taiwlowa z Streytafeldu-
Datum	N
Jméno	různí
Komentář	získal W (1718,03,19); komentář W: „Debet esse Teyffl z Czeylpegku, debet esse Teyfflowa z Sstreyttnfeldu.“

Číslo	365
Obec	Praha, Nové Město pražské
Místo	hřbitov kostel sv. Štěpána Většího
Inventární číslo	783_2, 783_3

Bližší lokalizace	na úrovni hlavního oltáře, u zdi kostela
Popis nositele	bez výzdoby
Nápis	Vrozeneho pana Adama My/slika z Hirssowa a na Radiczi a / Kossirzich, Neiwyzssi Purkrab/stwi Praž(skeh)o Raddy Kteryž letho / Paně 1581 w středu den S(va)te / Pryssky w panu swug život do/konal, A w tomto místě geho / a Předkuw y rodu ge(h)o pohřeb / gest. Ocžekawagice wložene na/děgi radostne z mrtwych wstany.
Datum	1581,01,18
Jméno	Adam Myslík z Hyršova
Komentář	získal W (1717,08,29 a 1727,06)

Číslo	366
Obec	Praha, Nové Město pražské
Místo	hřbitov kostela sv. Štěpána Většího
Inventární číslo	783_1

Bližší lokalizace	na úrovni hlavního oltáře, u zdi kostela
--------------------------	--

Popis nositele	výzdoba znaková (Myslík) a obrazová (členové rodiny Myslíků)
Nápis	nápis neuveden
Datum	N
Jméno	N
Komentář	získal W (1727,06)
Číslo	367
Obec	Praha, Nové Město pražské
Místo	hřbitov kostela sv. Štěpána Většího
Inventární číslo	1312
Bližší lokalizace	u zdi kostela, v zemi
Popis nositele	červený mramor, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Vojtkovský)
Nápis	Letha 1611 w Sobotu pr/wnj w postie mezy 14 a 15 / hodinau zywot swug w pa/nu dokonala Vrozena Pa/ni Johanka Otowa z Milho/stitz a z Wogkowa Manzel/ka Vrozeneho a Stateczneho / Rytirže Pana Adama Otty / z losu a na Stare Huti Kte/raz tuto odpocziwa oczekawa/ge Blahoslaweneho wzkrzissenj.
Datum	1611,02,10
Jméno	Johanka Ottová, rozená z Milhostic, Adam Otta z Losu
Komentář	získal W (1717,08,29)
Číslo	368
Obec	Praha, Nové Město pražské
Místo	kostel sv. Václava
Inventární číslo	73
Bližší lokalizace	nedaleko Bolesné Panny Marie
Popis nositele	bez výzdoby
Nápis	SEPVLTVA / ILLVSTRISSIMAE FAMILIAE / BARONVM DE BISSINGEN / ERECTA / A(NNO) D(OMINI) M.DCC.IV. / VIATOR ORA PRO EIS / SI PRO TE ORARI VIS.
Datum	1704
Jméno	Bissingenové
Komentář	získal W (1713,03,02)
Číslo	369
Obec	Praha, Nové Město pražské
Místo	kostel sv. Václava
Inventární číslo	100_1
Bližší lokalizace	před kaplí Panny Marie, v podlaze
Popis nositele	velký mramor, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Brandlínští)
Nápis	Crypta / Illvstrissimae Familiae / Wolbram Brandlinski/anae de Stiekře / Anno 1707 Erecta / Orate pro Defvinctis.
Datum	1707
Jméno	Brandlínští ze Štěkře
Komentář	získal W (1713,03,13)

Číslo	370
Obec	Praha, Nové Město pražské
Místo	kostel sv. Václava
Inventární číslo	185_1
Bližší lokalizace	u vchodu do kláštera, v podlaze
Popis nositele	pískovec, textové pole v dolní polovině, výzdoba znaková (Čejka)
Nápis	Hic Jacet / Illvstrissima Hervla Anna / Leopoldina Czeikin de Olbran/owitz qvae pie in Domino Obiit. / Anno 1720 / Die 11 Janvarii.
Datum	1720,01,11
Jméno	Anna Leopoldina Čejková z Oblbramovic
Komentář	získal W (1724,06,08)
Číslo	371
Obec	Praha, Nové Město pražské
Místo	kostel sv. Václava
Inventární číslo	299, 1292_2
Bližší lokalizace	ve zdi vlevo od vchodu
Popis nositele	mramor, výzdoba znaková (Věžník, Giraldy)
Nápis	Sta Viator / aut si cursum mavis / Sic currito ut comprehendas / Grandis adhuc tibi restat via / Qua(m) non sub cinericio fulcies pane / Sed ex cinericeis metiere vestigiiis / Ill(ustrissi)mae D(ominae) Mariae Clarae / Thoro Wieznikyanae / natae Baron Gíraldinae Kyldari etc. / quae vel hinc / ad corporea Statutum mortis / Stetit interpida / Quod ad fluxa mundi vixerit / mortua. / Vita enim eius abscondebatur / cum Christo in DEO / Vt iam seu stantem seu cadentem / contemplere Viator / Domino vixerit D(omi)no mortua sit / Et sic absorpta est Mors in Victoria / Die 8. Decemb(ris) 1698 aet(atis) 56.
Datum	1697,12,08
Jméno	Marie Klára Věžníková, rozená Giraldyová
Komentář	získal W (1713,03,02)
Číslo	372
Obec	Praha, Nové Město pražské
Místo	kostel sv. Václava
Inventární číslo	558
Bližší lokalizace	ve zdi
Popis nositele	středně velký červený mramor, výzdoba znaková (Kořenský)
Nápis	Letha Panie 1643 26 Martii / Pan Buh Wssemohauczy z tohoto / Swieta Powolatj Racžil Vrozeneho / a Stateczneho Rytirže Pana / Bohuslava Korženskyho z Tere/ssowa a na Wostrolowskym Stu/denczdezy a Czichticzych Ge/hožto tielo w tomto Chra/mie Panie odpocziwa Pan / Buh Racž dussy gehu Mi/lostyw beytj a w poczet wo/lenych przigitj. Amen.
Datum	1643,03,26
Jméno	Bohuslav Kořenský z Terešova
Komentář	získal W (1717,06,13)

Číslo	373
Obec	Praha, Nové Město pražské
Místo	kostel sv. Václava
Inventární číslo	650_1
Bližší lokalizace	na evangelijní straně hlavního oltáře, ve zdi
Popis nositele	červený mramor, výzdoba znaková (Rožmitál)
Nápis	Anno D(omi)ni M.CCCC.LXXX fer/ia Sexta An(no) festu(m). S(an)cti Geor/gii obiit Generosus D(omin)n(u)s / D(omi)n(u)s Johannes de Rozmitala / etc. hic sepultus. Orate Deum / pro eo. AMEN.
Datum	1480,04,24
Jméno	Jan z Rožmitálu
Komentář	získal W (1729,06,26)
Číslo	374
Obec	Praha, Nové Město pražské
Místo	kostel sv. Václava
Inventární číslo	936_1
Bližší lokalizace	v podlaze
Popis nositele	pískovec, text po obvodu kamene, výzdoba znaková (Příchovský, z Písnice)
Nápis	Anno 1650 Den 16 Decemb(er) hat Herr Hans Karl / Przychowskin Von Przychowitz Ro(mischen) Ka(ayserlichen) Ma(yes)t(ät) / Rath und Obrist zu Ros, Vor sich seine / Erben Vnd nachkommen diese Begrebnus machen lassen // Anno 1639 den 20 Sep(tember) / Starb Frau An(n)a Susana / Przychowskin Gebor/ne Von Pisnitz. / Anno 1650 den 17. Sep(tember) / Starb Frau Eva Catha/rina Clara Przycho/wskin von Pi/snitz.
Datum	1650,12,16; 1639,09,20; 1650,09,17
Jméno	Jan Karel Příchovský z Příchovic, Anna Zuzana Příchovská, rozená z Písnice, Eva Kateřina Příchovská
Komentář	získal W (1726,09,28)
Číslo	375
Obec	Praha, Nové Město pražské
Místo	kostel sv. Václava
Inventární číslo	1089
Bližší lokalizace	u oltáře sv. Kříže, ve zdi
Popis nositele	nevelký mramor, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Skála ze Zhoře)
Nápis	Perillus(tris) ac Generosus D(omi)n(u)s / Joannes Guilelmus Skala De / Z Horze Et in Psar S(ac)r(ae) C(aesa)r(eae) R(egi)ae(que) M(aiestat)is / Supremi Burggraviat(us) Officii / Consiliaris Fratri suo Ger/mano D(omi)no Guilelmo Theodoro / Skala de Zhorze, Qui A(nn)o D(omi)ni / 1665 Die 30 Maii obiit Piae / memorie Ergo F(ieri) F(ecit) Orate pro Eo.
Datum	1665,05,30
Jméno	Jan Vilém Skála ze Zhoře
Komentář	získal W (1713,03,02)

Číslo	376
Obec	Praha, Nové Město pražské
Místo	kostel sv. Václava
Inventární číslo	1317_2
Bližší lokalizace	nedaleko kazatelny, ve zdi
Popis nositele	červený a černý mramor, výzdoba znaková (Voračický)
Nápis	Mors Vltima Linea rerum. / D. O. M. / Sta Viator et Lege: / Ill(ustrissi)mus D(ominus) D(ominus) Adalbert Georgius / Ex Famil(iae) Woracžickiana L(iber) B(aro) de Pabienicz / D(omi)nus in Prosecž etc. / Emenso in hac mundi <u>A</u> egypto / per plana et aspera / (ut solent eventus acta humana sequi) / Annor XXXX vitae stadio / Die XIX Januarii M.DC.LXXXVII / Peregrinus esse desiit. / Minime tamen peregrinatus a D(omi)no / Cuiq(ue) potiundi causa / Vale-dico Amicis, Coniugi, Liberis, / Redditusq(ue) huic Loculo ossibus / Spiritu Suprema petiit / Et ut alas adderet / Hebdomadarium, ac etiam Anniversarium / in hac Wencelsao-Augustiniana Ecclesia / pro se stabilivit iuge Missae sacrificium. / Jam Tu Viator res tuas / Pondere magis metire quam Numero / Fuerit vitae ratio, prima sui specie laeta / Quae est tractu dura, / Ne experiare Eventu tristem / Bene vive, et adhuc time / Judicia DEI abyssus multa. / 1689.
Datum	1687,01,19; 1689
Jméno	Adalbert Jiří Voračický z Paběnic
Komentář	získal W (1713,04,17)
Číslo	377
Obec	Praha, Nové Město pražské
Místo	kostel sv. Václava
Inventární číslo	1324_3
Bližší lokalizace	v podlaze
Popis nositele	červený mramor střední velikosti, bez výzdoby
Nápis	Sub hoc Saxo / in Saxo / iacet conditus / Ill(ustrissi)mus / D(omi)nus Christophorus / Wratislaw de Mitrowicz / et caet(eris). / Orate pro eo. / Anno D(omi)ni M.DC.XLV.
Datum	1645
Jméno	Kryštof Vratislav z Mitrovic
Komentář	získal W (1717,06,16)
Číslo	378
Obec	Praha, Nové Město pražské
Místo	kostel sv. Václava
Inventární číslo	1324_14
Bližší lokalizace	u dveří menší sakristie, ve zdi
Popis nositele	papírová tabule, bez výzdoby
Nápis	A(nn)o 1645 die 4 Sept(embris) Beatam, ut pia spes est, auspicatus est aeternitatem Ill(ustrissi)mus et Excell(entissim)us D(omin)us D(omin)us Christophorus Wratislaw de Mitrowicz D(omin)us in Bržezina et Logowitz etc. S(acrae) C(aesareae) R(egiae)q(ue) M(aiestatis) Consiliarius camerarius et Supremus quondam Scriba in Regno Boem(iae) Insignis huius Conventus benefactor et Capellae Sacri Sepulchri Promotor, in qua pro se, Suaq(ue) familia hebdomadalem

missarum erexit foundationem. Depositus magno omnium luctu in crypta a se erecta ad ostium S(ancti) Sepulchri.

Datum 1645,09,04
Jméno Kryštof Vratislav z Mitrovic
Komentář získal W (1717,06,15)

Číslo 379
Obec Praha, Nové Město pražské
Místo kostel sv. Voršily
Inventární číslo 1368

Bližší lokalizace N
Popis nositele na plátně, výzdoba figurální (dítě s květinami v rukách) a znaková (Víta ze Rzavého)
Nápis Joannes Joseph Joachim Franciscus Antoni Peter Caitan Witha Zrzaweho Narodyl se 22. Octobris Leta 1670 A Vmrzel 16. Marci A(nno) 1671.
Datum 1670,10,22; 1671,03,16
Jméno Jan Josef Víta ze Rzavého
Komentář získala Marie Innocencie Wunschwitzová (1731,09,29)

Číslo 380
Obec Praha, Nové Město pražské
Místo Štěpánská ulice
Inventární číslo 1317_6

Bližší lokalizace v domácí kapli, na zdi
Popis nositele výzdoba znaková (Voračický, Záruba, Štubík, Kaiserstein)
Nápis Hanc / Capellam Honori / B(eati) Joannis Sarcandri Di/ctam Franc(iscus) Helfrid(us) / Woracziczki S(acri) R(omani) I(mperii) Comes / et D(ominus) de Pabienitz erexit / A(nn)o 1715.
Datum 1715
Jméno František Helfrid Voračický z Paběnic
Komentář získal W (1719,10,08)

Číslo 381
Obec Praha, Staré Město pražské
Místo Betlémská kaple
Inventární číslo 45_1

Bližší lokalizace ze oltářem sv. Kříže, v podlaze
Popis nositele červený mramor, výzdoba znaková (Greinar)
Nápis Leta Boziho 1619 24 Ivli VsnVla / w Bohv Vrozena Pani Estera Bielska Rozena Greinarka z Wewerzi / a z Misletina a na Lhenicich Wieku / sweho 18. leth Oczekawagicz tv blahoslaweneho Wskriessenia. // A bila neimilegssi a Zasnaw/benav Pani Manzelka vrozeneho / a Statczneho Ritirze Pana Girziho Wil/ima Berbistorfa z Berbi/storfv Kteriz Tento ka/men witesati dal Pan / Bvh Racz Pani Biti Milostiw // Skonala w kratkv wiplnila / casi mnohe nebo milla bila Bohv / Dvsse Gegi protoz pospissil wi/wessti gi z prostrekv ne/prawosti.

Datum 1619,07,24
Jméno Ester Bělská, rozená Greinarová z Miletína, Jiří Vilém Berbistorf
Komentář získal W (1725,11,06), komentář W: „Descripti in dicta Ecclesia 6. Novembris Anno 1725 qua die ibidem prope hoc Epitaphium Charissimo Fratri meo Germano, Domino Matthiae Joanni Libero Baroni de Wunschwitz, jam Anno 1682 23 Maii Pragae mortuo Cenotaphium in muro inter puteum et altare Sanctae Barbarae erigi putarem. G D. Liber Baro de Wunschwitz“

Číslo 382
Obec Praha, Staré Město pražské
Místo Betlémská kaple
Inventární číslo 185_6

Bližší lokalizace na epištolní straně hlavního oltáře, v podlaze
Popis nositele textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Čejka, N)
Nápis Letha Paně 1609 / W stržedu po wssech / Swatych Vsnul g(es)t / w Panu Vrozeny / a Stateczny Rytір / Pan Jeronym Czey/ka z Olbramovic / na Chwalach a / dolyssych Poczer/niczych a tuto le/ži pochowan, Ocže/kawagicze Blaho/slawene wskřisseneni.
Datum 1609,11,04
Jméno Jeroným Čejka z Olbramovic
Komentář získal W (1723,11,28)

Číslo 383
Obec Praha, Staré Město pražské
Místo klášter sv. Anežky
Inventární číslo 914

Bližší lokalizace před hlavním oltářem, v podlaze
Popis nositele velký červený mramor, textové pole v horní polovině, výdoba znaková (Pötting)
Nápis IHS MRA / Illustrissima Domina / D(omi)na Elisabetha Libera / Baronissa a Wlczek Nata / Comitissa a Potting Magna / Huius Pauperculi Conven/tus per Vltimam Voluntatem / Benefactrix. Obit In Eodem MDCLXXXIX / Die XVI Februarii / Orate pro Ejus Anima.
Datum 1689,02,16
Jméno Alžběta Vlčková, rozená z Pöttingu
Komentář získal W (1717,09,19)

Číslo 384
Obec Praha, Staré Město pražské
Místo kostel Matky Boží před Týnem
Inventární číslo 177_2

Bližší lokalizace uprostřed kostela před hlavním oltářem, v podlaze
Popis nositele šedý mramor, textové pole v horní polovině, znaková (Čabelický)
Nápis Domus Altera / Illustrissimi Domini Domini / Wenceslai Caroli S(acri) R(omani) I(mperii) Comi/tis Czabeliczki Li(beri) Bar(onis) de Sau/ticz Domi(ni) in Tloskov et Kundra/ticz S(acrae) C(aesareae) R(egiae)q(ue) M(aiestatis) Consiliiarii / Actualis Cameraarii, Judicio/rum Fevdalis et Cameratici / Assessori, Regiae Camerae / Boem(iae) Consiliiarii et Capita/nei Novae Civitatis Pragen/sis Qui Obiit A(nno)

1687. / Die 30 Maii.
Datum 1687,05,30
Jméno Václav Karel Čabelický ze Soutic
Komentář získal W (1713,02,20)

Číslo 385
Obec Praha, Staré Město pražské
Místo kostel Matky Boží před Týnem
Inventární číslo 291

Bližší lokalizace N
Popis nositele text po obvodu kamene, figurální (muž v brnění)
Nápis Anno Domini MDCIII die XXIV octo/bris obiit illustris et generosus Dominus Tycho Brahe D(omi)nus in Knut/strup etc. [---] Uramburgi etc / Sacrae Caesarae Majestatis Consiliarius cujus ossa hic requiescunt.
Datum 1603,10,24
Jméno Tycho Brahe
Komentář N

Číslo 386
Obec Praha, Staré Město pražské
Místo kostel Matky Boží před Týnem
Inventární číslo 436

Bližší lokalizace u vchodu do kostela, v podlaze
Popis nositele textové pole v horní polovině kamene, výzdoba znaková (Hroch)
Nápis Sepulchrum Nobili / et Clarissimo Domino A/brahamo Hroch a Mezi/lesitz Sacrae Caesarae / Maiestatis Consiliario / Posteritatisq(ue) eius ex/structum / MDXCIII.
Datum 1594
Jméno Abraham Hroch z Mezilesic
Komentář získal W (1725,10,16), komentář W: „Den 16ten Octobris Anno 1725 gegen 1 uhr Mittags ist zu Prag in diese hrochische Krufft in der Thein-kirche Herr Caspar Johann Kupetz Von Bilenbeg, der Röm(ischen) Kaysser(lichen) und König(lichen) Catholische Maj(estät) Rath und Teutscher Secretarius bey der König(liche) Appellation im Königreich Böhmeimb, nescio quo jure begraben worden, und habe ich diese begräbnus selbst gesehen. Gottfried Daniel freyherr Von Wunschwitz“

Číslo 387
Obec Praha, Staré Město pražské
Místo kostel Matky Boží před Týnem
Inventární číslo 966

Bližší lokalizace v sousedství oltáře sv. Kryšpína, v podlaze
Popis nositele červený mramor, textové pole v horní polovině a po obvodu kamene, výzdoba znaková (Redelferster, z Mukoděli)
Nápis Vrozeny Symeon Redlfferster z Wilderstorffu / a P(aní) Anna Possowlczka z Mukodiel Manžele toto místo kdez prwe Vro(zený) P(an) Filip Redlfferster z Wilderstorffu / Otecz [---] té ditky gich odpocziwagi k budau/czym Pohrżbu

swemu y swych Potomkuw Nakladem spolecznim klenauti a sprawiti dali Letha Boži(ho) 1615. // Sepulchrum hoc nobilis d(omi)ni / Philippi Redlfersteri a Wilders/torf 4. decemb(ris) A(nno) 1585 Pie dena/ti nobilis ipsivs filivs Simeon / Redlferster a Wilderstorf / cvm nobili Anna Pssowlicia / de Mvkodiel Coniuge Charis/sima noviter lativs fieri et / fornice clavdi cvrarvnt, / sibi et liberis posterisq(ue) svivis / Commvnem strventes tmvvlvm. / Anno 1615. // Anna Redlfersterowa rozena Pssowiczka z Mukodiel Simeon Redlferster z Wildersstorfv.

Datum 1585,12,04; 1615
Jméno Simon Redelferster, Anna z Mukoděl, Filip Redelferster
Komentář získal W (1726,06,15)

Číslo 388
Obec Praha, Staré Město pražské
Místo kostel Matky Boží před Týnem
Inventární číslo 670

Bližší lokalizace blízko oltáře Narození Páně, na zdi
Popis nositele dřevěná deska, výzdoba figurální (osoby z rodu Magdaleny Šonovské) a znaková (ze Šonova)
Nápis Leta Panie Tisýcýho Pietisteho Wosmdesteho druhého W nedieli po Swate Justinye mezi 20. a 21. hodinau Vsnula g(es)t w pa(n)u Slowutna pa(n)i Maydale(n)a z Ssonowa Ma(n)želka Slowutneho pana Martina Jona Miesstienina Noweho Miesta Prazského a przy tomto Chramie Božijm gest pochowana, oczekawage radostneho od mrtwych wstaniu se wssemi wywolenymi Božijmi IHR.
Datum 1582,09,30
Jméno Magdalena ze Šonova, Martin Jon
Komentář získal W (1718,05,07)

Číslo 389
Obec Praha, Staré Město pražské
Místo kostel Panny Marie na Louži
Inventární číslo 770

Bližší lokalizace proti kazatelně, ve zdi
Popis nositele červený mramor, výdoba znaková (Kolchreit, Illgen)
Nápis Nobilis et Magnific(us) D(omi)n(u)s Stephanus Ilgen de Ilgenau / Caesarei olim Generalis Ducis Fridalndiae in toga a / Consiliis et Cancellarius Natus M(ense) Martio A(nn)o MDLXXI / Annm aetatis agens LXXXIII ut Posteris constaret / De ortu vel Patria, de Vitae genere, De Devotione et ex/itu sperato Vivus ne post more(m) aliis crederet A(nn)o MDCLIII / ita scripsit poniq(ue) curavit. Qui post A(nn)o Salut(atis) / M.DC.LIII aetat LXXXIII cujus anima in Pace Corporis in / Proxima hac tumba. / Lipsia me genuit, docuit quoque Praga tenet iam / Disponente DEO per lustra Decem Minus Anno / Contulit hic mihi Sors Famam Mores et Honores / Iunxit et Uxores bene cultas Stemmata claras / Panvitiana(m) Vnam post hanc Kalkreuteriana(m) / Quarum haec bis trina fecit me prole Parentem. / Una tamen tantum superest mihi Filia. / Iuncta Insigni Pietate Viro ut linguis sic Marteq(ue) claro / Moritz de Mornberg, quo cum bene tra(n)sigit annos / Fata volunt reliquos in Caelis degere vitam. / Ergo mei est D(omi)no Ingentes porsolvere Grates / Amplius et tales effudere pectore voces, / Qui me nutriti Puerum Iuvenemq(ue) Virumq(ue) / Eme ritu(m) porro serva quoque Christe Senem me / Da mihi quaeso moru Mundo tibi vivere soli / Vivere da bene me placide decedere vita / Post obitum ut dici hic merear de Jure Beat(us) / Quis supplex anima(m) Factori reddere ovantem

/ Percupio et Superu(m) ad Sedes moribundus anhelans / Laudibus aeternu(m)
Divinis rite vacabo.

Datum 1671,03; 1653
Jméno Štěpán z Illgeny
Komentář získal W (1718,05,21)

Číslo 390
Obec Praha, Staré Město pražské
Místo kostel sv. Salvátora (paulánský klášter)
Inventární číslo 28

Bližší lokalizace nedaleko kaple sv. Františka de Pauly, na zdi
Popis nositele bez výzdoby
Nápis Gott und den H(eyligen) Franciscus / de Paula zu Ehr, habe ich Si/mon Bauller Von
Hohenburgk, der/zeitt Ihr Röm(ischen) Kay(serlichen) May(es)t(ä)t Verwalter der /
Herschfft Kruschewitz, dis bildt Verlobt / mahlen zu lassen, die weil ich in grosser
Noth / Ein Erhert worden Actum Prag den / 2. April Anno 1641.
Datum 1641,09,04
Jméno Simon Bauller z Hohenburgu
Komentář získal W (1718,09,04)

Číslo 391
Obec Praha, Staré Město pražské
Místo kostel sv. Salvátora (paulánský klášter)
Inventární číslo 71_1, 872_2

Bližší lokalizace v chóru, v podlaze
Popis nositele textové pole v horní polovině kamene, výzdoba znaková (Binago, Pergler)
Nápis D.O.M. / Hanc Sepulrur(a) Peril(lustris) D(ominae) Maria / Philippina Binaga
D(omina) in Sckaben et / Perhglas Perill(usti) D(omini) D(omini) Antonio / Binago
D(omini) in Prosniz Vestze / Schaben et Perglos S(acrae) C(aesareae) M(aiestatis)
Cam(erarii) / Cons(iliarii) Coniugi fidelis XII Februa(rii) / pie vita functo sibi
suaeque posterit(ati) corporis monumentum fieri / curavit Die 4. April 1645.
Datum 1645,02,12; 1645,04,04
Jméno Marie Binagová, rozená Perglerová z Perglasu, Antonín Binago
Komentář získal W (1718,04,02)

Číslo 392
Obec Praha, Staré Město pražské
Místo kostel sv. Salvátora (paulánský klášter)
Inventární číslo 600_1

Bližší lokalizace v kapli sv. Františka de Pauly, v podlaze
Popis nositele mramor, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Hartmann, Kuffstein)
Nápis Hic iacet / Illustrissimus Dominus Dominus / Franciscus Christophorus Hartman /
L(iber) B(aro) de Clarstein D(omi)n(u)s in Brodetz / Sac(rae) Caes(arae) Maiestatis
Consiliarius / Aulici Fevdalis et Cameratici Iudicii / Assessor in Regno Bohemiae /
Qui obiit ultimo die 31. Dece(mbris) Anno 1665. / Cum Charissima sua Coniuge /

Illustrissima Domina Domina Susanna / Maria Hartmanin Baronissa de Clarstein / Comitissa de Kuffstein D(omi)na in Brodetz / Qua obiit An(n)o Mense Die / Qui quomodo in vita sua dilexerunt / se ita et morte non sunt separati / Requiescant simul in pace.

Datum 1665,12,31
Jméno František Kryštof Hartmann z Klarštejna, Zuzana Hartmannová, rozená z Kuffsteinu
Komentář získal W (1718,04,02)

Číslo 393
Obec Praha, Staré Město pražské
Místo kostel sv. Salvátora (paulánský klášter)
Inventární číslo 701_3

Bližší lokalizace u oltáře sv. Anděla strážného, v podlaze
Popis nositele mramor, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Malovec, Belvic)
Nápis Der Wohlgebohr/ne Herr Herr Georg / Malowecz Von Chein/ow und Winterberck / Herr zw Lieboch und / Czyttow der Röm(ischen) / Kay(serlichen) May(estät) Rath Vndt / Königlichen Landtre/chts Beisitzer in Kö/nigreich Böhheimb ist in Gott entsch/laffen den 23. Oct/obris Anno 1647 // Wohlgebohne / Frau Frau Magdale/na Malovicin Gebohne / Belvicin Von Nostvic / auf Libichow undt Gi/nec ist in Gott entsch/laffen Den 24. Au/gusti Anno / 1644 / Gott Verlei/he ihr fröhliche / auferschung.
Datum 1644,08,24, 1647,10,23
Jméno Jiří Malovec z Chýnova, Magdalena Malovcová, rozená Belvicová z Nostic
Komentář získal W (1717,10)

Číslo 394
Obec Praha, Staré Město pražské
Místo kostel sv. Salvátora (paulánský klášter)
Inventární číslo 841_1

Bližší lokalizace v kapli sv. Františka de Paula, v podlaze
Popis nositele mramor, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Pachta)
Nápis Sepultura / Illustrissimi Domini Domini / Danielis Norberti Pachta de / Raiova S(acrae) C(aesareae) R(egiae)q(ue) Mai(estatis) Consilarii / Regii Locumentis Provin/cialis Iudicii Assessoris Nec / Non Districtus Reginae Hrade/censis Burgravii, quam illi / Anno 1682 Die 3 Februarii Pie / In domino Obdormienti. Coniu/galis Amoris Ergo Moestissima / Vna cum Prolibus superstes / coniunx posuit.
Datum 1682,02,03
Jméno Daniel Norbert Pachta z Rájova
Komentář získal W (1712,12,23)

Číslo 395
Obec Praha, Staré Město pražské
Místo kostel sv. Salvátora (paulánský klášter)
Inventární číslo 858_1,2

Bližší lokalizace v chóru, v podlaze

Popis nositele	mramor, výzdoba znaková (Pecelius)
Nápis	SEPULTURA / AB ANNO 1663 / PERILLUSTRUM AC GENE/ROSORUM D(OMINUM) D(OMINUM) EQUITUM / PECELI DE ADLERSHEIMB / QUORUM ANIMABUS VIATOR / DIC REQUIEM AETERNAM.
Datum	1663
Jméno	Peceliové z Adlersheimu
Komentář	získal W (1718,04,02 a 1731,09,02)

Číslo	396
Obec	Praha, Staré Město pražské
Místo	kostel sv. Salvátora (paulánský klášter)
Inventární číslo	1154_1

Bližší lokalizace	v chóru, v podlaze
Popis nositele	mramor, textové pole v dolní polovině, výzdoba znaková (Štupart)
Nápis	Hic requies mea / Jus Sepulturae / pro Descentibus ex / Familia Stuppärtiana / Ex utroque sexu.
Datum	N
Jméno	Štupartové z Löwenthalu
Komentář	získal W (1718,04,02)

Číslo	397
Obec	Praha, Staré Město pražské
Místo	kostel sv. Salvátora (paulánský klášter)
Inventární číslo	1271_1

Bližší lokalizace	8 svící z bílého vosku
Popis nositele	černé písmo, výzdoba znaková (Valdštejn)
Nápis	I[---] C[---] G(raf) V(on) W(aldstein) A(nno) 1707 14 Maii // I[---] A[---] C[---] F[---] G(raf) V(on) W(aldstein) A(nno) 1708 27 8br(is) / E[---] M[---] F[---] G(raf) V(on) W(aldstein) A(nno) 1710 5. Jan(uarii) / M[---] A[---] F[---] G(raf) V(on) W(aldstein) A(nno) 1712 9. Febr(uarii) / I[---] A[---] G(raf) V(on) W(aldstein) A(nno) 1714 30. Jan(uarii) / B[---] W[---] G(raf) V(on) W(aldstein) A(nno) 1715 23 Febr(uarii) / E[---] F[---] A[---] G(raf) V(on) W(aldstein) A(nno) 1716 21. Julii / M[---] C[---] F[---] G(raf) V(on) W(aldstein) A(nno) 1717 23. 8br(is)
Datum	1707–1717
Jméno	děti Jana Jáchyma z Valdštejna
Komentář	získal W (1718,09,04)

Číslo	398
Obec	Praha, Staré Město pražské
Místo	kostel sv. Salvátora (paulánský klášter)
Inventární číslo	205_1

Bližší lokalizace	uprostřed sakristie, v podlaze
Popis nositele	velký mramor, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Des Fours)
Nápis	Haec Requies mea et meorum / Albertus Maximilianus S(acri) R(omani) I(mperii) Comes Des / Fours in MontAtienville et Haeredita/rius Dominus in Rohosez,

Semille / ad iseram et Wartenbergi cum / Skall etc. Sac(rae) Caes(ariae) Maiest(atis) Consil/iarius Cubicularius Supremus / Equitum et Universae Imperia/lis Militiae Vigiliarum Magister / Generalis . Anno D(omi)ni M.DC.LXXIV.

Datum 1674
Jméno Albert Maxmilian Des Fours
Komentář získal W (1718,09,04)

Číslo 399
Obec Praha, Staré Město pražské
Místo kostel Nejsvětějšího Salvátora (Klementinum)
Inventární číslo 110_2, 1212_1

Bližší lokalizace na tumbě v kryptě pod oltářem sv. Ignáce
Popis nositele kovová destička, bez výzdoby
Nápis Illustrissima D(omina) D(omina) Anna Barbara Vidua Ba/ronessa de Brisigell, Nata Domina de Talm/berg, omni Crucis genere a DEO probata, Crucis / gloriam, ceu meritorum Coronam Festo Inventionis / S(ancti) Crucis adepti, inter Crucifixi basia emoriens / Anno 1733 3. Maji in Dominicam incidente, / post 75 vitae annos, 12. prolium piissima Mater re/quiescit hic cum JESU Sociis, quibus filium add/ixit, et cor suum sociavit.

Datum 1733,05,03
Jméno Anna Brisigellová, rozená Talmberková
Komentář N

Číslo 400
Obec Praha, Staré Město pražské
Místo kostel Nejsvětějšího Salvátora (Klementinum)
Inventární číslo 763_1,2

Bližší lokalizace nedaleko Krucifixu
Popis nositele mramor, horní a dolní textové pole, výzdoba znaková (Mišovský)
Nápis Piis Manibvs / Regis In hoc Regno Vice Eram / Camerarivs Et Iam / Mischofsky Raphael / Condor in hac camera // Ita Graii Ita Vita Ita Nostris / Et tva Vita Diflvet ita / hoc daret teras hoc cogita / Dixi Vixi Anno Christi / 1643.

Datum 1643
Jméno Rafael Mišovský ze Sebusiny
Komentář získal W (1705,08,20 a 1713,03,31)

Číslo 401
Obec Praha, Staré Město pražské
Místo kostel Nejsvětějšího Salvátora (Klementinum)
Inventární číslo 891_1,2

Bližší lokalizace v podlaze
Popis nositele velký červený mramor, výzdoba znaková (z Písnice)
Nápis IN HOC DOMINN(ES) DE / PISNICZE CONDITORIO ET MARR ET FOEMM QUI / EX AGNATIONE ILLA / CATOLICI FUERINT / SEPELIUNTUR.
Datum N

Jméno Písnicové
Komentář získal W (1713,08,19 a 1730,04,26)

Číslo 402
Obec Praha, Staré Město pražské
Místo kostel Nejsvětějšího Salvátora (Klementinum)
Inventární číslo 1198_1

Bližší lokalizace před oltářem sv. Františka Xaverského, v podlaze
Popis nositele mramor, horní a dolní textové pole, výzdoba znaková (Šternberk, Hohenzollern)
Nápis Haec Requis mea / Quam elegi pro me et filio dulcissimo obe/dientissimoque / Adalberto Ignatio Eusebio L(íbero) B(aronis) a Sternberg / D(omino) in Budin et Libochowitz, / Quem immatura quidem sed beata mors / Aetate juvenem virtute Senem / Caelo praemisit Anno MDCXXXIII. IX. Junii // Hic habitamus donec aspi/ret Dies / S(anctus) Franciscus Xaveri / Ora pro nobis. // Maria Maximiliana a Sternberg / Nata Comes ab Hohenzoller.
Datum 1633,06,09
Jméno Adalbert Ignác Šternberk, Marie Maxmiliana ze Šternberku, rozená z Hohenzollernu
Komentář získal Kryštof Ludvík Walter (1719,06,02)

Číslo 403
Obec Praha, Staré Město pražské
Místo kostel sv. Anny a Vavřince
Inventární číslo 633

Bližší lokalizace na tumbě
Popis nositele bez výzdoby
Nápis Venerabilis Virgo Maria Antonia Lapaczkiana de Zrzaweho Bohemici Leonis Perillustris Stella, quae 69 annos aetatis explens eandemq(ue) quadriennio praemortui sui fratris Excellentissimi Generalis D(omini) D(omini) Leonardi Alexandri Lapaczek Baronis de Zrzaweho aetatem attingens prope Signum Caelestis 69 culminavit, et in via lactea Dominicani Coeli copiosa Pietatis luce radiosa oCCVbVI In DoMIno, die in IVnlo.
Datum 1713
Jméno Marie Lapáčková ze Rzavého, Leonard Lapáček ze Rzavého
Komentář získal W od autora textu Matyáše Adolfa Klimesche (1726,10,06)

Číslo 404
Obec Praha, Staré Město pražské
Místo kostel sv. Benedikta
Inventární číslo 480

Bližší lokalizace u oltáře Nanebevzetí Panny Marie, v podlaze
Popis nositele červený mramor, výzdoba znaková (Janinalli, N)
Nápis Lapidem quem cernis Viator lidius est, omnis gle/ba hic p(er)datur esse terra, reditura in pulverem / de quo sumpta est. / in hunc necessario impingemus omnes / utinam sine offensus illius qui statuit / semel mori. / Hic terminus mortalitatis limitaneus / ut / interminae immortalitatis sit limen, / precare Lector / vovet / Qui eundem / in suae suorumq(ue) peregrinati metas vivem spes fuit, / Illustrissim(us)

D(omi)nus D(omi)nus Antonius L(iber) B(aro) de Janinalli et / Jangang D(omi)nus in Micholup et Weletitz Sac(rae) Caesa(rae) M(aiesta)tis / Aulicae Camerae Consiliarius Suprem(us) Montium Praefect(us), / nec non reditum Salis vini et Caerevisiae Deputatus, / Patronus Co(n)sodalitatis / In DEI para Virgine Colendissimus / Anno MDCXCIII.

Datum 1693
Jméno Antonín Janinalli
Komentář získal W (1718,04,15)

Číslo 405
Obec Praha, Staré Město pražské
Místo kostel sv. Havla
Inventární číslo 215

Bližší lokalizace před prvními ženskými lavicemi, v podlaze
Popis nositele velký červený mramor, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Dobřenský)
Nápis Letha Panie 1666 28. dne / Martii ziwot swug dokonal / Vrozeny a Stateczny Rytirż / Pan Iaroslav Karel, Starssy / Dobrzensky z Dobrzenicz / a tuto pochowan gest.
Datum 1666,03,28
Jméno Jaroslav Karel Dobřenský z Dobřenic
Komentář získal W (1731,06,03)

Číslo 406
Obec Praha, Staré Město pražské
Místo kostel sv. Havla
Inventární číslo 234

Bližší lokalizace u oltáře sv. Josefa, z podlaze
Popis nositele mramor prostřední velikosti, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Dubský z Vitíněvsi)
Nápis Místo Pohrzbeni vrozenich / Wladik Panvw Dvbskich z Wi/tinowsy a na Picinie // 1637.
Datum 1637
Jméno Dubští z Vitíněvsi
Komentář získal W (1727,10,12)

Číslo 407
Obec Praha, Staré Město pražské
Místo kostel sv. Havla
Inventární číslo 1026_1

Bližší lokalizace před ženskými lavicemi, v podlaze
Popis nositele červený mramor, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Sedlecký)
Nápis Ia Alzbieta Sedleczka z Augezdce / Odpoczywam w tomto Mistie / Proste za mne Pana Boha / at ma Prowinieni mnoha / z milosti swe odpustiti / W poczet Swatich przigiti / pro twe Kriste Drahe Rany / Darug mne swim Smilowanim / at sem Stwyma Wolenyma / przed twym Trunem postawena / s Dussi s tielem oslawena /

Kdež by odemne byl chwalen / az na wieky Wiekuw Amen. / Letha Panie 1658.

Datum 1658
Jméno Alžběta Sedlecká z Újezdce
Komentář získal W (1716,08,29)

Číslo 408
Obec Praha, Staré Město pražské
Místo kostel sv. Havla
Inventární číslo 1044

Bližší lokalizace u oltáře sv. Alberta, v podlaze
Popis nositele červený mramor, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Šenk)
Nápis Hoc Monumentum novum Fieri fecit Per/illust(ri)s ac Generos(us) D(omi)n(u)s Wolffgang(us) / Henric(us) de Schenken S(acrae) C(aesareae) M(aiestatis) Celeber/rimi Regiminis Keysersteiniani Suprem(us) Vigi/liarum Profectus sibi suaeque Dilectis/sim(ae) Coniugi Perillust(ri)s D(omi)nae Joannae / Mariae natae Czabelitzkianae de Sau/titz Anno 1681 Die 13. Octobris / pie in D(omi)no Defunctae et hic in pace / quiescenti.
Datum 1681,10,13
Jméno Wolfgang Šenk, Johana Marie Šenková, rozená Čabelická
Komentář získal W (1726,01,06)

Číslo 409
Obec Praha, Staré Město pražské
Místo kostel sv. Jakuba
Inventární číslo 3_1,2

Bližší lokalizace blízko oltáře, v podlaze
Popis nositele červený mramor, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Alsterle, Gildea)
Nápis Sepultura / Osterstock-Alsterliana Per Incendium / M.DC.XXCIX. Die XXI Junii / Ruinata a Perillustri Domina / Anna Veronica Gilderin Nata / Alsterliana ab Astfeld M.DCCI / Restituta.
Datum 1689,06,21; 1701
Jméno Anna Veronika Gildeová, rozená Alsterlová z Astfeldu
Komentář získal W (1716,10,01), komentář W: In hoc Epitaphio lapicida erravit, cum pro Gildein scalpserit Gilderin, certissimum enim est quod Perillustris Domina Anna Veronica nata Alsterlin ab Astfeldt, Perillustris Equitis, Dominini Wilhelmi Arnoldi Gildea ab Altbach, Regiae Camerae Bohemicae Consiliarii, Uxor, Sepulturam hanc renovari fecerit.

Číslo 410
Obec Praha, Staré Město pražské
Místo kostel sv. Jakuba
Inventární číslo 3_4

Bližší lokalizace zanikl při požáru kostela
Popis nositele výzdoba znaková (Alsterle, Hirš)
Nápis Generosus Eques D(ominus) Franciscus Osterstock ab Astfeld, in Raddonitz,

S(acrae) C(aesareae) M(aiestatis) Consiliarius Die Nati Salvatoris 1636 alta jam noctee Denatus, in hac tumba cum dilecta Coniuge Veronica Hirschin de Hirscheck etc. Suisq(ue) haeredibus ultimum Classicum, requiescit auditurus. DEUS Iudex sit Levis Singulis. Positum madidis genis monumentum et monimentum Anno 1636.

Datum 1636
Jméno František Osterstock z Astfeldu
Komentář N

Číslo 411
Obec Praha, Staré Město pražské
Místo kostel sv. Jakuba
Inventární číslo 441_2

Bližší lokalizace u obrazu Bolestné Panny Marie, v podlaze
Popis nositele červený mramor, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Hrzán)
Nápis Wilhelmus / Georgius / Hrsan de Harrasow / Nob(illimus) ac Generosusu / Eques / D(ominus) in Laskron et Lansprech, Hu(n)c / sibi Haeredib(us) Locum quietis / elegit D(ie) 30 Jan(uarii) 1620.
Datum 1620,01,30
Jméno Vilém Jiří Hrzán z Harasova
Komentář získal W (1716,09,26)

Číslo 412
Obec Praha, Staré Město pražské
Místo kostel sv. Jakuba
Inventární číslo 577, 990_1

Bližší lokalizace u obrazu Bolestné Panny Marie, v podlaze
Popis nositele velký červený mramor, bez výzdoby
Nápis Maria / Ludomilla Francisca / Nata Krafftiana / De / Lamersdorf / S(acri) R(omani) I(mperii) Comes de Rozdraszow / Hanc sibi soli sepulchram / Vivens aere proprio. / f(ieri) f(ecit) / A(nno) D(omini) M.DC.LXXV. Hic expectatura felicem / Ressurrectionem / Qui haec legis memento / Legis Mortis et bene / praecare defunctae.
Datum 1675
Jméno Marie Ludmila Lammersdorfová, rozená z Rozdražova
Komentář získal W (1716,09,26)

Číslo 413
Obec Praha, Staré Město pražské
Místo kostel sv. Jakuba
Inventární číslo 692

Bližší lokalizace v podlaze
Popis nositele mramor, text a výzdoba z kovu, výzdoba znaková (Magauer)
Nápis Sepultura / Perill(ustrae) Familiae / Magaver de Greif/fenav renov(ata) A(nn)o / 1712.
Datum 1712

Jméno Maggauerové z Greiffenau
Komentář získal W (1712,11)

Číslo 414
Obec Praha, Staré Město pražské
Místo kostel sv. Jakuba
Inventární číslo 758_1,2

Bližší lokalizace v podlaze
Popis nositele červený mramor, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Mitrovský)
Nápis ILLUSTRIS ET ANTIQUAE / MITROWSKYORUM / DE / NEMISSE / FAMILIAE
SEPULTURA / QUAE QUIDEM NA 1689 / AB IGNE DESTRUCTA POSTMO/DUM VERO
AN(NO) 1707 ITERUM / RESTAURATA FUIT.
Datum 1689; 1707
Jméno Mitrovští z Nemyše
Komentář získal W (1716,10,01 a 1731,08,26)

Číslo 415
Obec Praha, Staré Město pražské
Místo kostel sv. Jakuba
Inventární číslo 1137

Bližší lokalizace u oltáře sv. Rodiny
Popis nositele červený mramor, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Straka z Nedabylic)
Nápis Sepultura / Illustrissimi D(omi)ni Petri Nicolai Staka / De Nedabilycz, Sacrae
Caesariae / Regiaeq(ue) Maiestatis Consilarii Et / Magdalenae Strakianae Natae /
Kostomlatskianae De Wrzesowicz D(omi)ni / in Podhorzan Coniugum er Haeredum
/ Quae per incendium A(nn)o 1619 Ruinata / Sed A(nn)o 1702 Restaurata Est.
Datum 1619, 1702
Jméno Petr Straka z Nedabylic, Magdalena Straková, rozená Kostomlatská z Vřesovic
Komentář získal W (1718,04,18)

Číslo 416
Obec Praha, Staré Město pražské
Místo kostel sv. Jakuba
Inventární číslo 1324_1

Bližší lokalizace v kapli Bolestné Panny Marie, v podlaze
Popis nositele bez výzdoby
Nápis Sepultura / Excellentiss(imum) / et Reverendissimum Comitum / Wratislaw
D(ominorum) D(ominorum) de Mitrowitz. / Orate pro eis.
Datum N
Jméno Vratislavové z Mitrovic
Komentář získal W (1716,10,01), komentář W: „Anno 1735 ist dieser shlechte Grabstein weg
gethan, ein anderer Eingang in diese Wratislawische Grufft gemacht, eine rechte
Stiegen hinunter gebauet, und ein Marmolsteinernen-neues Epitaphium darauf
geleget worden, woran ich öffters in der Kirchen S. Jacobi arbeithe gesehen, und die

neue Schrifft aldroten auf ein anderses Stuck Papier den 18. April Anno 1736 alssdann abgeschrieben habe. NB. Diesse Renovation an diesser Wratislawische Grufft ist unter Direction und darzu gebenden Unkosten der frauen Apolloniae Rosaliae Verwittibter Gräfin Von Sporck, gebohrener Gräfin Wratislawin Von Mitrowitz im frühe Jahr Anni 1735. Verfertiget und alssdann d neue Stein geleet worde.“

Číslo	417
Obec	Praha, Staré Město pražské
Místo	kostel sv. Jakuba
Inventární číslo	1324_2
Bližší lokalizace	v kapli Bolestné Panny Marie
Popis nositele	velký mramor, text po obvodu kamene, výzdoba znaková (Vratislav)
Nápis	Sepvltvra / Comitvm / Wratislaw / de Mitrowitz.
Datum	N
Jméno	Vratislavové z Mitrovic
Komentář	získal W (1716,09,26), komentář W: „Sub hoc lapide est prava crypta, in qua jacet Comes Wratislaw Praestes Camerae Bohemicae et filius ejus, Joannes Wenceslaus Comes Wratislaw Supremus Cancellarius Regni, estque ultimo in hanc Crypta 29. October Anno 1716 illatus Franciscus Carolus Comes Wratislaw, Supremi Cancellarii frater unicus. Requiescant in pace. Amen.“
Číslo	418
Obec	Praha, Staré Město pražské
Místo	kostel sv. Jakuba
Inventární číslo	1324_10
Bližší lokalizace	u oltáře sv. Vilgeforta, v podlaze
Popis nositele	mramor, výzdoba znaková (Vratislav)
Nápis	D.O.M. / Locus quietis / pro / Ill(ustrissi)ma Familia Wratislawiana / eorumque Descendentium / fundatus / ab / Ill(ustrissi)mo ac Excell(entissimo) D(omino) D(omino) Wenceslao Ignatio / nec non / Ill(ustrissi)mo ac Excell(entissimo) D(omino) D(omino) Francisco Ignatio / S(acri) R(omani) I(mperii) Comitibus Wratislaw / de Mitrowitz / DEO et Caesarei intimis / His accessere / Ill(ustrissi)ma D(omi)na D(omi)na Anna Ludmilla / Comes Clari de Sperbersbach / et / Ill(ustrissi)ma D(omi)na D(omi)na Apolonia Rosalia / Comes de Spork / Sorores nataeque Wratislaw / de Mitrowitz / Quibus / Tu amice Lector requiem aeternam praecare. / MDCCXV
Datum	1715
Jméno	Václav Ignác a František Ignác Vratislavové z Mitrovic, Anna Ludmila ze Sperbersbachu, Apolonia Rosalie Šporková
Komentář	získal W (1726,04,18)
Číslo	419
Obec	Praha, Staré Město pražské
Místo	kostel sv. Jakuba
Inventární číslo	1324_15r
Bližší lokalizace	na evangelijní straně oltáře Panny Marie

Popis nositele	mramor, výzdoba znaková (Vratislav)
Nápis	D. O. M. S. / Reverendiss(imo) / Illustrissimo / Et Excell(entissimo) Viro / Joanni Wenceslao / S(acri) R(omani) I(mperii) Comiti / Wratislaw de Mitrowicz. / Tertio suae gentis in Boe(mia) / Ord(inis) Equ(um) S(ancti) Jo(annis) Hier(osolymitani) Mag(ni) Priori / S(acrae) Caes(arae) et Reg(iaeque) Maiestatis / a Secretoribus Consiliis / Atque Regis Boe(miae) Supremo / Cancellar.
Datum	N
Jméno	Jan Václav Vratislav z Mitrovic
Komentář	získal W (1716,08,23), komentář W: „Ein herrlich-marmolsteines Epitaphium aufgesehet worde, welches geg 8000 f. kosten solle, d. gleichen prächtiges nichts in Böheimb zu finden, auf d Marmolsteinen Pyramid ist mit grossen Von Metall gegossen-und im feuer Vergoldeten buechstaaben nachfolgende Schriff: ... Alhier ist die Von stein durch gips also zu gerichtet es weissen Marmolstein Verfertigte Fama mit d und hört auf zu schrieben, auf den Sarg lieget der Obriste Cantzler Wratislaw und haltet dessen haubt die Religion, er aber in seiner handt ein Crucifix, bey den Sarg ist die Zeit Von weissen Marmol gleich wie der Graf Wratislaw, mitten aber auf den Sarg d Wratislawische Wappen Schildt mit seinen farben und darhinter ein Malteuser Creutz etc.“

Číslo	420
Obec	Praha, Staré Město pražské
Místo	kostel sv. Jiljí
Inventární číslo	185_3

Bližší lokalizace	u mužských lavic, v podlaze
Popis nositele	červený mramor, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Kobr, Čejka)
Nápis	A(nno) D(omini) MDCLI Die XXII Sept(embris) / Hic Sepultus est Nobilis et / Generosus Wladika D(ominus) Joannes / Kobr a Kobersperg Senator et / Consularis Vetro Vrbsi prag(ensis) / Pro quo se et posteris ex ead(em) / Familia ori(u)ndis Crypta(m) ha(n)c in / sto pretio in perpetuu(m) co(m)paravit / Anna Elisabetha nata Ceikiana / de Olbramovic eiusde(m) Lectissima / Co(n)iunx Abq(ue) o(mn)ibus Req(ui)em aeterna(m) et / felicem ex hoc tumulo resurr(ectio)ne(m) co(n)cedat Dominus Amen.
Datum	1651,09,22
Jméno	Jan Kobr z Kobersberku, Anna Kobrová, rozená Čejková
Komentář	získal W (1719,10,01)

Číslo	421
Obec	Praha, Staré Město pražské
Místo	kostel sv. Jiljí
Inventární číslo	387_1

Bližší lokalizace	v kryptě Hložků
Popis nositele	na cínové tabulce připevněné k rakvi, výzdoba znaková (Hložek, převrácený štít)
Nápis	WENCESLAUS CHRIS(TOPHORUS) HLOZEK DE ZANBACH / REGIUS LOCUMTENENS ET SUPREMUS REGNI SCRIBA IN REGNO BOEMIAE. OBYT IN DOMINO. / 23. MAY 1737. <u>A</u> ETATIS SVAE 87. ANNORUM REQUIESCAT / IN SANCTA PACE.
Datum	1737,05,23
Jméno	Václav Hložek ze Žampachu
Komentář	získal W

Číslo	422
Obec	Praha, Staré Město pražské
Místo	kostel sv. Jiljí
Inventární číslo	387_2
Bližší lokalizace	u stupňů oltáře sv. Václava, v podlaze
Popis nositele	červený mramor, horní a dolní textové pole, výzdoba znaková (Hložek)
Nápis	Sepvltvra / Illvstris et Antiquae / Hlozcorvm De / Schampach Familiae. // Orate pro Eis.
Datum	N
Jméno	Hložkové ze Žampachu
Komentář	získal W (1719,10,01)
Číslo	423
Obec	Praha, Staré Město pražské
Místo	kostel sv. Jiljí
Inventární číslo	1324_12
Bližší lokalizace	u oltáře Panny Marie, v podlaze
Popis nositele	červený mramor, výzdoba znaková (Vratislav)
Nápis	Joh(annes) Geor(gius) Wratislaw / aetat(is) suae 3 mensium / et 2 Dieru(m) moriturus 5. Sep(tembris) 1645 / Quid valet haec vasti fallacia pessima mundi / quae dum gustatur tempora parva manet / Sint tibi praesentis funeralia Signa Joannis / Vivere vix capit, vivere mix doluit / Hinc tribus Caelum petiit dum mensib(us) ort(us) / Vt nos instrueret vivere scire mori / Ill(ustissi)mus Baro Wenceslaus / Wratislaw de Mitrowitz / D(ominus) Haeriditarius in Zalsy / et Dirna Sac(rae) Caes(arae) Mai(estatis) Dis(trict(us) Bechin(ae) Suprem(us) Capi(taneus) Parens Maestissimus / posuit.
Datum	1645,09,05
Jméno	Jan Jiří Vratislav z Mitrovic, Václav Vratislav z Mitrovic
Komentář	získal W (1719,10,01)
Číslo	424
Obec	Praha, Staré Město pražské
Místo	kostel sv. Martina ve Zdi
Inventární číslo	18r
Bližší lokalizace	uprostřed kostela
Popis nositele	červený mramor, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Babka)
Nápis	Letha Panie 1665 w patek / Genz biilo 17. Dne April(a) Vrozeni / a Stateczni Ritirz Pan Jan Fridrich / Babka z Mezeržicka Vsnuł w Panu / W pul desati Hodině Przed poled/nem na pul orlogi Wgeku 45. let / A tuto pohrben gest očekage / Radostneho z Mrtwichwstani / K života Wěčnemu.
Datum	1665,04,17
Jméno	Jan Fridrich Babka z Meziříčka
Komentář	získal W (1726,12,18)

Číslo	425
Obec	Praha, SMP
Místo	kostel sv. Martina ve Zdi
Inventární číslo	713
Bližší lokalizace	nedaleko oltáře sv. Josefa, v podlaze
Popis nositele	mramor, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Bohdanecký)
Nápis	Vrozenemu a Statecznemu Wladiicze Panu Gir/zimu Rzehorzowi Bohdaneczemu z Hodkowa Panu / na Hiisokach a Wlasseniczii, Geho Milostii Czisarzkii / Heytmanu Panstwi Brandeiiskeho Przerowskeho / a Przez 40. leth w G(eho) M(ilsti) C(isaře) Sluzbach wiernie trwa/giczih y magicze pak giz wieku wweho 05 Leth / a 25 Nedieliach a trzech Dnech Buh Wssemohauczi / gey k sobie powolati raczil 4. Zarzi w letu 1668. / Na dokazani pak Swe powinnosti a lasky dietinske / kterauz wzdickii k swemu Neimileissimu Otczi mieli / Dieti Wlastni Syn Jan a Dczeri Rosalie Sidonie Ka/terzina Tento Hrobowii Kamen poloziti dali a za to / ziadagicze abi Blahoslawena Panna Maria smila / wssechnii gehu hrzichii na tomto Swietie ucziniene / gednau Krwe Krupiczkau z rani Neymileyssiho Sina/czka Swiho a gehu tielo abi tu odpoczialo pokoynie / tisse w zasluhach Pana Gezisse a gehu mila Dusse / abii se radowala w ranach Krista Gezisse a Lech/ky odpocziwani a weseleho Smrtwich wstani
Datum	1668,09,04
Jméno	Jiří Bohdanecký z Hodkova, jeho děti Jan, Rozálie, Sidonie a Kateřina
Komentář	získal W (1726,12,18)
Číslo	426
Obec	Praha, Staré Město pražské
Místo	kostel sv. Michala
Inventární číslo	105
Bližší lokalizace	u oltáře Tří králů, v podlaze
Popis nositele	červený mramor, horní a dolní textové pole, výzdoba znaková (Alsterle)
Nápis	Omnibus est seadem Mortis no(n) tame(n) Unq(ue) / Est vitae cunctis, exitus atque modus. / Qui lustras oculis Saxum hoc q(uo)d viva repono, / Disce mori vivens atque precare Deum, / Exitus ut vitae mihi felix sit morienti, / Hinc resurgenti sit sine fine Quies. // Crypta / Illustirissimae Dominae Benedictae Comitissae viduae de Bredau, natae de Alfeld atque Liberatorum eius instructa / Anno Salutis M.DC.LXXXVII.
Datum	1687
Jméno	Benedikta Bredová, rozená Alsterlová z Astfeldu
Komentář	získal W (1717,09,29)
Číslo	427
Obec	Praha, Staré Město pražské
Místo	kostel sv. Michala
Inventární číslo	566
Bližší lokalizace	u oltáře Narození Krista, v podlaze
Popis nositele	červený mramor, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Kotva)
Nápis	Andreas Kottwa a Freidfeld / Sac(rae) Caes(arae) Reg(iae)q(ue) Maiestat(is) / ad Appella(tionum) Consiliarius / et Vice Iudex Faevd(alis) Reg(ni) Boh(emiae) / Sibi

et suis: 1635.
Datum 1635
Jméno Ondřej Kotva z Freifeldu
Komentář získal W (1717,09,29)

Číslo 428
Obec Praha, Staré Město pražské
Místo kostel sv. Ondřeje
Inventární číslo 220

Bližší lokalizace N
Popis nositele N
Nápis Jan Domažlický z Rysengruntu / 1596.
Datum 1596
Jméno Jan Domažlický z Riesengrundu
Komentář získal W (1721,11,30)

Číslo 429
Obec Praha, Staré Město pražské
Místo kostel sv. Anny
Inventární číslo 550_7

Bližší lokalizace mezi zdí a mužskými lavicemi, v podlaze
Popis nositele velký mramor, nápis po obvodu kamene, výzdoba znaková (Kolovrat)
Nápis Anno Dni MCCCCLX [---] / [---] / Katherina de Kolo/wrat filia D(omi)ni Alb(er)ti de Kolowrat.
Datum 1460
Jméno Kateřina z Kolovrat, Albert z Kolovrat
Komentář získal W (1726,08,10), komentář W: nápis je částečně zakrytý lavicemi.

Číslo 430
Obec Praha, Staré Město pražské
Místo kostel sv. Benedikta
Inventární číslo 304

Bližší lokalizace u oltáře sv. Vavřince, v podlaze
Popis nositele červený mramor, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Goltz)
Nápis Sepulchrum / Familiae Goltzianae / erectum / A(nn)o M.DC.XCIII / Cuius memor / dic / Requiescant / in pace.
Datum 1693
Jméno Goltzové
Komentář získal W (1718,04,15), komentář W: „Unweith des Gross und Kostbahren Goltzischen Althars S(ancti) Laurentii, auf welchen der Goltzisch und Firtische Wappenschildt mit sinen farben gemahlter zu sehen ist auch in der Kirchen S(ancti) Benedicti zu Prag ein neuer Althar S(ancti) Joannis Nepomuceni, welcher einer Von Goltz mache lassen, wie d mit sein Farbern gemahlt Goltzische Wappen daran weiget, Item ist gegen über ein schöner Predigstuel, daran auch der Goltzish und

Franchimontische Wappenschildt mit seine farben gemahlter zu sehen, und hat der Predigstuel H(err) Wentzel Anton Von Goltz, so eine Franchimontin zur Ehe hat, machen lassen.“

Číslo	431
Obec	Praha, Staré Město pražské
Místo	Široká ulice, na domě dr. Vogta
Inventární číslo	886_1,2
Bližší lokalizace	nad vchodem, na zdi
Popis nositele	výzdoba znaková (Pikart, Pešek, Strachovský)
Nápis	A[---] P(ešková) Z K[---] // I(an) P(ikart) Z Z(eleného) A(udolí) / 1592 // A(nna) P(ikartová) Z S(trachovic) / 1592.
Datum	1592
Jméno	N Pešková, Jan Pikart ze Zeleného Údolí, Anna Pikartová, rozená ze Strachovic
Komentář	získal W (1718,01,14), komentář W: „Zu Prag in der Neuen Stadt in der Breitten Gassen besitzt herr Johann Ignatz Meyer, Medicinae Doctor und Professor /Anno 1731/ sein Hauss, welches Vor wenig Jahren dem Herrn Doctori Vogl gehorte, über dessen Thor ware noch unlängst d Pikartisch-Strachowskysh-und Pessikishe mit denen gehörigen farben, gross gemahlte Wappen zu sehen, wie ich solche öfters selbst gesehe, in diesem An. 1592 gewest-Pikartishen Hauss hat unweith gedachter Herr Dr Mayer die hier durch d fenster abzeichnete, 2 Alte Glass Scheiben bey dessen Erkauff gefunden, welcher mir solche den 16. Octobris Anno 1731 umb zu erfahren wessen diesse Wappen seyndt, zu geschicket, und seyndt selbige eben diesen Tak durch das fenster auf fieses Papier abgezeichnet worden. Gottfried Daniel freyherr Von Wunschwitz.“
Číslo	432
Obec	Praha, Staré Město pražské
Místo	v uličce k Uhelnému trhu
Inventární číslo	745_5
Bližší lokalizace	v zemi
Popis nositele	šedý velký mramor, výzdoba znaková (Michna)
Nápis	Illustrissima D(omi)na D(omi)na Anna Francisca / Polixena Slawatin nata Comitissa a / Waizenhofen Hujus altaris B(eatae) Mariae V(irginis) pia / Fundatrix obiit Anno MDCIL Die XIII Augus(ti).
Datum	1649,08,14
Jméno	Anna Slavatová, rozená Michnová z Vacínova
Komentář	získal W (1724,03,03), komentář W: „Diesser aschenfarbe grosse Marmolstein lieget auf der Althstadt zu Prag auf öffentlicher gassen auf den Kohlmarckt unter denen lauben und zwahr unter dem Schwibbogen des tschinskyschen hauses an den Pfeiler angelägnert, und solle diesser stein dem Cammerling H(err) Totshinschy zuständig seyn, auch uber 15 Jahr berreiths an dessen orth sich befindet, wie mir die umbstehende, als ich solche den 3. Martii A. 1724 abgezeichnet, meldeten, jedoch aus wass Vor einer Kirch er dahin gekom(m)en, wusste mir niemand zu sagen.“
Číslo	433
Obec	Příbram (okres Příbram)
Místo	Svatá hora u Příbrami

Inventární číslo	668
Bližší lokalizace	v kapli Panny Marie, ve zdi
Popis nositele	hnědý mramor, tabulky s textem kovové, výzdoba znaková (z Lisova)
Nápis	Illustrissima D(omina) D(omina) Maria Maxmiliana / Zarubiana nata de Lisak etc. Eximia / S(ancti) Montis Benefactorix et amatrix / pie obiit Zumbergae 18. Aug(us)ti A(ann)o 1694 / et a 24 ejusdem hic requiescit.
Datum	1694,08,18
Jméno	Marie Zárubová, rozená z Lisova
Komentář	získal W (1711,09,16)
Číslo	434
Obec	Příbram (okres Příbram)
Místo	Svatá hora u Příbrami
Inventární číslo	871
Bližší lokalizace	v křížové chodbě, na zdi
Popis nositele	obraz na plátně, výzdoba znaková (Perger)
Nápis	Wenceslaus Leopoldus Perger de Rosenwerth, D(ominus) in Chwalkow 1682.
Datum	1682
Jméno	Václav Perger z Rosenwerthu
Komentář	získal W (1729,02,10)
Číslo	435
Obec	Příbram (okres Příbram)
Místo	Svatá hora u Příbrami
Inventární číslo	1324_8
Bližší lokalizace	v kapli Panny Marie
Popis nositele	červený mramor, výzdoba znaková (Vratislav)
Nápis	1724 // Illustrissimus ac Excellen(tissimus) D(ominus) D(ominus) / Wenceslaus Ignat(ius) S(acri) R(omani) I(mperii) Comes Wra/tislaw de Mitrowitz D(omi)nus in Porzicz / et Mitrowicz etc. S(acrae) C(aesare) R(egiae)q(ue) M(aiestatis) Intimus / Consil(iarius) Cubicul(is) et R(egiae) Camerae Bohem(iae) / Assessor Parenti Suo Opti(mo) Adamo / Leopoldo Com(iti) Wratislaw D(omi)no in / Zduchowicz et Korkin etc. R(egio) Capit(aneo) / Podbrdensi Qui Anno 1662 in / D(omi)no Obiit et Evae Mar(iae) Bar(onissae) etc Wra/bi Quae in Opid(o) Kamiek Tumulata / Est Suaeq(ue) futura Requei hoc / Monumentum F(ieri) F(ecit) A(nn)o 1712 // Aetatis suae LXXX.
Datum	1662, 1724, 1712
Jméno	Václav Ignác Vratislav z Mitrovic, Adam Leopold Vratislav z Mitrovic, Eva Marie Vratislavová, rozená Vrábská z Vrábí
Komentář	získal W (1729,02,10)
Číslo	436
Obec	Rabí (okres Klatovy)
Místo	hradní kaple Nejsvětější Trojice
Inventární číslo	125_2v, 449_2r, 791_2, 1294

Bližší lokalizace hradní kaple, nad oknem proti dveřím a nade dveřmi
Popis nositele výzdoba znaková (čtyřkoutní vývod)
Nápis 1592 / Adam Chanowsky z / Dluhowsy a na Raby // 1592 / Marketa Chanowska z Bukowan / Ewa Chanowska z Wydhosticz // Lydmila Bukowanska z Drahobuze.
Datum 1592
Jméno Adam Chanovský z Dlouhé Vsi, Markéta Chanovská, rozená z Bukovan, Eva Chanovská, rozená z Vidhostic, Lidmila Bukovanská, rozená z Drahobuze
Komentář získal W (1712,10,12)

Číslo 437
Obec Rabí (okres Klatovy)
Místo hradní kaple Nejsvětější Trojice
Inventární číslo 125_2r, 449_2v, 543_2, 956

Bližší lokalizace kancelář, na dřevěném táflování
Popis nositele výzdoba znaková (Chanovský, Koc, Bukovanský, Radkovec)
Nápis 1596 // Adam Chanowsky Dluhowsky z / Dluhowsy a na Raby // Maryana Chanowska z dobrsse Prwny man/zielka Vrozeneho Pana Adama Chanowskeho // Marketa Chanowska z Bukowan Tržety / Manžielka týhož Pana Adama Chanowskeho // Dorotha Chanowska z Myrowycz druha / Manžielka Pana Adama Chanowskeho.
Datum 1596
Jméno Adam Chanovský z Dlouhé Vsi, Marina Chanovská, rozená z Dobrše, Markéta Chanovská, rozená z Bukovan, Dorota Chanovská, rozená z Mirovic
Komentář získal W (1712,10,12)

Číslo 438
Obec Rabí
Místo hradní kaple Nejsvětější Trojice
Inventární číslo 348

Bližší lokalizace na jednom z bočních oltářů
Popis nositele výzdoba znaková (Hardörfer)
Nápis nápis neuveden
Datum N
Jméno N
Komentář získal W (1712,10,12)

Číslo 439
Obec Rabí
Místo hradní kaple Nejsvětější Trojice
Inventární číslo 449_4v

Bližší lokalizace vlevo a vpravo od vchodu, na zdi
Popis nositele výzdoba znaková (Chanovský, Ježovský)
Nápis Jan Heinrich Antoni Chanowski / z dloheiwsi / Na Rabi a Budieticzich // Johanna Elisabetha Chanowska / Rozena Gezowska z Lub / Na Rabi a Budieticzich.

Datum N
Jméno Jan Jindřich Chanovský z Dlouhé Vsi, Jana Chanovská, rozená Ježovská z Lub
Komentář získal W (1712,10,12)

Číslo 440
Obec Ratměřice (okres Benešov)
Místo zámek
Inventární číslo 1212_8

Bližší lokalizace nad hlavním vchodem, na zdi
Popis nositele výzdoba znaková (Talmberk, Paar)
Nápis Laudetur Deus et S(anc)t(i)ssi)ma Trinitas cujus Gratia et Auxilio Il(lustrissi)mus D(omi)nus Rudolphus de Talmberg D(omi)nus in Jankow Neotalmberg S(acrae) C(aesarae) M(aiestatis) L[---] I[---] Camerarius cum Il(lustrissi)ma sua Coniuge Mariana de Talmberg Nata Comitissa de Par hanc Domum ex fundamento extruxere A(nno) Domini MDCLXXXVI.
Datum 1686
Jméno Rudolf z Talmberka, Mariana z Talmberka, rozená Paarová
Komentář získal Benedikt Gottlieb Steinart (1721,04,29)

Číslo 441
Obec Roudnice nad Labem (Litoměřice)
Místo chrám Narození Panny Marie
Inventární číslo 587

Bližší lokalizace N
Popis nositele bez výzdoby
Nápis Obdormivit in Domino Idibus Augusti MDXCI. Nosse cupis quid sim? fuerim quis? Lector amande, Narrabo brevibus perlege dicta modis. Kata dedit cunas, dederat nomenq(ue) Joachim Crocini, Superis charus uterq(ue) Parens. Stemate me, Caesarq(ue) meos ornavit honesto, A Drahobeyl, Virtus Nobilis in meruit. Raudnicii primos gessi sine fraude labores, Acceptum mihi, res publica grata feret. Iam pulvis, cinis, umbra levis, sub pondere terrae, In Christi(ue) Sinu mento quiesco pia. Tu si forte voles mecum gadere, quiesce A Vitiis, Christo vivere, disce, mori. M[---] M[---] M[---] Z[---] fecit 1593.
Datum 1591,08,13; 1593
Jméno Jáchym Krocín z Drahobejle
Komentář získal Václav František Krocín z Drahobejle (1733,09,04)

Číslo 442
Obec Řím (Roma), Itálie
Místo basilica S. Maria Maggiore
Inventární číslo 874_2

Bližší lokalizace u vchodu do sakristie, ve zdi
Popis nositele výzdoba figurální (busta) a znaková (Pernštejn)
Nápis D.O.M. / Maximiliano Pernestanio Baroni Nob(illissi)mo / Boemo Clementis PP(apae) V III ab intino / Cubiculo a quod ad Sigismundum Re/gem Poloniae et Succae est missus / in summa spe erepto. / Maria Manriquia F[---] dulciss(ima) P[---

-] Diadacus / de Campo Amico optimo F[---] C[---] vix / An(no) XVII Menses IX
obiit IV Non(as) / Sept(embris) M.D.XCIII.

Datum 1593,09,02
Jméno Marie Manrique de Lara, Maxmilián z Pernštejna
Komentář získal W (1703,05)

Číslo 443
Obec Slivice (část obce Milín, okres Benešov)
Místo kostel sv. Petra
Inventární číslo 37_7r

Bližší lokalizace N
Popis nositele výzdoba znaková (Bechyně z Lažan)
Nápis nápis neuveden
Datum N
Jméno N
Komentář získal Červenka

Číslo 444
Obec Slivice (část obce Milín, okres Benešov)
Místo kostel sv. Petra
Inventární číslo 37_k18

Bližší lokalizace N
Popis nositele výzdoba znaková (Bechyně z Lažan)
Nápis nápis neuveden
Datum N
Jméno N
Komentář získal Jan Jiří Bechyně z Lažan; jeho komentář: nápis je nečitelný.

Číslo 445
Obec Slivice (část obce Milín, okres Benešov)
Místo kostel sv. Petra
Inventární číslo 157_5

Bližší lokalizace na evangelijní straně hlavního oltáře, v podlaze
Popis nositele velký pískovec, výzdoba figurální (ženská postava) a znaková (Cíl ze Svojšic)
Nápis Leta Pane etc. L XXII [---]
Datum 1572
Jméno N
Komentář získal W (1718,09,26)

Číslo 446
Obec Slivice (část obce Milín, okres Benešov)
Místo kostel sv. Petra

Inventární číslo	277_1
Bližší lokalizace	pod kůrem, v podlaze
Popis nositele	velký pískovec, nápis po obvodu kamene a v horním textovém poli, výzdoba znaková (Fremdar)
Nápis	Leta 1589 we / Ctwrtek Den Powissení S. + Vmržel Vro/zeni Pan Adam / Fremdar z Pruku a nartissowiczich // a tuto gest pochowa(n) / Gehozto Dussi Pan / Buch racz milos/tiw beiti Amen.
Datum	1589,09,14
Jméno	Adam Fremdar z Pruku
Komentář	získal W (1718,04,26)

Číslo	447
Obec	Slivice (část obce Milín, okres Benešov)
Místo	kostel sv. Petra
Inventární číslo	277_2
Bližší lokalizace	na epištolní straně hlavního oltáře, na staré lavici
Popis nositele	výzdoba znaková (Fremdar, Pernklo, Kalenic)
Nápis	Johanka Ffremdarowa z / ssenreytu, a na rtissowiczych // Jan ffremdar z Pruku a / nartissowiczych 1617 // Judyt ffrembdarowa z ka/lenic, nartissowiczych.
Datum	1617
Jméno	Johanka Fremdarová, rozená Pernklová ze Šenrajtu, Jan Fremdar z Pruku, Judita Fremdarová, rozená z Kalenic
Komentář	získal W (1718,09,26)

Číslo	448
Obec	Slivice (část obce Milín, okres Benešov)
Místo	kostel sv. Petra
Inventární číslo	277_3
Bližší lokalizace	na epištolní straně hlavního oltáře, v podlaze
Popis nositele	bílý pískovec, nápis po obvodu kamene, výzdoba znaková (Fremdar)
Nápis	Leta Panie MDLIII tu / strzedu [---] Nedely Vmržel Vrozeni Pan / Jan ffremdar s pruku / a na rtissowyczych tuto pochowan [---] boh až.
Datum	1553
Jméno	Jan Fremdar z Pruku
Komentář	získal W (1718,09,26)

Číslo	449
Obec	Slivice (část obce Milín, okres Benešov)
Místo	kostel sv. Petra
Inventární číslo	392_4
Bližší lokalizace	pod kůrem, v podlaze
Popis nositele	horní a dolní textové pole, výzdoba znaková (z Čestic)
Nápis	Letha Pane MD III tu / sobotu před [---] / [---] g(es)t Vrozena / Pani Cateřina Malow/cowa z Czessticz Vrozeneho a / stateczneho Rytře P(ana) // [---] Malowce z

Malowic / Manzelka a tuto odpociwa.
Datum 1503
Jméno Kateřina Malovcová, rozená z Čestic, N Malovec z Malovic
Komentář získal W (1718,09,26)

Číslo 450
Obec Slivice (část obce Milín, okres Benešov)
Místo kostel sv. Petra
Inventární číslo 465

Bližší lokalizace pod křtitelnicí, v podlaze
Popis nositele malý pískovec, bez výzdoby
Nápis Letha LXXXIV V/mrzel Vrozeni / Pan Fridrich C/hrastski z C/hrastu a na L/asku [--
-].
Datum 1584
Jméno Fridrich Chrátský z Chrátu
Komentář získal W (1718,09,26)

Číslo 451
Obec Slivice (část obce Milín, okres Benešov)
Místo kostel sv. Petra
Inventární číslo 701_4

Bližší lokalizace pod kůrem, v podlaze
Popis nositele bílý pískovec, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Malovec)
Nápis Leta 1599 w autery Den / S(vatého) Ondřege Vmrzela Vroz/ena Pani Maryana Fremb/darowa z Malowic a na / Rtissowicich a tuto gest / pochowana gegyzto mile / Dussy Pan Buh racz / milostiw byth.
Datum 1599,11,30
Jméno Mariana Fremdarová, rozená Malovcová z Malovic
Komentář získal W (1718,09,26)

Číslo 452
Obec Slivice (část obce Milín, okres Benešov)
Místo kostel sv. Petra
Inventární číslo 1002_7

Bližší lokalizace zcela nahoře na hlavním oltáři
Popis nositele výzdoba znaková (Říčanský)
Nápis Anna / Maria / Kawkiana de Rzitzan
Datum N
Jméno Anna Kateřina Kavková z Řičan
Komentář získal W (1718,09,26)

Číslo 453
Obec Slivice (část obce Milín, okres Benešov)

Místo	kostel sv. Petra
Inventární číslo	1154_2
Bližší lokalizace	uprostřed kostela, v podlaze
Popis nositele	bez výzdoby
Nápis	nápis neuveden
Datum	N
Jméno	Karolina Štupartová, rozená z Gieselbergu
Komentář	získal W (1718,09,26)
Číslo	454
Obec	Slivice (část obce Milín, okres Benešov)
Místo	kostel sv. Petra
Inventární číslo	1163_4
Bližší lokalizace	na evangelijní straně bočního oltáře Panny Marie, v podlaze
Popis nositele	malý pískovec, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (ze Svárova)
Nápis	Leta LXXXVIII / Vmrzela Anna / Maria Karlowa / z Swarowa tuto / gest poloziena.
Datum	1584
Jméno	Anna Marie Karlová ze Svárova
Komentář	získal W (1718,09,26)
Číslo	455
Obec	Slivice (část obce Milín, okres Benešov)
Místo	kostel sv. Petra
Inventární číslo	1182
Bližší lokalizace	u bočního oltáře sv. Isidora, pod kazatelnu, v podlaze
Popis nositele	malý mramor, text po obvodu kamene a v dolní polovině, výzdoba figurální (tři dětské postavy) a znaková (Šlejkovský)
Nápis	Leta 1625 Tuto odpociwagi w P(anu) Bohu 3 Ditek Vroze(neh)o / a State(čneh)o Ritirze P(ana) Wilima Sslegklowski(h)o z Ssigendorfu na Zbe/nicich a Strizowe Místo Pi(sař) Kralow Czeske(h)o Sploze/ni s Vrozenau P(amí) Alenu Sslegklowskau Rozenau z Strziteze Man/zelkau ge(h)o P(an) Buh racz dusse gegich mezi angeli přiiti. // Adam Ssleglowski z Ssigendorfu. Stari 10 nedel // Anna Sslegklowska z Ssigendorfu Starzi 9 Dni.
Datum	1625
Jméno	Adam Šlejkovský ze Šijndorfu, Anna Šlejkovská, Vilém Šlejkovský ze Šijndorfu, Alena Šlejkovská, rozená ze Stržiteže
Komentář	získal W (1718,09,26)
Číslo	456
Obec	Staňkov (okres Domažlice)
Místo	kostel sv. Jakuba
Inventární číslo	1185
Bližší lokalizace	u oltáře Panny Marie

Popis nositele	výzdoba znaková (Šlovický)
Nápis	Adam Sslowiczky z Sslowitz G(eho) M(ílosti) Cz(ísaře) etc. tak také G(eho) M(ílosti) Arcykni(žete) Bawor(ského) General Quartir Mister a pod Reg(ii) Pana Neygwis(sih)o z Ssenbergka Ritm(istr) A(nn)o 1628.
Datum	1628
Jméno	Adam Šlovický ze Šlovic
Komentář	získal W (1706,08,27)

Číslo	457
Obec	Stará Boleslav (část obce Brandýs nad Labem-Stará Boleslav, okres Praha-východ)
Místo	kostel Nanebevzetí Panny Marie
Inventární číslo	371_2, 818

Bližší lokalizace	v podlaze u vchodu do sakristie
Popis nositele	červený mramor, výzdoba znaková (Herberstein, Odkolek)
Nápis	Siste Viator / Quaeris quis hoc marmore quiescat. / Quiescit / Illustriss(imus) D(ominus) D(ominus) Joannes Weichardus Comes / ab Herberstein Liber Baro in Neuberg et / Gutenhag Haereditarius Dominus in / Skrzivan et Superiori Mautenberg / S(acrae)ae C(aesare)ae M(aiestat)is Camer(arius) Haereditarius et / Dapifer Ducatus Carinthiae / Et / Illustris(sima) D(omina) D(omina) Francisca Leopoldina / ex Odkolkiano de Augezd Vetustissimo Stem/mate prognata sua amantissima Coniunx. / Sors Hos olim ac Amor / Mirabili Metamorphosi coniunxit / Mors sed eosdem invida / Praepropero fato disiunxit / ut dicere possint / Tanquam flos agri grevimus fugimus velut umbra Job. 14. Ap. 2 / De terra orti in terram decidimus / Ille / Anno Mese Die / Illa Pragae / Nonis Septembris Anni M.DC.LXXXI / Fatis succubuit. / Attamen / Sat Me herCLE DIVtne VIXIt IsqVI sat bene. / Vos qui transitis memores nostriquod sitis / Estis quod fuimus, quod sumus hoc eritis.
Datum	1681
Jméno	Jan Herberstein, Františka Leopoldina Herbersteinová, rozená Odkolková z Újezdce
Komentář	získal W (1727,03,19)

Číslo	458
Obec	Stará Boleslav (část obce Brandýs nad Labem-Stará Boleslav, okres Praha-východ)
Místo	kostel Nanebevzetí Panny Marie
Inventární číslo	364, 841_4,5

Bližší lokalizace	pod palladiem Panny Marie
Popis nositele	stříbrné tabulky, bez výzdoby
Nápis	Daniel Norbertus Pachta de Rajova D(ominus) in Liblitz et Bischitz S(acrae) C(arsarae) M(aiestatis) Consil(iarius) Regius Locumtenens Judiciu Provincialis Assessor nec non Districtus Reginohradecensis Burggravius A(nn)o 1682 // Mechtildis Pachtiana nata ab Heister Domina in Walten et Neundorff A(nno) 1682.
Datum	1682
Jméno	Mechtilda Pachtová, rozená z Heister, Daniel Norbert Pachta z Rájova
Komentář	získal W (1716,10,13 a 1727,03,20)

Číslo	459
Obec	Stará Boleslav (část obce Brandýs nad Labem-Stará Boleslav, okres Praha-východ)
Místo	kostel sv. Václava

Inventární číslo	537_2, 550_2
Bližší lokalizace	v podlaze
Popis nositele	bílý pískovec, dlouhý 2 a ¾ lokte, široký 1 a ½ lokte, textové pole v dolní polovině, výzdoba znaková (Kolovrat)
Nápis	nápis neuveden
Datum	N
Jméno	N
Komentář	získal W (1721,03,15)

Číslo	460
Obec	Stará Boleslav (část obce Brandýs nad Labem-Stará Boleslav, okres Praha-východ)
Místo	kostel sv. Václava
Inventární číslo	1043_1,3

Bližší lokalizace	v kapli Krve sv. Václava, v podlaze
Popis nositele	bílý mramor, text po obvodu kamene, výzdoba znaková (Šellenberk) a figurální (muž ve zbroji)
Nápis	Anno MDLXVII Die Missisionis / Apostolorum obiit Magnificus et Generosus D(omi)n(u)s D(ominus) / Petrus Schellenbegius De / Kosti et in Drzewenitz.
Datum	1567,11,14
Jméno	Petr Šellenberg
Komentář	získal W (1716,10,13 a 1727,03,20)

Číslo	461
Obec	Stará Boleslav (část obce Brandýs nad Labem-Stará Boleslav, okres Praha-východ)
Místo	kostel sv. Václava
Inventární číslo	1043_2,3

Bližší lokalizace	v kapli sv. Kateřiny, v podlaze
Popis nositele	červený mramor, textové pole uprostřed, výzdoba znaková (čtyřkoutní vývod)
Nápis	Anno MDXX Mortua est / in Domino Illustris(sima) Generosa / D(omi)na D(omina) Catharina Schellenber/gica Burggravi Misniae, de Plawia / et in Prerovia.
Datum	1520
Jméno	Kateřina Šellenberková
Komentář	získal W (1716,10,13 a 1727,03,20)

Číslo	462
Obec	Stará Boleslav (část obce Brandýs nad Labem-Stará Boleslav, okres Praha-východ)
Místo	kostel sv. Václava
Inventární číslo	1323_3r

Bližší lokalizace	v kapli sv. Kateřiny, na oltáři
Popis nositele	výzdoba znaková (Vrábský, Špork)
Nápis	In Iesu MARIAE et Josephi Gloriam atq(ue) Sanctorum figura hic expressorum honorem ab Ill(ustrissimis) Conjugibus Rudolpho Ignatio Wrabsky Tluxa L(iberi) B(aronis) de Wrabi S(acrae) C(aesarae) R(egiaeque) M(aiestatis) Cam(era)ris et Anna Catharina nata Comitissa de Sporck altero prope Sepulto ex ejus pio legato hac

vova ex superaddito liberali domo Altare hoc erectum et exstructum fuit Anno MDCXCI Die 27. Augusti.

Datum 1691,08,27
Jméno Rudolf Ignác Vrábský z Vrábí, Anna Kateřina Vrábská, rozená Šporková
Komentář získal W (1727,03,20)

Číslo 463
Obec Stará Boleslav (část obce Brandýs nad Labem-Stará Boleslav, okres Praha-východ)
Místo kostel sv. Václava
Inventární číslo 1323_4

Bližší lokalizace v kapli sv. Kateřiny
Popis nositele mramor, textové pole v dolní polovině, výzdoba znaková (Vrábský)
Nápis Crypta / Ill(ustrissi)mi D(omini) D(omini) Rudolphi Ignatii Wrabsky / Tluxa Lib(eri) Bar(onis) de Wrabi S(acrae) C(aesareae) M(aiestatis) / Camerarii A(nn)o MDCXCI X Ianuarii / Defuncti qui vivus hoc fundavit / sepulchrum ut mortuus prope / vivum sacrumque Divi / Wenceslai Cruorem Securum / Quiesceret.
Datum 1691,01,10
Jméno Rudolf Ignác Vrábský z Vrábí
Komentář získal W (1712,12,17)

Číslo 464
Obec Stará Boleslav (část obce Brandýs nad Labem-Stará Boleslav, okres Praha-východ)
Místo kostel sv. Václava
Inventární číslo 1376

Bližší lokalizace na zdi
Popis nositele cínová deska, výzdoba znaková (Woppinger)
Nápis Prudenter et Fidenter. // Sta Viator / Vide, lege, memorare Novissima tua / et praecare pro anima / Illustris(simi) D(omini) D(omini) Ferdinandi Ludovici / Lib(eri) Baro(nis) a Wopping / Qui Heroica virtute propria a Sclopo/rara et prope invidenda Iperatoris Romani gratia / Ad Peditum simul et semel et Equitum Colonellatu(m) ascendit / Nec sine praecuntibus suis meritis / Quia / Olim ad Pragam manus propria a Svecis plura vexilla eripuit, / Ut haberet unde triumpharet, / Ad Jankau animosus paraeliator / Ad Canisam strenuus oppugnator. / Ad Nitram flucium ultra mille Turcarum Victor exstitit / Licet tunc a Buzzicano Turcio in capite vulneratus / Fortis Heros stetit tamen / Nec mirum / Quia ultra quadraginta continuos annos / Castra Caesarae secutus / Vincere et Vivere desiit / Natus Mundo A(nn)o 1624 / Denatus Pragae A(nn)o 1692 Mense Apri(lis) Die 2. / Requiescat in Sancta pace / ita precatur / Ex Fraterna Charitate gratitudinis ergo / pro Posteriatatis Memoria / Christophorus Helfridus L(iber) Baro a Wopping / Sac(rae) Caes(arae) Maiestatis Vice Collonell(us). // Nec Temere nec Timide. // Pro Deo et Caesare.
Datum 1624; 1692,04,02
Jméno Ferdinand Ludvík Woppinger, Kryštof Helfrid Woppinger
Komentář získal W (1716,10,13)

Číslo 465
Obec Staré Benátky (okres Mladá Boleslav)
Místo zámecký kostel Narození Panny Marie

Inventární číslo	1357
Bližší lokalizace	na tumbě
Popis nositele	cínová deska, bez výzdoby
Nápis	Joannes Liber Baro de Werth, / D(omi)nus in Benatek Von Oderkirchen / Rambach, Kelmerck, Erbach et Borentz / Duor(um) Imperator(um) Ferdinandi Secudi et Tertii / Consiliarius Bellicus Equitatus totius Caesarai / Generalis et Colonell(us) Sui <u>Aevi</u> famosissimus / ex terra Iuliacensi progenitus Catholica pro / Fide fervidus in adversis Caesarai fidelis Romano / de Imperio optime meritus Marti miles, Domi/tor hostis, Cujus facta cum orbis capere non posset, / parva tumba facientem caepit, sed nullo alio / quam mortis medio Duodecima Mensis Septembris / hora circiter quinta Matutina A(nn)o 1652. Abi Lector / et Vale atq(ue) animae bene sit pie DEUM praecare. Amen.
Datum	1652,09,20
Jméno	Jan de Werth
Komentář	získal František Václav Frantzann, místní kaplan (1714) a předal W tamtéž (1721,03,14)
Číslo	466
Obec	Staré Sedliště (okres Tachov)
Místo	kostel sv. Prokopa a Oldřicha
Inventární číslo	453
Bližší lokalizace	mezi lavicemi, v podlaze
Popis nositele	pískovec, text po obvodu kamene, výzdoba znaková (Chlumčanský)
Nápis	Anno 1600 / ist in gott entschlaffen / Anna Sibilla / ein gebohrene Clumbsschantzkin.
Datum	1600
Jméno	Anny Sibilla Chlumčanská z Přestavlč
Komentář	získal W (1708,04,11)
Číslo	467
Obec	Staré Sedliště (okres Tachov)
Místo	kostel sv. Prokopa a Oldřicha
Inventární číslo	524_2
Bližší lokalizace	při vchodu do chóru, v podlaze
Popis nositele	výzdoba znaková (ze Zakšova)
Nápis	Anno 1576 d(i)e 18 Decem/bris Ist in Gott Verschieden der Edel und ErnVest Hans / Kfeller Von der / Schsengrün zum AltenZetlisch dem gott genad.
Datum	1576,12,18
Jméno	Jan Kfelř ze Zakšova
Komentář	získal W (1708,04,11)
Číslo	468
Obec	Strážov (okres Klatovy)
Místo	kostel sv. Jiří
Inventární číslo	383

Bližší lokalizace	u stupně hlavního oltáře, v podlaze
Popis nositele	textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Hirschberg)
Nápis	Maria Barbara / Figerin Gebohrne / Freiin zv Hirsch/berg gestorben / den 20 Mei Ier/es alters 81 Iahr /Anno 1713.
Datum	1713,05,20
Jméno	Marie Barbora Fugerová, rozená z Hirschberga
Komentář	získal W (1715,04,19)

Číslo	469
Obec	Strážov (okres Klatovy)
Místo	kostel sv. Jiří
Inventární číslo	771

Bližší lokalizace	u dveří do sakristie, na zdi
Popis nositele	výzdoba znaková (Morzin, Pfürdt)
Nápis	Anno 1697.
Datum	1697
Jméno	Ferdinand Morzin, Marie Morzinová, rozená von Pfürdt
Komentář	získal W (1715,04,19)

Číslo	470
Obec	Stenice (okres Mladá Boleslav)
Místo	kostel sv. Bartoloměje
Inventární číslo	537_1

Bližší lokalizace	N
Popis nositele	text po obvodu kamene, výzdoba figurální (muž ve zbroji) a znaková (Klusák)
Nápis	Letha MDLXX we Ztwr/tek Den Bozyho w Staupeni Vmrzel gest Vrozeny Pan / [---] / lka Pana Jana Klusaka z Kostelce tuto gest pochowan [---] / czych tuto pochowan gest.
Datum	1570,05,04
Jméno	Jan Klusák z Kostelce
Komentář	získal W (1721,03,12)

Číslo	471
Obec	Sušice
Místo	kostel sv. Felixe z Cantalice (kapucínský klášter)
Inventární číslo	384_1, 1009

Bližší lokalizace	N
Popis nositele	bez výzdoby
Nápis	Illustrissima D(omi)na Isabella Hiserliana nata de Zalhausen Anno 1691 30. Septembris.
Datum	1691,09,30
Jméno	Isabela Hýzrllová, rozená ze Salhausenu
Komentář	komentář W: správně má být Salhausen

Číslo	472
Obec	Sušice
Místo	kostel sv. Felixe z Cantalice (klášter kapucínů)
Inventární číslo	469_2, 1167_3
Bližší lokalizace	N
Popis nositele	bez výzdoby
Nápis	Perillustris D(omi)na Ludmilla Schoffmaniana nata Kržepicziana Anno 1690 14. Januarii.
Datum	1690, 01,14
Jméno	Ludmila Šafmanová, rozená Křepická z Modliškovic
Komentář	N

Číslo	473
Obec	Sušice
Místo	kostel sv. Felixe z Cantalice (klášter kapucínů)
Inventární číslo	469_2
Bližší lokalizace	N
Popis nositele	bez výzdoby
Nápis	Perillustris Domina Kržepicziana nata Kapliržiana A(nn)o 1679 30 Maii.
Datum	1679,05,30
Jméno	N Křepická, rozená Kaplířová
Komentář	N

Číslo	474
Obec	Sušice
Místo	kostel sv. Felixe z Cantalice (klášter kapucínů)
Inventární číslo	469_2
Bližší lokalizace	N
Popis nositele	bez výzdoby
Nápis	Perillustris Virgo Kržepicziana nata de Modlischkowitz Anno 1697 30. Septembris.
Datum	1697,09,30
Jméno	N Křepická z Modliškovic
Komentář	N

Číslo	475
Obec	Sušice (okres Klatovy)
Místo	kostel sv. Felixe z Cantalice (klášter kapucínů)
Inventární číslo	490, 1379_2
Bližší lokalizace	nedaleko oltáře sv. Jana Nepomuckého, na zdi
Popis nositele	obraz na plátně, písmena žlutá, výzdoba figurální (ležící dětská postava) a znaková (Ježovský)

Nápis Tento obraz dala wimalowati ku pocztivosti czti a wetszi chwale Blahoslawene Rodiczki Bożj bolestone w meste Sussiczi v panuw patruw kapuczinuw Vrozena Pani Alžbeta Kateržina Geziowska z Berloha na Bieleniczich kdiz czerussku swau Annau Marii Caecilii Gezowskau z Lub na obie rucżiczky chromau porodila A(nn)o 1661 a gak se k tomu swatimu obrazu Bolestnie Rodiczki Boži slabila ze hned na obě rucżiczki zdrawau uhlidala, aby czest a chwala Rodiczki Boži se rozmnozila a ona se zato dobrodini weliku wdiecznau vkazala Letha Panie 1664 12. Martii.

Datum 1661; 1664,03,12

Jméno Alžběta Kateřina Ježovská z Lub, Marie Cecílie Ježovská z Lub

Komentář získal W (1714,10,07)

Číslo 476

Obec Sušice

Místo kostel sv. Felixe z Cantalice (klášter kapucínů)

Inventární číslo 1167_3

Bližší lokalizace N

Popis nositele bez výzdoby

Nápis Perillustris D(omi)n(u)s Schoffman D(omi)nus in Melenitz Anno 1687 7. Junii.

Datum 1687,06,07

Jméno N Šchafman z Hemrlesu

Komentář N

Číslo 477

Obec Sušice

Místo kostel sv. Felixe z Cantalice (klášter kapucínů)

Inventární číslo 1219

Bližší lokalizace N

Popis nositele bez výzdoby

Nápis Illustrissim(us) D(omi)n(u)s Comes Tertzi de Sissa, D(omi)nus in Colenitz. Anno 1698 15. Augusti.

Datum 1698,08,15

Jméno N Terzi de Sissia

Komentář N

Číslo 478

Obec Sušice

Místo kostel sv. Felixe z Cantalice (klášter kapucínů)

Inventární číslo 1295_6

Bližší lokalizace N

Popis nositele bez výzdoby

Nápis Perillustris Virgo Euphemia Widerspergiana de Widerspeg.

Datum N

Jméno Eufemie Vidršpergarová z Vidršperku

Komentář N

Číslo	479
Obec	Sušice (okres Klatovy)
Místo	kostel Panny Marie
Inventární číslo	521
Bližší lokalizace	u hlavního vchodu do kostela, v podlaze
Popis nositele	velký kámen, textové pole v dolní polovině, výzdoba znaková (N)
Nápis	nápis neuveden
Datum	N
Jméno	N
Komentář	komentář K.W.: exemplář poškozený (spodní část listu odštířena)
Číslo	480
Obec	Sušice (okres Klatovy)
Místo	kostel sv. Václava
Inventární číslo	182
Bližší lokalizace	pod stupni kazatelny, v podlaze
Popis nositele	malý kámen, výzdoba znaková (Častolar)
Nápis	nápis neuveden
Datum	N
Jméno	N Častolarová z Dlouhé Vsi
Komentář	získal W (1712,06,03), komentář W: nápis je zakryt schody na kazatelnu, jde o epitaf 6leté Častolarky neznámého křetního jména.
Číslo	481
Obec	Sušice (okres Klatovy)
Místo	kostel sv. Václava
Inventární číslo	496, 973
Bližší lokalizace	u bočního oltáře
Popis nositele	textové pole v horní polovině kamene, výzdoba znaková (z Kadova)
Nápis	Leta Panie 1705 / Dne 15. Januari us/nula wp(a)nu Vroz/ena Pani Kateři/na Anna Rensper/growa rozena Ska/dowa 19. Januari / Pochowana / Pan Buh bud gi milostiw.
Datum	1705,01,15; 1705,01,19
Jméno	Kateřina Renspergová, rozená z Kadova
Komentář	získal W (1712,07,03)
Číslo	482
Obec	Sušice (okres Klatovy)
Místo	kostel sv. Václava
Inventární číslo	522
Bližší lokalizace	u vchodu do chóru, v podlaze

Popis nositele textové pole v horní polovině kamene, výzdoba znaková (z Ejcingu)
Nápis Ewa Kelblowna Ro/zena z Geczinau we/ku sweho 50 / let Vmrzela Leta / 1620 w
miestie Sus/siczi po S(vatém) Martine / a w Kostełe Farn/im pochowana gest.
Datum 1620,11,11
Jméno Eva Kelblová, rozená z Ejcingu
Komentář získal W (1712,06,03)

Číslo 483
Obec Sušice (okres Klatovy)
Místo kostel sv. Václava
Inventární číslo 543_1r

Bližší lokalizace na epištolní straně hlavního oltáře, ve zdi
Popis nositele výzdoba znaková (Koc)
Nápis Letha 1614 tu Strzedu očekawage Weseleho od Mrtwych wzkrisseny Po Swatym
Medardu Biskupu umřel Vrozeny a Stateczny Rytirz Pan Jan Adam Koc z Dobrsse
na Wolssowech a přecine a tuto tělo geho pogrřbene odpočiwa.
Datum 1614,06,08
Jméno Jan Adam Koc z Dobrše
Komentář získal W (1712,07,03)

Číslo 484
Obec Sušice (okres Klatovy)
Místo kostel sv. Václava
Inventární číslo 543_1v

Bližší lokalizace na evangelijní straně hlavního oltáře, v podlaze
Popis nositele velký pískovec, výzdoba znaková (Koc)
Nápis Vrozeny a Stateczny Rytirz Pan Detleb Kocz z Dobrsse a na Wolssowech [---] 1600.
Datum 1600
Jméno Detleb Koc z Dobrše
Komentář získal W (1712,07,03)

Číslo 485
Obec Sušice (okres Klatovy)
Místo kostel sv. Václava
Inventární číslo 543_1v, 709

Bližší lokalizace u dveří do sakristie, v podlaze
Popis nositele velký kámen, výzdoba znaková (Markvart)
Nápis 1586 [---] na wiru wobraceni Swateho Pawla K hodinie na nocz druhé Vmrzela
Vrozena Pani Anna Kotczowa z Hradku a na Wolssowech.
Datum 1586
Jméno Anna Kocová, rozená Marvartová z Hrádku
Komentář získal W (1712,06,03 a 1712,07,03), komentář W: kostel je značně poničený
požářem.

Číslo	486
Obec	Sušice (okres Klatovy)
Místo	kostel sv. Václava
Inventární číslo	543_1v
Bližší lokalizace	u dveří do sakristie, v podlaze
Popis nositele	velký kámen, výzdoba znaková (Koc)
Nápis	[---] Humprecht [---]
Datum	N
Jméno	Humprecht Koc z Dobrše
Komentář	získal W (1712,07,03)
Číslo	487
Obec	Svojšice (část obce Petrovice u Sušice, okres Klatovy)
Místo	kostel sv. Jana Nepomuckého
Inventární číslo	62_6
Bližší lokalizace	na oltáři v kapli sv. Barbory
Popis nositele	bez výzdoby
Nápis	Honori / Deo S(anctae) Barbarae / Erectum hoc Altare a Perillu(stro) / D(omi)no Ladi(sla) Sigismu(ndo) de Biessin / Sac(rae) Caes(arae) Maj(estatis) Leiuten(anto) una cum / Amantissima Coniuge sua per Illu(strissima) / D(omi)na Ludmilla Francisca nata / de Dobrsch. / Anno 1700.
Datum	1700
Jméno	Ladislav Sigmund Běšín z Běšin, Ludmila Františka Běšínová, rozená Kocová z Dobrše
Komentář	získal W (1712,05,12), W: Ladislav z Běšin založil při farním kostele sv. Jana Křtitele ve Svojšicích na epištolní straně hlavního oltáře kapli sv. Barbory.
Číslo	488
Obec	Svojšice (část obce Petrovice u Sušice, okres Klatovy)
Místo	kostel sv. Jana Nepomuckého
Inventární číslo	157_2,12
Bližší lokalizace	po pravé ruce od hlavního vchodu, na zdi
Popis nositele	výzdoba figurální (členové rodiny) a znaková (Cíl)
Nápis	Jan Petr // Aleksandr // Chval // Heržman // Adam // Zoffie / [---]ana // Eliska // [---]ina // F[---] // [---] // Tento Rod a Pamatku Vrozeneho Pana Benesse Czyle z Swogssicz a na Krussczy doleyssim s Vrozenau Pani Dorotau z Brloha Manželkau swau s Syny a dcerami [---] wymalowati, kterežto gim Pan Buh z milosti swé dati racžil, Tielum gegich mrtweym pohrzbenym w tomto Chramie Paně dati lehke odpoczinitu, dusse pak mezi swe woleni do Nebeskeho Kralowstwy.
Datum	N
Jméno	Beneš Cíl ze Svojšic, Dorota Cílová, rozená Záborská z Brloha a další Cílové
Komentář	získal W (1712,05,12 a 1714,04,15), komentář W: v kostele je dále 6 náhrobků se znaky Cílů ze Svojšic a další epitaf Václava Cíla a jeho rodiny. V chóru znaková galerie Cílů a s nimi spřízněných rodů (Koc, Zucker, Thon).

Číslo	489
Obec	Svojšice (část obce Petrovice u Sušice, okres Klatovy)
Místo	kostel sv. Jana Nepomuckého
Inventární číslo	157_3, 246_1, 1107
Bližší lokalizace	na bočním oltáři Panny Marie Plzeňské
Popis nositele	nápis černými písmeny, výzdoba znaková (Sobětický, Cíl, Eichhorn)
Nápis	Effemie Czylowa Rozena Sobě/ticzka z Soběticz Manželka druha / Pana Jana Hendrycha Czyle // Jan Hendrych Czul / z Swogsschicz a na Pod/moklych // Lydmila Czylowa Rozena Ay/chornowa z Reychnpachu Manželka / Prwni P(ana) Jana Gendrycha Czyle.
Datum	N
Jméno	Jan Henrych Cíl ze Svojšic, Eufemie Cílová, rozená ze Sobětic, Lidmila Cílová, rozená Eichhornová
Komentář	získal W (1714,04,15), komentář W: i znaky i nápisy jsou již pro své stáří takřka nečitelné.

Číslo	490
Obec	Svojšice (část obce Petrovice u Sušice, okres Klatovy)
Místo	kostel sv. Jana Nepomuckého
Inventární číslo	157_4
Bližší lokalizace	na epistolní straně bočního oltáře Panny Marie Plzeňské, v podlaze
Popis nositele	velký kámen, text po obvodu kamene a v horním textovém poli, výzdoba znaková (Cíl)
Nápis	Letha 1582 Vm/rzel Gest Vrozeny Pan Beness Czil z / Swogssicz a na Dol/eyssim Krvssci a na den swateho Petra a / Pawla gest tvto / pochowan Pan / Bvh racz se nad / gehu milav dvssi / smilowati.
Datum	1582,06,30
Jméno	Beneš Cíl ze Svojšic
Komentář	získal W (1714,04,15)

Číslo	491
Obec	Svojšice (část obce Petrovice u Sušice, okres Klatovy)
Místo	kostel sv. Jana Nepomuckého
Inventární číslo	157_6
Bližší lokalizace	na evangelijní straně hlavního oltáře, ve zdi
Popis nositele	nápisy černým písmem, výzdoba znaková (čtyřkoutní vývod)
Nápis	Toto gsau me Cztyry Sstiti. // Jan z Swogssicz // Katerzina z Tamffeldu // Katerzina z Kokoržowa // [---] // Zoffie Czylowa Rozena Pržichowska z Pržichowicz, druha manzelka Pana Waczława Czyle // Waczław Czul z Swogssicz a na Swogssiczach // Katerzina Czylowa Rozena Lehowska z Malowicz manželka Prwni Pana Waczława Czyle.
Datum	N
Jméno	Jan ze Svojšic, Kateřina Cukrová z Tamfeldu, Kateřina Kokořovská z Kokořova, Žofie Cílová, rozená Přichovská, Václav Cíl, Kateřina Cílová, rozená z Malovic
Komentář	získal W (1714,04,15)

Číslo	492
Obec	Svojšice (část obce Petrovice u Sušice, okres Klatovy)
Místo	kostel sv. Jana Nepomuckého
Inventární číslo	157_7, 420, 842, 1379_5, 1426
Bližší lokalizace	na vítězném oblouku, na zdi
Popis nositele	výzdoba znaková (Cíl, Želinský, z Hořovic, z Barnštejna, z Pakoměřic, ze Sudoměře, z Prostého) ⁶
Nápis	Petr Czyl z Swogssicz a na Swog/ssiczach. Otecz Panu Benesse a Wac/slawa Czylu // Vrssula z Sebuzzyna / Manželka Prwni Pana Petra Czyle // Krystyna z Horżowicz, / Manželka druha P(ana) Petra Czyle a Matie Pa/nu Benesse a Wacslawa Czylu // Lydmila z Barnsteyna // Katerzina z Pakoměřicz // Gitka z Sudoměrzi // Kateřina z Prosteho Ma/tě P(aní) Doroty z Brloha // Dorota z Brloha Man/želka P(ana) Benesse Czyle // Beness Czyl z Swogssicz a na Krussczy doleggsim.
Datum	N
Jméno	různí
Komentář	získal W (1714,04,15)
Číslo	493
Obec	Svojšice (část obce Petrovice u Sušice, okres Klatovy)
Místo	kostel sv. Jana Nepomuckého
Inventární číslo	157_8, 640
Bližší lokalizace	na epištolní straně hlavního oltáře na zdi u okna
Popis nositele	výzdoba znaková (Kapoun, Obytecký)
Nápis	Ann Przychowska Rozena Kapaunka z Smirżicz, Matie Pani Zoffie Czylowy / Lydmila Lehomska Rozena Obiteczka z Obitecz Matie Pani Katerżiny Czylowy
Datum	N
Jméno	Anna Přichovská, rozená Kapounová ze Smiřic, Žofie Cílová ze Svojšic, rozená Kapounová, Lidmila Lechomská, rozená Obytecká z Obytec, Kateřina Cílová, rozená Obytecká
Komentář	získal W (1714,04,15)
Číslo	494
Obec	Svojšice (část obce Petrovice u Sušice, okres Klatovy)
Místo	kostel sv. Jana Nepomuckého
Inventární číslo	157_10
Bližší lokalizace	před hlavním oltářem, v podlaze
Popis nositele	výzdoba znaková (Cíl)
Nápis	[---] Czyl neystarssy z Swogssicz a na Swogssiczach Letha 1608 [---].
Datum	1608
Jméno	N Cíl ze Svojšic
Komentář	získal W (1714,04,15), komentář W: část nápisu zakrytá stupněm hlavního oltáře.

⁶ Srv. Sedláček, August, Pýcha, s. 23.

Číslo	495
Obec	Svojšice (část obce Petrovice u Sušice, okres Klatovy)
Místo	kostel sv. Jana Nepomuckého
Inventární číslo	157_10
Bližší lokalizace	u mužských lavic, v podlaze
Popis nositele	výzdoba znaková (Cíl)
Nápis	Petr Czyl [---] in festo Procopii [---].
Datum	N
Jméno	Petr Cíl ze Svojšic
Komentář	získal W (1714,04,15)
Číslo	496
Obec	Svojšice (část obce Petrovice u Sušice, okres Klatovy)
Místo	kostel sv. Jana Nepomuckého
Inventární číslo	495, 701_7
Bližší lokalizace	nad bočním oltářem Panny Marie na zdi
Popis nositele	znaková (Kába, Cíl, Chanovský)
Nápis	Petr Kába / z Ribnian // Katerzina Ka/bowa Rozena Ko/czinka z Dobrsse // Johana Kabowa / Rozena Chanowska / z Dlauhewsi // (bez nápisu).
Datum	N
Jméno	Petr Kába z Rybňan, Kateřina Kábová, rozená Kocová z Dobrše, Johana Kábová, rozená z Dlouhé Vsi
Komentář	získal W (1714,04,15)
Číslo	497
Obec	Štýrský Hradec (Graz), Rakousko – spolková republika Štýrsko
Místo	chrám sv. Jiljí
Inventární číslo	838
Bližší lokalizace	blízko dveří do sakristie, v podlaze
Popis nositele	bez výzdoby
Nápis	Hic jacet / Reverendissimus et / Illustrissimus Dominus / D(ominus) Rudolphus Lib(er) Baro / in Par, Hartberg et / Krottenstain D(omi)n(u)s i(n) Fürs/tenfeldt Suprem(us) et Hae/reditarius Postax i(n) Styria / Magister Equitu(m) Ordinis / S(ancti) Joan(n)is Hierosolymitani / i(n) Regno Bohemiae Magnus / Prior D(omi)n(u)s i(n) Strackoniz / Comendator i(n) Fürsten/feldt et Mölling S(acrae) C(aesarae) M(aiestatis) / Ferdinandi II etc. / Intimus Consiliarius / Generalis Croatiae / et Maris Finium / Praefectus / Die S(ancti) Equitis Georgii / Christianissime defunctus / Anno MDCXXVI.
Datum	1626,04,24
Jméno	Rudolf Paar
Komentář	získal W (1704,04,06)

Číslo	498
Obec	Tachov
Místo	kostel Čtrnácti svatých pomocníků (paulánský klášter)
Inventární číslo	1212_7
Bližší lokalizace	N
Popis nositele	cínová tabulka, bez výzdoby
Nápis	Hac In Urna Requiescit Illustrissima D(omi)na D(omi)na Felicitas Francisca, D(omi)na et Baro De Talmberg Nata E[---] D(omina) D(omina) De Wrtby, Pia Fundatrix a Missarum Sacrificiis, Singulis Hebdomadis Uno, Quatuor Temporibus Trino, Anniversario Solenni De Requiem in Ecclesia PP(atrum) Paulanor(um) Tachovii Pie In DoMIno oCCVbVIIt 14. Novembr(is).
Datum	1714,11,14
Jméno	Felicitas z Talmberka, rozená z Vrtby
Komentář	získal Jan Ondřej Leberl (1717,09,24)
Číslo	499
Obec	Tetín (okres Beroun)
Místo	kostel sv. Jana Nepomuckého
Inventární číslo	1203
Bližší lokalizace	v chóru, v podlaze
Popis nositele	malý červený mramor, text po obvodu kamene, výzdoba figurální (dívčí postava) a znaková (Šváb)
Nápis	Letha 1608 w patek po Rozeslani / Apostolluw Panie vsnula w Panu Lidmilla dcerka Vrozene(h)o / Pana Burgana Schwaba z Chwatlyna / w Tetině w tomto místě g(es)t pochowa(n)a magice wěku 14 neděl.
Datum	1608,07,18
Jméno	Lidmila Švábová z Chvatlin, Burian Šváb z Chvatlin
Komentář	získal W (1715,09,28)
Číslo	500
Obec	Újezd Svatého Kříže (část obce Bělá nad Radbuzou, okres Domažlice)
Místo	kostel sv. Kříže
Inventární číslo	173_4
Bližší lokalizace	uprostřed kostela, ve zdi
Popis nositele	pískovec, výzdoba znaková (Cukr z Tamfeldu)
Nápis	A(NNO) 1708 DEN 12 MAR(TII) // ZVKERISCHE KRUFFT / DARIN RVHET DER ERSTE DER WOHLGEBOHRNE HERR / WENCEL IGNATI ZUKER VON TAMFELT SEIN GOTT / VERSCHIDEN DEN XXV MAY AN(N)O 1699.
Datum	1708,03,12; 1699,05,25
Jméno	Václav Ignác Cukr z Tamfeldu
Komentář	získal W (1716,01,30)
Číslo	501
Obec	Újezd Svatého Kříže (část obce Bělá nad Radbuzou, okres Domažlice)

Místo	kostel sv. Kříže
Inventární číslo	872_1, 970
Bližší lokalizace	pod kazatelnu, v podlaze
Popis nositele	pískovec, text po obvodu kamene, výzdoba znaková (Pergler, Reitzensteiner)
Nápis	An(n)o D(omini) 1571 den 8 / Monatstag Julii ist die Edle und erntugenthaffte Fraw / Margaretha Reitzenste/inerin Wittib gebohrne Von Pergles in Gott verschide(n).
Datum	1571,07,08
Jméno	Margareta Reitzensteinerová, rozená Perglerová z Perglasu
Komentář	získal W (1716,01,30)

Číslo	502
Obec	Újezd Svatého Kříže (část obce Bělá nad Radbuzou, okres Domažlice)
Místo	hřbitov kostela sv. Kříže
Inventární číslo	624_2
Bližší lokalizace	N
Popis nositele	N
Nápis	nápis neuveden
Datum	N
Jméno	Lamingenové
Komentář	získal W (1716,01,30), komentář W: na hřbitově a v kostele jsou celkem čtyři (po dvou na každém místě) velmi staré náhrobky Lammingerů.

Číslo	503
Obec	Úloh
Místo	kostel sv. Petra a Pavla
Inventární číslo	62_8
Bližší lokalizace	na táflování kazatelny
Popis nositele	výzdoba znaková (Běšín, Gieh)
Nápis	GNDRICH BIESSIN Z B(ěšín) // SYBILLA BIESSINOWA Z G(iehu) // 1607.
Datum	1607
Jméno	Jindřich Běšín z Běšin, Sybila Běšínová, rozená von Gieh
Komentář	získal W (1714,06,18), komentář W: tytéž erby se objevují ještě na hlavním oltáři.

Číslo	504
Obec	Úloh (část obce Běšiny, okres Klatovy)
Místo	kostel sv. Petra a Pavla
Inventární číslo	365
Bližší lokalizace	u bočního oltáře
Popis nositele	obraz na plátně, výzdoba znaková (Hejda)
Nápis	Wilym Thomass Heida / z Lowczicz Starzi 22 Ne/diele w Strzedu 22. Dne Mie/sycze Mayy sprostrzedkem / smrti S toho Swieta powolan / gest Letha Paně 1652.
Datum	1652,05,22

Jméno Vilém Tomáš Hejda z Lovčic
Komentář získal W (1714,06,19)

Číslo 505
Obec Velhartice (okres Klatovy)
Místo kostel Narození Panny Marie
Inventární číslo 37_k19

Bližší lokalizace N
Popis nositele text po obvodu kamene, výzdoba znaková (Bechyně z Lažan)
Nápis Vsnula w Panu Vrozena P(aní) P(ani) / Johanna Kollowratowa Rozena Bechinka / z Lažan 1686 17 Aprilis Pani / na Welharticzych.
Datum 1687,04,17
Jméno Johanka Kolovratová, rozená Bechyňová z Lažan
Komentář N

Číslo 506
Obec Velhartice (okres Klatovy)
Místo kostel Narození Panny Marie
Inventární číslo 37_2r

Bližší lokalizace N
Popis nositele N
Nápis Anno D(omi)ni m cccc lxxiiii, obit Die / Puta z Rizenberka Inoda pal Die / Anno D(omi)ni in cccc l xx obiit Katerzina z Lamberka in Die S(ancti) Laurenti Martiris.
Datum 1474,08,10
Jméno Půta z Riesenberka, Kateřina z Lamberka
Komentář N

Číslo 507
Obec Velhartice (okres Klatovy)
Místo kostel Narození Panny Marie
Inventární číslo 37_3r

Bližší lokalizace N
Popis nositele text po obvodu kamene, výzdoba figurální (ženská postava) a znaková (Vratislav)
Nápis Vrozena Panj Mandelyna Zeydliczowa / z Mytrowitz, M.D. 82 w Sobotu przed Swatem Gilgym / Vmrzela na Nyzboru.
Datum 1582,08,25
Jméno Magdalena Žejdlicová, rozená Vratislavová z Mitrovic
Komentář N

Číslo 508
Obec Velhartice (okres Klatovy)
Místo kostel Narození Panny Marie

Inventární číslo	37_4r
Bližší lokalizace	N
Popis nositele	text po obvodu kamene, výzdoba znaková (Bechyně z Lažan)
Nápis	Leta P(áně) 1686 17. April Vsnula w Panu Vrozena / Panj Panj Johanna Kollowratowa Rozena / Bechinka z Lazan a na Welharticzich / Tuto Pohrzbená gest. // Requiem Eter(nam) Domine Domine et lux perpetua.
Datum	1686,04,17
Jméno	Johana Kolovratová, rozená Bechyňová z Lažan
Komentář	N

Číslo	509
Obec	Velhartice (okres Klatovy)
Místo	kostel Narození Panny Marie
Inventární číslo	37_5r

Bližší lokalizace	N
Popis nositele	textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Kolovrat)
Nápis	Anno D(omini) MDCXXX4 21 / febr(uarii) obiit illustrisima et ge/nerosissima Domina Domina / Catharina Margaretha / Baronissa De Collovath, Hic / Pie Memoriae Defuncta / orate pro Illa.
Datum	1634,02,21
Jméno	Markéta Kolovratová
Komentář	N

Číslo	510
Obec	Velhartice (okres Klatovy)
Místo	kostel Narození Panny Marie
Inventární číslo	550_9

Bližší lokalizace	za stupni chóru, zazděn do sloupu
Popis nositele	dlouhý 2 a ½ lokte, široký 1 a ¾ lokte, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Kolovrat)
Nápis	Anno MDCXXXIV 21 Februarii obiit / Illustrisima et Generosissima D(omi)na D(omi)na Cat/harina Baronissa de Kollowrath piae memo/riae defuncta, orate pro ea.
Datum	15634,02,21
Jméno	Kateřina Kolovratová
Komentář	N

Číslo	511
Obec	Velhartice (okres Klatovy)
Místo	kostel Narození Panny Marie
Inventární číslo	872_4

Bližší lokalizace	N
Popis nositele	bez výzdoby
Nápis	Siste Viator / Lege et Luge / Emarcidum / Perillustris Familiae Perglesianae /

Flosculum. / Qui vix vitae novit ortum / praeter Spem Ejusdem / Sesit occasum / Dum / Festo Ss(anctissim)o Triadis Baptisatio / Tri(a) Nominalis Pusio / Feria Tertia / Post Vitae Triduum mundo defloruit / Nempe / Ioannes WenCesLaVs IosephVS De Perglas / e MortVVs / Perillustris Domini Josephi Caroli de Pergles / Domini in Welhartitz / Et / Illustrissimae Dominae Dominae Franciscae / Barbarae de Pergles / Natae / Baronissae de Schirnding Matris / Filius / A Suo Terreno Parte Dilectus, / A Coelesti ex millibus Electus / A Quo / Dum in Aeternum Evocatus est Domicilium / Succesoribus Suis hac in Cripta / Mortuale reliquit Respositorium, / Vnde Eodem / Ad Angelicum olim evocaret Consortium. / Sibi Suisque aeternum delectabile / Tibi vero Christiane Viator / exoptabile.

Datum 1683
Jméno Jan Václav Pergler z Perglasu, Josef Karel Pergler z Perglasu, Františka z Perglasu, rozená Šerntyngarová z Širntyngu
Komentář N

Číslo 512
Obec Velhartice (okres Klatovy)
Místo kostel Narození Panny Marie
Inventární číslo 872_7

Bližší lokalizace na tumbě
Popis nositele bez výzdoby
Nápis Letha 1612 We Cžtvrtek po Swatim Linhartu, we Cžtyry hodiny na nocz, Vmržel gest Vrozeny a Statečny Rytirž Pan Jan Rudolff Perglar z Perglasu, a na Mokrosucze, w letech Wieku sweho 32. a tuto gest pochowan, gehožto dussy Pan Buh racž Wiecznie Mylostiw bitj, a gy w Poczet Wywolenich swych przigitj. Amen.
Datum 1612,11,08
Jméno Jan Rudolf Pergler z Perglasu
Komentář získal František Karel Pergler z Peglasu (1716,07,06)

Číslo 513
Obec Velhartice (okres Klatovy)
Místo kostel Narození Panny Marie
Inventární číslo 951_1

Bližší lokalizace N
Popis nositele text po obvodu kamene, výzdoba znaková (Rombháp)
Nápis Anno D(omini) 1523 Feria Sexta ante / Pentecostes, Obiit Nobilis Vir Andreas Robmhapp / De Suche hic Sepultus orate pro eo.
Datum 1523,05,22
Jméno Ondřej Rombháp ze Suchého
Komentář získal Jan Jiří Bechyně z Lažan (1728)

Číslo 514
Obec Velvary
Místo kostel sv. Kateřiny
Inventární číslo 435_2

Bližší lokalizace na kamenném kůru

Popis nositele	černým písmem, výzdoba znaková (Hrobčický)
Nápis	I[---] S[---] Z H(robčic)
Datum	N
Jméno	N Hrobčický z Hrobčic
Komentář	získal W (1718,09,11), komentář W: na cestě mezi Prahou a Doxany.

Číslo	515
Obec	Vídeň (Wien), Rakousko
Místo	kostel sv. Michala
Inventární číslo	766

Bližší lokalizace	na evangelijní straně hlavního oltáře
Popis nositele	mramor, výzdoba znaková (Častlamp, Molart)
Nápis	Hie liegt begraben der Wolgeborn Herr Herr Petter Von Molart, freyherr zu Raineck, und drosendorf Ritter Khaisers Maxmilian des andern Rat und Cam(m)erer auch der Röm(ischen) Kayserin frauen Maria etc. Obrister Stallmeister, so gestorben, ist hie zu Wienn den 16ten Tag Aprilis A(nn)o 1570 seines Alters im 61 Jahr. Die Wolgebohm frau Anna Von Molart Eine gebohne Castelamphin sein Wittib hat Ihren Lieben gemacht seliger, auch jer selbsten, jeren Khienderen Vnd nachkommen diese gedächtnus und grufft zu einer Cristlichen begrabnus machen lassen, und sy ist gestorben den 29ten Marcii A(nn)o 1581 jeres alters im 53 Jar Gott der Herr wolle allen Cristglaubigen selen Ewige rue und Selighkaut Verleihen. Amen.
Datum	1570,04,16; 1591,03,29
Jméno	Petr Molart, Anna z Molartu, rozená Častlampová
Komentář	získal Leopold Reichelt (1727,09), předal W (1728,06,20)

Číslo	516
Obec	Vrané nad Vltavou (okres Praha-západ)
Místo	kostel sv. Jana Křtitele
Inventární číslo	460

Bližší lokalizace	za hlavním oltářem, v podlaze
Popis nositele	výzdoba figurální (ženská postava)
Nápis	nápis neuveden
Datum	N
Jméno	N Chotková z Vojnína
Komentář	N

Číslo	517
Obec	Vrané nad Vltavou (okres Praha-západ)
Místo	kostel sv. Jana Křtitele
Inventární číslo	460

Bližší lokalizace	N
Popis nositele	výzdoba znaková (Chotek, Kolovrat, Chotek, Doupovec)
Nápis	Napis nad Hrob Vrozeneho a Stateczneho Rytirže Pana Jana Petra Chotka z Wognina S[---] T[---] Czysarže Ržimskeho G(eho)o Mill(osti) Ferdinanda a

Maxmiliana, Radda, Kteryžto gsa Wieku sweho w lelech 76 swug dokonal, a Tielo gehu w tomto Kosteie pochowano, gsa Poslednj Toho Rodu Chotkuw z Wognyna, odpočiwa, Pan Buh Wssemohauczy racž gemu y nam Milostiw bytj a popržitj weseleho z mrtwychwstanj Amen. // Leta Panie 1571 w Nowem Mniestie Prazskem.

Datum 1571
Jméno Petr Jan Chotek z Vojnína
Komentář N

Číslo 518
Obec Vrané nad Vltavou (okres Praha-západ)
Místo kostel sv. Jana Křtitele
Inventární číslo 460

Bližší lokalizace za hlavním oltářem, v podlaze
Popis nositele mramor, výzdoba figurální (mužská postava)
Nápis Leta Panie etc. CLXXI w Pondiely po Narozenj Panny Marige Vmržel Vrozeny a Statečzny Rytirž Pan Jan Petr z Wognina na Wrany m Czysarže Ržim(ského) Geho (milos)Ti Radda a tu Pochowan gest.
Datum 1671,09,13
Jméno Petr Jan Chotek z Vojnína
Komentář N

Číslo 519
Obec Zaháň (Żagań), Polsko
Místo kaple sv. Anny
Inventární číslo 747

Bližší lokalizace u oltáře Panny Marie, v podlaze
Popis nositele výzdoba znaková (Packstroh, Šváb)
Nápis Hic / Nobilissima Virgo Quiescit / Seraphina a Backstro / Nata 24. Januarii 1678 / Denata 1. Februarii Ejusd(em) Annj. / Filia / Nobilissimi Strenuissimi Equitis / Aaronis Godefredi a Backstro in Mechelroda / Duc(atus) Saganensis Consiliarii atq(ue) Supremi / Oeconomici Capitanei et / Nobilissimae Isabellae Eleonorae a Backstro / Natae a Schwaben in Chwadlin / Dilectissima / Quae in primitio flore a mundo immundo / abhorrens / in paradiso floret inter / Beatudinis aeternae / Lilia Seraphica / illibata.
Datum 1678,01,24; 1678,02,01
Jméno Serafina Packstrohová, Aron Packstroh, Isabela Eleonora Packstrohová, rozená Švábová z Chvatlin
Komentář N

Číslo 520
Obec Zavlekov (okres Klatovy)
Místo kostel Nejsvětější Trojice
Inventární číslo 213_1

Bližší lokalizace na epištolní straně hlavního oltáře, v podlaze
Popis nositele text po obvodu kamene, výzdoba znaková (Dlouhoveský)

Nápis Letha Panie MD / CXXXI w Patek / po wssech Swatich Umrzel Uroze/ny a Stateczni / Ritirz Pan Girzi / dluhoweski z dlu/he wsi a na Zawlekomie. / Pan Búh / racz Milostiw / biti Sve mili dussi.

Datum 1631,11,07

Jméno Jiří Dlouhoveský z Dlouhé Vsi

Komentář získal W (1709,08,01)

Číslo 521

Obec Zavlekov (okres Klatovy)

Místo kostel Nejsvětější Trojice

Inventární číslo 213_2

Bližší lokalizace ve zdi

Popis nositele text kolem postav, výzdoba figurální (dvě ležící ženské postavy) a znaková (Dlouhoveský)

Nápis Letha 1598 w Sobotu Po Promeneni Krysta P(ána) Umrzell Jan Wolff / Leta 1599 w auteri Po Strzedoposti Umrzel Jana z Dlouh[---] // Oba dwa Sinowe P(ana) Girzika Dlauho[---] z Dlau(hé Vsi) // odpocziwagiwage blaho / Pana oczeka wzkrzyszen(i).

Datum 1598,08,08; 1599,03,18

Jméno Wolf Dlouhoveský, Jan Dlouhoveský, Jiří Dlouhoveský z Dlouhé Vsi

Komentář získal W (1709,08,01)

Číslo 522

Obec Zavlekov (okres Klatovy)

Místo kostel Nejsvětější Trojice

Inventární číslo 213_5

Bližší lokalizace u vchodu do chóru, v podlaze

Popis nositele velký bílý kámen, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Dlouhoveský)

Nápis Leta 1595 we ctwr/tek den Pamatn S(va)t[---] [---]nce Umrzel Urozeni / Pan Jan Dluhoweski z Dlauhe / wsi tielo gehu tuto poch/owano Lezi ocekawage blah/oslaweneho wzkrzisseni / Przi dni Saudnim Pan Buh Raciz / z milosrdenstwi sweho raciz przigti dussi gehu do wiecneho // Kralowstwi tweho a na Zwete Tom.

Datum 1595

Jméno Jan Dlouhoveský z Dlouhé Vsi

Komentář získal W (1709,08,01), komentář W: „In dieser Kirch lieget auch der Herr Georg Frantz daudlebsky Von Daudleb durch lange Jahr gewesener König Grössere Landt rechts beysetzer und Hauptman in Prachiner Criss, der letzte seines geschlets jedoch ohne Epitaphio.“

Číslo 523

Obec Zavlekov (okres Klatovy)

Místo kostel Nejsvětější Trojice

Inventární číslo 550_5, 992r, 1419

Bližší lokalizace u schodu bočního oltáře Panny Marie, v podlaze

Popis nositele bílý kámen, výzdoba znaková (Žďárský)

Nápis Leta Panie 1581 w strze/du Przed Swatem Hawl/em Umrzela Vrozena / Pani

Maryana Zdiarska / z Chrastu wdowa Pozu/stala neyprw po Panu G/aruslawowi z Kolowrat Po/tom Po Panu Waczlawowi / Rozwodowskym z Nessowa / tuto Pochowana oczekawa bl/ahoslaweneho wskzisseni Pan / Buh racz dussi gegi Milostiw bitj.

Datum 1581,10,11
Jméno Mariana Kolovratová, později Rozvadovská, rozená Žďárská ze Žďáru, Jaroslav z Kolovrat, Václav Rozvadovský z Nešova
Komentář získal W (1709,08,01)

Číslo 524
Obec Zavlekov (okres Klatovy)
Místo kostel Nejsvětější Trojice
Inventární číslo 816_2

Bližší lokalizace u vchodu do chóru, v podlaze
Popis nositele text po obvodu kamene, výzdoba znaková (Obytecký)
Nápis Leta P(áně) 1562 w / Nedieli den wssech / Swatych Vmrzela g(es)t / Vrozena Pani Markyta z Wobitecz / Manzielka Pana Ja/na na Dluhoewsy / z Dlauhe Wsi tuto g(es)t pochowana Buh.
Datum 1562,11,01
Jméno Markéta z Dlouhé Vsi, rozená Obytecká
Komentář získal W (1709,08)

Číslo 525
Obec Zavlekov (okres Klatovy)
Místo kostel Nejsvětější Trojice
Inventární číslo 992v

Bližší lokalizace u bočního oltáře Panny Marie, v podlaze
Popis nositele malý bílý kámen, text po obvodu kamene, výzdoba znaková (Rozvadovský)
Nápis Letha Panie 1586 / w Patek P(o) Swatem / Hawle Umrzela Vrozena / Panna Dorota Rozwadow/ska z Nessowa a tuto / tielo gegi odpocziwa / Gegizto dussy wieczny / Pan Buch Rycz Milostiw / biti. Amen.
Datum 1586,10,17
Jméno Dorota Rozvadovská z Nešova
Komentář získal W (1709,08,01)

Číslo 526
Obec Zbraslav (Hlavní město Praha)
Místo kostel sv. Jakuba
Inventární číslo 884_2

Bližší lokalizace v podlaze
Popis nositele velký červený mramor, text po obvodu kamene, výzdoba znaková (Pluh)
Nápis Anno Domini Millesimo / quadringentessimo primo nono Kalendas Maii / obiit Dominus [---]yko / dictus Pfluog de Rabensteyn hic sepultus.
Datum 1401,04,24

Jméno N Pluh z Rabštejna
Komentář získal W (1711,08,17)

Číslo 527
Obec Zbynice (část obce Hrádek, okres Klatovy)
Místo kostel Zvěstování Panny Marie
Inventární číslo 953_1

Bližší lokalizace u bočního oltáře sv. Anny, v podlaze
Popis nositele malý pískovec, text po obvodu kamene, výzdoba znaková (Račín)
Nápis Leta 95. Vmrzela / Dorota Lidmilla Dcerka / Vrozeniho / Pana Kristofa Raczina // z Raczina a na / Hradkv.
Datum 1595
Jméno Dorota z Račina
Komentář získal W (1714,03,28)

Číslo 528
Obec Zbynice (část obce Hrádek, okres Klatovy)
Místo kostel Zvěstování Panny Marie
Inventární číslo 953_3

Bližší lokalizace v chóru, v podlaze
Popis nositele velký pískovec, horní a dolní textové pole, text i okolo znaku, výzdoba znaková (Račín)
Nápis Sepultura / dominorvm / Raczin / haeditariorum / in Hradek / Mokrosvk et / Zbinitz // Fidelis Devs qvi vocavit vos in societatem fili svi Iesv Christi. S(ancti) Pavl(i) // Kazdii czlowiek z zemie / possel / od zemii titvle dossel / po zemii chodi yako / pan / do zemie wssak mvsij / zas / kdiiz przigde hodinka / a czas. / Requiescant in pace.
Datum N
Jméno Račínové z Račina
Komentář získal W (1714,03,28)

Číslo 529
Obec Zbynice (část obce Hrádek, okres Klatovy)
Místo kostel Zvěstování Panny Marie
Inventární číslo 953_4

Bližší lokalizace v chóru
Popis nositele výzdoba figurální (postava dívka) a znaková (Račín)
Nápis nápis neuveden
Datum 1645
Jméno N
Komentář získal W (1714,03,28)

Číslo 530

Obec	Zbynice (část obce Hrádek, okres Klatovy)
Místo	kostel Zvěstování Panny Marie
Inventární číslo	953_4
Bližší lokalizace	nedaleko hlavního oltáře, v podlaze
Popis nositele	dosti velký kámen, výzdoba znaková (Ples)
Nápis	[---] Lidmilla Plessowna z Slaupna [---]
Datum	1588
Jméno	Lidmila Plesová ze Sloupna
Komentář	získal W (1714,03,28), komenrář W: „An der Kirchen stehet ein Viereckichter Thurn, so gleich wie die gantze Kirchen mit Zieheln gedecket, der Chor der Musicanten ist neu und zierlich gemacht, darauf ist das Graf-Althannische, und Graf Truchsessische Wappen mit eigenen farben gemahleter zu sehen, der Tauffstein ist Von Zinn, darauf stehet, der nahme Mariae Polyxenae Ratschinin, gebohrene Hrzanin Von Harras in Böhmische sprach sambt der Jahrzahl 1645.“
Číslo	531
Obec	Zbynice (část obce Hrádek, okres Klatovy)
Místo	kostel Zvěstování Panny Marie
Inventární číslo	953_5
Bližší lokalizace	u kazatelny, boční oltář sv. Anny
Popis nositele	zlaté písmo na modrém podkladu, výzdoba znaková (Račín, Ples, z Kynšperka)
Nápis	Panu Bohu přřednie ke Czti a Chwale / a geho miljm Swatym S(vaté) Anně, S(vatému) Wogtiechu, S(vaté) Lyd/mile, S(vaté) Dorotie, dal tento Oltarž na swug naklad Pan Hump/recht Račín z Račina a na hradku G(eho) M(ilsti) C(isaře) radda pro lasku některých / toho gmena Předkuw a Předkin swych, w tomto Kosteled opdočiwagicich gimž B(ůh) / aby racžil lehke datj odpocziwani a wesele wzskrżisseneni Amen leta 1638. // K(ryštof) R(ačín) Z R(ačina) // L(idmila) R(ačínová) P(lesová) Z(e) S(loupna) // W(ojtěch) R(ačín) Z R(ačina) // D(orothea) R(ačínová) Z K(ynšperka)
Datum	1638
Jméno	Humprecht Račín z Račina, Kryštof Račín, Lidmila Račínová, rozená Plesová ze Sloupna, Vojtěch Račín, Dorota Račínová, rozená z Kynšperka
Komentář	získal W (1714,03,28)
Číslo	532
Obec	Zdaun (zaniklá obec, poblíž Hrádku, okres Klatovy)
Místo	kostel sv. Vavřince
Inventární číslo	256
Bližší lokalizace	na epištolní straně hlavního oltáře, v podlaze
Popis nositele	pískovec, výzdoba znaková (Ernst)
Nápis	Leta Panie 1587 / w auterey Den Swate Panny Reginy / Vmrzel Vrozeni / Pan Kasspar Ernst z Sstoko//wa a tuto v p/anu Bohu od/pocziva.
Datum	1587,09,07
Jméno	Kašpar Ernst ze Stockau
Komentář	získal W (1714,05,05)

Číslo	533
Obec	Zdaun u Tedražic (zaniklá obec, poblíž Hrádku, okres Klatovy)
Místo	kostel sv. Vavřince
Inventární číslo	708_1
Bližší lokalizace	na evangelijní straně hlavního oltáře, v podlaze
Popis nositele	bílý kámen, text po obvodu kamene, výzdoba znaková (Markolt)
Nápis	Leta bozieho Tysyczeho pie/tisteho dwaczateho dewateho we cztywtej przed tu [---] czeni / Vmržel Vrozeny Wladyka / Pan Petr Markolth z Tedrazicz tuto pochowan Proste buoha zan.
Datum	1529
Jméno	Petr Markolt z Tedražic
Komentář	získal W (1719,05,05)
Číslo	534
Obec	Zdaun u Tedražic (zaniklá obec, poblíž Hrádku, okres Klatovy)
Místo	kostel sv. Vavřince
Inventární číslo	708_2
Bližší lokalizace	na evangelijní straně hlavního oltáře, v podlaze
Popis nositele	text po obvodu kamene, výzdoba znaková (Markolt)
Nápis	Leta 1599 / w strzedu den S(vaté) Lucie Vrozeny / Pan Briky Mar/kolt z Tedrazic a na Lhotte tuto / pochowan etc.
Datum	1559,12,15
Jméno	Brikcí Markolt z Tedražic
Komentář	získal W (1714,05,05)
Číslo	535
Obec	Zdaun (zaniklá obec, poblíž Hrádku, okres Klatovy)
Místo	kostel sv. Vavřince
Inventární číslo	872_5
Bližší lokalizace	u sousoší Krucifixu, Panny Marie, sv. Jana Evangelisty, sv. Longina a Marie Magdaleny
Popis nositele	horní a dolní textové pole, výzdoba znaková (Pergler, N)
Nápis	Tobie zamemu Bohu žiwemu bud chwala y cżest / Toto wim że toliko Drzewo a Obraz Człowieka gest / Ty Krżestiane poslauchey pilnie Ewngelium Swateho / Tuhle poznass z toho Stwirzitele žiwego a praweho / Toho který gest w Trogiczi Pożiehnany Pan Buoh Swatý / Totýż nestihle a neobsahle Gedinky Bozske Podstaty. // 1534 // Ja Wolff Gotthart Perglar z Perglasu / Na Tedražicznych a Mokrosucze Panem toho cżasu / Czinicz naklad Werss tento sem prżitom položil / Tak aby mnie niekdo za modlarżie newyložil / Nybrż Rozumiel procż sem to vcżinil / Vkazugicz Obraz tento žiwego że sem minul / Tomu samemu bud slawa chwala y cżest / Nebo on meym Stworżitelem y Wykupitelem gest.
Datum	1534
Jméno	Wolf Pergler z Perglasu
Komentář	získal W (1714,05,05)

Číslo	536
Obec	Zdaun (zaniklá obec, poblíž Hrádku, okres Klatovy)
Místo	kostel sv. Vavřince
Inventární číslo	872_6
Bližší lokalizace	v chóru, v podlaze
Popis nositele	pískovec, text po obvodu kamene, výzdoba figurální (mužská polopostava) a znaková (Pergler)
Nápis	Leta 1583 w stře/du před Swatym Prokopem Vsnuł / w Panu Bohu Vrozeny / Wolf Gothard Perglar z Perglasu / w letech weku / sweho mladeho / sedmi.
Datum	1583,07,03
Jméno	Wolf Gotthard Pergler z Perglasu
Komentář	získal W (1714,05,05), komentář W: „,Noch 3 grosse mit gleicher figur und Wappen jedoch auf einen jeder 2 Wappen und 2 solche figuren, rauhe stein liegen gleich Vor den gegütter des hohen Althars in besagten Kirchen zu Zdaun.“
Číslo	537
Obec	Zdaun (zaniklá obec, poblíž Hrádku, okres Klatovy)
Místo	kostel sv. Vavřince
Inventární číslo	1013
Bližší lokalizace	uprostřed kostela
Popis nositele	textové pole v dolní polovině, výzdoba znaková (Salm)
Nápis	Isabella Aemilia Pani Sswihowska Rozena Ržimska / Hrabienka w Salmu a Neyburgku nad Ihnem Pani / na Nalziowech Tedrazecznych a malym Chmelnyni / Kostel tento S(vatému) Wawrżinczy zalo/zieny zsklenauti / dala w Letu / Panie 1691.
Datum	1691
Jméno	Isabela Švihovská, rozená ze Salmu
Komentář	získal W (1714,05,05)
Číslo	538
Obec	Zdaun (zaniklá obec, poblíž Hrádku, okres Klatovy)
Místo	kostel sv. Vavřince
Inventární číslo	1295_3
Bližší lokalizace	nedaleko vchodu do kostela
Popis nositele	černý kámen, textové pole v horní polovině, výzdoba znaková (Vidršpergar)
Nápis	Nenarodil se Człowek ten / aby se zachował Lidem wssem. / Jan Jakub Widersspergar z Widrss/pergu. / 1593.
Datum	1593
Jméno	Jan Jakub Vidršpergar z Vidršperku
Komentář	získal W (1714,05,05)
Číslo	539
Obec	Zdiby (okres Praha-východ)

Místo	kostel Povýšení sv. Kříže
Inventární číslo	954_1
Bližší lokalizace	při vchodu do kaple Panny Marie Bolestné, v podlaze
Popis nositele	dostí velký mramor, výzdoba znaková (Radecký, Údrcký)
Nápis	Vrozeni a stateczny Ritirz Pan Prżimislaw Wratislaw Ferdinand Radeckzy z radcze Na krżemissleni a Zdibech. Vsnul w Panu dne 15. Juni Letha 1676. Magicze wieku sweho 55. leth Vrozena Pani Worssyła Radeckza Rozena Audrczka z audrcze. Pani Manżelka gehu tento Kamen polożiti dala Letha Panie 1677. // Pod kterimżto klinot dusse oczekawati bude w wirże a w nadziegi gesti wisła Spasytely swemu Letha 1678 dne 2. Martii wieku gehiho 62 leth. // Memento Mori.
Datum	1676,06,15; 1677; 1679,03,02
Jméno	Primislaw Radecký z Radče, Voršila Radecká, rozená z Údrče
Komentář	získal W (1705,11,07)

Číslo	540
Obec	Žďár nad Sázavou (okres Žďár nad Sázavou)
Místo	kostel sv. Prokopa
Inventární číslo	625
Bližší lokalizace	blízko pohřebiště zakladatelů kláštera, v podlaze
Popis nositele	pískovec, výzdoba znaková (Kaiserstein)
Nápis	SISTE VIATOR / NE OFFENDAS IN LAPIDEM P[---] NAM SUB LAPIDE HOC IACET / LAPIS / NON OFFENSIONIS / SED // GLORIAE DOMUS KAISERSTEINIANAE // ILLUSTRISIMA D(OMINA) D(OMINA) ANNA ELEONORA NATA E BARONIBUS / DE KAISERSTEIN / CHARA CONIUNX / ILLUSTRISIMI D(OMINI) D(OMINI) FRANCISCI ANTONII L(IBER) B(ARONIS) DE GASTHEIM / QUAE / EX GLORIOSO ANTECESSORUM SUORUM SANGUINE MARTIALI / ANNO DIE MENSIS / NASCITUR / PRAESENTIS ANNI ULTIMA MARTII / DENASCITUR / FERIA QUARTA PASCHATIS / VT / REVOLUTO LAPIDE A SEPULCHRO SALVATORIS / PRETIOSUS HIC LAPIS SEPULCHRO INFERATUR / ET / CUM ANGULARI LAPIDE CHRISTO IN CAELESTE AEDIFICIUM EXVRGAT / AMEN. / oCtaVa post agoneM Die haC honoratVr reqVle.
Datum	1716,03,31
Jméno	Anna z Kostheimu, rozená Kaisersteinová, František Antonín Kostheim
Komentář	získal Jan Karel Zitschy ze Znorize, W od něj (1717,05,13)

Číslo	541
Obec	Žlutice (okres Karlovy Vary)
Místo	N
Inventární číslo	548_4
Bližší lokalizace	N
Popis nositele	dřevěná deska, výzdoba figurální (jednotliví potomci Kokořovských)
Nápis	Comes Petrus Natus 1673 28 Junii // Wenceslaus 1675 23. Septemb(rii) // Joannes 1678 8 Junii // Ferdinandus 1679 18 Februarii // Julius 1682 6. Februarii // Philippus 1687 30 Junii // Ignatius 1687 20 Novembris // Maria 1690 9 Novembris // Josephus 1692 11 Martii // Joanna 1693 19 Martii // Maria Adelheida 1696 14. Dec(embris).
Datum	1673–1696
Jméno	sourozenci Kokořovští z Kokořova
Komentář	získal Pater Felix Oheimb (1721,04,22), předal W v Čížkově (1721,04,22)

Číslo	542
Obec	cestou mezi Prahou a Ratměřicemi
Místo	u vsi Jesenice
Inventární číslo	3_3
Bližší lokalizace	N
Popis nositele	pískovcová pyramida, na jejím vrcholu železný pozlacený kříž, výzdoba znaková (Alsterle, Löw) a figurální (ležící ženská figura)
Nápis	Franciscus Nicolaus Alsterl ab / Astfeldt S(acrae) C(aesarae) R(egiaeque) M(aiestatis) Reg(iae) Appellat(ionis) Consiliar(ius) // Maxmilian Alsterle / ab Astfeldt / S(acrae) C(arsarae) R(egiaeque) M(aiestatis) Reg(iae) Appellat(ionis) Consiliar(ius) / Sta Viator / ECCE Mors reDeVntIs / moerentibus / Marito Filio Genero / Compatere / SeD oCCVMbentI / Requiem aeternam / praecare. // Joann(es) Joseph(us) Löw ab Erlsfeldt / S(acrae) C(aesarae) R(egiaeque) M(aiestatis) Reg(iae) Appellat(ionis) Consiliar(ius) / Maxmilianae Alsterlianae / ab Astfeldt natae e Baronibus Kurtzbachi/anis de Trachenberg / et Miltsch / A(nn)o D(omi)ni MDCCVI / 22. Decembris / Hic oppressae piis manibus / posuere.
Datum	1706,12,22
Jméno	František Mikuláš Alsterle z Astfeldu, Maxmilián Alsterle z Astfeldu, Jan Josef Löw z Erlsfeldu, Maxmiliana Alsterlová, rozená Kurtzbachová
Komentář	získal W (1721,04,28)

Číslo	543
Obec	cestou mezi Černovsí a Martiněvsí
Místo	kaple sv. Jana Nepomuckého
Inventární číslo	205_2
Bližší lokalizace	sousoší Panny Marie s anděly
Popis nositele	výzdoba znaková (Clary-Aldringen, Des Fours)
Nápis	Anna Polixena Verwittibte / Graffin de Clari und Altringen // Gebohrne Reichs Graffin Des Fours / Von Mont et Adienville / 1711
Datum	1711
Jméno	Anna Polyxena Clary-Aldringen, rozená Des Fours
Komentář	získal W (1718,09,11)

Číslo	544
Obec	N
Místo	N
Inventární číslo	30
Bližší lokalizace	nápis na tumbě
Popis nositele	bez výzdoby
Nápis	Maximilian Emanuel / Ferdinandi Mariae Filius / Bav(ariae) ac Palat(inatu) Sup(remi) Dux, Com(es) Palat(inati) Rhen(ensis) / S(acri) R(omani) I(mperii) Archidap(iferi) et Elect(oris) Landgrav(i) Leichtenberg(ensis) / Anno MDCLXII Jul(ii) XI natus Monachii / ibid(em) dentaus A(nn)o MDCCXXVI Feb(ruarii) XXVI / hora post meridiem fere VII. / Princeps vere Clemens, vere Prudens, atque Magnanimus, / ob summas naturae dotes / tenerrime amatus a suis, / Mire aestimatus ab amico et hoste. / Exercituum ad Rhenum, in Hungaria, Italia et Belgio / Summus

Imperator, / Ottomanos non una clade fudit, / Imperterritus et Gloriosus / Fortissimus pro Deo et galea incanuit. / Cui annos solum X ultimi vivere licuit / in Patria et Pace. / Reliquit / Filios quatuor / Duos conjugatos Saluti Imperii / Duos consecratos bono Ecclesiae, / Filiam in monasterio desponsatam Christo. / Et vidit Benedictionem Domini / Ex Carolo nempe Electoratus Paternarum Ditiorem, et virtutem haerede, / Neptes duas, / Ex Ferdinando cum Nepte, Nepotes duos. / Clementem Electorali pileo et mitra quadruplici / Eminentissimum Sacerdotem. / Theodorum Episcopati gemino, tum datum / tum destinatum Antistitem. / Hic vir, hic est / Cujus animam Christianissime compositam Caelum sibi asseruit. / Memoriam posteris nemo eripiet.

Datum 1662,06,11; 1726,02,26
Jméno Maxmilián Emanuel Bavorský
Komentář N

Číslo 545
Obec N
Místo N
Inventární číslo 37_8

Bližší lokalizace N
Popis nositele výzdoba znaková (Bechyně z Lažan, Malovec)
Nápis I(an) B(echyně) Z L(ažan) // A(?) B(echňová) Z M(alovic)
Datum N
Jméno Jan Bechyně z Lažan, N Bechyňová, rozená z Malovic
Komentář bez komentáře

Číslo 546
Obec N
Místo N
Inventární číslo 159_3

Bližší lokalizace N
Popis nositele bez výzdoby
Nápis Ah Lege et Luge Viator! / Quiescit hic / Excellentissima Comes / Svavissima Coniunx / et / Optima Mater. / Quae post XVIta Junii An. MDCCXImo feliciter enixum / filiolum, veluti ipsa Charitas propriis cum lactabat / uberibus, Major erat autem Amor, quam tenera / corporis complexio, et ideo eheu! mox sexta die / febribus oppressa, ex mero prolis amore tota accemina / piissime obbiit / Ambergae XXVta ejusdem Mensis Junii / Puerperii vero die undecima, / Anno aetatis vix XXVIIImo / conjugii IXmi. / Haec fuit / Illustrissima et Excellentissima Domina, Domina / Eleonora Hartmanin, Sac(ri) Rom(ani) Imp(erii) Comites de / Clarstein, nata Sac(ri) Rom(ani) Imp(erii) Comes de Clary / et Aldringen, Domina in Benatek et Zdiby, / Nobilissimo in vita nomine vbi Clara, / Virtutibus vere Clarissima / Et / Lucens Gemma Mariti, / Illustrissimi ac Excellentissimi Domini, Domini Fran(cisci) Maximiliani Hartman Sac(ri) Rom(ani) Imp(erii) Comitum / de Clarstein, Domini in Benatek, et Zdiby, Sacrae / Caesariae Regiaeque Majestatis Josephi Intimi Actualis / Consiliiarii, Camerarii, Regii Locumtenentis, et Appel(lationum) in Regno Bohemiae Vice-Praesidis, nec non / super Foeda Corona Bohemicae, quae in Ducatibus / Bavariae, Superioris Palatinatus et Franconiae, sita, / Com(m)isarii Plenipotentiarii. // Desse / Lector, Hanc lacrymabilem et praematuram Moretm, / ac in ea miseram Hominum Sortem. / Piis Manibus precare, quod olim voles ipse / Et / Abi in pace.

Datum 1711,06,16

Jméno Eleonora Hartmannová z Klarštejna, rozená Clary-Aldringen, Maxmilián Hartmann z Klarštejna
Komentář bez komentáře

Číslo 547
Obec N
Místo N
Inventární číslo 245

Bližší lokalizace na tumbě
Popis nositele cínová tabulka, bez výzdoby
Nápis Vita Vixit, Memoria Vovet, / Aeternitati Vivit, / Perill(ustris) Do(min)us Carolus Josephus / nomine ex omine / De Ehrenbourg / Natus die 14. Septembris Anno 1667. / Obiit Tertia Die Mensisi Junii / Sub protectione S(anctis)(i)mae Triadis / Anno 1715.
Datum 1667,09,14; 1715,06,03
Jméno Karel Josef z Ehrenburgu
Komentář N

Číslo 548
Obec N
Místo N
Inventární číslo 932_2,3

Bližší lokalizace N
Popis nositele výzdoba figurální (členové rodiny) a znaková (Přehořovský, N, N)
Nápis 1597 W Stzedu po S(Vatém) fabianu a Ssebastianu mezy 18. a 19. hodinau Vmržel, a Ziwoť swug w Panu dokonal, Vrozeny Pan Jan Przehorżowsky z Kwasegowicz a na Przehorżowie.
Datum 1597,01,22
Jméno Jan Přehořovský z Kvasejovic
Komentář získal W z ověřeného opisu pořízeního veřejným notářem J. F. Hobeliem (1721,01).

Číslo 549
Obec N
Místo N
Inventární číslo 932_4,5

Bližší lokalizace N
Popis nositele výzdoba figurální (členové rodiny) a znaková (Přehořovský, Častolar)
Nápis Jan Stiaſtney Przehorżowsky a Weronyka Rozena Czastolarka z Dlauhe Wsy 1628.
Datum 1628
Jméno Jan Přehořovský z Kvasejovic, Veronika Přehořovská, rozená Častolarová z Dlouhé Vsi
Komentář získal W z ověřeného opisu pořízeního veřejným notářem J. F. Hobeliem (1721,01).

Číslo	550
Obec	N
Místo	N
Inventární číslo	1275_1
Bližší lokalizace	na tumbě
Popis nositele	cínová tabulka, bez výzdoby
Nápis	Quidquid Mortale habuit, hic deposuit / Perillustris Eques, Dominus Joannes Wenceslaus Wancžura de / Ržehnitz, quondam Dominus in Krnsko, et Wtelno, Sac(rae) Caes(arae) Regiae(ue) / Maj(estatis) Consiliarius, et Majoris Iudicii Provincialis Assessor in Regno Bohemiae / nec non Regius Regii Castri Pragensis Capitaneus. Natus in Krnsko 15. Augusti / An(n)o 1685 postquam Officia Regia et Comissiones plurimas dexterrime admistrasset, / gessisset, supremo(ue) Iudicio Provinciali Dirigente istud etiam ipso Caesare Carolo VI. / Anno 1723 speciali cum laude assedisset, meritis plenus Obiit in Castro Pragensi / 5. Aprilis Anno aetatis 43tio Christi Nati vero 1728. Ob excellentem Prudentiam, / Historiae et Legum Patriae Notitiam, morumq probitatem, svavitatem(ue) / duae Gentis Ornamentum, Cujus Anima / Cineres(ue) aeterna in pace quiescat! / Amen.
Datum	1685,08,15; 1723; 1728,04,05
Jméno	Jan Václav Vančura z Řehnic
Komentář	N

Číslo	551
Obec	N
Místo	N
Inventární číslo	1296_1
Bližší lokalizace	N
Popis nositele	bez výzdoby
Nápis	Tumulus / Mariae Villanae Fundatricis / Venerabile corpus / Instaurato in meliorem usum hoc caenobio / Sanctae Mariae Divini Amoris, / ut decentius conderetur / Consultis, quorum interest Romae et Consciis / XIV. die Octobris MDCCIX. / Eminentissimo coram Archiepiscopo / Francisco Cardinali Pignatello / Incorrupta Lingua, Corde incolumi, / et liquente adhuc Sanguine / Huc advehi curavit, ac rite reponi / Maria Capicia / Antistita Monalium et Praefecta.
Datum	1709,10,14
Jméno	Marie Villani, František, kardinál Pignatelli
Komentář	získal František Karel Villani (1717,05,22) a předal W (1717,05,23)

Číslo	552
Obec	N
Místo	N
Inventární číslo	1317_4
Bližší lokalizace	N
Popis nositele	výzdoba znaková (Voračický)
Nápis	Memoria dignissima a Significa/tione mortis Deiparae im(m)ago, asservatur / apud Illustrissimum D(ominum) D(ominum) Franc(iscum) / Helfridum Woracziczky S(acri) R(omani) I(mperii) / Comitum de Pabienitz, quae producta a / tribus et ultra seculis / usque ad haec tempora, experientia, / immintem cuidam de familia

Worac/zicziana seu de Pabienitz obitum su/dare et magno Pallore vulus, noc/stanter annunciat.

Datum N
Jméno František Helfrid Voračický z Paběnic
Komentář N

Číslo 553
Obec N
Místo N
Inventární číslo 1317_5

Bližší lokalizace na tumbě
Popis nositele cínová tabulka, výzdoba znaková (Voračický)
Nápis Franciscus Helfridus Woracziczky / S(acri) R(omani) I(mperii) Comes et Dominus / de Pabienitz trium Augus/tissimorum Roma / Imperatorum Actualis Cam/erarius et Consiliarius / Eques Ordinis S(ancti) Stephani Papae / et Martiris aetatis 42 Annorum / Requiescat in Pace.

Datum 1719
Jméno František Helfrid Voračický z Paběnic
Komentář

získal W (1719,10,08), komentář W: „Alss des Herrn Francisci Helfridi Grafens Woratschitzky Kranckheit im(m)er zu nahme hat er Vor sich ein schlechtes höltzern und dann daruber einen Eychenen Sarg Verfertigen, auch solchen ihme zeigen lassen, auf den deckel, woaruf ein Crucifix gemahler, ein Zinnernes blättlein mit nachfolgender Schrift anhefften, in mitte des blättleins ist das Graf Woratechitzkysche Wappen Schildt erhoben gegossen, wie hier zu sehen: ... Da ich zu Prag in dem Graf Woratschitzkyschen Hauss den 8ten Octobris Anno 1719 bey den auf der gewöhnlichen bühe liegenden Leichnamb des nun den 6ten Octobris dicto Anno in dem Herrn Verschiedenen Herrn Graffens Francisci Helfridi Woratschitzky alss meines in seinen Leben gewesten sonderbahrguethen freundes und Bruders, etlichen Heyiligen Messen beygewohnet, habe Von dem gedachten Zinnernen anben(...) Sarg gehefften blättlein diesse abschiffit und figur abgezeichnet. Requiescat in pace. Amen. Gottfridt Daniel freyherr Von Wunschwitz“

Číslo 554
Obec N
Místo N
Inventární číslo 1317_1

Bližší lokalizace N
Popis nositele výzdoba znaková (Voračický)
Nápis Vivvs Domvm Hanc Mihi Paravi / in qua quiescerem mortuus. / Noli, obsecro, injuriam mortuo facere, / quam vivens fecerim nemini. / Sum Etenim. / Franciscvs Hledridvs / Woracziczky / Sacri Romani Imperii / Comes et Dominvs / De Pabjenicz / Trium August(orum) Roman(orum) Imperatorum / Leopoldi I., Josephi I. et Caroli VI. / Actualis Camerarius et Consiliari(us) / Probata Nobilitatis ordinis S(ancti) Stephani Papae / et Martyris Eques. / Nec non quondam Provinciae Cubitensis / Capitane(us) Regius. / Atque per XIX Annos Iudiciorum Regionum / Aulico-Fevdalis et Caemeratici Assessor. / Slavonum Nobilissimi Czaslai / Et / Romanorum Principum Gracchorum / Antiquissima Progenies. / Plura ne requiras / Caeteros honores invidia abolevit / Scis jam qui sum, / Aut qui potius fuerim, / Ego vero te, viator, in tenebris nosse nequeo. / Sed, te ipsum ut noscas, rogo. / Vale, se requiem

	precare!
Datum	N
Jméno	František Helfrid Voračický z Paběnic
Komentář	získal W (1719,05,17) od samotného Františka Helfrida Voračického.

Katalog a edice nápisů pohřebních štítů Wunschwitzovy sbírky

Ediční poznámka

Základní jednotkou tohoto katalogu je každý jednotlivý pohřební štít Wunschwitzovy sbírky, a to i přes to, že v některých případech se jedná o více štítů týkajících se jedné osoby. Každý štít však vykazuje individuální rysy.

Pro katalog pohřebních štítů Wunschwitzovy sbírky a edici jejich nápisů bylo zvoleno jednoduché formulářové schéma. Prvními informacemi jsou pořadové číslo v katalogu a inventární číslo složky, v níž je pohřební štít uložen. V případě, že v jedné složce je štítů více, jsou jednotlivé exempláře označeny čísly v závorce za inventárním číslem. Pod stejnými čísly jsou k dispozici náhledy popisovaných štítů na přiloženém CD. Další informace se vztahuje k rozměrům pohřebních štítů, rozměry výšky / šířky jsou uváděny v centimetrech. Zde je ovšem nutno upozornit, že formát štítů vždy není zcela přesně obdélníkový a v takových případech jsou uvedeny největší naměřené údaje.

Další body formuláře obsahují edici samotných nápisů a Wunschwitzových komentářů na rubu štítů. Sigly na lícové straně štítu byly rozvedeny dle rozepsání Wunschwitzových a vše bylo důsledně transliterováno. V edici byly použity různé značky:⁷

/ = rozdělení horní a spodní části nápisu tak, jak se skutečně nachází na štítu

x / - = na rubu štítu se nacházejí pouze ty informace, které jsou i na líci

- / - = na rubu se nenacházejí žádné informace

x / text = informace z líce se na rubu opakují a jsou doplněny dalšími údaji zjištěnými Wunschwitzem

- / text = informace z líce se na rubu neopakují a můžeme zde nalézt jen Wunschwitzovy poznámky

[] = zkratka rozepsána na základě Wunschwitzových poznámek na rubu štítu

[?] = zkratku se nepodařilo rozvést

() = zkratka rozepsána na základě jiných zdrojů než Wunschwitzových poznámek na rubu štítu

⁷ Pravidla byla vytvořena s přihlédnutím k těmto publikacím: Roháček, Jiří (ed.), *Nápisy města Kutné Hory (Kutná Hora, Kaňk, Malín, Sedlec včetně bývalého cisterciáckého kláštera)*, *Fontes historiae artium III, (Corpus inscriptionum Bohemiae I.)*, Praha 1996 a Šťoviček, Ivan a další, *Zásady vydávání novověkých historických pramenů z období od počátku 16. století do současnosti. přípravy vědeckých edic dokumentů ze 16.–20. století pro potřeby historiografie*, Praha 2002.

Poslední pole je věnováno výzdobě pohřebního šítu: o erb jakého rodu jde, zda naznačuje vymření rodu převráceným zobrazením, je-li kompletní, či jedná-li se pouze o štít s korunou a jako poslední je zmíněno zlacení, pokud se na vyskytuje.

Číslo	1
Inventární číslo	3
Rozměr	50 / 76
Nápis	A[nna] V[eronica] G[ildein] V[on] A[ltbach] G[ebohrne] A[lsterlin] V[on] A[stfeld] / Obiit die 17 Januarii A[nno] 1707
Komentář	x / Quiescit Micro-Pragae in templo S[ancti] Thomae ad altare Doloriosae Matris in crypta Alsterliana.
Erb	znak Alsterlů z Astfeldu, kompletní, zlacený

Číslo	2
Inventární číslo	4
Rozměr	44 / 60
Nápis	I[ohann] H[einrich] V[on] A[lt] / Obiit 11 Sept[embris] A[nn]o 1720
Komentář	x / -
Erb	znak Altů z Altu, kompletní

Číslo	3
Inventární číslo	4
Rozměr	22 / 35
Nápis	I[ohann] H[einrich] V[on] A[lt] / 1720
Komentář	x / -
Erb	znak Altů z Altu, kompletní

Číslo	4
Inventární číslo	6
Rozměr	33 / 42
Nápis	1725 [!]
Komentář	Maria Claudia Gräfin von Cavriani Gebohrne Gräfin von Althann. Obiit An[no] 1705 [!] / Quiescit Neo-Pragae in templo B[eatae] V[irginis] M[ariae] ad Nives in crypta Hiserliana ex parte Evangelii ad Altare Majus.
Erb	pod korunou na plášti dvě kartuše: Cavriani / Althann

Číslo	5
Inventární číslo	9
Rozměr	44 / 58
Nápis	A[nna] M[aria] F[reyin] V[on] A[ndlau] G[ebohrne] F[avottin] / Obiit 13 Maii 1708 Ihres Alters 63 Jahr
Komentář	x / -
Erb	znak Favottiů, kompletní

Číslo	6
Inventární číslo	17
Rozměr	43 / 58
Nápis	I[ohann] C[arl] A[ulik] V[on] T[ržebnitz] A[uf] K[önigsburg] / 1685
Komentář	x / Quiescit Brunae in templo S[ancti] Jacobi.
Erb	znak Oulíků z Třebnice, kompletní
Číslo	7
Inventární číslo	29
Rozměr	33 / 43
Nápis	Jo[ann]es Ludovicus Bomal von Bomal aetatis suae 75 / In Gott endschlaffen den 29 Aug[usti] Anno 1724
Komentář	x / Quiescit ad Majus altare in Ecclesia Parochiali S[ancti] Mauritii Super Royska in Districtu Prachensi.
Erb	znak Baomalů, štít s překryvadly
Číslo	8
Inventární číslo	29
Rozměr	42 / 62
Nápis	Der Hoch- und Wohlgebohrnen Frauen Frauen Helena Catharina verwittibte Pomal Gebohrne Freyin von Andlau dero Alter 64 Jahr[en] / Seelig in hern verschiden den 7 April[is] Anno 1735
Komentář	- / Quiescit ad Maius altare in Ecclesia Parochiali S[ancti] Mauritii Super Royska in Districtu Prachensi.
Erb	štít polcený: Baomal / Andlau, kompletní, zlacený
Číslo	9
Inventární číslo	33
Rozměr	49 / 71
Nápis	E[ugenius] A[lbertus] L[iber] B[aro] D[e] B[eck] / Obiit 6 Maii A[nno] 1700 aetatis suae 38 ann[orum]
Komentář	Eugenius Albertus Liber Baro De Beck
Erb	znak Becků převrácený, kompletní
Číslo	10
Inventární číslo	42
Rozměr	39 / 46
Nápis	F[ranz] B[eneda] V[on] N[etztin] / Obiit die 10 April[is] A[nno] 1718
Komentář	Franz Beneda von Netztin / Sepultus Neo-Pragae in Parochiali S[ancti] Petri in krypta Goltziana.
Erb	znak Benedů z Nečtin, štít s korunou
Číslo	11
Inventární číslo	43
Rozměr	36 / 48
Nápis	A[нна] C[atharina] S[teigerowa] R[ozena] B[enikowa] Z P[etersdorfu] / Obiit 19 Februarii 1677

Komentář	x / Quiescit Neo-Pragae in templo S[ancti] Wenceslai.
Erb	znak Beníků z Petersdorfu, štít s korunou, zlacený
Číslo	12
Inventární číslo	43
Rozměr	44 / 65
Nápis	A[nn]a C[atharina] S[teigerowa] R[ozena] B[enikowa] Z P[etersdorfu] / Obiit 19 Februarii 1677
Komentář	x / Quiescit Neo-Pragae in templo S[ancti] Wenceslai.
Erb	znak Beníků z Petersdorfu, kompletní, zlacený
Číslo	13
Inventární číslo	43
Rozměr	38 / 50
Nápis	Johan[n] Frederich Sterger von Ehrenberg / 1682
Komentář	- / Quiescit Neo-Pragae in templo S[ancti] Wenceslai.
Erb	znak Beníků z Petersdorfu, štít s korunou
Číslo	14
Inventární číslo	71
Rozměr	51 / 70
Nápis	W[enceslaus] E[hrnfridus] A[ntonius] B[inago] S[acrae] C[aesarae] R[egiaequae] M[ajestatis] G[?] M[?] C[?] S[?] J[udicii] P[rovincialis] A[ssessor] et V[ice] B[urgravius] in R[egno] B[ohemiae] / Obiit aetatis suae 50 A[nno] 1711 17 Sept[embris]
Komentář	x / -
Erb	znak Binagů, kompletní
Číslo	15
Inventární číslo	92
Rozměr	50 / 64
Nápis	A[?] M[?] V[on] B[ossi] G[ebohrne] W[?] / Obiit 17 Septem[bris] A[nno] 1714 aetat[is] 61
Komentář	x / Quiescit Vetero-Pragae ad S[anctum] Aegedium.
Erb	znak neurčen, kompletní, zlacený
Číslo	16
Inventární číslo	99
Rozměr	50 / 66
Nápis	I[oaannes] F[ranciscus] D[e] B[rahier] D[ominus] in R[adin] Sa[crae] C[aesarae] R[egiaequae] M[ajestatis] C[ammerae] B[ohemicae] C[onsiliarius] / Obiit 9 Februarii A[nno] 1710 Aetatis suae 73
Komentář	x / Quiescit Micro-Pragae in Templo Carmelitarum Discalceatorum.
Erb	znak Brahierů, kompletní, zlacený

Číslo 17
Inventární číslo 100
Rozměr 45 / 58
Nápis I[an] G[irži] W[olbram] B[randlinský] Z[e] S[tiokrže] A [na] P[opovicich] G[eho] M[ilosti] C[isařské] S[oudu] K[omorního] S[?] K[?] A D[worskýho] R[ada] T[ěž] M[ísto] S[udj] W K[rálowstv] C[žeském] / Obiit 15 Ma[ii] A[nno] 1680
Komentář x / Quiescit Neo-Pragae in templo S[ancti] Wenceslai.
Erb znak Brandlinských ze Štětkře, kompletní, zlacený

Číslo 18
Inventární číslo 100
Rozměr 34 / 42
Nápis I[oannes] R[udolphus] W[olbram] B[randlinský] L[iber] B[aro] de S[tiěkře] / 1724
Komentář x / Quiescit Neo - Pragae in Ecclesia S[ancti] Wenceslai P[atrum] Augustinianorum Disalceatorum in Sacello et crypta suae Familiae.
Erb znak Brandlinských ze Štětkře, převrácený, štít s korunou, zlacený

Číslo 19
Inventární číslo 100
Rozměr 50 / 73
Nápis I[oannes] R[udolphus] W[olbram] B[randlinský] L[iber] B[aro] de S[tiěkře] / Obiit 5 Junii aetatis suae 67 annorum 1724
Komentář x / Quiescit Neo-Pragae in Ecclesia S[ancti] Wenceslai P[atrum] Augustinianorum Disalceatorum in Sacello et crypta suae Familiae.
Erb znak Brandlinských ze Štětkře, převrácený, kompletní, zlacený

Číslo 20
Inventární číslo 100
Rozměr 32 / 40
Nápis A[nna] I[uditha] V[erwittibte] B[randlinskyn] G[ebohrne] V[on] L[lilienberg] / Obiit 24 Maii 1699
Komentář x / Quiescit Neo-Pragae in templo S[ancti] Wenceslai.
Erb znak Lilienbergů, štít s korunou, zlacený

Číslo 21
Inventární číslo 100
Rozměr N
Nápis A(ndreas) De D(ual) D(er) R(ömichen) K(ayerlichen) V(ter) D(en) L(öblichen) G(eneral) C(aprarischen) R(egiment) B(estelter) R(ittmeister) Die 3. November Anno 1638.
Komentář Auf den zu Beraun, wie gedacht, befindlich-Duvalische Wappen seyndt die buchstaaben und darunter ... die Buchstaaben aber bedeuten: ... Vidi et notavi in Ecclesia Sancti Jacobi Beraunae 4. Octobris Anno 1715 circa quod tempus supra citatum Instrumentiam in ipso Libro Rubro legi. Godefridus Daniel Liber Bardo de Wunschwitz.
Erb znak Duvallů

Číslo 22
Inventární číslo 108
Rozměr N
Nápis Iohan Pavl Freyherr Von Briamont Ritter Röm[ischer] Kaz[serlicher] May[estät] Bestelter Obrister zu Fuess / 1640
Komentář Dieses Schild ist von holtz mit unterschiedlichen Kriegs Instrumentis umbgegeben, und hanget hoch an der mauer in der Kirchen Salvatoris der Patrum Paulanorum in d[em] Königl[ichen] Alten Stadt Prag gegen über des Predigstuels. Das Wappen ist mit seinen eigenen farben überstrichen. Notavi in dicta Ecclesia 4. Sept[embris] An[no] 1718. G[ottfried] D[aniel] F[reyherr] Von W[unschwitz].
Erb znak Briamontů, kompletní

Číslo 23
Inventární číslo 110
Rozměr 32 / 40
Nápis Ill[ustrissimus] D[ominus] D[ominus] I[oannes] T[homas] S[acri] R[omani] I[mperii] Ba[ro] De Brisigell D[ominus] In Schos[senraith] et Bernets[reith] / Pie Obiit 5 Iul[ii] 1708 aetatis suae 59
Komentář x / Quiescit in Schossenraith in tempello [!] S[anctae] Annae ad Majus Altare ex parte Epistolae.
Erb znak Brisigellů, kompletní

Číslo 24
Inventární číslo 110
Rozměr 32 / 40
Nápis Ill[ustrissimus] D[ominus] D[ominus] I[oannes] T[homas] S[acri] R[omani] I[mperii] Ba[ro] De Brisigell D[ominus] In Schos[senraith] et Bernets[reith] / Pie Obiit 5 Iul[ii] 1708 aetatis suae 59
Komentář x / Quiescit in Schossenraith in tempello [!] S[anctae] Annae ad Majus Altare ex parte Epistolae.
Erb znak Brisigellů, štít s korunou

Číslo 25
Inventární číslo 120
Rozměr 44 / 60
Nápis L[eopoldus] M[axmilianus] Com[es] de B[ubna] et L[ititz] / Obiit 16 Martii A[nno] 1708
Komentář x / Quiescit in Kolowecz in templo Parochiali.
Erb znak Bubnů z Litic, kompletní

Číslo 26
Inventární číslo 120
Rozměr 49 / 70
Nápis M[aria] C[onstantia] C[omitissa] B[ubniana] N[ata] B[oriniana] D[e] L[hota] / Aetatis 63 an[norum] obiit 14 Iulii 1729
Komentář x / Quiescit Neo-Pragae in templo B[eatae] V[irginis] M[ariae] ad Nives in Sacello Bohemico in crypta Bubniana ad Altare B[eatae] V[irginis] M[ariae] Czostochoviensis.

Erb	pod korunou dvě kartuše: Bubnové z Litic / Boryňové ze Lhoty, zlacené
Číslo	27
Inventární číslo	120
Rozměr	35 / 42
Nápis	M[aria] C[onstantia] C[omitissa] B[ubniana] N[ata] B[oriniana] D[e] L[hota] / Aetatis 63 an[norum] obiit 14 Julii 1729
Komentář	x / Quiescit Neo-Pragae in templo B[eatae] V[irginis] M[ariae] ad Nives in Sacello Bohemico in crypta Bubniana ad Altare B[eatae] V[irginis] M[ariae] Czostochoviensis.
Erb	pod korunou dvě kartuše: Bubnové z Litic / Boryňové ze Lhoty, zlacené
Číslo	28
Inventární číslo	134
Rozměr	45 / 66
Nápis	L[udmilla] E(va) V[on] C[ampion] G[ebohrne] A[lsterlin] V[on] A[stfeld] / Obiit die 20 Aprilis Anno 1708
Komentář	x / Quiescit Micro-Pragae in templo Parochiali S[ancti] Wenceslai.
Erb	dva znaky: Busatti z Campion / Alsterle z Astfeldu, kompletní, zlacené
Číslo	29
Inventární číslo	145
Rozměr	35 / 44
Nápis	1733
Komentář	Ludmilla Salomena Verwittibte Kropatschkin Gebohrne Bsenskyn Von Prorub, Obiit 7 Septemb[ris] 1733, Aetatis Suae 80 anno[rum] / Quiescit Vetero-Pragae in templo S[ancti] Galli ex parte Epistolae Altaris S[anctae] Eliae in crypta ad fenestram dicta. Requiescat in pace!
Erb	pod korunou dvě kartuše: Kropáč z Krymlova / Bzenský z Prorubě, zlacené
Číslo	30
Inventární číslo	156
Rozměr	32 / 40
Nápis	F[ranz] A[lbrecht] C[iggan] V[on] C[zermna] / Obiit d[ie] 26 Junii Anno 1696
Komentář	x / Ruhet zu Prag, auf Kl[eine] Seite beym Carmeliter. Er ware Herr auf Stiepanow und starb zu Prag.
Erb	znak Cikánů z Čermné, kompletní, zlacený
Číslo	31
Inventární číslo	156
Rozměr	50 / 69
Nápis	F[ranz] A[lbrecht] C[iggan] V[on] C[zermna] / Obiit d[ie] 26 Junii Anno 1696
Komentář	- / -
Erb	znak Cikánů z Čermné, kompletní, zlacený

Číslo 32
Inventární číslo 159
Rozměr 52 / 71
Nápis Ill[ustrissi]ma ac Excell[entissi]ma D[omin]a D[omin]a F[rancisca] M[argaretha] C[omitissa] Wra[tislawiana] de Mitro[witz] Nat[a] C[omitissa] de Clary et Aldringen/ Obit 22 April[is] An[no] 1733 Aetat[is] 62 Ann[orum]
Komentář x / Quiescit Micro-Pragae in templo S[anctae] Mariae Magdalenae P[atrum] Praedicatorum in crypta sub altari S[ancti]s[simi] Nominis Jesu, ubi 25 ejusdem vesperi hora 9 fuit sepulta. Requiescat in pace! Amen!
Erb na kartuši dva znaky: Vratislavů z Mitrovic / Clary-Aldringenů, zlacené

Číslo 33
Inventární číslo 159
Rozměr 34 / 43
Nápis E[leonora] G[räfin] H[artmanin] V[on] C[larstein] G[ebohrne] G[räfin] C[lary] A[ldringen] / 1711
Komentář x / Quiescit Ambergae in Superiore Palatinatu in templo Beatae Virginis Mariae dicto Sacello Aulico, ad Majus Altare prope Cathedram Concinatoriam sub grandi marmore sine conscriptione. Requiescat in pace! Amen!
Erb znak Clary-Aldringenů, štít s korunou

Číslo 34
Inventární číslo 159
Rozměr N
Nápis N
Komentář N
Erb znak Clary-Aldringenů, štít s korunou

Číslo 35
Inventární číslo 162
Rozměr 33 / 41
Nápis 1729
Komentář Anna Francisca Von Wolsky, Gebohrne Von Coenens. Obit 23 Octobris Anno 1729 Aetatis 23 Annorum. / Quiescit Neo-Pragae in templo B[eatae] V[irginis] M[ariae] ad Nives in crypta ad Altare Crucifixi.
Erb pod korunou dvě kartuše: Volský z Kalení / Coenens

Číslo 36
Inventární číslo 177
Rozměr 47 / 60
Nápis I[oaannes] F[ranciscus] W[enceslaus] C[omes] Cz[abelitzky] L[iber] B[aro] D[e] S[autitz] S[acrae] C[aesarae] M[aiestatis] C[ammerarius] / Obit die 29 Maii aetatis suae 46 1724
Komentář x / Quiescit Vetero-Pragae in Basilica Teynensi ante Majus altare in crypta Familiae suae.
Erb znak Čabelických ze Soutic, kompletní, zlacený

Číslo	37
Inventární číslo	185
Rozměr	34 / 42
Nápis	1735
Komentář	Maria Theresia Freyin von Gerart, Gebohrne Czeykin Freyin Von Olbramowitz. Obiit 13 Februarii Aetatis suae 65 annorum 1735. / Quiescit Neo-Pragae in templo B[eatae] V[irginis] M[ariae] ad Nives in crypta Sacelli S[ancti] Antonii de Padua. Requiescat in pace! Amen! Amen! Amen!
Erb	znak Čejků z Olbramovic, štít s korunou, zlacený
<hr/>	
Číslo	38
Inventární číslo	185
Rozměr	51 / 73
Nápis	M[aria] T[heresia] F[reyin] V[on] G[erart] G[ebohrne] Z[ejkyn] F[reyin] V[on] O[lbramowitz] / Obiit 13 Februarii 1735 Aetatis Suae 65 annor[um]
Komentář	x / Quiescit Neo-Pragae in templo B[eatae] V[irginis] M[ariae] ad Nives in crypta Sacelli S[ancti] Antonii de Padua. Requiescat in pace! Amen!
Erb	znak Čejků z Olbramovic, štít s korunou, zlacený
<hr/>	
Číslo	39
Inventární číslo	185
Rozměr	44 / 56
Nápis	A[нна] F[ranziska] H[artmanin] G[räfin] V[on] C[larstein] G[ebohrne] C[žejkin] F[reyin] V[on] O[lbramowitz] / Obiit die 11 Jan[uarii] 1726 aetatis suae 49
Komentář	x / Quiescit Vetero-Pragae in templo Salvatoris P[atrum] Paulanorum in Sacello S[ancti] Francisci de Paula in crypta Hartmaniana.
Erb	pod korunou dvě kartuše: Hartmann z Klarštejna / Čejka z Olbramovic
<hr/>	
Číslo	40
Inventární číslo	185
Rozměr	32 / 38
Nápis	1726
Komentář	Anna Francisca Hartmanin Gräfin Von Clarstain Gebohrne Czeykin Von Olbramowitz / Quiescit Vetero-Pragae in templo Salvatoris P[atrum] Paulanorum in Sacello S[ancti] Francisci de Paula in crypta Hartmaniana.
Erb	pod korunou dvě kartuše: Hartmann z Klarštejna / Čejka z Olbramovic
<hr/>	
Číslo	41
Inventární číslo	187
Rozměr	45 / 61
Nápis	E[va] P[olyxena] F[rein] V[on] W[alterskirchen] G[ebohrne] G[räfin] Z[ermin] V[on] C[hudenitz] / Obiit 15 Apr[ilis] 1688
Komentář	x / Quiescit Neo-Pragae in templo S[ancti] Wenceslai in crypta ante altare S[anctae] Annae.
Erb	znak Černínů z Chudenic, štít s korunou, zlacený
<hr/>	

Číslo 42
Inventární číslo 187
Rozměr 52 / 73
Nápis M[aria] T[heresia] S[acri] R[omani] I[mperii] C[omitissa] C[zerniana] N[ata] C[omitissa] D[e] M[orzin] / Obiit die 20 April[is] Anno 1713
Komentář x / Quiescit Micro-Pragae in templo S[ancti] Thomae in crypta Morziniana.
Erb dva znaky: Černín z Chudenic / Morzin, kompletní, zlacené

Číslo 43
Inventární číslo 187
Rozměr 44 / 61
Nápis Vy(soce) U(rozený) P(an) P(an) Jan Heř(man) Čzernin Svo(bodný) P(án) z Chudenitz P(án) na Jeżowe etc. / Usnul w Panu dne 9 Maje v půljedenácti před polod(nem) A(nno) 1707 wieku sweho 75
Komentář - / -
Erb znak Černínů z Chudenic, kompletní, zlacený

Číslo 44
Inventární číslo 187
Rozměr N
Nápis Prothus Czernin Von Chudenitz Herr auf Hostaw Zwirschen vndt Schlatin Röm(ischen) Kays(erlichen) M(aye)st(ät) Mundtschenk etc. Anno 1634.
Komentář Zu Hostau in dem Kirchlein Corporis Christi über d Thür der Sachristey ein mit seinen farben gemahlt-höltzernes Schildt: ... daruber ist ein fahn mit eben diesser Inscription und Wappen. Dieses Kirchlein ware ehedessen nur Von holtz und hat sochles, wie eben itzto zu sehen, unweith Vemerckter Herr Prothus Tschernin erbauen, selbiges mit Saltzburger Marmor pflaster, und mit 3 saubern althäre Versehen lassen. In diessen Kirchlein ist die Gantze Histori weg des wunderthätig Sacraments, so sich Anno 1427 ereignet, auf leinwanth ausfühlich gemahlet, und an beyden seithen der Kirchen mauer inwändig angemachet. Vidi et descripsi haec in loco 23. Martii 1712.
Erb znak Černínů, kompletní

Číslo 45
Inventární číslo 202
Rozměr 44 / 57
Nápis I[oannes] H[endricus] D[eym] [de] S[tríteřž] / Obiit 25 Aug[usti] A[nn]o 1711 aetatis 45 ann[orum]
Komentář Jan Hendrich Deym z Stříteže Obiit Pragae 25 Augusti An[no] 1711 Aetatis 45 Ann[orum] / Quiescit ibidem in Ecclesia Parochiali S[ancti] Martini in crypta Communi.
Erb znak Dejmu ze Stříteže, kompletní, zlacený

Číslo 46
Inventární číslo 205
Rozměr 38 / 48
Nápis M[aria] P[olyxena] S[acri] R[omani] I[mperii] C[omitissa] D[es] F[ours] N[ata] C[omitissa] D[e] S[chönfeldt] / Aetatis Suae 56 obiit 14 octobris A[nno] 1697
Komentář - / Quiescit Vetero-Pragae in templo Salvatoris P[atrum] Paulanorum in crypta Des

	Foursiana.
Erb	znak Schönfeldů, štít s korunou, zlacený
Číslo	47
Inventární číslo	223
Rozměr	44 / 69
Nápis	W Panu Vsnula dne 28. Januarii Vrozena Pani Renata Joanna Rozhowska z Doudleb Narozena gest 2 Aprilis Anno 1673. Wieku sweho 49 leth 1722.
Komentář	- / Quiescit Petrowicij in Parochiali Ecclesia S[ancti] Petri crypta in Districtu Pracheni.
Erb	znak Doudlebských z Doudleb, kompletní, zlacený
Číslo	48
Inventární číslo	237
Rozměr	34 / 41
Nápis	1731
Komentář	Clara Susanna Edle Von Ebelin Auf Friedberg, Gebohrne Bergkmannin Von Lindenberg Wittib. Obiit 25 decembris an[no] 1731 aetatis 72 ann[orum] / Quiescit Vetero-Pragae in templo S[ancti] Michaelis P[atrum] Servitarum.
Erb	pod korunou dvě kartuše: Ebelin z Fridbergu / Bergmann z Lindenbergu
Číslo	49
Inventární číslo	270
Rozměr	43 / 56
Nápis	A[ntonius] F[ranchimont] F[ranckenfeldt] S[acre] C[aesarae] R[egieque] M[ajestatis] C[onsiliarius] F[eudalis] [et] C[ameratici] J[udicii] A[ssesor] C[amerae] B[ohemiae] C[onsiliarius] / Obiit 13 April[is] A[nn]o 1709 aetat[is] 56
Komentář	x / Quiescit Micro-Pragae in templo Carmelitarum Discalceatorum.
Erb	znak Franchimontů převrácený, kompletní s knížecí korunou a nápisem "Quid coronam nobilius", zlacený
Číslo	50
Inventární číslo	289
Rozměr	62 / 84
Nápis	C[atharina] F[reyle] G[räfin] V[on] G[allas] / Obiit die 7 Dec[embris] aetatis sue 68 1732
Komentář	x / Quiescit Vetero-Pragae in templo S[ancti] Galli in crypta Communi Sacelli B[atae] V[irginis] M[ariae] de Monte Carmelo.
Erb	znak Gallasů, kompletní se štítonoši, zlacený
Číslo	51
Inventární číslo	295
Rozměr	34 / 42
Nápis	1735
Komentář	Maria Theresia Freyin von Gerart, Gebohrne Czeykin Freyin Von Olbramovic. Obiit 13 Februarii Aetatis suae 65 annorum 1735 / Quiescit Neo-Pragae in templo B[atae] V[irginis] M[ariae] ad Nives in crypta Sacelli S[ancti] Antonii de Padua. Requiescat in pace! Amen! Amen!

Erb	znak Čejků z Olbramovic, štít s korunou, zlacený
Číslo	52
Inventární číslo	298
Rozměr	33 / 40
Nápis	G[uielmus] A[rnoldus] G[ildea] E[ques] A[b] A[ltbach] S[acrae] C[aesarae] M[ajestatis] C[onsiliarius] B[ohemicae] C[amerae] / 1711
Komentář	x / Quiescit Micro-Pragae ad S[anctum] Thomam.
Erb	znak Gildeů z Altbachu, štít s korunou, zlacený
Číslo	53
Inventární číslo	299
Rozměr	49 / 64
Nápis	M[aria] C[lara] W[iežnikin] G[ebohrne] G[iraldin] V[on] G[yldari] / Obiit 8 Dec[embris] 1697
Komentář	x / Quiescit Neo-Pragae in templo S[ancti] Wenceslai in crypta ad altare S[anctae] Annae.
Erb	znak Giraldiů z Kyldary, kompletní, zlacený
Číslo	54
Inventární číslo	308
Rozměr	42 / 58
Nápis	Die Hochgebohrne Fr[au] Fr[au] M[aria] Susanna v[on] Rzičzan gebohrne graffin von Götzen ihres alters 36 Jahr[en] / Gestorben den 4 Martii A[anno] D[omini] 1721
Komentář	x / Quiescit in Templo Parochiali Czesticii in Districtu Prachensi.
Erb	znak Götzenů, štít s korunou, zlacený
Číslo	55
Inventární číslo	324
Rozměr	51 / 70
Nápis	W[enzel] G[raf] V[on] G[uttenstein] / Obiit die 4 Martii 1716, aetatis suae 53 ann[orum]
Komentář	Wentzel Graf Von Guttenstein, Herr auf Litschkau, Der Römischen Kayserlichen auch zu Germ[ania], Hisp[ania] und Böheimb Königl[iche] Maj[estät] Geheimber und Hof Kriegs Rath, Cammerer, General Feld Zeugmeister, Bestelter Obrister uber ein Regiment zu Fues, Stadt Guardie Obrister zu Prag, Königlicher Stadthalter, und General Kriegs Commendant uber die Besatzungen im Königreich Böheimb. Aetatis suae 53 annorum, Obiit Praga 4. Martii A[anno] 1716 / Quiescit ibidem in Templo P[atrum] Praedicatorum ad S[anctam] Mariam Magdalenam.
Erb	znak Gutnštejnů, kompletní, zlacený
Číslo	56
Inventární číslo	340
Rozměr	52 / 72
Nápis	A[ndreas] G[raf] V[on] H[amilton] D[er] R[ömischen] K[ayslerlichen] M[ajestät] W[ürcklich] G[eheimber] U[nd] H[of] K[riegs] R[ath] C[ammerer] L[eib] Q[uardie] H[artschiener] H[aubtman] O[brister] Y[ber] E[in] C[uirassierer] G[ouverneur] U[nd] C[omandierender] G[eneral] I[n] D[em] T[emesvarer] B[anat] / 1738

Komentář x / Obiit Wienae 9 Januarii An[no] 1738 aetatis 59. Quiescit ibidem in templo Scotorum P[atrum] Benedictinorum, ubi 11 ejusdem vesperi sepultus est! Requiescat in pace! Amen! Exequiae pro ipso Solemnes habitae sunt Neo-Pragae in templo P[atrum] Hibernorum 27. Februarii An[no] 1738.

Erb znak Hamiltonů, kompletní, zlacený

Číslo 57

Inventární číslo 349

Rozměr 52 / 70

Nápis C[hristopher] C[ajetanus] A[n-tonius] L[iber] B[aro] de H[artig] / Obiit 23 Martii aet[atis] suae 33 / A[nno] 1719

Komentář x / Quiescit Micro-Pragae in templo S[ancti] Thomae ad altare S[anctae] Annae.

Erb znak Hartigů, štít s korunou, zlacený

Číslo 58

Inventární číslo 349

Rozměr 52 / 70

Nápis A[nn]a C[atharina] L[ibera] B[aronissa] De H[artig] N[ata] B[aronissa] De W[ald]er[ode] [et] Eck[hausen] / Obiit die 14 Aug[usti] aetatis suae 66 / A[nno] 1719

Komentář x / Quiescit Micro-Pragae in templo S[ancti] Thomae ad pedem altaris S[anctae] Annae.

Erb pod korunou dvě kartuše: Hartig / Walderode

Číslo 59

Inventární číslo 349

Rozměr 32 / 55

Nápis A[nn]a C[atharina] L[ibera] B[aronissa] De H[artig] N[ata] B[aronissa] De W[ald]er[ode] [et] Eck[hausen] / Obiit die 14 Aug[usti] aetatis suae 66 / A[nno] 1719

Komentář x / Quiescit Micro-Pragae in templo S[ancti] Thomae ad pedem altaris S[anctae] Annae.

Erb pod korunou dvě kartuše: Hartig / Walderode

Číslo 60

Inventární číslo 352

Rozměr 61 / 83

Nápis L[udmilla] E[leonora] V[on] H[artung] G[ebohrne] S[chindlin] V[on] E[berhartz] / Obiit 22 Novembris aetatis suae 77 annor[um] 1734

Komentář x / Quiescit Neo-Pragae in templo Parochiali S[ancti] Stephani Majoris in crypta Communi in medio Ecclesiae. Requiescat in pace! Amen!

Erb pod korunou dvě kartuše: Hartung z Hartenfelsu / Šindl z Ebrharce, zlacený

Číslo 61

Inventární číslo 374

Rozměr 32 / 39

Nápis M[argareth] H[erttenbergin] V[on] H[ertenberg] / 1676

Komentář Margareth Harttenbergin Von Hartenberg, Peter Hartenberger Von Hartenberg auf Kostrzan und Helena Stogetitzkin Von Strogetitz Tochter starb ledig zu

Schossenraith alwo sie auch in der Kirchen S[anctae] Annae begraben worde A[nno] 1676 Aetatis 76 Anno[rum]

Erb	znak Hertenbergů z Hertenbergu, kompletní
Číslo	62
Inventární číslo	384
Rozměr	50 / 75
Nápis	A[nn]a M[aria] G[räfin] H[isrlin] V[on] C[hodau] G[ebohrne] G[räfin] V[on] A[sprémont] U[nd] R[eck]h[eimb] / Obiit 13 Decem[bris] 1723 Aetatis suae 78
Komentář	x / Quiescit Neo-Pragae in templo B[eatae] V[irginis] M[ariae] ad Nives in crypta Hiserleana ad latus Evangelii Majoris Altaris.
Erb	pod korunou dvě kartuše: Hýzrle z Chodů / Asprémont, zlacený
Číslo	63
Inventární číslo	387
Rozměr	51 / 72
Nápis	F[ranz] B[?] H[ložek] D[e] Z[ampach] / Aetatis suae 66 obiit die 29 Maii 1715
Komentář	x / Quiescit Micro-Pragae in templo P[atrum] clericorum Regularium S[ancti] Cajetani ubi 31 Maii An[no] 1715 fuit sepultus. Requiescat in pace! A[men]!
Erb	znak Hložků ze Žampachu, kompletní, zlacený
Číslo	64
Inventární číslo	390
Rozměr	44 / 57
Nápis	A[nn]a E[lisabetha] H[obergin] G[ebohrne] V[on] N[unckel] / Obiit 8 April[is] A[nn]o 1706
Komentář	x / Quiescit Neo-Pragae in templo S[ancti] Wenceslai.
Erb	znak Hobergů z Hennersdorfu, kompletní, zlacený
Číslo	65
Inventární číslo	390
Rozměr	32 / 41
Nápis	I[ohannes] P[etrus] H[oberg] D[e] H[ennersdorf] S[acrae] C[aesarae] M[ajestatis] C[onsiliarius] I[n] R[egno] B[ohemiae] S[ub] C[amerarius] / Obiit 11 Februarii A[nn]o 1691
Komentář	x / Quiescit Neo-Pragae in templo S[ancti] Wenceslai.
Erb	znak Hobergů z Hennersdorfu, štít s korunou, zlacený
Číslo	66
Inventární číslo	390
Rozměr	50 / 76
Nápis	I[ohann] W[?] I[?] H[oberg] V[on] H[ennersdorf] / 1689
Komentář	x / Quiescit Neo-Pragae in templo S[ancti] Wenceslai.
Erb	znak Hobergů z Hennersdorfu, kompletní, zlacený

Číslo	67
Inventární číslo	390
Rozměr	33 / 40
Nápis	I[ohann] W[?] I[?] H[oberg] V[on] H[ennersdorf] / 1689
Komentář	x / Quiescit Neo-Pragae in templo S[ancti] Wenceslai.
Erb	znak Hobergů z Hennersdorfu, štít s korunou, zlacený
Číslo	68
Inventární číslo	399
Rozměr	51 / 64
Nápis	D[omenicus] I[sidorus] D[e] H[och]/ Aetatis suae 51 obiit die 5 Decemb[ris] 1729
Komentář	x / Quiescit Vetero-Pragae in templo S[ancti] Nicolai in crypta Hochiana, fuit Regiarum Appellationem Consiliarius et Vice - Judex in Rgeno Bohemiae, nec non J[uris] U[trisque] Doctor
Erb	znak Hochů, kompletní, zlacený
Číslo	69
Inventární číslo	399
Rozměr	34 / 41
Nápis	1729
Komentář	Dominicus Isidorus de Hoch, Aetatis Suae 51 Obiit die 5 Decembris 1729
Erb	znak Hochů, štít s korunou
Číslo	70
Inventární číslo	422
Rozměr	62 / 84
Nápis	M[agdalen] B[arbara] M[ladotin] V[on] S[olopisk] G[ebohrne] H[oschtialkin] V[on] I[aworschitz] / Obiit 16 Julii A[nno] 1732 Aetatis suae 92
Komentář	x / Quiescit Neo-Pragae in templo B[eatae] V[irginis] M[ariae] ad Nives in crypta Communia ad altare Cricifixi. NB: Non fuit aetatis 92, sed 72 annorum.
Erb	štít polcený: Hošťálek z Javořic / Mladota ze Solopisk, kompletní, zlacený
Číslo	71
Inventární číslo	449
Rozměr	47 / 61
Nápis	L[udmilla] H[elena] V[idua] Ch[anowskyn] N[ata] D[e] H[arrach] / Obiit 14 Julii aetatis suae 59 1726
Komentář	x / Quiescit Neo-Pragae in templi P[atrum] Hybernorum Sacello S[ancti] Patricii in crypta Chanowskiana.
Erb	pod korunou dvě kartuše: Chanovský z Dlouhé Vsi/ Harrach, zlacený
Číslo	72
Inventární číslo	449
Rozměr	41 / 65
Nápis	W[entzel] J[oseph] Ch[anowsky] V[on] L[angendorff] / Obiit die 20 Julii aetatis suae 55 an[no] 1739

Komentář	x / Quiescit Ržepina Disstrictu Boleslaviensi in templo Parochiali ad Portam, qua intratur in Ecclesiam in humo. Requiescat in pace! Amen! Amen! Amen!
Erb	znak Chanovských, štít s korunou
Číslo	73
Inventární číslo	497
Rozměr	41 / 62
Nápis	1702 / Obiit die 26 Marti A[nna] M[argaretha] T[heresia] F[reyin] V[on] B[risigell] G[ebohrne] V[on] G[loben] aetatis suae 62 J[a]hr[en]
Komentář	x / -
Erb	znak Kagerů z Globenu, štít s korunou
Číslo	74
Inventární číslo	498
Rozměr	16 / 19
Nápis	1670 / E[rasmus] I[aroslau] D[es] H[eyligen] R[ömischen] K[ayserslichen] F[reyherr] H[err] V[on] S[tampach] A[uf] W[altsch] G[ersche] V[nd] L[achotin]
Komentář	x / -
Erb	znak Kagerů ze Štampachu, štít s korunou, zlacený
Číslo	75
Inventární číslo	500
Rozměr	34 / 42
Nápis	M[aria] L[udmilla] G[räfin] V[on] M[olart] G[ebohrne] F[reyin] V[on] K[aysersteyn] / 1714
Komentář	x / Quiescit Micro-Pragae in templo S[ancti] Thomae in crypta Coroniana.
Erb	pod korunou dvě kartuše: Molart / Kaiserstein, kompletní, zlacený
Číslo	76
Inventární číslo	500
Rozměr	44 / 57
Nápis	A[nna] R[enata] G[räfin] V[on] K[aysersteyn] G[ebohrne] F[reyin] V[on] K[aysersteyn] / Obiit die 22 Febru[arii] aetatis 24 A[nno] 1718
Komentář	x / Quiescit Micro-Pragae in templo S[ancti] Thomae in cryptra Coroniana.
Erb	pod korunou dvě kartuše: Kaiserstein / Kaiserstein, zlacený
Číslo	77
Inventární číslo	502
Rozměr	32 / 40
Nápis	A[nton] S[imon] K[alhart] Von ST[ern]W[eldt] / Obiit 30 Octobris aetatis suae 31/ 1719
Komentář	Anton Simon Kalhart Von Sternfeldt / Sepultus Neo-Pragae in templo S[ancti] Ignatii Patrum Societatis Jesu.
Erb	znak Kalhartů převrácený, štít s korunou, zlacený

Číslo 78
Inventární číslo 511
Rozměr 45 / 59
Nápis I[oaannes] I[osephus] K[arwinsky] E[ques] D[e] K[arwin] / Aetat[is] Suae 48
Ann[orum] obiit 8 A[pri]l[is] 1720
Komentář x / Quiescit Micro-Pragae [!] in templo Parochiali S[ancti] Wenceslai.
Erb znak Karvinských, kompletní, zlacený

Číslo 79
Inventární číslo 521
Rozměr 42 / 64
Nápis Ur[ozena] Pani Ly[dmila] Victoria owdowiela Kekulowa Rozena Rozaczynka S
Karlsperku / Wieku Sweho 53 Obiit 14 Nove[mbris] 1711
Komentář - / Obiit Suticii 14 Nov[embris] A[nno] 1711 hora 5ta vespertina. Quiescit ibidem in
templo B[eatae] V[irginis] Mariae in Suburbio.
Erb znak Rosaciů z Karlšperka, kompletní, zlacený

Číslo 80
Inventární číslo 528
Rozměr 62 / 86
Nápis Fer[dinandus] Arch[i] Ep[iscopus] Prag[ensis] S[acrae] R[omane] I[mperii]
P[rinc]e[ps] C[omitibus] De K[ienberg] / Obiit 7 Augus[ti] Aetatis Suae 81 / 1731
Komentář x / Quiescit Pragae in S[anctissimi] Divi Viti Ecclesia Metropolitana in crypta
Capitulari ante Majus Altare, ubi 10 Aug[usti] An[no] 1731 hora 10 Noctis fuit
sepultus.
Erb znak Khünburgů, s arcibiskupským kloboukem, zlacený

Číslo 81
Inventární číslo 528
Rozměr 45 / 57
Nápis Fer[dinandus] Arch[i] Ep[iscopus] Prag[ensis] S[acrae] R[omane] I[mperii]
P[rinc]e[ps] C[omitibus] De K[ienberg] / Obiit 7 Augus[ti] Aetatis Suae 81 / 1731
Komentář x / Quiescit Pragae in S[anctissimi] Metropolitana Divi Viti Ecclesia in crypta
Capitulari ante Majus Altare penes Praedecessorem suum Archi Episcopum
Pragnsem Joannem Josephum Comitem Breüner, ubi 10 Aug[usti] An[no] 1731
noctu circa horam 10 fuit sepultus. Requiescat in pace! Amen!
Erb znak Khünburgů, s arcibiskupským kloboukem, zlacený

Číslo 82
Inventární číslo 543
Rozměr 33 / 41
Nápis Usnul v panu 1718 Julii 27 V[rozený] a S[tatečný] R[ytirž] P[an] F[rantišek] D[yviš]
K[oc] z D[obrže] wiek[u] 55
Komentář x / Quiescit Sutticii in templo P[atrum] Capucinatorum.
Erb znak Koců z Dobrše, štít s korunou

Číslo 83
Inventární číslo 543
Rozměr 62 / 81
Nápis I[gnatius] R[udolphus] W[encelaus] K[ocz] de Dob[rsch] / Aetatis suae 22 annorum obiit 16 Janu[arii] 1735
Komentář Ignatius Rudolphus Wencelaus Kocz de Dobrsch Aetatis suae 22 annorum obiit pietissime immo Sancte 16 Januarii 1735 / Ora pro nobis fidelis Christi Serve Ignati Rudolphe Wencelsae Kotz! / Quiescit Vetro-Pragae in templo parochiali B[eatae] V[irginis] M[ariae] Imaginis (Vesper Bild) ex parte Epistolae in crypta olim Ilgeniana, nunc vero communi.
Erb znak Koců, kompletní, zlacený

Číslo 84
Inventární číslo 548
Rozměr 31 / 41
Nápis Usnul w Panu Vrozeny a St[atečný] R[ytíf] Pan Przybyk Kokorzowetz z Kokorzowa Pán na Petrowyczich, Wotin, Prziedslaw, Czerwenj Augezd / Aetatis 67 Obiit 9 Junii 1712
Komentář x / -
Erb znak Kokořovců, štít s korunou, zlacený

Číslo 85
Inventární číslo 550
Rozměr 33 / 41
Nápis F[ranz] Z[denko] N[owohradsky] G[raf] V[on] K[olowrath] / Obiit die 2 F[ebruarii] A[nno] 1716
Komentář x / Quiescit Vetero-Pragae in templo S[ancti] Aegidii.
Erb znak Kolovratů, štít s korunou

Číslo 86
Inventární číslo 550
Rozměr 34 / 41
Nápis M[aria] F[rancisca] G[räfin] V[on] K[ollowrath] G[ebohrne] G[räfin] V[on] I[aroschin] / Obiit 14 Septembris Anno 1717
Komentář x / Quiescit Vetero-Pragae in templo S[ancti] Aegidii.
Erb pod korunou dvě kartuše: Kolovrat / z Jarošína

Číslo 87
Inventární číslo 550
Rozměr 42 / 80
Nápis A[pollonia] P[olyxena] K[rakowskyn] G[ebohrne] V[nd] V[ermählfte] G[räffin] V[on] K[ollowrath] / Obiit 31 Julii 1714 aetatis suae 76
Komentář x / Quiescit Vetero-Pragae in templo S[ancti] Aegidii.
Erb znak Kolovratů, kompletní, zlacený

Číslo 88
Inventární číslo 558

Rozměr	N
Nápis	N
Komentář	N
Erb	N

Číslo	89
Inventární číslo	571
Rozměr	32 / 42
Nápis	S[tatečný] R[ytíř] A[lbrecht] K[ousek] ... W P[anu] / 3 Maii wieku sweho majicz 56 let / 168[?]
Komentář	Pro budoucí pamieť jest toliko psáno a tento malý erb gest Vrozeneho a statečného Rytirze pana Albrechta Herb(erta) Kauska z Sobieticzek a na Lhotcze, a když jest umrzel malowan, a wsse se ... genealogiczke ... z Perglasu.
Erb	znak Kousků ze Sobětiček, štít s korunou, zlacený

Číslo	90
Inventární číslo	583
Rozměr	32 / 41
Nápis	1712
Komentář	Franciscus Carolus Kressel de Gwaltenberg, Sacratissimae Caesarae Regiaeque Majestatis Consiliarius, Regii Judicii Cameratici et Aulico Feudalis Assessor, nec non Districtus Lithomericensis Capitaneus Regius / Obiit Pragae 30 Maii Anno 1712 Aetatis suae in 63 / Quiescit Tržebusina in templo Parochiali Sancti Nicolai.
Erb	znak Kresselů z Gwaltenburgu, štít s korunou, zlacený

Číslo	91
Inventární číslo	583
Rozměr	45 / 58
Nápis	F[ranciscus] C[arolus] K[ressel] d[e] G[waltenberg] S[acratissimae] Cae[sarae] R[egiae]q[ue] M[ajestatis] Cons[iliarius] R[egii] J[udicii] C[ameratici] e[t] A[ulico] F[eodalis] A[ssessor], nec non D[istrictus] L[ithomericensis] C[apitaneus] R[egius] / Obiit Pragae 30 Maii Anno 1712 Aetatis suae in 63 / Quiescit Tržebusina in templo Parochiali Sancti Nicolai.
Komentář	x / Quiescit Tržebusina in templo Parochiali Sancti Nicolai.
Erb	znak Kresselů z Gwaltenburgu, kompletní, zlacený

Číslo	92
Inventární číslo	587
Rozměr	35 / 44
Nápis	A[nna] E[wa] C[rocinowa] R[ozena] L[edeczka] Z K[ranowa] / 1725
Komentář	x / Quiescit Neo-Pragae in templo Parochiali S[ancti] Stephani Majoris ad altare B[eatae] V[irginis] M[ariae] Miraculosae in crypta Termanusiana.
Erb	znak Ledeckých z Granova, štít s korunou, zlacený

Číslo	93
Inventární číslo	587
Rozměr	49 / 73

Nápis A[nna] E[wa] C[rocinowa] R[ozena] L[edeczka] z K[rakowa] / Obiit 25 Octobr[is] aetatis suae 53 1725

Komentář x / Quiescit Neo-Pragae in templo Parochiali S[ancti] Stephani Majoris ad altare B[eatae] V[irginis] M[ariae] Miraculosae in crypta Termanusiana.

Erb znak Ledeckých z Granova, kompletní, zlacený

Číslo 94

Inventární číslo 590

Rozměr 62 / 84

Nápis L[udmilla] S[alomena] V[erwittibte] K[ropatschkin] G[ebohrne] B[senskyn] V[on] P[rorub] / Obiit 7 Sept[embris] 1733 aetatis suae 80 Ann[orum]

Komentář x / Quiescit Vetero-Pragae in templo S[ancti] Galli ex parte Epistolae Altaris S[anctae] Eliae in crypta ad fenestram dicta. Requiescat in pace!

Erb pod korunou dvě kartuše: Kropáč z Krymlova / Bzenský z Prorubě, zlacené

Číslo 95

Inventární číslo 615

Rozměr 43 / 57

Nápis I[ohann] F[riedrich] K[ünemund] V[on] M[annhardt] / Obiit 19 April[is] 1730 Aetatis suae 65

Komentář x / Quiescit Vetero-Pragae in Basilica B[eatae] V[irginis] M[ariae] Theinensi ad Altare Crucifixi in crypta communi.

Erb znak Künemundů, kompletní, zlacený

Číslo 96

Inventární číslo 622

Rozměr 49 / 65

Nápis M[aria] I[sabella] G[räffin] H[rzanin] W[ittib] G[ebohrne] G[räffin] V[on] L[amberg] / Obiit 21 Decembris Anno 1698

Komentář x / Quiescit Vetero-Pragae in templo Salvatoris P[atrum] Paulanorum.

Erb znak Lambergů, štít s korunou, zlacený

Číslo 97

Inventární číslo 624

Rozměr 35 / 43

Nápis 1740

Komentář Maria Anna Comitissa de Würben et Freudenthal Nata de Lammingen et Albenraith / Obiit 15 Januarii Aetatis suae 54 1740 / Quiescit Pragae in Hradcžin in templo P[atrum] Capucinatorum sub sacello Thaumaturgae Virginis Mariae, ubi 17 Januarii inter horam 6 et 7 Noctis Anno 1740 fuit sepulta. Requiescat in pace! Amen!

Erb znak Lamingenů z Albenreitu převrácený, štít s korunou, zlacený

Číslo 98

Inventární číslo 624

Rozměr 61 / 84

Nápis M[aria] A[nna] C[omitissa] d[e] W[ürben] et F[reudenthal] N[ata] de L[ammingen] et A[lbenreith] / Obiit 15 Januarii Aetatis suae 54 1740

Komentář x / Quiescit Pragae in Hradczin in templo P[atr]um Capucinatorum sub sacello Thaumaturgae Virginis Mariae, ubi 17 ejusdem inter horam 6 et 7 Noctis A[nno] 1740 fuit sepulta. Requiescat in pace! Amen!

Erb znak Lamingů z Albenreitu převrácený, kompletní, zlacený

Číslo 99

Inventární číslo 627

Rozměr 30 / 39

Nápis bez nápisu

Komentář NB. Die Zilgen im Rothe Schildt soll Weiß und nicht Goldt seyn.

Erb znak neidentifikovaný

Číslo 100

Inventární číslo 635

Rozměr 33 / 43

Nápis 1720

Komentář Catharina Barbara Lauernin Gebohrne Strahlin 1720 / Quiescit Vetero-Pragae ad S[anctum] Gallum.

Erb znak Strahlů, štít s korunou, zlacený

Číslo 101

Inventární číslo 635

Rozměr 51 / 72

Nápis C[atharina] B[arbara] L[auernin] G[ebohrne] S[trahlin] / Obiit 3 Julii 1720 Aetatis suae 39

Komentář Catharina Barbara Lauernin Gebohrne Strahlin 1720 / Quiescit Vetero-Pragae ad S[anctum] Gallum.

Erb znak Strahlů, kompletní, zlacený

Číslo 102

Inventární číslo 636

Rozměr 52 / 76

Nápis W[?] A[?] L[awin] V[on] O[ttendorf] L[ieutenant] Von B[?] A[?] / 1705

Komentář x / Quiescit Neo-Pragae in templo S[ancti] Wenceslai.

Erb znak Lavínů z Ottenfeldu, kompletní, zlacený

Číslo 103

Inventární číslo 637

Rozměr 32 / 39

Nápis Mi[chael] A[ntonius] L[iber] B[aro] D[e] L[azari] / Aetatis suae 72 Obiit die 30 nov[embris] 1715

Komentář x / Quiescit Vetero-Pragae in templo parochiali S[ancti] Galli in Sacello Scapularis B[eatae] V[irginis] M[ariae] de Monte Carmello in crypta Co[m]muni.

Erb znak Lazariů, štít s korunou, zlacený

Číslo 104
Inventární číslo 637
Rozměr 50 / 67
Nápis A[nna] B[arbara] B[aronissa] D[e] L[azari] N[ata] H[offmannin] de K[ollnitz] /
Obiit 21 Apri[li]s Aetatis suae 78 1736
Komentář x / Quiescit Vetro-Pragae in Basilica B[eatae] V[irginis] M[ariae] Theinensi in
medio templi in crypta communi, ubi 30 ejusdem hora 10 Noctis fuit sepulta.
Requiescat in pace! Amen!
Erb znak Hoffmanů, kompletní, zlacený

Číslo 105
Inventární číslo 649
Rozměr 64 / 85
Nápis M[aria] M[agdarena] V[on] L[uxenstein] Ge[bohrne] L[oisellin] / Obiit die 25 Julii
A[nno] 1730 Aetatis Suae 73
Komentář x / Quiescit Vetro-Pragae in templo Parochiali S[ancti] Martini in crypta comuni.
Erb pod korunou dvě kartuše: Leux z Luxensteinu / Loielle, zlacený

Číslo 106
Inventární číslo 649
Rozměr 52 / 71
Nápis F[ranciscus] M[?] D[e] L[uxenstein] S[acrae] C[aesarae] M[ajestatis] C[ammerae]
C[onsiliarius] et T[hesaurarius] / Obiit 20 Martii 1715
Komentář x / Sepultus Pragae in Metropolitana S[ancti] Viti ad Sacellum S[anctae] Matris
Annae.
Erb znak Leuxů z Luxensteinu, kompletní, zlacený

Číslo 107
Inventární číslo 652
Rozměr 62 / 83
Nápis I[ohannes] L[iber] B[aro] d[e] L[öwenher] E[t] G[rünwall] / Obiit 21 Februarii 1735
Aetatis suae 85 annor[um]
Komentář x / Quiescit Neo-Pragae in templo Parochiali S[ancti] Stephani Majoris in crypta
communi in medio Ecclesia. Requiescat in pace! Amen!
Erb znak Leveneurů z Grünwallu, kompletní, zlacený

Číslo 108
Inventární číslo 662
Rozměr 33 / 41
Nápis A[nna] M[aria] C[omitissa] de T[rautmansdorff] G[ebohrne] F[ürstin] V[on]
L[ichtenstein] / Obiit 4 Maii A[nno] 1704
Komentář x / -
Erb dva znaky: Trautmansdorf / Lichtenstein, štíty s korunami

Číslo 109
Inventární číslo 662
Rozměr 44 / 61

Nápis A[nn]a M[aria] C[omitissa] de T[rautmansdorff] G[ebohrne] F[ürstin] V[on] L[ichtenstein] / Obiit 4 Maii A[nn]o 1704
Komentář x / -
Erb dva znaky: Trautmansdorf / Lichtenstein, štíty s korunami, zlacené

Číslo 110
Inventární číslo 668
Rozměr 34 / 44
Nápis L[udmilla] E[lisabetha] B[aronissa] D[e] L[ysow] N[ata] T[engnaglin] D[e] K[amp] / Aetatis Suae 58 Obiit 23 Janu[arii] A[nn]o 1698
Komentář x / Quiescit Vetero-Pragae in templo Salvatoris P[atrum] Paulanorum in crypta Lyssowiana.
Erb znak Tengnagelů z Kampu, štít s korunou, zlacený

Číslo 111
Inventární číslo 668
Rozměr 44 / 59
Nápis C[atharina] B[arbara] F[reyin] V[on] L[ysow] G[ebohrne] K[orženskyn] V[on] T[ereschau] / Obiit 23 Nov[embris] 1695, Aetatis suae 21
Komentář x / Quiescit Vetero-Pragae in templo Salvatoris P[atrum] Paulanorum in crypta Lyssowiana.
Erb znak Kořenských z Terešova, kompletní, zlacený

Číslo 112
Inventární číslo 668
Rozměr 33 / 40
Nápis R[udolphus] I[osephus] C[omes] L[ysow] S[acrae] C[aesarae] R[egiaeque] M[ajestatis] C[onsiliarius] A[ctualis] M[ajoris] I[udicii] P[rovincialis] A[ssessor] et A[ntiquae] V[rbis] R[egius] C[apitaneus] / Obiit 20 Aprilis A[nn]o 1711
Komentář x / Quiescit Vetero-Pragae in templo Salvatoris P[atrum] Paulanorum.
Erb znak Lisovských, štít s korunou

Číslo 113
Inventární číslo 668
Rozměr 47 / 62
Nápis R[udolphus] I[osephus] C[omes] L[ysow] S[acrae] C[aesarae] R[egiaeque] M[ajestatis] C[onsiliarius] A[d] M[aius] I[udicium] P[rovincialis] A[ssessor] et A[ntiquae] V[rbis] R[egius] C[apitaneus] / Obiit 20 Aprilis A[nn]o 1711 Aetatis 46 Annor[um]
Komentář x / Quiescit Vetero-Pragae in templo Salvatoris P[atrum] Paulanorum in crypta suae familiae.
Erb znak Lisovských, kompletní, zlacený

Číslo 114
Inventární číslo 684
Rozměr 34 / 42
Nápis 1725

Komentář Ioannes Franciscus Löw Sacri Romani Imperii Eques ab Erlsfelt, Sacrae Romanae Majestatis Consiliarius, Obiit die 1 Martii Aetatis suae 78 1725 / Quiescit Micro-Pragae in templo P[atrum] Carmelitanum Discalceatorum.
Erb znak Löwů z Erlsfeldu, štít s korunou, zlacený

Číslo 115
Inventární číslo 684
Rozměr 50 / 74
Nápis I[oaannes] F[ranciscus] L[öw] S[acri] R[omani] I[mperii] E[ques] ab E[rlsfelt] S[acrae] C[aesarae] Majestatis] C[onsiliarius] / biit die 1 Martii Aetatis suae 78 1725
Komentář Ioannes Franciscus Löw Sacri Romani Imperii Eques ab Erlsfeld, Sacrae Romanae Majestatis Consiliarius / Obiit die 1 Martii Aetatis suae 78 1725 / Quiescit Micro-Pragae in templo P[atrum] Carmelitanum Discalceatorum.
Erb znak Löwů z Erlsfeldu, štít s knížecí korunou a přikryvadly

Číslo 116
Inventární číslo 684
Rozměr 33 / 34
Nápis B[arbora] T[heresia] L[öwin] V[on] E[rlsfeldt] G[ebohrne] S[chmeltzerin] / 1720
Komentář x / Quiescit Micro-Pragae ad S[anctum] T[homam].
Erb pod korunou dvě kartuše: Löw z Erlsfeldu / Schmeltzer

Číslo 117
Inventární číslo 687
Rozměr 33 / 41
Nápis A[нна] B[arbara] G[räffin] V[on] W[allmerod] G[ebohrne] F[reyin] V[on] L[ub] / 1707
Komentář Anna Barbara Gräffin Von Wallmerod Gebohrne Freyin Von Lub Obiit 1707 / Ruhet zu Prag auf der Kleinen Seiten in der Carmeliter Kirch.
Erb znak Lubských z Lub, štít s korunou

Číslo 118
Inventární číslo 692
Rozměr 34 / 40
Nápis F[ranciscus] C[arolus] M[aggauer] V[on] G[reiffenau] / Obiit die 13 Sept[embris] 1728 Aetatis suae 73
Komentář x / Quiescit Vetero-Pragae in templo S[ancti] Jacobi in crypta Maggaueriana ad altare B[eatae] V[irginis] M[ariae] ad Aegyptum fugientis.
Erb znak Maggauerů z Greiffenau, štít s korunou

Číslo 119
Inventární číslo 692
Rozměr 54 / 67
Nápis F[ranciscus] C[arolus] M[aggauer] V[on] G[reiffenau] / Obiit die 13 Sept[embris] 1728 aetatis suae 73
Komentář x / Quiescit Vetero-Pragae in templo S[ancti] Jacobi in crypta Maggaueriana ad altare B[eatae] V[irginis] M[ariae] ad Aegyptum fugientis.

Erb	znak Maggauerů z Greifenau, kompletní, zlacený
Číslo	120
Inventární číslo	692
Rozměr	62 / 86
Nápis	B[arbora] T[heresia] M[aggauerin] V[on] G[reiffenau] / Obiit 22 Januarii Aetatis Suae 62 1731
Komentář	x / Quiescit Vetero-Pragae in templo S[ancti] Jacobi in crypta suae Familiae ad Altare B[eatae] V[irginis] M[ariae] Elisabetham Visitantis.
Erb	znak Maggauerů z Greifenau, kompletní, zlacený
Číslo	121
Inventární číslo	692
Rozměr	62 / 86
Nápis	L[udmilla] T[?] M[aggauerin] V[on] G[reiffenau] / Obiit 2 Decembris 1737 Aetatis Suae 77
Komentář	Ludmilla T [NB. debet esse C id est Catharina] Maggauerin Von Greiffenau / Obiit 2 Decembris Aetatis Suae 77 1732 / Quiescit Vetero-Pragae in templo S[ancti] Jacobi in crypta suae Familiae ad altare B[eatae] V[irginis] M[ariae] Elisabetham Visitantis.
Erb	znak Maggauerů z Greifenau, kompletní, zlacený
Číslo	122
Inventární číslo	701
Rozměr	31 / 41
Nápis	I[oaannes] C[hristphorus] M[alowetz] D[e] M[alowitz] D[ominus] I[n] S[tein] et Z[dikow] S[acrae] C[aesariae] R[egiaeque] M[ayestatis] C[onsiliarius] I[udicii] P[rovincialis] M[ajoris] A[ssessor] S[upremus] R[egni] Q[uaestor] et M[inoris] P[ragae] C[apitaneus]
Komentář	x / Quiescit Neo-Pragae in templo S[ancti] Wenceslai.
Erb	znak Malovců, štít s korunou, zlacený
Číslo	123
Inventární číslo	701
Rozměr	52 / 75
Nápis	I[oaannes] W[enceslaus] M[alowetz] E[ques] de Ch[eynow] et W[interberg] / Obiit 30 Maii Aetatis suae 21 1720
Komentář	x / Quiescit Vetero-Pragae in Ecclesia Parochiali B[eatae] V[irginis] M[ariae] ad Lacum in crypta ad Altare B[eatae] V[irginis] M[ariae] Dolorosae.
Erb	znak Malovců, kompletní, zlacený
Číslo	124
Inventární číslo	707
Rozměr	33 / 41
Nápis	1717
Komentář	Carl Franz Adam Anton Fürst zu Mansfeldt und Fondi 1717 / Quiescit in Ecclesia Dobržišchii.
Erb	znak Mansfeldů, štít s knížecí korunou

Číslo	125
Inventární číslo	709
Rozměr	51 / 73
Nápis	M[aria] C[arola] M[arkwartiana] de H[radek] N[ata] B[aronissa] de Odkolek / Obiit 25 Xbris A[nn]o 1720
Komentář	x / Quiescit Micro Pragae in templo S[anctae] Mariae Magdalenae P[atrum] Dominicanorum in Sacello S[ancti] Thomae Aquinatis.
Erb	pod korunou dvě kartuše: Markvart z Hrádku / Odkolek z Újezdce, zlacený
Číslo	126
Inventární číslo	711
Rozměr	33 / 42
Nápis	1720
Komentář	Wentzel Graf Von Martinitz 1720 / Quiescit Pragae in Metropolitana S[ancti] Viti in Sacello et crypta suae familiae.
Erb	znak Martiniců, štít s korunou, zlacený
Číslo	127
Inventární číslo	720
Rozměr	34 / 41
Nápis	O[tillia] C[atharina] V[on] G[lauchowa] G[ebohrne] P[ichlerin] / 1707
Komentář	x / Quiescit Micro-Pragae ad S[anctum] Thomam.
Erb	znak Matášů z Glouchova, štít s korunou
Číslo	128
Inventární číslo	731
Rozměr	44 / 60
Nápis	C[atharina] M[eiderlin] V[on] M[ansberg] G[ebohrne] B[ewein] V[on] D[er] B[iennen] / Obiit 22 die April[is] 1702
Komentář	x / Quiescit Vetero-Pragae in basilica B[eatae] V[irginis] M[ariae] Teynensi.
Erb	znak Meiderlů z Mannsbergu, kompletní, zlacený
Číslo	129
Inventární číslo	731
Rozměr	36 / 43
Nápis	1732
Komentář	Maria Rosalia Meiderlin Von Mannsberg / Obiit 13 Maii A[nn]o 1732 Aetatis Suae 66 / Quiescit Vetero-Pragae ad S[anctum] Aegedium.
Erb	znak Meiderlů z Mannsbergu převrácený, obyčejný s korunou, zlacený
Číslo	130
Inventární číslo	731
Rozměr	62 / 83
Nápis	M[aria] R[osalia] M[eiderlin] V[on] M[annsberg] / Obiit 13 Maii A[nn]o 1732 Aetatis Suae 66

Komentář Maria Rosalia Meiderlin Von Mannsberg / Obiit 13 Maii A[nno] 1732 Aetatis Suae 66 / Quiescit Vetero Pragae ad S[anctum] Aegedium.
Erb znak Meiderlů z Mannsbergu převrácený, kompletní, zlacený

Číslo 131
Inventární číslo 741
Rozměr N
Nápis Letha Panie 1620 Vrozeny a Stateczny Rytirz Pan Gyrzy Mniesyczek z Wegskowa a na Weihrazowie Rytmistr nad gednau Company Regtharu
Komentář In dem Kirchen Sanctorum Petri et Pauli zu Dolana unweith Klattau, den 18. Junii 1715 notiret Gottfried Daniel Freyherr Von Wunschwitz. Ein höltzern-an der mauer hangenden Schildt. Neben diessen Schildt hang 2 fahnen bey dem Thür ihrer begräbnuss, worinnen 4 kleine und 1 grosser Sarg zu sehen, mitten im Creutz des gewolbs ein alt Miesiczkisches Wappen im stein ausgehauen, über den kirchthür wird ein fahn mit diesse Wappen, Vor dem Chor 3 stein, einer Von Marmor einer Miesiczkín geb. N. N., der ander Miesiczek, der 3te unkennbahr, weiter unter eine uhralte Bieschinische und darneben Kalenitz Grabschrift.
Erb znak Měsíčků z Výškova, kompletní

Číslo 132
Inventární číslo 745
Rozměr 52 / 76
Nápis E[rnestina] G[räffin] M[ichnin] V[on] W[atzinow] G[ebohrne] F[reyin] V[on] B[issingen] / Aetatis Suae 40 Obiit die 17 Martii 1724
Komentář x / Quiescit Neo-Pragae in templo P[atrum] Hibernorum in crypta Michniana sub altari B[eatae] V[irginis] M[ariae] Sacri Cruoris ex parte Evangelii Majoris Altaris.
Erb dvě kartuše: Michna z Vacínova / Bisingen, kompletní, zlacený

Číslo 133
Inventární číslo 747
Rozměr 50 / 73
Nápis A[urora] E[leonora] P[ackstrohin] V[on] M[echelrode] / Obiit 22 Febru[arii] Aetatis suae 39 1728
Komentář x / Quiescit Neo-Pragae in Coemeterio ad Ecclesiam Parochialem S[ancti] Henrici.
Erb znak Packstrohů, kompletní, zlacený

Číslo 134
Inventární číslo 754
Rozměr 60 / 81
Nápis A[ntonia] M[axmiliana] M[irabellin] de B[ellis] et T[reichow] / Aetatis 66 anno[rum] Obiit 22 Febru[arii] 1730
Komentář x / Quiescit Vetero-Pragae in templo S[ancti] Aegedii.
Erb znak Mirabelů z Bellis, kompletní, zlacený

Číslo 135
Inventární číslo 757
Rozměr 33 / 39
Nápis J[ohann] A[mmbrosius] M[iserion] V[on] L[ys] D[er] z[u] H[ungarn] U[nd]

	B[öheimb] K[öniglichen] M[ayestät] W[ein] V[nd] B[ier] T[atz] A[mbsts] G[egenhändler] I[n] K[önigreich] B[öhaimb] / 1657
Komentář	x / Quiescit Neo-Pragae in templo S[ancti] Wenceslai.
Erb	znak Miseroniů z Lisonu, štít
Číslo	136
Inventární číslo	758
Rozměr	34 / 41
Nápis	F[ranciscus] Z[ezima] M[itrowsky] D[e] N[emischl] S[acrae] C[aesarae] M[ajestatis] C[onsiliarius] / Obiit 6 Aprilis 1720 Aetatis 52
Komentář	x / Quiescit Vetero-Pragae in templo S[ancti] Jacobi in crypta suae Familiae.
Erb	znak Mitrovských z Nemyšle, štít s korunou
Číslo	137
Inventární číslo	760
Rozměr	35 / 43
Nápis	1732
Komentář	Magdalena Barbora Mladotin Von Solopisk Gebohrne Hoschtialkin Von Iaworschitz Obiit 16 Julii A[nno] 1732 Aetatis Suae 92 / Quiescit Neo-Pragae in templo B[eatuae] V[irginis] M[ariae] ad Nives in crypta comuni ad altare Crucifixi. Non fuit aetatis 92 sed 72 annorum.
Erb	znak polcený Hošťálek z Javořic / Mladota ze Solopisk, štít s korunou
Číslo	138
Inventární číslo	768
Rozměr	50 / 66
Nápis	I[osephus] A[ntonius] M[orakh] E[ques] D[e] M[ormfels] / Obiit 20 Junii 1706
Komentář	Iosephus Antonius Morakh Eques De Mornfels
Erb	znak Moráků z Mornfelsu, kompletní, zlacený
Číslo	139
Inventární číslo	768
Rozměr	46 / 59
Nápis	E[leonora] E[lisabetha] V[on] M[ormfels] G[ebohrne] V[on] S[chletz] / Obiit die 1 Junii 1719 Aetatis suae 86
Komentář	x / Sepulta Neo-Pragae in Parochiali S[ancti] Henrici in crypta Morakiana.
Erb	znak Schletzů, kompletní, zlacený
Číslo	140
Inventární číslo	771
Rozměr	50 / 74
Nápis	A[нна] S[idonia] G[räffin] M[orzinin] G[ebohrne] Z[adubskyn] / Aetatis suae 66 Jahr[en] Obiit 19 Maii Anno 1709
Komentář	x / Quiescit Micro-Pragae in templo S[ancti] Thomae in crypta Morziniana.
Erb	znak Morzinů, kompletní, zlacený

Číslo 141
Inventární číslo 771
Rozměr 51 / 73
Nápis M[aria] E[leonora] G[räffin] M[orzinin] G[ebohrne] T[rautmansdorffin] / Aetatis suae 75 Annorum Obiit 6 Martii A[nno] 1714
Komentář x / Quiescit Micro-Pragae in templo S[anctum] Thomam in crypta Morziniana ad Altare S[anctissimae] Trinitatis.
Erb dva znaky: Morzin / Trautmansdorf, kompletní, zlacené

Číslo 142
Inventární číslo 771
Rozměr 52 / 73
Nápis M[aria] T[heresia] S[acri] R[omani] I[mperii] C[omitissa] C[zerniana] N[ata] C[omitissa] D[e] M[orzin] / Obiit die 20 April[is] Anno 1713
Komentář x / NB. die büffel hörner sollen schwarz und gelb und nicht blau und gelb sein, das gleichen die rechte Helm deckte schwarz und gelb und nicht blau und gelb
Erb dva znaky: Černín / Morzin, kompletní, zlacené

Číslo 143
Inventární číslo 780
Rozměr 36 / 44
Nápis 1733
Komentář Maria Josepha Wiežnikin Von Wiežnik Gebohrne Multzin Von Waldau Obiit 24 Julii An[no] 1733 Aetatis Suae 45 annorum / Quiescit Neo-Pragae ad S[anctum] Stephanum Majorem in Coemeterio prope ingressum ossuarii majoris.
Erb dvě kartuše pod korunou: Věžník / Mule z Valdova

Číslo 144
Inventární číslo 797
Rozměr 71 / 90
Nápis I[ohannes] I[ulianus] H[?] Neslingr D[e] et A[d] S[chelchen]G[raben] / Obiit 5 Junii A[nno] 1734 Aetatis Suae 26 a[nnorum]
Komentář x / Quiescit Neo-Pragae in templo Parochiali S[ancti] Stephani Majoris in medio Ecclesiae in crypta Communi.
Erb znak Nesslingerů, kompletní, zlacený

Číslo 145
Inventární číslo 801
Rozměr 32 / 40
Nápis 1721
Komentář Joannes Fridericus Neumann Von Neuberg, Der Röm[ischer] Kays[erlichen] Maj[estät] Rath und bey der Königl[iche] Land Taffel im Königreich Böhemb Starosta / Obiit 1 Julii 1721 / Quiescit Vetero - Pragae in templo S[ancti] Aegidii.
Erb znak Neumannů z Nebergu, štít s korunou

Číslo 146
Inventární číslo 802

Rozměr 34 / 41
Nápis 1720
Komentář Neumann von Pucholtz Obiit A[nno] 1720 / Quiescit Vetero-Pragae ad S[anctum] Aegidium.
Erb znak Neumannů z Puchholze, štít s korunou

Číslo 147
Inventární číslo 805
Rozměr 62 / 85
Nápis F[rancisca] C[atharina] M[aria] A[nna] H[amzin] G[ebohrne] N[igronin] V[on] R[isinbach] / Obiit die 15 Juli[i] 1735 Aetatis suae 34 ann[orum]
Komentář x / Quiescit Neo-Pragae in templo S[ancti] Wenceslai.
Erb dvě kartuše pod korunou: Hamza ze Zábědovic / Nigroni z Risenbachu, zlacený

Číslo 148
Inventární číslo 809
Rozměr 32 / 38
Nápis F[rancisca] P[olyxena] M[aria] F[reyin] V[on] P[ötting] G[ebohrne] G[räffin] V[on] N[ogarola] / 1654
Komentář x / Quiescit Neo-Pragae in templo S[ancti] Wenceslai.
Erb znak Nogarolů, štít s korunou

Číslo 149
Inventární číslo 816
Rozměr 33 / 41
Nápis B[arbora] A[gnis] B[aronissa] W[oratschkin] G[ebohrne] V[on] W[obitetz] / Obiit 4 Julii Aetatis 43 1720
Komentář x / Quiescit Vetero-Pragae in templo S[ancti] Jacobi.
Erb znak Obyteckých z Obytce, štít s korunou

Číslo 150
Inventární číslo 835
Rozměr N
Nápis D[orothea] O[ttin] V[on] O[ttendorf] Ge[bohrne] H[alankin] / Aetatis suae 53 die 10 decembris A[nno] 1726.
Komentář Dieses Ottenfeldische Wappen war mit seinen Farben auf Papier gemahlter an einer grossen wachskerzen, welche einen leichter brannte, und ost diesser leichter auf einer Krufft fast mitten in der Kirche S[ancti] Wencelsai zu Alten Bunzlau gestanden, da ich diese liebe Kirche den 20. Maii An[no] 1727 besuchte.
Erb znak Halánků kompletní

Číslo 151
Inventární číslo 841
Rozměr 50 / 66
Nápis C[arolus] M[?] P[achta] D[e] R[ajowa] / Obiit 9 Aprilis 1684
Komentář x / Quiescit Neo-Pragae in templo Parochiali S[ancti] Henrici in crypta Familiae ad altare S[anctissimae] Trinitatis.

Erb	znak Pachtů z Rájova, kompletní, zlacený
Číslo	152
Inventární číslo	841
Rozměr	49 / 66
Nápis	C[hristophorus] C[arolus] P[achta] D[e] R[ajowa] N[owa] V[rbis] P[rimas] / Obiit 26 Nov[embris] 1690
Komentář	x / Quiescit Neo-Pragae in templo Parochiali S[ancti] Henrici ad altare S[anctissimae] Trinitatis in propria crypta.
Erb	znak Pachtů z Rájova, kompletní, zlacený
Číslo	153
Inventární číslo	841
Rozměr	52 / 73
Nápis	F[rantz] B[aron] P[achta] F[reyherr] V[on] R[aihofen] / Obiit Radauna An[no] 1714 die 13 Febr[uaris]
Komentář	x / Quiescit Vetero-Pragae in templo Salvatoris P[atrum] Paulanorum in crypta Familiae sub altari S[ancti] P[atris] Francisci de Paula.
Erb	znak Pachtů z Rájova, polepšený, kompletní
Číslo	154
Inventární číslo	841
Rozměr	42 / 53
Nápis	I[oaannes] A[ntonius] P[achta] L[iber] B[aro] D[e] R[ajowa] et B[uckau] S[acrae] C[Aesarae] et C[atholicae] M[ajestatis] C[onsiliarius] I[udicii] P[rovincialis] A[ssessor] et S[upremus] S[criba] in M[archionatu] M[oraviae] / Obiit Anno 1717 9 Octobris Aetatis suae 49.
Komentář	x / Quiescit Vetero-Pragae in templo Salvatoris P[atrum] Paulanorum in crypta Pachtiana sub altari S[ancti] P[atris] Francisci de Paula.
Erb	znak Pachtů z Rájova, polepšený, kompletní, zlacený
Číslo	155
Inventární číslo	841
Rozměr	62 / 85
Nápis	A[нна] F[rancisca] S[tampachin] G[ebohrne] V[on] W[asmoth] / Obiit 23 Februarii Aetatis suae 23 annor[um] 1735
Komentář	x / Quiescit Neo-Pragae in templo Parochiali S[ancti] Stephani Majoris in crypta communi in medio Ecclesiae. Requiescat in pace! Amen!
Erb	pod korunou dvě kartuše: Štampach ze Štampachu / Wasmuth, zlacený
Číslo	156
Inventární číslo	841
Rozměr	52 / 69
Nápis	S[usanna] B[aronissa] P[achtin] G[ebohrne] G[räffin] Cz[abelitzkyn] / Aetatis suae 42 an[norum] Obiit die 4 Julii Anno 1720
Komentář	x / Quiescit Vetero-Pragae in templo Salvatoris P[atrum] Paulanorum in crypta Pachtiana sub altari S[ancti] P[atris] Francisci de Paula.
Erb	pod korunou dvě kartuše: Pachta z Rájova / Čabelický ze Soutic, zlacený

Číslo	157
Inventární číslo	841
Rozměr	35 / 42
Nápis	1717
Komentář	- / Quiescit Vetero-Pragae in templo Salvatoris P[atrum] Paulanorum in crypta Pachtiana sub altari S[ancti] P[atris] Francisci de Pauli.
Erb	znak Pachtů z Rájova, polepšený, štít s korunou, zlacený
Číslo	158
Inventární číslo	841
Rozměr	53 / 76
Nápis	Anna Feliciana Verwittibte Freyin Von Wunschwitz G[e]b[ohrne] Pachtin Von Raihofen / Starb zu Prag 12 No[vembris] 1718 ihres alters in 71 Jahren
Komentář	x / Quiescit in Ecclesia Salvatoris P[atrum] Paulanorum in crypta Pachtiana sub altari S[ancti] F[rancisci] de Paula Vetero Prague.
Erb	dva znaky: Wunschwitz / Pachta z Rájova, kompletní
Číslo	159
Inventární číslo	841
Rozměr	32 / 39
Nápis	bez nápisu
Komentář	Anna Feliciana Verwittibte Freyin Von Wunschwitz Geb[ohrne] Pachtin Von Raihofen / Starb zu Prag 12 No[vembris] 1718 / Quiescit Vetero-Pragae in templo Salvatoris P[atrum] Paulanorum in crypta Pachtiana sub altari S[ancti] P[atris] Francisci de Paula.
Erb	znak Wunschwitzů, štít s korunou
Číslo	160
Inventární číslo	841
Rozměr	45 / 56
Nápis	A[nna] F[eliciana] F[reyin] V[on] Wunschwitz G[e]b[ohrne] P[achtin] V[on] R[aihofen] / Obiit 12 Nov[embris] 1718
Komentář	Anna Feliciana Verwittibte Freyin Von Wunschwitz G[e]b[ohrne] Pachtin Von Raihofen / Starb zu Prag 12 No[vembris] 1718 / Quiescit Vetero-Pragae in templo Salvatoris P[atrum] Paulanorum in crypta Pachtiana sub altari S[ancti] P[atris] Francisci de Paula.
Erb	pod korunou dvě kartuše: Wunschwitz / Pachta z Rájova, zlacený
Číslo	161
Inventární číslo	841
Rozměr	45 / 58
Nápis	A[nna] F[eliciana] F[reyin] V[on] Wunschwitz G[e]b[ohrne] P[achtin] V[on] R[aihofen] / Starb zu Prag 12 Nov[embris] A[nno] 1718 im 71 Jahren
Komentář	Anna Feliciana Verwittibte Freyin Von Wunschwitz G[e]b[ohrne] Pachtin Von Raihofen / Starb zu Prag 12 No[vembris] 1718 / Quiescit Vetero-Pragae in templo Salvatoris P[atrum] Paulanorum in crypta Pachtiana sub altari S[ancti] P[atris] Francisci de Paula.

Erb	pod korunou dvě kartuše: Wunschwitz / Pachta z Rájova, zlacený
Číslo	162
Inventární číslo	851
Rozměr	18 / 21
Nápis	D[aniel] P[aschasius] V[on] O[sterberg] / 1711
Komentář	x / Obiit 31 Maii An[no] 1711.
Erb	znak Paschasiů z Osterbergu, štít s korunou
Číslo	163
Inventární číslo	858
Rozměr	50 / 67
Nápis	I[oaannes] I[acobus] P[ecelius] V[on] A[dlersheimb] S[acrae] C[aesarae] M[ajestatis] C[onsiliarius] / Obiit 27 Maii 1710 Aetatis suae 73.
Komentář	x / Quiescit Vetero-Pragae in templo Salvatoris P[atrum] Paulanorum in crypta Familiae suae.
Erb	znak Peceliů z Adlersheimu, kompletní, zlacený
Číslo	164
Inventární číslo	858
Rozměr	62 / 83
Nápis	F[ranciscus] C[arolus] P[ecelius] D[e] A[dlersheimb] S[acrae] Cae[sarae] M[ajestatis] C[onsiliarius] et R[egius] V[ice] C[amerearius] / Obiit 10 Novembris Aetatis suae 66 anno[rum] 1734
Komentář	x / Quiescit Arnoschtovicii Dominio suo Smilkoviensi in templo Parochiali ad Altare B[eatae] V[irginis] Mariae in crypta pro et ab ipso exstructa. Requiescat in pace! Amen!
Erb	znak Peceliů z Adlersheimu převrácený, kompletní, zlacený
Číslo	165
Inventární číslo	862
Rozměr	61 / 84
Nápis	A[dolphus] I[osephus] L[iber] B[aro] D[e] P[echman] / Obiit die 19 Julii Aetatis suae 45 1738
Komentář	x / Quiescit Neo-Pragae in Ecclesia Parochiali S[ancti] Petri in Poržič ubi 21 ejusdem post horam 9 noctis fuit sepultus. Requiescat in pace! Amen!
Erb	znak Pechmannů, kompletní, zlacený
Číslo	166
Inventární číslo	887
Rozměr	52 / 68
Nápis	F[rancisca] H[elena] P[ieronin] D[ei] G[ratia] P[rinceps] A[batissa] M[onasterii] S[ancti] G[eorgii] / Obiit 2 Aug[usti] 1720 Aetatis suae 72
Komentář	x / Quiescit Pragae in sua ecclesia Sancti Georgii.
Erb	znak čtvrcený: 1. a 4. čtvrť sv. Jiří, 2. a 3. Pieroni, zlacený

Číslo 167
Inventární číslo 895
Rozměr 30 / 40
Nápis I[oannes] E[rnestus] E[lectus] E[piscopus] O[lomucensis] P[rinceps] R[egiae] C[apellae] B[ohemicae] C[omes] S[acrae] Caes[arae] M[ajestatis] C[onsiliarius]
Komentář x / Quiescit Neo-Pragae in templo S[ancti] Wenceslai.
Erb znak olomouckého biskupství se středním štítkem, na němž znak Plataisů, štít s korunou

Číslo 168
Inventární číslo 953
Rozměr 51 / 72
Nápis S[ophia] T[heresia] B[aronin] B[oosin] V[on] W[aldeck] z[u] M[ontfort] G[ebohrne] V[on] B[aronen] R[atschin] / Obiit 3 Decembris Anno 1715 / NB. Das Schildt solle Schwartz und der Balcken Weiß sein.
Komentář x / Ruhet zu Prag in Emmaus.
Erb znak Račínů z Račina, štít s korunou, zlacený

Číslo 169
Inventární číslo 961
Rozměr 50 / 68
Nápis I[oannes] O[tto] R[aschin] L[iber] B[aro] d[e] R[isenburg] / Obiit 30 Junii A[nn]o 1720 Aetatis suae 44 An[n]orum
Komentář x / Quiescit Neo-Pragae in Parochiali S[ancti] Henrici in crypta Communi Sacelli S[anctae] Barbarae.
Erb znak Rašínů z Riesenburgu, kompletní, zlacený

Číslo 170
Inventární číslo 985
Rozměr 53 / 74
Nápis L[eopoldina] M[argaretha] F[reyin] V[on] K[lebensberg] G[ebohrne] R[ossauin] F[reyin] V[on] P[alessano] / Obiit 2 Julii Aetatis suae 52 1720
Komentář x / Quiescit Neo-Pragae in Ecclesia P[atrum] Hibernorum in crypta Religiosum.
Erb znak Rossauů z Pallesana, převrácený, kompletní, zlacený

Číslo 171
Inventární číslo 991
Rozměr 35 / 44
Nápis Vrozena pani R[enata] I[ohanna] R[ozhowska] D[oudlebska] z D[oudleb] Narodena gest 2 Aprilis A[nn]o 1673. Wieku sweho 49 leth / 1722
Komentář x / Quiescit Petrowicij in Ecclesia Parochiali S[ancti] Petri crypta districtu Prachensi.
Erb znak Doudlebských z Doudleb, kompletní, zlacený

Číslo 172
Inventární číslo 1001
Rozměr 33 / 41

Nápis P(olyxena) A(nna) S[watkowska] R[ozena] R[žepicka] Z S[udomirž] / 1679
Komentář x / Quiescit Neo-Pragae in templo S[ancti] Wenceslai.
Erb znak Řepických ze Sudoměře, štít s korunou

Číslo 173
Inventární číslo 1001
Rozměr 52 / 72
Nápis P(olyxena) A(nna) S[vatkowska] R[ozena] R[žepicka] Z S[udomirž] Aetatis An[norum] 65 / Obiit 19 Novembris] Anno 1679
Komentář x / Quiescit Neo-Pragae in templo S[ancti] Wenceslai.
Erb znak Řepických ze Sudoměře, kompletní, zlacený

Číslo 174
Inventární číslo 1019
Rozměr 33 / 41
Nápis I[ohann] C[hristoph] V[on] S[atler] R[ömischer] K[ayerlichen] M[ajestät] Z[eügliutenant] / Obiit 18 Martii 1706
Komentář Iohann Christoph Von Sattler Römischer Kayserlichen Majestät Zeügliutenant zu Prag. Obiit 18 Martii 1706 / Quiescit Micro-Pragae in templo S[ancti] Thomae in Hispanica crypta.
Erb znak Sattlerů, štít s korunou

Číslo 175
Inventární číslo 1021
Rozměr 59 / 78
Nápis M[aria] A[nna] F[reyle] B[aronissin] V[on] S[auer] / Obiit 28 Julii Aetatis suae 28 1739
Komentář x / Quiescit Neo-Pragae in templo Parochiali S[ancti] Adalberti Majoris in Medio ecclesiae in crypta com[m]uni ubi 29 ejusdem noctu hora 9 fuit sepulta. Requiescat in pace! Amen! Amen! Amen!
Erb znak Sauerů, kompletní, zlacený

Číslo 176
Inventární číslo 1033
Rozměr 52 / 71
Nápis M[aria] A[nna] F[reyin] V[on] S[elb] G[ebohrne] G[räfin] V[on] S[cherffenberg] / Obiit den 5 October A[nno] 1725 Aetatis suae 26
Komentář x / Quiescit Vetero-Pragae in Basilica B[eatae] V[irginis] M[ariae] in Thein in crypta com[m]uni ante altare Crucifixi.
Erb pod korunou dvě kartuše: Selb / Scherffenberg, zlacený

Číslo 177
Inventární číslo 1036
Rozměr 62 / 84
Nápis M[aria] C[atharina] S[erinsin] V[on] E[ychenaw] G[ebohrne] T[ieschkowskyn] V[on] T[östenberg] / Obiit 27 August[i] 1732 Aetatis suae 24
Komentář x / Quiescit Neo-Pragae in templo Parochiali S[ancti] Henrici ex parte Epistolae

Altaris S[anctissimae] Trinitatis ante scamna mulierum in ipsa huma. Requiescat in pace! Amen!

Erb dvě kartuše pod korunou: Serins z Eichenau / Těšovský z Tröstenbergu, zlacený

Číslo 178
Inventární číslo 1046
Rozměr N
Nápis Iohann Wolph Scherndinger V(on) Schernding auf Oschelin Röm(ischen) Kay(serlichen) Maj(estät) etc. und des Hochlöbl(ichen) Graf Schlickischen Reg(en)te Carnet A(nno) 1629 den 31. October in Gott Verschiden.
Komentář Zu Oschelin im Pilssner Crayss ist in der Kirchen Sancti Bartholomaei ein ovalhölzernes Schildt, worauf das gantze Schirndingerische Wappen aussgehauen und mit seinen Farben Staffirter zu sehen, unter enen blechenen helm neben einem fahn gehangen, welches bey renovation der Kirchen der jetzige Possessor, Herr Rudolph Heinrich Schirndinger freyherr Von Schirnding, herr auf Oschelin und Leitter weg gethan, und zu sich in seine Wohnung genommen hat, umb das Wappen ist auf dem Schildt nachfolgende Schriff: ... Descripsi Oscheliniae 28. Decembris Anno 1723. Godefridus Daniel Liber Baro de Wunschwitz.
Erb znak Schirndingů, kompletní

Číslo 179
Inventární číslo 1066
Rozměr 38 / 48
Nápis M[aria] P[olyxena] S[acri] R[omani] I[mperii] C[omitissa] D[es] F[ours] N[ata] C[omitissa] D[e] S[chönfeldt] / Aetatis Suae 56 obiit 14 octobris A[nno] 1697
Komentář x / Quiescit Vetero-Pragae in templo Salvatoris P[atrum] Paulanorum in crypta Des Foursiana.
Erb znak Schönfeldů, štít s korunou, zlacený

Číslo 180
Inventární číslo 1067
Rozměr 52 / 72
Nápis F[ranciscus] I[osephus] C[omes] D[e] S[chönkirchen] et A[nger] S[upremus] et H[ereditarius] A[rchi]D[ucatus] A[ustriacae] I[anitor] S[acrae] C[aesarae] R[egiae] M[ajestatis] C[amerarius] et S[upremus] V[igilarum] P[raefectus] / Obiit 28 Julii An[no] 1734 Aetatis suae 60 Annorum
Komentář x / Quiescit Neo-Pragae ad S[anctum] Stephanum Majorem in Coemeterio (uti ex humilitate ipse petierat) prope portam Ecclesiae ex parte dextra quanto itur domicile Parochi.
Erb znak Schönkirchenů převrácený, kompletní, zlacený

Číslo 181
Inventární číslo 1072
Rozměr 32 / 40
Nápis A[нна] D[orothea] B[aronissa] S[chumanin] G[ebohrne] G[räffin] V[on] G[urlandt] G[ebohrne] A[nno] 1664 4 Apr[ilis] / Gestorben Anno 1711 19 Febr[uar]ii
Komentář x / Quiescit Longa Villa in Ecclesia Parochiali S[anctorum] Philippi et Jacobi in Sacello B[eatae] V[irginis] M[ariae] Dolorosae in crypta Schumaniana.
Erb znak von Gurlandů, štít s korunou

Číslo	182
Inventární číslo	1072
Rozměr	43 / 69
Nápis	Johan[n] Georg des H[eilige] R[ömischer] Freyherr Von Schuman[n] der R[ömischen] Kay[serlichen] und König[lichen] May[es]t[ät] Obrister zu Pferd / Gebohrener Anno 1651, gestorben den 20 May 1739
Komentář	- / -
Erb	znak Schumannů z Rosenfeldu, kompletní
Číslo	183
Inventární číslo	1072
Rozměr	43 / 69
Nápis	I[ohann] G[eorg] L[iber] B[aro] D[e] S[chumann] / 1739 aetatis 88
Komentář	- / -
Erb	znak Schumannů z Rosenfeldu, kompletní
Číslo	184
Inventární číslo	1076
Rozměr	46 / 58
Nápis	E[rmest] I[aroslav] G[raf] V[on] S[chützen] V[nd] L[eipoldsheimb] / Obiit die 28 Septembris An[n]o 1720 Aetatis suae 48
Komentář	x / Quiescit Zitolibii in Ecclesiae Parochiali.
Erb	znak Schützenů převrácený, kompletní, zlacený
Číslo	185
Inventární číslo	1077
Rozměr	54 / 73
Nápis	F[?] S[?] I[?] S[chmeltzer] V[on] K[licksburg] / Aetatis 45 Obiit 19 Febru[arii] 1715
Komentář	x / Quiescit Micro-Pragae in templo Parochiali Sancti Wenceslai.
Erb	znak Schmeltzerů, kompletní, zlacený
Číslo	186
Inventární číslo	1085
Rozměr	35 / 42
Nápis	1726
Komentář	Marie Francisca Rosa S[ancti] R[omani] I[mperii] Baronissa de et in Sickingen, nata Baronissa Casnedi Obiit 9 Martii Anno 1726 Aetatis suae 54 annorum / Quiescit Neo-Pragae in templo P[atrum] Hybernorum in crypta Religiosorum.
Erb	pod korunou dvě kartuše: Sickingen / Casnedi, zlacený
Číslo	187
Inventární číslo	1122
Rozměr	36 / 44
Nápis	I[llustrissimus] D[ominus] D[ominus] C[arolus] A[lbertus] S[taržimsky] L[iber] B[aro] D[e] L[iebstein] / Ae[tatis] S[uae] 64 O[biit] Die 16 Jul[ii] 1738

Komentář x / Quiescit Neo-Pragae ad S[anctum] Stephanum Majorem in Coemeterio prope Ecclesiam penes Sepulchrum D[ominorum] Comitis de Schönkirch. Requiescat in pace!
Erb znak Stařimských z Libštejna, štít s korunou

Číslo 188
Inventární číslo 1122
Rozměr 44 / 69
Nápis Illustrissimus D[ominus] D[ominus] Carolus Albrechtus Starzimski liber Baro de Libstain / Aetatis suae 64 obiit Die 16 Jul[ii] An[n]o 1738 / NB./ Das Schild solle Gelb und der Balcken Blau seyn, auf den Helmb solle keine Cron aber drey Schwannefedern, deren die Mittlere Blau und die andern Gelb seyn.

Komentář - / Quiescit Neo-Pragae ad S[anctum] Stephanum Majorem in Coemeterio prope Ecclesiam penes Sepulchrum D[ominorum] Comitis de Schönkirch. Requiescat in pace! Amen!
Erb znak Stařimských z Libštejna, kompletní

Číslo 189
Inventární číslo 1137
Rozměr 34 / 42
Nápis Obiit die 5 Aprilis / Aetatis suae 96 A[nno] 1720
Komentář Petr Nicolaus Straka de Nedabiltz Obiit die 5 Aprilis Aetatis suae 96 A[nno] 1720 / Quiescit Vetero-Pragae in templo S[ancti] Jacobi in crypta sua.
Erb znak Straků z Nedabylic, kompletní, zlacený

Číslo 190
Inventární číslo 1154
Rozměr 33 / 41
Nápis F[ranciscus] A[ntonius] S[tuppart] D[e] L[owenthal] / Obiit Die 16 Maii 1716 Aetatis Suae 46
Komentář x / Quiescit Vetero-Pragae in templo Salvatoris P[atrum] Paulanorum in crypta suae Familiae.
Erb znak Stupartů z Löwenthalu, štít s korunou

Číslo 191
Inventární číslo 1154
Rozměr 42 / 58
Nápis A[na] M[argaretha] S[tuppartin] V[on] L[öwenthal] G[ebohrne] H[ammerin] V[on] S[chutzburg] / A[nno] 1701 16 Junii Aetat[is] 65
Komentář x / Quiescit Vetero-Pragae in templo Salvatoris P[atrum] Paulanorum in crypta Stuppertiana.
Erb znak Hammerů ze Schutzburgu, kompletní, zlacený

Číslo 192
Inventární číslo 1154
Rozměr 50 / 69
Nápis P[etrus] S[tuppart] a L[öwenthal] R[egii] I[udicii] C[ameratici] et F[eudalis] A[ssessor] E[t] R[egiae] C[amerac] B[ohemicae] C[ancelarius] I[n] R[egno]

	B[ohemiae] / Obiit 20 X[bris] Anno 1695
Komentář	x / Quiescit Vetero-Pragae in templo Salvatoris P[atrum] Paulanorum in crypta Familiae suae.
Erb	znak Stupartů z Löwenthalu, kompletní, zlacený
Číslo	193
Inventární číslo	1163
Rozměr	62 / 84
Nápis	I[ohann] I[oseph] C[arl] V[on] S[warowa] / Obiit Die 14 Aprilis Aetatis suae 21 1740
Komentář	x / -
Erb	znak Karlů ze Svárova převrácený, kompletní
Číslo	194
Inventární číslo	1163
Rozměr	35 / 43
Nápis	1740
Komentář	Iohann Ioseph Carl Von Swarowa / Obiit Die 14 Aprilis Aetatis suae 21 1740
Erb	znak Karlů ze Svárova převrácený, štít s korunou
Číslo	195
Inventární číslo	1164
Rozměr	31 / 39
Nápis	M[arkyta] S[kalowa] R[ozena] S[watkowska] z D[obrohosstie] / 1673
Komentář	x / Quiescit Neo-Pragae in templo S[ancti] Wenceslai.
Erb	znak Svatkovských z Dobrohoště, štít s korunou
Číslo	196
Inventární číslo	1178
Rozměr	62 / 83
Nápis	L[udmilla] E[leonora] V[on] H[artung] G[ebohrne] S[chindlin] V[on] E[berhartz] / Obiit 22 Novembris aetatis suae 77 annor[um] 1734
Komentář	x / Quiescit Neo-Pragae in templo Parochiali S[ancti] Stephani Majoris in crypta communi in medio Ecclesiae. Requiescat in pace! Amen!
Erb	pod korunou dvě kartuše: Hartung / Šindl z Ebrharce , zlacený
Číslo	197
Inventární číslo	1198
Rozměr	43 / 54
Nápis	M[arie] E[leonora] C[lara] G[räfin] Z[u] T[rautmansdorff] G[ebohrne] G[räffin] V[on] S[ternberg] / Obiit die 18 Oct[obris] 1703
Komentář	x / Quiescit Vetero-Pragae in templo Salvatoris P[atrum] Paulanorum in crypta Sternbergica.
Erb	pod korunou dvě kartuše: Trautmansdorf / Šternberk, zlacený

Číslo 198
Inventární číslo 1201
Rozměr 33 / 39
Nápis 1774
Komentář Maria Luccia Gräffin Stubikh Nata Baronissa Harantin de Polschitz et Besdruschitz Aetatis suae 54 Obiit 22 Februarii Anno 1724 / Quiescit Vetero-Pragae in Ecclesia S[ancti] Galli Sacello B[eatae] V[irginis] Mariae de Carmello.
Erb na plášti pod knížecí korunou dvě kartuše: Štubík z Kynygštejnu / Harant z Polžic

Číslo 199
Inventární číslo 1201
Rozměr 49 / 62
Nápis M[aria] L[uccia] G[räffin] de S[tubikh] N[ata] B[aronissa] H[arantin] de P[olschitz] et B[esdruschitz] / Aetatis suae 54 Obiit 22 Febr[uarii] Anno 1724
Komentář Maria Luccia Gräffin Stubikh Nata Baronissa Harantin de Poschitz et Besdruschitz Aetatis suae 54 Obiit 22 Februarii Anno 1724 / Quiescit Vetero-Pragae in Ecclesiae S[ancti] Galli Sacello B[eatae] V[irginis] Mariae de Carmello.
Erb na plášti pod knížecí korunou dvě kartuše: Štubík z Kynygštejnu / Harant z Polžic

Číslo 200
Inventární číslo 1207
Rozměr 52 / 75
Nápis W[enzel] S[chwihowsky] F[reyherr] V[on] R[isenberg] V[nd] S[chwihau] / Obiit die 29 Junii Aetatis Suae 22 1720
Komentář x / Quiescit Vetero-Pragae in templo S[ancti] Aegedii ad altare S[ancti] Patris Dominici.
Erb znak Švihovských z Rýzmburka převrácený, kompletní, zlacený

Číslo 201
Inventární číslo 1211
Rozměr N
Nápis N
Komentář N
Erb N

Číslo 202
Inventární číslo 1212
Rozměr 36 / 46
Nápis 1735
Komentář Iosephus Wenceslaus Dominus et Baro De Talmberg, Sac[rae] Caes[arae] Maj[estatis] Locumtenens Peditum Sub Regimine Seckendorff, Obiit 8 Junii Anno 1735 Aetatis Suae 23 annorum / Quiescit Micro-Pragae in Ecclesia P[atrum] Carmelitarum Discalceatorum sub altari Thaumaturgi Jessuli in crypta Talmbergiana, ubi in habitu Carmelitano 11 Junii hora 3tia pomeridiana sepultus est. Requiescat in pace! Amen! Amen! Amen!
Erb znak Talmberků převrácený, štít s korunou

Číslo 203
Inventární číslo 1212
Rozměr 62 / 83
Nápis I[osephus] W[enceslaus] D[ominus] et B[aro] D[e] T[almberg] S[acrae] C[aesarae] M[ajestatis] L[ocumtenens] P[editum] S[ub] R[egimine] S[eckendorff] / Obiit 8 Junii Anno 1735 Aetatis Suae 23 annorum
Komentář Quiescit Micro-Pragae in Ecclesia P[atrums] Carmelitarum Discalceatorum sub altari Thaumaturgi Jessuli in crypta Talmbergiana, ubi in habitu Carmelitano 11 Junii hora 3tia pomeridiana sepultus est. Requiescat in pace! Amen! Amen! Amen!
Erb znak Talmberků převráceným kompletní, zlacený

Číslo 204
Inventární číslo 1212
Rozměr 49 / 52
Nápis R[udolph] F[rantz] F[reyherr] V[on] T[almberk] der R[ömischer] K[aiserlichen] M[ajestät] K[ammerer] / Obiit die 12 May A[nno] 1705
Komentář x / Ruhet zu Prag auf der Kleinen Seiten in der Carmeliter Kirch.
Erb znak Talmberků, kompletní, zlacený

Číslo 205
Inventární číslo 1212
Rozměr 34 / 40
Nápis F[elician]a [Francisca] V[ictoria] B[aronissa] D[e] T[almberg] N[ata] B[aronissa] D[e] W[unschwitz] / 1695
Komentář x / -
Erb znak Wunschwitzů, štít s korunou

Číslo 206
Inventární číslo 1212
Rozměr 48 / 66
Nápis F[elician]a [Francisca] V[ictoria] B[aronissa] D[e] T[almberg] N[ata] B[aronissa] D[e] W[unschwitz] / 1695
Komentář x / Quiescit in Hartlikow in Ecclesia Sancti Petri et Pauli ad altare B[eatae] V[irginis] M[ariae].
Erb znak Wunschwitzů, kompletní

Číslo 207
Inventární číslo 1215
Rozměr N
Nápis P[erillustris] H[erula] T[heresia] E[lisabetha] de T[aufer] et R[owin] / Obiit 6. Martii An[no] 1738. Aetatis suae 58.
Komentář Perillusitris Herula Theresia Elisabetha de Tauffer et Rowin. Obiit 6. Martii Aetatis suae 58. An[no] 1738. / Quiescit Vetero-Pragae in Basilica S[ancti] Aegidii, ubi 8. Martii noctu fuit Sepulta. R in P A(men). / Von denen Todten-Wappen in der Kirche Sancti Aegidii bey dene Exequien zu Prag den 13. Martii Anno 1738 abgezeichnet.
Erb znak Tauferů kompletní

Číslo 208
Inventární číslo 1223
Rozměr 36 / 43
Nápis 1732
Komentář Maria Catharina Serinsin Von Eychenaw Gebohrne Tieschowskyn Von Tröstenburg. Obiit 27 Augusti / Quiescit Neo-Pragae in templo Parochiali S[ancti] Henrici ex parte Epistolae Altaris S[anctissimae] Trinitatis ante Scamna mulierum in ipsa humo.
Erb pod korunou dvě kartuše: Serins z Eichenau / Těšovský z Tröstenbergu, zlacený

Číslo 209
Inventární číslo 1224
Rozměr 50 / 66
Nápis R[omedius] I[oannes] F[ranciscus] G[raf] V[on] T[hun] / Aetatis suae 35 obiit 23 Jan[uarii] An[no] 1719
Komentář x / Sepultus Pragae in Hradczin in Ecclesia P[atrum] Capucinatorum.
Erb znak Thunů, kompletní, zlacený

Číslo 210
Inventární číslo 1248
Rozměr 36 / 46
Nápis 1736
Komentář Franciscus Ernestus Tunkl Liber Baro Et Vexillarius Dominus De Ausprunn Et Hohenstadt Sacrae Romanae Maiestatis Consiliarius Et Iudiciorum Aulico Feudalis Et Cameratici Assessor In Regno Bohemiae, Obiit 23 Augusti Anno 1736 aetatis suae 48 annorum / Quiescit Neo-Pragae in Ecclesia Beatae Virginis Mariae ad Nives ad Altare Crucifixi in crypta Communi ubi 25 ejusdem fuit sepultus. Requiescat in pace! Amen!
Erb znak Tunklů z Brníčka, štít s korunou, zlacený

Číslo 211
Inventární číslo 1248
Rozměr 52 / 73
Nápis F[ranciscus] E[rnestus] T[unkl] L[iber] B[aro] E[t] V[exillarius] D[ominus] D[e] A[usprunn] E[t] H[ohenstadt] S[acrae] M[aiestatis] C[onsiliarius] E[t] I[udiciorum] A[ulico] F[eodalis] E[t] C[ameratici] A[ssessor] I[n] R[egno] B[ohemiae] / Obiit 23 Augusti Anno 1736 aetatis suae 48 an[n]or[um]
Komentář Quiescit Neo-Pragae in Ecclesia B[eatae] V[irginis] M[ariae] ad Nives Altare Crucifixi in crypta Communi ubi 25 ejusdem fuit sepultus. Requiescat in pace! Amen!
Erb znak Tunklů z Brníčka, kompletní, zlacený

Číslo 212
Inventární číslo 1250
Rozměr 52 / 73
Nápis M[aria] V[eronica] C[lara] V[on] T[urba] G[eborhne] H[ell] / Aetatis 54 Obiit 16 Novemb[ris] 1717
Komentář x / Quiescit Micro-Pragae in templo S[ancti] Thomae.

Erb	dva znaky: Turba / Hell, kompletní, zlacené
Číslo	213
Inventární číslo	1275
Rozměr	N
Nápis	Vrozeny a Stateczny Rytirz Pan Jan Wanczura z Rzehnicz na Krnsku a Solczych ziwot Swug w Panu dokonal Leta 1616. 13. Dne Messycze Mage.
Komentář	In der Kirchen S(ancti) Georgii unter Krnsko im Buntzlauer Crays: ... Copiavi haec omnia in dicto templo 13. Martii An(no) 1721. Höltzernes Schildt über der Sacristeythür im Kirchlein S(ancti) Georgii unter Krnsko im Buntzlauer Crayss nahe des Flusses Isser. Copiavi haec omnia in dicto templo 13. Martii Anno 1721.
Erb	znak Vančurů z Řehnic
Číslo	214
Inventární číslo	1275
Rozměr	34 / 42
Nápis	1728
Komentář	Johann Wentzel Wantschura von Ržehnitz, Capitaneus Arcis Majoris Iudicii Assessor Obiit 1728 die 5 April[is] Aetatis Suae 42 annorum 7 mensium / Quiescit S[ancitissimae] Metropolitanae Divi Viti Eccl[esi]ae in castro Pragensi in crypta communi penes mausoleum Caesarum. Requiescat in pace! Amen!
Erb	znak Vančurů z Řehnic, kompletní, zlacený
Číslo	215
Inventární číslo	1275
Rozměr	46 / 57
Nápis	I[ohann] W[entzel] W[antschura] V[on] R[žehnitz] C[apitaneus] A[rcis] M[ajoris] I[udicii] A[ssessor] / Obiit 1728 die 5 April[is] Aetatis suae 42 a 7[tem] men[sis].
Komentář	x / Quiescit S[ancitissimae] Metropolitanae Divi Viti Eccl[esi]ae in castro Pragensi in crypta communi penes mausoleum Caesarum. Requiescat in pace! Amen!
Erb	znak Vančurů z Řehnic, štít s korunou, zlacený
Číslo	216
Inventární číslo	1275
Rozměr	34 / 42
Nápis	1727
Komentář	Eleonora Ludmilla Wanczurin Nata Wanczurin de Ržehnitz / Obiit A[nno] 1727 Die 4 Octob[ris] Aetatis suae 75 / Quiescit Neo-Pragae in templo Parochiali S[ancti] Petri in Poržitz plane ante primum Virorum Scamnum in crypta.
Erb	znak Vančurů z Řehnic, štít s korunou, zlacený
Číslo	217
Inventární číslo	1275
Rozměr	44 / 56
Nápis	E[leonora] L[udmilla] W[anczurin] N[ata] W[anczurin] D[ie] R[žehnitz] / Obiit A[nno] 1727 Die 4 octobr[is] Aetatis Suae 75
Komentář	x / Quiescit Neo-Pragae in templo Parochiali S[ancti] Petri in Poržitz plane ante primum Virorum Scamnum in crypta.

Erb	znak Vančurů z Řehnic, kompletní, zlacený
Číslo	218
Inventární číslo	1291
Rozměr	33 / 38
Nápis	M[aria] C[lara] W[iežnikin] G[ebohrne] G[iraldin] V[on] G[yldari] / Obiit 8 Dec[embris] 1697
Komentář	x / Quiescit Neo-Pragae in templo S[ancti] Wenceslai in crypta ad altare S[anctae] Annae.
Erb	znak Giraldiů z Kyldary, štít s korunou
Číslo	219
Inventární číslo	1291
Rozměr	62 / 85
Nápis	M[aria] I[osepha] W[iežnikin] V[on] W[iežnik] G[ebohrne] M[ultzin] V[on] W[aldau] / Obiit 24 Julii An[no] 1733 Aetatis suae 45 annorum
Komentář	x / Quiescit Neo-Pragae ad S[anctum] Stephanum Majorem in Coemeterio prope ingressum ossuarii majoris.
Erb	pod korunou dvě kartuše: Věžník / Mulc z Valdova
Číslo	220
Inventární číslo	1299
Rozměr	44 / 61
Nápis	H[enricus] G[uilelmus] A[?] W[ittanowsky] D[e] W[lčzkowitz] / Obiit die 20 Septem[bris] A[nn]o 1696
Komentář	x / Quiescit Neo-Pragae in templo S[ancti] Wenceslai.
Erb	znak Vitanovských z Vlčkovic převrácený, kompletní, zlacený
Číslo	221
Inventární číslo	1299
Rozměr	33 / 41
Nápis	H[enricus] G[uilelmus] A[?] W[ittanowsky] D[e] W[lčzkowitz] / Obiit die 20 Septem[bris] A[nn]o 1696
Komentář	x / Quiescit Neo-Pragae in templo S[ancti] Wenceslai.
Erb	znak Vitanovských z Vlčkovic, štít s korunou, zlacený
Číslo	222
Inventární číslo	1308
Rozměr	35 / 42
Nápis	F[ranciscus] V[dalricus] W[ltawsky] D[e] M[annschwert] E[t] H[effenburg] / Obiit die 15 decembris aetatis suae 55 / 1726
Komentář	x / Quiescit Vetero-Praga in templo Parochialis S[anc]ti Martini crypta communi nobilium ad cathedram.
Erb	znak Vltavských z Mannschwertu převrácený, kompletní, zlacený

Číslo 223
Inventární číslo 1317
Rozměr 39 / 51
Nápis A[dalbertus] G[eorgius] W[oraczicky] L[iber] B[aro] de P[abienitz] / Obiit 19
Januarii 1687
Komentář x / Quiescit Neo-Pragae in templo S[ancti] Wenceslai.
Erb znak Voračických z Paběnic, štít s korunou, zlacný

Číslo 224
Inventární číslo 1317
Rozměr 49 / 68
Nápis F[ranciscus] H[elfridus] W[oračicky] S[acri] R[omani] I[mperii] C[omes] et
D[ominus] de P[abienitz] S[acrae] C[aesarae] M[aiestatis] C[onsiliarius] et
C[amerarius] / Obiit 6 Octobris I[etha] 1719 Aetatis 62
Komentář x / Sepultus Neo-Pragae in templo B[eatae] V[irginis] Mariae ad Nives in crypta
Communi ad altare crucifixi.
Erb znak Voračických z Paběnic, kompletní se štítonoši, zlacný

Číslo 225
Inventární číslo 1317
Rozměr 50 / 65
Nápis A[dalbertus] G[eorgius] W[oraczicky] L[iber] B[aro] de P[abienitz] / Obiit 19
Januarii 1687
Komentář x / Quiescit Neo-Pragae in templo S[ancti] Wenceslai.
Erb znak Voračických z Paběnic, kompletní, zlacný

Číslo 226
Inventární číslo 1323
Rozměr 33 / 45
Nápis C[atharina] E[leonora] B[arbara] B[aronissa] W[rabskyn] V[on] W[rabi] / Obiit 23
Mai[i] Aetatis Suae 38 / 1739
Komentář x / Quiescit Vetero-Pragae in templo Parochiali S[ancti] Martini in crypta communi
ad cathedram concinatoriam, ubi 24 ejusdem circa horam 9 vesperi fuit sepulta.
Requiescat in pace! Amen!
Erb znak Vrábských z Vrábí, štít s korunou, zlacný

Číslo 227
Inventární číslo 1324
Rozměr 52 / 70
Nápis Ill[ustrissi]ma ac Excell[entissi]ma D[omin]a D[omin]a C[omitissa] M[argaretha]
F[rancisca] W[ratislawiana] de Mitro[witz] nata C[omitissa] de Clari et Aldring[en]
/ Obiit 22 April[is] An[no] 1733 Aetatis 62 ann[orum]
Komentář x / Quiescit Micro-Pragae in templo S[anctae] Mariae Magdalenae P[atrum]
Praedicatorum in crypta sub altari S[ancti]s[simi] Nominis Jesu, ubi 25 ejusdem
vesperi hora 9 fuit sepulta. Requiescat in pace! Amen!
Erb znak polcený: Vratislav z Mitrovic / Clary-Aldringen, štít s korunou, zlacný

Číslo 228
Inventární číslo 1324
Rozměr 32 / 39
Nápis K[ryštof] W[ratislaw] Z M[itrowitz] / P[an] N[a] B[řeznie] A L[ołowiczich] / G[eho] M[ilosti] C[zisarské] R[adda] A S[audcze] K[omory] / 1645
Komentář x / Quiescit Neo-Pragae in templo S[ancti] Wenceslai.
Erb znak Vratislavů z Mitrovic, štít s korunou

Číslo 229
Inventární číslo 1333
Rozměr 33 / 41
Nápis Obiit 1. Julii Aetatis 66 / 1720
Komentář Felix Graf Von Wrschowitz / Obiit 1 Julii Aetatis 66 An[no] 1720 / Quiescit Neo-Pragae in templo P[atrum] Hibernorum in crypta Religiosirum.
Erb znak Sekerků ze Sedčic, štít s korunou, zlacený

Číslo 230
Inventární číslo 1333
Rozměr 60 / 83
Nápis W[ictoria] S[acri] R[omani] I[mperii] C[omitissa] de W[erschowitz] N[ata] C[omitissa] de T[rapp] / Obiit 10 Februarii Aetatis suae 49 annorum 1741
Komentář x / Quiescit Neo-Pragae in Basilica B[eatae] V[irginis] M[ariae] sine Labe conceptae R[egula]R[u]M Hibernorum, ubi in Sacello ejusdem februarii Noctu fuit sepulta. Requiescat in pace! Amen! Amen! Amen!
Erb pod korunou dvě kartuše: Sekerka ze Sedčic / Trapp

Číslo 231
Inventární číslo 1343
Rozměr 53 / 75
Nápis A[nna] C[atharina] L[ibera] B[aronissa] de H[artig] N[ata] B[aronissa] de W[alderode] et Eckh[ausen] / Obiit die 14 Aug[usti] Aetatis Suae 66 A[nn]o 1719
Komentář x / Quiescit Micro-Pragae in templo S[ancti] T[homae] ad gradum Altaris S[anctae] Annae.
Erb pod korunou dvě kartuše: Hartig / Walderode, zlacený

Číslo 232
Inventární číslo 1347
Rozměr 33 / 40
Nápis A[nna] B[arabara] G[räfin] V[on] W[allmerod] G[ebohrne] F[reyin] V[on] L[ub] / 1707
Komentář x / Ruhet zu Prag auf der Kleinen Seiten in der Carmeliter Kirch.
Erb znak Lubských z Lub, štít s korunou

Číslo 233
Inventární číslo 1348
Rozměr 32 / 40
Nápis E[va] P[olyxena] F[reyin] V[on] W[alterskirchen] G[ebohrne] G[räfin] Z[ermin]

V[on] C[hudenitz] / Obiit 15 Ap[rilis] 1688
Komentář x / Quiescit Neo-Pragae in templo S[ancti] Wenceslai in crypta ad altare S[anctae] Annae.
Erb znak Černínů z Chudenic, štít s korunou, zlacený

Číslo 234
Inventární číslo 1349
Rozměr 62 / 83
Nápis A[nn]a F[rancisca] S[tampachin] G[ebohrne] V[on] W[asmoth] / Obiit 23 Februarii Aetatis suae 23 annor[um] 1735
Komentář x / Quiescit Neo-Pragae in templo S[ancti] Stephani Majoris in crypta communi in medio Ecclesia. Requiescat in pace! Amen!
Erb znak Wasmuthů, kompletní, zlacený

Číslo 235
Inventární číslo 1349
Rozměr 36 / 46
Nápis 1735
Komentář Anna Francisca Stampachin Gebohrne Von Wasmoth Obiit 23 Februarii Aetatis suae 23 annorum / Quiescit Neo - Pragae in templo S[ancti] Stephani Majoris in crypta communi in medio Ecclesia. Requiescat in pace! Amen!
Erb znak Wasmuthů, štít s korunou, zlacený

Číslo 236
Inventární číslo 1354
Rozměr 43 / 57
Nápis A[dam] F[örchtgott] V[on] W[endingen] / Obiit die 5 Febr[uar]ii A[nno] 1719 Aetatis suae 33
Komentář x / Quiescit Micro-Pragae in templo B[eatae] V[irginis] M[ariae] sub Catena in Sacello S[ancti] Joan[n]is Baptistae in crypta suae Familiae.
Erb znak Wendlingerů, kompletní, zlacený

Číslo 237
Inventární číslo 1354
Rozměr 43 / 56
Nápis Perill[ustrus] D[ominus] I[oannes] G[eorgius] Eques De Wendlingen D[ominus] in Lochkow et Kosrz S[acrae] C[aesarae] M[ajestatis] Supre[emi] Burgr[aviatis] Officii Con[siliarius] et Super Sriba Obiit 21 Febr[uar]ii Aetatis Suae 57 Ann[o] 1705
Komentář x / Quiescit Micro-Pragae in templo B[eatae] V[irginis] Mariae sub Catena ad Altare S[ancti] Joannis Baptistae in propriae familiae suae Crypta.
Erb znak Wendlingerů, kompletní, zlacený

Číslo 238
Inventární číslo 1354
Rozměr 33 / 43
Nápis P[erillustrus] D[ominus] I[oannes] G[eorgius] E[ques] de W[endingen] D[ominus] I[n] L[ochkow] et K[osorž] S[acrae] C[aesarae] M[ajestatis] S[upremi]

B[urgravitiis] / O[fficii] C[onsiliarius] et S[uperior] S[criba] Aet[atis] suae 57
A[nno] obiit 21 febr[uaris] 1705

Komentář x / -
Erb znak Wendlingerů, štít s korunou

Číslo 239
Inventární číslo 1362
Rozměr 51 / 73
Nápis A[nn]a I[osepha] V[on] W[inckelburg] G[ebohrne] V[on] L[öwen] C[ron] / Obiit 19
Augusti Aetatis 49 / 1736
Komentář x / Quiescit Pragae in Basilica Conventus Canoniorum Premonstratensium in
Strahow, ubi 22do Aug[usti] An[no] 1736 Sepulta est. Requiescat in pace! Amen!
Erb pod korunou dvě kartuše: Winckelburg / Löwenkron

Číslo 240
Inventární číslo 1363
Rozměr N
Nápis Josephus Henricus Winckler ab Hainfeldt Eques Philosophiae Studiosus Natus 12.
Augusti 1666 Mortuus 14. Novemb[ris] 1685.
Komentář NB. diese ist ein höltzernen-Kleines, Von Bildthauer Arbeit Verfertigt und mit
denen gehörigen farben ausstaffirtes Schildt, welches an einem Pfeiller gegen über
des Crucifix Althars in d Kirch Sancti Aegidii zu Prag hanget. Descripsi ibidem 15.
Decembris Anno 1731. Godefridus Liber Bar ode Wunschwitz.
Erb znak Winklerů z Hainfeldu, kompletní

Číslo 241
Inventární číslo 1368
Rozměr 32 / 40
Nápis K[aterina] B[arbara] K[ořenská] R[ozená] W[ithinka] Z[e] Z[rzaweho] / 1684 obiit 8
Janu[arij]
Komentář x / Quiescit Neo-Pragae in templo S[ancti] Wenceslai.
Erb znak Withů ze Rzavého, štít s korunou, zlacený

Číslo 242
Inventární číslo 1390
Rozměr 32 / 40
Nápis V[ictoria] E[lisabetha] W[iežnikiana] G[ebohrne] F[reyin] Z[arubin] V[on]
H[ustiržan] / 1691
Komentář x / Quiescit Neo-Pragae in templo S[ancti] Wenceslai.
Erb znak Zárubů z Hustiřan, štít s korunou

Číslo 243
Inventární číslo 1405
Rozměr 33 / 41
Nápis W[enzenlaus] M[ichael] Z[niowsky] D[e] K[orkinie] et CH[ocholowitz] / 1708
Komentář x / Quiescit Neo-Pragae in templo S[ancti] Wenceslai.
Erb znak Znějovských, štít s korunou

Číslo	244
Inventární číslo	1405
Rozměr	N
Nápis	E[lisabeth] B[raun] V[on] B[raun] G[ebohrene] H[illebrandin] / Obiit 2. Aprilis 1725 Aetatis 60 An[norum].
Komentář	Frau Elisabeth Von Braun, gebohrne Hillebrandin starb nach einer langwüridig Krankheit am Krebs den 2ten Ostertag den 2ten Aprilis umb halber 9 Uhr frühe A[anno] 1725 ihres Alters 60 Jahr und 1 Monath zu Prag.
Erb	znak kompletní
Číslo	245
Inventární číslo	1411
Rozměr	60 / 86
Nápis	E[va] M[argaretha] Z[itichin] de Z[noriza] N[ata] de S[atler] / Obiit 16 Augusti An[no] 1740 Aetatis suae 49 annor[um]
Komentář	x / Quiescit Neo-Pragae in templo Parochiali S[ancti] Stephani Majoris in Medio Ecclesiae in crypta Com[m]uni ubi 19 ejusdem circa horam 10 noctis fuit sepulta. Requiescat in pace! Amen! Amen! Amen!
Erb	dva znaky: Zytschi ze Znorizy / Sattler převrácený, kompletní, zlacené
Číslo	246
Inventární číslo	1411
Rozměr	37 / 45
Nápis	1740
Komentář	Eva Margaretha Zitschin De Znoriza Nata De Sattler Obiit 16 Augusti An[no] 1740 aetatis suae 49 Annorum / Quiescit Neo-Pragae in templo Parochiali S[ancti] Stephani Majoris in Medio Ecclesiae in crypta Com[m]uni ubi 19 ejusdem circa horam 10 noctis fuit sepulta. Requiescat in pace! Amen! Amen! Amen!
Erb	dva znaky: Zytschi ze Znorizy / Sattler převrácený, kompletní, zlacené
Číslo	247
Inventární číslo	1414
Rozměr	31 / 41
Nápis	1711
Komentář	Johann Wentzel Carl Von Schack Und Radobeyl Der Röm[ischer] Kays[erlichen] Maj[estät] Würcklichen Truchses, Cammer - und Hoflehen Rechts Beysitzer Und Cammer Rath Im Königreich Böhemb. Obiit 15 Februarii Anno 1711 / Quiescit Vetero Pragae ad S[anctum] Aegidium.
Erb	znak Žáků z Radobejle, štít s korunou
Číslo	248
Inventární číslo	1420
Rozměr	45 / 58
Nápis	A[anna] C[atharina] K[rocinin] de D[rahobeyl] N[ata] Z[diarskin] de S[ternfeld] / Obiit 10 Julii Aetatis Suae 35 Anno 1733
Komentář	x / Quiescit Neo-Pragae in templo S[ancti] Henrici in Sacello S[anctae] L[ucae] in crypta Crociniana.

Erb znak Žďárských z Kosmačova, kompletní, zlacený

Číslo 249
Inventární číslo 1422
Rozměr 32 / 40
Nápis E[wa] M[agdarena] F[reyin] V[on] S[?] G[ebohrne] H[ennigarin] V[on] Z[eeberg] / 1642
Komentář - / Quiescit Neo-Pragae in templo S[ancti] Wenceslai.
Erb znak Žeberků, štít s korunou

Číslo 250
Inventární číslo 1428
Rozměr 47 / 63
Nápis M[aria] S[usanna] C[omitissa] D[e] P[ötting] N[ata] C[omitissa] D[e] Z[ierotin] / Obiit 5 Aprilis 1733 Aetatis 48 annorum
Komentář x / Quiescit Neo-Pragae in templo P[atrum] Hybernorum in Sacello S[ancti] P[atri] Francisci Seraphici in crypta Sternbergiana.
Erb znak Žerotínů, kompletní, zlacený

Katalog a edice památníkových zápisů Wunschwitzovy sbírky

Ediční zásady

Základní jednotkou pro účely této edice byl zvolen jeden kus památníkového listu ať již se jedná o originál nebo opis pořízený svobodným pánem Wunschwitzem.

Pro katalog a edici textů tohoto materiálu bylo vytvořeno obdobné schéma jako pro předcházející typy, samozřejmě přizpůsobené konkrétním potřebám památníkových zápisů. Na prvním místě je uvedeno katalogové číslo a inventární číslo, v němž se kus nachází. Dále je zmíněno, zda je list dochován v originále, či ve Wunschwitzově náčrtu. Následují základní identifikační údaje zápisu, totiž datum jeho pořízení, jméno majitele památníku, jméno zapisujícího a místo pořízení zápisu. Potom je pozornost věnována již obsahu zápisu, v první řadě textovému, poté i obrazovému. Poslední část formuláře tvoří záznam poznámek, nejprve těch, kterými list opatřil sám sběratel (ty přicházejí v úvahu především u jeho opisů) a nakonec poznámek editorky, které komentují stav dochování listů či jejich foliaci, případně další specifika. Fotografie příslušných kusů jsou přiloženy na CD přiloženém k této práci pod inventárním číslem.

Všechny texty v ediční části jsou zásadně transliterovány a zpřístupněny za použití následujících edičních značek:

/ = přechod na nový řádek zápisu

// = přechod na nové textové pole zápisu

(abc) = rozvedení zkratky

(?) = zkratku se nepodařilo rozvést

[abc] = doplnění ztraceného místa v textu

[---] = přibližný počet ztracených písmen

[...] = přibližný počet ztracených písmen není znám

N = příslušný údaj není znám

Číslo	1
Inventární číslo	51
Dochování	originál
Datum	1607,01,27
Majitel památníku	N
Zapisující	Gotlob Jr. Berka z Dubé a z Lipého
Místo	Siena
Slovní doprovod	Nec timeo nec provoco. // Vi et Virtute / Gotlobinis Junior Berka L(iber) Baro de

Berka et Lipa Sigena Nafrovioriu(m) inserebit 27. Januarii Anno Domini 1607.

Výzdoba	znak s klenotem a přikryvadly, zlacený
Poznámka W	N
Poznámka	list na výšku, menšího formátu vlepený na větší podlouhlý list papíru
<hr/>	
Číslo	2
Inventární číslo	51
Dochování	originál
Datum	1615
Majitel památníku	N
Zapisující	Jindřich Wolf Berka z Dubé a z Lipého
Místo	N
Slovní doprovod	Kazda mira chwali hodna. / Per angusta ad augusta. / Contentement pace richeicse / Si fortuna me tormento / esperanse me contante // Hendrich Wolff Berka z Dube a z Lippeho (manu) p(ro)p(ria) Anno D(omini) 1615
Výzdoba	znak s klenotem a přikryvadly, zlacený, dolní textové pole červené a zlacené
Poznámka W	N
Poznámka	list na šířku, tzv. turecký papír, znaková výzdoba
<hr/>	
Číslo	3
Inventární číslo	54
Dochování	originál
Datum	1611,08,14
Majitel památníku	N
Zapisující	Jaroslav Beřkovský ze Šebířova
Místo	N
Slovní doprovod	Deus adjutor meus 1611 // Jaroslaw Bierzkowskj z Ssebjrzowa 14 Augusti
Výzdoba	znak s klenotem a přikryvadly, stříbřenými a zlacenými poli
Poznámka W	N
Poznámka	list na výšku, spodní část listu upravována
<hr/>	
Číslo	4
Inventární číslo	54
Dochování	originál
Datum	N
Majitel památníku	N
Zapisující	N Beřkovský ze Šebířova
Místo	N
Slovní doprovod	Pan Berzkowský
Výzdoba	znak s klenotem a přikryvadly v ozdobném rámu, mezi dvěma zlacenými a stříbřenými prázdnými poli, v pravém dolním rohu číslice 3
Poznámka W	N
Poznámka	list na šířku, v pravém dolním rohu číslo 3
<hr/>	

Číslo	5
Inventární číslo	64
Dochování	originál
Datum	1638
Majitel památníku	N
Zapisující	Oldřich Václav z Bibrštejna
Místo	N
Slovní doprovod	Anno 1638 / Plustost mourir, que vivre sans honeur. // Vlricus Wenceslaus L(iber) Baro de Biberstein. J(?) N(?) G(?) Consiliarius
Výzdoba	znak s klenotem a přikryvadly, zlacený, stojící mezi zelenými ratolestmi
Poznámka W	N
Poznámka	list na šířku, výrazně malého formátu, nalepený na větší podlouhlý list papíru, v pravém dolním rohu číslovka 37

Číslo	6
Inventární číslo	114
Dochování	opis
Datum	1573,12,31
Majitel památníku	Kryštof Pöttinger von Persing
Zapisující	Albert Preu
Místo	N
Slovní doprovod	1573 / Aperto pectore / Nobili atq p(rae)claro Iuveni Christophoro Poettingero, memoriae et amicitiae ergo Albert(us) Prew in Vindenstain. Bono posuit Ult(imo) Dece(m)b(ris).
Výzdoba	Wunschwitzův náčrt znaku perem, znak s klenotem a přikryvadly, v originále zlacený
Poznámka W	In einem alten Stam(m)büchlein, so ehedessen H(err)n Christophori Pöttinger von Persing gewessen, nun aber mir zuständig ist, findet sich Num(ero) 57 nachfolgendes Wappen mit auch nachfolgenden Schriff: ... NB. Die Händt seynd natürlich- fleischfarbig, gleich unter denen händen aber seyndt die ärmbe weiss, dann gold, und endtlich blau gekleidet. Die Fisch seynd bräunlich und wie höchten gestaltet. Die Ring seyndt von goldt mit einen blauen stein. Notavi ex dicto MS in Inferiore Kernsaltz 3. Martii An[no] 1717. Godefridus Daniel Liber Baro de Wunschwitz.
Poznámka	N

Číslo	7
Inventární číslo	140
Dochování	originál
Datum	1615,08,23-24
Majitel památníku	Jan Burchardt ze Stetterbergu
Zapisující	Rudolf z Büнау, Siegfried von Ge[...]
Místo	Jena
Slovní doprovod	<i>recto:</i> Hac pauca nobilis(simo) et doctis(simo) viro iuveni Joanni Burchardo a Stetterberg, amico ac patrueli suo plurimum colendo in perpetuam memoriam sribebat Jenae 24 Augusti 1615 Rudolphus a Bunau p(ropria) <i>verso:</i> Deus providebit [...] / Haec pauca [...] gente et mente N(obi)lissimo ac Politiss(imo) [...] D(omi)n(o) Johann(i) Burcha(rdo) Von Stettenberg ami(co) ac fratri meo oc[...]lissimo in sempi(ter)nam mei manu [...] li[...] Jenae 23 Aug(usti)

	A(nn)o I[...] apposui / Siegfried von Ge[...] Nob(ilis) Lus(atiae)
Výzdoba	<i>recto</i> : znak s klenotem a přikryvadly, zlacený / <i>verso</i> : bez výzdoby
Poznámka W	N
Poznámka	list na výšku, oříznutý, na versu pouze torzo zápisu
<hr/>	
Číslo	8
Inventární číslo	142
Dochování	originál
Datum	N
Majitel památníku	N
Zapisující	N Bystřický ze Studenic
Místo	N
Slovní doprovod	N
Výzdoba	znak s klenotem a přikryvadly, zlacený
Poznámka W	Studnitz von Studnitz auf Bistrzitz
Poznámka	pouze oříznutý znak, zřetelné pozůstatky po vyškrabaném textu v horním pravém rohu
<hr/>	
Číslo	9
Inventární číslo	185
Dochování	originál
Datum	1622,03,22
Majitel památníku	N
Zapisující	Václav Čejka z Olbramovic
Místo	N
Slovní doprovod	<i>recto</i> : 1622 / Wer [...] weiss der schweig, wem wohl ist der bleib, Vnndt wer was hatt, der behalt dem Vnglück khompt bald. // Waczlaw Czeyka z Olbramowicz Vhory psal to 31 Martii <i>verso</i> : Non bene cum sociis Regna Venusq(ue) manent.
Výzdoba	<i>recto</i> : znak s klenotem a přikryvadly, spočívá na květinovém motivu, textová pole ozdobná
Poznámka W	N
Poznámka	list na šířku, v dolním pravém rohu číslo 16
<hr/>	
Číslo	10
Inventární číslo	208
Dochování	originál
Datum	1708
Majitel památníku	Jan Jiří de Dewaldt
Zapisující	Antonius Garzulin
Místo	Praha
Slovní doprovod	Illustrissimo Domino Domino Joanni Georgio Libero Baroni de Devald, Domino in Lukavetz, Krzessin, Techoburziecz, Incliti Regiminis Vauldon Capiteo Meritissimo. Decursum anni 1708 salubrem, benedictione Dei, atq(ue) octo beatitudinibus [p]lenum exoptans, hocce Calendarium submissee Praesentat Antonius Garzulini Cantor ad S(anctum) Stephanum

Výzdoba	znak s klenotem a přikryvadly, zlacený, text ve zdobené kartuši
Poznámka W	slovní popis znaku na versu
Poznámka	list na výšku, poškozený, částečně opravovaný

Číslo	11
Inventární číslo	291
Dočování	opis
Datum	1601,02,06
Majitel památníku	Tycho Brahe jr.
Zapisující	František Gansneb Tengnagel
Místo	Praha
Slovní doprovod	Nam si abest, quod ames, praesto simulacra tamen sunt, Illius et nomen dulce obversatur ad aures. // Nobiliss[im]o et maximae spei Iuveni Tychoni Brahe F[...] hanc sui memoriam Pragam relicturo adcripsit 6. Feb(ruarii) A(anno) 1601 Franciscus Gansneb Tengnagell
Výzdoba	Wunschwitzův opis bez znaku
Poznámka W	Im Stam(m)buch Tychonis Junioris Brahe MS:...
Poznámka	N

Číslo	12
Inventární číslo	291
Dočování	opis
Datum	1602,02,15
Majitel památníku	Tycho Brahe jr.
Zapisující	Otto Gansneb Tengnagel
Místo	Praha
Slovní doprovod	Assai ben balla a chi la fortuna suona. // Diss hab ich Otto Gansneb genant Tengnagell, zu gueter und freundlicher Gedechtniss meinem guetem freundt und Bruder geschriben Prag den 15. Febru(arii) Anno 1602
Výzdoba	Wunschwitzův opis bez znaku
Poznámka W	Im Stam(m)buch Tychonis Junioris Brahe MS:...
Poznámka	N

Číslo	13
Inventární číslo	301
Dočování	opis
Datum	1613–1623
Majitel památníku	Jan Jiří Glich-Miltitz
Zapisující	Carl, Victorin, Gottfred, Sigmundt, Johann, Carl Glich-Miltitzové
Místo	Cosma, Neyndorf
Slovní doprovod	<p>1. <i>zápis</i>: Nach gewissen und Ehren. / Das es gan wie es kan. / Carl Von Miltitz und Glich, der Röm(ischen) Kay(serlichen) Mayesthet Matt[...] Trugsass schreibet seinem Bruder Johann Georg zur gedechtniss Anno 1619.</p> <p>2. <i>zápis</i>: Pro Conscientia et Honestate. / Nach Gewissen und Ehren. Joanni Georgio a Glich et Miltitz Scribebat Victorin a Glich et Miltitz in Cosma 2. Mai(i) A(nn)o SoLI Deo Meo sit gloria.</p> <p>3. <i>zápis</i>: Etsi alterum pedem in tumulo haberem, non pigeret aliquid addiscere l. 20.</p>

D. de Fideicommiss libertat. / Calor et Color intima pandunt. / Gott giebet Glück. Glück Giebet Grust. / Pro conscientia et honestate moribus antiquis meo Jano Georgio Patrueli Svavissimo mellitissimo Juveni ingenii lectissimi Genae Tyrigetarum MDCIII IV Idus Maii Scribebeam Gottfredus Glich a Milziz Röm(ischen) Kay(serlichen) Mai(es)t(a)t Raht. Glisciz Gradatim Gloria Gratia Tignit gratiam.

4. *zápis*: Non vis aut numerus tandem bona causa triumphat. / Diess shreibet seinem Vielgeliebtem Herren Bruder zu treuerer bruderlicher Gedechniss den 10 Novem(bris) A(nn)o 1623. / Sigmundt Von Glich Vnnd Miltitz auf Petersdorff

5. *zápis*: Si cupis Invidiam sociali excludere tecto Aut esto miser aut Virtutis descere casum. / Tu contra audentior ito. / Virtuti fortuna comes nunquam defuit. / Rumpatur Invidia. Johann(es) V(on) Glich et Miltitz ac In Serchau Neundorf, Flossdorf et Kipper Erb Vnd Landtsass Scribebat Neyndorf Aetatis suae 67 Anno Chri(sti) 1613 die 14 Novemb(ris)

6. *zápis*: Carl V(on) Glich und Miltitz

Výzdoba Wunschwitzův opis bez znaku, více zápisů
Poznámka W NB: In einem altem Stam(m)buch, so ich besitze: ...
Poznámka N

Číslo 14
Inventární číslo 335
Dochování opis
Datum 1635
Majitel památníku Hans Gundacker Auerbach
Zapisující František a Jan Vilém z Heimhausenu
Místo N
Slovní doprovod 1. *zápis*: 1635 / Lieben ohne threu, Beichten ohne Reu, Betten ohne Inigkheit, Seind drey Verlohrene Sachen in Ewigkeit. // Dis schreib Franciscus Albertus Von Vnd zu Haimbhausen Meinen Hochgeehrten Vnd Vilgeliebten herrn schwager Hans Gundackher Aurbach fürstl[ichen] Rath Vnd Statrichter zu Freising, zu ainer Vmerwehrenten angedenckhen Vnd auss treuhen hertzen.
2. *zápis*: 1635 / Wan ich hab ein gesundten Leib, Vnnd darzue schönss Weib / Menschen fuech Vnnd gelt genueg, darzu den beste Wein, so wolt ich herr in der gantzen Welt sein. // Diss schreib Hanns Wilhelm Von und zu Heimbhausen, Meinem hochgeehrten Vnd Vilgeliebten herrn schwager Hannss Gundacher Aurbach fürstl[ichen] Rath Vnd Statrichter zu Freysing zu ainen threuherzigen angedenckhen.
Výzdoba Wunschwitzův opis bez znaku, 2 zápisy
Poznámka W Im Stammbuchlein Joannis Gundackheri Aurbach MS: ...
Poznámka N

Číslo 15
Inventární číslo 384
Dochování opis
Datum N
Majitel památníku Jakub ze Zinnenburgu
Zapisující Karel Hýzrle z Chodů
Místo N
Slovní doprovod Gott ist mein Hoffnung Maria mein trost. // Karl Hysrle freier Von Kodau
Výzdoba Wunschwitzův opis s naznačeným umístěním znaku

Poznámka W	In Jacobi de Zinnenburg mir zugehörig Stam(m)buch ist folgendes:...
Poznámka	N
Číslo	16
Inventární číslo	398
Dochování	originál
Datum	N
Majitel památníku	N
Zapisující	Jiří Bedřich z Hohenloe
Místo	N
Slovní doprovod	Georg Friderich Graue Von Hohenloe der Jung m(anu) p(ro)p(ria) Obst
Výzdoba	znak barevný s klenotem a přikryvadly, zlacený, lemovaný květinami
Poznámka W	N
Poznámka	list oříznutý, bez horního textového pole
Číslo	17
Inventární číslo	476
Dochování	opis
Datum	N
Majitel památníku	Jan Albert z Valdštejna
Zapisující	František Jakub z Domaslavic
Místo	N
Slovní doprovod	Jo Francisco de Jacobo Sig(no)re di Domoslautz ho scritto qui p(er) laffettione ch(e) tengo di seruire il Sig(no)re Conte Ili[ustrissi]mo di Ualdisteine. / Chi mal si consiglia spesso si dole.
Výzdoba	Wunschwitzův opis bez znaku, jen blason
Poznámka W	In einem alten geschrieben in Röthlichen Pergamen eingebundenen Stam(m)buch in 4to Joannis Alberti Herrns hernach Grafens Von Waldstein, welches im Gräfllich-Waldsteinischen Archiv im Schloss Dux verwahret wird, lieset man auch folgendes:.. NB: dises ist umb das Jahr 1634 oder 1635 geschrieben, und siehet man auf den Blatt gegen über das gantze Wappen dieses herrn Von Jacobo mit seinen farben gemahlet, wie ich es abcopiren lasse, und hierbey befindtlich ist. NB: Seine Excellence H(err) Graf Frantz Joseph Von Waldstein, Herr auf Dux etc. Kayserl(ichen) Würcklich-Geheimer Rath, und Ritter des Königl(iche) Pohlnischen Weissen Adlers habe mir dises Buch Von Dux nacher Prag im Monath Januariu An(no) 1739 zu meiner Ersehung zugeschicket, alda ich den 29ten Martii besagten Jahrs gegenwärtige Schrifft darauss abcopiret habe. Gottfridt Daniel freyherr Von Wunschwitz.
Poznámka	N
Číslo	18
Inventární číslo	497
Dochování	originál
Datum	1613
Majitel památníku	N
Zapisující	Sebastian Lazar Globen
Místo	N
Slovní doprovod	1613 / Meinn Anfang Mitl Vnd Endt Steht alle zeit in Gottes Handt. // Sebastian

	Lazarus Vonn Globen vf Trschau Vnnd Schönfigt.
Výzdoba	znak barevný s klenotem a přikryvadly, zlacený a stříbřený
Poznámka W	N
Poznámka	list na výšku, v dolním textovém poli pozůstatky po odstraněném textu
Číslo	19
Inventární číslo	509
Dochování	originál
Datum	N
Majitel památníku	N
Zapisující	Jan Kapoun ze Svojkova
Místo	N
Slovní doprovod	S Panem Bohem a geho wúlj , wsseczky wiczzy gdau, Když czias przygde Czlowieka ziadneho neminau. / Ja(n) Kapaun z Swogkowa (manu) p(ro)p(ria).
Výzdoba	znak barevný s klenotem a přikryvadly, zlacený a stříbřený
Poznámka W	N
Poznámka	list na šířku, rekonstruovaný doléváním papírové hmoty, v pravém rohu číslo 18
Číslo	20
Inventární číslo	525
Dochování	opis
Datum	1610,03,18
Majitel památníku	Michael Kelner
Zapisující	Peter Khek ze Švarcpachu
Místo	N
Slovní doprovod	O(?) G(?) W(?) M(?) C(?) B(?) M(?) C(?) S(?) C(?) / 1610 / Röm(ischer) Khay(serlicher) Ma(yes)t(ä)t etc. Rath unnd Teutsher Puchhalter bey der Cammer Im Khünigreich Behaimb Peter Keckh Von SchwartzPach. Prag denn 18. Martii etc.
Výzdoba	Wunschwitzův nákras znaku středně pečlivý perem
Poznámka W	In einem alt-geschreiben und gemalten Stammbuch in 4to, Vor zeiten dem Michael Kelner zugehörig, welches ich Vom 28. Junii An(no) 1740 besitze:...Notavi et descripsi Pragae 7. Julii An(no) 1740. Godefridus Daniel Liber Bari de Wunschwitz. NB: das Wappen ist in dem citirten Buch mit dessen aigenen farben gemahlet.
Poznámka	N
Číslo	21
Inventární číslo	529
Dochování	opis
Datum	1612
Majitel památníku	Jan Jáchym Trauttmansdorf
Zapisující	Hans Reichard Strein von Schwartzenau
Místo	N
Slovní doprovod	1603 / G(ott) G(ebe) G(nade) / Gnadt dir Gott ist erstoche worde durch h(err) Kinsky // Anno 1612/ Hanns Reichartt Strein herr zu Schwartzenau.
Výzdoba	Wunschwitzův opis bez znaku
Poznámka W	In einem alten in Schwartzen Chagrín eingebundenen Stammbuch Joannis Joachimi Von Trauttmansdorff in 8vo ist auf einen Pergamenen blättlein zu lesen: ... NB:

Dieses alte Stammbuch besitzt H(er)r Leopoldt Thaddaeus Von Reichelt, welcher es mir communiciret, worauss ich zu Prag den 2ten Octob(er) An(no) 1728 gegenwärtiges Notatum genomme. G(ottfried) D(aniel) freyherr V(on) W(unschwitz).

Poznámka	N
Číslo	22
Inventární číslo	541
Dochování	opis
Datum	1635
Majitel památníku	Jan Albert z Valdštejna
Zapisující	Jan Jindřich a Jan Oldřich Kobíkové z Poříčan
Místo	N
Slovní doprovod	We wssem mem zarmauczenj, Pan Búh gest me potiessenj, W Pana Goha dauffam, Rozkoss Slawa a wsselyka zwúle ta trwa do bozi Wúle, Leta Przigdau to wsse zmienj Smrt wssemú Konecz Vczini / Krystus Syn Bozj, gest me Spaseni y zbozj, Kteryz gest ma Ochrana Sam / W sstiesti ne Auffey, w nesstiesstj nezauffey, Jan Gindrzych Kobik z Porziczian. A(nno) 1635 // Jan Woldrzich Kobik z Porziczian a Na dworzie Wnaczlawi.
Výzdoba	Wunschwitzův opis s náčrtem znaku perem, v originálu znak barevný
Poznámka W	In einem alten geschrieben in Rötlichen Pergamen eingebundenem Stammbuch in 4to Joannis Alberti Herrns Hernach Grafens Von Waldstein, welches im Gräfllich-Waldsteinischen Archiv im Schloss Dux Verwahret, lieset man auch folgendes: ... NB: das Wappe ist mit seinen gehörigen farben gemahlet. Seine Excellence H(err) Graf Frantz Joseph Von Waldstein Herr auf Dux, etc. Kayserl(ichen) Würcklich-Geheimber Rath und Ritter des König[lichen] Pohlnischen Weissen Adlers haben mir dieses Buch von Dux nacher Prag im Monath Januario An(no) 1739 zu meiner Ersehung zugeschicket, alda ich den 5ten Aprilis besagten Jahrs gegenwärtige Schriffť darauss abcopiret habe. Gottfridt Daniel freyherr Von Wunschwitz.
Poznámka	N
Číslo	23
Inventární číslo	550
Dochování	originál
Datum	1588
Majitel památníku	N
Zapisující	Václav Bezdrůžický z Kolovrat
Místo	N
Slovní doprovod	Anno Domini 1588 / Initium Sapientiae timor Domini, Dei. / Kdo nemyluge hoden gest wobiessenij. / M(?) G(?) W(?) G(?) F(?) / Makette die libste // Wencislaus Luduicofskij Bezdruziczki Baro a Kollowrath manu p[ro]p[r]ia
Výzdoba	znak barevný s klenotem a přikryvadly na kartuši, kterou podpírají dvě nahé ženské postavy
Poznámka W	N
Poznámka	list na šířku, v levém dolním rohu číslovka 44, na versu v horním pravém rohu číslo 61
Číslo	24
Inventární číslo	624
Dochování	opis

Datum	1648
Majitel památníku	Kryštof Vilém Harant z Polžic a Bezdružic
Zapisující	Jeroným Lamingen z Albenreitu
Místo	N
Slovní doprovod	Es sein Vil Vögel die hassen mich, Ich bin ein Kautz und acht es nicht. // Hironymus Daniel Laminger Von Albern Reicht Ridtmeister 1648
Výzdoba	Wunschwitzův opis s náčrtem znaku perem
Poznámka W	Ex generalis Caesarei Christophori Wilhelmi Baronis Harant Stammuech:...
Poznámka	N

Číslo	25
Inventární číslo	689
Dochování	originál
Datum	1708,02,12
Majitel památníku	N
Zapisující	Ferdinand Antonín Lukavský z Lukavice
Místo	N
Slovní doprovod	Den 12ten Febru(arij) An(no) 1708 / Seinem Hochwehrstens Herrn Vettern zu Ehren gibet diss Ferdinand Antoni Lukawskij von Lukawytz, dero Röm(ischen) Kay(ayserlichen) May(es)t(ät) Hauptman
Výzdoba	znak barevný s klenotem a přikryvadly v kartuši, zlacený
Poznámka W	N
Poznámka	list na šířku, v pravém dolním rohu neúplné číslo začínající na 4

Číslo	26
Inventární číslo	701
Dochování	originál
Datum	1608,??,04
Majitel památníku	Zikmund(?) Bukovanský z Bukovan
Zapisující	Jiří Malovec z Chýnova
Místo	N
Slovní doprovod	Letha 1608 4. dne měsicze [...] zapsal [...]ský do tohoto Stampuchu me[...] uprzytnie milymu panu bratrowi a towarissowi Zikmundowi [?] Bukowanskemu z Bukowan. / We wssem mem zarmauczeni Pan Bhú[!] racž beit / Girzj Malowecz Z Cheinowa a z Winterberka rukau swau.
Výzdoba	znak barevný s klenotem a přikryvadly, zlacený, v rostlinném rámu
Poznámka W	N
Poznámka	list na šířku značně ořezaný

Číslo	27
Inventární číslo	741
Dochování	opis
Datum	1631,09,17
Majitel památníku	Kryštof Vilém Harant z Polžic a Bezdružic
Zapisující	Mikuláš Měsíček z Výškova
Místo	N

Slovní doprovod	Leta 1631 17. Septembris // Pan Bůh gest Ma Naděge A ten kdo mj co dobreho přege. Mikulass Waclaw Měsyczek z Wegsskowa
Výzdoba	Wunschwitzův opis s naznačeným místem pro znak
Poznámka W	In Christophori Wilhelmi Harant Von Polshitz und Weseritz Stammbuech MS:...
Poznámka	N

Číslo	28
Inventární číslo	753
Dochování	originál
Datum	1600,11,07
Majitel památníku	N
Zapisující	Ehrenfried Minkvic z Minkvic
Místo	N
Slovní doprovod	1600 / Ludit in humanis diuina potentia rebus. // Erenfried von Minkwicz freyherr zu Minkwiczburg (-- dem(-- Rō(mischer) Khey(serlicher) M(ayes)t(ä)t Rad 7. Novembris A[nn]o Vt s(upra).
Výzdoba	znak barevný s klenotem a přikryvadly
Poznámka W	N
Poznámka	list na výšku

Číslo	29
Inventární číslo	776
Dochování	originál
Datum	1591
Majitel památníku	N
Zapisující	Jiří Mráz z Milešova
Místo	N
Slovní doprovod	G(iří) M(ráz) Z M(ilešova) // G(iří) M(ráz) Z M(ilešova). Milita bonam militiam, retinens fidem et bonam conscientiam 1591.
Výzdoba	znak barevný s klenotem a přikryvadly, zlacený, zlacená postava Víry
Poznámka W	N
Poznámka	list na šířku

Číslo	30
Inventární číslo	824
Dochování	originál
Datum	N
Majitel památníku	N
Zapisující	N
Místo	N
Slovní doprovod	Ihm gnadt Tappfchern [...] d'Alnrecht [...]
Výzdoba	znak barevný s klenotem a přikryvadly, zlacený
Poznámka W	N
Poznámka	list značně oříznutý, zřetelné lemy obou textových polí

Číslo	31
Inventární číslo	866
Dochování	opis
Datum	1609,04,30
Majitel památníku	Bernhard Most
Zapisující	Hans Penderieder
Místo	Praha
Slovní doprovod	Khain Lieb ohn Laidt // Zur gedechtnuss meinem fr[...] Vertrauten Lieben Bruedern, Herrn Bernhardino Mosto, Hannss Penderieder Röm(ischen) Kay(serlichen) M(ayes)t(ä)t diener Vnd der F(ü)r(stlich) d(u)r(c)h[leuchtigster] in Bayrn Hofcamer Cantzley Verwohnter, Geschriben in Prag den letzten Aprilis A(nn)o (1)609 etc.
Výzdoba	Wunschwitzův náčrt perem kompletního znaku, v originále znak barevný
Poznámka W	In einen alten Stam(m)buchlein geschrieben und mit farben gemahlet: ... Copiavi ex citatoLibello Pragae 19. Sept(embris) An(no) 1737. Godefridus Daniel Liber Baro de Wunschwitz.
Poznámka	N

Číslo	32
Inventární číslo	873
Dochování	originál
Datum	1611
Majitel památníku	N
Zapisující	Hanuš Zikmund Pernklo ze Šenrajtu
Místo	N
Slovní doprovod	1611 // W(ie) G(ott) M(ich) G(nädig) F(ührt) // Hanns Siegmundt Bernklo
Výzdoba	znak barevný s klenotem a přikryvadly
Poznámka W	N
Poznámka	list na výšku, vpravo dole číslo 99, poškozený a dolepaný

Číslo	33
Inventární číslo	874
Dochování	originál
Datum	1590
Majitel památníku	N
Zapisující	Jan z Pernštejna
Místo	N
Slovní doprovod	1590 // Johannes A Pernstein m(anu) p(ropria)
Výzdoba	znak barevný s klenotem a přikryvadly, zlacený, v ozdobné kartuši
Poznámka W	N
Poznámka	list na šířku, vpravo dole číslo 53, na versu nahoře vpravo číslo 145

Číslo	34
Inventární číslo	891
Dochování	originál
Datum	1708,01,12

Majitel památníku	N
Zapisující	Bedřich Karel z Písnice
Místo	N
Slovní doprovod	Fridrich Carl Graff von Pisnitz den 12 Janu(arii) 1708
Výzdoba	znak barevný s klenotem a přikryvadly, zlacený, na kartuši
Poznámka W	N
Poznámka	list na šířku, vpravo dole číslo 15
<hr/>	
Číslo	35
Inventární číslo	898
Dochování	originál
Datum	1587
Majitel památníku	N
Zapisující	Václav Ples Heřmanský ze Sloupna
Místo	N
Slovní doprovod	1587 / Latere et abstine / Waczlaw Ples Herzmansky z Slaupna m(anu) p(ropria)
Výzdoba	znak barevný s klenotem a přikryvadly, zlacený
Poznámka W	N
Poznámka	list na šířku, vpravo dole číslo 19, na versu vpravo nahoře 257
<hr/>	
Číslo	36
Inventární číslo	901
Dochování	originál
Datum	N
Majitel památníku	N
Zapisující	N Münsterberg // N
Místo	N
Slovní doprovod	<i>recto:</i> bez textu <i>verso:</i> W(?) P(?) H(?) V(?) D(?)
Výzdoba	<i>recto:</i> bez výzdoby <i>verso:</i> znak barevný s klenotem a přikryvadly, zlacený
Poznámka W	<i>verso:</i> Hertzogen in Schlesien zu Münsterberg - aus den Haus Kunstadt
Poznámka	oříznutý znak, na versu porušený nekompletní zápis
<hr/>	
Číslo	37
Inventární číslo	931
Dochování	originál
Datum	1608,07,05
Majitel památníku	N
Zapisující	Jindřich z Předenic
Místo	Praha
Slovní doprovod	1608 Gott mein Trost // Heinrich v Przjedenitz m[anu] p[ropria] geschriben Prag den 5 Jullii etc.
Výzdoba	znak barevný s klenotem a přikryvadly, ve zlatém rostlinném rámu
Poznámka W	N

Poznámka	list na výšku, v dolní části vyškrabané 3 řádky textu
Číslo	38
Inventární číslo	955
Dochování	opis
Datum	1669,02,17
Majitel památníku	Augustin de Bois
Zapisující	Vilém Gothard Ratiborský ze Chcebuz
Místo	Voglsang
Slovní doprovod	Voglsang Anno 1669, die 17. Febr(uarii) // Wilhelm Gotthard Radiborskii uo(n) Sechzebus
Výzdoba	Wunschwitzův náčrt perem znaku s klenotem a přikryvadly, pečlivý
Poznámka W	In h(erm) Augustini de Bois, Medicinae Doctoris zu Eger geschriebenen Stammbüchlein, welches ich ab A(nno) 1726 besitze, befindet sich nachfolgende Gedächtnus gemahlet und geschrieben:...
Poznámka	N

Číslo	39
Inventární číslo	961
Dochování	originál
Datum	1623,04,22
Majitel památníku	N
Zapisující	Jindřich Bohboj Rašín z Rýzmburka
Místo	N
Slovní doprovod	1623 22 Aprilii / Pan Buh gest ma naděge, A ten kdo mi czo dobrohyho přzege // Gyndrzych Bohabog Rassin z Rysumburgka m(anu) p(ropria)
Výzdoba	znak barevný s klenotem a přikryvadly
Poznámka W	N
Poznámka	list na šířku, vpravo dole číslo 28

Číslo	40
Inventární číslo	964
Dochování	originál
Datum	1587
Majitel památníku	N
Zapisující	Jan nejstarší Vchynský z Vchynic
Místo	N
Slovní doprovod	A(nno) 1587 / Tempora Temporibus Tempera / Jan Neystarssi zewchinicz m(anu) p(ropria)
Výzdoba	znak barevný s klenotem a přikryvadly, zlacený
Poznámka W	N
Poznámka	list na šířku, vpravo dole číslo 23, na versu vpravo nahoře číslo 63

Číslo	41
Inventární číslo	1050
Dochování	originál

Datum	1624,10,22 // 1621,01,18
Majitel památníku	N
Zapisující	Jan ze Šlejnic // Vít Oldřich Truchses von Welzhausen
Místo	Siena // Štrasburg
Slovní doprovod	<i>recto</i> : Chi Semina virtū racoglie fama. / Zu guter und immerwehrender Gedechnüss hinderlies diss seinem Wehrter Freunde in Siena den 1 novemb(ris) / 22 Octob(ris) A[nn]o 1624 / Hanss von Schleinitz p(ropria) <i>verso</i> : Tout par amour rien par force / Zu dienstfr(eundlichen) gedächtniss seinem guten freundt vndt Tischgesellen geschrieben in Straßburgk den 18 Jan(uarii) A(nn)o 1621 / Veith Vlrich Truchses von Welzhaußen.
Výzdoba	<i>recto</i> i <i>verso</i> : znak s klenotem a přikryvadly, zlacený a stříbřený
Poznámka W	N
Poznámka	list na šířku, v pravém dolním rohu číslo 32

Číslo	42
Inventární číslo	1068
Dochování	originál
Datum	1619,12,07
Majitel památníku	N
Zapisující	Baltazar ze Schrattenbachu
Místo	Štrasburg
Slovní doprovod	Nihil est ab omni parte beatum. // Memoriae ergo paucula haec ascripsit Arg(entinae) 7 decembr(is) 1619 / Balthasar Baro a Schrattenpach
Výzdoba	znak s klenotem a přikryvadly, zlacený
Poznámka W	N
Poznámka	list na šířku nápadně menších rozměrů

Číslo	43
Inventární číslo	1094
Dochování	originál
Datum	1589 // 1592
Majitel památníku	N
Zapisující	Wolf Křinecký z Ronova // Vilém Slavata z Chlumu
Místo	N
Slovní doprovod	<i>recto</i> : 1592 / G(ut) W(ort) G(gute) S(tatt) / Dum spiro spero / Guilhelmus Slawata B[aro] a Chlum et Cossnberg. 1592 / G(ut) W(ort) G(gute) S(tatt) / Dum spiro spero / Guilhelmus Slawata B(aro) a Chlum et Cossnberg. <i>verso</i> : 1589 / W(ie) G(ott) W(ill) D(ank) G(ott) / Wolff Krzynezcky h(err) v(on) Ronow propria
Výzdoba	<i>recto</i> : znak s klenotem a přikryvadly, zlacený, s mužskou a ženskou postavou jako strážci štítu <i>verso</i> : znak s klenotem a přikryvadly, zlacený, v ozdobném výklenku
Poznámka W	N
Poznámka	list na šířku, v pravém horním rohu číslo 140, v pravém dolním číslo 10

Číslo	44
Inventární číslo	1110
Dochování	originál

Datum	1595,09,25
Majitel památníku	N
Zapisující	Kryštof ze Solmsu, Otto ze Solmsu
Místo	Jena
Slovní doprovod	Dulcia non meruit, qui non gustavit amare. / Haec Jenae scribebat Christophorus Comes Solmensis Anno 1595 // Mors tua, Christe, mihi vita est, victoria reg[...] Labe mea moriar sanguine viro tuo. / Jenae scribebat Albe[rtus] Otto Comes Solmensis Anno (15)95 25 Sep(tembris)
Výzdoba	znak barevný s klenotem a překryvadly, zlacený
Poznámka W	N
Poznámka	list na výšku, poněkud oříznutý

Číslo	45
Inventární číslo	1110
Dochování	originál
Datum	N
Majitel památníku	N
Zapisující	N de Solms
Místo	N
Slovní doprovod	N
Výzdoba	znak barevný s klenotem a překryvadly, zlacený, na kartuši
Poznámka W	Gr(af) V(on) Solms
Poznámka	list značně oříznutý, ve zbytku horního textového pole zřetelné zbytky textu

Číslo	46
Inventární číslo	1152
Dochování	originál
Datum	1585
Majitel památníku	N
Zapisující	Ondřej ze Štubenberku
Místo	Padova
Slovní doprovod	1585 / Rebus in adversis animum summittere noli. Spem retine, spes una hominem nec morte re tinguat // Haec memoriae causa scribebat Andreas Baro a Stubenberg. Patavii Antononiae 6 die Mensis Maii Anno ut supra.
Výzdoba	znak s klenotem a překryvadly, zlacený
Poznámka W	N
Poznámka	list na výšku, vpravo dole číslo 33

Číslo	47
Inventární číslo	1152
Dochování	opis
Datum	1588
Majitel památníku	Kašpar Windischgrätz
Zapisující	Jiří Hartmann ze Štubenberku
Místo	Padova
Slovní doprovod	1588 / Pietas ad omnia Vtilis. // Georgius Hartman Baro a Stubenberg Scribebat

haec Patauii anno ut supra.

Výzdoba	znak barevný s klenotem a přikryvadly
Poznámka W	In einem alten in Weissen Pergamen eingebundenen Stammbuch Caspari freyherrns Von Windischgrätz in 8vo befindet sich diesser Herr Georg Hartman Herr von Stubenberg, also wie auf der Ersten Seithe dissos blättleins, aigenhändig eingeschrieben, und sein Wappen Vermäg eines Holtzschnitts eingedrucket, das Wappen ist mit seinen gehörigen farben illuminiret, daVon ist zu Prag den 2ten Octob(ris) An(no) 1728 dieses abgemahlet worden. Desgleichen ist im diesem Stammbuch auf einen anderen blatt zu lesen: 1588 Wer Gott Vertraut hat wol gePaut Friderich Herr Von Stuberg shrib. Dis zur Fredündlicher gedechtnüs in Pado den 19. Martzii. NB. Dieser Friderich ware ein Leiblicher Brud(er) des oben erwehneten Gerogrii Hartmanni, und ist sein Wappen in dem Stammbuch eben wie des jetzt gedachten Georgii Hartman(n)i gedruckt und illuminiret. Notavi Pragae 2. Oct(obris) A(nno) 1728. G(odefridus) D(aniel) L(iber) B(aro) de W(unschwitz).
Poznámka	N

Číslo	48
Inventární číslo	1152
Dochování	opis
Datum	1588,08,25
Majitel památníku	Kašpar Windischgrätz
Zapisující	Jiří Zikmund ze Štubenberku
Místo	Padova
Slovní doprovod	A(nn)o 1588 Non omnia possumus omnes. // Haec in sui memoriam scribebat Georgius Sigismundus Baro a Stubenberg in Wurmberg Patauii die 25. A(ugust)o Anno ut supra
Výzdoba	znak pouze blasonován, v originálu barevný s klenotem a přikryvadly
Poznámka W	In einem alten in Weissen Pergamen eingebundenen Stammbuch Caspari freyherrn Von Windischgrätz in 8vo ist zu lesen:... NB. Dieses alte Stammbuch besitzt H(err) Leopoldt Thaddaeus Von Reichelt, welcher es mir communiciret, worauss ich zu Prag den 2ten Octob(ris) An(no) 1728 gegenwärtiges Notatum genom(m)e. Alhier ist das Stubenburgisch gantze Wappen mit 3 helmen und einem Rothe hertschildlein wie es die Wurmbergische Linea führet, gemaleter zu sehen.
Poznámka	N

Číslo	49
Inventární číslo	1152
Dochování	originál
Datum	1619
Majitel památníku	N
Zapisující	Jiří ze Štubenberku, Wolf ze Štubenberku, Vilém von Gerr
Místo	Štrasburg
Slovní doprovod	<i>recto</i> : 1619 / Chacun a son bone. // George Baron de Stubenberg // 1619 Armis armoris / Wolff her von Stubenberg <i>verso</i> : La vita il fin il di loda la sera // Diss schrieben Strassburg den 15 Sept(embris) Anno 1619 / Wilhelm Herr von Gerr
Výzdoba	<i>recto</i> i <i>verso</i> : znak barevný s klenotem a přikryvadly, zlacený
Poznámka W	N
Poznámka	list na šířku, vpravo nahoře číslo 27, na versu vlevo nahoře číslo 28

Číslo	50
Inventární číslo	1189
Dochování	originál
Datum	1600
Majitel památníku	N
Zapisující	Oldřich Španovský z Lisova
Místo	N
Slovní doprovod	1600 / Virtutum viribus Vincenda Voluptas // Vlrich Sspanowsky Von Lysaw m(anu) p(ropria)
Výzdoba	znak barevný s klenotem a přikryvadly, zlacený, stříbřený
Poznámka W	N
Poznámka	list na šířku, vpravo dole číslo 27

Číslo	51
Inventární číslo	1200
Dochování	originál
Datum	1616
Majitel památníku	N
Zapisující	Ladislav Stoš z Kounic
Místo	N
Slovní doprovod	W(?) C(?) Z(?) W(?) S(?) Z(?) M(?) Z(?) / Diß schrieb ich meiner in besten zu Degenchen[!] 1616 Laßla von Stosch auf [...] [...]
Výzdoba	znak barevný s klenotem a přikryvadly, v ozdobném rámu
Poznámka W	N
Poznámka	list na výšku

Číslo	52
Inventární číslo	1206
Dochování	originál
Datum	1614
Majitel památníku	N
Zapisující	Jan Jiří ze Švamberka
Místo	N
Slovní doprovod	1614 / G(ott) M(ein) E(rlöscher) / Hans Görg Herr von Schwamberk etc. manu p[ropri]a
Výzdoba	znak barevný s klenotem a přikryvadly, polcený rožmberský/švamberský, se dvěma klenoty a přikryvadly, zlacený a stříbřený
Poznámka W	N
Poznámka	list na výšku (dvoustránka), v pravém dolním rohu číslo 12

Číslo	53
Inventární číslo	1277
Dochování	originál
Datum	1596
Majitel památníku	N
Zapisující	Karel z Vartmberka

Místo	N
Slovní doprovod	1596 / H(?) M(?) G(?) A(?) M(?) N(?) // Carl Herr von Warthenbergk her zu Rohosetz Sckal vnd Swigan Rom(ischen) Kay(ayserlichen) May(es)t(ä)t Rath ma(nu) p(ro)p(ri)a
Výzdoba	náčrt perem znaku s klenotem a přikryvadly
Poznámka W	N
Poznámka	list na šířku na versu vpravo nahoře 29

Číslo	54
Inventární číslo	1281
Dochování	originál
Datum	1607,06,27
Majitel památníku	Jan Jiří Glich-Miltitz
Zapisující	Jan Vilém Velemyský z Velemyslovsi
Místo	N
Slovní doprovod	1607 / Nicht gar zu viel auffß glücke bau, so ist sein gang drumb ihm nicht trau / Virtute parta durant. // Nobilissimo et doctissimo Iuuenii Domino Johannii Georgio a Glicio et Miltitz scribebat pingiq[ue] curabat in perpetuam nominis sui memoriam Johannes Guilhelmus Welemisky a Welemislowy Eques Bohemus Die 27 Junii Anno Domini et salvatoris Jesu Christi 1607
Výzdoba	znak barevný s klenotem a přikryvadly, zlacený, ve zlaceném rámci, ozdobné kartuše pro text
Poznámka W	N
Poznámka	list na výšku, mírně oříznutý

Číslo	55
Inventární číslo	1361
Dochování	originál
Datum	1619,09,20
Majitel památníku	N
Zapisující	Jobst Jeroným z Wildensteinu
Místo	Waldmünchen
Slovní doprovod	1619 / E [...] [...] / Zu gueter gedechtnus geschrieben [im] [W]aldtmünchen den 20 Septembris Jobst Hieronymus Von Wildenstein
Výzdoba	znak barevný s klenotem a přikryvadly
Poznámka W	N
Poznámka	list na výšku, poškozený

Číslo	56
Inventární číslo	1364
Dochování	opis
Datum	1592,01,10
Majitel památníku	Kašpar Windischgrätz
Zapisující	Sebastian Günther
Místo	Jena
Slovní doprovod	Anno 1592 / Ferendum et Sperandum. Dum Spiro, spero: Sperantem Christe, gubernata. / Ne mala cum venerint, spesq(ue) fidesq(ue) cadat. // Perpetuae memoriae

	ergo, Generoso atq(ue) inclyto Do(ctor)is D(omino) Caspari a Windischgrätz p(er) liq(ue)t haec Jenae 10 d(ie) Jan(uarii) Sebastian Günther Hager Austriacus
Výzdoba	Wunschwitzův náčrt perem kompletního znaku s klenotem a přikryvadly
Poznámka W	In einem alten in Weissen Pergamen eingebundenen Stam(m)buch Caspari freyherrns Von Windischgrätz in 8vo: ...Notavi ex citato Albo Pragae 2. Octob(ris) A(nno) 1728. G(odefridus) D(aniel) L(iber) B(aro) de W(unschwitz).
Poznámka	N

Číslo	57
Inventární číslo	1369
Dochování	opis
Datum	N
Majitel památníku	Jan Albert Lednický z Dohlensteinu
Zapisující	Jan Albert Witte z Lilienthalu
Místo	N
Slovní doprovod	Audi, Vide, Tace, Si vis vivere in Pace, Lusstig in leben, der Todt ist gewiss. // Receués ces armes de bon coeur non pour leur peu de Valeur, mais pour l'affection du coeur! Joannes Albertus de Witte a Lilienthal
Výzdoba	Wunschwitzův náčrt perem kompletního znaku s klenotem a přikryvadly
Poznámka W	Im Stammbuch Joannis Alberti Ledniczky von Dollenstein An[no] 1643 aufgerichtet in 4to oblongo, befindet sich unter anderen nachfolgende Gedächtnuss: ... NB. Dieses Stam(m)buch habe ich aus der erbschafft des H(ernn) Joan(n)is Friderici Carolo Fisher erkauffet zu Prag den 22. Martii A(nno) 1706. NB: Dieses Wappen ist zwahr in besagtem Stam(m)buch mit farben gemahlet, jedoch nicht ohne einig fehlern, dann es mit dessen beschreibung im DeWittische Diplomate nicht gänzlichen übereinkombt. Godfridt Daniel freyherr Von Wunschwitz
Poznámka	N

Číslo	58
Inventární číslo	1405
Dochování	opis
Datum	1632–1633
Majitel památníku	Kornelius Dvorský
Zapisující	Leonard Kurka z Korkyně
Místo	N
Slovní doprovod	Virescit vulnere virtus // Leonardus Korka Cholowski de Korkinia et Cholouic, Sac(rae) Caes(arae) Regiaeq(ue) M(aies)t(a)tis Veteris Urbis Pragen(sis) Judex An(no) 1633 od(er) 1632.
Výzdoba	Wunschwitzův náčrt znaku s písmeny naznačujícími tinktury, s klenotem a přikryvadly
Poznámka W	Ex antiquo Stam(m)buech apud Praen(obilis) D(omini) Matthiaedes, qui libellus olim fuit Corneliu Dworskii: ... Descripsi ex citato libello Pragae 10. Nov(embris) 1715. Godefridus Daniel Liber Baro de Wunschwitz.
Poznámka	N

Číslo	59
Inventární číslo	1415
Dochování	originál
Datum	1608,05,04

Majitel památníku	N Bukovanský z Bukovan
Zapisující	Vilém Žakavec ze Žakavy
Místo	N
Slovní doprovod	1608 4 dne Miesycze Mage [...] / [...] se [...] do toho Sstampuchu mymu milemu [...]mu bratru a towaryssi [...] z Bukovan / znenachla kraczy, [...] když pan bůh Raczy // Wjlim Zakavec z m(anu) p(ropria)
Výzdoba	znak barevný s klenotem a přikryvadly, v rostlinném rámu, zlacený, stříbřený
Poznámka W	N
Poznámka	list na šířku značně oříznutý, v horní části napodobenina tureckého papíru

Číslo	60
Inventární číslo	1424
Dochování	originál
Datum	1687
Majitel památníku	N
Zapisující	Hertvík ze Žejdlíc
Místo	N
Slovní doprovod	1687 / Bona Mente / Hertuig Sedlicz
Výzdoba	znak barevný s klenotem a přikryvadly, zlacený
Poznámka W	N
Poznámka	list na šířku, v pravém dolním rohu číslo 39, na versu vpravo nahoře 236

Číslo	61
Inventární číslo	1428
Dochování	originál
Datum	1588 // 1583
Majitel památníku	N
Zapisující	Kašpar Melichar ze Žerotína // Friderich Foglar
Místo	N
Slovní doprovod	<i>recto</i> : 1588 / G(ott) W(irds) G(eben) / Caspar Melchior Herr von Zerothin auf Colin ma(nu) p(ropria) <i>verso</i> : 1583 / G(ott) I(st) M(ein) T(rost) // Frydrych Foglar
Výzdoba	<i>recto</i> : znak barevný s klenotem a přikryvadly <i>verso</i> : bez výzdoby
Poznámka W	N
Poznámka	list na výšku, poškozený překlady a skvrnami

Katalog a edice památníkových zápisů sbírek Renzovy a Schumannovy

Ediční zásady

Tento katalog a edice se týká památníkových listů ostatních genealogických a heraldických sbírek NA (Renzovy a Schumannovy). Formulář edice je poněkud zjednodušen a ediční pravidla zůstávají stejná jako v předcházejícím případě.

Číslo	1
Inventární číslo	Renzova sbírka, B2 - 127
Dochování	originál
Datum	N
Místo	N
Majitel památníku	N
Zapisující	Oldřich z Bibrštejna, Jürgen z Maltzanu
Text zápisu	<i>recto</i> : H(err) G(ott) H(eiland) V(nser) I(esus) / Ulrich herr v(on) Biberstein <i>verso</i> : Rochne[?] Jürgen Malzan zu Finizelin Vnd Wei[...]
Výzdoba	<i>recto</i> : znaková <i>verso</i> : znaková
Poznámka	N
<hr/>	
Číslo	2
Inventární číslo	Renzova sbírka, C - 115
Dochování	originál
Datum	1708
Místo	N
Majitel památníku	Antonín Krocín z Drahobegle
Zapisující	Antonín Garzulin
Text edice	Vrozenymu a Statecznymu Wladykowj Panu Antoninowi Krocynowi z Drahobegle, Mest(ěninu) a Spolu Raddnjmu Kralowskeho N(ového) M(ěsta) Praz(ského) Panu a Patronu wzactně laskavému. W roce tomto wssechno dobre, gak dussy tak tielu propessne a W zeMÍ Czeske Boze raCIz Datl pokog to srdecyne Exoptiruge a tento kalendarz ponjzeně Praesentyruge Antonin Garzulini, Kantor Swatyho Stepana. 1708
Výzdoba	znaková
Poznámka	list na výšku poněkud poškozený, výzdoba znaková, text v malované kartuši
<hr/>	
Číslo	3
Inventární číslo	Renzova sbírka, D - 88
Dochování	opis
Datum	1588
Místo	N
Majitel památníku	N
Zapisující	Jan, purkrabí z Donína

Text edice Gnad dir der Allmächtige Gott / 1588 / We wsselikem mem zarmauczeni Pan Buch
racz byti me potiessení Jan Purgkrabie z Donina na Zichu rukau swau
Výzdoba znaková
Poznámka patrně pečlivě obkreslený z památníku

Číslo 4
Inventární číslo Renzova sbírka, H - 205
Dochování opis
Datum 1587
Místo N
Majitel památníku N
Zapisující Jindřich Hložek ze Žampachu
Text edice Gindrzych Hložek z Zampachu / Pomoz Bozie, zde i tam / 1587 p(ro)p(ri)a
Výzdoba znaková
Poznámka patrně pečlivě obkreslený originál

Číslo 5
Inventární číslo Renzova sbírka, H - 228
Dochování opis
Datum 1594,06,02
Místo Řezno
Majitel památníku N
Zapisující Hans Hofman
Text edice 1594 / Treu ist Wildbrod / Hans Hofman in Regensburg der 2 Junii
Výzdoba znaková
Poznámka patrně pečlivě obkreslený

Číslo 6
Inventární číslo Renzova sbírka, H - 290
Dochování opis
Datum 1595
Místo N
Majitel památníku Sebastian Hort
Zapisující Michael Hort
Text edice 1595 / G(?) S(?) A(?) // Zu Ehren und sonderm gefallen, habe den Erwürdigen Vnd
wolgelerten Herrn M(a)g(ist)ro Sebastiano Hort, dechant Vnd Pfarrherr zu Landaw,
Ich Michael Hort Burger zu Tingolfing. hieob steet mein Wappen Vnd Figur, mallen
lassen. Vnd mich mit aigner Hand In die schrieben. Gott der Allermechtig erhalte
Tus samentlich in seinem göttlichen schuz. Amen Anno 95.
Výzdoba znaková
Poznámka náčrt tužkou

Číslo 7
Inventární číslo Renzova sbírka, H - 291
Dochování opis
Datum 1594

Místo	N
Majitel památníku	Sebastian Hort
Zapisující	Johann Hort
Text edice	1594 / Memorare, Novissima // Reverendo et doctissimo Viro D(omi)no M(a)g(istr)o Sebastiano Hort, Decano et parochio Landaviensi, vere fraternitatis ergo, hanc figuram illuminari curavit, Joannes Hort pastor in Zeholting.
Výzdoba	znaková
Poznámka	náčrt tužkou

Číslo	8
Inventární číslo	Renzova sbírka, K - 38
Dochování	opis
Datum	1607,07,03
Místo	Zhořelec
Majitel památníku	N
Zapisující	Václav Albert Kaplíf ze Sulevic
Text edice	Wenceslaus Albertus Kaplerus a Sulewicz, geschriebem zu Görlitz in der Laussitz den 3. Julii Anno 1607.
Výzdoba	znaková
Poznámka	pečlivý opis

Číslo	9
Inventární číslo	Renzova sbírka, L - 23
Dochování	opis
Datum	1595,04,13
Místo	Štýrský Hradec
Majitel památníku	N
Zapisující	Erasmus a Vilém von Landau
Text edice	Erasmus Von Landaw Freyh. gechrieben in Gratz den 13. April. An. 1595 auch Wilhelm Von Landaw freyh.
Výzdoba	znaková
Poznámka	pečlivý opis

Číslo	10
Inventární číslo	Renzova sbírka, P - 112
Dochování	originál
Datum	1593
Místo	N
Majitel památníku	N
Zapisující	Albrecht Pětipeský z Chyš a Egerberku
Text edice	1593 / Wierz wieda komu / Albrecht Pietipesky z Sshyss z Egrberku
Výzdoba	znaková
Poznámka	list oříznutý

Číslo	11
Inventární číslo	Renzova sbírka, P - 98

Dochování	originál
Datum	1587
Místo	N
Majitel památníku	N
Zapisující	Jiří Perger z Perge
Text edice [...] p(ropria)	Spes mea Chr(i)s(tus) 1587 / Georg Perger von Perge, Rom(ische) Khey(serliche) Beheimische Hofkanzlei Vnd [...][...][...]. der k(önigliche) Landtafel m(anu)
Výzdoba	znaková
Poznámka	list na výšku

Číslo	12
Inventární číslo	Renzova sbírka, R - 224
Dochování	originál
Datum	1548(?),07,03
Místo	Řezno
Majitel památníku	N
Zapisující	Zikmund Restig
Text edice	Diess schrieb Ich Sigmund Restig Zu Ewiger gedechtnuss In Regens Purgj den 3. Julii etc. 548[?]
Výzdoba	znaková
Poznámka	originál

Číslo	13
Inventární číslo	Renzova sbírka, S - 19
Dochování	opis
Datum	1596
Místo	Louny
Majitel památníku	N
Zapisující	Tomáš Seiler
Text edice	1596 / R(?) F(?) R(?) / Thomas Sailer / der zeit fr. Gerichts Procurator, Vnd Burger allhier zu Laun
Výzdoba	znaková
Poznámka	náčrt tužkou

Číslo	14
Inventární číslo	Renzova sbírka, S 3 - 655 r/v
Dochování	originál
Datum	N
Místo	N
Majitel památníku	N
Zapisující	N Sinzendorf
Text edice	<i>recto</i> : text se nedochoval <i>verso</i> : Gott mit uns.
Výzdoba	<i>recto</i> : znak Sinzendorfů <i>verso</i> : výzdoba se nedochovala